د قرآن ژباړه

Quran PDF

PASHTO

د قرآن ژباړه

مولانا وحیدالدین خان

Goodword Books

First published 2025
This translation of the Quran is copyright free

Goodword Books
1, Nizamuddin West Market, New Delhi-110013
Mob. +91-8588822672
email: info@goodwordbooks.com
www.goodwordbooks.com

CPS International
Centre for Peace and Spirituality International
1, Nizamuddin West Market, New Delhi-110013
Mob. +91-9999944119
email: info@cpsglobal.org
www.cpsglobal.org

Center for Peace and Spirituality USA
391 Totten Pond Road,
Suite 402, Waltham MA 02451, USA
Mob. +1 617 960 7156
email: info@cpsusa.net

سریزه

قرآن د الله کتاب دی چې پېغمبر (ص) ته ورکول شوی دی. قرآن د یوې ټولګې په بڼه نه دی نازل شوی، بلکې د ۲۳ کالو په موده کې د متفرقو برخو په بڼه نازل شوی دی. د اسلام پېغمبر (ص) لا په مکه کې و چې په ۶۱۰ز کال د قرآن لومړۍ برخه نازله شوه. ورپسې بیا همداسې نورې برخې نازلېدلې. د قرآن وروستۍ برخه په ۶۳۲ز کال کې نازله شوه، هغه وخت رسول (ص) په مدینه کې و. د قرآن دا نزول د جبریل ملایکې په وسیله شوی و. په آخره کې پخپله د جبریل له ښوونې سره سم، د قرآن بېلابېلې برخې د یوې ټولګې په بڼه ترتیب شوې .

په قرآن کې ټول ۱۱۴ سورتونه دي، ځینې یې اوږده او ځینې لنډ دي. آیتونه یې ټول ۶۲۳۶ دي. د تلاوت د اړتیا لپاره قرآن ټول په ۳۰ سیپارو او ۷ منزلونو وېشل شوی دی. قرآن د ۷مې میلادي پېړۍ په لومړۍ پاو (ربع) کې نازل شو. هغه وخت کاغذ اختراع شوی و او د بېلابېلو ونو د رېښو نه په لاسي صنعت جوړېده. هغه کاغذ به یې پاپیورس (Papyrus)باله. د قرآن هره برخه چې نازلېدله، په کاغذ به لیکل کېده او په عربي ژبه به یې قرطاس (الانعام: ۷) باله. د همدې په مرسته به خلکو قرآن په خپله حافظه کې خوندي کاوه، ځکه هغه وخت قرآن د هغوی لپاره یوازینی اسلامي ادب و. قرآن په لمونځونو کې ویل کېده او د دعوت د کار لپاره خلکو ته لوستل کېده. په دې توګه قرآن په یوه وخت کې هم لیکل کېده او هم په یادو زده کېده .

د پېغمبر (ص) د ژوند تر وروستۍ زماني پورې د قرآن د ساتلو همدا طریقه روانه وه. هغه (ص) چې په ۶۳۲ز کال کې وفات شو، نو ورپسې ابوبکر صدیق (رض) د اسلام لومړۍ خلیفه شو. هغه د یوه منظم اهتمام

له مخي د قرآن يوه مجلده نسخه سازه کړله. دا نسخه د لرغوني زماني په کاغذ يا قرطاس سازه شوي وه .
هغه مجلد قرآن په څلورکُنجه (مربع) شکل و په دې خاطر يې رَبعه (Square)بالله. په دې توګه قرآن د اسلام د لومړي خليفه په وخت کې د مجلد کتاب په بڼه خوندي شو. د درېيم خليفه عثمان بن عفان په زمانه کې د دې مجلد قران نورې نسخې سازي او بېلابېلو ښارونو ته ولېږل شوي. دا نسخې به د ښار په جامع جوماتونو کې ايښې وې، خلکو به هغه هم لوستلې او هم به يې تري نورې نسخې جوړولې .
د قرآن د کتابت دا سلسله تر نولسمي ميلادي پېړۍ روانه وه. په نولسمه پېړۍ کې د چاپ ماشين اختراع شو او ورسره په صنعتي طريقه د کاغذ پراخه توليد هم پيل شو. په دې توګه نولسمه پېړۍ کې د چاپ ماشينونو (مطبعو) په وسيله د قرآن منظم چاپ پيل شو. د چاپ طريقو پرلپسې وده کوله، دې سره د قرآن چاپي نسخې هم دېرې چاپ کېدلې. اوس د قرآن چاپي نسخې دومره عامې شوي چې په هر کور، هر جومات، هره کتابتون او هر بازار کې په پراخه اندازه موجودې دي. هر انسان چې د دنيا په هر ځای کې وي د قرآن ښاپسته چاپ شوي نسخې موندلای شي . قرآن د الله کتاب دی. په خپله اصلي عربي ژبه خوندي دی. د داسي يوه کتاب ژباړه هېڅکله د اصلي کتاب بديل نه دی. د قرآن د ترجمې مقصد يوازې د پوهې نړېدېوالی دی، خو دا په دې معنی نه ده چې څوک په عربي نه پوهېږي، هغه به په قرآن نه پوهېږي. قرآن د هغو لپاره هم د پوهېدو وړ دی چې په عربي نه پوهېږي. قرآن ظاهراً په عربي ژبه دی، خو د خپل حقيقت له مخې د طبيعت ژبه ده، يعني هغه ژبه چې الله پرې د تخليق پر وخت ټول انسانان مستقيم مخاطب کړي وو. دغه خطاب په هرې ښځه او هر سړي کې په لاشعوري توګه تل موجود وي. په دې

خاطر قرآن هر انسان لپاره د پوهېدو وړ کتاب دی، چاته په شعوري ډول او چاته په غیرشعوري ډول .
دا حقیقت قرآن کې په دې الفاظو بیان شوی دی: «بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ» (العنکبوت: ۴۹). یعني دا واضح آیتونه دي د هغو خلکو په سینو کې چې علم ورته عطا شوی دی، دا په دې معنی چې قرآن کوم ربّاني حقیقت د شعور په ژبه بیانوي، هغه په لاشعوري ژبه له مخکې په انسان کې موجود دی. د قرآن پیغام انسان لپاره نابلده نه دی، دا د هغه معرفت لفظي اظهار دی چې انسان ورسره د فطرت په کچه له مخکې نه بلد دی .
قرآن کې ویل شوي کوم انسانان چې په وروسته زمانه کې پیدا کېږي، هغوی ټول په لومړنۍ بڼه د آدم د پیدایښت پر وخت پیدا کړی شوي وو. هغه وخت الله هغو انساني روحونو ته مستقیم خطاب وکړ. دا مسئله قرآن کې په دې توګه بیان شوې ده :
»او کله چې ستا د رب د بني آدم له خېټو د هغوی اولادونه را وویستل او هغه یې ګواهان کړل پخپله په هغوی (ایا زه ستاسي رب نه یم). هغوی وویل هو، مونږ اقرار کوو. دا په دې خاطر چې تاسي د قیامت په ورځ ونه وایئ چې مونږ خو په دې خبر نه وو. «الاعراف: ۱۷۲) د الله او بنده تر منځ د یوې بلې مکالمې یادونه په قرآن کې داسي شوې ده :
»مونږ امانت (اختیاري عمل) آسمانونو او ځمکې او غرونو ته وړاندې کړ، هغوی یې له پورته کولو انکار وکړ او تري ووپرېدل، او انسان پورته کړ. بېشکه هغه ظالم او جاهل و.» (الاحزاب: ۷۲)
له دې دواړو آیتونو معلومېږي چې د تخلیق په پیل کې الله ټول انسانان په مستقیم ډول مخاطب کړي وو. په هغه خطاب چې کومې خبرې شوې وې، هغه د ټولو انسانانو په لاشعور کې خوندي کړې شوې دي. یعني

انسان چې د قرآن په ښه د الله کوم کلام لولي، دا يې له دې مخکې د الله له لورې په خطاب مستقيماً اورېدلې او پرې پوهېدلی دی. قرآن د انسان لپاره د کومې نوې خبرې ناڅاپي اورېدل نه دي، بلکې دا په يوې معلومې (بلدي) خبرې پوهېدل دي. حقيقت دا دی چې قرآن د انساني ذهن بيا را پرانيستل (Unfolding) دي .
که دا موضوع په نظر کې ونيسو، نو په دې خبره پوهېدل سخت نه دي چې د قرآن ژباړه (ترجمه) هم د يوې کافي وسيلې حيثيت لري. د کوم انسان طبيعت يا فطرت چې ژوندی وي او وروسته يې ځان (د بل چا له لورې) له عيارېدو (Conditioning) ساتلی وي، هغه چې کله د قرآن ژباړه ولولي نو د ذهن هغه خانې به يې را پرانيستل شي چې د الله لومړنی خطاب په کې له مخکې موجود دی. «عهدِ اَلَست» که د الله لومړی خطاب دی، نو قرآن د الله دويم خطاب دی. دواړه يو بل لپاره د تصديق حيثيت لري. که څوک په عربي نه پوهېږي يا لږ پوهېږي او هغه يوازې د قرآن ژباړه لوستلی شي، نو په قرآن پوهېدو کې به نه نهيلی کېږي. د قرآن دغه تصور په اوسنۍ زمانه کې ساينسي حقيقت شوی دی. په اوسنۍ زما کې د جنيټيک کوډ علم او انتراپولوجي دواړه د دې قرآني ليدلوري مکمل تائيد کوي .
د هر کتاب يوه موضوع (Subject) وي. د قرآن موضوع دا ده چې انسان د الله په تخليقي پلان (Creation plan of Allah) پوه کړي، يعنې انسان ته دا وويل شي چې الله دا دنيا ولې جوړه کړې ده؟ په ځمکه د انسان د اوسېدو مقصد څه دی؟ له مرګ مخکې ژوند کې له انسانه څه تمه ده او له مرګ وروسته ژوند کې له انسان سره څه کېدونکي دي؟ انسان ابدي مخلوق دی. د ژوند سفر يې له مرګ وروسته هم دوام کوي. قرآن د ژوند د دې ټول سفر لپاره د يوه لارښود حيثيت لري. په دغه

حقیقت د انسان خبرول د قرآن مقصد هم دی او همدا یې د کلام موضوع هم ده .
الله انسان د یوه ابدي مخلوق په توګه پیدا کړی. بیا یې د هغه د ژوند موده په دوو برخو وېشلې ده. لږه برخه یې له مرګه مخکې موده کې اینې ده او ډېره برخه یې له مرګه وروسته موده کې اینې ده. له مرګ مخکې دوره د امتحان دوره ده او له مرګ وروسته دوره امتحان ته په کتو د ښه یا بد انجام موندلو دوره ده. قرآن د ژوند د همدې حقیقت د یوه پېژندګلو کتاب حیثیت لري .
قرآن په یوه اعتبار د مُنعم له اړخه د انعام یادونه ده. الله انسان له استثنایي ځانګړنو سره پیدا کړ. بیا یې هغه د ځمکې په ځېر سیاره کې مېشت کړ چې د هغه د ژوند هر ډول ملاتړی سیستم موجود دی. د قرآن مقصد دا دی چې انسان د طبیعت له دې انعاماتو د ګټې اخیستو پر وخت مُنعم یاد وساتي. د انعاماتو د خالق اعتراف وکړي. د انعاماتو د کارونې پر وخت د منعم اعتراف کول او د هغه غوښتنې پوره کول، د ابدي جنت تصدیق دی. د انعاماتو د کارولو پر وخت مُنعم هېرول انسان د ابدي دوزخ مستحق کوي. قرآن په اصل کې د دغه لوی حقیقت یادونه ده .
تاسې چې قرآن لولئ نو په تکرار ډول به په کې داسې بیانات وګورئ چې دا د الله نازل کړی کلام دی. دا ظاهراً ساده خبره ده، خو که په پرتلیز ډول وکتل شي نو معلومېږي چې دا ډېره غیرمعمولي خبره ده. په دنیا کې ډېر داسې کتابونه شته چې خلک یې مقدس کتابونه ګڼي، خو له قرآن بغیر بل هېڅ مقدس دیني کتاب کې به دا ونه ګورئ چې لیکل شوي وي دا د خدای کلام دی. دغه ډول بیان په استثنایي ډول یوازې قرآن کې شته دی. په قرآن کې د دغه ډول بیان شتون د دې لوستونکي ته د پېل یو ټکی

(Starting point)ورکوي. هغه يې بيا مطالعه د عام انساني کتاب په توګه نه، بلکې د يوه استثنايي کتاب په توګه کوي .
د قرآن د بيان سبک هم ځانګړی دی. په عامو انساني کتابونو کې مسايل د تصنيفي ترتيب له مخې درج شوي وي. ځيزونه په کې له الف تر ی په سلسله وار ډول بيانېږي، خو په قرآن کې دا سبک نشته. عام انسان ته به قرآن ظاهراً نامرتب کلام ښکاره شي، خو که د حقيقت له مخې وليدل شي نو دا ډېر زيات مربوط او مرتب کلام ښکارېږي. د قرآن د کلام د سبک په اړه دا خبره کول سم دي چې سبک يې شاهانه سبک دی. قرآن چې لولئ داسې احساسېږي لکه د دې مصنف چې په يوه داسې لوړ مقام کې وي چې له هغه ځايه ټول انسانيت ګوري. ټول انسانيت يې احاطه کړی دی. هغه له خپل لوړ مقامه ټول انسانيت ته خطاب کوي. البته د دې خطاب پر وخت يې رُخ کله يوې ډلې ته اوړي او کله بلې ډلې ته .
د قرآن يوه ځانګړنه دا ده چې لوستونکی يې هره شېبه له مصنف سره خبرې کولای شي. د قرآن مصنف الله دی. هغه ژوندی دی. ټول انسانان يې احاطه کړي دی. مستقيماً د انسان هره خبره اوري او د هغه ځواب ورکوي. په دې خاطر د قرآن لوستونکو ته هره شېبه دا ممکنه وي چې الله سره رابطه قايمه کړي. له الله پوښتنه وکړي او هغه يې پوښتنه ځواب کړي .
ځوک چې يوازې د رسنيو له لارې قرآن پېژني، هغوی عموماً داسې فکر کوي چې قرآن د جهاد کتاب دی او جهاد د هغوی په نزد: د تاوتريخوالي له لارې خپل هدف ترلاسه کول دی. مګر دا يوازې سوءتفاهم دی. هر ځوک چې قرآن مستقيماً پخپله ولولي هغه به په دې پوهېدو کې ستونزې سره مخ نه شي چې قرآن له تاوتريخوالي سره هېڅ تعلق نه لري. قرآن د امن کتاب دی، نه د تاوتريخوالی او تشدد .

دا سمه ده چې د قرآن په تعليماتو کې يو تعليم هغه دی چې جهاد يې بولي، خو جهاد د سولهايزو جدوجهد نامه ده، نه د متشدد عمل. په قرآن کې د جهاد تصور له دې آيته معلومېږي: « وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا». (الفرقان: ۵۲)
د قرآن په دې آيت کې د قرآن په وسيله د جهاد کولو تعليم ورکول شوی دی. دا ښکاره خبره ده چې قرآن وسله نه ده، بلکې يو نظرياتي کتاب دی. قرآن د خدايي ايډيالوژۍ پېژندنه ده. له دې په قرآن کې د جهاد تصور په واضح ډول څرګندېږي. د قرآن له مخې جهاد په اصل کې د پُرامنه ايډيالوژيک جدوجهد (Peaceful ideological struggle) نامه ده. د دغه ايډيالوژيک جدوجهد نښه په قرآن کې دا ښودل شوې چې د قرآن پيغام د خلکو زړونو ته ښکته شي. (النساء: ۶۳)
د دې آيت له مخې د قرآن مطلوب قول هغه دی چې «قول بليغ» وي، يعنې داسې کلام چې د خلکو ذهن مخاطب کړي، خلک مطمئين کړي، خلک يې له امله د قرآن په صداقت باور وکړي او په خلکو کې فکري انقلاب را پورته کړي. دا د قرآن ماموريت دی او دغه ډول ماموريت يوازې د دلايلو په وسيله ترسره کېدای شي. د تاوتريخوالي، تشدد يا بل هر ډول مسلح جدوجهد په مرسته دغه نښه موندل ناممکن دي .
دا سهي ده چې په قرآن کې ځينې داسې آيتونه شته چې د قتال (War) اجازه ورکوي، خو دا آيتونه يوازې د جنګي حالاتو لپاره دي، يوازې د حملې پر وخت د دفاع په معنی دي. له دفاع پرته هېڅ جنګ په اسلام کې جايز نه دی. دغه دفاع هم يوازې يو قايم شوی دولت (Established state) کولای شي. له دولت بغير يوه فرد يا ډلې ته د جهاد پيلولو اجازه نشته .

د قرآن لوستو لپاره په دې خبره هم پوهېدل په کار دي چې دا کوم قانوني کتاب نه دی، بلکې دعوتي کتاب دی. د قران د کلام سبق قانوني نه دی، بلکې دعوتي دی. د قرآن ژبه د تعیناتو ژبه ده. په قانوني متن کې ځیزونه په لطفي ډول مطلوب وي، خو په دعوتي متن کې داسې نه وي. دعوتي متن کې یې ټینګار په معنی وي. په دعوتي کتاب کې د الفاظو حیثیت یوازې د وسیلې وي، خو په قانوني کتاب کې بیا الفاظ پخپله مقصود بالذات کېږي .

د دې یو اړخ دا دی چې په دعوتي متن کې د ټینګار د مقصد ترلاسه کولو لپاره د شدت سبک اختیارېږي. په دعوتي متن کې داسې الفاظ کارېږي چې ظاهراً ډېر سخت ښکارېږي، خو په دعوتي کلام کې دغه سختي د تدبیر پر بناء وي. په داسې کلام کې شدت لیدل او بیا هغه د قانوني شدت په معنی اخیستل به د ناپوهۍ خبره وي. د دې حکمت نتیجه دا ده چې په دعوتي کلام کې زیاتره وخت داسې کېږي چې په دې کې داسې یوه خبره کېږي چې د قانوني سبک له پلوه ډېره سخته ښکارېږي، خو د دعوت سبک له مخې یوازې د ازمایلو لپاره وي، یوازې په دې خاطر وي چې د انسان طبیعت را وپیژني او په هغه کې پټ احساسات متحرک شي. د دې وضاحت په یوه مثال کې کېږي .

د پېغمبر (ص) په زمانه کې د بدر غزوة (۲ هجري) پېښه شوه. دا غزوة رسول الله (ص) د دفاع په توګه وکړله. بریا یې په کې وموندله. بیا یې د مخالفینو اویا کسه ونیول. بیا دا خلک د جنګي اسیرانو په توګه مدینې ته راوستل شول. د دې پېښې په اړه د قرآن دا آیت نازل شو: « مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ» (الانفال: ۶۷) یعنې کوم نبي ته دا جایزه نه ده چې هغه سره بندیان وي، تر هغې چې هغه په ځمکه ښه وینې تویې نه کړي .

که چېرې د دې آیت الفاظو ته د قانوني مفهوم له مخې وکتل شي نو د دې آیت معنی د اسیرانو حتماً وژل راځي. لکه څنګه چې معلومه ده چې دغه جنګي اسیران د آیت د نزول پر وخت د رسول (ص) په ولکه کې وو. که چېرې د دې آیت قانوني ژبه وای نو ښایي داسې به وو چې: تا چې کوم اویا تنه د جنګ په میدان کې نیولي او مدینې ته دې راوستي، هغوی ټول د خپل جرم په اساس د سر پرې کولو دي، په دې خاطر یې زر ووژنه او ختم یې کړه. خو نه په قرآن کې داسې آیت راغلی او نه رسول دغه آیت قانوني ایت ګڼلی او د دې لفظي تعمیل یې کړی دی .
له دې پېښې واضح ښکاري چې دا آیت د ظاهري الفاظو په اعتبار مطلوب نه و، بلکې د خپل حقیقي اعتبار له مخې مطلوب و. دا د کلام د شدت مسئله وه او په دې خاطر وه چې جنګي اسیران په ځان کې د اصلاح جذبه پیدا کړي. په بل عبارت دا چې د قرآن په دې آیت کې چې کومه خبره راغلې، هغه قانوني حکم نه و بلکې یوازې د فشار ژبه (Language of hammering)وه. د دې آیت مطلب د مجرمانو اصلاح وه، نه د هغوی وژل. همدې بندیانو کې بیا وروسته ډېرو اسلام ومانه، لکه سهیل بن عامر او نور . ...
څوک چې د قرآن په وسیله حقیقت وموميِ قران ورته د عمل دوه اړخیزه پروګرام ورکوي. په خپل ژوند کې د الله د هدایت کامله پیروي، او نور خلک د الله له دې هدایته خبرو. د الله د هدایت پیروي د معرفت له پیله یا د خدایي حقیقت له موندلو کېږي. کوم انسان چې د قرآن په وسیله حقیقت ته ورسېږي نو یو ذهني انقلاب په کې را پورته کېږي. فکر یې بدلېږي. د خوښېدو او نه خوښېدو معیار یې بدلېږي. او ژوند یې له باطنه تر ظاهره ټول نوي رباني چوکاټ کې راځي .

د خداوندي معرفت دغه اظهار چې په کومو بڼو کېږي، هغوی د ذکر، عبادت، نېک سلوک او تقواداره ژوند په عبارتونو بلل شوي دي. حقیقت ته رسېدل یا د حقیقت کشف تخنیکي کشف نه دی او کوم انسان چې د ژوند په حقیقت پوه شي هغه پخپله د خپل فطرت یا طبیعت په زور نوی انسان کېږي. د حقیقت موندل د انسان لپاره له یوه ژوند وروسته بل ژوند موندل دي. دا نوی ژوند د داسي نیالګي مثال لري چې تل وده کوي او د ودې او پرمختګ دا سفر یې هېڅکله نه ختمېږي .

د قران په وسیله چې څوک حقیقت ته ورسېږي، د هغوی د ژوند د پروګرام دویم اړخ هغه دی چې په قرآن کې دعوت الی الله بلل شوی دی. یعني نور خلک په خدایي حقیقت پوهول. د دعوت دغه کار ډېر زیات سنجیده کار دی. د مکمل وقف کېدو په معنی دی. له همدې پلوه دا جهاد هم بلل شوی دی .

د قرآن له مخې، جهاد په مکمل ډول غیرسیاسي عمل دی. د دعوتي جهاد هدف د انسان زړه او ذهن بدلول دي. او په زړه او ذهن کې بدلون یوازې د سوله ایز تبلیغ په وسیله راځي، نه د کوم جبر یا تاوتریخوالي په وسیله .

د قرآن مطلوب انسان، رباني انسان (آل عمران: ۷۹) دی، یعني هغه انسان چې په دې دنیا د رب بنده انسان شي او د ربـړُخې ژوند وکړي. د رباني انسان کېدو دغه پروسه تزکیه (البقرة: ۱۲۹) بلل شوې ده. د قرآن له مخې، جنت د هغو خلکو لپاره دی چې په دې دنیا کې د ځان تزکیه وکړي، چې د مزګّی انسان په توګه بلې دنیا ته داخل شي. (طه: ۷۶)

تزکیه د تطهیر (Purification) یا سوچه کیدو په معنی ده، یعني له خپل شخصیته نامطلوب ځیزونه لرې کول. د شخصیت د پاکولو دا پروسه،

مسلسله پروسه ده. دا هېڅکله نه ختمېږي. د قران په مومن کې به دغه پروسه د هغه د ژوند تر وروستۍ شېبې روانه وي .
اصل دا دی چې هر انسان د سم فطرت خاوند پیدا کېږي. د زېږون پر وخت هر انسان طبیعي وي، خو د دنیا ژوند او ورځنۍ پېښې یې پر طبیعي شخصیت منفي خاپونه جوړوي. غوسه، کرکه، حسد، رخه، تعصب،کبر، بېاعترافي او انتقام ... دا ټول منفي خاپونه دي چې د انسان طبیعي شخصیت ناپاکه کوي. په داسې حالت کې هر انسان په خپل ځان کې فکر کوي او په دې طریقه د ځان تزکیه کوي، په همدې طریقه ناپاکه شخصیت په طبیعي شخصیت بدلوي. د هر انسان چاپېریال له هغه عیار شوی شخصیت جوړوي. اوس باید هر انسان ځان له دغه عیار کېدو خلاص کړي او بېرته طبیعي شخصیت شي. د همداسې طبیعي شخصیت قرآني نوم ربّاني انسان دی .

نوی ډیلی، ۳ جون، ۲۰۱۰
وحیدالدین خان
www.mwkhan.com

د سورتونو فهرست

سوره الفاتحه ۱ 19
سوره البقره ۲ 19
آل عمران سوره ۳ 60
سوره النساء ۴ 83
سوره المائده ۵ 107
سوره الانعام ۶ 126
سوره الاعراف ۷ 147
سوره الانفال ۸ 170
سوره التوبة ۹ 178
سوره یونس ۱۰ 195
سوره هود ۱۱ 207
سوره یوسف ۱۲ 220
سوره الرعد ۱۳ 232
سوره ابراهیم ۱۴ 238
سوره الحجر ۱۵ 244
سوره النحل ۱۶ 249
سوره بني اسرائیل ۱۷ 263
سوره الکهف ۱۸ 274
سوره مریم ۱۹ 285
سوره طه ۲۰ 293
سوره الانبیاء ۲۱ 303
سوره الحج ۲۲ 311
سوره المومنون ۲۳ 320
سوره النور ۲۴ 328
سوره الفرقان ۲۵ 337

سوره الشعراء ۲۶ 343
سوره النمل ۲۷ 353
سوره القصص ۲۸ 361
سوره العنکبوت ۲۹ 371
سوره الروم ۳۰ 377
سوره لقمان ۳۱ 383
سوره السجده ۳۲ 387
سوره الاحزاب ۳۳ 390
سوره سبا ۳۴ 398
سوره فاطر ۳۵ 404
سوره یس ۳۶ 410
سوره الصافات ۳۷ 415
سوره ص ۳۸ 422
سوره الزمر ۳۹ 427
سوره المومن ۴۰ 435
سوره حم السجده ۴۱ 444
سوره الشوری ۴۲ 449
سوره الزخرف ۴۳ 455
سوره الدخان ۴۴ 462
سوره الجاثیه ۴۵ 464
سوره الاحقاف ۴۶ 468
سوره محمد ۴۷ 472
سوره الفتح ۴۸ 477
سوره الحجرات ۴۹ 481
سوره ق ۵۰ 483
سوره الذاریات ۵۱ 486

سوره الطور ۵۲ 489
سوره النجم ۵۳ 491
سوره القمر ۵۴ 494
سوره الرحمان ۵۵ 497
سوره الواقعه ۵۶ 500
سوره الحدید ۵۷ 503
سوره المجادله ۵۸ 507
سوره الحشر ۵۹ 510
سوره الممتحنه ۶۰ 513
سوره الصّف ۶۱ 515
سوره الجمعه ۶۲ 517
سوره المنافقون ۶۳ 518
سوره التغابن ۶۴ 519
سوره الطلاق ۶۵ 521
سوره التحریم ۶۶ 523
سوره الملک ۶۷ 525
سوره القلم ۶۸ 528
سوره الحاقه ۶۹ 530
سوره المعارج ۷۰ 532
سوره نوح ۷۱ 534
سوره الجن ۷۲ 536
سوره المزمل ۷۳ 538
سوره المدثر ۷۴ 539
سوره القیامه ۷۵ 541
سوره الدهر ۷۶ 542
سوره المرسلت ۷۷ 544

سوره النبا ۷۸ 546
سوره النازعات ۷۹ 547
سوره عبس ۸۰ 549
سوره التکویر ۸۱ 550
سوره انفطار ۸۲ 551
سوره التطفیف ۸۳ 552
سوره الانشقاق ۸۴ 553
سوره البروج ۸۵ 554
سوره الطارق ۸۶ 555
سوره الاعلی ۸۷ 556
سوره الغاشیه ۸۸ 556
سوره الفجر ۸۹ 557
سوره البلد ۹۰ 558
سوره الشّمس ۹۱ 559
سوره اللیل ۹۲ 559
سوره الضحی ۹۳ 560
سوره النشراح ۹۴ 561
سوره التین ۹۵ 561
سوره العلق ۹۶ 561
سوره القدر ۹۷ 562
سوره البینه ۹۸ 562
سوره الزلزال ۹۹ 563
سوره العادیات ۱۰۰ 563
سوره القارعه ۱۰۱ 564
سوره التکاثر ۱۰۲ 564
سوره العصر ۱۰۳ 564

سوره الهمزه ١٠٤ 565
سوره الفيل ١٠٥ 565
سوره قريش ١٠٦ 565
سوره الماعون ١٠٧ 566
سوره الكوثر ١٠٨ 566
سوره الكافرون ١٠٩ 566
سوره النصر ١١٠ 567
سوره اللهب ١١١ 567
سوره الاخلاص ١١٢ 567
سوره الفلق ١١٣ 567
سوره الناس ١١٤ 568

سوره الفاتحه ۱

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- ټول تعریفونه الله لره دي چې د ټول جهان مالک دی. ۲- ډېر مهربان او د ډېر رحم خاوند دی. ۳- د عدل د ورځې مالک دی. ۴- موږ ستا عبادت کوو او له تا مرسته غواړو. ۵- موږ ته سمه لاره نساء ۴
خلکو لاره نه چې ستا غضب پرې شوی او نه د هغو خلکو لاره چې بې‌لارې شوي دي.

-سوره البقره ۲

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱ الف لام میم. ۲- دا د الله کتاب دی. په دې کې هېڅ شک نشته. لاره ښيي وپرېدونکو ته. ۳- هغه خلک چې ایمان لري بې له لیدلو، او لمونځ کوي او څه چې موږ ورکړي له هغې مصرف کوي. ۴- او هغو چې ایمان لري په هغه څه چې په تاسې نازل شوي او په هغو چې له تاسې مخکې نازل شوي، او په آخرت ایمان لري. ۵- هماغو خلکو د خپل رب لاره موندلې ده او هماغه بریالیتوب ته رسېدونکي دي.
۶- کومو خلکو چې انکار کړی، هغوی ته یو ډول دی، که یې ووېروې او که یې ونه وېروې، هغوی یې -نه مني. ۷- الله د هغوی په زړونو او د هغوی په غوږونو مهر لګولی دی، او د هغوی په سترګو پرده ده، او د هغوی لپاره لوی عذاب دی.
۸ -او په خلکو کې ځینې داسې هم شته چې وایي موږ په الله او د آخرت په ورځ ایمان راوړی، خو هغوی د ایمان خاوندان نه دي. ۹- هغوی الله او مومنان تېرایستل غواړي، خو هغوی یوازې خپل ځان تېرباسي او د

دي شعور ورسره نشته. ۱۰- د هغوی په زړه کي مرض دی او الله دغه مرض لوی کړی دی. او د هغوی لپاره دردناک عذاب دی، په دي خاطر چي دروغ وايي. ۱۱- او کله چي هغوی ته وويل شي چي په ځمکه فساد مه کوئ، نو وايي چي موږ خو اصلاح‌کونکي يوو. ۱۲- خبردار، همدا خلک فساد کونکي دي، خو هغوی نه دي خبر. ۱۳ او کله چي ورته وويل شي چي داسي ايمان راوړئ لکه نور خلک يي چي راوړي، نو وايي ايا موږ هغسي ايمان راوړو لکه بې‌عقله خلک يي چي راوړي. خبردار، چي کم‌عقل خلک دوی دي، خو نه پوهيږي. ۱۴- او کله چي د ايمان خاوندانو سره مخ شي نو وايي چي موږ ايمان راوړی دی، او کله چي د خپلو شيطانانو مجلس ته ورسيږي، نو وايي چي موږ له تاسي سره يوو، هغوی سره خو يوازي خندا کوو. ۱۵- الله په دوی استهزا کوي او دوی ته د دوی په سرکشی کي موقع ورکوي، دوی سرګردانه ګرځي. ۱۶- دا هغه خلک دي چي د لارې پرځای يي ګمراهي واخيستله، د دوی تجارت ګټور ثابت نه شو، نه دوی لار موندونکي شول.
۱۷- د دوی مثال داسي دی لکه يو کس چي اور بل کړي، کله چي اور د هغوی شاوخوا روښانه کړه، نو الله تري د سترګو رڼا واخيسته او هغوی يي په تياره کي پرېښودل چي هيڅ ورته نه ښکارږي. ۱۸- هغوی کانړه دي، ګونګي دي، راندې دي. اوس بېرته ګرځېدونکي نه دی. ۱۹- يا يي مثال داسي دی لکه له آسمانه چي باران را ورږي او په هغه کي تياره هم وي او برښنا هم پرقېږی. دوی د تندر له وېرې، د مرګ نه د خلاصون لپاره خپلي ګوتي په خپلو غوږونو کي ږدي. حال دا چي الله منکرين په خپله ولکه کي نيولي دي. ۲۰- زر ده چي برښنا د دوی نظر واخلي. کله چي په هغوی برښنا پرقېږي، هغوی په کي ځي او کله چي

پرې تياره خپرېږي، نو هغوی ودرېږي. او که الله وغواړي، د هغوی غوږونه او سترګې به تري واخلي. يقيناً الله په هر څه قادر دی.
۲۱- ای خلکو! د خپل رب عبادت وکړئ چې تاسي يې پيدا کړي يئ او هغه خلک هم چې تر تاسي مخکې تېر شوي، چې تاسي له دوزخ نه وساتل شئ. ۲۲- هغه ذات چې ځمکه يې تاسي ته فرش کړه او آسمان يې چت کړ، او له آسمانه يې اوبه را ښکته کړې، او له هغې يې ميوه پيدا کړه، ستاسي د خوراک لپاره. نو تاسي هېڅوک له الله سره مه برابروئ، حال دا چې تاسي پوهېږئ. ۲۳- که تاسي په دې کلام کې شک لرئ چې موږ په خپل بنده نازل کړی، نو راوړئ د دې په شان يو سورة او را وغواړئ خپل مرستيالان هم له الله پرته، که تاسي رښتيني يئ. ۲۴- نو که تاسي دا ونه کړی شول او هېڅکله يې نه شئ کولای، نو ووېرېږئ له هغه اوره چې خاشاک به يې شي انسانان او تېږې. هغه تيار شوی دی د منکرانو لپاره. ۲۵- او زېرې وکړه په هغو خلکو چې ايمان راوړي او هغه خلک چې نېک کار کوي، د دې خبرې چې د هغوی لپاره به داسي باغونه وي چې ور لاندې به نهرونه بهېږي. کله چې هغوی ته د خوراک لپاره له دې باغونو ميوه ورکړل شي، نو هغوی به وايي: دا هغه ميوه ده چې له دې مخکې هم موږ ته راکړل شوې وه. او ورکړل به شي هغوی ته د يو بل په شان. او د هغوی لپاره به پاکې جوړې (زوج) وي. او هغوی به په هغه (جنت) کې تل اوسېږي.
۲۶- الله په دې نه شرمېږي چې د ماشي يا له هغه هم د کوم واړه شي مثال راوړي. چې څوک ايمان لري، هغوی پوهېږي چې دا د هغوی د رب له طرفه حق دی. او څوک چې منکر دي هغوی وايي چې د دې مثال په ويلو الله څه غوښتي دي. الله د دې په وسيله ډېر خلک ګمراه کوي او ډېرو خلکو ته پرې لاره ښيي. او هغه خلک ګمراه کوي چې نافرمانه

دي. ۲۷- ځوک چې له الله سره کړي وعده ماتوي او هغه څه ماتوي چې الله يې د پوره کولو حکم کړی دی، او په ځمکه فساد پيدا کوي. هغه خلک تاواني دي. ۲۸- ته څنګه له الله انکار کوې، حال دا چې ته بې ساه وې، نو هغه درته ژوند درکړ او بيا به هغه مرګ درکړي. بيا به ژوند درکړي. بيا به تاسي هغه ته ور وګرځئ. ۲۹ - همهغه دی هغه چې تاسي ته يې هغه ټول پيدا کړل چې په ځمکه کې دي. بيا يې آسمان خوا ته توجه وکړه او اووه[۷] آسمانونه يې جوړ کړل. او هغه په هر څه پوهېدونکی دی.
۳۰- او بيا چې ستا رب ملايکو ته وويل چې زه په ځمکه يو خليفه پيدا کوم. ملايکو وويل: ايا ته په ځمکه داسې خلک آبادوې چې هلته فساد وکړي او وينې تويې کړي. او موږ ستا حمد وايوو او پاکي دي بيانوو. الله وويل زه په هغه (څه) پوهېږم چې تاسي پرې نه پوهېږئ. ۳۱- او الله آدم ته ټول نومونه وښودل، بيا يې هغه د ملايکو مخې ته وړاندې کړل او ويې ويل چې که تاسي رښتينی يئ، نو ماته د دې نومونه واخلئ. ۳۲- ملايکو وويل چې ته پاک يې. موږ خو په هغه څه پوهېږو چې تا راته ويلي دي. بېشکه چې ته د علم او حکمت خاوند يې. ۳۳- الله وويل ای آدمه، دوی ته د هغو نومونه ووايه. کله چې آدم نومونه وويل، نو الله وويل ما درته نه وويل چې د ځمکې او آسمانونو په راز زه پوهېږم. او ماته معلوم دي هغه چې تاسي يې ښکاره کوئ او هغه چې تاسي يې پټوئ. ۳۴- او کله چې موږ ملايکو ته وويل چې آدم ته سجده وکړئ، نو هغوی سجده وکړله، خو ابليس ونه کړله. هغه انکار وکړ، غرور يې وکړ او له منکرانو شو. ۳۵- او موږ وويل ای آدمه! ته او ستا ميرمن دواړه په جنت کې اوسئ، له همدې خوراک کوئ، ښه په آسانه چې له هر ځايه يې غواړئ. او هغې ونې ته مه نږدې کېږئ ګڼې په ظالمانو کې به حساب

شئ. ۳۶- بیا شیطان د هغې ونې په مرسته هغوی تېرایستل او له هغه خوشحالۍ یې راوویستل چې په کې وو. او موږ وویل چې تاسې له دې ځایه ښکته شئ. تاسې د یو بل دښمنان شوئ.او تاسې لپاره په ځمکه د یوې مودې لپاره پاتې کېدل او ژوند کول شوو. ۳۷- بیا ادم له خپل رب څو ټکي زده کړل، نو الله ورته متوجه شو. بېشکه هغه توبه قبلونکی او د رحم خاوند دی. ۳۸- موږ وویل تاسې ټول ښکته شئ. بیا چې تاسې ته زما له اړخه کوم هدایت درشي، نو کوم خلک چې زما د هدایت پیروي کوي، د هغوی لپاره به وېره نه وي او نه به خفه وي. ۳۹- او کوم خلک چې انکار کوي او زمونږ نښې دروغ بولي، نو هماغه خلک دوزخیان دي او په هغه کې به همېشه وي.
۴۰- ای بني اسرائیلو! را یاد کړئ زما هغه احسان چې په تاسې مې کړی و. او ماسره کړي وعده پوره کړئ، زه به ستاسې وعده پوره کړم او له ما ووېرېږئ. ۴۱- او ایمان راوړئ په هغه څه چې ما نازل کړی. تصدیق کوي د هغه څه چې له تاسې سره دی. او تاسې تر ټولو مخکې له دې انکار کونکي مه جوړېږئ. زما آیتونه په ناځیزه بیه مه خرڅوئ. او له ما ووېرېږئ.۴۲- او سم او غلط سره مه ګډوئ او رښتیا مه پټوئ کله چې تاسې پوهېږئ. ۴۳- او لمونځ کوئ او زکات ورکوئ او له ټیټېدونکو سره ټیټ شئ. ۴۴- تاسې نور خلک نېکی ته را بولئ او خپل ځان هېروئ. سره د دې چې تاسې کتاب لولئ، نو تاسې نه پوهېږئ ۴۵- او مرسته وغواړئ په صبر او لمانځه او بېشکه هغه سخت دی، خو په هغو خلکو نه دی چې وېرېږي. ۴۶- هغه کسان چې یقین لري په دې چې له خپل رب سره به ګوري او هغه ته ستنېدونکي دي.
۴۷- ای بني اسرائیلو! زما هغه احسان را یاد کړئ چې ما په تاسې کړی او دا خبره هم چې ما تاسې ته د نړۍ په مخلوق فضیلت درکړ. ۴۸- او

ووېرپېږئ له هغې ورځې چې يو نفس به د بل نفس هېڅ په کار نه راځي. نه به د هغه له اړخه کوم شفاعت قبلېږي. او نه به تري په بدله کې څه اخيستل کېږي او نه به ورسره څه مرسته کېږي. ۴۹- او بيا چې موږ تاسي د فرعون له خلکو وساتلئ، هغوی تاسي ته ډېر تکليف درکاوه، ستاسي زامن يې حلالول او ستاسي ښځې يې ژوندۍ ساتلې. او په هغه کې ستاسي د رب له طرفه دروند امتحان و. ۵۰- او کله چې موږ سيند ېېل کړ او تاسي مو پوري ويستئ. بيا مو تاسي وساتلئ او د فرعون خلک مو ډوب کړل او تاسي ورته ليدل.۵۱- او بيا چې موږ موسی سره د ځلوېښتو[۴۰] شپو وعده وکړله. بيا تاسي له هغې وروسته خوسی خپل معبود کړ او تاسي ظالمان وئ. ۵۲- بيا مو له هغې وروسته تاسي وېښلئ چې تاسي شکر کونکي شئ.

۵۳- او کله چې موږ موسی ته کتاب او د سم او غلط د فرق ځيز (معجزه) ورکړه چې تاسي سمه لار وموميئ. ۵۴- کله چې موسی خپلو خلکو ته وويل: تاسي د خوسي په عبادت کولو ځانونه ګمراهان کړي دي. اوس خپل خالق ته متوجه شئ او خپل مجرمان په خپلو لاسونو ووژنئ. دا ستاسي لپاره ستاسي د خالق په نزد غوره ده. نو الله ستاسي توبه قبوله کړه. بېشکه چې هغه د توبې قبلونکی او رحم کونکی دی. ۵۵- ياد کړئ چې تاسي وويل: موږ تا تر هغې نه منوو چې الله په خپلو سترګو ونه وينو. نو تاسي وليدل چې برېښنا وپرقېدله. ۵۶- بيا موږ تاسي له مړينې وروسته بېرته را پورته کړئ چې تاسي شکرکونکي شئ. ۵۷- بيا موږ په تاسي د وريځو سيوری وکړ او تاسي ته مو من و سلوی در وليږله، ومو ويل: وخورئ له هغو پاکو شيانو چې موږ تاسي ته درکړي دي، او هغوی زموږ هېڅ تاوان ونه کړ، بلکې خپل تاوان يې کاوه.

۵۸- یاد کړئ چې بیا موږ وویل: دې ښار ته ننوځئ او څه مو چې خوښه وي، هغه آزاد وخورئ. او ننوځئ دروازو باندې په تېټ سر او ووایئ چې: ای ربه! زموږ ګناهونه وبښه. موږ به ستاسې ګناهونه وبښوو او نېکۍ کونکو ته به زیاته هم ورکړو. ۵۹-بیا هغوی ته چې کومه خبره شوې وه، هغه خبره یې بدله کړه. نو کومو خلکو چې ظلم کړی و، د هغوی د نافرمانۍ له وجې مو پرې له آسمانه عذاب نازل کړ. ۶۰- او کله چې موسی د خپلو خلکو لپاره اوبه وغوښتلې، نو موږ ورته وویل چې خپله امساء په تېږې ووهه! او له هغې دولس چینې را وخوتېدلې. هرې قبیلې خپل خپل ګودر وپېژنده. (موږ وویل) وخورئ او وڅښئ د الله له رزق څخه او په ځمکه فساد کونکي مه جوړېږئ. ۶۱- کله چې تاسې وویل: موسی، موږ په یو ډول خوړو صبر نه شوو کولای، نو د الله نه وغواړه چې موږ ته هغه څه راکړي چې له ځمکې راشنه کېږي، سابه او خټکی او اوړه اوکلول، او پیاز. هغه وویل: تاسې ادنی شی اخلئ او په اعلی شي یې بدلوئ. یوه ښار ته لاړ شئ او هلته به تاسې هغه ټول شیان پیدا کړئ چې تاسې یې غواړئ. او په هغوی ذلت او محتاجي نازل شول او د الهي غضب وړ وګرځېدل. دا په دې خاطر وشول چې (هغوی) د الله له نښو انکار کاوه او نبیان یې ناحقه وژل. دا له دې امله (وشول) چې هغوی نافرماني کوله او له حده وتل.

۶۲- نو کومو خلکو چې ایمان راوړی، او کوم چې یهودیان، نصرانیان او صابیان دي، په هغوی کې چې چا په الله او د آخرت په ورځ ایمان راوړ، او نیکي یې وکړله، د هغوی لپاره له الله سره اجر دی. او هغوی به نه وېرېږي او نه به خفه وي.

۶۳- (ای بني اسرائیلو)، موږ له تاسې یوه وعده واخیستله، په تاسې مو یو لوی غر را پورته کړ او ومو ویل: څه چې موږ درکړي، هغه کلک

ونيسئ او په دي کي چې څه دي هغه ياد وساتئ چې وساتل شئ. ۶۴- له هغې وروسته تري تاسي سرغړونه وکړله. که د الله فضل او رحمت نه واى، نو ضرور به هلاک شوي واى. ۶۵- او د هغو خلکو په حال تاسي خبر يئ چې د سبت په مسئله کې د الله له حکم نه ووتل، نو مونږ ورته وويل چې تاسي ذليلې بيزوګانې شئ. ۶۶- مونږ د هغوى برخليک د هغوى د خپل نسل او راتلونکو لپاره يو مثال او عبرت کړ او په دى کې مونږ د وېرېدونکو لپاره نصيحت کيښود.
۶۷- کله چې موسى خپلو خلکو ته وويل چې الله تاسي ته د يوې غوا د حلالولو حکم کوي. هغوى وويل: ايا ته له مونږ سره ټوکې کوې. هغه ورته وويل: زه له داسې ناپوه کېدو له الله پناه غواړم. ۶۸- هغوى وويل: له خپل رب پوښتنه وکړه چې څه ډول غوا بايد وي. هغه ورته وويل: الله فرمايي چې نه بايد ډېره ځوانه وي او نه ډېره زړه، منځنۍ دي وي، نو څنګه حکم چې درته شوى هغسې وکړئ. ۶۹- هغوى وويل: له خپل رب نه زمونږ لپاره پوښتنه وکړه چې ووايي کوم رنګ بايد وي. هغه وويل: الله فرمايي چې روښانه ژېړه غوا وي او په کتونکو ته ښه ښکارېږي. ۷۰- هغوى وويل: له خپل رب نه زمونږ لپاره پوښتنه وکړه چې مونږ ته ووايي غوا بايد څه ډول وي، مونږ ته خو ټولې غواګانې يو رنګه ښکاري. که د الله رضا وي، مونږ ته به سمه لار وښودل شي. ۷۱- موسى وويل: ستاسي رب وايي غوا بايد داسې وي چې قولبه يې نه وي کړې، پټې يې نه وي اوبه کړي، بلکل روغه وي او داغ په کې نه وي. هغوى ورته وويل اوس دي راته سمه خبره وکړله او بيا يې غوا قرباني کړله. که څه هم هغوى به داسې نه واى کړي. ۷۲- بيا چې تاسي (بني اسرائيلو) يو کس وواژه او په يو بل مو يې تور پورې کړ، سره د دې چې تاسي څه پټول، الله ته يې را ښکاره کول منظور وو. ۷۳ نو مونږ حکم وکړ چې

(مړی) د دې (غوا) په یوې ټوټې ووهئ. په دې ډول الله مړي را ژوندي کوي او تاسي ته خپلې نښې ښيي چې تاسي پوه شئ.
۷۴- بيا ستاسي زړونه د تيرو په شان او تر هغې هم ډېر کلک شول. په تيرو کې هم ځينې داسي وي چې نهرونه تري بهيږي. ځينې تيږي چوي او اوبه تري راوځي. او ځينې تيږې داسي هم وي چې د الله له وېرې غورځيږي. او تاسي چې څه کوئ، الله له هغو بې خبره نه دی.
۷۵- او بيا تاسي دا تمه لرئ چې هغوی (يهوديان) به ستاسي په وينا ايمان راوړي سره د دې چې په دوی کې ځينې خلک داسي دي چې د الله کلام يې اورېده او بيا يې هغه له پوهېدو وروسته بدلاوه، او هغوی پوهيږي. ۷۶- دوی چې کله د ايمان خاوندانو سره مخ کيږي، نو وايي چې موږ ايمان راوړی دی. او کله چې په خپلو کې له يو بل سره مخ کيږي، نو وايي: ته ورته هغه خبرې کوې چې الله موږ ته ښودلې ده. دا به هغوی يوازې د الله په مخ کې ستا په وړاندې د دليل په توګه وکاروي. ايا ته نه پوهيږي. ۷۷- ايا دوی نه پوهيږي چې الله په هغو ټولو پوهيږي چې دوی يې پټوي او ښکاره کوي.
۷۸- او په هغوی کې داسي نالوستي خلک هم شته چې د کتاب په هکله سمه پوهه نه لري، يوازې د خپلو خواهشاتو فکر لري او په ګومانونو پسې ځي. ۷۹- غضب دی په هغو خلکو چې په خپلو لاسونو کتاب ليکي او بيا يې په ناځيزه بيه خرڅولو لپاره د الله کتاب بولي. غضب دې وي په هغوی د هغه څه له وجې چې په خپلو لاسونو يې ليکلي او غضب دې وي په هغوی د هغه څه لپاره چې هغوی ګټلي.۸۰- هغوی وايي چې د دوزخ اور په موږ نه لګيږي (او که چېرې ولګيږي)، يوازې يو څو ورځې به وي! ووايه (هغوی ته): ايا تاسي له الله کومه وعده اخيستې- چې الله خپله وعده هېڅکله نه ماتوي- که په الله پورې داسي خبره کوئ

چې تاسې پرې نه پوهيږئ. ۸۱- په يقين سره، چا چې بدې کړې او خپلې
ګناه په ولکه کې نيولې، هماغه خلک دوزخيان دي چې تل به په کې
اوسيږي. ۸۲- او څوک چې ايمان راوړي او چا چې نيک عمل کړی
وي، هغوی به جنت ته ځي او تل به په کې اوسيږي.
۸۳- (ياد کړئ) چې موږ له بني اسرائيلو وعده واخيستله چې تاسې به له
الله بغير د بل چا عبادت نه کوئ او له خپل مور او پلار، خپلوانو، يتيمانو
او مسکينانو سره به ښه چلند کوئ، او دا چې خلکو سره په نرمي خبرې
وکړئ، لمونځ کوئ او زکات ورکوئ. بيا له لږو کسانو بغير، تاسې له
هغې (وعدې) سرغړونه وکړله او اعتناء مو ونه کړه.
۸۴- او کله چې موږ له تاسې وعده واخيستله چې د خپلو خلکو وينه به
نه تويوئ، او خپل خلک به له کورونو نه، نه وباسئ، بيا تاسې (په دې
وعدې) اقرار وکړ او تاسې يې ګواهان يئ. ۸۵- اوس همدا تاسې د يو
بل وينه تويوئ او ځينې خپل خلک د هغوی له ځمکو وباسئ، د يو په
مقابل کې له بل سره مرسته په ظلم او ګناه کوئ، خو که بيا هغوی تاسې
ته د بنديانو په توګه راشي، نو تاسې د فديې په ورکولو هغوی آزادوئ.
سره د دې چې پخپله (له کورونو) د هغوی ويستل په تاسې حرام وو. ايا
تاسې د الهي کتاب يوه برخه منئ او له يوې برخې انکار کوئ. نو په
تاسې کې که څوک داسې کوي، د هغوی ليږه تر دې لويه جزا څه ده
چې په دنيا کې د رسوايی ژوند وکړي او د قيامت په ورځ په سخت عذاب
کې واچول شي. او الله له هغه څه ناخبره نه دی چې تاسې يې کوئ. ۸۶-
همدا هغه خلک دي چې د آخرت د ژوند په بيه د دنيا ژوند اخلي. نو نه
به د دوی عذاب کم شي او نه به ورسره مرسته وشي.
۸۷- موږ موسی ته کتاب ورکړ او په هغه پسې مو پرله پسې رسولان
ولېږل. او عيسی د مريم زوی ته مو ښکاره نښې ورکړې او په روح

القدس مو د هغه تایید وکړ. نو هرکله چې کوم رسول تاسې ته هغه څه
در وړي چې ستاسې زړه نه دي غوښتي، نو تاسې کبر کړی، یوه ډله مو
دروغجنه وبلله او یوه ډله مو ووژله. ۸۸- او یهود وایي چې زمونږ زړه
بند دی. نه، بلکې الله د هغوی د انکار له وجې پرې لعنت ویلی دی. په
دې خاطر هغوی ډېر لږ ایمان راوړي. ۸۹- او بیا چې د الله له طرفه
هغوی ته یو کتاب راغی چې رښتیا کونکی د هغه څه دی چې هغوی
سره دی او هغوی له مخکې په منکرانو فتح غوښتله. بیا چې هغوی ته
هغه څه راغلل چې دوی پېژندل، نو هغوی تړې انکار وکړ. نو د الله
لعنت دی په منکرینو. ۹۰- هغه څومره بد شی دی چې هغوی پرې
ځانونه خرڅ کړل او د الله د نازل کړي کلام نه انکار کوي د دغه ضد
له وجې چې الله یې په خپل فضل په هر بنده چې وغواړي نازلوي. نو
هغو په غضب پسې غضب وګاټه او منکرانو ته د ذلت عذاب دی.
۹۱- او کله چې هغوی ته وویل شي چې په هغه کلام ایمان راوړئ چې
الله نازل کړی دی، نو هغوی وایي مونږ په هغه ایمان لرو چې په مونږ
نازل شوی دی. او هغوی له هغه کلام نه انکار کوي چې دې پسې راغلی
دی. سره د دې چې هغه حق دی او رښتیا کونکی دی د هغه څه چې له
هغوی سره دی. (ورته) ووایه، که تاسې د ایمان خاوندان یئ، نو د الله
پیغمران مو له هغه مخکې ولې وژلي دي. ۹۲- او موسی تاسې ته ښکاره
نښې راوړلې. بیا د هغه په غیابت کې خوسی معبود کړ او ظالمان شوئ.
۹۳- او بیا چې مونږ له تاسې وعده واخیسته او د طور غر مو درباندې
را پورته کړ. کوم حکم چې مونږ درته کړی دی نو هغه په کلکه ونیسئ
او واورئ. هغوی وویل: مونږ واورېدل او مونږ ونه منل. او د هغوی د
کفر له وجې یې زړه د خوسي له مینې ډک شو. ووایه، که تاسې رښتیا د
ایمان خاوندان یئ، نو څومره بد دی هغه شی چې ستاسې ایمان یې تاسې

ته درښيي. ۹۴- ووايه، که د الله په نزد د آخرت کور يوازې ستاسي لپاره دی، نو نور پرېږدئ او که تاسي رښتينئ يئ، نو د مړينې هيله وکړئ. ۹۵- خو هغوی به هيڅکله د دې هيله ونه کړي، د هغو له وجې چې هغوی له ځانه مخکې لېږلي دي. او الله ظالمان ښه پېژني. ۹۶- او وبه ګورې چې د هغوی ژوند تر نورو ډېر حريص دی، حتی تر مشرکينو هم ډېر. په هغوی کې هر يو زر ۱۰۰۰کاله عمر غواړي، سره د دې چې دومره ژوند هم هغوی له عذابه نه شي ساتلی. او هغوی چې څه کوي، الله يې ګوري.
۹۷- ووايه، هر هغه چاته چې د جبرائيل مخالف دی، چې هغه دا کلام د الله په حکم ستا په زړه نازل کړی دی، دا تصديق کونکی دی د هغو (کتابونو) چې تر دې مخکې (راغلي) دي. او دا هدايت او زېرې دی د ايمان خاوندانو ته. ۹۸- هر څوک چې د الله، د هغه د ملايکو، رسولانو او جبرائيل او ميکائيل دښمن وي، نو الله د داسي منکرانو دښمن دی. ۹۹- او موږ په تا ښکاره نښې نازلې کړي دي او هيڅوک تري انکار نه شي کولای، خو يوازې هغه خلک (انکار کوي) چې له حده تېرېدونکي دي. ۱۰۰- ولې چې هغوی يوه وعده کوي، نو د هغوی يوه ډله يې ماتوي. په هغوی کې زياتره د ايمان خاوندان نه دي. ۱۰۱ او کله چې هغوی ته د الله له طرفه يو رسول راغی او هغه څه يې تصديقول چې هغوی سره له مخکې وو، نو کومو خلکو ته چې کتاب ورکول شو، هغوی د الله کتاب داسي شاته وغورځاوه، لکه بيخي يې چې نه پېژني.
۱۰۲- او هغوی په هغه څه پسې شول چې شيطانانو ورته د سليمان له پاچاهۍ سره نسبت ورکاوه، که څه هم سليمان کفر نه دی کړی، بلکې دا شيطانان وو چې کفر يې وکړ. هغوی خلکو ته جادي ور زده کولې. په هغه څه اخته شول چې په بابل کې په دوو ملايکو هاروت او ماروت

نازل شوي وو. د دوی حال دا و چې چاته به يې خپل دغه فن ښوده، نو ورته به يې ويل چې موږ خو د امتحان لپاره يوو، نو تاسې مه منکران کېږئ. خو هغوی له دوی هغه شيان زده کول چې د ښځې او ميړه ترمنځ پرې بېلتون راوړي. سره د دې چې هغوی د الله له اجازې بغېر په دې (جادو) چاته هېڅ تاوان نه شي رسولای. او هغوی داسې شيان زده کول چې تاوان يې ور رساوه او ګټه يې ورته نه لرله. او هغوی پوهېدل چې هر څوک د دې شي (جادو) خريدار وي، په آخرت کې يې هېڅ برخه نشته. څومره بد شی دی هغه چې په بدل کې يې هغوی خپل ځانونه خرڅ کړل. کاشکې هغوی په دې پوهېدای. ۱۰۳- او که هغوی ايمان راوړی وای او تقوی يې اختيار کړې وای، نو د الله بدله ورته تر دې غوره وه، کاش هغوی په دې پوهېدای.
۱۰۴- ای د ايمان خاوندانو، تاسې راعِنا مه وايئ، بلکې اُنظرنا ووايئ او واورئ. او منکرينو لپاره دردناک عذاب دی. ۱۰۵- کومو خلکو چې انکار کړی، که هغوی اهل کتاب دي او که مشرکين، دا نه غواړي چې په تاسې له خپل اړخه ښېګڼه نازله شي. او الله چې څوک وغواړي هغه د خپل رحمت لپاره ټاکي. الله د لوی فضل خاوند دی. ۱۰۶- موږ چې کوم آيت منسوخوو يا يې (له چا) هېروو، نو په ځای يې تر هغه غوره يا د هغه په شان بل (آيت) راوړو. ايا تاسې نه پوهېږئ چې الله په هر څه قادر دی. ۱۰۷- ايا تاسې نه پوهېږئ چې د آسمانونو او ځمکې پاچاهي يوازې د الله لپاره ده، او تاسې لپاره د الله بغير نه کوم ملګری شته او نه کوم مرستندوی. ۱۰۸- ايا تاسې غواړئ له خپل رسول نه (هغسې) پوښتنې وکړئ، لکه تر ده مخکې چې له موسی نه پوښتنې شوې، او چا چې له ايمان راوړلو انکار وکړ، هغه يقيناً له سمې لارې واوښته.

۱۰۹- ډېر اهل کتاب دا غواړي چې ستاسي له مومن کېدو وروسته مو د خپل حسد له وجې، په یو طریقه ببرته منکر کړي، سره د دې چې دغه حق هغوی ته روښانه شوی دی. نو ښښنه وکړئ او ګذشت وکړئ، تر هغې چې د الله فیصله راشي. ښېشکه چې الله په هر څه قادر دی. ۱۱۰- او لمونځ کوئ او زکات ورکوئ. او تاسي چې کومې نېکۍ له ځانه مخکې لېږئ، هغه به له الله سره ومومئ. تاسي چې هر څه کوئ، الله یې یقیناً ګوري. ۱۱۱- او هغوی وایي جنت ته به یوازې هغه خلک ځي چې یهودیان یا عیسویان وي، خو دا یوازې د هغوی هیله ده. (ورته) ووایه، راوړئ خپل دلیل که تاسي رښتیني یئ. ۱۱۲- بلکې هر چا چې ځان الله ته وسپاره او مخلص هم وي، نو د داسې کس لپاره له خپل رب سره اجر دی، د هغوی لپاره نه وېره شته او نه خفګان.
۱۱۳- یهودو وویل چې نصارى په څه دلیل نه دي او نصارى وویل چې یهود په څه دلیل نه دي، او هغوی ټول آسماني کتابونه لولي. په دې توګه د دوی د هغه خلکو په شان خبره وکړله چې نه پوهېدل. نو الله به د قیامت په ورځ د هغه خبرې فیصله وکړي چې دوی پرې جنګونه کول. ۱۱۴- او تر هغه لوی ظالم به څوک وي چې د الله جوماتونه له دې منع کړي چې هلته د الله نوم یاد شي او د ورانولو کوشش یې وکړي. هغوی ته په دنیا کې عذاب او په آخرت کې درنه سزا ده. ۱۱۵- او مشرق او مغرب د الله لره دي. تاسي چې هره خوا مخه کړئ، هغه خوا الله دی. یقیناً الله د پراختیا او علم لرونکی دی. ۱۱۶- او هغوی وایي چې الله زوی ږېرولی دی. هغه (الله) د دې نه پاک دی، بلکې په ځمکې او آسمانونو کې چې هر څه دي، د هغه دي. ټول د هغه د حکم منونکي دي. ۱۱۷- هغه د آسمانونو او ځمکې پیدا کونکی دی. هغه چې د چا کار کول غواړي، نو بس ورته فرمایي چې وشه، نو هغه (کار) وشي.

۱۱۸- څوک چې علم نه لري، هغو وویل: الله ولي له موږ سره کلام نه کوي یا موږ ته ولې کومه نښه نه راځي. همداسې تر هغوی مخکې هم داسې خبرې کړې دي، د دوی ټولو زړونه یو ډول دي، موږ هغو ته نښې وړاندې کړې چې باور کونکي دي. ۱۱۹- موږ ته له سمې خبرې سره د زېرې ورکونکی او وېرونکی لېږلی یې. او له تا به د دوزخ ته تلونکو په هکله هېڅ پوښتنه نه کېږي. ۱۲۰- او یهود او نصاری به هېڅکله له تا راضي نه شي، تر څو چې ته د هغوی د امت پیرو نه شې. ته (ورته) ووایه چې الله کومه لار ښیي، همغه اصلي لاره ده. او تاته چې کوم علم درکول شوی دی، که له دې وروسته هم ته د هغوی د غوښتنو پیروي وکړې، نو د الله په وړاندې به نه ستا دوست وي او نه مرستندوی. ۱۲۱- کومو خلکو ته چې موږ کتاب ورکړی، هغوی یې لولي، لکه څنګه یې چې د لوستلو حق دی. همدا خلک پرې ایمان راوړي. او څوک چې له دې انکار کوي، نو هماغه خلک په تاوان کې پاتې کېدونکي دي.
۱۲۲- ای بني اسرائیلو، زما هغه احسان را یاد کړئ چې ما په تاسې کړی او دا هم چې ما تاسې ته د دنیا په ټولو خلکو فضیلت درکړ. ۱۲۳- او له هغې ورځې ووېرېږئ چې هېڅوک به په کې د چا نه په کار ېږي او نه به د چا له ارخه کومه معاوضه قبلېږي. نه به کوم واسطه ګټه کوي او نه به ورته له کومې خوا مرسته را رسېږي. ۱۲۴- او کله چې ابراهیم الله په څو خبرو کې وازمایه، نو هغه خبرې یې پوره کړې. الله (ورته) وویل چې زه به تا د ټولو خلکو امام کړم. ابراهیم وویل: او زما په اولاد کې هم. الله وویل: زما وعده تر ظالمانو نه رسېږي.
۱۲۵- او موږ چې کعبه د خلکو د راټولېدو ځای او د امن مقام کړ او حکم مو وکړ چې مقام ابراهیم د لمانځه ځای کړئ. او په ابراهیم او اسماعیل مو ټینګار وکړ چې زما کور طواف کونکو، اعتکاف کونکو،

رکوع کونکو او سجده کونکو لپاره پاک وساتئ. ۱۲۶- او کله چې ابراهیم وویل چې ای زما ربه، دا ښار د امن ښار کړه، او ددې اوسېدونکو ته چې په الله او د آخرت په ورځ ایمان لري، د میوو روزي ورکړه. الله وویل، ځوک چې انکار وکړي، زه به هغوی ته هم د څو ورځو فایده ورکړم. بیا به هغوی د اور د عذاب خوا ته ور ټېل وهم او هغه ډېر بد ځای دی.
۱۲۷- او بیا چې ابراهیم او اسماعیل د بیت الله دیوالونه پورته کول او دا یې ویل چې: ای زمونږ ربه، له مونږ یې قبول کړه، یقیناً ته اورېدونکی او پوهېدونکی یې. ۱۲۸- ای زمونږ ربه، مونږ خپل فرمانبردار کړه او زمونږ له نسل نه خپل یو فرمانبرداره امت را پورته کړه، او مونږ ته زمونږ د عبادت طریقې وښیه او مونږ وبښه، ته بښونکی او رحم کونکی یې. ۱۲۹- ای زمونږ ربه، او په دوی کې، هم د دوی یو پېغمبر را پورته کړه، چې دوی ته ستا آیتونه واوروي او دوی ته د کتاب او حکمت تعلیم ورکړي او د دوی تزکیه وکړي. بېشکه ته قوي او د حکمت خاوند یې.

۱۳۰- او څوک دي چې د ابراهیم دین خوښ نه کړي، مګر هغه چې ځان یې پخپله ناپوه کړی وي. سره د دې چې مونږ هغه په دنیا کې غوره کړی و او په آخرت کې به په نېکو ځلکو کې وي. ۱۳۱- د هغه رب چې وویل ځان وسپاره، نو هغه وویل: ما ځان رب العالمین ته سپارلی دی. ۱۳۲- او همدا نصیحت ابراهیم خپل اولاد ته وکړ او همدا نصیحت یعقوب خپل اولاد ته وکړ. ای زما بچو! الله تاسې لپاره دا دین غوره کړی دی، نو (پام کوئ) چې له ایمان بغیر په بل حالت کې درته مرګ را نه شي. ۱۳۳- ایا ته وې کله چې د یعقوب د مرګ وخت را ورسېده. کله چې هغه خپلو بچو ته وویل تر ما وروسته به د چا عبادت کوئ. هغوی

وویل: مورِ به د هماغه الله عبادت کوو د کوم عبادت چې تاسي، ستاسي مشرانو ابراهیم، اسماعیل او اسحاق کړی دی، هماغه یو معبود دی او مورِ د هغه فرمانبردار یوو. ۱۳۴- دا یوه ډله وه چې تېره شوه. هغوی ته به هغه څه ورکړل شي چې هغوی ګټلي او تاته به هغه څه درکړل شي چې تا ګټلي. او له تا به د هغوی د اعمالو پوښتنه نه کېږي.
۱۳۵- او هغوی وایي چې یهودي یا نصراني شه، نو هدایت به وموميِ. (ورته) ووایه چې نه، بلکې مورِ د ابراهیم د دین پیروي کوو چې یوازې د الله له طرفه وو، هغه هم په مشرکینو کې نه و. ۱۳۶- (ورته) ووایه چې مورِ په الله ایمان راوړی او په هغه څه مو ایمان راوړی چې په مورِ نازل شوی، او په هغه څه هم چې په ابراهیم، اسماعیل، اسحاق او یعقوب او د هغه په اولاد نازل شوی، او هغه چې ورکړل شوی عیسی او موسی ته او هغه چې ټولو نبیانو ته د هغوی د رب له طرفه ورکړل شوي. مورِ د هغوی ترمنځ په هېڅ یوه کې فرق نه کوو او مورِ د الله فرمانبردار یوو. ۱۳۷- که بیا هغوی هغسي ایمان راوړي لکه تا چې راوړی، نو بې شکه چې لاره به وموميِ او که سرغړونه وکړي، نو هغوی په ضد کې دي. نو ستا له اړخه الله د هغوی لپاره کافي دی او هغه اورېدونکی او پوهېدونکی دی. ۱۳۸- (ورته) ووایه مورِ د الله رنګ اخیستی او د الله رنګ تر هر رنګه غوره دی او مورِ د هماغه عبادت کونکي یوو. ۱۳۹ ووایه، ایا تاسي د الله په هکله له مورِ سره جنګېږئ، سره د دې چې هغه زمورِ رب هم دی او ستاسي رب هم. زمورِ لپاره زمورِ اعمال دي او ستاسي لپاره ستاسي اعمال، او مورِ یوازي د هغه لپاره یوو. ۱۴۰- ایا تاسي وایئ چې ابراهیم، اسماعیل، او اسحاق او یعقوب او د هغوی اولاد ټول یهودیان یا نصرانیان وو، (ورته) ووایه، تاسي ډېر پوهېږئ که الله. او تر هغه لوی ظالم څوک دی چې هغه ګواهي پټه کړي چې د الله له

طرفه ورته راغلي ده. او تاسي چې څه کوئ، الله تري بې‌خبره نه دی.
۱۴۱- دا یوه ډله وه چې تېره شوه. دوی ته به هغه ورکړل شي چې دوی
کټلي او تاته به هغه درکړل شي چې تا کټلي. او له تا به د دوی د اعمالو
پوښتنه نه کېږي.
* ۱۴۲- اوس بې‌عقله خلک وایي چې مسلمانان په څه له خپلې قبلې
واوښتل. (ورته) ووایه چې ختیځ او لوېدیځ (دواړه) د الله دي. هغه چې
چاته وغواړي سمه لار ور ښودلای شي. ۱۴۳- او په دې توګه مور
تاسي منځنی امت کړئ چې تاسي په خلکو ګواه شئ او رسولان په تاسي
ګواهان شي. او تاسي چې په کومه قبله وئ، هغه مور یوازې د دې لپاره
پرېښې وه چې مور وګورو چې څوک د رسول پیروي کوي او څوک
تري په شا ځي. او بېشکه دا خبره درنه ده، مګر په هغو خلکو (نه ده)
چې الله ورته هدایت کړی دی. او الله داسي نه دی چې ستاسي ایمان ضایع
کړي. بېشکه چې الله په خلکو د شفقت خاوند او مهربانه دی.
۱۴۴- مور آسمان ته ستا بیا بیا مخ پورته کول ګورو. نو مور به تاسي
د هغه قبلې خوا ته تاو کړو چې تاسي یې خوښوئ، اوس خپل مخ د مسجد
حرام خوا ته واړوئ. او تاسي چې هر ځای کې یئ، خپل مخ همدې خوا
ته کړئ. او اهل کتاب ښه پوهیږي چې دا حق دی او د هغوی د رب له
طرفه دی. او الله بې خبره نه دی، له هغه څه چې کوي یې. ۱۴۵- او که
ته دې اهل کتابو ته ټول دلایل وړاندی کړي، بیا به هم هغوی ستا قبله
ونه منې او نه ته د هغوی د قبلې پیروي کولای شې. او نه هغوی پخپله
د یو بل قبله منې. تا چې کوم علم موندلای دی، که له دې وروسته هم ته
د هغوی د غوښتنو پیروي کوې، نو یقیناً په ظالمانو کې به شمار شې.
۱۴۶- چا ته چې مور کتاب ورکړی، هغوی دا داسي پېژني لکه خپل
بچي چې پېژني. او په هغوی کې یوه ډله حق پټوي، سره د دې چې په

دي پوهيږي. حق هغه دی چې ستا رب يې وايي. ۱۴۷- نو ته هيڅ وخت د شک کونکو په ډله کې مه راځه.
۱۴۸- هر چا لپاره يو رُخ دی، چې مخه ورته کوي. نو ته د نېکۍ خوا ته منډه کړه. ته چې هر ځای کې يې، الله به تاسي ټول هغه طرف ته راولي. بېشکه الله هر څه کولای شي. ۱۴۹- او ته چې له هرې خوا راوځې، خپل مخ مسجد حرام خوا ته کړه. بېشکه چې همدا حق دی، ستا د رب له طرفه دی. او ته چې هر څه کوي، الله تري بې خبره نه دی. ۱۵۰- او ته چې له هرې خوا راوځې، خپل مخ مسجد حرام طرف ته کوه او ته چې په هر ځای کې يې خپل مخ همدې طرف ته ساته، چې په تا د خلکو څه حجت پاتې نه شي، بې له هغو خلکو چې په دوی کې بې عدله دي. نو ته له هغوی مه وېرېږه، له ما ووېرېږه. تر هغې چې موږ خپل نعمت په تا پوره کړو او تر هغې چې ته لاره وموميِ. ۱۵۱- لکه څنګه چې موږ تاسي ته، ستاسي له منځه يو رسول درلېږلی دی چې تاسي ته زموږ آيتونه وايي، تاسي پاکوي او تاسي ته د کتاب او حکمت تعليم درکوي. او تاسي ته هغه څه در زده کوي چې مخکې پرې نه پوهېدئ. ۱۵۲- نو ته ما ياد ساته، زه به تا ياد ساتم. او زما احسان ومنئ او زما ناشکري مه کوئ.
۱۵۳- ای د ايمان خاوندانو، په صبر او لمونځ مرسته ترلاسه کړئ. يقيناً چې الله له صبر کونکو سره دی. ۱۵۴- او څوک چې د الله په لاره کې مړ شي، هغوی مړي مه بولئ، هغوی ژوندي دي، خو تاسي پرې نه پوهېږئ. ۱۵۵- او موږ به حتماً تاسي امتحانوو په صبر او وېرې او د مالونو، ځاروِيو او ميوو په کمي. او د استقامت خاوندانو ته زېرى ورکړه. ۱۵۶- څوک چې داسي دي چې مصيبت ور ورسېږي، نو وايي:

مور د الله يوو او هغه ته به ور ګرځېږو. ۱۵۷- په همدې خلکو د الله شاباسی او رحمت دی. او همدا خلک دي چې په لاره سم دي.
۱۵۸- صفا او مروه ېښکه د الله يادګارونه دي. نو څوک چې د بيت الله حج کوي يا عمره کوي، نو په دې کې هېڅ ستونزه نشته چې هغوی د دې طواف وکړي، او څوک چې په خپل خوښه څه نېکي کوي، نو الله قدردان دی او پوه دی. ۱۵۹- څوک چې زمور ېښکاره نښې او زمور هدايت پټوي، وروسته له هغې چې مور دا د خلکو لپاره په کتاب کې روښانه کړي دي، نو دا هغه خلک دي چې الله پرې لعنت وايي او په هغوی لعنت ويونکي لعنت وايي. ۱۶۰- البته چا چې توبه وويسته، او اصلاح يې وکړه او په واضح ډول يې بيان کړه، نو زه به هغوی ېښم او زه ېښونکی او مهربان يم. ۱۶۱- ېښکه کومو خلکو چې انکار وکړ او په همدې حال کې مړه شول، نو دا هغه خلک دي چې پرې د الله، او د ملايکو او د انسانانو، ټولو لعنت دی. ۱۶۲- دوی به تل په همدې حال وي. له دوی به نه عذاب کم شي او نه به ورته آساني ورکړل شي.
۱۶۳- او ستا معبود يوازينی معبود دی. له هغه بغير بل معبود نشته. ۱۶۴- هغه ډېر مهربان او د رحم خاوند دی. بې شکه د آسمانونو او ځمکې په جوړولو کې، او د شپې او ورځې په تګ راتګ کې، او په هغو کښتيو کې چې د انسانانو په کار راتلونکې ځيزونه وړي او په سمندر کې چلېږي او په هغو اوبو کې چې الله له آسمان نه راښکته کړي. بيا له هغې مړې ځمکې ته ژوند ورکړ. او هغه په ځمکه مختلف ځناور خپاره کړل. او د بادونو په لګېدلو کې او په وريځو کې چې د ځمکې او آسمان ترمنځ د حکم تابع دي، د هغو خلکو لپاره نښې دي چې له عقل نه کار اخلي.
۱۶۵- او ځينې خلک داسې دي چې له الله بغير نور، له هغه سره برابروي. له هغوی سره داسې مينه کوي، کومه مينه چې بايد له الله سره

وشي. او څوک چې د ایمان خاوندان وي، هغوی الله سره تر ټولو ډېره مینه لري. او که دا ظالمان هغه وخت وګوري چې کله دوی له عذاب سره مخ وي، چې ټول زور د الله دی او الله ډېر سخت عذاب ورکونکی دی. ۱۶۶- هغه خلک چې خبره یې منل کېدله، دوی له هغو خلکو بېل شي چې د دوی خبره یې منله. عذاب به د دوی په وړاندې وي او د دوی هره خوا رشتې به ختمې شوې وي. ۱۶۷- څوک چې ورپسې تللي، هغوی به وایي، کاشکې موږ بیا یو ځل دنیا ته ستانېدلای شوی، موږ به هم له هغوی داسې بېل شوي وای، لکه هغوی چې له موږ بېل شوي دي. په دې توګه به الله د هغوی اعمال هغوی ته د حسرت په بڼه ښیي او هغوی به له اوره نه شي راوتلی.
۱۶۸- ای خلکو! د ځمکې په شیانو کې حلال او پاک شیان خورئ او د شیطان په پلونو مه ځئ، ښکه چې هغه ستاسې ښکاره دښمن دی. ۱۶۹- هغه تاسې ته یوازې د بدو کارونو او بې حیایۍ تلقین کوي، او دې ته هم چې الله ته هغه خبرې منسوبې کړئ چې په هکله یې تاسې نه پوهېږئ. ۱۷۰- او کله چې دوی ته وویل چې په هغه (لاره) لاړ شئ چې الله نازل کړي، نو هغوی وایي موږ په هغې (لارې) ځو چې موږ پرې زموږ پلار نیکه لیدلي دي. ایا په هغه صورت کې هم، که د دوی پلار نیکه نه عقل لري او نه سمه لار پېژني.
۱۷۱- او د دې منکرانو مثال داسې دی لکه څوک چې په هغو ځناورو پسې غږ کوي چې یوازې له غږ کولو او بلل بغیر نور څه نه اوري. دوی کاڼه دي، ګونګي، ړانده دي او په هېڅ نه پوهېږي.
۱۷۲- ای د ایمان خاوندانو، زموږ درکړل شوي پاک ځیزونه وخورئ او د الله شکر وکړئ، که تاسې د هغه عبادت کونکي یئ. ۱۷۳- الله په تاسې یوازې مردار، وینه او د خنځیر (خوګ) غوښه حرام کړي دي. او

هغه شيان چې د الله بغير د بل چا نوم پرې اخيستل شوی وي. او که بيا څوک مجبور شي، او زړه يې نه غواړي او له حده مخکې تلونکي نه وي، نو په هغوی ګناه نشته. بېشکه الله بښونکی او مهربان دی. ۱۷۴- کوم خلک چې هغه څه پټوي چې الله په خپل کتاب کې نازل کړي او په بدل کې يې ناڅيزه بيه اخلي، هغوی يوازې خپلې خپټې په اور ډکوي. د قيامت په ورځ به ورسره الله نه خبرې کوي او نه به يې پاکوي او د هغوی لپاره دردناک عذاب دی. ۱۷۵- دا هغه خلک دي چې د هدايت په بدل کې يې د ګمراهۍ سودا کړې او د بښنې پرځای د عذاب. دوی له اوره لږ وېرېږي. ۱۷۶- دا په دې خاطر چې الله خپل کتاب سم دم نازل کړی او کومو خلکو چې په کتاب کې لاري را ويستې دي، هغوی په ضد کې مخکې تللي دي.
۱۷۷- نيکي دا نه ده چې تاسي خپل مخ ختيځ او لوېديځ ته کړئ، بلکې نيکي دا ده چې انسان په الله، د آخرت په ورځ، په ملايکو، په کتابونو او په پېغمبرانو ايمان راوړي. او د الله په مينه کې خپلوانو، يتيمانو، محتاجو، مسافرو او سوالګرو ته او د غلامانو آزادولو لپاره، مال ورکړي. او لمونځ وکړي، زکات ورکړي او کله چې وعده وکړي، هغه پوره کړي. او صبر وکړي د سختۍ، تکليف او جګړې په وخت. همدا خلک رښتينې او همدوی وېرېدونکي دي.
۱۷۸- ای د ايمان خاوندانو، په تاسي د وژل شويو قصاص اخيستل فرض کېږي. د آزاد په بدل کې آزاد. د غلام په بدل کې غلام. د ښځې په بدل کې ښځه. او بيا چې چاته د خپل ورور له اړخه څه بښنه وشي، نو هغه بايد د معروف پيروي وکړي او په ښه شان يې ادا کړي. دا ستاسي د رب له طرفه يوه آساني او مهرباني ده. اوس چې له دې وروسته هر څوک ظلم وکړي، د هغه لپاره دردناکه عذاب دی. ۱۷۹- او ای د عقل

خاوندانو، په قصاص کې ستاسې لپاره ژوند دی چې تاسې خوندي شئ.
۱۸۰- په تاسې فرض کېږي، چې کله په تاسې کې د چا د مرګ وخت را ورسېږي، او هغه په ځان پسې شتمني پرېږدي، نو هغه دې د معروف سره سم وصيت وکړي خپل مور او پلار او خپلو خپلوانو ته. دا له الله وېرېدونکو ته اړينه ده. ۱۸۱- بيا چې څوک وصيت له اورېدو وروسته بدل کړي، نو ګناه به يې په هغه وي چې بدل کړی يې دی، يقيناً چې الله اورېدونکی او پوه دی. ۱۸۲- البته که څوک د وصيت کونکي په هکله دا اندېښنه لري چې هغه جانبداري يا حق تلفي کړي ده، او هغه تر منځه سوله کوي، نو په هغه څه ګناه نشته. الله بښونکی او مهربان دی.
۱۸۳- ای د ايمان خاوندانو، په تاسې روژه فرض شوې، لکه څنګه چې له تاسې مخکې هغو باندې فرض شوې وه، د دې لپاره چې تاسې پرهېزګار شئ. ۱۸۴- دا د شمار څو ورځې دي، خو که په تاسې کې څوک ناروغ وي يا په سفر وي، نو هغه يې په نورو ورځو کې شمېر پوره کولای شي. او څوک يې چې په سختۍ وزغمي، نو د يوې روژې بدل د يوه مسکين خواړه دي. څوک چې ډېره نېکي وکړي، د هغه لپاره بهتره ده. او (که) تاسې روژه ونيسئ، نو دا ستاسې لپاره ډېره غوره ده، که تاسې پوه شئ. ۱۸۵- د روژې مياشت چې قرآن په کې نازل شوی، دا د خلکو لپاره هدايت او د لارې ښکاره نښې دي او د حق او باطل ترمنځ فيصله کونکی ده. نو په تاسې کې چې هر څوک دا مياشت ووينې، روژه دې په کې ونيسي. او څوک چې ناروغ يا په سفر وي، هغوی دې په نورو ورځو کې شمېر پوره کړي. الله ستاسې لپاره آساني غواړي، هغه له تاسې سره سختي کول نه غواړي. او که چېرې تاسې (د روژو) شمېر پوره کړئ او د الله لويي په دې خاطر بيان کړئ چې تاسې ته يې لاره ښودلې او د دې لپاره چې تاسې شکرګزار شئ.

۱۸۶- نو کله چې زما بندګان له تا زما په هکله پوښتنه وکړي، نو زه نږدی یم، کله مې چې ځوک را بولي، د هغه د غږ ځواب ورکوم. نو بیا دې هغوی هم زما حکم ومني، په ما دې ایمان ولري چې هدایت ورته وشي. ۱۸۷- تاسې لپاره د روژې په شپو کې خپلو مېرمنو ته ورتګ جایز شوی دی. هغوی ستاسې لپاره لباس دی او تاسې د هغوی لپاره لباس یئ. الله پوه شو چې تاسې له خپل ځان سره خیانت کوئ، نو هغه په تاسې عنایت وکړ او تاسې یې وښښلئ. نو اوس تاسې هغوی سره یو ځای کېږئ او هغه څه غواړئ چې الله درته لیکلي دي. او وخورئ او وڅښئ تر هغې چې د سهار سپینه رڼا له تیاري جدا ښکاره شي. بیا روژه تر شپې پوره کړئ. او کله چې تاسې په جوماتونو کې په اعتکاف یئ، نو خپلو مېرمنو ته مه نږدې کېږئ. دا د الله حد دی، دې ته مه نږدې کېږئ. په دې توګه الله خپل آیتونه خلکو ته بیانوي چې هغوی وساتل شي. ۱۸۸- او تاسې په خپلو منځونو کې د یو بل مال په ناحقه مه خورئ او هغه تر حاکمانو مه رسوئ چې د نورو خلکو د مال کومه برخه د ګناه په طریقه وخورئ. سره د دې چې تاسې په دې پوهېږئ.
۱۸۹- هغه له تا د سپوږمۍ په هکله پوښتنه کوي. (ورته) ووایه چې دا د خلکو لپاره او د حج لپاره وختونه دي. او نېکي دا نه ده چې تاسې کورونو ته په شاتنۍ دروازې دننه شئ، بلکې نیکي دا ده چې انسان پرهېزګاري وکړي. او کورونو ته په دروازو دننه شئ، او له الله ووېرېږئ چې کامیاب شئ. او د الله په لاره کې له هغو خلکو سره وجنګېږئ چې له تاسې سره جنګېږي. ۱۹۰- او زیاتی مه کوئ، الله زیاتی کونکي نه خوښوي. ۱۹۱- او ووژنئ هغوی چې هر ځای کې یې ومومئ او ویې باسئ له هغه ځایونو چې هغوی تری تاسې ویستلي یئ. او فتنه تر قتل سخته ده. او هغوی سره مسجد حرام سره (نږدې) مه

جنګېږئ، تر هغې چې هغوی درسره جګړه پیل نه کړي. نو که هغوی درسره جنګ وکړ، بیا یې ووژنئ. همدا د منکرانو جزا ده. ۱۹۲- بیا که هغوی (له جنګ) را وګرځي، نو الله ښونکی او مهربان دی. ۱۹۳- او له هغوی سره وجنګېږئ، تر هغې چې فتنه پاتې نه شي او دین د الله شي، بیا که هغوی (له جنګ) را وګرځي، نو له هغې وروسته سختي نشته، مګر په ظالمانو (شته).
۱۹۴- د حرمت میاشت د حرمت د میاشتې بدل دی او د حرمتونو هم قصاص شته. نو که چا په تاسي زیاتی وکړ، تاسي هم پرې هغسي زیاتی وکړئ لکه په تاسي یې چې کړی. او له الله ووېرېږئ او پوه شئ چې الله له پرهېزګارانو سره دی. ۱۹۵- او د الله په لاره کې مصرف وکړئ او ځان په هلاکت کې مه اچوئ. او ښه کارونه وکړئ، ښېشکه چې الله د ښه کار (نېکی) کونکي خوښوي.
۱۹۶- او د الله لپاره حج او عمره پوره کړئ. او بیا که تاسي کور ته لاړئ، نو د قربانۍ لپاره چې کوم څاروی وي، هغه قرباني کړئ او سر تر هغې مه خرېئ (کلوئ) چې تر څو قرباني خپل ځای ته نه وي رسېدلي. په تاسي کي چې څوک ناروغ وي یا یې په سر کي تکلیف وي، هغه دې د روژې، صدقې یا قربانۍ فدیه ورکړي. کله چې امنیت وي او څوک د حج یا عمري ګټه اخیستل غواړي، نو هغه قرباني دي وکړي چې ورته میسره وي. او چاته چې (قرباني) میسره نه وي، هغه دې حج په موده کې دري ورځې روژه ونیسي او چې کور ته ستانه شئ اووه ورځې روژه ونیسئ. دا ټولې لس ورځې شوي. دا د هغو خلکو لپاره ده چې کورنۍ یې مسجد حرام ته نږدې نه اوسېږي. له الله ووېرېږئ او پوه شئ چې الله سخت عذاب ورکونکی دی. ۱۹۷- د حج ټاکل شوي میاشتې دي. نو چا چې د حج نیت وکړ، هغه به د حج په موده کې نه کنځلي کوي،

نه دي ګناه کوي او نه دي جنګ جګړه کوي. او تاسي چې کوم نېک کار کوئ، الله به پرې پوه شي. او تاسي (له ځان سره) د لارې توښه واخلئ. ښه توښه د تقوى توښه ده. او ای د عقل خاوندانو، له ما ووېرېږئ.
۱۹۸- که تاسي د خپل رب فضل هم ولټوئ، په دې کې هېڅ ګناه نشته. بیا چې تاسي له عرفات نه راستانه شئ، نو مشعر حرام سره الله یاد کړئ. او هغسي يې یاد کړئ، لکه څنګه چې الله ویلي دي. له دې مخکې تاسي واقعاً په بې لارې شویو خلکو کې وئ. ۱۹۹- او له کوم ځایه چې خلک را ستنېږي، له هغه ځایه تاسي هم طواف ته لاړ شئ او له الله بښنه وغواړئ. یقیناً الله بښونکی او مهربان دی.
۲۰۰- بیا چې تاسي د خپل حج اعمال پوره کړئ، نو الله داسي یاد کړئ لکه څنګه چې تاسي پلار نیکه یادول، بلکې تر هغوی هم ډېر. نو ځینې خلک وایي: ای زمونږ ربه، مونږ ته په همدې دنیا (آسانتیا) راکړه. او په آخرت کې د هغوی هېڅ برخه نشته. ۲۰۱- او ځینې خلک وایي چې ای زمونږ ربه، مونږ ته په دنیا کې هم کامیابي راکړه او په آخرت کې هم کامیابي راکړه او مونږ د اور له عذابه وساته.۲۰۲- همدې خلکو لپاره د دوی د کارونو برخه ده او الله زر حساب کونکی دی. ۲۰۳- او الله په ټاکلو ورځو کې یاد کړئ. او که بیا څوک تادي وکړي او په دوو ورځو کې مکي ته راستون شي، نو په هغه هېڅ ګناه نشته. او څوک چې پاتې شي، په هغه هم ګناه نشته. دا د هغو لپاره ده چې له الله وېرېږي. او له الله ووېرېږئ او ښه پوه شئ چې تاسي به هغه ته بېرته ګرځول کېږئ.
۲۰۴- او په خلکو کې ځینې داسي دي چې خبرې به يې د دنیا په ژوند کې په تاسي ښې لګېږي او هغوی د خپل زړه په خبره الله ګواه نیسي. حال دا چې هغوی سخت جنګېرک دي. ۲۰۵- او کله چې هغوی ستنېږي، نو په دې هڅه وي چې په ځمکه فساد خپور کړي او ژوندي (موجودات)

او کروندې هلاکې کړي. حال دا چې الله فساد نه خوښوي. ۲۰۶- او کله چې هغوی ته وویل شي چې له الله نه ووېرېږئ، نو خپل وقار هغوی ګناه کولو ته لمسوي. نو د داسې خلکو لپاره دوزخ کافي دی او هغه ډېر لوی ځای دی. ۲۰۷- او په خلکو کې داسې هم شته چې د الله د رضا په لټون خپل ځان خرڅوي او الله په خپلو بندګانو ډېر مهربانه دی.
۲۰۸- ای د ایمان خاوندانو، اسلام ته په پوره ډول ننوځئ او د شیطان په پلونو مه ځئ، هغه ستاسې ښکاره دښمن دی. ۲۰۹- که تاسې ته راغلو واضح دلیلونو نه وروسته هم تاسې وښوېږئ، نو پوه شئ چې الله غالب او د حکمت خاوند دی. ۲۱۰- ایا خلک په دې تمه دي چې الله د وریځو سیوري ته راشي او ملایکې هم راشي او د معاملې فیصله وشي، او ټولې چارې الله لره دي. ۲۱۱- له بني اسرائیلو پوښتنه وکړئ چې موږ هغوی ته څومره ښکاره نښې ورکړې وې. او چاته چې د الله نعمت راغلی وي، او هغه يې بدل کړي، نو یقیناً الله ورته سخت عذاب ورکونکی دی. ۲۱۲- د دنیا ژوند د هغوی لپاره ښایسته کړی شوی دی چې منکر دي او هغوی د ایمان خاوندانو پورې خاندي. حال دا چې څوک پرهېزګار دي، هغوی به د قیامت په ورځ تر دوی لوړ وي. او الله چې چاته وغواړي، بې حسابه رزق ورکوي.
۲۱۳- خلک یو امت وو. هغوی چې اختلاف وکړ، نو الله د زېرې ورکونکي او وېرووونکي پېغمبران (ور) ولېږل. او هغوی سره يې په حقه کتاب نازل کړ چې د هغو خبرو فیصله وکړي چې خلک په کې اختلاف کوي. دا اختلافات په خپلو منځو کې ضد له وجې هغو خلکو وکړل چې حق ورکول شوی و او وروسته ورته ښکاره ښکاره هدایتونه راغلي وو. نو الله په خپل توفیق د حق په معامله کې د ایمان خاوندانو ته لاره وښودله، چې هغوی پرې جنګېدل او الله چې چاته وغواړي، هغه ته

سمه لار ښيي. ۲۱۴- ايا تاسي دا ګڼئ چې جنت ته به ننوځئ، سره د دې چې په تاسي هغه حالات نه دي تېر شوي چې ستاسي دمخه (په خلکو) تېر شوي وو. هغوی ته سختي او تکليف ورسېده او ټکان ورکړل شول. تر دي چې رسول او په هغه ايمان راوړونکو چيغې کړې چې د الله مرسته به کله راځي. ياد ساتئ، د الله مرسته نږدې ده.
۲۱۵- خلک له تا پوښتنه کوي چې مصرف کړي. (ورته) ووايه چې تاسي کوم مال مصرفوئ، په هغه کې ستاسي د مور او پلار، خپلوانو، يتيمانو، محتاجو او مسافرو حق دی. او تاسي چې کومه ښېګڼه کوئ، هغه الله ته معلومه ده. ۲۱۶- تاسي ته د جګړې حکم شوی او هغه تاسي ته سخت ښکارېږي. کېدای شي چې تاسي يو شی ښه ونه ګڼئ او هغه تاسي لپاره ښه وي. او کېدای شي چې تاسي يو شی خوښ کړئ، او هغه تاسي لپاره ښه نه وي. او الله پوهېږي او تاسي نه پوهېږئ.
۲۱۷- خلک له تا د حرمت د مياشتو په هکله پوښتنه کوي چې په دې جګړه ځنګه ده. (ورته) ووايه چې په دې کې جنګ ډېر بد دی، مګر که ځوک (مو) د الله له لارې منع کوي، له هغه انکار کوي، د مسجد حرام منع کوي او له هغه ځايه خلک وباسي. (دا) د الله په نزد تر هغې هم ډېر بد دي. او فتنه تر قتل هم لويه ګناه ده. او دا خلک به تا سره پرله پسې جنګېږي، تر هغې چې هغوی به تا، ستا له دينه واړوي، که يې وس ورسېږي. او په تاسي کې چې هر ځوک له خپل دين نه ګرځېږي او د کفر په حالت کې مړ شي، نو د داسي خلکو عمل په دنيا او آخرت کې ضايع شو. او هغوی اور ته غورځېدونکي دي او تل به په کې اوسېږي.
۲۱۸- چا چې ايمان راوړی او چا چې هجرت کړی او د الله په لاره کې يې جهاد کړی، هغوی د الله د رحمت اميدوار دي. او الله ښښونکی او مهربان دی.

۲۱۹- خلک له تا د شراب او جوارۍ په هکله پوښتنه کوي. (ورته) ووایه چې په دې دواړو شیانو کې ډېره ګناه ده، او خلکو ته یې ځینې ګټې هم دي. او د دې ګناه یې تر ګټې ډېره ده. او هغوی له تا پوښتنه کوي چې څه مصرف کړي. ورته (ووایه) چې څه مو له حاجته زیات وي. په دې توګه الله تاسې ته احکام بیانوي چې ستاسې ورته پام وکړئ.
۲۲۰- د دنیا او آخرت په اړه. او هغوی له تا د یتیمانو په هکله پوښتنه کوي. (ورته) ووایه چې په څه کې د هغوی وده وي، هغه ښه ده. او که تاسې هغوی له ځان سره شامل کړئ، نو هغوی ستاسې ورونه دي. او الله پوهیږي چې څوک ورانی پیدا کوي او څوک سمون پیدا کوي. او که الله غوښتی وای، نو تاسې یې ستونزو کې اچولئ. الله قوي او د حکمت خاوند دی.
۲۲۱- او مشرکو ښځو سره تر هغې نکاح مه کوئ چې ایمان را نه وړي، او مومنه وینځه تر مشرکې ښځې غوره ده، که څه هم تاسې ته ښه معلومه وي. او خپلې ښځې مشرکو سړیو ته مه نکاح ګوئ تر هغې چې هغوی ایمان را نه وړي. مومن غلام تر آزاد مشرک غوره دی، که څه هم تاسې ته سم معلوم وي. دا خلک مو اور ته بولي او الله مو جنت او د خپل بخشش لور ته بولي. هغه خپل احکام خلکو ته ښکاره بیانوي چې هغوی نصیحت ومومي.
۲۲۲- او هغوی له تا د حیض حکم پوښتي. (ورته) ووایه چې هغه یوه ناپاکي ده. په هغه کې له ښځو لرې اوسئ. او تر څو چې هغوی پاکي نه شي، مه ور نږدې کیږئ. بیا چې هغوی ښې پاکي شي، نو په هغه طریقه ورته نږدې کیږئ چې الله یې درته حکم کړی دی. الله هغه خلک خوښوي چې توبه کوي او خوښوي هغه خلک چې پاک اوسیږي. ۲۲۳- ستاسې ښځې ستاسې پټي دي. نو خپل پټي ته چې څنګه غواړئ لاړ شئ، د ځان

لپاره څه مخکې ولټږئ او له الله ووېرږئ او پوه شئ چې تاسې به هغه سره حتماً مخ کېږئ.
۲۲۴- او الله د خپلو قسمونو نښه مه ګرځوئ، که تاسې ښېګڼه نه کوئ، او پرهېزګاري نه کوئ او د خلکو ترمنځ سوله نه کوئ. الله اورېدونکی او پوهېدونکی دی. ۲۲۵- الله تاسې ستاسې په غیرارادي قسمونو نه نیسي، بلکې په هغه کار مو نیسي چې ستاسې زړه یې کوي.او الله بښونکی او د زغم لرونکی دی. ۲۲۶- کوم خلک چې خپلو میرمنو ته د نه نږدې کېدو قسم وخوري، د هغوی لپاره څلور میاشتې مهلت دی. بیا که هغوی رجوع وکړي، نو الله بښونکی او مهربان دی. ۲۲۷- که هغوی د طلاق فیصله وکړي، نو یقیناً الله اورېدونکی او پوهېدونکی دی. ۲۲۸- او طلاقې شوې ښځې دې ځان تر درېیو حیضونو وساتي، او که هغوی په الله او د آخرت په ورځ ایمان لري، نو جایزه ورته نه ده چې هغه شي پټ کړي چې الله د هغوی په خپټه کې پیدا کړی دی. او په دې موده کې د هغوی میړه، هغوی ته د بېرته را ستنېدو حق لري، که هغوی سوله کول وغواړي. او هغو ښځو ته له دستور سره سم، هغه ډول حقوق دي لکه څنګه چې له دستور سره سم د هغوی مسوولیتونه دي. او د سړیو درجه د دوی په پرتله لوړه شوې ده. او الله قوي او د حکمت خاوند دی. ۲۲۹- طلاق دوه ځله دی. بیا یې یا له قاعدې سره سم ساتل دي یا په ښه طریقه رخصتول دي. او تاسې ته دا جایزه نه ده چې هغو ښځو ته مو څه (مال) ورکړي، له هغه پرته څه واخلئ، مګر په هغه حالت کې چې دواړو سره دا وېره وي چې د الله په حدونو به قایم پاتې نه شي، بیا که چېرې تاسې سره دا وېره وي چې دواړه به د الله په حدونو قایم پاتې نه شئ، نو په دواړو ګناه نشته، په هغه مال کې چې ښځه یې په فدیه کې ورکړي. دا د الله حدونه دي، نو له دې بهر مه وځئ. او څوک چې د الله

له حدونو بهر وځي، هغوی ظالمان دي. ۲۳۰- بيا که هغه (میړه) دې (ښځې) ته طلاق ورکړي، نو له هغې وروسته ورته دا ښځه تر هغې حلاله نه ده چې هغه بل سړي سره نکاح ونه کړي. بيا يې که هغه سړی طلاقه کړي، نو بيا د دواړو په يو ځای کېدو کې ګناه نشته، په دې شرط چې د الله د حدونو د قايمولو تمه تری وي. دا د الله حدود دي او د هغو خلکو لپاره يې بيانوي چې پوهېږي. ۲۳۱- او بيا چې تاسي ښځو ته طلاق ورکړئ او خپل عدت ته ورسېږي، نو هغوی يا له قاعدې سره سمې وساتئ يا يې له قاعدې سره سمې رخصت کړئ. او هغوی د تاوان رسولو په نيت مه ايساروئ چې زياتی پری وکړئ. او څوک چې داسې کوي، هغوی ځان سره بد کوي. او د الله له آيتونو لوبې مه جوړوئ. او را ياد کړئ په ځان د الله نعمتونه او هغه کتاب او حکمت چې هغه ستاسې د نصيحت لپاره نازل کړی دی. او له الله ووېرېږئ او پوه شئ چې الله په هر څه پوهېږي.

۲۳۲- او کله چې تاسي خپلو ښځو ته طلاق ورکړ او هغوی خپل عدت پوره کړي، نو بيا يې (له دې) مه منع کوئ چې خپلو مېړونو سره نکاح وکړي. تر هغه وخت چې هغوی له دستور سره، په خپل منځ کې راضي شي. دا نصيحت هغه چاته کېږي چې په تاسې کې په الله او د آخرت په ورځ ايمان لري. دا ستاسي لپاره ډېره پاکه او ستره طريقه ده. او الله پوهېږي او تاسې نه پوهېږئ. ۲۳۳- او مېندې دې خپلو بچو ته تر پوره دوو[۲] کالو شيدې ورکړي، د هغو خلکو لپاره چې تر پوره مودې شيدې ورکول غواړي. او بچی چې د چا دی، د مېندو د خوړو او جامو مسوولیت يې له دستور سره سم د هغو (پلرونو) دی. او په هېڅا باندې د هغه تر وس ډېر حکم نه کېږي. نه دې کومې مور ته د هغه د بچي له وجې تکليف ورکول کېږي او نه دې پلار ته د هغه بچي له وجې. او

همدا مسوولیت په وارث هم دی. بیا که دواړه د خپلمنځي رضایت او مشوري له مخي شیدي ورکول بندوی، نو په دواړو ګناه نشته. او که تاسي وغواړئ چي بچي ته مو بل څوک شیدي ورکړي، نو بیا هم په تاسي څه ګناه نشته، خو په دي شرط چي تاسي د قاعدي له مخي، هغه څه ور ادا کړئ چي هغي ته ورکړي لپاره ټاکل شوي. او له الله ووپرپرئ او پوه شئ چي تاسي هر څه کوئ، الله يي ګوري.

۲۳۴- او په تاسي کي چي څوک مري او مېرمني تري پاتي کېږي، هغه ښځي دي څلور میاشتي او لس ورځي په تمه پاتي شي. بیا چي هغوی خپلي مودي ته ورسېږي او هغوی له قاعدي سره سم، د خپل لپاره هر څه موافقه وکړي، په تاسي يي ګناه نشته. او الله ستاسي په کارونو پوره پوره خبر دی. ۲۳۵- او تاسي لپاره په دي خبره کي هېڅ ګناه نشته چي هغو ښځو ته په پیغامو رسولو کي اشارةً څه ووایئ یا (خبره) په خپل زړه کي وساتئ. الله پوهیږي چي تاسي به حتماً هغوی ته پام کوئ. خو له هغوی سره پټه وعده مه کوئ، تاسي له هغوی سره یوازي له دستور سره سمه خبره کولای شئ. او د نکاح کولو اراده تر هغي مه کوئ چي تر څو ټاکل شوی مدت پای ته ونه رسېږي. او پوه شئ چي الله په هغه څه پوهیږي چي ستاسي په زړه کي دي. نو له هغه ووپرپرئ او پوه شئ چي الله بښونکی او د زغم خاوند دی. ۲۳۶- او که تاسي ښځو ته په داسي حالت کي طلاق ورکړئ چي نه مو پري لاس لګېدلی وي او نه مو ورته څه مهر ټاکلی وي، نو په تاسي د هغوی د مهر هېڅ مواخذه نشته. البته هغوی ته له دستور سره سم څه سامان ورکړئ. په شتمنو د خپل حیثیت مطابق دی او په او بېوزلو د خپل حیثیت مطابق، دا په نېکۍ کونکو لازم دي. ۲۳۷- او که تاسي هغوی ته له لاس ور ورلو مخکي طلاق ورکړئ او څه مهر هم ټاکلی وي، نو څومره مهر چي ټاکل شوی، د هغه نیمایي

ادا کړئ، مګر که هغوی يې وښني. يا يې هغه سړی وښني چې په لاس کې يې نکاح تړل وي. او ستاسې ښځه تقوی ته ډېره نږدې ده. او په خپلو کې له نېکۍ کولو غفلت مه کوئ. تاسې چې څه کوئ، الله يې ګوري.
۲۳۸- د لمونځ پابندي کوئ او د منځنيو لمونځونو پابندي کوئ. ۲۳۹- او د الله په وړاندې په عاجزۍ ودرېږئ. که خطر درته وي، نو پياده يا په سورلۍ يې وکړئ. بيا چې د امن حالت راشي، نو الله په هغه طريقه ياد کړئ چې تاسې ته د نه پوهېدلو ښوولې وه.
۲۴۰- او په تاسې کې چې کوم خلک مړه کېږي او ښځې ترشا پرېږدي، هغوی دې د خپلو ښځو په هکله وصيت وکړي چې يو کال دې په کور کې وساتل شي او مصرف ورکړل شي. بيا که هغوی پخپله کور پرېږدي، نو هر څه چې هغوی د ځان لپاره، له دستور سره سم کوي، په تاسې يې څه الزام نشته. الله قوي او د حکمت خاوند دی. ۲۴۱- او طلاقو شويو ښځو ته هم بايد له دستور سره سم مصرف ورکړل شي، دا په پرهېزګارانو لازم دی. ۲۴۲- په دې توګه الله تاسې ته خپل احکام ښکاره بيانوي چې تاسې پوه شئ.
۲۴۳- ايا تاسې هغه خلک ونه ليدل چې له خپلو کورونو د مرګ له وېرې وتښتېدل او شمېر يې په زرګونو و. نو الله هغوی ته وويل چې مړه شئ. بيا الله هغوی ببرته ژوندي کړل. ببشکه الله په خپلو بنده ګانو فضل کونکی دی، خو زياتره خلک شکر نه کوي. ۲۴۴- او د الله په لاره کې وجنګېږئ او پوه شئ چې الله اورېدونکی او پوهېدونکی دی. ۲۴۵- څوک دی چې الله ته قرض حسن ورکړي چې الله يې ورته زيات او څو چنده کړي. او الله تنګسی او آسانتيا پيدا کوي. او تاسې ټول به هغه ته ستنېږئ.
۲۴۶- ايا تاسې تر موسی وروسته د بني اسرائيلو سرداران ونه ليدل، چې کله هغوی خپل نبي ته وويل چې زمونږ لپاره يو پاچا وټاکئ چې مونږ

د الله په لاره کې وجنګېږو. نبي ځواب ورکړ: هسې نه چې تاسې ته د جنګ حکم وشي او تاسې ونه جنګېږئ. هغوی وویل دا څنګه کېدای شي چې موږ د الله په لاره کې ونه جنګېږو. حال دا چې موږ له خپلو کورونو را ویستل شوي یوو او له خپلو بچو جدا شوي یوو. بیا چې هغوی ته د جګړې حکم وشو، نو له لږو خلکو بغیر نور ټول پېښمانه شول. او الله ظالمان ښه پېژني. ۲۴۷- او د هغوی نبي الله ته وویل: الله طالوت تاسې لپاره پاچا ټاکلی دی. هغوی وویل چې په موږ باندې پاچاهي څنګه ورکول کېدای شي، حال دا چې د هغه په پرتله موږ د پاچاهۍ ډېر حقدار یوو. نبي (ورته) وویل چې الله ستاسې په ځای هغه ټاکلی دی او په علم او بدن کې هغه غوره دی. ۲۴۸- او د هغوی نبي ورته وویل چې د طالوت د پاچاهۍ نښه دا ده چې تاسې ته به هغه صندوق راشي چې تاسې لپاره په کې ستاسې د رب له طرفه تسکین دی او د آل موسی او آل هارون پاتې شوي یادګارونه دي. هغه صندوق به ملایکې راوړي. په دې کې تاسې لپاره لویې نښې دي، که تاسې ایمان لرونکي یئ.
۲۴۹- بیا چې طالوت له پوځونو سره راغی، نو هغه (ورته) وویل: الله تاسې د یوه سیند په وسیله ازمایل غواړي. نو چا چې د هغې (سیند) اوبه څښلې هغه زما ملګری نه دی او چا چې نه دي څښلي هغه زما ملګری دی. مګر دا چې څوک تري په خپل لاس لپه ډکه کړي. نو په هغو کې له څو تنو بغیر (له هغه سیند) ټولې اوبه وڅښلې. بیا چې طالوت او هغه خلک چې ده سره یې ایمان راوړی و، په سیند واوښتل، نو خلکو وویل چې نن موږ جالوت او د هغه له پوځ سره د جنګ قوت نه لرو. کوم خلک چې په دې پوهېدل چې الله سره مخ کېږي، هغوی وویل چې تر ټولو وړې ډلې د الله په حکم په لویو ډلو برلاسي کېږي. او الله له صبر کونکو سره دی. ۲۵۰- او بیا چې هغوی له جالوت او د هغه له پوځ سره مخ

شول، نو هغوی وویل: ای زمور ربه، مور ته صبر راکړه او زمور قدمونه قوي کړه او هغو منکرانو سره په مقابل کې مور سره مرسته وکړه.
۲۵۱- بیا هغوی د الله په حکم (د جالوت پوځ) ته ماتي ورکړه. او داؤد جالوت وواژه. او الله داؤد ته پاچاهي او پوهه عطا کړله او د کومو شیانو علم یې چې غوښت ور یې کړ او که الله ځینې خلک په ځینو خلکو دفع نه کړي، نو ځمکه به له فساده ډکه شي، مګر الله د ځمکې په مخلوق ډېر فضل کونکی دی.
۲۵۲- دا د الله آیتونه دي چې مور یې تاته سم سم در اوروو. او بېشکه ته د پېغمبرانو له ډلې یې. *۲۵۳- په دې پېغمبرانو کې مور ځینو ته په ځینو فضیلت ورکړی دی. په دوی کې ځینو له الله سره کلام کړی او د ځینو (مو) درجې لوړې کړې. او مور عیسی ابن مریم ته ښکاره نبنې ورکړې او د روح القدس په وسیله مو د هغه مرسته وکړه. او که الله غوښتی وای، تر هغوی وروسته (خلک) به دواضح حکم له راتللو وروسته نه جنګېدای، خو هغوی اختلاف وکړ. بیا په هغوی کې ځینو ایمان راوړ او ځینو انکار وکړ. او که الله غوښتی وای، هغوی نه جنګېدل، خو الله چې څه غواړي هغه کوي.
۲۵۴- ای د ایمان خاوندانو، مصرف وکړئ له هغه څه چې مور تاسي ته درکړي دي، له هغې ورځې راتللو مخکې چې نه په کې اخیستل او خرڅول شته او نه ملګري او واسطه. او څوک چې منکر دي، هغوی ظالمان دي. ۲۵۵- الله، له هغه بغیر بل معبود نشته. هغه ژوندی دی، هغه تلپاتي دی. په هغه نه پرکالي راځي او نه خوب ورځي. د هغه دي هر څه چې په ځمکو او آسمانونو کې دي. څوک دی چې هغه ته، د هغه له اجازې بغیر شفاعت وکړي. څه چې له هغوی مخکې دي او څه چې

د هغوی شاته دي، هغه ته ټول معلوم دي. او هغوی د هغه له رضا بغیر د هغه له علم نه هیڅ شی نه شي اخیستی، مګر که هغه یې وغواړي. د هغه واکمني په آسمانونو او ځمکې خپره ده. هغه په ساتنې نه ستړی کیږي او هغه د لوړ شان او عظمت خاوند دی. ۲۵۶- د دین په چارو کې هیڅ جبر نشته. هدایت له ګمراهۍ جدا شوی دی. نو څوک چې له شیطان نه انکار وکړي او په الله ایمان راوړي، هغه قوي کړۍ نیولې چې د ماتېدو نه ده. او الله اورېدونکی او پوهېدونکی دی. ۲۵۷- الله د ایمان د خاوندانو کارساز دی. هغه هغوی له تیارو وباسي او رڼا ته یې راوړي، او کومو خلکو چې انکار کړی، د هغوی ملګری شیطان دی، هغه یې له رڼا وباسي او تیارو ته یې وړي. دا اور ته تلونکي خلک دي، او تل به په کې اوسېږي.
۲۵۸- ایا تا د هغه په هکله نه دي اورېدلي چې له ابراهیم سره یې د هغه د رب په هکله بحث وکړ. ځکه چې الله هغه ته پاچاهي ورکړې وه. کله چې ابراهیم وویل چې زما رب هغه دی چې ژوندي کول او وژل کوي. هغه وویل چې زه هم ژوندي کول او وژل کوم. ابراهیم وویل چې الله لمر له مشرقه را پورته کوي، ته یې له مغربه را پورته کړه. بیا هغه منکر حیران شو. او الله ظالمانو ته لار نه ښیي.
۲۵۹- یا لکه هغه کس چې په یوه کلي تېرېده. او کلی ټول ناست و (ودانۍ یې ناستي وې)، هغه وویل: الله به دغه کلی له هلاکېدو وروسته څنګه را ژوندی کوي. بیا الله په هغه تر کلونو مرګ طاري کړ. بیا یې هغه را پورته کړ. الله وپوښتل چې ته څومره وخت په دې حالت کې وې. هغه وویل چې یوه یا څه کم یوه ورځ. الله ورته وویل نه، بلکې ته سل ۱۰۰کاله (په دې حالت) وې. اوس ته خپل د خوراک څښاک شیان وګوره، هغه نه دي خوسا شوي او خپل خر وګوره. او تر څو چې موږ تا د خلکو لپاره

يوه نښه وګرځوو. او هډوکو ته وګوره چې څنګه مو د هغه اډانه ودرولې ده. بيا مو په هغه غوښه پورې کړې ده. بيا چې هغه ته روښانه شوه، نو ويې ويل چې زه پوهيږم چې بېشکه الله په هر څه قادر دی. ۲۶۰- او بيا چې ابراهيم وويل چې ای زما ربه، ماته وښييه چې ته مړي څنګه ژوندي کوې. الله (ورته) وويل، ايا تا باور ونه کړ. ابراهيم وويل، ولې نه، خو د دې لپاره چې زما د زړه تسکين وشي. ويې فرمايل، ته څلور مرغۍ واخله، هغه ځان سره اموخته کړه، بيا هره يوه په يو غر کښوه او ځان ته يې را وغواړه. هغوی به تاته په منډه راشي. او پوه شه چې الله قوي او د حکمت خاوند دی.

۲۶۱- کوم خلک چې خپل مال د الله په لاره کې مصرفوي، د هغو مثال داسې دی لکه يوه دانه چې وي او له هغه اووه[۷] غونچې پيدا شي او په هرې غونچې کې سل[۱۰۰] داني وي. او الله يې چې چاته وغواړي، هغه ته يې زياتوي. او الله د پراختيا خاوند او پوهېدونکی دی. ۲۶۲- کوم خلک چې خپل مال د الله په لاره کې مصرفوي او بيا له مصرف وروسته نه احسان کوي او نه چاته تکليف رسوي، د هغوی لپاره له خپل رب سره اجر دی. او د هغوی لپاره نه وېره شته او نه به خفه وي. ۲۶۳- مناسبه خبره کول او ګذشت کول تر هغې صدقې ښه دي چې ځورول ورپسې وي. او الله بې نيازه او د زغم خاوند دی. ۲۶۴- ای د ايمان خاوندانو، د احسان په کولو او ځورولو خپله صدقه مه ضايع کوئ، لکه هغه کس چې خپل مال د ځان ښودلو لپاره مصرفوي او په الله او د آخرت په ورځ ايمان نه لري. نو د هغه مثال داسې دی لکه په يوه کمر (تېږې) چې ګرد پروت وي، په شړک باران پرې وشي او بيخي بې پاک کړي. دوی به له خپل ګټلي (مال) هيڅ هم ترلاسه نه کړي. او الله منکرانو ته لاره نه ښيي.

۲۶۵- او کوم خلک چې خپل مال د الله د رضا موندلو او خپل نفس پخولو لپاره مصرفوي، د هغوی مثال د هغه باغ دی چې په لوړ ځای وي. که په شړک باران پرې وشي، دوه چنده میوه کوي او که په شړک باران پرې ونه شي، نو نری باران یې هم بس دی. او تاسی چې هر څه کوئ، الله یې ګوري. ۲۶۶- ایا په تاسي کې څوک دا غواړي چې د کجورو او انګورو یو باغ ولري او ور لاندې نهرونه بهېږي. په کې دده لپاره هر ډول مېوې وي. او کله چې هغه بوډا شي او بچي یې لا واړه وي، بیا په هغه باغ یوه بړبوکی راشي چې اور په کې وي او هغه باغ وسوځېږي. الله تاسی ته دغه ډول بښکاره نښې بښيي چې تاسي غور وکړئ.
۲۶۷- ای د ایمان خاوندانو، مصرف کړئ له خپلو شتمنیو بنه شیان او له هغه څه چې مونږ تاسي ته په ځمکه پیدا کړي دي. او د بې ارزښته شي د صدقه کولو نیت مه کوئ. حال دا چې تاسي هېڅکله هغه نه اخلئ، مګر چې سترګي پرې پټې کړئ. او پوه شئ چې الله بې نیازه او د بنېګڼو لرونکی دی. ۲۶۸- شیطان تاسي له محتاجۍ وېروي او د بدو خبرو تلقین کوي او الله د خپل بخښش او فضل وعده ورکوي او الله د پراختیا او پوهې خاوند دی. ۲۶۹- هغه چې چاته وغواړي حکمت ورکوي او چاته چې حکمت ورکړل شو، هغه ته لویه شتمني ورکړل شوه. او نصیحت هغوی تر لاسه کوي چې د عقل خاوندان دي.
۲۷۰- او تاسي چې مصرفوئ یا یې نذر منئ، الله پرې پوهېږي. او د ظالمانو هېڅ مرستندوی نشته. ۲۷۱- که تاسي خپلې صدقې بښکاره ورکړئ، بیا هم بنه دي او که په پټه یې محتاجو ته ورکړئ، نو دا ستاسي لپاره ډېره غوره ده. او الله به ستاسي ګناهونه پاک کړي او الله ستاسي په کارونو خبر دی. ۲۷۲- هغوی سمې لارې ته راوسئل ستا مسوولیت نه دی، بلکې الله چې چاته وغواړي، هغه ته هدایت کوي. او کوم مال چې

تاسي مصرفوئ، د ځان لپاره يي کوئ. او تاسي مصرف مه کوئ، مګر د الله د رضا ترلاسه کولو لپاره. او تاسي چې کوم مال مصرفوئ، هغه به درته پوره درکول کېږي او تاسي لپاره به په کې کمی نه وي. ۲۷۳- صدقې د هغو محتاجو لپاره دي چې د الله په لاره لوړدلي وي، په ځمکه نه شي ګرځېدلای. بې خبره سړی پرې د هغوی د سوال نه کولو له وجې د شتمن ګمان کوي. تاسي هغوی د ظاهر نه پېژندلی شي. هغوی يي له خلکو په ټينګار نه غواړي. او تاسي چې کوم مال مصرفوئ الله ته معلوم دی. ۲۷۴- کوم خلک چې خپل مالونه شپه او ورځ په ښکاره او پټه مصرفوي، هغوی ته د خپل رب سره اجر دی. او په هغوی نه وېره شته او نه به خفه وي.
۲۷۵- کوم خلک چې سود خوري، هغوی به د قيامت په ورځ د هغو خلکو په شان را پورته کېږي چې شيطان لمس کړي او خبطي کړي وي. دا ځکه چې هغوی ويل تجارت کول هم داسي دي لکه سود اخيستل. حال دا چې الله تجارت حلال کړی او سود يي حرام کړی دی. بيا چې کوم شخص ته د هغه د رب له طرفه نصيحت ورسېده او هغه را منع شو، نو څه يي چې اخيستي، هغه يي خپل دي او د هغه معامله له الله سره ده. او کوم خلک چې بيا هماغه (سود) کوي، هغوی دوزخيان دي او تل به په کې اوسېږي. ۲۷۶- الله سود کموي او صدقې ډېروي. او الله ناشکران او ګناهګاران نه خوښوي. ۲۷۷- بېشکه چې کومو خلکو ايمان راوړی، او نيک عمل يي کړی او د لمونځ پابندي يي کړې، او زکات يي ورکړی، د هغوی لپاره له خپل رب سره اجر دی. په هغوی نه کوم تکليف شته او نه به خفه وي.
۲۷۸- ای د ايمان خاوندانو، له الله ووېرېږئ او کوم سود چې پاتې دی، هغه پرېږدئ، که مومنان يئ. ۲۷۹- که تاسي داسي نه کوئ، نو د الله او

د هغه د رسول له اړخه جګړې ته خبر شئ. او که تاسي توبه وکړئ، نو د اصلي پيسو تاسي حقدار يئ، نه په چا ظلم کوئ او نه دي په تاسي ظلم کيږي. ۲۸۰- او که د چا لاس تنګ وي، نو تر پراخۍ وخت ورکړئ. او که يې وبښئ، نو دا ستاسي لپاره ډېره غوره ده، که تاسي پوه شئ. ۲۸۱- او له هغې ورځې ووېرېږئ چې په کومه ورځ به الله ته ستنيږئ. بيا به هر چا ته د هغه کړي پوره پوره ورکړل شي او په هغوی به ظلم نه کيږي.

۲۸۲- ای د ایمان خاوندانو، کله چې تاسي له چا سره د ټاکلي مودې لپاره د پور معامله کوئ، نو هغه ليکئ. او هغه دې ستاسي ترمنځ يو ليکونکی په عدل وليکي. او ليکونکی دې له ليکلو انکار نه کوي، لکه څنګه چې الله ورښودلي، هغه يې بايد هماغسي وليکي. او هغه خلک دې وليکي چې حق پرې راځي. او هغه دې له الله ووېرېږئ چې د هغه رب دی او په هغه کې هېڅ کمی نشته. او په کوم کس چې حق راځي، که هغه ناپوه يا کمزوری وي يا پخپله د ليکلو وړتيا نه لري، نو د هغه ولي يې بايد په عدل وليکي. او په خپلو خلکو کې دوه تنه ګواهان کړئ. که دوه سړي نه وي، نو يو سړی او دوه ښځې له هغو خلکو چې تاسي يې خوښوئ، که چېرې له يوې ښځې هېر شي چې دويمه ښځه يې ور ياد کړي. او ګواه چې کله را وغوښتل شي، نو انکار دې نه کوي. او معامله کوچنۍ وي، که لويه، د مودې له ټاکلو سره ليکلو کې يې سستي مه کوئ. دا ليکل د الله په نزد د ډېر عدل طريقه ده او ګواهي ډېره سمه ساتونکي ده او ډېر امکان شته چې تاسي په شک کې ولوېږئ. خو که کومه سودا لاس په لاس وي چې تاسي يې په خپل منځ کې راکړه ورکړه کوئ، نو په تاسي هېڅ الزام نشته چې تاسي يې مه ليکئ. خو کله چې دا سودا کوئ، نو ګواهان وټاکئ او کوم ليکونکي يا ګواه ته بايد تاوان ونه رسېږي. او که

داسي وکړئ، نو دا به تاسي لپاره د ګناه خبره وي. او له الله ووپرېږئ، الله يې تاسي ته در زده کوي او الله په هر څه پوهېدونکی دی. ۲۸۳- او که تاسي په سفر کي يئ او څوک لیکونکی نه مومئ، نو يو څه باید د تضمین په توګه ورکړل شي. او که په تاسي کي يو شخص په بل شخص باور کوي، نو په چا چې باور کېږي، هغه باید خپل باور وساتي. او هغه دې له الله ووپرېږي چې د هغه رب دی. او ګواهي مه پټوئ، څوک يې چې پټوي، د هغه زړه به ګناهګار وي. او تاسي چې هر څه کوئ، الله په هغه پوهېدونکی دی.
۲۸۴- د الله دي هر څه چې په آسمانونو کي دي او په ځمکه دي. که تاسي د خپل زړه خبرې ښکاره کړئ او که يې پټې کړئ، الله به يې درسره حساب وکړي. بيا چې څوک وغواړي هغه به وبښي او چې چاته وغواړي، هغه ته به جزا ورکړي. او الله په هر څه قادر دی. ۲۸۵- رسول په هغه څه ایمان راوړی چې د خپل رب له طرفه پرې نازل شوي دي او مسلمان هم په هغه ایمان راوړی دی. ټولو په الله، د هغه په ملایکو، د هغه په کتابونو او د هغه په رسولانو ایمان راوړی دی. موږ د هغو رسولانو ترمنځ په چا کي فرق نه کوو. او هغوی وايي چې موږ واورېدل او ومو منل، موږ ستا بښنه غواړو ای زمونږ ربه او تاته به در ستنېږو. ۲۸۶- الله په هېڅا د هغه له وس پورته مسوولیت نه اچوي. هغه ته به هغه څه ورکول کېږي چې ګټلي يې دي او هغه به پرې کېږي چې کړي يې دي. او زمونږ ربه که موږ هېر کړل يا مو تېروتنه وکړله، نو موږ مه نیسه. ای زمونږ ربه، په موږ هغسي بوج مه اچوه چې تر موږ مخکو باندې دې اچولی و. ای زمونږ ربه، په موږ هغه مه پورته کوه چې د پورته کولو وس يې نه لرو او له موږ سره نرمي وکړه. او موږ وبښه او

په مور رحم وکړه. ته زمور کارساز يې، نو د منکرانو په مقابل کې له مور سره مرسته وکړه.

آل عمران سوره ۳

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- الم. ۲- الله، له هغه بغیر بل معبود نشته، ژوندی او تلپاتې دی. ۳- هغه په تا کتاب نازل کړ له حق سره، تصدیقونکی د هغه څه چې له دې مخکې دي، او هغه تورات او انجیل نازل کړل. ۴- له دې مخکې هغه د خلکو د هدایت لپاره فرقان نازل کړ. بېشکه کومو خلکو چې د الله له نښو انکار کړی، د هغوی لپاره سخت عذاب دی او الله قوي، انتقام اخیستونکی دی. ۵ بېشکه له الله هېڅ نه دي پټ نه په ځمکه او نه په آسمان کې. ۶- هغه د مور په خپټه کې ستا صورت جوړوي څنګه چې وغواړي. له هغه بغیر بل معبود نشته، هغه قوي او د حکمت خاوند دی.
۷- هغه دی چې په تا يې کتاب نازل کړ. په دی کې ځيني آيتونه محکم دي، هغه د کتاب اصل دی او نور آيتونه متشابه دي، نو د چا په زړه کې چې کوږوالی دی، هغوی د فتنې په لټون او د هغو د معنی په لټون په متشابه آيتونو پسې کېږي، حال دا چې د هغه په معنی له الله بغیر بل هېڅوک نه پوهېږي. او کوم خلک چې د علم خاوندان دي، هغوی وايي چې مور په دې ایمان راوړی، ټول زمور د رب له طرفه دي. او نصیحت هغه خلک مني چې عقل لري. ۸- ای زمور ربه، تا چې مور ته هدایت کړی دی، زمور زړونه مه بې لارې کوه. او مور ته خپل رحمت راکړه. بېشکه ته د هر څه ورکونکی يې. ۹- ای زمور ربه، ته په هغه ورځ د خلکو راټولونکی يې چې په هغه (ورځ) کې هېڅ شک نشته. بېشکه الله وعده خلافي نه کوي.

۱۰- بېشکه کومو خلکو چې انکار کړی، د هغوی مال او اولاد به يې د الله په مقابل کې هېڅ په کار را نه شي. او همدا خلک به (د دوزخ) خشاک وي. ۱۱- د دوی انجام به داسې وي لکه څنګه چې د فرعون د ډلې او تر هغوی مخکې خلکو و. هغوی زمونږ نښې دروغ وبللې. له دې امله الله هغوی د خپلو ګناهونو له وجې ونيول. او الله سخت جزا ورکونکی دی. ۱۲- انکار کونکو ته ووايه چې تاسې به مغلوب کړی شئ او د دوزخ طرف ته به ورټول کړی شئ او دوزخ ډېر لوی دی. ۱۳- بېشکه تاسې لپاره نښه ده په هغو دوو ډلو کې چې ترمنځ يې (په بدر کې) جګړه وشوه. يوه ډله د الله په لاره کې جنګېدله او بله منکره وه. دې منکرو په پرانيستو سترګو هغوی دوه چنده ليدل. او الله چې چاته وغواړي، د خپلې مرستې زور ورکوي. په دې کې د سترګو خاوندانو ته لوی سبق دی.
۱۴- خلکو ته ښايسته کړی شوي دي، له خواهشاتو سره مينه، ښځې، زامن، د سرو او سپينو ډېرې، نښه لرونکي آسونه، څاروي او کروندې. دا د دنيوي ژوند سامان دی. او الله سره ډېر ښه استوګنځای دی. ۱۵- (ورته) ووايه، ايا تاسې ته داسې ښه څه در وښيم. کوم خلک چې وېرېږي، د هغوی له رب سره باغونه چې ور لاندې نهرونه بهېږي. هغوی به هلته تل اوسېږي.او پاکې مېرمنې به وي او الله به ترې راضي وي، الله د خپلو بندګانو عمل ګوري.۱۶- هغه خلک چې وايي ای زمونږ ربه، مونږ ايمان راوړ، نو ته زمونږ ګناهونه وبښه او مونږ د اور له عذابه وساته. ۱۷- هغه صبر کونکي دي، او رښتيني دي، فرمانبرداره دي، مصرفوونکي دي او د شپې په وروستۍ برخه کې مغفرت غوښتونکي دي.
۱۸- د الله، د ملايکو او د اهل علم دا ګواهي ده چې له الله بغير بل معبود نشته. هغه د عدل قايمونکی دی. له هغه بغير بل معبود نشته. هغه قوي

او د حکمت خاوند دی. ۱۹- دین د الله په نزد یوازې اسلام دی او اهل کتابو چې په دی کې کوم اختلاف وکړ، هغه یې د خپل ضد له وجې، له هغې وروسته وکړ چې دوی ته سم علم رسېدلای و. او څوک چې د الله له آیتونو انکار وکړي، نو یقیناً الله زر حساب کونکی دی. ۲۰- بیا که هغوی تا سره په دې هکله جنګ کوي، نو ورته ووایه چې ماخپل مخ د الله طرف ته کړ او زما پیروانو هم (کړ). او له اهل کتابو او نالوستو وپوښته چې ایا تاسې هم داسې اسلام راوړئ. که هغوی اسلام راوړ، نو لاره یې وموندله او که وګرځېدل، نو ستا کار یوازې (پیغام) رسول دي. او د الله بنده ګان د هغه په نظر کې دي. ۲۱- کوم خلک چې د الله له نښو انکار کوي، پیغمبران په ناحقه قتلوي او هغه خلک وژني چې په خلکو کې د عدل د دعوت لپاره را پورته کېږي، نو هغوی (قاتلینو) ته د دردناکې جزا زېرې ورکړه. ۲۲- همدا هغه خلک دي چې اعمال به یې په دنیا او آخرت کې ضایع شي او د مرستې به یې څوک نه وي.
۲۳- ایا تا هغه خلک نه دي لیدلي چې د الله د کتاب یوه برخه ورکړل شوې وه. هغوی د الله د کتاب طرف ته را بلل کېږي چې دا یې ترمنځ فیصله وکړي. بیا د هغوی یوه ډله مخه اړوي او بې رُخي کوي. ۲۴- دا په دې خاطر چې هغوی وایي، موږ به د یو څو شمېرل شویو ورځو بغیر نور په اور کې ونه سوځېږو. او د هغوی جوړ شویو خبرو هغوی د خپل دین په هکله په تېروتنه کې واچول. ۲۵- بیا به هغه وخت څه کېږي چې کله موږ هغوی په داسې یوه ورځ راټول کړو چې په راتګ کې یې هېڅ شک نشته، او هر چا چې څه کړي د هغې پوره پوره بدل به ورکول کېږي او په هغوی به ظلم نه کېږي. ۲۶- ته ووایه، ای الله، د پاچاهی خاونده ته چې چاته وغواړي پاچاهي ورکوي او له چا چې وغواړي پاچاهي اخلي. او ته چې چاته وغواړي عزت ورکوي او څوک چې

وغواړي، هغه سپکوي. ټولې ښېګڼې ستا په لاس کې دي. بېشکه ته په هر څه قادر يې. ۲۷- ته ورځ په شپې داخلوې او شپه په ورځې داخلوې. او ته له مړي ژوندی را وباسې او له ژوندي مړی را وباسې. او ته چې چاته وغواړې، هغه ته بې حسابه رزق ورکوې.
۲۸- مومنان باید د ایمان خاوندان پرې نه ږدي او منکرین ملګري نه کړي. او څوک چې داسې کوي،نو له الله سره يې هېڅ اړیکه نشته. مګر په داسې حالاتو کې چې تاسې له هغوی ځان ساتل غواړئ. او الله تاسې له خپل ذاته وېروي. او الله ته ستنېدل دي. ۲۹- (ورته) ووایه څه چې ستاسې په سینو کې دي، که يې پټ کړئ که يې ښکاره کړئ، الله پرې پوهېږي. او هغه په هغه څه پوهېږي چې په آسمانونو کې دي او هغه څه چې په ځمکه دي. او الله په هر څه قادر دی. ۳۰- په کومه ورځ چې هر څوک خپلې کړې نیکۍ په خپل مخ کې موجودي وویني او که بدي يې کړې وي هغه هم (وویني). په هغه ورځ به هر څوک دا غواړي چې ای کاش، نن تري دا ورځ ډېره لرې وای. او الله تاسې له خپل ذاته وېروي. او الله په خپلو بندەګانو مهربان دی-۳۱-(ورته) ووایه، که تاسې له الله سره مینه کوئ، نو زما پیروي وکړئ، الله به تاسې سره مینه وکړي. او ستاسې ګناهونه به وبښي. الله ډېر لوی بښونکی او مهربان دی. ۳۲- (ورته) ووایه چې د الله او رسول اطاعت وکړئ. بیا که هغوی مخ واړوي (اعراض وکړي)، نو د الله منکران نه خوښېږي.
۳۳- بېشکه الله آدم او نوح او آل ابراهیم او آل عمران په ټول عالم غوره کړي دي. ۳۴- دوی د یو بل اولاد دي. او الله اورېدونکی او پوهېدونکی دی. ۳۵- کله چې د عمران مېرمني وویل، آی زما ربه زما په خپټه کې چې څه دي ما ستا لپاره نذر کړي دي، هغه به آزاد پرېښودل کېږي. نو ته يې له ما قبول کړه، بېشکه ته اورېدونکی او پوهېدونکی يې. ۳۶- بیا

چې هغې وزېږاوه نو ويې ويل، ای زما ربه، ما خو نجلۍ وزېږوله او
الله پوهېږي چې هغې څه زېږولي او هلک د نجلۍ په شان نه وي. او ما
په هغې مريم نوم ايښي دی او زه د هغې اولاد د شيطان مردود نه ستا
پناه ته در وړم. ۳۷- نو د هغه رب هغه په ښه ډول قبوله کړله، هغه يې
په ښه ډول وساتله او زکريا يې د هغې سرپرست کړ. هرکله به چې
زکريا د هغې کوټې ته لاړ، نو هلته به يې رزق وموند. هغه پوښتنه وکړله
ای مريم، دا شيان ته له کومه راوړي. مريم وويل دا د الله له طرفه راځي.
بېشکه الله چې چاته وغواړي بې حسابه رزق ورکوي. ۳۸- هغه وخت
زکريا خپل رب ياد کړ.هغه وويل چې ای زما ربه، ماته له خپل اړخه
پاک اولاد را عطا کړه، بېشکه ته د دعا اورېدونکی يې. ۳۹- بيا چې
هغه په کوټه کې ولاړ و او لمونځ يې کاوه، ملايکو پرې غږ وکړ چې
الله تاته د يحيى زېرى درکوي چې هغه به د کلمةالله تصديق کوي، سردار
به وي، د خپل نفس ساتونکی به وي او د نېکانو له ډلې نبي به وي. ۴۰-
زکريا وويل ای زما ربه، زما زوی به څنګه پيدا شي، سره د دې چې زه
زوړ شوی يم او ښځه مې شنډه ده. ويې فرمايل الله چې څنګه وغواړي
هغسې کوي. ۴۱- زکريا وويل ای زما ربه، زما لپاره يوه نښه وټاکه.
ويې ويل ستا لپاره دا نښه ده چې ته به تر درېيو ورځو چا سره خبرې نه
شي کولای، مګر په اشارې (به يې کوې)، او خپل رب ډېر يادوه او
سهار او ماښام د هغه تسبيح کوه. ۴۲- او کله چې ملايکو وويل ای مريم،
الله ته غوره کړې يې او ته يې پاکه کړې يې او ته يې د ټولې دنيا په ښځو
غوره کړې يې. ۴۳ ای مريم، د خپل رب فرمانبرداري کوه او سجده کوه
او له رکوع کونکو سره رکوع کوه. ۴۴- دا د غيب خبرې دي چې موږ
يې تاته وحي کوو او ته له هغو سره هغه وخت نه وې چې کله هغوی

پچه اچوله چې څوک به د مریم پالنه کوي او نه ورسره هغه وخت وي چې کله هغوی په خپلو کې سره جنګېدل.
۴۵- کله چې ملایکو وویل ای مریم، الله تاته له خپل اړخه د یوې کلمې زېرې درکوي. د هغه نوم به مسیح عیسی ابن مریم وي. هغه به په دنیا او آخرت کې د مرتبې خاوند وي او الله ته نږدې بندګانو کې به وي.
۴۶- هغه چې د مور په غېږه کې وي له خلکو سره به خبرې کوي او کله چې عمر ته رسېږي په صالحینو کې به وي. ۴۷- مریم وویل ای زما ربه، زما بچی به څنګه پیدا کېږي، سره د دې چې کوم سړي په ما لاس نه دی ایښی. ویې فرمایل الله چې څه غواړي همداسې یې پیدا کوي. هغه چې کومه فیصله کوي نو ورته وایي چې وشه او هغه وشي. ۴۸- او الله به هغه ته کتاب او حکمت او تورات او انجیل ور زده کړي. ۴۹- او هغه به د بني اسرائیلو طرف ته رسول وي چې تاسې ته مې ستاسي د رب نښه راوړې ده. زه ستاسي لپاره له خاورې د مرغۍ په شان شکل جوړوم، بیا هغه ته پوکی ورکوم، نو له هغې به د الله په حکم واقعي مرغۍ جوړېږي. او زه د الله په حکم له موره پیدا شوی ړوند او جزامي رغوم. او زه د الله په حکم مړي را ژوندي کوم. او زه تاسې ته وایم چې تاسې څه خورئ او په خپلو کورونو کې څه ساتئ. بېشکه په دې کې تاسې لپاره نښې دي، که تاسې ایمان لرئ. ۵۰- او زه تورات تصدیقوم چې تر ما مخکې نازل شوی او زه د دې لپاره راغلی یم چې ځینې هغه شیان ستاسې لپاره حلال کړم چې په تاسې حرام شوي وو. او ما تاسې ته ستاسي د رب نښه راوړې ده. نو تاسې له الله ووېرېږئ او زما اطاعت وکړئ. ۵۱- بېشکه الله زما رب هم دی او ستاسې هم. نو د هغه عبادت کوئ، همدا سمه لار ده.

۵۲- بیا چې عیسی د هغوی انکار ولید نو ویې ویل چې د الله په لاره کې به ځوک راسره مل شي. حواریونو وویل چې مور د الله (په لاره کې) مرستندوی یوو. مور په الله ایمان راوړی دی او ته ګواه اوسه چې مور فرمانبرداره یوو. ۵۳- ای زمور ربه، مور په هغه ایمان راوړی چې تا نازل کړي او مور د رسول پیروي کړې. نو ته مور په ګواهي ورکونکو کې ولیکه. ۵۴- او هغوی پټ تدبیر وکړ. او الله هم پټ تدبیر وکړ او الله تر ټولو ښه تدبیر کونکی دی. ۵۵- کله چې الله وویل ای عیسی، زه تا بېرته اخلم او بېرته دې خپل ځان ته را پورته کوم او کومو خلکو چې انکار کړی، له هغوی دې پاکوم، او ځوک چې ستا پیرویان دي، هغوی تر قیامته په هغوی بریالي کوم چې له تا یې انکار کړی دی. بیا به بېرته ټول ماته را ستنېږي. زه به ستاسي ترمنځ د هغو شیانو فیصله کوم چې تاسي پرې جنګونه کوئ. ۵۶- بیا چې ځوک منکر شول هغوی ته په دنیا او آخرت کې سخته جزا ورکوم او د هغوی به هېڅ مرستندوی نه وي. ۵۷- او کومو خلکو چې ایمان راوړ او نېک کارونه یې وکړل، هغوی ته به الله پوره اجر ورکړي او الله ظالمان نه خوښوي. ۵۸- دا مور تاته خپل آیتونه او له حکمته ډک مضامین در اوروو.
۵۹- بېشکه د عیسی مثال د الله په نزد د آدم په شان دی. الله هغه له خاورې جوړ کړ. بیا یې هغه ته وویل چې وشه، نو هغه وشو. ۶۰- ستا د رب له طرفه حق خبره ده، نو ته په شک کونکو کې مه راځه. ۶۱- تاته چې علم درشي، که له هغه وروسته هم بیا ځوک له تا سره بحث کوي، نو ورته ووایه راځئ چې مور خپل بچي را وغواړو او تاسي خپل بچي او مور خپلې ښځې را وغواړو او تاسي خپلې ښځې. او پخپله مور به هم راټول شوو. او بیا به په شریکه دعا وکړو چې ځوک دروغجن وي، په هغه دې د الله لعنت وي. ۶۲- بېشکه دا رښتیا بیان دی. او له الله

بغیر بل معبود نشته او الله قوي او د حکمت خاوند دی. ۶۳- بیا یې که هغوی ونه مني، نو الله مفسدین پېژني.
۶۴- (ورته) ووایه ای اهل کتابو، د یوې داسې خبرې طرف ته راشئ چې زمونږ او ستاسې تر منځ ګډه ده، چې موږ به له الله بغیر د بل چا عبادت نه کوو او له الله سره به څوک نه شریکوو. او په موږ کې به هېڅوک له الله بغیر بل رب نه ټاکي. بیا که هغوی اعراض وکړي نو ووایه، ته ګواه اوسه، موږ فرمانبرداره یوو. ۶۵- ای اهل کتابو، تاسې د ابراهیم په هکله ولې جنګېږئ. سره د دې چې تورات او انجیل خو تر هغه وروسته نازل شوي دي. ایا تاسې نه پوهېږئ. ۶۶- تاسې هغه خلک وئ چې په هغه څه جنګېدئ چې لږ پرې پوهېدئ. اوس په هغه خبرې ولې جنګېږئ چې تاسې پرې هېڅ نه پوهېږئ. او الله پوهېږي، تاسې نه پوهېږئ.۶۷- ابراهیم نه یهودي و او نه نصراني. بلکه هغه حنیف مسلمان و او په شرک کونکو کې نه و. ۶۸- په ټولو خلکو کې ابراهیم هغو (خلکو) ته ډېر نږدې دی چې د هغه پیروي یې کړې او د پېغمبرانو او هغه خلک چې ایمان یې راوړی دی. او الله د ایمان لرونکو ملګری دی.
۶۹- په اهل کتابو کې یوه ډله غواړي چې تا په څه طریقه ګمراه کړي، دې سره هغوی بل څوک نه، مګر ځان ګمراه کوي. خو په دې نه پوهېږي. ۷۰- ای اهل کتابو، تاسې د الله له نښو ولې انکار کوئ، سره د دې چې تاسې ګواهان یئ. ۷۱- ای اهل کتابو، تاسې له غلط سره سم پټوئ او حق پټوئ. سره د دې چې تاسې پوهېږئ.
۷۲- او د اهل کتابو یوې ډلې وویل په مومنانو چې څه نازل شوي په هغه سهار ایمان راوړئ او ماښام ترې انکار وکړئ، کېدای شي له دې سره (ترې) مومنان هم واوړي. ۷۳- او په بل چا باور مه کوه، بې له هغو چې تا سره ستا په دین روان شي. (ورته) ووایه، په هدایت هغه دی

چې ورته الله هدايت وکړي. بل چاته هم شايد داسې وشي لکه تاسې ته چې شوی و، يا هغوی چې ستاسې د رب په حضور کې له تاسې سره بحث وکړي. ورته (ووايه) فضل له الله سره دی، هغه يې چې چاته وغواړي ورکوي يې او الله ډېر د پراختيا او علم خاوند دی. ۷۴- هغه چې ځوک وغواړي د خپل رحمت لپاره يې غوره کوي. او الله ډېر فضل کونکی دی. ۷۵- او په اهل کتابو کې داسې هم شته چې که ته ورسره امانتونه کېږدي، نو هغه يې درته (بېرته) ادا کوي. او ځينې په کې داسې دي چې که يو دينار ورسره امانت کېږدي، نو هغه درته (بېرته) نه ادا کوي، تر څو چې د هغه په سر ولاړ نه يې. دا په دې خاطر چې هغوی وايي د غيراهل کتابو په وړاندې په مورږ مسوولیت نشته. او هغوی په الله دروغ تپي، سره د دې چې پوهېږي. ۷۶- بلکې ځوک چې خپله وعده ترسره کړي او له الله نه ووېرېږي، نو بېشکه الله داسې متقيان خوښوي. ۷۷- ځوک چې د الله وعده او خپل قسمونه په لږه بيه خرڅوي، هغوی په آخرت کې هېڅ برخه نه لري. الله به ورسره د قيامت په ورځ نه خبرې کوي، نه به ورته ګوري او نه به يې پاک کړي. او د هغوی لپاره له دردې ډک عذاب دی. ۷۸- او په هغوی کې ځينې داسې دي چې خپل ژبې په کتاب کې اړوي چې ته يې له کتابه وګڼې، سره د دې چې هغه له کتابه نه دي. او هغوی وايي چې دا د الله له طرفه دي، سره د دې چې هغه د الله له طرفه نه دي. او هغوی پوهېږي، خو په الله دروغ تپي. ۷۹- دا له انسان سره نه ښايي چې الله ورته کتاب او حکمت او نبوت ورکړي او هغه خلکو ته دا ووايي چې تاسې الله پرېږدئ او زما بندګان شئ. بلکې هغه به وايي چې تاسې د الله بنده ګان شئ، په دې خاطر چې تاسې نورو ته د کتاب تعليم ورکوئ او پخپله يې هم لولئ. ۸۰- او نه به درته دا حکم

کوي چې تاسي ملايکي او پېغمبران خپل رب کړئ. ایا هغوی به تاته د کفر خبره کوي، له هغې وروسته چې تا اسلام راوړی وي.
۸۱- کله چې الله له پېغمبرانو وعده واخیستله، ویې ویل، دا کتاب او حکمت دی چې ما تاسي ته درکړی. تاسي ته چې کله پېغمبر راشي او هغه ورڅخه تصدیق کړي چې تاسي سره له مخکې وي، تاسي پرې ایمان راوړئ او مرسته ورسره وکړئ. (الله) وویل نو ایا تاسي اقرار وکړ او په دې هکله مو زما (سره کړی) وعده پوره کړه. هغوی وویل مونږ اقرار کوو. ویې فرمایل، اوس گواه اوسېږئ او زه به هم ستاسي سره گواه یم. ۸۲- بیا چې څوک سرغړونه وکړي، هغه خلک نافرمانه دي. ۸۳- ایا دا خلک د الله له دین بغیر بل دین غواړي. حال دا چې د هغه حکم دی چې څه په آسمان او ځمکه کې دي، که په خوښه وي که نه وي، ټول به هغه ته ور سترنېږي. ۸۴- ووایه مونږ په الله ایمان راوړی او په هغه څه چې په مونږ نازل شوي او هغه څه چې په ابراهیم، اسماعیل، اسحاق، یعقوب او د هغه په اولاد نازل شوي. او څه چې موسی، عیسی او نورو نبیانو ته د هغوی د رب له طرفه ورکړل شوي. مونږ د هغو ترمنځ فرق نه کوو او مونږ یې فرمانبردار یوو. ۸۵- او څوک چې له اسلام بغیر بل دین غواړي، له هغه به هېڅکله قبول نه شي او په آخرت کې به د نامرادو په ډله کې وي. ۸۶- الله ولي داسي خلکو ته هدایت وکړي چې له ایمان راوړلو وروسته منکر شوي وي. حال دا چې هغوی دا گواهي ورکړي چې دا برحقه رسول دی او واضح نښې ورسره راغلې دي. او الله ظالمانو ته هدایت نه کوي. ۸۷- د داسي خلکو جزا دا ده چې په هغوی د الله، د هغه د ملایکو او ټولو انسانانو لعنت وي. ۸۸- هغوی به تل په کې وي، نه به یې عذاب کم شي او نه به مهلت ورکول شي. ۸۹- البته کوم خلک چې له دې وروسته توبه وباسي او ځان اصلاح

کړي، نو بېشکه الله بښونکی، مهربان دی. ۹۰- بېشکه کوم خلک چې له ایمان راوړلو وروسته منکر شول او بیا په کفر کې مخ ته لاړل، د هغوی توبه هېڅکله نه قبلېږي او همدا خلک ګمراه دي. ۹۱- بېشکه کوم خلک چې انکار وکړي او د انکار په حالت مړه شي، که هغوی د ټولې ځمکې په اندازه سره زر فدیه کړي، هم توبه به یې ونه منل شي. د هغوی لپاره دردناک عذاب دی او هېڅ مرستندوی به یې نه وي.

*۹۲- تاسي ته چې څه ګران دي تر هغوی چې هغه مصرف نه کړئ، تاسي هېڅکله مرتبې ته نه رسېږئ. او تاسي چې څه مصرفوئ، په هغه الله خبر دی. ۹۳- بني اسرائیلو ته ټول د خوړلو ځیزونه حلال وو، بې له هغو شیانو چې اسرائیل (یعقوب) په ځان له تورات نازلېدلو مخکې حرام کړي وو. ووایه تورات راوړئ او ویې لولئ که تاسي رښتیني یئ. ۹۴- له هغې وروسته هم که څوک په الله دروغ ورتپي هغوی ظالمان دي. ۹۵- ووایه، الله رښتیا ویلي. اوس د ابراهیم د دین پیروي وکړئ چې حنیف و او شرک یې نه کاوه. ۹۶- بېشکه لومړی کور چې د خلکو لپاره جوړ شو هماغه دی چې په مکه کې دی، (هغه) بابرکته او د ټولې دنیا لپاره د هدایت مرکز دی. ۹۷- په هغه کې ښکاره نښې دي، مقام ابراهیم دی، څوک چې هغه ته ورننوځي هغه مامون دی. او په خلکو د الله دا حق دی چې څوک د ده (الله) کور ته د رسېدو قوت لري، هغوی یې حج وکړي او څوک چې منکر شو، نو الله له ټولو دنیا والاؤ بې نیازه دی. ۹۸- ووایئ ای اهل کتابو، تاسي ولې د الله له نښو انکار کوئ، سره د دې چې تاسي څه کوئ الله یې ګوري. ۹۹- ووایئ ای اهل کتابو، تاسي ایمان راوړونکي د الله له لارې ولې منع کوئ. تاسي په هغو کې عیب لټوئ، حال دا چې تاسي ګواهان کړی شوي یئ، او الله ستاسي په کارونو بې خبره نه دی.

۱۰۰- ای د ایمان خاوندانو، که تاسي په اهل کتابو کي د یوې ډلې خبره ومنئ، نو هغوی به تاسي له ایمان وروسته بیا منکر کړي. ۱۰۱- او تاسي به څنګه انکار کوئ، سره د دې چې تاسي ته د الله آیتونه ویل کیږي او ستاسي ترمنځ د هغه رسول موجود دی. او څوک چې الله کلک ونیسي، نو هغه سمې لارې ته ورسېدل. ۱۰۲- ای د ایمان خاوندانو، له الله داسي ووېرېږئ، لکه څنګه چې تري وېرېدل په کار دي. او تاسي ته دې مرګ په داسي حال کې راشي چې تاسي مسلمان یئ. ۱۰۳- او ټول په شریکه د الله رسۍ کلکه ونیسئ او مه خپرېږئ. او په ځان د الله دا انعام یاد ساتئ چې تاسي د یو بل دښمنان وئ. بیا هغه ستاسي په زړونو کې مینه پیدا کړه. نو تاسي د هغه په فضل، له یو بل سره ورونه شوئ. او تاسي د اور د کندې په غاړه ولاړ وئ، الله تاسي له هغې وساتلئ. په دې توګه الله تاسي ته خپلې نښې بیانوي چې تاسي لاره وموميئ.
۱۰۴- او په تاسي کې دې داسي یوه ډله حتماً وي چې خلک نېکۍ ته را وبولي او له بدۍ یې منع کړي او همدا خلک به بریالي وي. ۱۰۵- او د هغو خلکو په شان مه کیږئ چې په ډلو ووېشل شول او خپلو کې یې اختلاف پیدا کړ، سره د دې چې واضح احکام ورته راغلي وو. د هغوی لپاره لوی عذاب دی. ۱۰۶- په کومه ورځ به چې ځینې مخونه روښانه او ځینې تور وي، نو د چا چې مخونه تور وي، هغوی ته به وویل شي چې تاسي له خپل ایمان وروسته منکر شوي وئ، اوس د خپل کفر له وجې عذاب هم وڅکئ. ۱۰۷- او د کومو خلکو چې مخونه روښانه وي، هغوی به د الله په رحمت کې وي او تل به په کې اوسېږي. ۱۰۸- دا د الله آیتونه دي چې موږ یې درته په حق سره وایوو او الله د دنیا په مخلوق ظلم نه کوي. ۱۰۹- او څه چې په آسمانونو کې دي او څه چې په ځمکه دي، ټول د الله لپاره دي او ټولې معاملې به بېرته الله ته ستنېږي.

۱۱۰- تاسي د خلکو لپاره غوره ډله يئ. تاسي د نېکۍ بلنه ورکوئ او له بدۍ منع کوئ، او په الله ايمان لرئ او که اهل کتابو هم ايمان راوړی وای، د هغوی لپاره غوره وه. په هغوی کي ځيني د ايمان خاوندان دي او زياتره په کي نافرمانه دي. ۱۱۱- هغوی ستاسي له ځورولو بغير نور هېڅ تاوان نه شي در رسولای. او که هغوی له تاسي سره جنګ کوي، نو تېښته به درنه کوي. بيا به هغوی سره مرسته نه کېږي. ۱۱۲- هغوی چي هر چېرته وي ذلت پري مسلط شوی دی، بغير له دي چي د الله له طرفه کومه وعده وي يا د خلکو له خوا کومه وعده وي، او هغوی به د الله د غضب مستحق وي او ذلت به پري مسلط شوی وي. دا په دي خاطر چي هغوی د الله له نښو انکار کړی او پېغمبران يي ناحقه وژلي دي. دا ټول له دي امله چي هغوی نافرماني وکړله او له حده ووتل.
۱۱۳- ټول اهل کتاب يو ډول نه دي. په هغوی کي يوه ډله په وعدې ولاړه ده. هغوی د شپې د الله آيتونه لولي او سجدې کوي. ۱۱۴- هغوی په الله او د آخرت په ورځ ايمان لري او د نېکۍ بلنه ورکوي. او له بدۍ منع کوي او په نېکو کارونو کي تادي کوي. دا صالح خلک دي. ۱۱۵- هر څوک چي نېکي کوي، بېقدري به يي نه کېږي او الله پرهېزګاران ښه پېژني. ۱۱۶- بېشکه کومو خلکو چي انکار کړی، د الله په مقابل کي به يي مال او اولاد په کار نه شي. هغوی دوزخيان دي او تل به په کي پراته وي. ۱۱۷- هغوی چي د دي دنيا په ژوند کي هر څه مصرفوي، مثال يي د هغې يخې هوا دی چي د هغو خلکو په پټيو لګېږي چي په ځان يي ظلم کړی او بيا يي (فصل) بربادوي. الله په هغوی ظلم نه دی کړی، بلکي هغوی پخپله په ځانونو ظلم کوي.
۱۱۸- ای د ايمان خاوندانو، له خپلو خلکو بغير نور (پردي) خلک د ځان مه رازداره کوئ، هغوی تاسي ته د تاوان رسولو کوشش کوي.

هغوی ستاسي په تکليف خوشحالېږي. د هغوی دښمني د هغوی له ژبې راوځي او څه يې چې په زړه کې دي، هغه تر دی هم سخت دي. مونږ تاسي ته ښکاره نښې واضح کړي، که تاسي عقل ولرئ. ۱۱۹- تاسي له هغوی سره مينه لرئ، خو هغوی له تاسي سره مينه نه لري، سره د دې چې تاسي ټول آسماني کتابونه منئ. او کله چې هغوی تاسي سره مخ کېږي، وايي چې مونږ ايمان راوړی، خو کله چې په خپلو کې سره مخ کېږي، نو تاسي ته د غوسې له وجې ګوتې چيچي. ووايه، تاسي په خپله غوسه کې مړه شئ. بېشکه الله د زړونو په خبرو خبر دی. ۱۲۰- که په تاسي ښه حالت راځي، نو هغوی پرې خفه کېږي او که په تاسي کوم مصيبت راځي هغوی پرې خوشحالېږي. که تاسي صبر وکړئ او له الله ووېرېږئ نو د هغوی هېڅ تدبير تاسي ته تاوان نه شي در رسولی، هغوی چې هر څه کوي، ټول د الله په وس کې دي.
۱۲۱- کله چې ته سهار له خپل کوره ووتې او مسلمانان دې د جنګ په ځايونو کې وټاکل، او الله اورېدونکی، پوهېدونکی دی. ۱۲۲- بيا چې په تاسي کې دوو ډلو دا اراده وکړله چې تسليم شي او الله د هغو دواړو ډلو مددګار و. او مومنان بايد په الله باور ولري. ۱۲۳- او الله تاسي سره په بدر کې مرسته کړې کله چې تاسي کمزوري وئ. نو له الله ووېرېږئ چې شکرګزاره شئ. ۱۲۴- کله چې تا مومنانو ته وويل چې ايا تاسي لپاره دا بس نه ده چې ستاسي رب ستاسي د مرستې لپاره دري زره[۳۰۰۰] ملايکې را ښکته کړي. ۱۲۵- که تاسي صبر وکړئ او له الله ووېرېږئ، که په تاسي دښمن ناڅاپي بريد وکړي، ستاسي رب به ستاسي د مرستې لپاره پنځه زره[۵۰۰۰] ښکاره په نښه شوې ملايکې را ولېږي. ۱۲۶- او دا الله د دې لپاره وکړل چې تا لپاره زېږی وي او ستا زړه ډاډه وي او مرسته يوازې د الله له طرفه ده چې قوي، د حکمت خاوند دی. ۱۲۷- په

دي خاطر الله د منكرانو يوه ډله غوڅه کړي يا هغوی ذليله کړي چې ناکام ستانه شي. ۱۲۸- ته په دې خبره کې هېڅ دخيل نه يې چې که الله د هغوی توبه قبلوي او که عذاب ورکوي، ځکه چې هغوی ظالمان دي. ۱۲۹- او د الله په اختيار کې دي، څه چې په آسمانونو کې دي او څه چې په ځمکه دي. هغه چې چاته وغواړي بښنه کوي او چاته چې وغواړي عذاب ورکوي او الله غفور او رحيم دی.
۱۳۰- ای د ايمان خاوندانو، ځو ځو برابره لوړ سود مه خورئ او له الله نه ووېرېږئ چې کامياب شئ-۱۳۱- او له هغه اور نه ووېرېږئ چې د منكرانو لپاره جوړ شوی دی-۱۳۲- او د الله او رسول اطاعت وکړئ چې رحم درباندې وشي. ۱۳۳- او لاړ شئ د الله د بښنې طرف ته او د هغه جنت لور ته چې پراختيا يې د آسمان او ځمکې په شان ده. هغه د الله نه وېرېدونکو لپاره جوړ شوی دی. ۱۳۴- ځوک چې د پراخۍ او تنګسې په وخت مصرف کوي، هغوی د غوسې زغمونکي او له خلکو سره نرم چلند کونکي دي. او الله نېکي کونکي خوښوي. ۱۳۵- او هغه خلک چې کله ښکاره ګناه وکړي يا په ځان ظلم وکړي، نو الله يادوي او د خپلو ګناهونو بښنه غواړي. له الله بغير بل ځوک دی چې ګناهونه وبښي او هغوی د پوهې سره په خپلو کړو ټينګار نه کوي. ۱۳۶- دا هغه خلک دي چې بدل يې د الله له طرفه مغفرت دی او داسې باغونه دي چې ور لاندې به نهرونه بهېږي. هلته به دوی تل اوسېږي. د نېک عمل کونکو بدل ځومره ښه دی.۱۳۷- له تاسې مخکې هم ډېر مثالونه تېر شوي نو تاسې په ځمکه وګرځئ او وګورئ چې د دروغ ېلونکو انجام څنګه شو. ۱۳۸- دا بيان دی د خلکو لپاره او هدايت او نصيحت دی د وېرېدونکو لپاره.

۱۳۹- او همت مه بایلئ او زړه مه بایلئ، تاسي به برلاسي یئ که مومنان یئ. ۱۴۰- که تاسي ته کوم زخم در رسېدلی وي، نو دښمن ته هم همداسي زخم رسېدلی دی. او موږ دغه وختونه د خلکو ترمنځ بدلوو چې الله د ایمان خاوندان وپېژني او په تاسی کي ځینې خلک ګواهان کړي او الله ظالمان نه خوښوي. ۱۴۱- او په دې خاطر چې د ایمان خاوندان پاک کړي او کافران هلاک کړي. ۱۴۲- تاسي څه فکر کوئ چې تاسي به جنت ته لاړ شئ، حال دا چې الله په تاسي کي هغه خلک لا نه دي ښکاره کړي چې جهاد يي کړی او نه هغه چې صبر کونکي دي. ۱۴۳- تاسي د مرګ له راتلو مخکې د مرګ ارمان کاوه، نو اوس مو په خپلو پرانیستو سترګو ولیده.
۱۴۴- محمد یوازې یو رسول دی. له ده مخکې هم ډېر رسولان تېر شوي دي. نو که دا مړ شي یا ووژل شي، ایا تاسي به تري بېرته ګرځېږئ. او څوک چې ګرځېږي هغه د الله هېڅ هم نه شي کولای او الله شکر کونکو ته بدله ورکوي. ۱۴۵- او هېڅ ژوندی د الله له امر بغیر نه شي مړ کېدای. دا د الله لیکلي وعده ده. او څوک چې د دنیا ګټه غواړي، هغه ته یې موږ په دنیا کي ورکوو. او څوک چې د آخرت ګټه غواړي، هغه ته یې په آخرت کي ورکوو. او شکر کونکو ته موږ د هغه بدله حتماً ورکوو. ۱۴۶- او د څومره نبیانو سره ترڅنګ د الله څومره بندګانو جنګ کړی. په هغوی چې د الله په لاره کي څومره سختي راغلي، هغوی بې زړه شوي نه دي کمزوري يي نه ده ښودلي. ۱۴۷- د هغوی له خولې له دې بغیر هېڅ ونه وتل چې، ای زموږ ربه، زموږ ګناهونه وبښه او زموږ په کار کي چې کوم زیاتی شوی هغه راته وبښه، موږ صابر وساته او له منکر قوم سره په جګړه کي زموږ مرسته وکړه. ۱۴۸- نو الله هغوی ته

د دنيا بدل هم ورکړ او د آخرت غوره بدل يې هم ورکړ. او الله نېکي کونکي خوښوي.
۱۴۹- ای د ایمان خاوندانو، که تاسي د منکرانو خبره ومنئ، نو هغوی به تاسي وګرځوي، بیا به تاسي ناکام پاتي شئ. ۱۵۰ بلکي الله ستاسي مرستندوی دی او هغه تر ټولو غوره مرسته کونکی دی. ۱۵۱- مونږ به د منکرانو په زړونو کي ستاسي وېره واچوو، ځکه هغوی داسي شی له الله سره شریک کړی چې د هغه په حق کې الله هېڅ دلیل نه دی نازل کړی. د هغوی ځای دوزخ دی او هغه د ظالمانو لپاره بد ځای دی. ۱۵۲- او الله خپله وعده هغه وخت رښتیا کړله چې کله تاسي هغوی د الله په حکم وژل. تر دې چې بیا تاسي پخپله کمزوري شوئ او د کار په باره کې مو اختلاف وکړ او تاسي په خبره عمل ونه کړ، سره د دې چې الله تاسي ته هغه څه درښودلي وو چې تاسي غوښتل. په تاسي کې ځینو دنیا او ځینو نورو آخرت غوښت. بیا الله ستاسي مخ له هغو واړوه چې هغه تاسي وازمایي او الله تاسي وبښلئ او الله د ایمان لرونکو په هکله د لوی فضل خاوند دی. ۱۵۳- تاسي چې په بره مخ روان وئ او شاته مو هم په چا پسي نه کتل او رسول په تاسي پسي له شا غږ کاوه. بیا الله تاسي ته په غم پسي غم درکړ چې تاسي په هغه څه پسي خفه نه شئ چې ستاسي له لاسه ووت او په هغه مصیبت هم چې په تاسي راغی. او تاسي چې څه کوئ، الله پرې خبر دی.
۱۵۴- بیا الله په تاسي له غم وروسته خوشحالي نازله کړه، یعني تاسي کې په یوې ډلې خوب غلبه وکړله او یوه ډله وه چې د خپل ځان فکر ورسره و. هغوی د الله په هکله له حقیقته لرې فکرونه او د جاهلیت نظریات قایمول. هغوی ویل چې ایا مونږ هم څه واک لرو. (ورته) ووایه هر څه د الله په واک کې دي. هغوی په خپلو زړونو کې داسي خبره پټه

کړي چې تاته يې نه کوي. هغوی وايي که په دې مسئله کې زمونږ هم لږ واک وای، نو مونږ به دلته نه مړه کېدای. ووايه که تاسې په خپلو کورونو کې وای، هم د چا لپاره چې مرګ لیکل شوی و، هغوی به د خپل مرګ د ځای په طرف وتلي وای. دا په دې خاطر وشول چې ستاسې په سینو کې څه وو، هغه الله ازمایل او هغه څه يې روښانه کول چې ستاسې په زړونو کې دي. او الله په هغو خبرو پوهېږي چې په سینو کې دي. ۱۵۵- په کومه ورځ چې ستاسې په دوو ډلو کې نښته وشوه، په هغه ورځ چې ستاسې له منځه ځوک وګرځېدل، شیطان هغوی د ځینو اعمالو له وجې تېرایستي وو. الله هغوی ښلي دي. بېشکه الله ښونکی، مهربان دی.
۱۵۶- ای د ایمان خاوندانو، تاسې د هغو خلکو په شان مه کېږئ چې انکار يې وکړ. هغوی د خپلو ورونو په هکله وايي، چې کله دوی سفر یا جهاد ته وځي او مرګ ورته راځي، نو که له مونږ سره وای نه به مړه کېدای او نه به وژل کېدای. ځکه چې الله دا د هغوی په زړه کې د حسرت لامل کړي. او الله پیدا کول او وژل کوي او تاسې چې هر څه کوئ الله يې ګوري. ۱۵۷- او که تاسې د الله په لاره کې ووژل شئ یا مړه شئ، نو د الله مغفرت او رحمت تر هغه څه غوره دی چې هغوی يې راټولوي.
۱۵۸- او که تاسې مړه شئ یا ووژل شئ، په هر حال به الله ته ورټولېږئ.
۱۵۹- دا د الله لوی رحمت دی چې ته هغوی لپاره نرم يې. که ته تریخ او سخت وای، نو دا خلک به له تا تښتېدلای. نو هغوی وبښه، د هغوی لپاره مغفرت وغواړه او په چارو کې ورسره مشوره کوه. او بیا چې فیصله کوي، نو په الله توکل کوه. بېشکه الله له هغوی سره مینه کوي چې په الله توکل کوي. ۱۶۰- که الله ستاسې مل شي، نو هېڅوک در باندې نه شي برلاسي کېدای او که هغه مو ملتیا پرېږدي، نو له هغه وروسته ځوک

دی چې ستاسي مرسته وکړي. او د ایمان خاوندانو ته په الله توکل په کار دي.
۱۶۱- او د نبي کار دا نه دی چې څه پټ کړي او څوک چې څه پټوي خپل پټ شوی شی به د قیامت په ورځ حاضروي. بیا به هر ژوندي ته د هغه د عملونو پوره بدل ورکول کېږي او په هغوی به هېڅ ظلم نه کېږي.
۱۶۲- ایا کوم شخص چې د الله د رضا تابع دی، هغه به د هغه کس په شان کېږي چې د الله له غضب سره ستېنږي او د هغه ځای جهنم دی او هغه ډېر بد ځای دی. ۱۶۳- د الله په نزد به د هغوی درجې بېلې بېلې وي او هغوی چې څه کوي الله یې ګوري. ۱۶۴- الله د ایمان په خاوندانو احسان کړی چې د هغوی له منځه یې ورته رسول لېږلی چې هغه ورته د الله آیتونه وایي او هغوی پاکوي او هغوی ته د کتاب او حکمت درس ورکوي. بېشکه هغوی له دې وړاندې په ښکاره ګمراهۍ کې وو.
۱۶۵- او بیا چې تاسي ته دا مصیبت در ورسېده چې تاسي د هغه دوه چنده مصیبت رسولای و، نو تاسي وویل چې دا له کومه راغی. ووایه دا تاسي سره خپل و. بېشکه الله په هر څه قادر دی. ۱۶۶- او د دواړو ډلو د جګړې په ورځ چې تاسي ته کوم مصیبت در ورسېده، هغه (درته) د الله په حکم در ورسېده او په دې خاطر وو چې الله مومنان وپېژني. ۱۶۷- او هغو هم وپېژني چې منافقان وو او ورته وویل شول چې راشئ د الله په لاره کې وجنګېږئ یا دښمن دفع کړئ. هغوی وویل که موږ خبر وای چې جنګ کېږي، حتماً درسره تللو. دا خلک په هغه ورځ تر ایمان، کفر ته ډېر نږدي وو. هغوی په خپله خوښه هغه خبره کوله چې په زړه کې یې نه وه. او الله په هغه څه ډېر ښه پوهېږي چې هغوی یې پټوي. ۱۶۸- دا خلک چې پخپله ناست وو، د خپلو وروڼو په هکله وایي چې که هغوی

زمونږ خبره منلې وای، نو نه به مړه کېدل. ووایه که تاسې رښتیني یئ، نو د خپل سر نه مرګ لرې کړئ.
۱۶۹- او څوک چې د الله په لاره کې مړه شوي، هغوی مړه مه ګڼئ، بلکې هغوی د خپل رب په نزد ژوندي دي او هغوی ته روزي ورکول کېږي. ۱۷۰- هغوی په هغه خوشحاله دي چې الله په خپل فضل ورکړي، او زېرى ترلاسه کوي چې کوم خلک په هغوی پسې دي او تر اوسه هلته نه دي رسېدلي، د هغوی لپاره هم نه کومه وېره شته او نه به خفه وي. ۱۷۱- هغوی د الله په فضل او انعام خوشحالېږي او په دې هم چې الله د ایمان د خاوندانو اجر نه ضایع کوي. ۱۷۲- کومو خلکو چې له زخمي کېدو وروسته د الله او رسول حکم ومانه، په هغوی کې چې څوک نېکان او متقیان دي، د هغوی لپاره لوی اجر دی. ۱۷۳- هغه خلک چې ورته وویل شول چې دښمن ستاسې په مقابل کې یو لوی قوت راټول کړی دی، له هغو ووېرېږئ، خو دې خبرې د هغوی ایمان لا ډېر زیات کړ او ویې ویل چې زمونږ لپاره یوازې الله کافي دی او هغه ښه کارساز دی. ۱۷۴- نو هغوی د الله په فضل او نعمت بېرته ستانه شول، دې خلکو ته هېڅ بدي پېښه نه شوه او هغوی د الله په رضا مخ ته لاړل او الله د لوی فضل خاوند دی. ۱۷۵- دا شیطان دی چې تاسې د خپلو ملګرو په وسیله وېروي. تاسې له هغوی مه وېرېږئ، بلکې له ما ووېرېږئ که مومنان یئ.
۱۷۶- او ته د هغو خلکو له وجې مه خفه کېږه چې په انکار کې (تر یو بل) مخکې شوي دي. هغوی الله ته هېڅ تاوان نه شي رسولای. الله غواړي چې هغوی په آخرت کې هېڅ برخه ونه لري. د هغوی لپاره لوی عذاب دی. ۱۷۷- کومو خلکو چې د ایمان په بدل کې کفر اخیستی، هغوی د الله هېڅ هم نه شي کولای او د هغوی لپاره دردناک عذاب دی. ۱۷۸-

او څوک چې کفر کوي، هغوی دي داسي نه ګڼي چې موږ ورته کوم مهلت ورکوو دا ګڼي د هغوی لپاره غوره دی. موږ یوازې د دې لپاره مهلت ورکوو چې هغوی په جرم کې مخکې لاړ شي او د هغوی لپاره ذلیلونکی عذاب دی. ۱۷۹- الله مومنان په هغه حالت نه پریږدي چې تاسي ورسره مخ یئ، تر هغې چې ناپاک له پاکو بېل نه کړي. او الله داسي هم نه دی چې تاسي په غیبو خبر کړي، بلکې الله چې په خپلو رسولانو کې څوک وغواړي هغه غوره کوي. نو تاسي په الله او د هغه په رسولانو ایمان راوړئ. که تاسي ایمان راوړئ او پرهېزګاري اختیار کړئ، نو تاسي لپاره لوی اجر دی.
۱۸۰- او چاته چې الله په خپل فضل څه ورکړي، که په هغه کې بخل کوي نو دا دې هېڅکله نه ګڼي چې دا د هغوی لپاره غوره ده، بلکې دا د هغوی لپاره ډېر بد دی. هغوی چې په کوم شي کې بخل کوي، د قیامت په ورځ به يې غاړه کې طوق کړی شي. او یوازې الله د ځمکې او آسمان وارث دی. او تاسي چې هر څه کوئ الله پرې خبر دی. ۱۸۱- الله د هغو خلکو خبره اوربدلې چې ویلي يې دي الله محتاج دی او موږ غني یوو. موږ به د هغوی دا قول او د هغوی په لاس د پېغمبرانو ناحقه وژل ولیکو. او موږ به ورته ووایو چې اوس د اور عذاب وڅکئ. ۱۸۲- دا ستاسي د خپل لاس ګټه ده او الله له خپلو بندګانو سره بې انصافي نه کوي. ۱۸۳- کوم خلک چې وایي تر څو چې کوم رسول موږ ته داسي یوه قرباني ونه ښیي چې اور يې وخوري، موږ ته الله حکم کړی چې تر هغې يې ونه منوو، هغوی ته ووایه چې له ما مخکې تاسي ته رسولان راغلي، ښکاره نښې او هغه څه يې راوړي چې تاسي يې غواړئ، نو که تاسي رښتیني یئ، هغوی مو ولې ووژل.

۱۸۴- نو که دوی تا دروغجن بولي، تر تا مخکي هم داسي ډېر رسولان دروغجن بلل شوي چې ښکاره نښي، صحيفي او واضح کتاب يې راوړی و. ۱۸۵- هر ژوندی به د مرګ خوند ګوري او تاته به پوره اجر د قيامت په ورځ درکول کېږي. او څوک چې له اوره بچ شي او جنت ته ننويستل شي، هغه کامياب دی او د دنيا ژوند يوازې د ټګي سودا ده.
۱۸۶- يقيناً ته به په خپل ځان او مال کي ازمايل کېږي. ته به ډېرې خُورونکي خبرې اوري، له هغو خلکو چې تر تا مخکې کتاب ورکړل شوی او له هغوی هم چې شرک يې کړی دی. او که ته صبر وکړې او تقوی اختيار کړې، نو دا د لوړې حوصلې کار دی. ۱۸۷- او کله چې الله له اهل کتابو وعده واخيستله چې تاسي به د الله کتاب په پوره ډول خلکو ته ښکاره کوئ او نه به يې پټوئ. خو هغوی دا (وعده) شاته واچوله او د دې په ځای يې ناڅيزه بيه واخيسته. هغه څومره بد شی دی چې دوی يې اخلي. ۱۸۸- کوم خلک چې په خپلو کارونو خوشحاله دي او غواړي چې دوی کوم کار نه دی کړی، د هغه له وجې يې ستاينه وشي، نو د هغوی لپاره عذاب بد مه ګڼه. د هغوی لپاره له دردې ډک عذاب دی.
۱۸۹- او د ځمکې او آسمان پاچاهي د الله ده او الله په هر څه قادر دی.
۱۹۰- د ځمکې او آسمانونو په خلقت او د شپې او ورځې په تګ راتګ کي د عقل خاوندانو ته ډېرې نښې دي. ۱۹۱- څوک چې ولاړ او ناست دي او په خپلو اړخونو الله يادوي او د آسمانونو او ځمکې په پيدابښت کي فکر کوي، هغوی وايي چې ای ربه، تا دا هر څه بې مقصده نه دي پيدا کړي. ته پاک يې، نو موږ د اور له عذابه وساته. ۱۹۲- ای زموږ ربه، تا چې څوک په اور کي اچولي هغوی دې واقعاً رسوا کړي او د ظالمانو هېڅ مرستندوی نشته. ۱۹۳- ای زموږ ربه، موږ يو بلونکی واورېده چې د ايمان طرف ته بلنه يې ورکوله چې په خپل رب ايمان راوړئ، نو موږ

ایمان راوړ. ای زموږ ربه، زموږ ګناهونه وبښه او زموږ بدۍ له موږه لرې کړه او زموږ خاتمه له نېکو خلکو سره کړه. ۱۹۴- ای زموږ ربه، موږ ته هغه څه راکړه چې تا یې راسره د خپلو رسولانو په خوله وعده کړې او د قیامت په ورځ موږ مه رسوا کوه. بېشکه ته خپله وعده نه ماتوې.
۱۹۵- د هغوی رب د هغوی دعا قبوله کړله چې زه به په تاسې کې د هېڅا عمل نه ضایع کوم، که ښځه وي که سړی، تاسې ټول له یو بله یئ. نو کومو خلکو چې هجرت وکړ او له خپلو کورونو وویستل شول او زما په لاره وځورول شول او هغوی چې وجنګېدل او ووژل شول، زه به د هغوی خطا له هغوی حتماً لرې کړم او هغوی به داسې باغونو ته ننباسم چې لاندې تري نهرونه بهېږي. دا له الله سره د هغوی بدله ده او تر ټولو ښه بدل له الله سره دی. ۱۹۶- او (د هغوی) په وطن کې د منکرینو په خوشحالۍ مه تېروځئ.
۱۹۷- دا لږه فایده ده، بیا د هغوی ځای دوزخ دی او هغه څنګه بد ځای دی. ۱۹۸- البته څوک چې له خپل رب نه وېرېږي د هغوی لپاره به باغونه وي چې ور لاندې به نهرونه بهېږي او هغوی به په کې تل اوسېږي. دا به د الله له طرفه د هغوی کوربه‌توب وي او څه چې له الله سره د نېکانو لپاره دي، هغه تر ټولو غوره دي. ۱۹۹- بېشکه په اهلو کتابو کې ځینې داسې هم دي چې په الله ایمان لري او هغه کتاب هم منې چې تاسې ته در لېږل شوی دی او هغه کتابونه هم منې چې له دې وړاندې هغوی ته لېږل شوي وو، هغوی د الله په وړاندې ټیټ شوي او هغوی د الله آیتونه په لږه بیه نه خرڅوي. د هغوی اجر له الله سره دی او الله زر حساب کونکی دی. ۲۰۰- ای د ایمان خاوندانو، صبر وکړئ او په مقابله

کې قوي اوسئ، مقاومت وکړئ او له الله ووپرېږئ، تمه ده چې تاسې به کامیاب شئ.

سوره النساء ۴

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- ای خلکو، له خپل رب نه ووپرېږئ چې تاسې یې له یوه ځان نه پیدا کړئ او له هماغه یې د هغه جوړه پیدا کړئ او له هغو دواړو یې ډېر سړي او ښځې پیدا او خپاره کړل. او له الله ووپرېږئ چې د هغه په وسیله تاسې له یو بل سوال کوئ او د خپلوانو خبر اخلئ. بېشکه الله تاسې څاري.
۲- او د یتیمانو مال هغوی ته ورکړئ او بد مال په ښه مال مه بدلوئ او د هغوی مال له خپل مال سره مه ګډوئ. دا ډېره لویه ګناه ده. ۳- او که تاسې سره دا اندېښنه وي چې د یتیمانو په معاملې کې به عدل ونه کړئ، نو په ښځو کې چې کومې ستاسې خوښې دي، له هغوی (سره) دوو دوو، درېیو درېیو او څلورو څلورو پورې نکاح وکړئ. خو که تاسې سره دا اندېښنه وي چې عدل نه شئ کولای، نو بیا یوه نکاح وکړئ یا هغه وینځې سره چې ستاسې ملکیت وي په دې هیله ده چې تاسې عدل پرې نه ږدئ.۴- او ښځو ته د هغوی مهر په خوښۍ ورکړئ. بیا که هغوی په دې (مهر) کې تاسې ته څه په خپله خوښه پرېږدي، نو تاسې یې په خوښه وکاروئ.
۵- او هغو چې ناپوهه دي او الله ستاسې مرستندوی ګرځولي، هغوی ته د هغوی مال مه ورکوئ. له دې مال په هغوی وخوروئ او ور واغوندئ او ښې خبرې ورسره کوئ. ۶- او یتیمان څارئ، تر هغې چې د نکاح عمر ته ورسېږي، نو که تاسې په کې هوښیارتوب ولیده مال ورته وسپارئ. او د هغوی مال په اسراف او په دې فکر مه خورئ چې هغوی

به (زر) لوی شي. او څوک چې حاجت نه لري د يتيم له مال دي نه خوري او څوک چې محتاج وي، له دستور سره سم دي مصرف کړي. بيا چې تاسي د هغوی مال ور وسپارئ، نو گواه پرې ونيسئ او الله د حساب اخيستو لپاره کافي دی. ۷- د مور پلار او خپلوانو نه په پاتي مال کې د سړيو برخه هم شته او د مور پلار او خپلوانو په پاتي مال کې د ښځو برخه هم شته، که لږه وي که ډېره يوه ټاکل شوې برخه ده. ۸- او که د وېش په وخت خپلوان او يتيمان او محتاجان وي، نو هغوی ته هم په کې څه ورکړئ او هغوی سره په زړهسوي خبرې وکړئ. ۹- او چا سره چې دا وېره وي چې په ځان پسې به مرگ نه وروسته ناتوانه بچي پرېږدي. هغوی بايد له الله ووېرېږي او پخه خبره وکړي. ۱۰- کوم خلک چې په ناحقه د يتيم مال خوري، هغوی خپلې خپټې له اوره ډکوي او هغوی به ډېر زر د اور لمبو ته وغورځول شي.

۱۱- الله تاسي ته ستاسي د اولاد په هکله حکم کوي چې د نر برخه له دوو ښځو سره برابره ده. که ښځې له دوو زياتې وي، نو هغوی ته په ميراث کې له پاتي شوي مال په درېيو کې دوه برخې دي او که يوازې وي، نو نيمه برخه ده. او د مړي مور او پلار لپاره په پاتي شوي مال کې هر يوه ته شپږمه برخه ده، په هغه مال کې چې هغه پرېښې وي،خو په دې شرط چې د مړي اولاد وي. او که د مړي اولاد نه وي او مور و پلار يې وارثان وي، نو د مور يې درېيمه برخه ده او که يې خوښدې او ورونه وي، نو د مور يې شپږمه برخه ده. دا ټولې برخې د مړي له وصيت او په هغه له پاتي شوي قرض خلاصولو وروسته دي. که ستاسي پلار وي او که ستاسي زامن وي، تاسي نه پوهيږئ چې په هغوی کې تاسي ته څوک ډېر گټور دی. دا د الله له طرفه فرض شوي ده. بېشکه الله ډېر پوه او د حکمت خاوند دی. ۱۲- او تاسي لپاره په هغه مال کې نيمه

برخه ده چې ستاسي له مېرمنو پاتې شي، په دې شرط چې اولاد يې نه وي. او که د هغوی اولاد وي، نو تاسي لپاره د مېرمنو په پاتې شوي مال کې شپږمه برخه ده، البته د هغې له وصيت او په هغې د پاتې قرض خلاصولو وروسته. او که ستاسي اولاد نه وي ستاسي په ميراث کې د مېرمنو څلورمه برخه ده او که ستاسي اولاد وي، نو د مېرمنو اتمه برخه ده، البته ستاسي له وصيت او په تاسي د پاتې شوي قرض خلاصولو وروسته. او که کوم موروث (مړی) داسې وي چې نه يې اصول وي او نه فروع، او که د هغه يو ورور يا خور وي، نو په دواړو کې د هر يوه لپاره شپږمه برخه ده. او که له دې زيات وي، نو هغوی په دريمه برخه کې شريک دي، د مړي له وصيت او په هغه د پاتې شوي قرض له خلاصولو وروسته، بې له کوم تاوان رسولو. دا د الله له طرفه حکم دی او الله عليم، حليم دی.

۱۳- دا د الله ټاکلي حدونه دي. او څوک چې د الله او رسول اطاعت کوي، الله به يې داسې باغونو ته بوځي چې ور لاندې به نهرونه بهيږي. هلته به دوی تل اوسيږي دا لويه کاميابي ده. ۱۴- او څوک چې د الله او د هغه د رسول نافرماني وکړي او د هغه له ټاکلو حدونو بهر ووځي، هغه به په اور کې واچول شي او هلته به تل پروت وي او د هغه لپاره له ذلته ډک عذاب دی.

۱۵- او ستاسي په ښځو کې چې څوک بدکاري وکړي نو په هغې له خپلو څلور ګواهان تېر کړئ. بيا که هغوی ګواهي ورکړله نو هغه ښځې په کورونو کې دننه بندي کړئ، تر دې چې مرګ يې يوسي يا ورته الله کومه لاره پيدا کړي. ۱۶- او په تاسي کې که دوه سړي بدکاري وکړي نو هغوی ته تکليف ورکړئ. بيا که هغوی توبه وباسي او ځان اصلاح کړي، نو د هغوی په هکله فکر پرېږدئ. بېشکه الله توبه قبلونکی، مهربان

دی. ۱۷- توبه، چې قبلول يې د الله په ذمه دي، د هغو خلکو لپاره ده چې په ناپوهۍ بد کار کوي او بيا زر توبه وباسي. د هماغو توبه الله قبلوي او الله پوه او د حکمت خاوند دی.
۱۸- او داسې خلکو لپاره توبه نشته چې بيا بيا ګناه کوي، تر دې چې په هغوی کې کوم يوه ته مرګ راشي او بيا هغوی ووايي چې اوس مور توبه کوو او نه د هغو خلکو توبه شته چې د انکار په حالت کې مړه کيږي، د هغوی لپاره خو مور له درده ډک عذاب تيار کړی دی.
۱۹- ای د ايمان خاوندانو، تاسې ته دا روا نه ده چې په زور د ښځو وارثان شئ، او نه په هغوی د دې لپاره فشار راوړئ چې تاسې هغوی ته څه ورکړي، په هغه کې تری يوه برخه بېرته واخلئ، مګر په هغه صورت کې چې هغوی ښکاره بې حيايي وکړي. او له هغوی سره ښه چلند کوئ. که هغوی ستاسې خوښې نه وي، نو کېدای شي چې يو شی ستاسې خوښ نه وي، خو الله به درته په هغه کې ډېره لويه ښېګڼه اينې وي. ۲۰- او که تاسې د يوې مېرمنې په ځای بله مېرمن راوستل غواړئ او تاسې يوې ته ډېر مال ورکړی وي، نو له هغې بېرته څه مه اخلئ. ايا تاسې يې په هغې په تور لګولو او ښکاره ظلم کولو سره بېرته اخلئ.
۲۱- او تاسې دا مال څنګه اخيستی شئ، سره د دې چې يو بل سره يو ځای شوي يئ او هغوی له تاسې کلکه وعده اخيستې ده. ۲۲- او له هغو ښځو سره نکاح مه کوئ چې ستاسې پلار ورسره نکاح کړی ده، مګر څه چې پخوا شوي دي. بېشکه دا بې‌حيايي او د نفرت خبره ده او دا ډېر بد کار دی.
۲۳- په تاسې حرامې شوې دي ستاسې مېندې، ستاسې لونې، ستاسې خوښدې، ستاسې تروړګانې (عمه‌ګانې) ستاسې خاله ګانې، ستاسې خورځې او ورېرې او ستاسې هغه مېندې چې تاسې ته يې شيدې درکړي،

ستاسي هغه خويندې چې تاسي سره يې شيدې رودلي، ستاسي د مېرمنو مېندې (خوابنې) او هغه ناسکه لونې چې ستاسي په کورونو کې پالل کېږي او ستاسي له هغو مېرمنو وي چې تاسي ورسره يوځای شوي يئ، خو که تاسي د هغوی (مېندو) سره نه يئ يو ځای شوي، نو په تاسي ګناه نشته. او ستاسي د حقيقي زامنو مېرمني او دا چې تاسي دوه خوېندې يو ځای کړئ، مګر هغه چې مخکې شوي دي. بېشکه الله بښونکی، مهربان دی.* ۲۴- او هغه ښځې هم حرامې دي چې د بل په نکاح کې وي، مګر که په جنګ کې يې ونيسئ. دا په تاسي د الله حکم دی. له دې بغېر چې نوري ځومره ښځې دي، هغه ټولې ستاسي لپاره حلالې دي، په دې شرط چې تاسي يې د خپل مال په وسيله وغواړئ او نکاح يې کړئ، نه د بدکارۍ په شکل. بيا که تاسي له هغوی ګټه واخيسته، نو هغوی ته ټاکل شوی مهر ورکړئ. او له مهر ټاکلو وروسته چې تاسي په خپل منځ کې هر څه رضا وکړله، په هغه کې څه ګناه نشته. بېشکه الله پوه او د حکمت خاوند دی. ۲۵ - او په تاسي که څوک دا وس نه لري چې له آزادې مسلماني ښځې سره نکاح وکړي، هغه دې ستاسي په وينځو کې له هغې يوې سره نکاح وکړي چې ستاسي په ولکه کې وي او مومنه وي. الله ستاسي په ايمان ښه پوهېږي، تاسي په خپلو کې يو يئ. نو د هغوی د مالکانو په اجازه له هغوی سره نکاح وکړئ او په معروفه طريقه يې مهر ورکړئ، په داسې طريقه چې هغه د نکاح په تار وترل شي نه دا چې آزاد شهوت پوره کړي يا پټه ياري وکړي. بيا که هغوی په نکاح کې وترل شوي او بيا هم بدکاري وکړي، نو د آزادو ښځو لپاره چې ځومره جزا ټاکل شوې، دوی لپاره د هغې نيمه ده. دا د هغو لپاره ده چې په تاسي کې له ګناه وېرېږي، او که تاسي صبر وکړئ، نو دا تاسي لپاره غوره ده او الله ډېر بښونکی او د رحم خاوند دی.

۲۶- الله غواړي چې تاسي ته يې ووايي او تاسي ته د هغو خلکو د طريقو هدايت درکړي چې له تاسي مخکې تېر شوي دي او په تاسي توجه وکړي، الله پوه او د حکمت خاوند دی. ۲۷- او الله غواړي چې هغه په تاسي توجه وکړي او کوم خلک چې د خپلو خواهشاتو پيروي کوي، هغه غواړي چې تاسي له سمې لارې ډېر لرې شئ. ۲۸- الله غواړي چې په تاسي بوج کم کړي او انسان ضعيف پيدا شوی دی.
۲۹- ای د ايمان خاوندانو، په خپلو منځونو کې د يو بل مال په ناحقه مه خورئ، مګر دا چې ستاسي ترمنځ په خوښۍ تجارت وي. او يو بل مه وژنئ. بېشکه الله په تاسي ډېر مهربانه دی. ۳۰- او څوک چې په ظلم او سرکشۍ داسې وکړي، مونږ به يې حتماً په اور کې واچوو. او دا د الله لپاره آسانه ده. ۳۱- که تاسي له هغو لويو ګناهونو ځان وساتئ چې تاسي تري منع شوي يئ، نو مونږ به ستاسي وړې خطاوې وبښوو او تاسي به د عزت ځای ته ننباسو. ۳۲- او تاسي د هغه شي هيله مه کوئ چې الله په کې تاسي ته په يو بل غوره والی درکړی دی. سړيو ته د خپلې ګټې برخه ده او ښځو ته د خپلې ګټې برخه ده. او له الله فضل وغواړئ. بېشکه الله په هر څه پوهېږي. ۳۳- مونږ له مور او پلار او خپلوانو د پاتې شوي ميراث لپاره، هر يوه ته وارث ټاکلی دی او تاسي چې چا سره وعده کړې وي، نو هغوی ته خپله برخه ورکړئ، بېشکه هر څه د الله په وړاندې دي.
۳۴- سړي په ښځو ساتونکي (ټاکل شوي) دي. ځکه چې الله يوه ته په بل فضيلت ورکړی دی او له دې امله هم چې سړيو خپل مال مصرف کړی دی. نو نېکې ښځې فرمانبرداري او د الله په حفاظت د پټو چارو ساتونکې دي. او له کومو ښځو چې د سرکشۍ اندېښنه لرئ، هغوی پوهه کړئ او په بستره کې يې يوازې پرېږدئ او جزا ورکړئ. بيا که هغوی ستاسي

اطاعت وکړي، نو په هغوی د تور پوري کولو لاره مه لټوئ. ښېشکه الله تر ټولو لوړ دی، ډېر لوی دی. ۳۵- که تاسي د ښځې او مېړه ترمنځ د اړیکو د خرابېدو اندېښنه لرئ، په خپلوانو کې یو منصف سړی او په خپلوانو کې یوه منصفه ښځه ودروئ، که دواړه اصلاح وغواړي، نو الله به یې ترمنځ موافقت وکړي. ښېشکه الله په هر څه پوه او خبردار دی.
۳۶- او د الله عبادت وکړئ او هغه سره څه مه شریکوئ. او له مور پلار سره، خپلوانو سره او یتیمانو، مسکینانو او خپلوانو ګاونډیو او پردیو ګاونډیو، او نږدې ناستو او مسافرو او چې تاسي یې مالکان یئ هغو سره ښه چلند وکړئ. ښېشکه الله کبرجن او غاوره نه خوښوي. ۳۷- هغوی چې بخل کوي او نورو ته هم بخل ور زده کوي او څه چې ورته الله په خپل فضل ورکړي هغه پټوي. او موږ منکرانو ته له ذلته ډک عذاب تیار کړی دی. ۳۸- او کوم خلک چې خپل مال د ځان ښودلو لپاره مصرفوي، او په الله او د آخرت په ورځ ایمان نه لري او شیطان یې ملګری شي، نو هغه ډېر بد ملګری دی. ۳۹- هغوی څه تاوان کاوه که یې په الله او د آخرت په ورځ ایمان راوړی وای او الله چې ورته څه ورکړي دي، په هغه کې یې مصرف کولای. او الله په هغوی ښه خبر دی. ۴۰- ښېشکه الله به د هېڅا په برخه کې یوه ذره حق تلفي ونه کړي. که نېکي وي نو لس چنده زیاته ورکوي او له خپله اړخه ډېر زیات ثواب ورکوي.
۴۱- بیا به هغه وخت څه حال وي چې کله موږ له هر امته یو ګواه راوړو او تا په هغو خلکو ګواه کړو. ۴۲- کومو خلکو چې انکار او د پېغمبر نافرماني کړي، هغوی به په هغه ورځ ارمان کوي چې کاشکې په ځمکه خښ کړی شي او هغه به له الله هېڅ یوه خبره پټه نه شي ساتلی. ۴۳- ای د ایمان خاوندانو، لمانځه ته مه نږدې کېږئ کله چې تاسي نشه یئ، تر هغې چې تاسي په خپله خبره پوه شئ، او هغه وخت هم (مه نږدې کېږئ)

چې د غسل حاجت وي، مګر که په لاره روان يئ، تر هغې چې غسل وکړئ. او که تاسې مريض يئ يا په سفر کې يئ يا په تاسې کې څوک د حاجت له ځايه راغلی وي، يا تاسې ښځو ته ورغلي يئ او بيا تاسې اوبه ونه مومئ، نو تاسې په پاکه خاوره تيمم وکړئ او په خپل مخ او لاسونو مسح وکړئ، بېشکه الله بښونکی او مغفرت کونکی دی.
۴۴- ايا تا هغه خلک نه دي ليدلي چې د کتاب يوه برخه ورکړل شوې وه. هغوی ګمراهي اخلي او غواړي چې تاسې هم له لارې خطا شئ.
۴۵- الله ستا دښمنان ښه پېژني. او الله کافي دی د ملاتړ لپاره او الله کافی دی د مرستې لپاره. ۴۶- په يهودو کې يوه ډله خبره له خپل ځايه بدلوي او وايي چې مونږ واورېدل او ومو نه منل. او وايي چې واوره او تاته دې وانه وروڼ شي. هغوی خپله ژبه بدلوي او په دين کې د عيب لټولو لپاره غږېږي. او که هغوی ووايي چې مونږ واورېدل او ومنل، او واوره او په مونږ نظر وکړه، نو دا به د هغوی لپاره ډېره ښه او غوره وای، خو الله د هغوی د انکار له وجې په هغوی لعنت کړی دی. نو په هغوی کې ډېرو لږو ايمان راوړ.
۴۷- ای هغو خلکو چې کتاب درکول شوی، په هغه ايمان راوړئ چې مونږ نازل کړی، د هغه کتاب تصديقونکی دی چې تاسې سره دی، له هغې مخکې چې مونږ ستاسې مخونه وران کړو، بيا يې شاته تاو کړو يا پرې هغسې لعنت وکړو لکه د سبت په خلکو مو چې کړی و. او د الله حکم پوره کوئ. ۴۸- بېشکه الله دا نه بښي چې شرک ورسره وشي، خو له دې(شرک) بغير چې هر څه دي، هغه يې چې هر چاته وغواړي بښي يې. او چا چې الله سره شريک وګڼه، هغوی لوی طوفان ساز کړ. ۴۹- ايا تا هغو ليدلي چې ځانونه پاک بولي، بلکې الله چې څوک وغواړي هغه

پاکوي او په هغوی به ذره ظلم هم نه کېږي. ۵۰- ګوره، هغوی په الله څنګه دروغ تړي او د ښکاره ګناه لپاره همدا کافي ده.
۵۱- ایا تا هغه خلک نه دي لیدلي چې د کتاب یوه برخه ورکول شوې وه، هغوی حبت (سفلیه اعمال مثلاً جادو وغیره) او طاغوت (شیطاني قوتونه او خبیثه روحونه وغیره) مني او د منکرانو په هکله وایي چې هغوی تر مسلمانانو په ښه لاره دي. ۵۲- هغوی هغه خلک دي چې الله پرې لعنت کړی او په چا چې الله لعنت وکړي، ته په هغوی کې مرستندوی نه شي موندلای. ۵۳- ایا د الله په اقتدار کې د هغوی څه برخه شته، بیا خو به هغوی چاته د کجوري د زړي هومره څه هم ور نه کړي.
۵۴- ایا دوی خلکو سره د هغه څه له وجې حسد کوي چې الله په خپل فضل ورکړي دي. نو موږ آل ابراهیم ته کتاب او حکمت ورکړی، او موږ هغوی ته لویه پاچاهي هم ورکړه.
۵۵- په هغوی کې ځینو دا (کتاب) ومانه او ځینې ترې پاتې شول، او د هغوی لپاره د جهنم لمبې کافي دي. ۵۶- بېشکه کومو خلکو چې زموږ له نښو انکار کړی، هغوی موږ په سخت اور کې اچوو. کله چې د هغوی د بدن پوټکی وسوځېږي، نو موږ به یې پوټکی بدل او نوی کړو چې هغوی عذاب تېرولو ته دوام ورکړي. بېشکه الله قوي، د حکمت خاوند دی. ۵۷- او چا چې ایمان راوړ او نېک کارونه یې وکړل، هغوی به موږ داسې باغونو ته ننه کړو چې ور لاندې به نهرونه بهېږي. هلته به دوی تل اوسېږي، هلته به دوی لپاره پاکې ښځې وي او دوی به موږ د ګڼ سیوري لاندې ساتو.
۵۸- الله تاسې ته حکم کوي چې امانتونه خپلو حقدارو ته ورسوئ. او کله چې د خلکو ترمنځ فیصله کوئ، نو په عدل یې وکړئ. الله تاسې ته ښه نصیحت کوي، بېشکه الله اوربدونکی، لیدونکی دی. ۵۹- ای د ایمان

خاوندانو، د الله او رسول اطاعت وکړئ او په خپلو کې د واک د خاوندانو اطاعت وکړئ. بیا که ستاسې ترمنځ په کوم شي اختلاف پیدا شي، نو هغه الله او رسول ته راجع کړئ، که تاسې په الله او د آخرت په ورځ ایمان لرئ. دا ښه خبره ده او انجام یې ښه دی. ۶۰- ایا تا هغه خلک نه دي لیدلی چې دعوه کوي چې په تا او له تا مخکې چې څه نازل شوي په هغه یې ایمان راوړی دی. هغوی دا غواړي چې قضیه د شیطان طرف ته یوسي، سره د دې چې هغوی ته حکم شوی چې هغه ونه منې او شیطان غواړي چې هغوی تېرباسي او ګمراه یې کړي. ۶۱- او کله چې هغوی ته وویل شي چې د الله د نازل کړي کتاب او رسول خوا ته راشئ، نو وبه ګوري چې هغه منافقین له تا وروسته کېږي. ۶۲- بیا به هغه وخت څه کېږي چې د هغوی په خپلو لاسو راوړی مصیبت ورته را ورسېږي، هغه وخت به دوی قسمونه خوري او تاته به راځي او وایي به چې په الله قسم، زمونږ مقصد خو یوازې ښېګڼه او یوځایوالی و. ۶۳- د هغو په زړونو کې چې څه دي الله پرې ښه خبر دی، نو ته له هغوی اعراض وکړه او هغوی ته نصیحت وکړه او داسې خبرې ورته وکړه چې د هغوی زړه ته ور ښکته شي.
۶۴- مونږ چې کوم رسول لېږلی، د دې لپاره مو لېږلی چې د الله په حکم د هغه اطاعت وشي او که هغوی چې خپل تاوان یې کړی او بیا هم تاته راغلي وای او له الله یې ښښنه غوښتي وای او رسول هم هغوی ته ښښنه غوښتي وای، نو یقیناً الله به یې ښښونکی، د رحم خاوند موندلی وای. ۶۵- نو ستا په رب قسم، هغوی هېڅکله د ایمان خاوندان نه شي کېدای، تر څو چې هغوی په خپلمنځي شخړو کې تا فیصله کونکی ونه ګڼي. بیا چې ته کومه فیصله وکړې، په هغې خپلو زړونو کې خفه نه شي او په

خوښۍ يې ومني. ۶۶- او که مور هغوی ته حکم کړی وای چې ځانونه ووژنئ یا له خپلو کورونو ووځئ، نو لږو به یې پرې عمل کړی وای. او که هغو خلکو هغه څه کړي وای چې نصیحت يې ورته شوی و، نو هغوی لپاره به دا خبره غوره او د ایمان ثابتونکي وای. ۶۷- او هغه وخت به هغوی ته مور له خپل اړخه لوی اجر ورکړی وای. ۶۸- هغوی ته به مو سمه لار ښودلي وای. ۶۹- او څوک چې د الله او رسول اطاعت وکړي، هغه به د هغو خلکو په ډله کې وي چې الله پرې انعام کړی دی، یعنې پېغمبران او صدیقین او شهیدان او صالحین. د هغوی ملګرتیا څومره ښه ده. ۷۰- دا د الله له طرفه فضل دی او د الله علم کافي دی.
۷۱- ای د ایمان خاوندانو، خپل احتیاط وکړئ او بیا یو ځای یا بېل بېل ووځئ. ۷۲- او په تاسې کې داسې هم شته چې ځنډ کوي. بیا که تاسې ته کوم مصیبت ورسېږه، نو هغوی وایي الله په ما انعام کړی چې زه له هغوی سره نه وم. ۷۳- او که تاسې د الله کوم فضل ترلاسه کړ، نو بیا وایي چې ستاسې او د هغوی ترمنځ ګني د مینې هېڅ خپلوي نشته؛ چې کاش زه هم ورسره وای، لویه کامیابي به مې موندلې وای. ۷۴- نو کوم خلک چې د آخرت په بدل کې د دنیا ژوند خرڅوي، هغوی باید د الله په لاره کې وجنګېږي. او څوک چې د الله په لاره کې وجنګېږي، بیا مړ شي یا غالب شي، مور به هغوی ته لوی اجر ورکړو. ۷۵- او په تاسې څه شوي چې د الله په لاره کې او د هغو کمزورو سړیو او ښځو او ماشومانو لپاره نه جنګېږئ چې وایي الله، مور د دې ظالمو خلکو له کلي وباسه او زمور لپاره له خپل اړخه کوم ملاتړی پیدا کړه او زمور لپاره له خپل اړخه څوک مرستندوی کړه. ۷۶- او څوک چې د ایمان خاوندان دي، هغوی د الله په لاره کې جنګېږي او څوک چې منکر دي، هغوی د

شیطان په لاره کې جنګېږي. نو تاسې د شیطان له ملګرو سره وجنګېږئ، ببشکه د شیطان چال ډېر ضعیفه دی.
۷۷- ایا تا هغه خلک نه دي لیدلي چې ورته ویل شوي وو خپل لاسونه وساتئ او لمونځ قایم کړئ او زکات ورکړئ. بیا چې هغوی ته د جګړې حکم وشو، نو په هغوی کې یوه ډله انسانان داسې ووېرېدل څنګه وېره چې له الله په کار ده یا له هغې هم ډېر. هغوی وایي ای زمونږ ربه، تا په مونږ جنګ ولې فرض کړ. ولې دي مونږ یوه موده پرې نه ښودو. (ورته) ووایه چې د دنیا ګټه لږه ده، آخرت د هغو لپاره غوره دی چې پرهېزګاري وکړي، او تاسې سره به یوه ذره ظلم هم نه کېږي. ۷۸- او تاسې چې هر چېرته یئ، مرګ به مو پیدا کړي، که څه هم په قوي کلاګانو کې یئ. که هغوی ته کوم خیر ور ورسېږي، نو وایي چې دا د الله له طرفه دی او که هغوی ته کومه بدي ور ورسېږي، نو وایي چې ستا له وجې ده. (ورته) ووایه چې هر څه د الله له طرفه دي. د هغو خلکو څه حال دی چې ښکاري په هېڅ خبره نه پوهېږي. ۷۹- تاسې ته چې کوم خیر در رسي هم د الله له طرفه در رسېږي او تاسې ته چې کومه بدي در رسېږي، هغه ستاسې له خپله لاسه ده. او مونږ ته انسانانو لپاره پېغمبر ور ولېږلې او د الله ګواهي کافي ده.
۸۰- چا چې د رسول اطاعت وکړ، هغوی د الله اطاعت وکړ او چا چې مخ واړوه، مونږ ته په هغوی نګران نه یې لېږلی. ۸۱- او هغه خلک وایي چې مونږ منلي ده، خو بیا چې ستا له څنګه لاړ شي، نو په هغوی کې یوه ډله د خپلې کړې خبرې خلاف مشوره کوي. او الله د هغوی تدبیرونه لیکي. نو ته هغوی ته پام مه کوه او په الله توکل وکړه او الله د توکل لپاره کافي دی. ۸۲- ایا دا خلک په قرآن فکر نه کوي، که دا له الله بغیر د بل چا له اړخه وای، نو لوی اختلاف به په کې لیدل کېدای. ۸۳- او بیا چې

هغوی ته د امن یا وېرې کومه خبره ورسېږي، هغه خپروي. او که هغوی دا (خبره) رسول ته یا خپل مسوولو اصحابو ته رسولې وای، نو په هغوی کې څوک تحقیق کونکي وو، هغوی به یې په حقیقت پوه شوي وای. او که په تاسې د الله فضل او رحمت نه وای، نو له لږو بغیر به تاسې نور ټول په شیطان پسې تللي وای.
۸۴- نو د الله په لاره کې وجنګېږئ. په تاسې له خپل ځان بغیر د بل هېڅا مسوولیت نشته او د ایمان خاوندان ترغیب کړه. هیله ده چې الله د منکرانو زور مات کړي او الله د لوی زور خاوند او سخت جزا ورکونکی دی.
۸۵- څوک چې د حق په ملاتړ خبره وکړي، د هغه لپاره په کې برخه ده او څوک یې چې مخالفه خبره وکړي، د هغه لپاره په کې برخه ده، او الله په هر څه د قدرت خاوند دی. ۸۶- او کله چې څوک تاسې ته دعا وکړي، نو تاسې هم ورته دعا وکړئ یا ورته له هغې ښه یا ېېرته هماغه تکرار کړئ. ېېشکه الله د هر څه حساب کونکی دی. ۸۷- یوازې الله معبود دی، له هغه بغیر بل معبود نشته. هغه به تاسې ټول د قیامت په ورځ راټول کړي، (هغه ورځ) چې په راتګ کې یې هېڅ شک نشته. او تر الله د بل چا خبره ریښتیا کېدای شي.
۸۸- نو په تاسې څه شوي چې تاسې د منافقینو په معامله کې دوه ډلې کېږئ. سره د دې چې الله هغوی د خپلو اعمالو د وجې شاته ګرځولي دي. ایا ته هغه خلک لاري ته راوړل غواړې چې الله ګمراه کړي دي. او الله چې څوک ګمراه کړي، ته د هغوی لپاره هېڅکله لاره نه شې موندلای. ۸۹- هغوی غواړي لکه څنګه یې چې پخپله انکار کړی، داسې تاسې هم انکار وکړئ چې ټول یو ډول شئ. نو تاسې په هغوی کې څوک مه ملګری کوئ، تر څو یې چې د الله په لاره کې هجرت نه وي کړی. بیا که هغوی دا ونه منې، نو هغوی ونیسئ او هر چېرته مو چې وموندل

ويې وژنئ او په هغوی کې يو هم مه ملګری او مرستندويه کوئ. ۹۰- مګر هغه خلک چې د داسې يوه قوم وي چې ستا ورسره معاهده وي، يا هغه خلک چې تاته په داسې حال کې راغلي وي چې تاسې سره او په جنګ کولو يا په خپل قوم کې د جنګ کولو له وجې يې سينې تنګې وي. او که الله غوښتي وای چې هغوی په تا زورور کړي، نو هغوی حتماً تاسې سره جنګ کاوه. نو که هغوی تاسې پرېږدي او تاسې سره د سولې چلند وکړي، نو الله تاسې ته هم د هغوی خلاف د اقدام اجازه نه درکوي. ۹۱- بل به ځينې داسې خلک هم وګورئ چې غواړي له تاسې هم په امن کې وي او له خپل قامه هم په امن کې وي. هغوی چې هر وخت د فتنې موقع پيدا کړي، نو پرې اخته شوي دي. داسې خلک که له تاسې يوه اړخ ته نه وي او له تاسې سره د سولې چلند نه کوي، او خپل لاسونه ونه نيسي، نو تاسې يې ونيسئ او هر ځای يې چې وموميئ ويې وژنئ. دا هغه خلک دي چې په خلاف يې موږ تاسې ته روښانه دليل درکړی دی. ۹۲- او د مومن کار دا نه دی چې مومن ووژني، مګر که دا کار تری په تېروتنه وشي. او څوک چې يو مومن په تېروتنه ووژني، نو هغه دې يو مومن غلام آزاد کړي او د مړي وارثينو ته دې خونبها ورکړي، مګر که هغوی يې معاف کړي. بيا که قتل شوی کس له داسې قومه و چې ستاسې دښمن دی او پخپله مومن و، نو بيا يو مومن غلام آزادول کافي دی. او که هغه له داسې قومه وي چې ستاسې او د هغوی ترمنځ معاهده وي، نو هغه (قاتل دې د مقتول) وارثانو ته خونبها ورکړي او يو غلام دې آزاد کړي. که څوک دا نه شي کولای، دوه مياشتې پرله پسې روژه دې ونيسي. دا د الله له طرفه توبه ده او الله پوه او د حکمت خاوند دی. ۹۳- او څوک چې مومن قصداً ووژني، د هغه جزا جهنم دی چې تل به په کې

وي او په هغه د الله غضب او لعنت دی او الله ورته لوی عذاب تیار کړی دی.
۹۴- ای د ایمان خاوندانو، تاسي چې کله د الله په لاره کې سفر کوئ، نو ښه تحقیق وکړئ او څوک چې تاسي ته سلام وکړي، هغوی ته دا مه وایئ چې ته مومن نه یې. که تاسي د دنیوي ژوند سامان غواړئ، نو الله سره د غنیمت ډېر زیات سامان دی. تاسي هم پخوا داسې وئ. بیا الله په تاسي فضل وکړ، نو تحقیق کوئ. تاسي چې هر څه کوئ، الله پرې خبر دی. ۹۵- برابر نه دي هغه ناست مومنان چې هیڅ عذر نه لري او هغه د ایمان خاوندان چې د الله په لاره په خپل مال او سر جنګیږي. په مال او ځان د جهاد کونکو درجه الله تر ناستو (کسانو) لوړه کړې ده او هر یوه سره الله د لوی اجر وعده کړې ده. او الله په اجر عظیم کې جهاد کونکو ته په ناستو کسانو برتري ورکړې ده. ۹۶ - هغوی لپاره د الله له طرفه لوړې درجې دي او مغفرت او رحمت دی. او الله ښونکی او مهربان دی.
۹۷- څوک چې ځان سره بد کوي، کله چې ملایکې له دوی ساه اخلي، نو پوښتنه به تري کوي چې تاسي په څه حال وئ. هغوی به وایي چې مونږ په ځمکه بېوسه وو. ملایکې به ورته وایي ایا د الله ځمکه پراخه نه وه چې تاسي خپل وطن پریښی او هلته تللي وای. دا هغه خلک دي چې ځای یې جهنم دی او هغه ډېر بد ځای دی. ۹۸- مګر هغه بېوسه سړي، ښځې او ماشومان چې هغوی څه تدبیر نه شي کولای او نه کومه لار موندلای شي. ۹۹- د دي خلکو په هکله تمه ده چې الله به یې وبښي او الله ښونکی، مهربان دی. ۱۰۰- او څوک چې د الله په لاره کې وطن پرېږدي، هغه به په ځمکه لوی استوګنځایونه او پراختیا ومومي او څوک چې له خپل کوره د الله او د هغه د رسول اړخ ته هجرت وکړي، او بیا

ورته مرګ راشي، نو د هغه اجر له الله سره ټاکل شوی او الله ښښونکی، د رحم خاوند دی.
۱۰۱- او کله چې تاسي په ځمکه سفر کوئ یا درسره وښره وي چې منکر به مو وځوروي، نو که په لمانځه کې کمی وکړئ ګناه نشته. بېشکه منکر خلک ستاسي ښکاره دښمنان دي. ۱۰۲- او کله چې تاسي د ایمان د خاوندانو منځ کې یئ او د هغوی لپاره لمونځ قایم کړئ، نو په کار ده چې د هغوی یوه ډله تاسي سره ولاړه وي او خپلې وسلې ورسره وي. بیا چې کله هغوی سجده وکړله، هغوی دي له تاسي لرې شي او بله داسي ډله دي راشي چې لا یې لمونځ نه دی کړی، هغه دي له تاسي سره لمونځ وکړي. او هغوی دې هم د خپلې ساتنې سامان او وسلې ولري. منکر خلک غواړي چې تاسي له خپلو وسلو او سامانونو په څه ډول غافل شئ او هغوی په تاسي ناڅاپي برید وکړي. او په تاسي ګناه نشته که چېرې تاسي ته د باران له وجې تکلیف وي یا تاسي ناروغه یئ، نو خپله وسله ښکته کړئ او د خپلې ساتنې سامان ولرئ. بېشکه الله منکرانو ته رسوا کونکی عذاب تیار کړی دی. ۱۰۳- نو کله چې تاسي لمونځ کوئ الله په ولاړه، ناسته او ملاسته یادوئ. بیا چې کله امن شو، نو د لمونځ اقامت وکړئ. بېشکه لمونځ د ایمان په خاوندانو، په ټاکلو وختونو فرض دی. ۱۰۴- او د (دښمن) قوم په تعقیب حوصله مه بایلئ. که تاسي تکلیف ګالئ، نو هغوی هم ستاسي په شان تکلیف ګالي او تاسي له الله هغه هیله لرئ چې هغوی یې ترې نه لري. او الله پوه او د حکمت خاوند دی.
۱۰۵- بېشکه موږ تاسي ته دا کتاب په حق سره نازل کړی چې تاسي په خلکو کې له هغه سره سمه فیصله وکړئ چې الله تاسي ته ښودلي دي. او د خاینانو له ارخه جنګ مه کوه. ۱۰۶- او له الله ښښنه وغواړه، بېشکه الله ښښونکی او مهربان دی. ۱۰۷- او ته د هغو خلکو له ارخه مه جنګېږه

چې خپل ځان سره خیانت کوي. الله هغه څوک نه خوښوي چې خیانت کوي او ګنهګار وي. ۱۰۸- هغوی له انسانانو شرمیږي او له الله، نه شرمیږي. سره د دې چې الله ورسره وي کله چې هغوی د شپې هغه خبرې کوي چې الله تري راضي نه وي، او هغوی چې هر څه کوي، الله پرې پوره خبر دی.
۱۰۹- تاسي خو د دنیا په ژوند کې د هغوی له ارخه جګړه وکړله، خو د قیامت په ورځ به څوک د هغوی په ځای له الله سره جګړه کوي او څوک به یې کارساز وي. ۱۱۰- او څوک چې بدي وکړي یا په خپل ځان ظلم وکړي او بیا له الله وبښنه وغواړي، نو الله به وبښونکی او د رحم خاوند وموميي. ۱۱۱- او څوک چې کومه ګناه کوي، نو په خپل حق کې یې کوي او الله پوه او د حکمت خاوند دی. ۱۱۲- او څوک چې یوه ګناه یا تېروتنه وکړي او بیا یې پرې په یوه بېګناه ور واچوي، نو هغه په خپل غاړه یو لوی تهمت او ښکاره ګناه واخیستل. ۱۱۳- او که په تاسي د الله فضل او د هغه رحمت نه وای، نو په هغوی کې خو یوې ډلې دا تابیا کړې وه چې تاسي به ګمراه کوي. سره د دې چې هغه خپل ځان تېرباسي. هغه ستاسي هیڅ نه شي کولای. او الله په تا کتاب او حکمت نازل کړی او تاته یې هغه څه در زده کړل چې ته پرې نه پوهیدلې په تا د الله ډېر لوی فضل دی.
۱۱۴- د هغوی په زیاتره پټو خبرو کې هیڅ ښېګڼه نشته. د ښېګڼې پټه خبره (مشوره) یوازې د هغو ده چې د صدقې ورکولو ووایي یا د یوه نېک کار سپارښتنه وکړي یا یې د خلکو ترمنځ د سولې لپاره وکړي. څوک چې د الله د رضا لپاره داسې وکړي، نو موږ به ورته لوی اجر ورکړو. ۱۱۵- خو څوک چې د رسول مخالفت وکړي او د مومنانو له لارې بغیر په بله لار روان شي، سره د دې چې لار ورته روښانه شوې

وي، نو موږ به هغه، داسي لور ته وغواړو چې هغه پخپله ور ستون شوی، هغه به دوزخ ته ننباسو او هغه بد ځای دی.
۱۱۶- بېشکه الله به دا ګناه هېڅکله ونه بښي چې شریک ورسره وګڼل شي. له دې بغیر نور ګناهونه به چې چاته وغواړي، هغه ته وبښي. او چا چې الله سره شریک وګانه، هغوی له لارې خطا شول او ډېر لرې لاړل. ۱۱۷- هغوی الله پرېږدي او نور معبودان او سرکښه شیطان را بولي. ۱۱۸- په هغوی الله لعنت کړی دی. او شیطان ویلي وو چې زه به ستا له بندهګانو یوه ټاکلي برخه اخلم. ۱۱۹- زه به هغوی بې لارې کوم، هغوی ته به هیلي ورکوم او هغوی به لمسوم چې د څارویو غوږونه پرې کړي او هغوی به لمسوم د الله په مخلوق کې بدلون راوړي، او څوک چې له الله پرته شیطان خپل ملګری کوي، نو هغه په ښکاره تاوان کې ولوېد. ۱۲۰- هغه دوی ته وعده ورکوي او دوی ته هیلي ورکوي او د شیطان ټولې وعدې له ټګۍ پرته هېڅ هم نه دي. ۱۲۱- د داسي خلکو ځای جهنم دی او له هغه د بچ کېدو هېڅ لاره به ونه مومي. ۱۲۲- او کومو خلکو چې ایمان راوړی او نېک کارونه یې کړي هغوی به موږ داسي باغونو ته ننباسو چې ور لاندې به نهرونه بهېږي. د الله وعده رښتیا ده او تر الله به بل څوک په خپله خبره کې رښتینی وي.
۱۲۳- نه ستاسي په هیلو او نه د اهل کتابو په هیلو، څوک چې بدي کوي، هغه به بده بدله اخلي او نه به هغه له الله پرته بل څوک ملاتړی او مرستندوی ومومي. ۱۲۴- او څوک چې نېک کار وکړي، هغه که ښځه وي که سړی په دې شرط چې مومن وي، هغوی به جنت ته ځي او په هغوی به ذره ظلم هم نه کېږي.
۱۲۵- او تر هغه چا، د چا دین ښه کېدای شي چې خپل ځان الله ته سپاري او نېکي کوي او د ابراهیم د دین پیروي کوي چې د یوه اړخه و، او الله

ابراهيم خپل دوست کړی و. ۱۲۶- او څه چې په آسمانونو او څه چې په ځمکه دي ټول د الله دي او الله د هر څه علم لري.
۱۲۷- او خلک له تا د ښځو په هکله د حکم پوښتنه کوی. (ورته) ووایه چې الله تاسي ته د هغوی په هکله حکم کوي او په کتاب کې هغه آیتونه چې د هغو یتیمو ښځو په هکله راغلي چې تاسي ورته هغه څه نه ورکوئ چې ورته لیکل شوي دي او غواړئ چې هغوی سره نکاح وکړئ. او هغه آیتونه چې د کمزورو ماشومانو په هکله دي او له یتیمانو سره عدل وکړئ او تاسي چې کومه ښېګڼه کوئ، هغه الله ته ښه معلومه ده۔۱۲۸۔ که کومه ښځه د خپل میړه له خوا د بد چلند یا بې رخی اندېښنه لري، په دې کې هېڅ ستونزه نشته چې هغوی دواړه په خپلو کې سوله وکړي او سوله غوره ده او حرص د انسان په طبیعت کې ځای شوی دی. او که تاسي ښه چلند وکړئ او له الله ووېرېږئ، تاسي چې څه کوئ الله پرې خبر دی. ۱۲۹- او تاسي هېڅکله ښځې برابرې نه شئ ساتلی که څه هم تاسي داسي کول وغواړئ. نو بیخي یوې خوا ته مه کېږئ چې بله همداسي ځوړنده پرېږدئ. او که تاسي اصلاح وکړئ او ووېرېږئ نو الله ښښونکی، مهربان دی. ۱۳۰- او که دواړه جدا شي، نو الله به هر یو په خپلې پراختیا بې نیازه کړی او الله ډېر پراخه او د حکمت خاوند دی.
۱۳۱- او څه چې په آسمانونو او ځمکه دي (ټول) د الله دي. او له تا مخکې چې کومو خلکو ته کتاب ورکړل شوی، مور هغوی ته او تاسي ته حکم کړی چې له الله ووېرېږئ. او که تاسي یې ونه منئ نو څه چې په آسمانونو کې دي او څه چې په ځمکه دي (ټول) د الله دي، الله بې نیازه او د ډېرو ښېګڼو خاوند دی. ۱۳۲- او څه چې په آسمانونو او ځمکه دي ټول د الله دي او الله د توکل لپاره کافي دی. ۱۳۳- ای خلکو، که هغه وغواړي نو تاسي ټول به یوسي او نور به راوړي او الله په دې قادر دی.

۱۳۴- څوک چې د دنیا ثواب غواړي نو الله سره د دنیا ثواب هم شته او د آخرت ثواب هم شته. الله اوربډونکی او لېدونکی دی.
۱۳۵- ای د ایمان خاوندانو، په عدل ښه قایم شئ او د الله لپاره ګواهي ورکړئ، که څه هم ستاسي، ستاسي د مور او پلار یا خپلوانو خلاف وي. که څوک شتمن یا محتاج وي، نو الله تر تاسي ډېر خیرخواه دی. نو تاسي د خواهشونو پیروي مه کوئ چې له حق نه لرې (نه) شئ. او که تاسي څه پټ کړئ یا (له حق) وینا ډډه وکړئ، نو تاسي چې څه کوئ، الله پرې خبر دی.
۱۳۶- ای د ایمان خاوندانو، په الله، د هغه په رسول او هغه کتاب ایمان راوړئ چې هغه په خپل رسول نازل کړی او هغه کتابونه هم چې مخکې یې نازل کړي دي. او څوک چې له الله، د هغه له ملایکو، د هغه له کتابونو، د هغه له رسولانو او د آخرت له ورځې انکار وکړي، نو په ګمراهۍ کې لرې تللی دی. ۱۳۷- بېشکه چا چې ایمان راوړ او بیا یې انکار وکړ، بیا یې ایمان راوړ او بیا یې انکار وکړ او بیا په انکار کې مخ ته لاړل، نو الله به یې هېڅکله ونه بښي او نه به هغوی ته لار وښیي.
۱۳۸- منافقینو ته زېرې ورکړه چې د هغوی لپاره له درده ډک عذاب دی. ۱۳۹- کوم خلک چې مومنان پرېږدي او منکران ملګري کوي، ایا د هغوی تر څنګ عزت لټوي، نو عزت ټول الله لره دی.
۱۴۰- او د الله په کتاب کې په تاسي دا حکم نازل شوی، چې که تاسي واورئ چې د الله له نښو انکار کیږي یا ور پورې خندا کیږي، نو تاسي له هغوی سره مه کېنئ، تر هغه چې هغوی په نورو خبرو کې مصروف شي. ګني تاسي به هم د هغوی په شان شئ. الله به منافقین او منکران ټول په دوزخ کې سره راټول کړي. ۱۴۱- هلته به منافقین ستاسي په تمه وي. که تاسي د الله له طرفه کومه فتح حاصله کړئ، نو هغوی وایي چې ایا

مور له تاسي سره نه وو. او که منکرانو ته کومه برخه ورسېږي، نو هغوی وايي چې ايا مور تاسي سره جنګ نه شو کولای او بيا هم مور تاسي له مسلمانانو وساتلئ. نو الله به ستاسي ترمنځ د قيامت په ورځ فيصله وکړي او الله هېڅ کله منکرانو ته په مومنانو لار نه ورکوي.
۱۴۲- منافقين له الله سره ټګي کوي. سره د دې چې الله دوی په ټبروتنه کې اچولي دي. او هغوی چې لمانځه ته ودرېږي، يوازې خلکو ته د ځان ښودلو لپاره په سستۍ ودرېږي. او هغوی الله لږ يادوي. ۱۴۳- هغوی د دواړو ترمنځ ځوړند دي، نه د دې ځای دي نه د هغه ځای. او څوک چې الله بې لاره کړي ته ورته لار نه شي ښودلای. ۱۴۴- ای د ايمان خاوندانو، مومنان مه پرېږدئ او منکران مه ملګري کوئ. ايا تاسي دا غواړئ چې په ځان د الله ښکاره حجت قايم کړئ. ۱۴۵- بېشکه منافقين به د اور تر ټولو ښکته طبقه کې وي او تاسي به يې هېڅ مرستندويه ونه مومئ. ۱۴۶- البته څوک چې توبه وباسي او خپل ځان اصلاح کړي او الله په کلکه ونيسي او خپل دين د الله لپاره خاص کړي، نو دا خلک به د ايمان له خاوندانو سره وي او الله به د ايمان خاوندانو ته لوی ثواب ورکړي. ۱۴۷- که تاسي شکر وباسئ او ايمان راوړئ، نو الله به تاسي ته ولي عذاب درکړي. الله ډېر قدردان او په هر څه پوه دی.
*۱۴۸- الله بدي خبرې نه خوښوي، مګر که په چا ظلم شوی وي او الله اورېدونکی او پوهېدونکی دی. ۱۴۹- که تاسي نېکي ښکاره کړئ، که يې پټه کړئ يا که د بل چا په بدۍ سترګې پټې کړئ، نو الله ښونکی او د قدرت خاوند دی. ۱۵۰- څوک چې له الله او د هغه له رسول نه انکار کوي او غواړي چې د الله او د هغه د رسول ترمنځ تفريق وکړي او وايي چې مور ځينې منو او ځينې نه منو، او هغوی غواړي چې په دې منځ کې يوه لاره پيدا کړي. ۱۵۱- داسي خلک پاخه منکر دي او مور د

منکرانو لپاره له ذلته ډک عذاب تیار کړی دی. ۱۵۲- او چا چې په الله او د هغه په رسولانو ایمان راوړ او په هغو کې یې څوک جدا نه کړ، هغوی ته به الله اجر ورکړي او الله غفور او رحیم دی.
۱۵۳- اهل کتاب له تا دا غواړي چې ته په هغوی له آسمانه یو کتاب نازل کړې، نو له موسی نه هغوی تر دې هم لویه غوښتنه کړې وه. هغوی ویلي وو چې موږ ته الله بالکل مخامخ وښیه. نو د هغوی د زیاتي له وجې پرې تندر را ولوېده. بیا له ښکاره نښو لیدلو وروسته هغوی خوسی خپل معبود کړ. بیا موږ هغوی وبښل او موسی ته موږ ښکاره حجت ورکړ. ۱۵۴- او موږ له هغوی د وعدې اخیستو لپاره په هغوی طور غر را پورته کړ. او موږ هغوی ته وویل چې په دروازې په ټیټو سرونو ننوځئ او ورته مو وویل چې د سبت په مسئله کې زیاتی مه کوئ. او موږ له هغوی قوي وعده واخیسته.
۱۵۵- هغوی ته په دې جزا ورکړل شوه چې خپله وعده یې ماته کړله او د الله د نښو یې انکار وکړ او پېغمبران یې ناحقه ووژل او ویې ویل چې زموږ زړونه خو بند دي. بلکې الله د هغوی د انکار له وجې د هغوی په زړونو مُهر وهلی دی، نو هغوی لږ ایمان راوړي. ۱۵۶- د هغوی د انکار له وجې او په مریم د لوی تور پورې کولو له وجې. ۱۵۷- او د هغوی د دې خبرې له وجې چې (ویل یې) موږ مسیح بن مریم د الله رسول وواژه. حال دا چې هغوی نه وژلی او نه یې په صلیب ځړولي، بلکې معامله هغوی ته مشتبه کړی شوه. او څوک چې په دې کې اختلاف کوي، هغوی په دې هکله شک کې پرېوتي دي. هغوی په دې هکله هېڅ پوهه نه لري، یوازې په اټکل روان دي او هغوی یقیناً نه دی وژلی.
۱۵۸- بلکې الله هغه (مسیح) خپل ځان خوا ته پورته کړی او الله قوي، د حکمت خاوند دی.

۱۵۹- او په اهل کتابو کې داسې څوک نشته چې له خپل مرګ نه مخکې په دې (واقعه) ایمان را نه وړي او هغه به د قیامت په ورځ په هغوی ګواه وي. ۱۶۰- نو د یهودو د ظلم له وجې پرې موږ هغه پاک څیزونه حرام کړل چې هغوی لپاره حلال وو. او لامل یې دا و چې د الله له لارې ډېر لرې وو. ۱۶۱- او له دې امله چې هغوی سود خوړې سره د دې چې هغوی منع کړی شوي وو او له دې امله چې هغوی د خلکو مال په باطله طریقه خوړي. او موږ په هغوی کې منکرانو ته له درده ډک عذاب تیار کړی دی. ۱۶۲- خو هغوی کې چې څوک په علم پاخه او د ایمان خاوندان دي، هغوی په هغه څه ایمان راوړی چې په تا او له تا مخکې نازل شوي او هغوی د لمونځ پابند دي او زکات ورکوي او په الله او د قیامت په ورځ ایمان لري. داسې خلکو ته به موږ حتماً لوی اجر ورکوو.
۱۶۳- موږ تاته وحي درلېږلې، هغسې لکه نوح او له هغه وروسته نبیانو ته مو چې وحي لېږلې وه. او موږ ابراهیم او اسماعیل او اسحاق او یعقوب او د یعقوب اولاد او عیسی او ایوب او یونس او هارون او سلیمان ته وحي لېږلې وې. او موږ داؤد ته زبور ورکړ. ۱۶۴- او موږ داسې رسولان لېږلي چې د هغوی حال مو درته مخکې ویلی دی او داسې رسولان هم چې حال یې درته موږ نه دی ویلی. او موسی له الله سره کلام وکړ. ۱۶۵- الله رسولان زېړي ورکونکي او وېرونکي لېږلي دي چې تر رسولانو وروسته خلکو سره د الله په مقابل کې څه حجت پاتې نه شي او الله قوي، د حکمت خاوند دی.
۱۶۶- خو الله ګواه دی په هغه څه چې په تا یې نازل کړی چې هغه دا په خپل علم سره نازل کړی او ملایکې هم ګواهی ورکوي او الله د ګواهۍ لپاره کافي دی. ۱۶۷- کومو خلکو چې انکار کړی او خلک یې د الله له لارې منع کړي هغوی په ګمراهۍ کې لرې تللي دي. ۱۶۸- چا چې انکار

او ظلم کړی، هغوی به الله هېڅکله ونه بښي او نه به هغوی ته لار وښيي.
۱۶۹- د جهنم له لارې بغیر چې هغوی به په کې تل اوسېږي او الله ته دا آسانه ده. ۱۷۰- ای خلکو، تاسي ته رسول ستاسي د رب له حق خبرې سره درغلی دی. نو ويې منئ چې ښېګڼه وممئ او که يې ونه منئ، نو څه چې په آسمانونو او ځمکه دي د الله دي او الله پوه، د حکمت خاوند دی.
۱۷۱- ای د کتاب خاوندانو، په خپل دین کې غُلو مه کوئ او د الله په هکله له حق بغیر نور څه مه وایئ. مسیح عیسی ابن مریم خو د الله رسول او د هغه يوه کلمه ده چې هغه د مریم طرف ته اِلقا کړه او د هغه له اړخه يو روح دی. نو په الله او د هغه په رسولانو ايمان راوړئ او دا مه وایئ چې الله درې دي. را ستانه شئ، دا ستاسي لپاره غوره ده. معبود يوازې يو الله دی. هغه له دې پاک دی چې اولاد ولري. د هغه دي څه چې په آسمانونو کې دي او څه چې په ځمکه دي او يوازې د الله کارسازي کافي ده. ۱۷۲- مسیح به هېڅکله د الله په بندګۍ ونه شرمېږي او نه به ملايکې وشرمېږي. او څوک چې د الله په بندګۍ شرمېږي او کبر کوي، نو الله به حتماً ټول ځان ته راټول کړي. ۱۷۳- چا چې ايمان راوړی او چا چې نېک کارونه کړي، هغوی ته به هغه (الله) پوره پوره اجر ورکړي او په خپل فضل به ډېر هم ورکړي او چا چې شرم او کبر کړی وي، هغوی ته به له دردې ډک عذاب ورکړي. ۱۷۴- او هغوی به د الله په مقابل کې نه څوک خپل ملګری وممي او نه مرستندوی.
۱۷۵- ای خلکو، تاسي ته ستاسي د رب له طرفه يو دليل درغلی دی او مور په تاسي يوه واضح رڼا نازله کړې ده. ۱۷۶- نو چا چې ايمان راوړ او هغه يې کلک ونيوه، هغوی به الله حتماً په خپل رحمت او فضل کې داخل کړي او هغوی ته به له خپل اړخه سمه لار وښيي. ۱۷۷- خلک له

تا احکام پوښتي. (ورته) ووایه الله تاسي ته د کَلالَه (هغه مړی چې د ورور او خور بغیر یې بل وارث نه وي) په هکله حکم کوي. که څوک مړ شي او اولاد یې نه وي او یوه خور یې وي، نو په میراث کې یې نیمه برخه ده. او که چېرې هغه (خور) مړه شي او اولاد یې نه وي، نو هغه (ورور) به یې وارث وي او که چېرې دوه خوښدې وي، نو (د ورور په میراث) کې به ورته له درېیو دوه برخې وي. او که چېرې هغوی (وارثان) څو ورونه او خویندې وي، د سړي برخه به د دوو ښځو د برخې هومره وي. الله تاسي ته (دا) په دې خاطر بیانوي چې تاسي ګمراه نه شئ او الله په هر څه پوه دی.

سوره المائده ۵

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.

۱- ای د ایمان خاوندانو، خپلې وعدې پوره کړئ. تاسي ته په څارویو کې ټول ډولونه حلال شوي، له هغو بغیر چې وروسته یې یادونه کېږي. خو د احرام په حالت کې ښکار حلال مه ګڼئ. الله چې څه وغواړي هغه حکم کوي.

۲- ای د ایمان خاوندانو، بې حرمتي مه کوئ د الله د نښو او د حرمت لرونکو میاشتو او په حرم کې د قرباني کېدونکو څارویو او هغه څارویو چې په غاړه کې یې پټې پرتې وي او نه د حرمت لرونکي کور خوا ته د راتلونکو چې د خپل رب د فضل او خوښۍ په لټه راوتي دي. او کله چې تاسي د احرام له حالته ووځئ، نو ښکار کوئ. او د هغه قوم دښمني چې تاسي یې له مسجد حرام نه منع کړي یئ، تاسي زیاتي کولو ته ونه هڅوي. تاسي په نېکۍ او تقوی کې د یو بل مرسته وکړئ او په ګناه او زیاتي کې

د يو بل مرسته مه کوئ. له الله ووېرېږئ. بېشکه الله سخت عذاب ورکونکی دی.
۳- په تاسي حرام شوي مرداره، او وينه او د خنځير غوښه او هغه څاروي چې له الله بغير د بل چا په نوم ذبح شوي وي او هغه چې په زندۍ يا د زخمي کېدو له وجې مړه شوي وي يا له لوړ ځايه را لوېدلي وي يا په ښکر لګېدلي وي او هغه چې بل ځناور خوړلي وي، مګر هغه چې تاسي حلال کړي وي او هغه چې د کوم بُت په نوم حلال شوي وي او د غشو په وسيله برخي معلومول (هم)، دا د ګناه کار دی. نن منکران ستاسي د دين له اړخه مايوسه شوي، نو تاسي تري مه ووېرېږئ، يوازې له ما ووېرېږئ. نن ما ستاسي لپاره ستاسي دين پوره کړ او په تاسي مې خپل نعمت تمام کړ او تاسي ته مې اسلام د دين په توګه خوښ کړ. نو که څوک له لوږې مجبور شي، خو ګناه ته ليواله نه وي، نو الله ښښونکی او مهربان دی.
۴- هغوی پوښتنه کوي چې څه ورته حلال شوي دي. (ورته) ووايه تاسي لپاره پاک شيان حلال دي. او په ښکاري ځناورو کې هغه چې تاسي ساتلي دي، تاسي ورته هغه څه ور زده کوئ چې الله تاسي ته ښودلي دي. نو هغوی چې تاسي لپاره کوم ښکار ونيسي، له هغه خوراک کوئ. او په هغه د الله نوم واخلئ او له الله ووېرېږئ، بېشکه الله زر حساب اخيستونکی دی. ۵- نن تاسي لپاره ټول پاک شيان حلال شوي دي. او د اهل کتابو خواړه ستاسي لپاره حلال دي او ستاسي خواړه د هغوی لپاره حلال دي. او حلالي دي ستاسي لپاره پاک لمنې ښځې له مومنو ښځو او پاک لمنې ښځې له هغو ښځو چې له تاسي مخکې کتاب ورکړل شوی دی، تاسي د هغوی مهر ورکړئ هغسي لکه نکاح چې ورسره کوئ او مه ښکاره بدکاري کوئ او مه پټه ياري. او څوک چې له ايمان سره کفر

کوي، نو د هغه عمل به ضایع شي او هغه به په آخرت کي له تاوان لیدونکو وي.
۶- ای د ایمان خاوندانو، تاسي چې کله لمانځه ته پاڅیږئ، نو خپل مخونه او خپل لاسونه تر څنګلو وویني او په خپلو سرونو مسح وکړئ او خپلې پښې تر ګیټیو وویني او که د جنابت په حالت کي یئ غسل وکړئ. او که تاسي ناروغ یا په سفر یئ، یا په تاسي کي څوک له استنجا راشي یا ښځو ته نږدې شوي یئ او بیا درته اوبه پیدا نه شي، نو په پاکه خاوره تیمم وکړئ او په خپلو مخونو او لاسونو له هغې مسح وکړئ. الله نه غواړي چې په تاسي تنګي راوړي، بلکي هغه غواړي چې تاسي پاک کړي او په تاسي خپل نعمت تمام کړي چې تاسي شکرګزاره شئ.
۷- او په خپل ځان د الله نعمتونه یاد کړئ او هغه وعده یاده کړئ چې هغه له تاسي اخیستې وه، هغه وخت چې تاسي وویل موږ واورېدل او ومو منل. او له الله ووپرېږئ، بېشکه الله د زړه په خبرو پوهیږي. ۸- ای د ایمان خاوندانو، د الله لپاره قایم پاتي کېدونکي او په حقه ګواهي ورکونکي شئ. او د هېڅ یوې ډلې دښمني دې تاسي دې ته ونه لمسوي چې عدل ونه کړئ، عدل وکړئ. همدا تر تقوی ډېر نږدې دی او له الله ووپرېږئ بېشکه الله په هغه څه خبر دی چې تاسي یې کوئ. ۹- چا چې ایمان راوړ او نېک عمل یې وکړ، هغوی سره د الله وعده ده چې د هغوی لپاره بښنه او لوی اجر دی. ۱۰- او چا چې انکار وکړ او زموږ نښې یې دروغ وبللې، داسي خلک دوزخیان دي. ۱۱- ای د ایمان خاوندانو، په ځان د الله احسان یاد کړئ کله چې یو قوم دا اراده وکړله چې په تاسي لاس پورته کړي، نو الله له تاسي د هغو لاس منع کړ. او له الله ووپرېږئ او د ایمان خاوندان باید په الله توکل وکړي.

۱۲- او الله له بني اسرائيلو وعده واخيستله او موږ په هغوی کې دولس[۱۲] مشران وټاکل. او الله وويل چې زه له تاسې سره يم. که تاسې لمونځ وکړئ او زکات ورکړئ او زما په پېغمبرانو ايمان راوړئ او له هغوی سره مرسته وکړئ او الله ته قرض حسنه ورکړئ، نو زه به له تاسې ستاسې ګناه حتماً لرې کړم او تاسې به حتماً داسې باغونو ته ننابسم چې ور لاندې به نهرونه بهېږي. نو په تاسې کې چې څوک له دې وروسته انکار وکړي، هغه له سمې لارې خطا شو. ۱۳- نو د هغوی د وعدې ماتولو له وجې موږ په هغوی لعنت وکړ او موږ د هغوی زړونه سخت کړل. هغوی کلام له خپل ځايه بېځايه کوي. او څه نصيحت چې ورته شوی و، د هغه لويه برخه يې هېره کړه. او ته به هغوی کې له لږو خلکو بغير (د نورو) له پرله پسې خيانته خبرېږي. هغوی وبښه، مخ ترې واړوه، الله نرمي کونکي خوښوي.
۱۴- او څوک چې وايي موږ نصرانيان يوو، موږ له هغوی وعده اخيستې وه. هغوی ته چې کوم نصيحت شوی و، لويه برخه يې هېره کړله. بيا موږ تر قيامته د هغوی ترمنځ دښمني او بغض واچاوه. او آخر به الله هغوی له هغه څه خبر کړي چې هغوی کول.
۱۵- ای د کتاب خاوندانو، تاسې ته رسول درغلی دی. هغه درته د الهي کتاب هغه ډېرې خبرې ښکاره کوی چې تاسې پټولې. او هغه له ډېرو شيانو مخ اړوي. بېشکه تاسې ته د الله له طرفه يوه رڼا او يو ښکاره کونکی کتاب درغلی دی. ۱۶- د دې په وسيله الله هغو خلکو ته د سلامتی لار ښيي چې د ده رضا غواړي او په خپل توفيق هغوی له تيارو را وباسي او رڼا ته يې راوړي او د سمې لارې ښوونه ورته کوي. ۱۷- بېشکه هغو خلکو کفر کړی چې ويل يې الله پخپله مسيح ابن مريم دی. (ورته) ووايه نو بيا د الله په وړاندې څوک واک لري، که الله وغواړي

چې مسیح ابن مریم او د هغه مور او په ځمکه چې څومره خلک دي ټول ووژني. او د آسمانونو او ځمکې پاچاهي او په دې منځ کې چې څه دي، ټول د الله دي. هغه چې هر څه وغواړي، هغه پیدا کوي او الله په هر څه قادر دی.
۱۸- او یهود او نصاری وایي چې مورږ د الله زامن او هغه ته ګران یوو. (ورته) ووایه چې بیا هغه تاسي ته ستاسي د ګناهونو جزا ولي درکوي. نه، بلکې ته هم د هغه په پیدا کړي مخلوق کې یو انسان یې. هغه چې څوک وغواړي بښي یې او چاته چې وغواړي غذاب ورکوي . او د آسمانونو او ځمکې پاچاهي او په دې منځ کې چې څه دي، ټول د الله دي او هغه ته بېرته ورستنېدل دي. ۱۹- ای د کتاب خاوندانو، تاسي ته زما رسول درغی، هغه تاسي ته بنکاره وایي، د رسولانو له یوې دمې وروسته. چې تاسي دا ونه وایئ چې مورږ ته کوم زېرى ورکونکی او وېرونکی نه و راغلی. نو اوس تاسي ته زېرى درکونکی او وېرونکی درغلی او الله په هر څه قادر دی.
۲۰- او کله چې موسی خپل قوم ته وویل چې ای زما قومه، په خپل ځان د الله احسان یاد کړئ چې هغه په تاسي کې نبیان پیدا کړل. او تاسي یې پاچایان کړئ او تاسي ته یې هغه څه درکړل چې په دنیا کې یې چا ته نه وو ورکړي. ۲۱- ای زما قومه، هغه پاکې ځمکې ته ننوځئ چې الله تاسي لپاره لیکلې ده. او په خپله شا پسې مه تاوېرئ او په نقصان کې مه لوېرئ.
۲۲- هغوی وویل چې هلته یو سرکشه قوم پروت دی. تر څو چې هغوی له هغه ځایه ونه وځي مورږ هېڅکله نه ورځو. که هغوی له هغه ځایه ووځي، نو مورږ به ور دننه شوو. ۲۳- دوه کسان چې له الله د وېرېدونکو له ډلې وو او په دواړو الله انعام کړی و، هغوی وویل چې تاسي په هغوی برید وکړئ او د بنار په دروازه ننوځئ. ۲۴- که تاسي هلته ننوځئ نو

تاسي به بريالي شئ او په الله باور ولرئ که مومنان يئ. هغوی وويل ای موسی، تر څو چې هغه خلک هلته وي، مونږ به هېڅکله ور دننه نه شوو. نو ته او ستا الله دواړه لاړ شئ او جنګ وکړئ، مونږ دلته ناست يوو.
۲۵- موسی وويل ای زما ربه، په ځان او له خپل ورور بغير مې په بل هېڅا واک نشته، نو زمونږ او د دغه نافرمانه قوم ترمنځ بېلتون راوړه.
۲۶: الله وويل: هغه ملک په دوی د څلوېښتو کالو لپاره حرام شوی. دا خلک به په ځمکه سر وهلي بر وهلي ګرځېږي. نو ته په دې نافرمانه قوم افسوس مه کوه.
۲۷- هغوی ته د آدم د دوو زامنو کيسه په حق سره بيان کړه. چې کله هغوی دواړو قرباني وړاندې کړله، نو د يوه قرباني قبوله شوه او د بل قرباني قبوله نه شوه. هغه وويل چې زه به تا ووژنم. هغه (بل) ورته وويل چې الله يوازې د متقيانو قرباني قبلوي. ۲۸- که ته زما د وژلو لپاره لاس پورته کړې، نو زه ستا د وژلو لپاره لاس نه پورته کوم. زه له الله وېرېږم چې د ټول جهان رب دی. ۲۹- زه غواړم چې زما او خپله ګناه ته واخلې او په اور والاو کې شامل شې او دا هم د ظالمانو جزا ده.
۳۰- بيا د هغه نفس هغه د خپل ورور د وژلو لپاره راضي کړ او هغه يې وواژه. بيا هغه په تاوانيانو کې شامل شو. ۳۱- بيا الله يو کارغه را ولېږه چې ځمکه يې را کيندله، چې هغه ته وښيي چې د خپل ورور مړی څنګه پټ کړي. هغه وويل زما په حال دې افسوس وي چې زه د دغه کارغه په شان هم نه شوم چې د خپل ورور مړی مې پټ کړی وای. نو هغه ډېر زيات وشرمېده.
۳۲- په دې خاطر مو بني اسرائيلو ته حکم وکړ چې څوک داسې يو کس ووژني چې هغه قتل نه وي کړی او نه يې په ځمکه فساد کړی وي، نو دا داسې ده لکه ټول انسانان يې چې وژلي وي او چا چې يو کس وساته

نو داسي ده لکه ټول انسانان يې چې ساتلي وي. او زمونږ پېغمبر هغوی ته ښکاره احکام راوړل. له دی سره بیا هم په هغوی کې ډېرو خلکو په ځمکه زياتي کول. ۳۳- ځوک چې الله او د هغه له رسول سره جنګېږي او په ځمکه د فساد کولو لپاره منډې وهي، د هغوی جزا دا ده چې ووژل شي يا په دار وځړول شي يا يې پښې او لاسونه په مخالف اړخ پرې شي يا له ملکه بهر وشړل شي. دا يې د دنيا رسوايي ده او په آخرت کې ورته لوی عذاب دی. ۳۴ مګر کوم خلک چې ستاسې تر ولکې وړاندې توبه وباسي، نو پوه شئ چې الله ښښونکی او مهربان دی.
۳۵- ای د ايمان خاوندانو، له الله ووېرېږئ او د هغه قرب ولټوئ او د هغه په لاره کې جد و جهد وکړئ چې کاميابي وموميئ. ۳۶- بېشکه کومو خلکو چې ظلم کړی، که هغوی دومره مال ولري چې په (ټوله) ځمکه کې دی او دومره ورسره نور هم وي چې هغوی يې د دې لپاره فديه کړي چې د قيامت له عذابه خلاص شي، بيا به هم له دوی (فديه) ونه منل شي او د هغوی لپاره له درده ډک عذاب دی. ۳۷- هغوی به غواړي چې له اوره ووځي، خو وتلی به نه شي او د هغوی لپاره يو مستقل عذاب دی. ۳۸- او د غله سړي او غلي ښځي دواړو لاسونه پرې کړئ. دا د هغوی لپاره بدله او د الله له طرفه عبرتناکه جزا ده. او الله غالب او حکيم دی. ۳۹- بيا چې چا له خپل ظلم وروسته توبه وويسته او اصلاح شول، نو بېشکه الله به پرې پام وکړي. او الله ښښونکی، مهربان دی. ۴۰- ايا تاسي نه پوهېږئ چې الله د ځمکې او آسمانونو د پاچاهۍ مالک دی. هغه چې چاته وغواړي جزا ورکوي او ځوک چې وغواړي هغه ښښي. او الله په هر څه قادر دی.
۴۱- ای پېغمبره، ته د هغو خلکو له وجې مه خفه کېږه چې د کفر په لاره ډېر ټېز دي. که څه هغوی له هغې دلې وي چې په خوله وايي مونږ ايمان

راوړی، خو د هغوی زړه ایمان نه دی راوړی یا له هغوی چې یهودان دي، د دروغو لوی اورېدونکي او د نورو خلکو په خاطر اورېدونکي چې تاته نه دي راغلي. هغوی خبره له خپل ځایه لرې کوي. هغوی خلکو ته وایي چې که دا حکم درته وشو ویې منه او که دا درته وشو ځان ترې ساته. او الله چې څوک په فتنه کې اچوي، نو ته د الله په مقابل کې په دې مسئله کې هېڅ نه شې کولای. همدا هغه خلک دي چې الله يې زړونه پاکول نه دي غوښتي. هغوی لپاره په دنیا رسوایي او په آخرت کې لوی عذاب دی.
۴۲- هغوی د دروغو لوی اورېدونکي، د حرام لوی خوړونکي دي، که هغوی تاته درشي، ستا خوښه چې ترمنځ يې فیصله کوې او که يې پرېږدي. که يې ته پرېږدي، نو هغوی تاته هېڅ تاوان نه شي در رسولای. او که فیصله وکړې، نو د هغوی ترمنځ په عدل فیصله وکړه. ۴۳- الله عدل کونکي خوښوي. او هغوی په تا څنګه فیصله کولای شي، سره د دې چې هغوی سره تورات شته چې د الله حکم په کې دی او بیا له هغه مخ اړوي او دا خلک هېڅکله د ایمان خاوندان نه دي.
۴۴- بېشکه مور تورات نازل کړی چې هدایت او رڼا په کې دي. د دې مطابق به د الله فرمانبرداره نبیانو د یهودانو فیصلې کولې او د هغوی دروېشانو او علماو هم په دې خاطر چې هغوی د الله په کتاب څارونکي ټاکل شوي وو. او هغوی يې ګواهان وو. نو ته له انسانانو مه وېرېږه، له ما ووېرېږه او زما آیتونه په لږه بیه مه پلوره او کوم حکم چې الله نازل کړی، څوک چې ورسره موافقت ونه کړي، هغوی منکران دي. ۴۵- او مور په دې کتاب (تورات) هغوی ته ویلي چې د ځان په بدل کې ځان، د سترګې په بدل کې سترګه، د پوزې په بدل کې پوزه، د غوږ په بدل کې غوږ او د غاښ په بدل کې غاښ او د زخمونو بدل له هغو (زخمونو)

سره برابر. بيا چې چا ښښه وکړله، نو هغه د هغه لپاره کفاره ده. او څوک چې د هغه څه سره سمه فيصله ونه کړي چې الله نازل کړي، نو هغوی ظالمان دي. ۴۶- او مورږ له هغه وروسته عيسی ابن مريم ولږوه، له ځانه مخکې د تورات کتاب تصديق يې کاوه او مورږ هغه ته انجيل ورکړ چې په هغه کې هدايت او رڼا ده او هغه تر ځان د مخکې کتاب تورات تصديق کاوه او وپرېدونکو ته هدايت او نصيحت و.
۴۷- او د انجيل والا بايد هغه څه سره سمه فيصله وکړي چې په کې نازل شوي دي. او څوک چې له هغه سره سمه فيصله ونه کړي چې الله نازل کړي، نو هماغه نافرمانه خلک دي.
۴۸- او مورږ په تا دا کتاب حق سره نازل کړی، د پخوانيو کتابونو تصديقونکی او د هغو د مضامينو ساتونکی دی. نو ته د هغوی ترمنځ د هغه څه سره سمه فيصله وکړه چې الله نازل کړي. او کوم حق چې تاته درغلی دا مه پرېږده او د هغوی د خواهشونو پيروي مه کوه. مورږ په تاسي کې هر يو لپاره يو شريعت او يوه طريقه ټاکلې. او که الله غوښتی نو تاسي يې يو امت کولئ، خو الله وغوښتل چې تاسي په خپلو حکمونو وآزمايي. نو تاسي د ښېګڼو خوا ته لاړ شئ. آخر تاسي ټولو ته د الله طرف ته تلل دي. بيا به هغه تاسي په هغه څه پوه کړي چې اختلاف په کې کوئ.
۴۹- او د هغوی ترمنځ له هغه څه سره سمه فيصله وکړه چې الله نازل کړي او د هغوی د خواهشاتو پيروي مه کوه او له هغو خلکو ځان ساته چې تاد الله له کوم نازل شوي حکم نه ونه ښويوي. نو که هغوی مخ واړوي پوه شه چې الله هغوی ته د ځينو ګناهونو جزا ورکول غواړي. او ښېشکه په خلکو کې ډېر خلک نافرمانه دي. ۵۰- ايا دا خلک د جاهليت

فیصله غواړي. او څوک چې باور کول وغواړي د هغوی لپاره تر الله غوره فیصله د چا کېدای شي.
۵۱- ای د ایمان خاوندانو، یهود او نصاری مه ملګري کوئ. هغوی د یو بل ملګري دي. او که په تاسي کي څوک هغوی د ځان ملګري کوي، نو د هماغو له ډلي به وي. الله ظالمانو ته لار نه ښيي. ۵۲- ته ګورې چې د کومو خلکو په زړه کي مرض دی، هغوی د هماغو خوا ته ورځي. هغوی وايي موږ سره دا اندېښنه ده چې کوم مصيبت کي ونه نښلو. نو ممکنه ده چې الله فتح ورکړي يا له خپل اړخه کومه خاصه خبره واضح کړي نو دا خلک به په هغه څه پېښمانه وي چې په خپلو زړونو کي يې پټ کړي دي. ۵۳- او هغه وخت به د ايمان خاوندان وايي دا هماغه خلک دي چې په زور و شور يې په الله قسمونه کول او باور يې را کاوه چې موږ له تاسي سره يوو. د هغوی ټول اعمال ضايع شول او هغوی په تاوان کي پاتي شول.
۵۴- ای د ایمان خاوندانو، په تاسي کي چې څوک له خپل دين نه وګرځي، نو الله به زر هغه خلک را پورته کړي چې الله ته به ګران وي او الله به هغوی ته ګران وي. هغوی به مومنانو ته نرم او په منکرانو سخت وي. هغوی به د الله په لارو کي جهاد کوي او د هېڅ يو ملامتونکي له ملامتی به نه وېرېږي. دا د الله فضل دی. هغه چې چاته وغواړي ورکوي يې. او الله د پراختيا او علم خاوونکی. ۵۵- ستاسي ملګري خو يوازی الله، د هغه رسول او هغه د ايمان خاوندان دي چې لمونځ قايموي، زکات ورکوي او د الله په وړاندې ټيټېدونکي وي. ۵۶- او څوک چې الله او د هغه رسول او د ايمان خاوندان ملګري کړي، نو بېشکه چې د الله ډله کامياېدونکي ده.

۵۷- ای د ایمان خاوندانو، هغه خلک مه ملګري کوئ چې ستاسي دین یې لوبې او ټوکې کړي، د هغو خلکو (له دلې) چې له تاسي مخکې کتاب ورکول شوی او منکران هم نه. او له الله وېرېږئ که ایمان لرئ. ۵۸- او کله چې تاسي د لمانځه بلنه ورکوئ، نو هغوی په دې (کار) پورې خندا کوي. وجه یې دا ده چې هغوی عقل نه لري. ۵۹- (ورته) ووایه چې ای اهل کتابو، تاسي موږ سره یوازې په دې خاطر ضد کوئ چې موږ په الله او هغه څه ایمان راوړی چې په موږ نازل شوي او هغه څه چې تر موږ مخکې نازل شوي. او په تاسي کې زیاتره خلک نافرمانه دي. ۶۰- (ورته) ووایه ایا زه تاسي ته هغه (څوک) وښییم چې انجام به یې تر دې ډېر زیات خراب وي. هغو چې الله پرې لعنت کړی او د هغه غضب پرې شوی. او هغو چې بیزوګاني او خنځیران تري ساز شول او هغوی چې د شیطان عبادت یې وکړ. داسي خلک د مقام په اعتبار بدتر او له سمې لارې ډېر لرې دي.

۶۱- او کله چې هغوی تاسي ته راځي نو وایي چې موږ ایمان راوړی، حال دا چې هغوی منکر راغلي وو او منکر لاړل. او الله په هغه څه ښه پوهېږي چې هغوی یې پټوي. ۶۲- او ته به هغو کې زیاتره وګورې چې د ګناه، ظلم او حرام خوړلو ته ځغلي. څومره بد کار دی چې هغوی یې کوي. ۶۳- د هغوی مشایخ او علماء یې ولې د ګناه له خبرې کولو او حرامو خوړلو نه منع کوي. څومره بد کار دی چې هغوی یې کوي.

۶۴- او یهود وایي چې د الله لاسونه تړل شوي دي. د هماغو لاسونه دې وتړل شي او لعنت دې وي د هغوی په دې خبرې. بلکې د الله دواړه لاسونه خلاص دي. هغه چې څنګه وغواړي انفاق کوي. او په تا چې ستا د رب له طرفه څه نازل شوي هغه په دوی کې د زیاتره خلکو سرکشي او انکار زیاتوي. او موږ په هغوی کې دښمني او کینه تر قیامته اچولې

ده. کله چې هغوی د دښمنۍ اور بلوي، نو الله يې مړ کوي. او هغوی په ځمکه فساد خپرولو کې مصروف دي. سره د دې چې الله فساد کونکي نه خوښوي.
۶۵- او که اهل کتابو ایمان راوړی وای او له الله وېرېدلي وای، نو موږ به ترې د هغوی بدۍ حتماً لرې کړې وای او هغوی به مو د نعمت باغونو ته دننه کړي وای. ۶۶- او که هغوی د تورات او انجیل او څه چې پرې د الله له طرفه نازل شوي د هغو پابندي کړې وای، نو هغوی به له پورته او د خپلو پښو له لاندې (نه) خوراک کولای. په هغوی کې ځینې خلک په سمه لار دي، خو زیاتره په کې داسې دي چې ډېر بد کوي.
۶۷- ای پېغمبره، په تا چې ستا د رب له طرفه څه نازل شوي هغه ورسوه. او که تا داسې ونه کړل، نو د الله پیغام دي نه دی رسولای. او الله به تا له خلکو وساتي. یقیناً الله منکرانو ته لار نه ښیي.
۶۸- ووایه ای اهل کتابو، تر څو چې تاسې تورات او انجیل او هغه چې ستاسې د رب له طرفه په تاسې نازل شوي قایم نه کړئ، هېڅ بنیاد نه لرئ. او څه چې په تا ستا د رب له طرفه نازل شوي، هغه به یقیناً په دوی کې سرکشي او انکار زیات کړي. نو ته په منکرانو افسوس مه کوه.
۶۹- بېشکه کومو خلکو چې ایمان راوړی او څوک چې یهودان او صابیان او نصرانیان شول، او څوک چې په الله او د آخرت په ورځ ایمان راوړي او نیک عمل وکړي، نو د هغوی لپاره هېڅ اندېښنه نشته او نه به خفه وي.
۷۰- موږ له بني اسرائیلو وعده واخیسته او هغوی ته مو رسولان ولېږل. هر وخت به چې رسول هغوی ته داسې خبره راوړله چې د هغوی په زړه به نه وه، نو هغوی ځینې (پېغمبران) دروغجن وبلل او ځینې یې ووژل. ۷۱- او داسې یې وګڼل چې څه تاوان به نه ور رسېږي. نو هغوی

ړانده او کانړه شول. بیا الله هغوی ته پام وکړ. بیا په هغوی کې ډېر ړانده او کانړه شول. او هغوی چې څه کوي الله یې ګوري.
۷۲- یقیناً هغو خلکو کفر کړی چې ویل یې الله همدا مسیح ابن مریم دی. سره د دې چې مسیح ویلي وو ای بني اسرائیلو، د الله عبادت وکړئ چې زما رب هم دی او ستاسي رب هم. څوک چې د الله سره شریک ګڼي، نو الله په هغوی جنت حرام کړ او د هغه ځای اور دی. او د ظالمانو هېڅ مرستندوی نشته. ۷۳- یقیناً هغو خلکو کفر وکړ چې وایي الله په دریو کې یو دی، سره د دې چې له یوه معبود بغیر بل هېڅ معبود نشته. او که هغوی له خپلې خبرې منع نه شي، نو په هغوی کې په کفر ولاړ (خلک)به یو دردناک عذاب ونیسي. ۷۴- دا خلک د الله په وړاندې توبه ولې نه وباسي او له هغه ولې نه بښنه نه غواړي. او الله بښونکی او مهربان دی. ۷۵- مسیح ابن مریم خو یوازې یو رسول دی. له هغه مخکې هم ډېر رسولان تېر شوي دي. او د هغه مور ډېره ریښتیني ښځه وه. دواړو خواړه خوړل. وګوره مورږ هغوی ته څنګه دلیلونه وړاندې کوو. بیا وګوره چې هغوی څنګه اوړي. ۷۶- ووایه، ایا تاسي الله پرېږدئ او د هغه څه عبادت کوئ چې نه ستاسي د تاوان واک لري او نه د ګټې. او اورېدونکی او پوهېدونکی یوازې الله دی.
۷۷- ووایه، ای اهل کتابو، په خپل دین کې ناحقه غُلو مه کوئ او د هغو خلکو د افکارو پیروي مه کوئ چې تر دې مخکې ګمراه شوي او ډېر خلک یې ګمراه کړي او هغوی له سمې لارې اوښتي دي.
۷۸- په بني اسرائیلو کې چې کومو خلکو کفر وکړ، په هغوی د داؤد او عیسی ابن مریم په خوله لعنت وشو. په دې خاطر چې هغوی نافرماني وکړله او له حده وتل.

۷۹- هغوی یو بل له بدی، نه منع کوي. ډېر بد کار و چې هغوی کاوه.
۸۰- ته به په هغوی کې ډېر خلک وګوري چې له کفرکونکو سره ملګري کوي. ځومره بد شی دی هغه چې هغوی له ځانه مخکې لېږلی او د الله غضب دي په هغوی وي او هغوی به تل په عذاب کې پراته وي. ۸۱- که هغوی په الله او د هغه په رسول او هغه څه ایمان درلودی چې هغوی ته نازل شوي، نو منکران به یې نه ملګري کولای، مګر په هغوی کې زیاتره نافرمانه دي.
۸۲- د ایمان خاوندانو سره په عداوت کې به یهود او مشرکان تر ټولو مخکې وګوري. او د ایمان خاوندانو سره ملګرتیا کې به تر ټولو ډېر هغه خلک وګوري چې ځان نصاری بولي. دا په دې خاطر چې هغوی کې عالمان او راهبان دي. او په دې خاطر چې هغوی کبر نه کوي. * ۸۳- او هغوی چې کله هغه کلام اوري چې په رسول نازل شوی، نو ته به وګورې چې له سترګو به یې اوښکې بهېږي، په دې خاطر چې هغوی حق پېژندلی دی. هغوی غږ کوي چې ای زمونږ ربه مونږ ایمان راوړی، نو ته مونږ په ګواهي ورکونکو کې ولیکه. ۸۴- او ولې په رب او هغه حق ایمان را نه وړو چې مونږ ته را رسېدلی دی، که چېرې دا تمه لرو چې زمونږ رب دي مونږ په صالح خلکو کې شامل کړي. ۸۵- نو الله به هغوی ته د دې قول په بدل کې داسې باغ ورکړي چې ور لاندې به نهرونه بهېږي او هغوی به په کې تل اوسېږي. او همدا د نېک عملو خلکو بدله ده. ۸۶- او چا چې انکار وکړ او زمونږ نښې یې دروغ وبللې، هغوی دوزخیان دي.
۸۷- ای د ایمان خاوندانو، هغه پاک شیان حرام مه بولئ چې الله تاسې ته حلال کړي او له حده مه وځئ. الله له حده وتونکي نه خوښوي. ۸۸- او الله چې تاسې ته کوم حلال شیان درکړي، له هغوی وخورئ او له الله

ووېرېږئ چې تاسې پرې ايمان راوړی دی. ۸۹- الله تاسې په بې معنی قسمونو نه نيسي، خو کوم قسمونه چې تاسې قوي خوړلي، په هغه به مو حتماً نيسي. د هغه قسم کفاره لسو مسکينانو ته د منځنۍ سطحې ډوډۍ ورکول دي چې تاسې يې د خپلې کورنۍ غړو ته ورکوئ يا جامې ورکول يا يو غلام آزادول. اوڅوک که دا نه لري د هغه لپاره دري روژې دي. که تاسې قسم وکړئ دا ستاسې د قسم کفاره ده. او د خپلو قسمونو ساتنه وکړئ. په دې توګه الله تاسې ته خپل احکام بيانوي چې تاسې شکر وباسئ.
۹۰- ای د ايمان خاوندانو، شراب او جواري او بُتان او د پچې غشي ويشتل ټول بد کارونه او د شيطان عملونه دي، نو له دې ځان وساتئ چې کامياب وومئ. ۹۱- شيطان همدا غواړي چې د شرابو او جوارۍ په وسيله ستاسې ترمنځ دښمني او کينه واچوي او تاسې د الله له يادولو او لمانځه منع کړي، نو ايا تاسې به تر ې منع شئ. ۹۲- او د الله او د الله د رسول اطاعت وکړئ او خوندي شئ. که تاسې سرکشي وکړئ نو پوه شئ چې زمور د رسول مسوولیت يوازې (د پيغام) ښکاره رسول وو.
۹۳- چا چې ايمان راوړ او نېک کارونه يې وکړل، په هغوی د هغه څه له وجې هېڅ ګناه نشته چې خوړلي يې دي، که چېرې هغوی ووېرېږي او ايمان راوړي او نېک کارونه وکړي. بيا پرهېزګاره شي او ايمان راوړي، بيا پرهېزګاره شي او نېک کارونه وکړي. او الله نېک عمله خوښوي.
۹۴- ای د ايمان خاوندانو، الله به تاسې د هغه ښکار په وسيله وازمايي چې ستاسې لاسونو او نېزو ته به نږدې وي، دا په دې خاطر چې الله پوه شي څوک تر ې بې له ليدلو ووېرېږي. بيا چې چا له هغې وروسته زياتی وکړ، نو هغه لپاره له دردې ډک عذاب دی. ۹۵- ای د ايمان خاوندانو،

کله چې تاسي د احرام په حالت کې يئ ښکار مه کوئ. او په تاسي کې که څوک قصداً ښکار وکړي، نو په بدل کې به يې هماغسې ځناور وي چې هغه وژلی دی، فیصله به يې په تاسي کې دوه عادل کسان کوي او هغه نذرانه به کعبې ته رسول کېږي. يا به د هغه په کفاره کې څو مسکینانو ته ډوډۍ ورکوي. يا به د هغه برابر روژې نیسي چې د خپل عمل جزا وویني. الله ښبلي څه چې شوي. او څوک چې مخ واوړي نو الله به تري بدل واخلي او الله قوي، بدل اخیستونکی دی.
۹۶- تاسي لپاره په سیند کې ښکار او د هغه خوراک جایز شوی، ستاسي او د قافلو د ګټې لپاره. او تر څو چې تاسي په احرام کې يئ د وچې ښکار په تاسي حرام دی. او له الله ووېرېږئ چې هغه ته به تاسي حاضرېږئ.
۹۷- الله کعبه، د حرمت کور د خلکو د قیام سبب کړ. او د حرمت میاشتې او د قربانۍ څاروي او پټې په غاړه څاروي هم. دا په دې خاطر چې تاسي پوه شئ چې الله ته هغه ټول شیان معلوم دي چې په آسمانونو او ځمکه کې دي او الله په هر څه خبر دی. ۹۸- پوه شئ چې د الله عذاب سخت دی او ښکه الله ښنونکی او مهربان دی. ۹۹- په رسول یوازې د رسولو مسوولیت دی. الله پوهېږي په هغه څه چې تاسي يې ښکاره کوئ او په هغه څه چې تاسي يې پټوئ. ۱۰۰- ووایه چې ناپاک او پاک سره برابرېدی نه شي، که څه هم د ناپاکو ډېروالی تاسي ته ښه ښکاره شي. نو له الله ووېرېږئ د عقل خاوندانو چې کامیابي ومومئ.
۱۰۱- ای د ایمان خاوندانو، د داسي خبرو په هکله پوښتنې مه کوئ چې که تاسي ته ښکاره شي نو تکلیف درکوي. او که تاسي د هغو په هکله په داسي وخت کې پوښتنې وکړئ چې قرآن کریم نازلېږي، نو تاسي ته به واضح شي. الله هغه پرېښي دي او الله ښنونکی او د زغم خاوند دی.

۱۰۲- همداسي پوښتنې تر تاسي مخکې يوې ډلې کولې. بيا هغوی منکران پاتې شول. ۱۰۳ الله بحيره او سائبه او وصيله او حام (د بوتانو په نوم ځناور) نه دي مقرر کړي. مګر کوم خلک چې کفر کوي هغوی په الله دروغ تړي او په هغوی کې زياتره له عقله کار نه اخلي. ۱۰۴- او کله چې هغوی ته وويل شي چې الله څه نازل کړي، د هغه خوا ته راشئ او د رسول خوا ته راشئ هغوی وايي زموږ لپاره هماغه کافي دي چې موږ پرې خپل مشران ليدلي دي. څه به وشي که د هغوی مشران نه په څه پوه وي او نه ورته هدايت شوی وي. ۱۰۵- ای د ايمان خاوندانو، تاسي خپل فکر ولرئ، که تاسي په سمه لار يئ نو څوک چې ګمراه وي هغه تاسي ته تاوان نه شي در رسولای، تاسي ټول به الله ته ستنېرئ بيا به هغه درته هغه څه ووايي چې تاسي کول.
۱۰۶- ای د ايمان خاوندانو، کله چې تاسي ته مرګ راځي ستاسي ترمنځ د وصيت ګواهي داسي ده چې دوه معتبر کسان په تاسي کې ګواهان وي. يا که تاسي په سفر يئ او هلته د مرګ مصيبت پېښ شي، نو تاسي په پردیو کې دوه ګواهان ونيسئ. بيا که تاسي ته شک پيدا شو، نو دواړه ګواهان تر لمانځه وروسته ودروئ او هغوی دي په الله قسم وکړي چې په هېڅ قيمت به دا نه خرڅوي، که څه هم خپلوان يې وي. او نه به موږ د الله ګواهي پټوو. که داسي مو وکړل، نو بېشکه موږ به ګنهګار شوو.
۱۰۷- بيا که معلومات وشي چې په هغو دواړو کې کوم يوه حق تلفي کړي ده، نو د هغوی په ځای دوه نور کسان له هغو خلکو ودرپېژي چې پخوانيو دوه ګواهانو يې د حق خوړلو کوشش کړی و. هغوی دي په الله قسم وکړي چې زموږ دواړو ګواهي تر هغو دواړو ډېره په حقه ده او موږ هېڅ زياتی نه دی کړی. که موږ داسي وکړو، نو موږ به د ظالمانو له ډلې يوو. ۱۰۸- دا د خلکو د سمې ګواهۍ تر ټولو لنډه طريقه ده، يا له

دي ووېرېږي چې زمور قسمونه به د هغوی له قسمونو وروسته را
ګرځي. او له الله ووېرېږئ او واورئ، الله نافرمانه (خلک) په سمه لار
نه بوځي.
۱۰۹- په کومه ورځ چې الله پېغمبران راټول کړي، پوښتنه به تري کوي
چې تاسي څه ځواب ترلاسه کړی و. هغوی به وايي چې مور ته هېڅ
علم نشته، په پټو خبرو پوهېدونکی ته يې. ۱۱۰- کله چې الله ووايي ای
عیسی ابن مریمه، زما هغه نعمت را یاد کړئ چې ما په تا او ستا په مور
نازل کړ کله مي چې د روح‌القدس په وسیله ستا مرسته وکړله. تا هم په
غېږه کې او هم لویوالي کې له خلکو سره خبري کولې. او کله چې ما
تاته کتاب او حکمت او د تورات او انجیل تعلیم درکړ. او کله به چې تا
زما په حکم له خاورو د مرغی شکل جوړوه، بیا به دې هغې ته پوکی
ورکاوه او هغه به زما په حکم مرغی کېدله. او تا به رانده او جزامیان
زما په حکم رغول. او کله چې به تا زما په حکم مړي را ژوندي کول.
او کله چې مور بني اسرائیل له تا منع کړل، کله چې هغوی ته ښکاره
نښې راغلې، نو هغو منکرانو وویل چې دا خو ښکاره جادو دی.
۱۱۱- او کله چې ما د حوارینو په زړه کې واچول چې په ما ایمان راوړئ
او زما په رسول ایمان راوړئ، نو هغوی وویل چې مور ایمان راوړ او
ته ګواه اوسه چې مور فرمانبرداره یوو. ۱۱۲- کله چې حواریونو وویل
ای عیسی ابن مریمه، ایا ستا رب دا کولای شي چې مور ته له آسمانه یو
دسترخوان نازل کړي. عیسی وویل له الله ووېرېږئ که ایمان لرئ.
۱۱۳- هغوی وویل مور غواړو چې مور له هغه (دسترخوان) وخورو
او زمور زړه ډاډه وي او مور په دې پوه شوو چې تا مور ته رښتیا وویل
او مور په هغې ګواهان شوو. ۱۱۴- عیسی ابن مریم دعا وکړله چې ای
الله، زمور ربه، ته له آسمانه مور ته یو دسترخوان نازل کړه چې زمور

لپاره یو اختر شي، زمور د راتلونکو او زمور د تېرو لپاره، او ستا له اړخه یوه نښه وي. او مور ته یې عطا کړه، ته بهترین عطا کونکی یې.
۱۱۵- الله وویل زه به په تاسي دا دسترخوان حتماً نازل کړم، بیا چې له هغي وروسته په تاسي کي څوک منکر شي، هغو ته به داسي جزا ورکړم چې په دنیا کي به چا ته نه وي ورکول شوي.
۱۱۶- او بیا چې الله پوښتنه وکړي چې ای عیسی ابن مریمه، ایا تا خلکو ته ویلي وو چې ما او زما مور له الله بغیر معبود وبولئ. هغه به ځواب ورکړي چې ته پاک یې، زما کار دا نه و چې هغه خبره وکړم چې حق مي نه دی. که ما دا ویلي وي، نو تاته به حتماً معلوم وي. ته په هغه پوهیږي چې زما په زړه کي دي او زه نه پوهیږم په هغه څه چې ستا په زړه کي دی، بېشکه ته په پټو خبرو پوهېدونکی یې. ۱۱۷- ما دوی ته هغه خبره کړې چې تا یې راته حکم کړی و. دا (خبره) چې د الله عبادت وکړئ چې زما او ستاسي رب دی. او زه چې تر څو له هغوی سره اوسېدم په هغوی ګواه وم. بیا چې تا ماته وفات راکړ، نو په هغوی ته څارونکی وې او ته په هر څه ګواه یې. ۱۱۸- که ته هغوی ته جزا ورکوې نو ستا بندګان دي او که یې ته وبښې، نو همدا ته قوي او د حکمت خاوند یې. ۱۱۹- الله به ووایي نن هغه ورځ ده چې د رښتینو به خپل رښتیا په کار شي. د هغوی لپاره باغونه دي چې ور لاندې نهرونه بهیږي. هلته به دوی تل اوسېږي. الله له هغوی راضي شو او هغوی له الله راضي شول. همدا لویه کامیابي ده. ۱۲۰- د آسمانونو او ځمکي او څه چې په دې کي دي، د ټولو پاچاهي د الله ده او هغه په هر څه قادر دی.

سوره الانعام ۶

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- تعریف الله لره دی چې آسمانونه او ځمکه يې پیدا کړل او تیاره او رڼا يې جوړ کړل. بیا هم منکران نور له خپل رب سره شریک ګڼي. ۲- هماغه تاسي له خاوري پیدا کړئ، بیا يې یوه موده وټاکل او ټاکل شوې موده د هغه په علم کې ده. بیا هم تاسي شک کوئ. ۳- او هماغه الله په آسمانونو کې دی او هماغه په ځمکه هم دی. هغه ستاسي په پټو او ښکاره پوهیږي او په هغو پوهیږي چې تاسي يې کوئ.
۴- د هغوی د رب په ښنو کې چې هغوی ته هره ښه راځي، هغوی تري مخ اړوي. ۵- په همدې توګه چې دوی ته کوم حق راغی هغه يې هم دروغ وبالله. نو ډېر زر به دوی ته هغه د څه خبر راشي چې دوی ور پورې خندا کوله. ۶- ایا هغوی نه دي لیدلي چې موږ تر هغو مخکې ځومره قومونه هلاک کړي دي. موږ هغوی په ځمکه داسي مېشت کړي وو چې تاسي مو هومره نه يې مېشت کړي او موږ په هغوی له آسمانه ښه باران وکړ او موږ نهرونه وبهول چې د هغه (آسمان) لاندې بهېدل، بیا موږ هغوی د خپلو ګناهونو له وجې هلاک کړل. او له هغه وروسته مو نور قومونه را پورته کړل.
۷- او که موږ په تا داسي کتاب نازل کړی وای چې په کاغذ لیکلی وای او هغوی په خپلو لاسونو لمس کړی هم وای، بیا به هم منکرانو ویلای چې دا خو ښکاره جادو دی. ۸- او هغوی وایي چې ملایکه ورته ولې نه را ښکته کېږي. او که موږ ملایکه ور ښکته کړي وای، نو د هغوی معامله فیصله کېدله، بیا ورته هېڅ مهلت نه ورکول کېده. ۹- او که موږ کومه ملایکه د رسول په توګه لېږلای، نو هغه به مو هم انسان کولای او هغوی به مو په هغه شک کې اچولای چې اوس په کې پراته دي. ۱۰-

او له تا مخکې هم په رسولانو پسې خندا شوې ده، او په هغوی کې چې چا خندا کړې ده هغوی هماغه شي ونیول چې ور پورې خندا یې کوله.
۱۱- ووایه، په ځمکه وګرځئ او وګورئ چې د دروغ بلونکو څه انجام شوی دی.
۱۲- پوښتنه وکړه دا هر څه چې په آسمانونو او ځمکه دي ټول د چا دي. ووایه ټول د الله دي. هغه په ځان رحمت فرض کړی. هغه به حتماً تاسې د قیامت په ورځ ټولوي، په دې کې هیڅ شک نشته. کومو خلکو چې ځان په تاوان کې اچولای، هماغو دي چې په ده ایمان نه راوړي. ۱۳- او څه چې په شپه او ورځ کې موجود دي ټول د الله دي. او هغه د هر څه اورېدونکی او په هر څه پوهېدونکی دی. ۱۴- ووایه، ایا زه له هغه الله بغیر بل څوک د ځان مرستندوی کړم چې هغه د آسمانونو او ځمکې خالق دی. او هغه ټولو ته رزق ورکوي او هغه ته یې هیڅوک نه ورکوي. او (ووایه) ماته حکم شوی دی چې زه تر ټولو مخکې اسلام راوړنکی شم. او هیڅکله د مشرکانو په ډله کې نه شې. ۱۵- ووایه، که زه د خپل رب نافرماني وکړم، نو زه د یوې لویې ورځې له عذابه وېرېږم. ۱۶- له چا چې د هغې ورځې عذاب لرې کړی شوی، په هغه الله لوی رحم کړی او همدا ښکاره کامیابي ده.
۱۷- او که الله تاته خفګان درکوي، نو له هغه بغیر یې بل لرې کونکی نشته. او که الله تاته خیر در رسوي، نو هغه په هر څه قادر دی. ۱۸- او په خپلو بندګانو د هغه زور دی او هغه د حکمت خاوند دی او له ټولو خبر دی. ۱۹- بیا پوښتنه وکړه چې تر ټولو لوی ګواه څوک دی. ووایه، الله. هغه زموږ او ستاسې ترمنځ ګواه دی او په ما یې دا قرآن نازل کړی چې زه تاسې او هغوی له هغه خبردار کړم چې دا ورته رسېږي. ایا تاسې دا ګواهي ورکوئ چې له الله سره بل معبود هم شته. ووایه زه په

دي کي هېڅ ګواهي نه ورکوم. ووايه، هغه يوازينی معبود دی او زه ستاسي له شرک نه بَري يم.
۲۰- مونږ چې چاته کتاب ورکړی، هغوی دا داسي پېژني لکه خپل بچي چې پېژني. کومو خلکو چې ځان په تاوان کي اچولی هغوی دا نه مني.
۲۱- او تر هغه چا به بل ظالم څوک وي چې په الله تور پورې کړي يا د هغه نښي دروغ وبولي. يقيناً ظالمان کاميابي نه مومي. ۲۲- او په کومه ورځ چې مونږ هغوی ټول راټول کړو، بيا به هغو مشرکينو ته ووايو چې اوس ستاسي هغه شريک چېرته دی چې تاسي يې دعوه کوله. ۲۳- بيا به له هغوی سره بل فريب نه وي، مګر دا چې وايي په الله خپل رب قسم چې مونږ مشرکين نه وو. ۲۴- وګوره هغوی څنګه د خپلو ځانونو په هکله دروغ وايي او مخکې يې چې کوم دروغ ويلي هغه تري هېر شوي.
۲۵- او په هغوی کي ځينې خلک داسي هم دي چې تاته غوږ نيسي او مونږ د هغوی په زړونو پردې اچولي چې پوه پرې نه شي. او د هغوی په غوږونو کي کونږوالی دی. او که هغوی ټولې نښې وګوري بيا به هم پرې ايمان نه راوړي. تر دې چې کله هغوی ستا خوا ته تا سره د جګړې کولو لپاره درځي، نو هغه منکران به وايي چې دا خو يوازي د تېرو خلکو کيسي دي. ۲۶- هغوی خلک منع کوي او پخپله هم جدا اوسېږي. هغوی پخپله ځان هلاکوي، خو پوهېږي نه. ۲۷- او که يې ته هغه وخت وګوري چې هغوی په اور ودرول شي او وبه وايي چې کاشکي مونږ بېرته ولېږل شوو، چې د خپل رب نښې دروغ ونه ګڼو او د ايمان په خاوندانو کي راشوو. ۲۸- اوس هغوی ته هغه څه ښکاره شوي چې مخکې يې پټول. که هغوی بېرته ولېږل شي بيا به هماغه کوي چې تري منع شوي وو. او بېشکه هغوی دروغجن دي.

۲۹- او هغوی وایي چې ژوند خو بس همدا زمونږ د دنیا ژوند دی. او مونږ بیا نه را پورته کېږو. ۳۰- او که ته هغوی هغه وخت وګورې چې هغوی د خپل رب مخې ته ودرول شي. او پوښتنه ترې وشي: ایا دا حقیقت نه دی، هغوی به ځواب ورکړي، دی، زمونږ په رب قسم دا حقیقت دی. الله به وفرمایي، ښه نو تاسي چې کوم انکار کاوه اوس یې په بدل کې عذاب وګورئ. ۳۱- یقیناً هغه خلک په تاوان کې دي چې الله سره مخ کېدل یې دروغ بللي. تر دي چې بیا به هغه شېبه په هغوی ناڅاپه راشي او هغوی به وایي های افسوس، په دې برخه کې مونږ ځومره کوتاهي وکړله او هغوی به خپل پېټي په خپلو ملاګانو پورته کړي وي. وګوره ځومره بد پېټی دی چې هغوی یې پورته کوي. ۳۲- او د دنیا ژوند خو لوبه او نندارې ده او د آخرت کور بهتر دی د هغو خلکو لپاره چې تقوی کوي، ایا تاسي نه پوهېږئ.
۳۳- مونږ پوهېږو چې ته د هغوی په خبرو خفه کېږې. دا خلک تا دروغجن نه بولي بلکې دا ظالمان په اصل کې د الله له نښو انکار کوي. ۳۴- او له تا مخکې هم رسولان دروغجن بلل شوي دي، نو هغوی په دروغجن بلل کېدو او تکلیف رسېدو صبر کړی تر دې چې زمونږ مرسته ور رسېدلې. او د الله د خبرو ځوک بدلونکی نشته. او د پېغمبرانو ځینې حالونه خو تاته در رسېدلي دي. ۳۵- او که د هغوی بې رخې په تا سخته تېرېږي، نو که په تا کې زور وي په ځمکه کې سورنګ ولټوه یا آسمان ته پوړۍ کېده او د هغوی لپاره نښه راوړه. او که الله غوښتي وای، نو هغوی به یې په هدایت راټول کړي وای. نو ته په ناپوهانو کې مه راځه. ۳۶- قبلوي یې هغوی چې اورېدونکي وي او مړي به الله را پورته کوي او هغوی به بیا ورته ستنېږي.

۳۷- او هغوی وایي چې په رسول د الله له طرفه کومه نښه ولې نه نازلېږي. ووایه، الله ښکه کولای شي چې کومه نښه نازله کړي، خو زیاتره خلک نه پوهیږي. ۳۸- او څومره ځناور چې په ځمکه ګرځېږي او څومره مرغان چې په خپلو وزرو الوځي هغه ټول ستاسي په شان انواع دي. موږ په لیکلو کې کوم څه نه دي پرېښي. بیا به ټول خپل رب ته راټولېږي. ۳۹- او چا چې زموږ نښې دروغ ګڼلي، هغوی کاڼه او ړانده دي، په تیارو کې پراته دي. الله چې څوک وغواړي له لارې یې لرې کوي او څوک چې وغواړي په سمه لاره یې برابروي.
۴۰- ووایه، دا ووایئ چې که په تاسې د الله عذاب راشي یا قیامت راشي نو ایا تاسې به له الله بغیر بل چا ته غږ کوئ. ووایئ که رښتیني یئ. ۴۱- بلکې تاسې به هماغه ته غږ کوئ. بیا هغه له تاسې هغه مصیبت لرې کوي د کوم لپاره چې ورته تاسې غږ کړی، که یې وغواړي. او تاسې به هېر کړئ هغو چې شریک یې بولئ.
۴۲- او له تا مخکې موږ ډېرو قومونو ته رسولان لېږلي. بیا مو هغوی په سختۍ ونیول او تکلیف مو ورکړ چې زاری وکړي. ۴۳- نو په هغوی چې زموږ له اړخه سختي راغله ولې یې زاری ونه کړي، بلکې د هغوی زړونه سخت شول. او شیطان د هغوی عمل هغوی ته ښاېسته ښکاره کوي. ۴۴- بیا چې هغوی هغه نصیحت هېر کړ چې ورته شوی و، نو موږ په هغوی د هر څه دروازې پرانیستې دې. تر هغې چې هغوی په خپل ورکړل شوي شي خوشحاله شول او بیا موږ ناڅاپه ونیول. هغه وخت بیا نامیده پاتې شول. ۴۵- نو د هغو خلکو ریښې پرې شوې چې ظلم یې کړی و او ټول تعریفونه د الله دي او هغه د جهانونو رب دی.
۴۶- ووایه، که الله ستاسې د اورېدو حس او ستاسې نظر درنه واخلي او ستاسې په زړونو مُهر ووهي، نو له الله بغیر بل معبود څوک دی چې

هغه درته ښرته درکړي. وګوره موږ ځنګه ډول ډول نښې بيانوو، بيا هم هغوی مخ اړوي. ۴۷- ووايه، که د الله عذاب په تاسې ناڅاپه يا ښکاره راشي، نو له ظالمانو بغير به نور څوک هلاک شي. ۴۸- او رسولان موږ د زېرې ورکونکو يا وېرونکو په توګه لېږو. څوک چې ايمان راوړي او ځان اصلاح کړي، د هغوی نه څه اندېښنه شته او نه به خفه وي. ۴۹- او چا چې زموږ نښې دروغ وبللې، هغوی به عذاب ونيسي، په دې خاطر چې نافرماني کوي. ۵۰- ووايه، زه تاسې ته دا نه وايم چې ماسره د الله خزانې دي او نه زه په غيبو پوهېږم او نه درته وايم چې زه ملايکه يم. زه يوازې د هغې وحي پيروي کوم چې ماته راځي. ووايه، ايا ړانده او بينا سره برابر دي، ايا تاسې فکر نه کوئ.
۵۱- او ته د وحي په وسيله هغه خلک ووېروه چې دا اندېښنه ورسره وي چې خپل رب ته به ور ټولېږي، په داسې حال کې چې له الله بغير به يې بل ملاتړی نه وي، نه به يې شفاعت کونکی، کېدای شي له الله ووېرېږي. ۵۲- او ته هغه خلک له ځانه مه لرې کوه چې سهار او مابنام خپل رب يادوي او د هغه رضا غواړي. د هغوی په حساب کې د هېڅ شي بوج په تا نشته او ستا په حساب کې په هغوی بوج نشته چې ته هغوی له ځانه لرې کړې او په ظالمانو کې (به) را (نه) شي. ۵۳- او داسې موږ هغوی په يو بل ازمايلي دي چې هغوی ووايي ايا په موږ کې دوی هغه خلک دي چې د الله فضل پرې شوی دی. ايا الله په شکرګزارو ښه خبر نه دی.
۵۴- او بيا چې تاته هغه خلک درشي چې زموږ په آيتونو يې ايمان راوړی، نو هغوی ته ووايه چې په تاسې دې سلامتي وي. ستاسې رب په ځان رحمت لازم کړی دی. ښېشکه تاسې کې چې څوک په ناپوهۍ بد کار وکړي او وروسته بيا توبه وباسي او ځان اصلاح کړي، نو الله

ښونکی او مهربان دی. ۵۵- او په دې توګه موږ خپلې نښې په ښکاره بیانوو چې د مجرمانو طریقه واضح شي.
۵۶- ووایه، تاسي چې له الله بغیر څوک را بولئ، زه یې د هغوی د عبادت کولو نه منع کړی یم. ووایه زه ستاسي د خواهشونو پیروي نه شم کولای که زه داسي وکړم نو زه به بې لارې شم او په لار موندونکو کې به پاتې نه شم. ۵۷- ووایه زه د خپل رب له طرفه په روښانه دلیل (سره راغلی) یم او تاسي هغه دروغ بللی دی. هغه څه ماسره نشته چې تاسي ورته تادي کوئ. د فیصلي واک یوازې د الله دی. هماغه حق بیانوي او هغه بهترین فیصله کونکی دی. ۵۸- ووایه، که ماسره هغه څه وای چې ستاسي ورته تادي ده، نو زما او ستاسي ترمنځ به فیصله شوې وه، او الله ظالمان ښه پیژني. ۵۹- او هماغه سره د غیبو کونجیاني دي، له هغه بغیر بل څوک نه پوهیږي. الله پوهیږي په هغه څه چې په وچه کې دي او هغه څه چې په سمندر کې دي. او له وني داسي را غورځېدونکي پاڼه نشته چې هغه پرې خبر نه وي او د ځمکې په تیارو کې داسي دانه نه غورځېږي او نه کوم وچ او لوند شی، مګر ټول د الله په پرانیستي کتاب کې ثبت دي.
۶۰- او هماغه دی چې د شپې تاسي ته وفات درکوي او د ورځې چې تاسي څه کوئ هغه پرې پوهیږي. بیا تاسي د ورځې پاڅوي چې ټاکل شوې موده پوره شي. بیا د هماغه خوا ته ستاسي ور ستنېدل دي. بیا به هغه تاسي له هغه څه باخبره کړي چې تاسي یې کوئ. ۶۱- او هغه په خپلو بندګانو غالب دی او په تاسي ځارونکي رالیږي تر دې چې کله په تاسي کې د چا د مړینې وخت راشي، نو زموږ لیږل شوې ملایکې د هغه روح اخلي او هغوی کوتاهي نه کوي. ۶۲- بیا به هر څه د الله، خپل

حقیقي مالک خوا ته ورځي. واورئ دا د هغه حکم دی او هغه ډېر زر حساب کونکی دی.
۶۳- ووایه، څوک تاسي د وچي او سمندر له تیارو ساتي، تاسي هغه پټ او په عاجزۍ یادوئ (او وایئ) که الله مونږ له دې مصیبته وساتلو نو مونږ به د هغه په شکرګزاره بندګانو کې راشوو. ۶۴- ووایه، الله تاسي ساتي له هغه او له هر تکلیفه، بیا هم تاسي شرک کوئ. ۶۵- ووایه، الله په دې قادر دی چې په تاسي له پاسه کوم عذاب نازل کړي یا ستاسي د پښو له اړخه، یا تاسي ډلي ډلي کړي چې په یو بل د خپل زور خوند وګورئ. وګوره مونږ څنګه له مختلفو اړخونو دلایل بیانوو چې هغوی پوه شي. ۶۶- او ستا قوم هغه دروغ بللی، سره د دې چې هغه حق دی. ووایه، زه ستاسي ساتونکی نه یم. ۶۷ د هرې خبرې لپاره یو وخت مقرر شوی او تاسي به زر پوه شئ.
۶۸- او کله چې هغه خلک وګورې چې زمونږ په آیتونو کې عیب لټوي، نو له هغوی جدا شه، تر هغې چې هغوی په بله خبره کې مصروف شي. او چې کله یې شیطان له تا هېر کړي، نو له در یادېدو وروسته هغو بې عدلو خلکو سره مه کېنه. ۶۹- او څوک چې له الله وېرېږي په هغوی د دوی (بې عدلو) په حساب کې هېڅ مسوولیت نشته، البته ور یاد یې کړه کېدای شي هغوی هم ووېرېږي. ۷۰- هغه خلک پرېږده چې له خپل دین نه یې لوبې توکي جوړې کړي او څوک چې د دنیا ژوند په تېروتنه کې اچولي دي. او د قرآن په وسیله نصیحت کوه چې کوم کس په خپلو اعمالو کې ګرفتار نه شي، په داسي حال کې چې هغه له الله د بچ کېدو لپاره کوم شفاعت کونکی او مرستندوی ونه لري. که هغوی د ټولې دنیا معاوضه ورکړي بیا به هم قبوله نه شي. همدا هغه خلک دي چې په خپلو اعمالو

کې ګرفتار شول. هغوی ته به د ځښلو جوش اوبه او له درد ډک عذاب وې، په دې خاطر چې هغوی کفر کاوه.
۷۱- ووایه، ایا مورِ الله پرېږدو او هغوی را وبولو چې مورِ ته نه ګټه رسولای شي او نه تاوان. او ایا مورِ ښرته ستانه شوو. له هغې وروسته چې الله راته سمه لار را ښودلې. د هغه کس په شان چې شیطانانو په بیابان کې له لارې خطا کړی وي او حیران ګرځېږي، د هغه ملګري یې سمې لارې ته را بولي چې زمورِ خوا ته راشه. ووایه چې لارښوونه خو یوازې د الله لارښوونه ده او مورِ ته حکم شوی چې ځان د ټول عالم رب ته وسپارو. ۷۲- او دا چې لمونځ قایم کړئ او له الله ووېرېږئ او هماغه خوا ته به تاسې ټول ور ټولېږئ. ۷۳- او هماغه دی چې آسمانونه او ځمکه یې په حق سره پیدا کړي او په کومه ورځ چې هغه ووایي چې وشه، وبه شي. د هغه خبره حق ده او په هغه ورځ به د هغه حکومت وي چې کومه ورځ شپېلۍ پوو کېږي. هغه د غایب او حاضر عالم او حکیم او خبیر دی.
۷۴- او کله چې ابراهیم خپل پلار آزر ته وویل چې ایا ته بُتان معبود ګڼي. زه تا او ستا قوم په ښکاره ګمراهۍ کې ګورم. ۷۵- او په دې توګه مورِ ابراهیم ته د آسمانونو او ځمکې حکومت وښود چې د هغه باور راشي. ۷۶- بیا چې شپې په هغه تیاره راوړله، هغه یو ستوری ولیده. ویې ویل دا زما رب دی. بیا چې هغه ډوب شو، نو هغه وویل چې زه ډوبېدونکي نه خوښوم.
۷۷- بیا یې چې سپوږمۍ په ځلېدو ولیدله نو ویې ویل چې دا زما رب دی، بیا چې هغه (سپوږمۍ) ډوبه شوه، نو هغه وویل چې که زما رب ماته هدایت ونه کړي، زه به په ګمراهانو کې راشم. ۷۸- بیا یې لمر په ځلېدو ولیده نو ویې وویل چې دا زما رب دی، دا له ټولو لوی دی، بیا

چې هغه ډوب شو، نو هغه (ابراهيم) خپل قوم ته وويل چې اى خلکو، زه له هغه شرک نه بېزاره يم چې تاسي يې کوئ. ۷۹- ما خپل مخ يو اړخ ته د هغه لور ته کړى چې آسمانونه او ځمکه يې پيدا کړي او زه په شرک کونکو کې نه يم.
۸۰- او د هغه قوم ورسره په جنګ شو. هغه وويل تاسي ماسره د الله په مسئله کې جنګ کوئ، حال دا چې هغه ماته لار را ښودلې ده. او زه له هغوى، نه وېرېږم چې تاسي يې له الله سره شريک ګڼئ، مګر هغه خبره چې زما رب يې غواړي. زما د رب علم په هر څه خپور دى، ايا تاسي فکر نه کوئ. ۸۱- زه ولې ستاسي له شريکانو ووېرېږم کله چې تاسي له الله سره د هغه په خدايي کې د هغه شيانو په شريکولو نه وېرېږئ چې په هکله يې تاسي ته هېڅ سند نه دى نازل شوى. اوس په دواړو خواو کې د امن ډېر مستحق کوم دى، که تاسي پوهېږئ. ۸۲- کومو خلکو چې ايمان راوړى او په خپل ايمان کې يې کوم نقصان نه دى ګډ کړى، د هغوى لپاره امن دى او هغوى په سمه لار دي. ۸۳- دا زمور هغه دليل دى چې ابراهيم ته مو د هغه د قوم په مقابل کې ورکړ. مور چې د چا وغواړو د هغه درجې لوړوو. بېشکه ستا رب حکيم او عليم دى.
۸۴- او مور ابراهيم ته اسحاق او يعقوب عطا کړل، هر يوه ته مو هدايت وکړ او له هغه مخکې مو نوح ته هدايت وکړ. او د هغه له نسله مو داؤد او سليمان او ايوب او يوسف او موسى او هارون ته هم. او مور نېکانو ته داسي نصيحت کوو. ۸۵- او زکريا او يحيى او عيسى او الياس ته هم، په هغوى کې هر يو صالح و. ۸۶- او اسماعيل او اليسع او يونس او لوط ته هم او په هغوى کې هر يوه ته مور د دنيا په خلکو فضيلت ورکړ. ۸۷- او د هغه پلار او نيکونو او د هغوى اولاد او د هغه وروتو ته هم، او هغوى مور غوره کړل او سمې لارې ته مو هدايت ورکړ. ۸۸- دا د الله

هدایت دی، هغه چې په خپلو بندګانو کې څوک وغواړي په دې یې سرلوړی کوي. که هغوی شرک کړی وای، څه یې چې کړي هغه به ټول ضایع شوي وای. ۸۹- دا هغه خلک دي چې مونږ ورته کتاب او حکمت او نبوت عطا کړل. نو که دا خلک له دې سره (بیا هم) کفر وکړي مونږ ورته داسې خلک ټاکلي چې منکر تري نه دي. ۹۰- همدا هغه خلک دي چې الله ورته هدایت کړی، نو تاسې هم د هغو په طریقه لاړ شئ. ووایه، زه په دې له تاسې کومه معاوضه نه غواړم. دا خو د دنیا خلکو ته نصیحت دی.
۹۱- او هغوی د الله هغسې قدر ونه کړ څنګه قدر کول یې چې حق دی، کله یې چې وویل الله په انسان څه نه دي نازل کړي. ووایه هغه کتاب چا نازل کړی و چې موسی راوړی و، هغه روښانه او د خلکو لپاره هدایت و چې تاسې پاڼې پاڼې کړی دی. څه یې ښکاره کوئ او ډېر یې پټوئ. او هغه تاسې ته هغه خبرې وښودلې چې نه پرې تاسې پوهېدئ او نه ستاسې پلار نیکه. ووایه چې الله نازل کړی. بیا هغوی پرېږده چې په خپلو باطلو بحثونو کې لوبېږي. ۹۲- او دا یو کتاب دی چې (الله) نازل کړی، برکتناک دی، د هغه څه تصدیق کوي چې له دې مخکې نازل شوي. او دې لپاره چې ته د مکې او ګردچاپېره خلک ووېروئ، او څوک چې په آخرت ایمان لري، هغو به پرې ایمان راوړي. او هغوی په لمونځ قایمونکو کې دي.
۹۳- او تر هغه لوی ظالم به څوک وي چې په الله د دروغو تهمتونه پورې کړي یا ووایي چې په ما وحي راغلې، سره د دې چې هېڅ وحي پرې نه وي راغلې. او ووایي چې څه ډول کلام الله نازل کړی، زه یې هم نازلوم. او کاشکې ته دوی هغه وخت وګورې چې دا ظالمان د مرګ په سختیو کې ګېر وي او ملایکې لاسونه ور اوږدوي چې ساګاني مو

راکړئ. نن به تاسي ته له ذلته ډک عذاب درکول کېږي او لامل يې دا دی چې تاسي ټولو په الله پسې دروغ خبرې تړلې. او تاسي د الله په نښو کفر کاوه. ۹۴- او تاسي مور ته يوازې راغلئ، لکه څنګه چې مور په لومړي ځل (يوازې) پيدا کړي وئ. او مور چې تاسي ته څه اسباب درکړي وو، ټول مو شاته پرېښودل. او مور تاسي سره هغه شفاعت کونکي هم نه وينو چې تاسي فکر کاوه ستاسي په کار جوړولو کې د دوی هم برخه ده. ستاسي رابطه غوڅه شوه او له تاسي هغه دعوې هم لاړې چې تاسي کولې.
۹۵- بېشکه الله دانه او زړی ماتوي. هغه له ژوندي مړی را وباسي او له مړي ژوندی را وباسي. هماغه ستاسي الله دی، نو تاسي له حقيقته چېرته تښتئ. ۹۶- هماغه د ورځې راوړونکی دی او شپه يې د سکون لپاره ټاکلې او لمر او سپوږمۍ يې په حساب برابر کړي دي. دا د قوي ذات او لوی علم لرونکي تدبير دی. ۹۷- او هماغه ستاسي لپاره ستوري جوړ کړل چې تاسي يې په مرسته د وچې او لمدي په تيارو کې لار وموميئ. بېشکه مور دلايل د هغو لپاره بيان کړي چې ځان پوهول غواړي.
۹۸- او هماغه دی چې تاسي يې له يوه ځانه پيدا کړئ، بيا د هر يوه لپاره يو استوګنځای دی او هر يو لپاره د سپارلو ځای. مور د هغو لپاره دلايل بيان کړي چې پوهېږي. ۹۹- او هماغه دی چې له آسمانه يې اوبه را وورولې، بيا مور له هغې هر را توکېدونکی شی پيدا کړ. بيا مور له هغو زرغوني ځانګې را وويستې چې له هغې مور قط په قط داني پيدا کوو. او د کجورې د وړې (غونچې) نه ځوړندې ميوې او د انګورو، زيتونو او آنارو باغونه چې سره نښتي او جدا جدادي. هره ميوه وګورئ

کله چې هغه وده کوي او بیا یې پخېدل وګورئ کله چې هغه پخېږي. بېشکه په هغو کې د هغه خلکو لپاره نښې دي چې د ایمان طلب کوي.
۱۰۰- او هغوی پېریان د الله شریک وګڼل. سره د دې چې دا هماغه (الله) پیدا کړي دي. او په ناپوهۍ یې ورته زامن او لونې جوړې کړې. هغه (الله) له هغو خبرو پاک او برتر دی چې دوی یې کوي. ۱۰۱- هغه د آسمانونو او ځمکې خالق دی. د هغه زوی څنګه کېدای شي، حال دا چې هغه مېرمن نه لري. او هغه هر څه پیدا کړي او هغه په هر څه خبر دی.
۱۰۲- دا ستاسي رب الله دی. له هغه بغیر بل معبود نشته. هغه د هر څه خالق دی، نو د هغه عبادت وکړئ. او هغه د هر څه کارساز دی. ۱۰۳- هغه په نظر نه راځي، خو هغه نظرونه وینې. هغه ډېر باریک‌بین او ډېر باخبره دی. ۱۰۴- اوس تاسي ته ستاسي د رب له طرفه د بصیرت رڼاګاني درغلي دي. څوک چې له بینایی کار اخلي هغه یې خپله (ګټه) ده او څوک چې ځان ړندوي، هغه به خپله تاوان ګالي. او زه ستاسي ساتونکی نه یم.
۱۰۵- او په دې توګه موږ خپل دلیلونه په مختلفو طریقو بیانوو چې هغوی وایي چې تا ورته ویلي او موږ یې هغو خلکو ته ښه واضح کړو چې پوهېدل غواړي. ۱۰۶- ته یوازې د هغه څه پیروي کوه چې ستا د رب له طرفه درته وحي کېږي. له هغه بغیر هېڅ معبود نشته او له مشرکینو مخ واړوه.. ۱۰۷..او که الله غوښتي وای نو دې خلکو به شرک نه کاوه. او موږ ته په هغوی نګران نه یې ټاکلی او نه ته په هغوی واکمن یې. ۱۰۸- او دا خلک چې له الله بغیر بل څوک را بولي، هغوی ته کنځلي مه کوه، ګني دا خلک به له حده واوړي او د خپلې ناپوهۍ له وجې به الله ته کنځلي پیل کړي. په دې توګه موږ هر ډلې ته د هغوی په نظر کې،

د هغوی عمل ښاپسته کړی دی. بیا به هغوی ټول د خپل رب لور ته ستنېږي. بیا به الله ورته ووایي چې هغوی څه کول.
۱۰۹- او دا خلک په الله کلک قسم خوري او وایي چې که هغوی ته کومه نښه ورشي، نو حتماً به پرې ایمان راوړي. ووایه چې نښې خو له الله سره دي. او ته څه خبر یې که چېرې نښې راشي بیا به هم دا خلک ایمان نه راوړي. ۱۱۰- او مونږ به د هغوی زړونه او نظرونه واړوو، هغسې لکه هغوی چې پرې په لومړي ځل ایمان را نه وړ. او مونږ به هغوی په خپله سرکشۍ کې ورک پرېږدو. * ۱۱۱ او که مونږ هغوی ته ملایکې نازلې کړي وای او مړو ورسره خبرې کولای او هر څه مو ورته راټول کړي وای، بیا هم دې خلکو ایمان نه راوړه، تر هغې چې الله یې وغواړي، خو په هغوی کې زیاتره خلک د ناپوهۍ خبرې کوي.
۱۱۲- او په دې توګه مونږ شریر انسانان او شریر پیریان د هر نبي دښمنان کړي دي. هغوی یو بل ته د تېرایستلو لپاره د فریب خبرې ور ښیي. او که ستا رب غوښتی وای، نه هغوی به داسې نه کول. نو ته هغوی پرېږده چې دروغ ترې. ۱۱۳- او دا په دې خاطر چې ځوک په آخرت ایمان نه لري، هغه اړخ ته یې زړه لیواله شي. چې هغه خوښ کړي او څه چې ګټل غواړي، هغه وګټي.
۱۱۴- ایا زه له الله بغیر بل ځوک منصف کړم. سره د دې چې هغه تاسې ته ښکاره کتاب در لېږلی دی. او کومو خلکو ته چې مونږ مخکې کتاب ورکړی و، هغوی پوهېدل چې دا ستا د رب له طرفه په رښتیا سره نازل شوی دی. نو ته په شک کونکو کې مه راځه. ۱۱۵- او ستا د رب خبره پوره رښتیا او د عدل ده، د دې خبرې بدلونکی هېڅوک نشته او هغه اورېدونکی، پوهېدونکی دی. ۱۱۶- او که ته په ځمکه د اکثریت خلکو په خبره پسې لاړ شې، نو هغوی به تا د الله له لارې خطا کړي. هغوی

يوازي د ګمان پيروي او قياسونه کوي. ۱۱۷- بېشکه ستا رب هغوی ښه پېژني چې بې‌لارۍ شوي دي او هغوی هم ښه پېژني چې لاره يې موندلې ده.
۱۱۸- نو له هغو څارويو خوراک کوئ چې د الله نوم پرې واخيستل شي، که تاسي د هغه په آيتونو ايمان لرئ. ۱۱۹- او تاسي ولې له هغو څارويو ونه خورئ چې د الله نوم پرې اخيستل شوی دی، سره د دې چې الله هغه شيان په تفصيل بيان کړي چې په تاسي حرام کړی شوي دي، بې له هغه حالته چې تاسي مجبور شئ. او يقيناً ډېر خلک بې له پوهې د خپلو خواهشاتو له وجې لار ورکوي. بېشکه ستا رب له حده اوښتونکي ښه پېژني. ۱۲۰- او تاسي ښکاره ګناه هم پرېږدئ او پټه هم. کوم خلک چې ګناه ګټي، هغوی ته به ډېر زر د خپلو کړو بدل ورکول شي. ۱۲۱- او تاسي له هغو څارويو خوراک مه کوئ چې د الله نوم پرې نه وي اخيستل شوی. يقيناً دا بې حکمي ده او شيطانان يې خپلو ملګرو ته القا کوي چې تاسي سره وجنګېږي. او که تاسي د هغوی خبره ومنئ، نو تاسي به هم مشرکان شئ.
۱۲۲- کوم سړی چې مړ و او بيا موږ ژوند ورکړ او هغه ته مو يوه رڼا ورکړه چې د هغه په مرسته خلکو کې ګرځېده، ايا هغه د هغه کس په شان کېدای شي چې په تيارو کې پروت دی او راوځي تری نه. په دې توګه منکرانو ته د هغوی په نظر خپل اعمال ښايسته شوي دي. ۱۲۳- او همداسي په هر کلي کې موږ د ګنهګارانو مشران ساتلي چې هلته حيلې وکړي. سره د دې چې هغوی کومې حيلې کوي، د خپل ځان په ضد يې کوي، مګر هغوی پرې نه پوهېږي. ۱۲۴- او کله چې هغوی ته کومه نښه راځي، نو هغوی وايي موږ تر هغې نه پوهېږو چې تر څو موږ ته هم هغه څه را نه کړي چې پېغمبرانو ته ورکړل شوي دي. الله ښه

پوهېږي چې خپله پېغمبري چا ته ورکړي. ځوک چې مجرمان دي حتماً به يې د الله په نزد ذلت او سخت عذاب نصيب کېږي، لامل يې دا دی چې هغوی مکر کوي. ۱۲۵- الله چې چاته هدايت کول وغواړي، نو د هغه سينه د اسلام لپاره پرانيزي. او ځوک چې ګمراه کوي د هغه سينه داسې تنګوي لکه آسمان ته خټل چې وي. په دې توګه الله په هغو خلکو ګندګي اچوي چې ايمان نه راوړي. ۱۲۶- او همدا ستا د رب سمه لار ده. مونږ غور کونکو ته نښې واضح کړې دي. ۱۲۷- د هغوی لپاره خپل رب سره د سلامتۍ کور دی. او هغه يې د هغو اعمالو له وجې مددګار دی چې دوی يې کوي.
۱۲۸- او په کومه ورځ چې الله دوی ټول راټولوي، ای د پېريانو ډلې، تاسې له انسانانو ډېر څه اخيستي دي. او په انسانانو کې به د هغوی ملګري وايي چې ای زمونږ ربه، مونږ يو بل وکارول او هغه وعدې ته ورسېدو چې تا زمونږ لپاره ټاکلي وه. الله به ورته ووايي چې ستاسې کور اور دی او تل به په کې اوسېږئ، مګر څه چې الله وغواړي. بېشکه ستاسې رب د حکمت او علم خاوند دی. ۱۲۹- او په دې توګه به مونږ ګنهګاران له يو بل سره ګډ کړو، د هغو اعمالو له وجې چې هغوی يې کوي. ۱۳۰- ای د جناتو او انسانانو ډلې، ايا تاسې ته ستاسې له منځه پېغمبران نه دي درغلي چې زما آيتونه يې درته اورول او تاسې يې د دې ورځې له راتګه وېرولئ. هغوی به ووايي چې مونږ د خپل ځان په ضد ګواهان يوو. او هغوی د دنيا ژوند په تېروتنه کې وساتل. هغوی به پخپله د خپل ځان په ضد ګواهي ورکړي چې بېشکه مونږ منکر وو. ۱۳۱- لامل يې دا دی چې ستا رب، کلي د هغوی د ظلم له وجې په داسې حال کې نه هلاکوي چې خلک يې ناخبره وي.

۱۳۲- او د هر شخص درجه د هغه د عمل له مخې (ده) او ستا رب د هغوی له اعمالو ناخبره نه دی. ۱۳۳- او ستا رب بېنیازه او د رحمت خاوند دی. که هغه وغواړي نو تاسي ټول اخلي او وروسته چې څوک وغواړي هغوی ستاسي په ځای راوړلای شي. لکه څنګه يې چې تاسي د نورو له نسله پیدا کړئ. ۱۳۴- تاسي سره چې د څه شي وعده کېږي، هغه به حتماً راځي او تاسي الله نه شئ عاجزولای. ۱۳۵- ووایه، ای خلکو تاسي په خپل ځای عمل کوئ، زه به په خپل ځای عمل کوم، تاسي به زر پوه شئ چې انجام د چا په ګټه تمامېږي. یقیناً ظالمان هېڅکله کامیابي نه شي موندلای.
۱۳۶- او الله چې کومې کروندې او څاروي پیدا کړي، په هغه کې هغوی د الله یوه برخه ټاکلې ده. نو هغوی وایي چې دا د الله برخه ده، د هغوی د ګمان له مخې او دا برخه زمونږ د شریکانو ده. بیا چې کومه برخه د هغوی د شریکانو وي هغه الله ته نه رسېږي او کومه برخه چې د الله وي هغه شریکانو ته رسېږي. دا خلک څومره بده فیصله کوي. ۱۳۷- او داسي د ډېرو مشرکانو شریکانو د هغوی په نظر کې د خپل اولاد وژل ښایسته کړي، په دې خاطر چې هغوی برباد کړي او خپل دین ورته شکمن کړي. او که الله غوښتی وای، هغوی داسي نه کول، نو هغوی پرېږده چې په خپله افترا کې اخته وي.
۱۳۸- او وایي چې دا څاروي او دغه کرونده ممنوع دي. هغوی یوازې هغه خوړلای شي چې مونږ یې ورته په هکله وایوو، د خپل ګمان سره سم. او په هغه څاروي سپرېدل حرام شوي دي او ځینې داسي څاروي دي چې هغوی پرې د الله نوم نه اخلي. دا ډول هغوی په الله افترا کړې ده. الله به زر د دې افترا بدل واخلي. ۱۳۹- او وایي څه چې د فلاني ډول څارویو په خېټه کې دي، هغه زمونږ د سړیو لپاره ټاکلي دي او زمونږ په

ښځو حرام دي. که هغه مړي وي، نو بيا په کې ټول شريک دي. الله به زر هغوی ته د هغوی د وينا جزا ورکړي. بېشکه الله د حکمت او علم خاوند دی. ۱۴۰- کومو خلکو چې په ناپوهی او بې له کومه علم خپل بچي قتل کړل، هغوی په تاوان کې پرېوتل. او هغوی هغه رزق په الله د تور پوري کولو (په وسيله) حرام کړ چې الله ورته ورکړی و. هغوی گمراهان شول او د هدايت موندونکي نه شول

۱۴۱- او هغه الله دی چې باغونه يې پيدا کړل، ځينې د لرگو په اډانه اوړي او ځينې نه اوړي. او د کجورې ونه او فصلونه چې د هغوی د خوړو شيان مختلف دي او زيتون او انار يو بل ته ورته هم او له يو بل جدا هم. کله چې دا بوټي ميوه ونيسي، نو ويې خورئ او د لو (ربيلو او ميوو ټولولو) په وخت د الله حق ادا کوئ، او اسراف مه کوئ، بېشکه الله اسراف کونکي نه خوښوي. ۱۴۲- او هغه په څارويو کې د پټې پورته کونکي او په ځمکه لګېدونکي هم پيدا کړي. له هغو شيانو وخورئ چې الله تاسي ته درکړي دي. او د شيطان پيروي مه کوئ، هغه ستاسي ښکاره دښمن دی.

۱۴۳- الله اته جوړې پيدا کړي. دوه په پسونو کې او دوه په سپرليو کې. پوښتنه وکړه چې دواړه نر الله حرام کړي که دواړه ښځي. که هغه بچي چې د ميږو او اوزو په خپټو کې وي. ماته يې په دليل ووايئ که تاسي رښتيني يئ. ۱۴۴- او همدارنګه دوه د اوښانو ډولونه دي او دوه د غواګانو. پوښتنه وکړه چې دواړه نر الله حرام کړي که دواړه ښځي. که هغه بچي چې د اوښې او غوا په خپټه کې وي. ايا تاسي هغه وخت حاضر وئ چې الله تاسي ته د دې حکم کړی و. نو تر هغه لوی ظالم څوک دی چې په الله تور پوري کړي او خلک بې له پوهې بې لارې کړي. بېشکه الله ظالمانو ته لاره نه ښيي. ۱۴۵- ووايه، په ما چې وحي راغلې، زه خو

په دي کې داسې څه نه مومم چې په خوړونکي حرام وي، بغیر له هغو چې مردار وي، یا بهبدلي وینه وي یا د خنځیر غوښه وي چې ناپاکه یا ناجایزه ذبحه چې له الله بغیر د بل چا نوم پرې اخیستل شوی وي. خو څوک چې له لوړې بې واکه شي، نه نافرماني وکړي او نه زیاتی وکړي، نو ستا رب ښښونکی او مهربان دی.
۱۴۶- او په یهودو موړ ټول نوک لرونکي ځناور حرام کړي وو او د غوا او سپرلي وازده مو پرې حرامه کړي وه، بې له هغې چې په خپټې یا ملا یا هډوکو پورې نښتي وی. دا جزا موړ هغوی ته د هغوی د سرکشۍ له وجې ورکړې وه او یقیناً موړ رښتینې یوو. ۱۴۷- نو که هغوی تا دروغجن وبولي، ورته ووایه چې ستا رب د پراخه رحمت خاوند دی. او د هغه عذاب له مجرمانو نه شي لرې کېدای.
۱۴۸- چا چې شرک کړی، هغوی به وایي که الله غوښتي وای نو موږ به شرک نه کاوه او نه به زمونږ پلار نیکه کاوه او نه به کوم شی حراماوه. همداسې له دوی مخکې خلکو هم دروغ بللي وه، تر دې چې هغوی زمونږ د عذاب خوند ولیده. ووایه ایا تاسې سره داسې علم شته چې تاسې یې زما مخکې واضح کړئ. تاسې خو یوازې د ګمان پیروي کوئ او یوازې له اټکل کار اخلئ. ۱۴۹- ووایه چې کامل دلیل خو د الله دی. او که الله غوښتي وای تاسې ټولو ته یې هدایت کاوه.۱۵۰- ووایه خپل ګواهان راوړئ چې په دې ګواهي ورکړي چې الله هغه شیان حرام کړي دي. که هغوی د دروغ ګواهي هم ورکړي، نو ته ورسره ګواهي مه ورکوه او ته د هغو خلکو د خواهشاتو پیروي مه کوه چې ستاسې نښې یې دروغ بللي او هغو چې په آخرت ایمان نه لري او نور د خپل رب شریکان ګڼي.
۱۵۱- ووایه، راشئ زه درته هغه شیان ووایم چې ستاسې رب په تاسې حرام کړي دي. دا چې له هغه سره څوک مه شریکوئ، او مور او پلار

سره نېک سلوک کوئ او خپل بچي د مفلسۍ له وېرې مه وژنئ. موږ تاسي ته هم روزي درکوو او هغوی ته هم. او د بې حیایۍ د کار خوا ته مه ورځئ که ښکاره وي او که پټ او څه چې الله حرام کړي، هغوی مه وژنئ، مګر په حق. دا هغه خبرې دي چې الله يې تاسي ته هدایت کړی چې تاسي له عقل کار واخلئ.
۱۵۲- او د یتیم مال ته مه نږدي کېږئ، مګر په هغه طریقه چې بهتره وي، تر هغه وخته چې هغه (یتیم) ځوانی ته ورسېږي. او په تول کي عدل کوئ. موږ په انسان دومره څه اچوو چې وس يې لري. او د الله وعده پوره کوئ. دا هغه شیان دي چې الله يې تاسي ته په تفصیل حکم کړی چې تاسي نصیحت ومومئ. ۱۵۳- او الله حکم کړی چې همدا زما مستقیمه لاره ده، نو په همدې لاره لاړ شئ او په نورو (داسي) لارو مه ځئ چې تاسي د الله له مستقیمي لارې جدا کړي. دا حکم درته الله کړی چې تاسي وساتل شئ.
۱۵۴- بیا موږ په نېکانو خلکو د خپل نعمت پوره کولو لپاره موسی ته کتاب او د هرې خبرې تفصیل، هدایت او رحمت ورکړ چې هغوی د خپل رب په ملاقات ایمان راوړي. ۱۵۵- په دې توګه موږ دا کتاب نازل کړی د برکت کتاب. نو په دې پسې لاړ شئ او تقوی وکړئ چې رحم در باندې وشي. ۱۵۶- په دې خاطر چې تاسي دا ونه وایئ چې کتاب خو تر موږ مخکې دوو ډلو ته ورکړل شوی او موږ يې له لوستلو او ښودلو ناخبره وو. ۱۵۷- یا ووایئ که په موږ کتاب نازل شوی وای، نو موږ به تر هغوی ډېر هدایت موندلای وای. نو تاسي ته ستاسي د رب له طرفه یو روښانه دلیل او هدایت او رحمت راغی. نو تر هغه به بل ظالم څوک وي چې د الله نښي دروغ وبولي او مخ تري واړوي. څوک چې زموږ له نښو مخ اړوي، موږ به ورته د دې مخ اړولو په بدل کي ډېر بد عذاب

ورکړو. ۱۵۸- ایا دا خلک دي ته په ټمه دي چې ملایکي ورته را ښکته شي یا ورته ستا رب راشي یا ستا د رب په نښو کې کومه نښه واضح شي. په کومه ورځ چې ستا د رب له نښو کومه نښه راشي، نو هېڅا ته به د هغه ایمان فایده ورنه کړل شي چې مخکې یې ایمان نه وي راوړی یا یې په خپل ایمان کې څه نېکي نه وي کړي. ووایه تاسي په ټمه اوسئ، موږ به هم په ټمه یوو.
۱۵۹- چا چې په خپل دین کې لاري ویستلي، که هغوی ډلې ډلې شول ته ورسره کار مه لره. د هغوی معامله الله سره ده. بیا به ورته هماغه ووایي چې دوی څه کول. ۱۶۰- څوک چې نېکي راوړي، هغه ته یې لس چنده بدل دی. او څوک چې بدي راوړي هغه ته به هغومره (برابره) بدل ورکول کېږي او په هغوی به ظلم نه کېږي.
۱۶۱- ووایه، زما رب ماته سمه لار را ښودلي ده. د ابراهیم د صحیح دین په طرف چې په صداقت ولاړ و او له مشرکانو نه، نه و. ۱۶۲- ووایه زما لمونځ او زما قرباني او زما ژوند او زما مرګ د الله لپاره دی چې د ټول جهان رب دی. ۱۶۳- د هغه هېڅ شریک نشته او ماته د همدې حکم شوی او زه تر ټولو مخکې فرمانبردار یم. ۱۶۴- ووایه، ایا زه له الله بغیر بل رب ولټوم، سره د دې چې هغه د هر څه رب دی او هر انسان چې هر څه ګټي، د هغه تاثیر پرې کېږي. او هېڅ پېټی پورته کونکی به د بل پېټی نه پورته کوي. بیا به تاسي خپل رب ته ستنېږئ. نو هغه به تاسي ته (د هغه څه په اړه) وایي چې په کوم شي مو اختلاف کاوه. ۱۶۵- او هماغه دی چې تاسي یې په ځمکه د یو بل ځای‌ناستي (جانشین) کړئ او په تاسي کې یې د یوه درجه په بل لوړه کړه چې هغه څه درکړي په هغه مو وازمایي. ستاسي رب زر جزا ورکونکی دی او بېشکه ښونکی او مهربان دی.

سوره الاعراف ۷

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- **آلمص**. ۲- دا کتاب دی چې په تا نازل شوی دی. نو ستا زړه دې د دې له وجې نه تنګېږي چې ته د دې په وسیله خلک ووېروې او دا د ایمان خاوندانو لپاره یادونه ده. ۳- چې نازل شوی دی ستا د رب له طرفه، د هغه پیروي وکړه او له هغه بغیر د نورو پالونکو پیروي مه کوئ. تاسي ډېر لږ نصیحت منئ. ۴- او څومره کلي مونږ هلاک کړي دي. په هغوی زمونږ عذاب د شپې راغلی یا ماسپښین چې هغوی به آرام کاوه. ۵- بیا چې په هغوی زمونږ عذاب راغی، نو هغوی له دې بغیر نور هېڅ نه شول ویلی چې مونږ ربښتیا ظالمان یوو. ۶- نو مونږ حتماً له هغوی پوښتنه کوو چې چا ته رسولان لېږل شوي او مونږ به حتماً له رسولانو پوښتنه کوو. ۷- بیا به مونږ د هغوی په مخکې هر څه له علم سره بیان کړو او مونږ هېڅکله غایب نه وو. ۸- په هغه ورځ به یوازې حق دروند وي. نو د چا تله چې درنه وي، هغه به کامیاب وي. ۹- او د چا تله چې سپکه وي، هغوی هغه خلک دي چې ځانونه یې په تاوان کې اچولي، ځکه هغوی زمونږ له نښو سره بې عدلي کوله.
۱۰- او مونږ تاسي ته په ځمکه ځای درکړ، او مونږ په کې تاسي ته د ژوند وسایل برابر کړل، خو تاسي ډېر لږ شکر وباسئ. ۱۱- او مونږ تاسي پیدا کړئ، بیا مو ستاسي صورت ساز کړ. بیا مو ملایکو ته وویل چې آدم ته سجده وکړئ. نو هغوی سجده وکړله، خو ابلیس په سجده کونکو کې شامل نه شو. ۱۲- الله ورته وویل چې ته څه شي له سجدې منع کړې، سره د دې چې ما درته حکم کړی و. ابلیس وویل چې زه تر هغه غوره یم. تا زه له اوره جوړ کړی یم او آدم له خاوري. ۱۳- الله

وویل چې ته له دې ځایه ښکته شه. ته دا حق نه لرې چې (دلته) کبر وکړې. نو ووځه، یقیناً چې ته ذلیل یې. ۱۴- ابلیس وویل تر هغې ورځې مهلت راکړه، په کومه ورځ به چې ټول خلک را پورته کیږي. ۱۵- الله ورته وویل چې تاته مهلت درکړی شو. ۱۶- ابلیس ورته وویل دا چې تا زه ګمراه کړی یم، نو زه به د خلکو لپاره ستا په سمه لاره کښنم. ۱۷- بیا به د هغوی له مخې او شا او د هغوی له ښي او چپ (طرفه) راځم او ته به په هغوی کې زیاتره شکرګزاره ونه مومې. ۱۸- الله وویل چې ووځه له دې ځایه ذلیل او رټل شوی. په هغوی کې چې هر څوک ستا په لاره لاړ شي، نو زه به له هغوی ټولو دوزخ ډک کړم.
۱۹- او ای آدمه، ته او ستا میرمن په جنت کې اوسیږئ او وخورئ له هر ځایه چې غواړئ، خو هغې ونې ته مه نږدې کیږئ، ګنې په تاوانکونکو کې به راشئ. ۲۰- بیا شیطان هغوی دواړه ولمسول چې خپل د شرم هغه ځایونه لوڅ کړي چې له هغه پټ شوي وو. هغه وویل ستاسې رب تاسې له دې ونې یوازې په دې خاطر منع کړي یئ چې تاسې دواړه ملایکې نه شئ یا تاسې د تل لپاره ژوند ونه مومئ. ۲۱- او هغه قسم وخوړ او ویې ویل چې زه ستاسې خیرخواه یم.
۲۲- نو هغوی په فریب لیواله کړل. بیا چې دواړو د هغه ونې میوه وخوړله، نو د هغوی شرمګاه ښکاره شوې. هغوی ځانونه د باغ په پانو پټول پیل کړل او د هغوی رب ور غږ کړ چې ایا تاسې ما له دې ونې نه وئ منع کړي او دا مې (درته) نه وو ویلي چې شیطان ستاسې ښکاره دښمن دی. ۲۳- هغوی وویل، ای زمونږ ربه، مونږ په خپلو ځانونو ظلم کړی او که ته مونږ ونه بښې او په مونږ رحم ونه کړې، نو مونږ به په تاوانکونکو کې راشوو. ۲۴- الله وویل، ښکته شئ، تاسې د یو بل دښمنان شوئ او تاسې لپاره په ځمکه د یوې ټاکلې مودې لپاره اوسېدل او ګټه

اخیستل شوو. ۲۵- الله وویل، په هماغې کې به تاسې ژوند کوئ او په هماغې کې به تاسې مرئ او له هماغې به تاسې را ویستل کیږئ.
۲۶- ای د آدم اولاده، تاسې ته موږ داسې لباس نازل کړ چې ستاسې د بدن قابل شرم برخې پټې کړي او زینت هم (درکړي). او د تقوی لباس تر دې هم غوره دی. دا د الله له نښو دې چې خلک غور وکړي. ۲۷- ای د آدم اولاده، شیطان مو تږر نه باسي، لکه څنګه یې چې ستاسې مور او پلار له جنته را وویستل، هغه د هغوی جامې وویستلې چې د خلکو مخ ته یې بې پردې کړي. او د هغه ملګري تاسې له داسې ځایه ګوري، له کومه ځایه چې تاسې هغوی نه ګورئ. موږ شیطانان د هغه چا ملګري کړي چې ایمان نه راوړي.
۲۸- او څوک چې فحش (بښکاره بدي) کوي، وایي چې موږ خپل پلار نیکه همداسې لیدلي او الله موږ ته همداسې حکم کړی دی. ووایه، الله هیڅکله د بد کار حکم نه کوي. ایا تاسې په الله پورې هغه خبره تړئ چې په هکله یې نه پوهیږئ. ۲۹- ووایه چې زما رب د قسط (عدل) حکم کړی او دا چې د هر لمانځه په وخت خپل مخ سیده کوئ. او هغه را بولئ او د هغه لپاره دین خالص کوئ. لکه څنګه چې هغه تاسې مخکې پیدا کړئ، داسې به تاسې بیا هم پیدا کیږئ. ۳۰- یوې ډلې ته هغه لاره ښودلې او یوه ډله داسې ده چې ګمراهي پرې ثابته شوې ده. هغوی الله پریښې او شیطان یې د ځان ملګری کړی او دا ګمان کوي چې ګني په هدایت دي.
۳۱- ای د آدم اولاده، د هر لمانځه په وخت خپل لباس اغوندئ او خورئ څښئ او له حده مه وځئ. بېشکه الله هغوی نه خوښوي چې له حده وځي.
۳۲- ووایه د الله هغه زینت او د خوراک پاک شیان چا حرام کړي چې الله خپلو بندګانو ته پیدا کړي. ووایه هغه د دنیا په ژوند کې هم د ایمان د خاوندانو لپاره دي او په آخرت کې خو به خاص د هغوی لپاره وي.

داسي مورِ خپل آيتونه په روښانه ډول بيانوو د هغو خلکو لپاره چې پوهېدل وغواړي. ۳۳- ووايه، زما رب خو فحش خبرې حرامې کړي که پټې وي که ښکاره او ګناه او ناحقه زياتی او دا خبره چې تاسي له هغه سره څوک شريک کړئ چې هغه يې هېڅ دليل نه دی نازل کړی او دا چې تاسي په الله پسې داسي خبره وترئ چې تاسي پرې نه پوهېږئ.
۳۴- او د هر قوم لپاره يوه ټاکلې موده ده. بيا چې د هغوی موده راشي، نو هغوی به نه يو ساعت وروسته کېدای شي او نه به مخکې کېدای شي.
۳۵- ای د آدم اولاده، که تاسي ته ستاسي له منځه رسول راشي او زما آيتونه درته ووايي، نو څوک چې ووېرېده او ځان يې اصلاح کړ، د هغوی لپاره به نه وېره وي او نه به هغوی خفه وي. ۳۶- او څوک چې زما آيتونه دروغ وبولي او کبر پرې وکړي، هغوی دوزخيان دي. تل به هغه کې اوسېږي. ۳۷- بيا به تر هغه لوی ظالم څوک وي چې په الله تور پورې کړي يا د هغه نښې دروغ وبولي، د هغوی په نصيب چې کومه برخه ليکل شوې، هغه به ورته رسېږي. تر دې چې زمورِ لېږلي د هغوی د ساه اخيستو لپاره ورته ور ورسېږي، نو له هغوی به وپوښتي چې له الله بغير مو څوک رابلل هغوی اوس چېرې دي. هغوی به ووايي هغوی ټول له مورِ ورک شوي. او هغوی به په ځان اقرار وکړي چې بېشکه هغوی انکار کونکي وو.
۳۸- الله به ووايي، ورننوځئ اور ته د جناتو او انسانانو له هغو ډلو سره چې له تاسي مخکې تېرې شوې دي. هره ډله چې دوزخ ته ننوځي، په خپلې ملګرې ډلې به لعنت ووايي. تر دې چې کله په کې راټول شي، نو د هغوی وروستي به د مخکينيو په هکله ووايي، ای زمورِ ربه، دا هغه خلک دي چې مورِ يې ګمراهان کړو، نو دوی ته د اور دوه چنده عذاب ورکړه. الله به ووايي چې د ټولو لپاره جزا دوه چنده ده، خو تاسي نه پوهېږئ.

۳۹- او د هغوی مخکینې به د وروستنیو په هکله وایي چې موږ په تاسې هېڅ فضلیت نه لرو. نو د خپلو ګټو په نتیجه کې د اور خوند وګورئ.
۴۰- بېشکه کومو خلکو چې زموږ نښې دروغ بللي او کبر یې پرې کړی، د هغوی لپاره به د آسمان دروازې نه ببرته کېږي او هغوی به جنت ته نه ننوځي، تر څو چې اوښ د سترنې له سوري تېر نه شي. او موږ مجرمانو ته همداسې جزا ورکوو. ۴۱- د هغوی لپاره به د دوزخ کټ هم وي او دپاسه (چې څه اغوندي) هغه به هم د دوزخ وي. او موږ ظالمانو ته همداسې جزا ورکوو. ۴۲- او چا چې ایمان راوړ او نېک کارونه یې وکړل، موږ په هر شخص د هغه وس سره سم پېټي اچوو. همدا خلک د جنت والا دي او تل به په کې اوسېږي.
۴۳- او موږ به د هغوی له سینو هر ډول کرکه وباسوو. د هغوی (د باغونو) لاندې به نهرونه بهېږي او هغوی به وایي چې ټول تعریفونه د الله دي چې موږ یې دلته را ورسولو او موږ لاره نه شوه موندلای که هغه راته هدایت نه وای کړی. زموږ د رب رسول رښتیا خبره راوړې وه. او غږ به راشي چې دا جنت دی چې تاسې یې د خپلو اعمالو له وجې وارثان ټاکل شوي یئ.
۴۴- او جنتیان به دوزخیانو ته غږ کوي چې موږ سره خپل رب کومه وعده کړې وه هغه موږ رښتیا وموندله، ایا تاسې هم د خپل رب وعده رښتیا وموندله. هغوی به وایي هو. بیا به یو کس د دواړو له منځه غږ کړي چې په ظالمانو دې لعنت وي. ۴۵- چې د الله له لارې یې (خلک) منع کول او کوږوالی یې په کې لټاوه او له آخرت منکر وو.
۴۶- او د هغوی دواړو ترمنځ به یوه پوله وي. او په اعراف به ځینې خلک وي چې هر څوک به له خپلو نښو پېژني او جنتیانو ته به غږ کوي چې په تاسې دې سلامتي وي، هغوی به لا جنت ته نه وي ننوتي، خو

تمه به يي لري. ۴۷- او بيا چې د هغوی سترګې په دوزخيانو ولګيږي، نو وايي به چې ای زمور ربه، مور له دې ظالمانو سره مه شاملوه. ۴۸- او د اعراف والا به په هغو خلکو غږ کوي چې هغوی له خپلو نښو پېژني. وايي به چې ستاسي ډله او ستاسي لويي ستاسي په کار نه شوه. ۴۹- ايا دا هغه خلک دي چې تاسي يې په هکله قسم کاوه چې دوی ته به د الله رحمت ونه رسيږي. جنت ته ننوځئ، اوس نه په تاسي کومه وېره شته او نه به تاسي خفه يئ.
۵۰- او دوزخيان به جنتيانو ته غږ کوي چې په مور لږي اوبه را واچوئ له هغه څه چې الله تاسي ته د خوراک لپاره درکړي دي. هغوی به وايي چې الله دا دواړه شيان په منکرينو حرام کړي دي. ۵۱- هغوی چې خپل دين يې لوبې ټوکې کړي وي او هغوی چې د دنيا ژوند په تېروتنه کې اچولي وو. نو نن به مور هغوی هېر کړو، هغسې لکه څنګه چې هغوی خپل د هغې ورځې ملاقات هېر کړی او لکه څنګه چې هغوی زمور له نښو انکار کاوه.
۵۲- او مور هغو خلکو ته داسي کتاب ور لېږلی چې مور د علم په بنسټ مفصل کړی او چا چې ايمان راوړی هغوی ته مو هدايت او رحمت (ګرځولی). ۵۳- ايا اوس هغوی دي ته په تمه دي چې د دې مضمون واضح شي. په کومه ورځ يې چې مضمون واضح شي، نو کومو خلکو چې تر دې پخوا هېر کړی و، هغوی به ووايي چې بېشکه زمور د رب پېغمبرانو حق راوړی و. نو ايا اوس کوم شفاعت کونکی شته چې زمور شفاعت وکړي يا مور بېرته هغه ځای ته ولېږي، چې مور هلته تر هغې مختلف عمل وکړو چې مو مخکې کاوه. هغوی خپل ځان په تاوان کې اچولی او څه يې چې زړونو کې پټول هغه تري هېر شوي.

۵۴- بېشکه ستاسي رب هغه الله دی چې آسمانونه او ځمکه يې په شپږو ورځو کې پيدا کړل. بيا په عرش متمکن شو. هغه شپه په ورځې راوړي او ورځ ورپسې په منډه راځي. هغه لمر، سپوږمۍ او ستوري پيدا کړي او ټول د هغه د حکم تابع دي. ياد ساتئ، پيدا کول او حکم کول د هغه کار دی. هغه د برکت خاوند دی چې د ټول جهان رب دی. ۵۵- خپل رب په زاړۍ ښکاره او پټ يادوئ. يقيناً هغه له حده وتونکي نه خوښوي. ۵۶- او د هغه له اصلاح وروسته په ځمکه فساد مه کوئ. هغه په وېره او هيله را وبولئ. يقيناً د هغه رحمت نېکو خلکو ته نږدې دی.
۵۷- او هغه الله دی چې هواګاني له خپل رحمت مخکې د زېرې په توګه لېږي. بيا چې هغه ګڼې وريځې را پورته کوي، مور هغه د يوه وچ وطن لور ته لېږو. بيا مور د هغه په وسيله را ښکته کوو. بيا د هغو (اوبو) په وسيله هر ډول مېوې را شنې کوو. په دې ډول مور مړي را وباسوو چې تاسي غور وکړئ. ۵۸- او کومې ځمکې چې ښې دي د هغه پيداوار د هغه د رب په حکم راوځي، او کومې ځمکې چې خرابې وي، د هغه پيداوار لږ وي. په دې توګه مور خپلې نښې مختلفو اړخونو کې ښيو د هغو لپاره چې شکر کوي.
۵۹- مور نوح د هغه د قوم طرف ته ولېږه. نوح وويل ای زما قومه، د الله عبادت وکړئ. له هغه بغير ستاسي بل معبود نشته. زه په تاسي د يوې لويې ورځې له عذابه وېرېږم. ۶۰- د هغه د قوم مشرانو وويل مور ته خو داسي ښکاري ته په يوه ښکاره ګمراهۍ اخته يې. ۶۱- نوح وويل ای زما قومه، په ما کې ګمراهي نشته، بلکې زه د ټول عالم د پروردګار (له اړخه) را استول شوی يم. ۶۲- تاسي ته د خپل رب پيغامونه در رسوم او ستاسي خيرخواهي کوم. او زه د الله له طرفه په هغه خبره پوهيږم چې تاسي پرې نه پوهيږئ. ۶۳- ايا تاسي په دې حيران يئ چې ستاسي د رب

نصیحت تاسي ته ستاسي د ډلي د یوه کس په وسیله راغی چې تاسي ووپروي چې وساتل شئ او رحم در باندې وشي. ۶۴- نو هغوی هغه دروغ وباله. بیا مور نوح وساته او هغه خلک هم چې ورسره په کښتۍ کې وو او مور هغه خلک ډوب کړل چې زمور نښې یې دروغ بللې وې. بېشکه هغه خلک ړانده وو.
۶۵- او عاد ته مور د هغه ورور هود ور ولیږه. هغه وویل ای زما قومه، د الله عبادت وکړئ، له هغه بغیر ستاسي هېڅ معبود نشته. نو تاسي نه وېرېږئ. ۶۶- د هغه د قوم مشرانو چې انکار کاوه، ویې ویل، مور خو تا په بې عقلۍ اخته وینوو او مور داسي ګمان کوو چې ته دروغجن یې. ۶۷- هود وویل چې ای زما قومه، په ما کې بې عقلي نشته، بلکې زه د ټول عالم د رب رسول یم. ۶۸- تاسي ته د خپل رب پیغامونه در رسوم، ستاسي خیرخواه او امین یم. ۶۹- ایا تاسي په دې حیران یئ چې تاسي ته ستاسي له منځه د یوه کس په وسیله، ستاسي د رب نصیحت راغی چې هغه تاسي ووپروي. او یاد کړئ چې کله هغه د نوح له قوم وروسته تاسي د هغه ځای ناستي (جانشین) کړئ او ستاسي بدنونه یې قوي کړل، نو د الله نعمتونه یاد کړئ چې کامیابي وموميئ.
۷۰- د هود قوم وویل، ایا ته مور ته د دې لپاره راغلی یې چې مور یوازې د الله عبادت وکړو او هغو پرېږدو چې زمور پلار نیکه یې عبادت کاوه. نو ته چې د کوم عذاب خبرداری راکوې، که رښتینی یې هغه راوړه. ۷۱- هود وویل، ایا په تاسي ستاسي د رب له طرفه عذاب او غضب نازل شوی دی. ایا تاسي ماسره په هغو نومونو جنګېږئ چې ستاسي پلرونو او نیکونو اېښي دي. هغه چې الله یې هېڅ سند نه دی نازل کړی. نو په تمه شئ، زه هم تاسي سره په تمه ناستو کې یم. ۷۲- بیا مور

هغه او د هغه ملګري په خپل رحمت وساتل او د هغو خلکو ریښي مو پرې کړې چې زموږ نښې يې دروغ بللې او نه يې منلې.
۷۳- او ثمود ته مو د هغوی ورور صالح ولېږه. هغه وويل ای زما قومه، د الله عبادت وکړئ، له هغه بغیر ستاسي هېڅ معبود نشته. تاسي ته ستاسي د رب له طرفه يوه ښکاره نښه راغلې ده. دا د الله اوښه تاسي ته د يوې نښې په توګه ده. نو هغه پرېږدئ چې د الله په ځمکه خوراک وکړي. او هغه ته کوم تاوان ونه رسوئ، ګني تاسي به يو له دردە ډک عذاب ونيسي.
۷۴- او ياد کړئ چې الله له عاد وروسته تاسي د هغوی ځای‌ناستي (جانشين) کړئ او تاسي ته يې په ځمکه استوګنځای درکړ. تاسي د هغه په ميدانونو کې مانۍ جوړوئ او غرونه توږئ او کورونه جوړوئ. نو د الله نعمتونه ياد کړئ او په ځمکه فساد مه خپروئ.
۷۵- د هغه د قوم مشرانو چې کبر يې وکړ، هغو مومنانو ته يې وويل چې ناتوان ګڼل کېده، ايا تاسي باور لرئ چې صالح د خپل رب له طرفه را لېږل شوی. هغوی وويل موږ خو په هغه څه ايمان راوړی چې ده راوړي دي. ۷۶- هغو کبرجنو خلکو وويل چې موږ خو له هغه څه منکر يوو چې تاسي پرې ايمان راوړی دی. ۷۷- بيا هغوی اوښه حلاله کړه او د خپل رب له حکم يې مخ واړوه. او هغوی وويل، ای صالح، که ته پېغمبر يې نو هغه عذاب راوړه چې موږ دې تري وېرولو. ۷۸- بيا هغوی زلزلې را ونيول او په خپل کور کې پرمخې پراته پاتې شول. ۷۹- او صالح په دې وينا د هغوی له کلي را ووت چې ای زما قومه، ما تاسي ته د خپل رب پيغام در ورساوه او ما ستاسي خير وغوښت، خو تاسي خيرخواهان نه خوښوئ.
۸۰- او موږ لوط ولېږه. کله چې هغه خپل قوم ته وويل، ايا تاسي د ښکاره بې حيايي کار کوئ چې له تاسي مخکې په دنيا کې هېڅا نه دی کړی.

۸۱- تاسي ښځي پرېږدئ او په سړيو خپل خواهش پوره کوئ. بلکي تاسي له حده اوښتونکي خلک يئ. ۸۲- خو د هغه د قوم ځواب ورته له دي بغير بل څه نه و چې دا له خپل کلي وباسئ. دا خلک ځان ډېر پاک پاک کوي. ۸۳- بيا مونږ لوط او د هغه کورنۍ وساتل، د هغه له مېرمني بغير چې په وروسته پاتي کېدونکو کي شوه. ۸۴- او مونږ په هغوی د تيرو باران ووراوه، بيا وګورئ چې د مجرمانو انجام څنګه شو.
۸۵- او مدين ته مونږ د هغوی ورور شعيب ولېږه. هغه وويل ای زما قومه، د الله عبادت وکړئ، له هغه بغير ستاسي هېڅ معبود نشته. تاسي ته ستاسي د رب له طرفه دليل راغلی دی. نو ناپ او تول پوره کوئ. او خلکو ته د هغو ځيزونه لږ مه ورکوئ. او د دي له اصلاح وروسته په ځمکه فساد مه خپروئ. دا ستاسي لپاره غوره ده که تاسي مومنان يئ.
۸۶- او په لاره (د دي لپاره) مه کېنئ چې څوک ووېروئ د الله له لارو او منع کړئ هغه خلک چې ايمان يي پرې راوړی او د هغه په لاره کي کوږوالی ولټوئ. او ياد کړئ چې تاسي ډېر لږ وئ، بيا تاسي ډېر کړی شوئ. او وګورئ چې د فساد کونکو انجام څه شو. ۸۷- او که په تاسي کي يوي ډلي په هغه څه ايمان راوړی چې ما راوړی او يوي ډلي ايمان نه دی راوړی، نو په تمه شئ تر هغې چې الله ستاسي ترمنځ فيصله وکړي او هغه غوره فيصله کونکی دی.
* ۸۸- د قوم لويو متکبرانو وويل چې ای شعيبه مونږ به تا او هغو چې په تا يي ايمان راوړی له خپل کلي وباسو، يا بېرته زمونږ ملت ته راشه. شعيب وويل، که چېرې مونږ دا کار خوښ نه کړو بيا هم. ۸۹- مونږ په الله دروغ تېونکي شوو که چېرې مونږ له هغې وروسته بيا هم ستاسي ملت ته درشو چې الله تري مونږ ساتلي يوو. او مونږ ته دا ممکنه نه ده چې هغه ملت ته بېرته ستانه شوو، مګر که چېرې زمونږ رب الله داسي

وغواړي. زمور رب هر څه په خپل علم کې راوستې دي. مور په خپل رب توکل کړی دی. ای زمور ربه، زمور او زمور د قوم ترمنځ حق فیصله وکړه، ته غوره فیصله کونکی یې. ۹۰- او په هغه قوم کې چې کومو مشرانو انکار کړی و، ویې ویل، که تاسې د شعیب پیروي وکړئ، نو برباد به شئ. ۹۱- بیا هغوی زلزلې ونیول. نو هغوی په خپلو کورونو کې پرمخې پراته پاتې شول۔ ۹۲۔ چا چې شعیب دروغجن بللی و، داسې شوو لکه په دې کلي کې چې بیخي اوسېدل نه. چا چې شعیب دروغجن بللی و، هغوی په تاوان کې پاتې شول. ۹۳- شعیب له هغوی مخ واړوه، لاړ او ویې ویل، ای زما قومه، ما تاسې ته د خپل رب پیغامونه در ورسول، او ستاسې خیرخواهي مې وکړه. اوس په منکرانو څه افسوس وکړم.

۹۴- او مور چې هر کلي ته هر نبي ولېږه، د هغه (ځای) خلک مور په سختیو اخته کړل چې زاری وکړي. ۹۵- بیا مور خفګان په سوکالی بدل کړ تر دې چې هغوی ښه پرمختګ وکړ او ویې ویل چې تکلیف او خوښي خو زمور پلار نیکونو ته هم رسېدلي. بیا مور هغوی ناڅاپه ونیول او هغوی د دې ګمان هم نه کاوه. ۹۶- او که د کلي خلکو ایمان راوړی وای او وېرېدلي وای، نو مور به په هغوی د آسمان او ځمکې نعمتونه پرانیستي وای. خو هغوی دروغ وبلل، نو مور هغوی د خپلو اعمالو په بدل کې ونیول. ۹۷- بیا ایا د کلي خلکو سره دا وېره نه وه چې په هغوی زمور د عذاب د شپې په داسې حال کې راشي چې هغوی به ویده وي. ۹۸ یا د کلي خلکو سره دا وېره نه وه چې زمور عذاب پرې په هغه ورځ راشي چې هغوی په لوبو اخته وي. ۹۹- ایا دې خلکو سره د الله د تدبیرونو وېره ختمه شوې وه. نو د الله له تدبیرونو هغه خلک بې وېرې کېږي چې تباه کېدونکي وي.

۱۰۰- ایا څوک چې د ځمکې وارثان شوي، دوی د دې (ځمکې) له تېرو استوګنو سبق نه دی اخیستی چې که موږ وغواړو، هغوی په خپلو ګناهونو کې نیولای شوو. او موږ د هغوی په زړونو مهر کړی، نو هغوی نه پوهیږي. ۱۰۱- دا هغه کلي دي چې ځینې حالات یې موږ تاته وایوو. هغوی ته زموږ رسولانو ښکاره دلیلونه راوړلي، خو هیڅکله داسې ونه شوه چې هغوی په هغه خبره ایمان راوړي چې مخکې یې دروغ بللې وه. په دې توګه الله د منکرینو په زړونو مهر کوي. ۱۰۲- او موږ په هغوی کې زیاتره خلک وعده ماتونکي ولیدل او په هغوی کې زیاتره نافرمانه وموندل.
۱۰۳- بیا له هغې وروسته موږ موسی له خپلو نښو سره فرعون او د هغه د قوم مشرانو ته واستوه، خو هغوی زموږ له نښو سره ظلم وکړ. نو وګوره چې د مفسدینو انجام څه شو. ۱۰۴- او موسی وویل ای فرعونه، زه د عالم د پرودګار له لورې را لیږل شوی یم. ۱۰۵- او دا حق لرم چې د الله په نوم له حق پرته بله خبره ونه کړم. ما تاته ستا د رب له طرفه ښکاره دلیل راوړی دي. نو ماسره بني اسرائیل تللو ته پرېږده. ۱۰۶- فرعوون وویل، که تا کومه نښه راوړې وي او ښودنه یې، نو وړاندې یې کړه. ۱۰۷- بیا موسی خپله امساء وغورځوله او له هغه سمدستي صفا ښامار جوړ شو. ۱۰۸- او هغه خپل لاس را وویست، نو هغه ناڅاپه د لیدونکو مخې ته وځلېده. ۱۰۹- د فرعون د قوم مشرانو وویل چې دا سړی ډېر تکړه جادوګر دی. ۱۱۰ هغه غواړي چې تا ستا له ځمکې وباسي. ۱۱۱- او ستا څه مشوره ده. هغو وویل موسی او د ده ورور ته مهلت ورکړه او ټول ښار ته جارچیان (نغاړچیان) ولېږه. ۱۱۲- هغوی به تاته ټول تکړه جادوګر راوړي.

۱۱۳- او جادوګران فرعون ته راغلل. هغوی ویل چې که موږ بریالي شوو، نو انعام به حتماً راکول کېږي. ۱۱۴- فرعون ویل، هو او یقیناً تاسي به زمونږ په نږدې کسانو کې شامل شئ. ۱۱۵- جادوګرو وویل، یا یې ته وغورځوه یا یې موږ غورځوو. ۱۱۶- موسی وویل، تاسي یې وغورځوئ. بیا چې هغوی وغورځول نو د خلکو په سترګو یې جادې وکړې او په هغوی یې وېره خپره کړه او ډېره لویه دوکه یې ورته وړاندې کړله. ۱۱۷- موږ موسی ته حکم ولېږه چې خپله امساء وغورځوه. نو هغې ناڅاپه هغه ټول وخوړل چې هغوی غورځولي وو. ۱۱۸- نو حق ښکاره شو او هغوی چې څه ویلي وو، هغه ټول باطل شول. ۱۱۹- نو هغو خلکو همالته وبایلله او ذلیل شول. ۱۲۰- او جادوګر په سجده پرېوتل. ۱۲۱- هغوی وویل موږ په رب العالمین ایمان راوړ. ۱۲۲- چې د موسی او هارون رب دی.
۱۲۳- فرعون وویل، تاسي زما له اجازې بغیر په موسی ایمان راوړ. یقیناً دا یو سازش دی او تاسي په ښار کې په دې خاطر کړی چې اوسېدونکي یې له دې ځایه وباسئ، نو تاسي به زر پوه شئ. ۱۲۴- زه به ستاسي پښې او لاسونه په مخالفو اړخونو پرې کړم، بیا به تاسي ټول په دار وځړوم. ۱۲۵- هغوی وویل، موږ به خپل رب ته ور ستنېږو. ۱۲۶- ته یوازې موږ ته د دې خبرې جزا راکوی چې موږ ته د خپل رب نښې ښکاره شوې، نو موږ پرې ایمان راوړ. ای ربه، موږ ته صبر راکړه او موږ ته په اسلام (کې) وفات راکړه.
۱۲۷- د فرعون د قوم مشرانو وویل، ایا ته موسی او د هغه قوم پرېږدې چې په وطن کې فساد خپور کړي او تا او ستا معبودان پرېږدي. فرعون وویل چې موږ به د هغوی زامن ووژنو او د هغوی ښځې به ژوندۍ وساتوو. او موږ په هغوی پوره قادر یوو. ۱۲۸- موسی خپل قوم ته وویل

چې له الله مرسته وغواړئ او صبر وکړئ. ځمکه د الله ده، هغه چې په خپلو بندەګانو کې څوک وغواړي هغه يې (د ځمکې) وارث کوي. او آخره کې کاميابي د هغوی ده چې له الله وېرېږي. ۱۲۹- د موسی قوم وويل، مور ستا له راتللو مخکې هم وځوروول شوو او ستا له راتللو وروسته هم. موسی وويل، نږدې ده چې ستاسې رب ستاسې دښمن هلاک کړي او د هغه په ځای تاسې د هغوی د وطن خاوندان کړي، بيا وګورئ چې تاسې څنګه عمل کوئ.
۱۳۰- او مور د فرعون خلک په قحط او د پيداوار په کمي اخته کړل چې دا ورته نصيحت وي-۱۳۱- خو کله به چې په هغوی سوکالي راغله ويل به يې چې دا زمور لپاره ده او کله به چې پرې کوم آفت راغی نو موسی او د هغه ملګري به يې سپېره بلل. واورئ، د هغوی بدبختي خو له الله سره ده، خو په هغوی کې ډېر نه پوهيږي. ۱۳۲- او هغوی موسی ته وويل، په مور د جادو کولو لپاره که ته هره نښه راوړې، مور په تا ايمان نه راوړو.
۱۳۳- بيا مور په هغوی طوفان، او ملخان او سپړې او چونګښې (چيندخې) او وينه ور ښکته کړل. دا هره نښه جدا جلا وښودل شوه. بيا هم هغوی کبر وکړ، هغوی مجرمان وو. ۱۳۴- او په هغوی به چې کوم عذاب راغی نو ويل به يې چې ای موسی، خپل رب ته زمور لپاره دعا وکړه چې تا يې وعده کړي ده. که ته له مورږه دا عذاب لرې کړي، نو مور به حتماً په تا ايمان راوړو او له تا سره به بني اسرائيل تللو ته پرېږدو. ۱۳۵- بيا به چې مور له هغوی ټاکلي وخت ته رسېدو نه وروسته عذاب لرې کړ، نو هغوی به وعده ماته کړله.
۱۳۶- بيا مور هغوی ته جزا ورکړله او هغوی مو په سمندر کې ډوب کړل، ځکه هغوی زمور نښې دروغ بللې وې او له هغو بې پروا شوي

وو. ۱۳۷- او کوم خلک چې کمزوري بلل کېدل، هغوی مورِ د هغه وطن د ختیځ او لوېدیځ وارثان کړل چې مورِ پرې برکت اېښی و. او بني اسرائیلو لپاره ستا د رب نېکه وعده پوره شوه، ځکه چې هغوی صبر وکړ او د فرعون او د هغه قوم ټول هغه شیان برباد کړل چې هغوی جوړول او ودرول.
۱۳۸- او مورِ بني اسرائیل له سمندره پورې ویستل. تر دې چې هغوی (په لاره) داسې یوه قوم ته ورسېدل چې د بوتانو په عبادت اخته وو. هغوی وویل ای موسی، زمورِ د عبادت لپاره هم یو بوت جوړ کړه، لکه د دوی بوت چې دی. موسی وویل، تاسي ډېر جاهله خلک یئ. ۱۳۹- دا خلک چې په کوم کار اخته دي، تباه کېدونکي دي او دوی چې څه کوي هغه ټول باطل دي. ۱۴۰- هغه وویل، ایا زه تاسي ته له الله پرته بل معبود ولټوم، سره د دې چې هغه تاسي ته د ټولې دنیا په خلکو فضیلت درکړی دی. ۱۴۱- او کله چې مورِ تاسي د فرعون له خلکو وساتلئ، چې تاسي یې په سخت عذاب ککړ کړي وئ، ستاسي بچي یې وژل او ستاسي ښځې یې ژوندۍ پرېښودې او په هغه کې ستاسي د رب له طرفه تاسي ته لوی امتحان و.
۱۴۲- او مورِ موسی سره د دېرشو شپو وعده وکړله او هغه مو په لسو نورو شپو کې پوره کړه، نو د هغه د رب موده په څلوېښتو شپو کې پوره شوه. او موسی خپل ورور هارون ته وویل، له ما وروسته ته زما په قوم کې زما ځای ناستی (جانشین) شه، اصلاح کوه او د وراني پیدا کونکو په لاره مه ځه. ۱۴۳- او کله چې موسی زمورِ په وخت راغی او د هغه رب ورسره کلام وکړ، نو هغه وویل، ماته ځان وښیه چې زه دې وګورم. ویې فرمایل، ته ما هېڅکله نه شي لیدلی. البته غر ته وکوره، که هغه په خپل ځای پاتې شو، نو ته هم ما لیدلی شي. بیا چې کله رب په غره خپل

تجلی واچوله نو هغه یې ذره ذره کړ. او موسی بې هوشه ولوېده. بیا چې په سد شو نو ویې ویل، ته پاک یې، ما تاته رجوع وکړله او زه تر ټولو لومړی ایمان راوړونکی یم.
۱۴۴- الله وفرمایل، ای موسی، ماته په خلکو کې د خپلې پېغمبرۍ او خپل کلام په وسیله سرلوړی کړې. نو اوس واخله څه مې چې در عطا کړي دي. او په شکرګزارو کې راشه. ۱۴۵- او موږ هغه ته په کتېبو هر ډول نصیحت او د هر څه تفصیل ولیکه. دا قوي ونیسه او خپل قوم ته حکم وکړه چې د دې غوره مفهوم پیروي وکړي. ډېر زر به تاته د نافرمانو کورونه در وښییم.
۱۴۶- زه به له خپلو نښو هغه خلک واړوم چې په ځمکه ناحقه کبر کوي. که هغوی هر ډول نښې ووینې بیا به هم پرې ایمان نه راوړي. که هغوی د هدایت لاره وګوري نه به پرې ځي او که د ګمراهۍ لاره وګوري په هغې به ځي. دا ځکه چې هغوی زموږ نښې دروغ بللې او ځان یې پرې غافل کړی. ۱۴۷- او چا چې زموږ نښې او د آخرت ملاقات دروغ بللی، د هغوی اعمال ضایع شول او په بدل کې به هغه څه اخلي چې هغوی کول.
۱۴۸- او د موسی قوم د هغه په نشتون کې له خپلو ګاڼو (زیوراتو) یوه خوسی جوړ کړ. یوه تنه چې د غوایې غوندې غږ تري راوتە. ایا هغوی نه لیدل چې هغه (خوسی) نه دوی ته څه ویل او نه یې کومه لاره ښودله. هغوی دا خپل معبود کړ او ډېر ظالمان وو. ۱۴۹- بیا چې هغوی پښېمانه شول او دا یې احساس کړله چې په ناپوهۍ کې دي، نو ویې ویل، که زموږ رب په موږ رحم ونه کړ او موږ یې ونه ښښلو، نو موږ به یقیناً برباد شوو. ۱۵۰- او کله چې موسی خفه او غوسه خپل قوم ته را ستون شو، نو ویې ویل، تاسې له ما وروسته ډېر بد ځای ناستی (جانشین)

وټاکه. ایا تاسي د خپل رب له حکم مخکي تادي وکړله. او هغه کتیبي واچولې او د خپل ورور وېښته يې ونیول او ځان ته يې را کاږه. هارون وویل، ای زما د مور زویه، دي خلکو په ما زور وکړو او نږدي يې وژلی وم. نو ته دښمنانو ته دا موقع مه ورکوه چې ما پورې وخاندي او ما په ظالمانو کې مه شاملوه. ۱۵۱- موسی وویل، ای زما ربه ما او زما ورور وبښه او مور په خپل رحمت کې داخل کړه او ته تر ټولو لوی رحم لرونکی يې.
۱۵۲- بېشکه کومو خلکو چې خوسی معبود کړی و، هغوی ته به د هغوی د رب غوسه او د دنیا په ژوند کې ذلت ور ورسېږي. او ځوک چې دروغ تور پورې کوي مور داسي جزا ورکوو. ۱۵۳- او کومو خلکو چې بد کارونه وکړل او بیا يې له هغې وروسته توبه وویسته او ایمان يې راوړ، نو بېشکه له هغه وروسته ستا رب بښونکی او مهربان دی.
۱۵۴- او کله چې د موسی غوسه سړه شوه هغه کتیبي را واخیستې، په هغو کې هدایت او رحمت و، د هغو خلکو لپاره چې له خپل رب نه وېرېدل. ۱۵۵- او موسی زمور د ټاکلي وخت لپاره اویا[۷۰] تنه سړي وټاکل، بیا چې هغوی زلزلي ونیول، نو موسی وویل، ای زما ربه، که تا غوښتی نو دوی به دې مخکې هلاک کړي وای او زه هم. ایا ته مور په هغه کار هلاکوې چې په مور کې ناپوهانو کړی دی. دا ټول ستا امتحان دی، ته چې په دی ځوک وغواړې ګمراه کوي يې او ځوک چې وغواړې هدایت ورته کوې. ته زمور ساتونکی يې. نو ته مور وبښه او په مور رحم وکړه، ته تر ټولو غوره بښونکی يې. ۱۵۶- او مور ته په دې دنیا کې هم ښېګڼه ولیکه او په آخرت کې هم. مور تاته رجوع وکړه. الله وویل، زه خپل عذاب په هغو اچوم په چا يې چې زه غواړم او زما په

رحمت کې ټول شیان شامل دي. نو زه به دا هغو ته لیکم چې وېرېږي او زکات ورکوي او زمونږ په نښو ایمان راوړي.
۱۵۷- ځوک چې د دې رسول پیروي کوي چې نبي او امي دی، هغه چې په تورات او انجیل کې یې لیکلی مومي. هغه دوی ته د نیکۍ حکم کوي او دوی له بدۍ منع کوي او دوی ته پاک شیان جایز کوي او ناپاکه شیان حراموي او له هغوی هغه پېټي او قیدونه ښکته کوي چې په دوی (وضع) وو. نو چا چې په ده ایمان راوړ او چا چې د ده عزت وکړ، ده سره یې مرسته وکړله او د هغه رڼا پیروي یې ورکړله چې ده سره نازله شوې ده، نو هماغه خلک په کامیابانو کې دي.
۱۵۸- ووایه، ای خلکو، بېشکه زه د الله رسول یم، تاسې ټولو ته د هغه چا له اړخه چې په آسمانونو او ځمکه یې پاچاهي ده. او هماغه پیدا کول او وژل کوي. نو په الله او د هغه په امی رسول او نبي ایمان راوړئ چې ایمان لري په الله او د هغه په کلماتو او د هغه پیروي وکړئ چې هدایت وموموئ. ۱۵۹- او د موسی په قوم کې یوه ډله داسې هم ده چې د حق مطابق لارښوونه کوي او د هغه مطابق عدل کوي.
۱۶۰- او مونږ هغوی په دولس کورنیو ووېشل او هر یو مو جدا جلا ډله کړه. او کله چې د موسی قوم اوبه وغوښتلې، نو مونږ موسی ته حکم ولېږه چې په فلانۍ تیږه خپله امسا ووهه، نو له هغې دولس چینې را ووتې. هرې ډلې د خپلو اوبو ځښلو ځای (ګودر) معلوم کړ. او مونږ په هغوی د وریځو سیوری وکړ او من و سلوی مو نازل کړل. له هغو پاکو شیانو وخورئ چې مونږ تاسې ته درکړي. او هغوی زمونږ هېڅ ونه کړل، بلکې خپل ځان ته یې تاوان رساوه. ۱۶۱- او کله چې هغوی ته وویل شول چې هغه کلي ته لاړ شئ او په کې مېشت شئ. له هغه څه چې څه غواړئ وخورئ او ووایئ چې مونږ وبښه او په دروازو ټیټ سر ننوځئ،

مور به ستاسي ګناهونه وبښو. مور نېکي کونکو ته لا ډېر (اجر) ورکوو.
۱۶۲- بيا په هغوی کي ظالمانو هغه خبره بدله کړله چې ورته ټوی وه. بيا مور په هغوی له آسمانه عذاب نازل کړ، ځکه چې هغوی ظلم کاوه.
۱۶۳- او د دي کلي پوښتنه له هغو وکړه چې د سيند په غاړه وو. کله چې هغوی د سبت په هکله تجاوز کاوه. کله چې د هغوی د سبت په ورځي د هغوی ماهيان (کبان) د اوبو سر ته راتلل او کله چې به سبت نه و، نو نه به راتلل. هغوی مور په دي توګه امتحان کړل، په دي خاطر چې نافرماني يې کوله. ۱۶۴- او بيا چې په هغوی کي يوې ډلې وويل چې تاسي داسي خلکو ته ولي نصيحت کوئ چې الله يې هلاکوي يا سخت عذاب ورکوي. هغوی وويل، ستاسي رب ته د عذر وړاندې کولو لپاره او د دي لپاره چې هغوی شايد ووېرېږي.
۱۶۵- بيا چې هغوی هغه څه هېر کړل چې ورته ور ياد شوي وو، نو مور هغه خلک وساتل چې له بدو يې منع کوله او کومو خلکو چې په ځان ظلم کړی و، هغوی مو په سخت عذاب کي ونيول. په دي خاطر چې هغوی نافرماني کوله. ۱۶۶- بيا چې هغوی په هغه کار کي مخ ته تلل چې تري منع شوي وو، نو مور هغوی ته وويل چې ذليلي بيزوګاني شئ.
۱۶۷- او کله چې ستا رب اعلان وکړ چې هغه به په يهودو د قيامت تر ورځ داسي کسان ودروي چې دوی ته به نهايت بد عذاب ورکوي بېشکه ستا رب زر جزا ورکونکی او بېشکه هغه بښونکی او مهربان دی. ۱۶۸- او مور هغوی ډلي ډلي په ځمکه خواره کړل. په هغوی کي ځينې نېکان دي او ځينې تر دوی بدل. او مور هغوی په ښو او بدو حالاتو وازمايل چې منع شي.

۱۶۹- بیا په هغوی پسې وروسته ناخلفه خلک راغلل چې د کتاب وارثان شول، هغوی د دې دنیا متاع اخیستله او ویل یې چې موږ به حتماً بښل کېږو. او که همداسې متاع بیا مخې ته ورشي، دوی به یې بیا واخلي. ایا له هغوی په کتاب کې دا وعده نه ده اخیستل شوې چې هغوی به د الله په نوم له حق بغیر بله خبره نه کوي. او هغوی هغه څه لوستل شوي چې په (کتاب) کې لیکل شوي دي. او د آخرت کور وېرېدونکو ته غوره دی، ایا تاسي نه پوهېږئ. ۱۷۰- او څوک چې د الله کتاب کلک ونیسي او لمونځ کوي، بېشکه موږ به د مصلحینو اجر ضایع نه کړو. ۱۷۱- او موږ چې کله په هغوی غر را پورته کړ، ګویا چې چتر (سایبان) دی او هغوی داسې وګڼل چې په هغوی به را پرې وځي. هغه څه کلک ونیسئ چې موږ تاسي ته درکړي او په دې کې چې څه دي هغه یاد وساتئ چې وساتل شئ.
۱۷۲- او بیا چې ستاسي رب د آدم له ملا د هغه اولاد را وویست هغوی یې په خپل ځان ګواهان کړل. ایا زه ستاسي رب نه یم. هغوی وویل موږ اقرار کوو چې یې. دا په دې خاطر وشول چې تاسي د قیامت په ورځ دا ونه وایئ چې موږ په دې خبر نه وو. ۱۷۳- یا ووایئ چې زمونږ پلار نیکه له مخکې شرک کړی و او موږ له هغوی وروسته د هغه په نسل کې شوو. نو ایا ته موږ په هغه کار هلاکوې چې دروغجنو کړی و.
۱۷۴- او داسې موږ خپلې نښې ښکاره بیانوو چې هغوی رجوع وکړي.
۱۷۵- او هغوی ته د هغه کس حالات بیان کړه چې موږ ورته خپل آیتونه ورکړي وو او هغه تري وتښتېده. نو شیطان ورپسې شو او هغه په ګمراهانو کې راغی. ۱۷۶- او که موږ غوښتی وای هغه ته مو د آیتونو په مرسته غوراوی ورکاوه، خو هغه د ځمکې شو او د خپلو خواهشاتو پیروي یې وکړله. نو د هغه مثال د سپي دی چې که بوج پرې راوړې هم

غاپي او که يې پرېږدي هم غاپي. دا مثال د هغو خلکو دی چې زمونږ نښې يې دروغ بللي. نو ورته دا احوال بيان کړه چې هغوی فکر وکړي.
۱۷۷- د هغو خلکو ځومره بد مثال دی چې زمونږ نښې دروغ بولي او خپل تاوان کوي. ۱۷۸- او الله چې چاته لار وښيي، هماغه لار موندونکی کېږي او هغه چې ځوک بې لارې کړي، هماغه تاوانکونکي دي.
۱۷۹- او مونږ په جناتو او انسانانو کې ډېر د دوزخ لپاره پيدا کړي دي. د هغوی زړونه شته خو پوهېږي نه، سترګې شته خو پرې ګوري نه، غوږونه يې شته خو پرې اوري نه. هغوی داسې دي لکه ځناور بلکې له هغوی هم ګمراه. همدا خلک غافل دي. ۱۸۰- او ټول ښه نومونه الله لره دي. نو په دې (نومونو) هغه را بوله او هغه خلک پرېږده چې په دې نومونو کې کج روي کوي. هغوی به د خپلو کارونو بدله اخلي. ۱۸۱- او مونږ پيريان پيدا کړي، په هغوی کې يوه ډله داسې ده چې د حق مطابق لارښوونه کوي او د حق مطابق فيصله کوي. ۱۸۲- او کومو خلکو چې زمونږ نښې دروغ بللي، مونږ به هغوی ورو ورو ونيسو، په داسې ځای کې چې هغوی به خبر هم نه وي. ۱۸۳- او زه هغوی ته وخت (فرصت) ورکوم او زما تدبير ډېر قوي دی.
۱۸۴- ايا هغوی خلکو فکر نه دی کړی چې د هغوی ملګری جنون نه لري، هغه يو پاک وړونکی دی. ۱۸۵- ايا هغوی د آسمانونو او ځمکې نظام ته پام نه دی کړی او هغه ځيزونه چې الله پيدا کړي، او دې خبرې ته چې د هغوی موده را نږدې شوې وي. له دې وروسته به هغوی په کومه خبره ايمان راوړي. ۱۸۶- ځوک چې الله بې لارې کړي، هغه ته هېڅوک لار نه شي ښودلی. او هغه دوی په سرکشۍ کې سرګردانه پرېږدي. ۱۸۷- هغوی له تا د قيامت په هکله پوښتي چې کله به راځي. ووايه د دې علم زما له رب سره دی. هغه به يې په خپل وخت واضح

کړي. هغه په آسمانونو او ځمکه درنېږي. هر وخت چې په تاسي راځي، نو ناڅاپه به راځي. هغوی له تا پوښتي چې ګويا تا د دې تحقيق کړی دی. ووايه د دې علم يوازې له الله سره دی، خو زياتره خلک نه پوهيږي.
۱۸۸- ووايه، زه د خپل ځان د ښې او بدې مالک نه يم، مګر څه چې الله غواړي. او که زه په غيبو پوهيدی نو ځان ته به مې ډيرې ګټې کړې وای او ماته به هيڅ تاوان نه رسېدلای. زه يوازې يو وېروونکی او زېرې ورکونکی يم د هغو خلکو لپاره چې زما خبره مني.
۱۸۹- هماغه دی چې تاسي يې له يوه ځانه پيدا کړئ او له هماغه يې د هغه جوړه پيدا کړې چې تاسي ورسره آرامتيا ومومئ. بيا چې هغه (سړي) کله هغه (ښځه) را ونغاړله نو هغې سپک غوندې حمل واخيست. بيا يې هغه له ځان سره ګرځاوه. بيا چې هغه درنه شوه، نو دواړو په ګډه خپل رب ته دعا وکړله، که تا مور ته تندرست اولاد راکړ، نو مور به ستا شکرګزار يوو. ۱۹۰- خو کله چې الله هغوی ته تندرست اولاد ورکړ، نو هغوی د هغه (الله) په ور ښښل شوي شي کې نور خلک شريکان وګڼل. الله تر هغه مشرکانو خبرو لوړ دی چې دا خلک يې کوي. ۱۹۱- ايا هغوی داسي څه (الله سره) شريکوي چې څه نه پيدا کوي بلکې پخپله مخلوق دی. ۱۹۲- او هغوی نه له دوی سره څه مرسته کولای شي او نه له خپل ځان سره مرسته کولای شي. ۱۹۳- او که ته هغوی لارښوونې لپاره را وبولې، نو هغوی ستا په وينا نه درځي. که ته هغوی را وبولې که نه، يو شی دی. ۱۹۴- تاسي چې له الله بغير څوک را بولئ هغه ستاسي په شان بندګان دي. نو تاسي هغه را وبولئ، هغه دې ځواب درکړي که تاسي رښتينې يئ.
۱۹۵- ايا د هغوی پښې شته چې پرې لاړ شي. ايا د هغوی لاسونه شته چې څه پرې ونيسي. ايا د هغوی سترګې شته چې پرې وويني. ايا د

هغوی غوږونه شته چې پرې واوري. ووایه، تاسي خپلو شریکانو ته غږ کړئ. بیا تاسي زما په ضد تدبیرونه ونیسئ او ماته مهلت مه راکوئ.
۱۹۶- یقیناً زما کارساز الله دی چې کتاب یې نازل کړی او هغه د نېکو بندەګانو کارسازي کوي. ۱۹۷- او تاسي چې له هغه بغیر ځوک را بولئ، هغوی نه له تاسي سره مرسته کولای شي او نه له ځان سره مرسته کولای شي. ۱۹۸- او که ته هغوی لار ته را وبولي، هغوی به ستا خبره وا نه وري او تاته داسي ښکاري چې هغوی تاته ګوري، خو هغوی هېڅ نه ویني.
۱۹۹- له ببښنې کار اخله، د نېکۍ حکم کوه او له جاهلانو مخ اړوه. ۲۰۰- او که تاته د شیطان له اړخه کومه وسوسه درشي، نو له الله پناه غواړه. بېشکه هغه اورېدونکی او پوهېدونکی دی. ۲۰۱- ځوک چې وېرېږي، هغوی ته چې د شیطان له وجې کومه وسوسه ورشي، نو هغه وخت الله را یاد کړي او هغه وخت پوه شي. ۲۰۲- او ځوک چې د شیطان ورونه دي، هغوی ګمراهي ته را ښکل کېږي او هېڅ کمی نه پرېږدي.
۲۰۳- او کله چې ته هغوی ته کومه نښه (معجزه) ونه ښیي، نو هغه وایي چې تا له خپل اړخه هغه نښه ولې نه ده راوړې. ووایه زه یوازې د هغه څه پیروي کوم چې په ما د خپل رب له طرفه وحي راځي. دا ستا د رب له طرفه له پوهې ډکې خبرې دي او د هغو خلکو لپاره له هدایت او رحمت ډکې دي چې ایمان لري. ۲۰۴- او کله چې قرآن لوستل کېږي، نو په توجه یې واورئ چې رحمت در باندې وشي. ۲۰۵- او خپل رب سهار او ماښام په زړه کې په عاجزۍ او وېرې او ټیټ غږ یادوه او په غافلانو کې مه راځه. ۲۰۶- ځوک (ملایکې) چې ستا له رب سره دي،

د هغه (رب) په عبادت کبر نه کوي. او هغوی هغه پاک ذات یادوي او هغه ته سجده کوي.

سوره الانفال ۸

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- هغوی له تا د انفال (غنیمت) په هکله پوښتنه کوي. ووایه چې انفال د الله او د هغه د رسول دی. نو تاسې له الله ووېرېږئ او په خپلو کې اړیکې اصلاح کړئ او د الله او د هغه د رسول اطاعت وکړئ، که ایمان لرئ.
۲- د ایمان خاوندان هغو دي چې کله د الله ذکر وشي، نو د هغوی زړونه ووېرېږي او کله چې د الله آیتونه د هغوی په مخ کې ولوستل شي، د هغوی ایمان زیاتوي او هغوی په خپل رب توکل کوي. ۳- هغوی لمونځ قایموي او څه چې موږ ورکړي، له هغه مصرف کوي. ۴- همدا خلق رښتیني مومنان دي، او هغوی لپاره د هغوی د رب سره درجې او مغفرت دی او د هغوی لپاره د عزت رزق دی.
۵- لکه څنګه چې ستا رب ته له حق سره له خپل کور نه را ووېستې او په مومنانو کې یوه ډله په دې خبرې ناخوښه وه ۶- او هغوی د حق په دې معامله کې له تا سره جنګېدل سره د دې چې هغه (حق) واضح شوی و، ګویا چې هغوی مرګ ته ټېله کېږي او په سترګو یې ویني. ۷- او کله چې الله تا سره وعده کوله چې په دوو ډلو کې به یوه تاته درکول شي، او تا غوښتل چې بې اغزي ډله تاته درکول شي. او الله غوښتل چې په خپلو کلماتو د حق، حقانیت ثابت کړي او منکرانو جړې غوڅې کړي. ۸- چې حق حق پاتې شي او باطل باطل پاتې شي، که څه هم مجرمان پرې ځومره ناخوښه وي.

۹- کله چې تاسې خپل رب ته فریاد کاوه، هغه ستاسې فریاد واورېده چې زه ستاسې د مرستې لپاره زر ملایکې پرله پسې درلیږم. ۱۰- دا د الله له طرفه په دې خاطر وه چې تاسې لپاره زېرې وي او ستاسې زړونه پرې ډاډه شي. او مرسته یوازې د الله له طرفه راځي. یقیناً الله قوي او د حکمت خاوند دی. ۱۱- کله چې الله ستاسې د سوکالۍ لپاره په تاسې خوب راوړ او له آسمانه یې په تاسې اوبه را ښکته کړې چې د دې په مرسته تاسې پاک کړي او له تاسې د شیطان نجاست لرې او ستاسې زړونه قوي کړي او په هغه (باران) ستاسې قدمونه قوي کړي. ۱۲- کله چې ستاسې رب ملایکو ته حکم ولیږه چې زه له تاسې سره یم، تاسې د ایمان خاوندان قوي وساتئ. زه به د منکرانو په زړونو کې رعب واچوم. نو تاسې د هغوی ځټونه ووهئ او د هغوی بندونه ووهئ. ۱۳- دا په دې خاطر چې هغوی د الله او د هغه د رسول مخالفت کړی. او څوک چې د الله او د هغه د رسول مخالفت کوي، نو الله په جزا ورکولو کې سخت دی. ۱۴- دا اوس وځکئ او پوه شئ چې د منکرانو لپاره د اور عذاب دی.
۱۵- ای د ایمان خاوندانو، کله چې د جګړې په میدان کې منکرانو سره ستاسې مقابله وي، نو له هغوی مخ مه اړوئ. ۱۶- او چا چې په داسې وخت کې مخ واړوه، نو که یې دا د جنګ تکنیک (حربه) وي او که له بل لښکر سره د یو ځای کېدو په خاطر، هغوی به د الله په غضب کې راشي او د هغوی ځای دوزخ دی او هغه ډېر بد ځای دی.
۱۷- نو هغوی تا نه دي وژلي بلکې الله وژلي. او کله چې تا په هغوی خاوره وشیندله، نو هغه تا نه ده شیندلې بلکې الله شیندلې چې الله له خپل اړخه د ایمان په خاوندانو ښه احسان وکړي. بېشکه الله اورېدونکی او پوهېدونکی دی. ۱۸- دا هغه وو چې وشول. بېشکه الله به د منکرانو ټول تدبیرونه بې ګټې کوي. ۱۹- که تاسې فیصله غوښته، نو فیصله درته

بنکاره شوه. او که تاسي را منع شئ، نو دا تاسي لپاره غوره ده. او که تاسي بیا هغسي وکړئ، نو مور به بیا هماغه وکړو او ستاسي پره که هر څومره ډېره وي، ستاسي په هیڅ کار به را نه شي. او بېشکه الله د ایمان د خاوندانو سره دی.
۲۰- ای د ایمان خاوندانو، د الله او د هغه د رسول اطاعت وکړئ او له هغه مخ مه اړوئ چې سره د دې چې تاسي یې اورئ. ۲۱- او د هغو خلکو په شان مه کېږئ چې ویل یې مور واورېدل، حال دا چې هغوی یې نه اوري. ۲۲- یقیناً د الله په نزد تر ټولو بد ځناور هغه کانه او ګونګي خلک دي چې له عقل کار نه اخلي. ۲۳- او که الله په هغوی کې څه ښېګڼه لیدلای، نو هغوی ته به یې حتماً د اورېدو توفیق ورکړی وای، او که اوس یې ور واوري، نو حتماً به په یې رخی مخ اړوي.
۲۴- ای د ایمان خاوندانو، د الله او رسول غږ ته لبیک ووایئ، رسول تاسي هغه څه ته ور بولي چې تاسي ته ژوند درکوي. او پوه شئ چې الله د انسان او د هغه د زړه ترمنځ حایلېږي. او دا چې د هغه لور ستاسي ور ټولېدل دي. ۲۵- او له هغه فتنې ووېرېږئ چې په تاسي کې یوازې په هغو به نه نازلېږي چې ظلم یې کړی دی. او پوه شئ چې الله سخت جزا ورکونکی دی.
۲۶- او یاد کړئ چې کله تاسي لږ وئ او په ځمکه کمزوري ګڼل کېدئ. وېرېدلئ چې خلک په تاسي ناڅاپه حمله ونه کړي. بیا الله تاسي ته د اوسېدو لپاره ځای درکړ او په خپل نصرت یې تاسي تائید کړئ او تاسي ته یې پاک رزق درکړ چې شکرګزاره شئ. ۲۷- ای د ایمان خاوندانو، له الله او رسول سره خیانت مه کوئ او په خپلو امانتونو کې خیانت مه کوئ، سره د دې چې تاسي پوهېږئ. ۲۸- او پوه شئ چې ستاسي مال او

ستاسي اولاد يو امتحان دی. او دا هم پوه شئ چې لوی اجر له الله سره دی.
۲۹- ای د ایمان خاوندانو، که تاسي له الله ووېرېږئ نو هغه به تاسي ته فرقان در ورسوي او له تاسي به ستاسي ګناهونه لرې کړي او تاسي به وبښي، او الله د لوی فضل خاوند دی. ۳۰- او کله چې منکرینو ستا په هکله تدبیرونه جوړول چې تا بندي کړي یا دې ووژني یا دې جدا وطنه کړي. او هغوی خپل تدبیرونه نیول او الله خپل تدبیر نیوه او الله غوره تدبیر والا دی.
۳۱- او کله چې د هغوی مخ ته زمور آیتونه لوستل کیږي، نو هغوی وایي چې مور واورېدل، او که مور وغواړو نو مور هم داسي کلام وړاندي کولای شوو. دا خو یوازې د تېرو خلکو کیسي دی. ۳۲- او کله چې هغوی وویل ای الله، که دا ستا له اړخه حق وي، نو په مور له آسمانه تیږي را ووروه یا را باندي له درده ډک عذاب راوړه. ۳۳- الله داسي نه کوي چې هغوی ته په داسي حال کې عذاب ورکړي چې ته د هغوی تر منځ یې، او الله په هغوی داسي وخت کې عذاب نه راوړي چې هغوی استغفار کوي. ۳۴- او الله به هغوی ته ولې عذاب نه ورکوي چې هغوی له مسجد حرام نه (خلک) منع کوي سره د دې چې هغوی یې متولیان نه دی. د هغه (مسجد حرام) متولی یوازې له الله وېرېدونکي کېدای شي، خو په هغوی کې زیاتره هغه نه پېژني. ۳۵- او بیت الله سره نږدې د هغوی لمونځ له شېبلو او ټټاکو (چکچکو) وهلو بغیر نور څه نه دي، نو اوس د خپل کفر عذاب وڅکئ.
۳۶- چا چې انکار کړی، هغوی خپل دولت یوازې د دې لپاره مصرفوي چې خلک د الله له لارې منع کړي. هغوی به دا مصرفوي بیا به دا د هغوی لپاره حسرت شي او بیا به هغوی مغلوب کړی شي. او چا چې

انکار وکړ، هغوی به د جهنم لور ته ور ټول کړی شي. ۳۷- تر هغې چې الله ناپاک له پاکو جدا کړي او ناپاک یو په بل کېږدي او بیا هغه ډېرې دوزخ ته ور واچوي، همدا خلک په تاوان کې پرېوتونکي دي.
۳۸- انکار کونکو ته ووایه که هغوی منع شي، نو څه چې شوي هغه به ورته وبښل شي. او که هغوی بیا هم هماغسې وکړي، نو زمور معامله له تېرو سره تېره شوې ده. ۳۹- او له هغوی سره وجنګېږئ، تر هغې چې فتنه پاتې نه شي او دین ټول د الله لپاره شي. بیا که هغوی را منع شي، نو الله د هغوی د عمل لیدونکی دی. ۴۰- او که هغوی اعراض وکړ، نو پوه شئ چې الله ستاسې مل دی او هغه ځومره ښه مل او ځومره ښه مرستندوی دی.
* ۴۱- او پوه شئ چې کوم مال غنیمت په لاس درشي، په هغه کې پنځمه برخه د الله او رسول لپاره او د خپلوانو لپاره او د یتیمانو او مسکینانو او مسافرو لپاره ده، که تاسي په الله ایمان لرئ او په هغه څه چې مور په خپل بنده (محمد) نازل کړي د فیصلې په ورځ، هغه ورځ چې په کې د دواړو ډلو ترمنځ نښته وشوه او الله په هر څه قادر دی.
۴۲- او کله چې تاسي د دري (د جنګ میدان) په نږدې ځنډه وئ او هغوی یې په لرې ځنډه، او قافله ستاسې په ښکته خوا وه. او که تاسي او هغوی وخت ټاکلای، نو په دې ټاکنه کې به حتماً اختلاف پیدا کېدای، خو څه چې وشول په دې خاطر وشول چې الله هغه خبره پوره کوله د کومې یې چې فیصله کړې وه، څوک چې هلاکېدل هغوی له ښکاره دلیل سره هلاک شوي وای او چا چې ژوند مونده، هغوی له روښانه دلیل سره ژوندي پاتې وای. یقیناً الله اورېدونکی او پوهېدونکی دی. ۴۳- کله چې الله هغوی تاته په خوب کې لږ شمېر ښودل، که یې ډېر ښودلي وای، نو تاسي به بې زړه شوي وای او په دې موضوع کې به مو په خپلو کې

جنګ کولای. خو الله تاسي وساتلئ. یقیناً هغه د زړونو په حال پوهیږي.
۴۴- او کله چې الله هغوی ستاسي په نظر کې لږ وښودل او تاسي یې د هغوی په نظر کې لږ وښودئ، چې الله د هغه څه فیصله وکړي چې کېدل یې حتمي وو. او ټول معاملات الله ته ور ستنیږي.
۴۵- ای د ایمان خاوندانو، کله چې مو له کومې ډلې سره مقابله وي، نو ثابت قدم اوسئ او الله ډېر یادوئ چې بریالي شئ. ۴۶- او د الله او د هغه د رسول اطاعت وکړئ او په خپلو کې مه جنګیږئ، ګڼي په تاسي کې به کمزوري پیدا شي او بې زړه به شئ او صبر کوئ، یقیناً الله له صبر کونکو سره دی. ۴۷- او د هغو خلکو په شان مه کېږئ چې په کبر او ځان ښودلو له کوره راوځي او خلک د الله له لارې منع کوي. سره د دې چې هغوی هر څه کوي الله د هغو احاطه کړې ده.
۴۸- او کله چې شیطان هغوی ته د هغوی اعمال ښایسته وښودل او ویې ویل چې په خلکو کې نن په تاسي ځوک نه شي بریالي کېدای او زه له تاسي سره یم. خو کله چې دواړه ډلې سره مخامخ شوې، نو هغه په شا وتښتېده او ویې ویل چې زه له تاسي بري یم، زه هغه څه ګورم چې تاسي یې نه ګورئ. زه له الله وېرېږم او الله سخت جزا ورکونکی دی. ۴۹- کله چې منافق او هغو خلکو چې زړونو کې یې مرضونه دي ویل چې دا خلک خپل دین په تېروتنه کې اچولي دي او ځوک چې په الله توکل وکړي، هغه قوي او د حکمت خاوند دی.
۵۰- او که تا لیدلای چې ملایکې د منکرانو ساه قبضوي، دوی په مخ او په ملاګانو وهي او وایي چې اوس د سوځېدلو د عذاب خوند وګوره. ۵۱- دا د هغه څه بدله ده چې تاسي په خپلو لاسونو له ځانه مخکې لېږلي، او الله هېڅکله په خپلو بندەګانو ظلم نه کوي. ۵۲- د فرعون د خلکو په شان او ځوک چې له هغوی مخکې وو چې د الله له نښو یې انکار وکړ، نو الله

هغوی په خپلو ګناهونو کې ونیول، بېشکه الله د قوت خاوند او سخت جزا ورکونکی دی. ۵۳- او دا په دې خاطر وشول چې الله په کوم قوم انعام وکړي، تر هغې یې نه بدلوي چې تر څو هغه څه بدل نه کړي چې د هغوی په نفسونو کې دي. او بېشکه الله اورېدونکی او لیدونکی دی. ۵۴- د فرعون د خلکو غوندې او څوک چې له هغوی مخکې وو چې د خپل رب نښې یې دروغ وبللې، بیا مورِ هغوی د خپلو ګناهونو له وجې هلاک کړل او مورِ د فرعون خلک ډوب کړل او هغوی ټول ظالمان وو.
۵۵- بېشکه په ټولو ژوندیو کې د الله په نزد تر ټولو بد هغه خلک دي چې انکار یې کړی او ایمان نه راوړي. ۵۶- له چا چې تا وعده اخیستې، بیا هغوی خپله وعده هر ځل ماتوي او نه وېرېږي. ۵۷-که ته چېرې هغوی په جنګ کې لاندې کړي نو داسې جزا ورکړه چې څوک ورپسې وي، هغوی یې هم وګوري او وتښتي چې عبرت شي ورته. ۵۸- او که ته له کوم قوم د وعدې ماتولو وېره لرې، نو د هغوی وعده یوې خوا ته وغورځوه، داسې چې تاسې او هغوی برابر شئ. بېشکه الله وعده ماتونکي نه خوښوي.
۵۹- او انکار کونکي دې دا فکر نه کوي چې هغوی به ګني وتښتي، هغوی هېڅکله الله نه شي عاجز کولای. ۶۰- او تاسې چې څومره کولای شي د هغوی لپاره قوت او روزل شوي آسونه تیار وساتئ، چې له دې د الله په دښمنانو او ستاسې په دښمنانو هیبت وي او د هغوی تر څنګ په هغو نورو هم چې تاسې یې نه پېژنئ، الله هغوی پېژني. او تاسې چې د الله په لاره کې څه مصرفوئ، هغه به پوره درکول کېږي او له تاسې سره به هېڅ ډول کمی نه کېږي. ۶۱- او که هغوی سولې ته مایل شي، نو ته هم ورسره مایل شه او په الله توکل وساته. بېشکه هغه اورېدونکی او پوه دی. ۶۲- او که هغوی تاسې تېرایستل وغواړي، نو الله ستا لپاره

کافي دی. هماغه د خپل نصرت او مومنانو په مرسته تاته قوت درکړ.
۶۳- او د هغو په زړونو کې يې اتفاق پيدا کړ. څه چې په ځمکه کې دي، که تا دا ټول په هغوی مصرف کړي وای، بيا به دې هم د هغوی په زړونو کې اتفاق نه وای پيدا کړی. خو الله په هغو کې اتفاق پيدا کړ، بېشکه هغه قوي او د حکمت خاوند دی. ۶۴- ای نبي، ستا لپاره يوازې الله کافي دی او هغه مومنان چې تا سره يې ملتيا کړې ده. ۶۵- ای نبي، مومنان جنګ ته وهڅوه. که په تاسې کې شل ثابت قدمه کسان وي، نو په دوه سوو به برلاسي شي او که په تاسې کې سل وي په زرو منکرانو به برلاسي وي، په دې خاطر چې هغه خلک نه پوهيږي. ۶۶- اوس الله په تاسې پېټي سپک کړ، ځکه هغه پوهيږي چې تاسې کې لا کمزوري شته. نو که په تاسې کې سل[۱۰۰] ثابت قدمه وي، په دوو سوو[۲۰۰] به برلاسي وي او که زر[۱۰۰۰] وي، نو هغوی به د الله په حکم په دوو زرو[۲۰۰۰] برلاسي شي، او الله له ثابت قدمو سره دی.
۶۷-هېڅ نبي ته نه ده په کار چې هغه ځوک بنديان کړي تر هغې چې هغوی په ځمکه ښه وينه تويه نه کړي. تاسې د دنيا اسباب غواړئ او الله آخرت غواړي. او الله قوي او د حکمت خاوند دی. ۶۸- او که چېرې د الله له طرفه له مخکې واضح حکم نه وای، نو کومه طريقه چې تاسې اختيار کړه، د دې له وجې به درته سخت عذاب در رسېدلی وای. ۶۹- نو کوم مال چې تاسې اخيستی هغه وخورئ، هغه تاسې لپاره حلال دی او پاک دی او له الله ووېرېږئ، بېشکه الله بښونکی او مهربان دی.
۷۰- ای نبي، تا سره چې کوم بنديان دي، هغوی ته ووايه چې که چېرې الله ستاسې په زړونو کې کومه ښېګڼه وګوري، نو څه چې درنه اخيستل شوي، تر هغې غوره به درته درکول شي او هغه به تا وبښي او الله بښونکی او مهربان دی. ۷۱-او که دوی له تا سره وعده ماته کړي، له

دي مخکي هغوی له الله سره وعده ماته کړه، الله تاته په هغوی برلاسي درکړه، او الله د علم او حکمت خاوند دی.
۷۲- چا چې ایمان راوړ او چا چې هجرت وکړ او د الله په لاره کې یې د خپل مال او ځان جهاد وکړ. او چا چې پناه ورکړله او مرسته یې وکړه، دا خلک د یو بل ملګري دي. او چا چې ایمان راوړ او هجرت یې ونه کړ، نو هغوی سره ستا د ملګرۍ هېڅ اړیکه نشته، تر هغې چې هجرت ونه کړی. او که هغوی له تا د دین په مسئله کې مرسته وغواړي، نو په تا هغوی سره مرسته کول واجب دي، مګر که مرسته د داسې یوه قوم په خلاف وي چې ستا ورسره معاهده وي. او ته چې څه کوي الله یې ګوري.
۷۳- او څوک چې منکر دي، هغوی د یو بل ملګري دی. که ته داسې ونه کړي، نو په ځمکه به فتنه خپره شي او لوی فساد به وشي.
۷۴- او چا چې ایمان راوړ او هجرت یې وکړ او د الله په لاره کې یې جهاد وکړ او چا چې پناه ورکړه او مرسته یې وکړه، همدا خلک رښتیني مومنان دي. د دوی لپاره بخښش او بهترین رزق دی. ۷۵- او چا چې وروسته ایمان راوړ او هجرت یې وکړه او تا سره مل شول او جهاد یې وکړ، هغوی هم ستاسي په ډله کې دي. او د وینې خپلوان د الله په نزد د هغه د کتاب له مخې د یو بل ډېر حقدار دي. بېشکه الله په هر څه خبر دی.

سوره التوبة ۹

۱- د الله او رسول له طرفه هغو مشرکینو نه د بې زارۍ اعلان دی چې تاسي ورسره معاهده کړي وه. ۲- نو تاسي په وطن کې څلور میاشتي وګرځئ او پوه شئ چې تاسي الله نه شئ عاجز کولای او دا هم چې الله مشرکان رسوا کوي. ۳- د الله او رسول له اړخه د لوی حج په ورځ خلکو

ته اعلان دی چې الله او د هغه رسول له مشرکانو بري الذمه دي. اوس که تاسې توبه وکړئ نو تاسې لپاره غوره ده. او که تاسې مخ واړوئ، نو پوه شئ چې تاسې الله نه شئ عاجزولای. او انکار کونکو ته د سخت عذاب زېرى ورکړئ. ۴- مګر هغه مشرکان چې تاسې ورسره معاهده کړې وه. بیا هغوی له تاسې سره هېڅ کمی ونه کړ او نه یې ستاسې په ضد له چا سره مرسته وکړه، نو د هغوی معاهدت تر ټاکلي مودې پورې پوره کړئ. بېشکه الله پرهېزګاران خوښوي.
۵- بیا چې کله د حرمت میاشتې تېرې شي، نو مشرکین ووژنئ په هر ځای کې یې چې مومئ، او هغوی ونیسئ او تري را تاو شئ او د ځارلو په هر ځای کې ورته کېنئ. بیا که هغوی توبه وباسي او لمونځونه قایم کړي او زکات ورکړي، نو پرې یې ږدئ. الله ښونکی او مهربان دی.
۶- او که په مشرکینو کې څوک له تاسې پناه وغواړي، نو تاسې پناه ورکړئ چې هغه د الله کلام واوري، بیا یې د امن ځای ته ورسوئ. دا په دې خاطر چې هغوی نه پوهېږي.
۷- د دې مشرکینو لپاره د الله او رسول په غاړه کومه ذمه څنګه کېدای شي، مګر هغه خلک چې تاسې ورسره مسجد حرام ته نږدې وعده کړې وه، نو تر کله چې هغوی تاسې سره سم وي، تاسې هم ورسره سم اوسئ، بېشکه الله پرهېزګاران خوښوي. ۸- وعده په داسې حال کې څنګه کېدای شي چې کله هغوی په تاسې برلاسي شي، نو ستاسې په برخه کې نه د خپلوۍ لحاظ کوي او نه د وعدې. هغوی تاسې د خپلې خولې په خبره راضي کول غواړي، خو د هغوی زړه انکار کوي. او په هغوی کې زیاتره بېوعدې دي. ۹- هغوی د الله نعمتونه په لږې بېې پلورلي، بیا هغوی (خلک) د الله له لارې را منع کړل، هغوی چې څه کوي ډېر بد دي. ۱۰- هغوی د مومن په معامله کې نه خپلوۍ لحاظ کوي او نه د

وعدي، همدا زياتي كونكي خلک دي. ۱۱- نو که هغوی توبه وباسي او لمونځ قايم کړي، او زکات ورکړي، نو ستاسي ديني ورونه دي. او موږ پوهېدونکو ته خپل آيتونه بيانوو.
۱۲-او که دوی له وعدي وروسته خپل قسمونه مات کړي او ستاسي دين ته عيب ورسوي، نو کفر او د هغه مشرانو سره وجنګېږئ. بېشکه د هغوی قسمونه هېڅ نه دی، په دي خاطر چې منع شي. ۱۳- ايا تاسي له داسي خلکو سره نه جنګېږئ چې قسمونه يې مات کړل او د رسول د ويستلو جسارت يې وکړ او هماغو دي چې تاسي سره يې جنګ پيل کړ. ايا تاسي له هغوی وېرېږئ. الله ډېر مستحق دی چې تري وويرېږئ که تاسي مومنان يئ. ۱۴- هغوی سره وجنګېږئ. الله به ستاسي په لاس هغوی ته جزا ورکړي، او هغوی به رسوا کړي او تاسي ته به په هغوی برلاسي درکړي او د ايماندارو سينه به سره کړي، او د هغوی د زړه غوسه به لرې کړي. ۱۵- او الله چې چاته وغواړي توبه به ور نصيب کړي او الله پوه او د حکمت خاوند دی.
۱۶- ايا تاسي داسي ګڼئ چې پرې به ښودل شئ، سره د دې چې الله تر اوسه هغه خلک نه دي واضح کړي چې جهاد يې کړی او له الله او رسول او مومنانو بغير يې نور څوک نه دي ملګري کړي او تاسي چې څه کوئ، الله پرې پوهېږئ.
۱۷- دا د مشرکانو کار نه دی چې د الله جوماتونه آباد کړي، سره د دې چې هغوی پخپله په خپل کفر ګواهان دي. د هغو خلکو اعمال ضايع شول او تل به په اور کې اوسېږي. ۱۸- د الله جوماتونه خو هغوی آبادوي چې په الله او د آخرت په ورځ ايمان راوړي او لمونځ قايم کړي او زکات ورکړي او له الله بغير له بل چا ونه وېرېږي. تمه شته چې داسي خلک هدايت موندونکي شي. ۱۹- ايا تاسي حاجيانو ته اوبه ورکول او مسجد

حرام کي ساتل له هغه شخص سره برابر کړ چې په الله او آخرت يې ايمان راوړ او د الله په لاره کې يې جهاد وکړ، د الله په نزد دا دواړه نه شي برابرېدی. او الله ظالمانو ته لار نه ښيي. ۲۰- چا چې ايمان راوړ او هجرت يې وکړ او د الله په لاره کې يې په ځان او مال جهاد وکړ، د هغوی درجه د الله په نزد لوړه ده او همدا کامياب خلک دي. ۲۱- د هغوی رب هغوی ته د خپل رحمت او خوښۍ او داسې باغونو زېرې ورکوي چې دوی ته به په کې دايمي نعمت وي. ۲۲- هلته به دوی تل اوسېږي. بېشکه الله سره لوی اجر دی.
۲۳- ای د ايمان خاوندانو، خپل پلرونه او ورونه مه ملګري کوئ، که هغوی د ايمان راوړلو په مقابل کې کفر ګران ګڼي. او په تاسې کې چې څوک هغوی خپل ملګري کوي، نو همداسې خلک ظالمان دي. ۲۴- ووايه که ستاسې پلرونه او ستاسې زامن او ستاسې ورونه او ستاسې ښځې او ستاسې کورنۍ او هغه څه چې تاسې ګټلي، او هغه تجارت چې تاسې يې له بندېدو وېرېږئ او هغه کور چې تاسې يې خوښوئ، که دا ټول تاسې ته له الله او د هغه له رسول او د هغه په لار کې له جهاد کولو ډېر ګران وي، نو په تمه شئ، تر هغې چې الله خپل حکم را ولېږي او الله نافرمانه خلکو ته لار نه ښيي.
۲۵- بېشکه الله په ډېرو وختونو کې تاسې سره مرسته کړې او حنين په ورځ هم چې ستاسې د شمېر زياتوالي تاسې په ويار اخته کړي وئ. بيا هغه ستاسې هېڅ په کار نه شول. او ځمکه له خپلې پراختيا سره بيا هم په تاسې تنګه شوه. بيا تاسې په شا را وتښتېدئ. ۲۶- له هغه وروسته الله په خپل رسول او مومنانو خپل سکينت نازل کړ او داسې لښکر يې را ښکته کړ چې تاسې ونه ليد، او الله منکرانو ته جزا ورکړله او همدا د منکرانو بدله ده. ۲۷- بيا له هغې وروسته چې الله چاته وغواړي توبه ور

په برخه کوي او الله ښونکی او مهربان دی. ۲۸- ای د ایمان خاوندانو، مشرکین بالکل ناپاکه دي. نو هغوی دي له سږ کال وروسته مسجد حرام ته نه نږدې کېږي، او که تاسي د مفلسۍ اندېښنه لرئ، نو که الله وغواړي په خپل فضل به تاسي بې نیازه (غني) کړي. الله علیم او حکیم دی.
۲۹- له هغو اهل کتابو سره وجنګېږئ چې نه په الله ایمان لري او نه د آخرت په ورځ او نه د الله او د الله د رسول له اړخه حرام شوي حرام ګڼي او نه حق دین خپل دین کوي، تر دي چې هغوی په خپل لاس جزیه ورکړي او واړه شي. ۳۰- او یهودو وویل چې عزیر د الله زوی دی او نصارى وویل چې مسیح د الله زوی دی. دا د هغوی د خپلې خولې خبرې دي. هغوی د هغو خلکو خبره رانقلوي چې تر دوی مخکې یې کفر کړی و. الله دي هغوی هلاک کړي، هغه څنګه لري روان دي. ۳۱- هغوی له الله بغیر خپل علماء او مشایخ او مسیح ابن مریم هم خپل رب کړل. سره د دې چې هغوی ته یوازې دا حکم شوی چې یوازې د یوه معبود عبادت وکړي. هغه (الله) د هغوی د شرک نه پاک دی.
۳۲- هغوی غواړي چې د الله رڼا په خپله خوله مړه کړي او الله خپله رڼا بې پوره کېدو نه پرېږدي، که منکرانو ته دا هر څومره سخته هم وي.
۳۳- هغه خپل رسول له هدایت او حق دین سره را لېږلی چې د هغه ټول دین برلاسی کړي، که څه هم مشرکان پرې هر څومره خفه کېږي.
۳۴- ای د ایمان خاوندانو، د اهل کتابو زیاتره علماء او مشایخ د خلکو مالونه په باطله طریقه خوري او خلک د الله له لارې لري کوي او کوم خلک چې سره او سپین زر را ټولوي او هغه د الله په لاره کې نه مصرفوي، هغوی ته د یوه دردناکه عذاب زېرى ورکړه. ۳۵- په هغه ورځ به په دي مال د دوزخ اور بلېږي. بیا به پرې د هغوی خپل تندي او

د هغوی اړخونه او ملاګاني داغ کېږي. دا هغه (مال) و چې تاسي د خپل ځان لپاره راټول کړی و، اوس د هغه خوند وګورئ چې تاسي را ټولوه.
۳۶- د الله په نزد د الله په کتاب کې د میاشتو شمېر دولس میاشتې دی، له کومې ورځې چې هغه آسمانونه او ځمکه پیدا کړ، په دې کې څلور میاشتې د حرمت لرونکي دي. همدا سم دین دی. نو په دې په ځان ظلم مه کوئ. او مشرکینو سره ټول په ګډه وجنګېږئ، لکه څنګه چې هغوی ټول تاسي سره په ګډه جنګېږي، او پوه شئ چې الله د پرهېزګارو ملګری دی. ۳۷- د میاشتو لرې کول په کفر کې یو زیاتوالی دی. په دې کفر کونکي په ګمراهۍ کې اخته کېږي، هغوی د یوه کال حرامه میاشت حلالوي او په یوه کال کې یې حراموي چې د الله د حرامو کړو شمېر پوره کړي او د هغه حرام کړي حلال کړي. د هغوی بد اعمال د هغوی لپاره ښایسته کړی شوي دي. او الله انکار کونکو ته لار نه ښیي.
۳۸- ای د ایمان خاوندانو، په تاسي څه شوي چې کله تاسي ته وویل چې د الله په لاره کې ووخئ، نو تاسي ځمکې ته ټینګېږئ. ایا تاسي د آخرت په مقابل کې د دنیا په ژوند راضي شوئ. د آخرت په مقابل کې د خو د دنیا د ژوند سامان ډېر لږ دی. ۳۹- که تاسي ونه وځئ نو الله به تاسي ته له دردې ډکه جزا درکړي او ستاسي په ځای به بل قوم راوړی او تاسي به الله ته هېڅ تاوان ونه رسوئ او الله په هر څه قادر دی. ۴۰- که ته له رسول سره مرسته ونه کړی، نو الله پخپله هغه سره مرسته کړي ده، کله چې منکرانو هغه ویستلی و، هغه په دوو کې یو و. کله چې هغوی دواړه په غار کې وو، کله یې چې خپل ملګري ته ویل مه خفه کېږه، الله له موږ سره دی. نو الله په هغه خپل سکینت نازل کړ او د هغه مرسته یې په داسي لښکرو وکړله چې تاسي ته نه ښکارېدل او الله د منکرانو خبره ټیټه کړله او یوازې د الله خبره لوړه ده او الله قوي او د حکمت خاوند دی.

۴۱- سپک او درانه (مجهز) او په خپل مال و ځان د الله په لاره کې جهاد وکړئ، دا تاسې لپاره غوره ده که پوه شئ. ۴۲- که ګټه نږدې او سفر آسانه وای، نو هغوی به حتماً په تا پسې وتلي وای، خو دا منزل په هغوی سخت شو. اوس به هغوی قسمونه کوي چې که مونږ کولای شوی، نو حتماً به له تا سره تللي وای. هغوی خپل ځان په هلاکت کې اچوي، او الله پوهیږي چې دا خلک یقیناً دروغجن دي.
۴۳- الله دې تا وبښي، خو تا ولې هغو خلکو ته اجازه ورکړله. تر دې چې تاته به ښکاره شوې وی چې څوک رښتینې دي او دروغجن به دې هم پېژندلې وای. ۴۴- څوک چې په الله او د آخرت په ورځ ایمان لري، هغوی له تا هیڅکله دا غوښتنه نه کوي چې په خپل مال و ځان جهاد ونه کړي، او الله وپرېږدونکي ښه پېژني. ۴۵- له تا خو هغه خلک اجازه غواړي چې په الله او د آخرت په ورځ ایمان نه لري او زړه ته یې شک لوېدلی دی. نو هغوی په خپل شک کې ورک دي. ۴۶- که هغوی را وتل غوښتی نو ضرور به یې څه سامان را خیستی وای. خو الله د هغوی پاڅېدل خوښ نه کړل، په دې خاطر یې هغوی ناست پرېښودل او ویې ویل چې له ناستو سره ناست اوسئ.
۴۷- که هغه خلک له تاسې سره وتي وای، نو ستاسې د خرابۍ د زیاتېدو لامل کېدل او په تاسې کې د فتنې اچولو لپاره به یې منډې وهلې، او په تاسې کې د هغوی اورېدونکي شته او الله ظالمان ښه پېژني. ۴۸- هغوی مخکې هم د فتنې هڅه کړې او تاسې لپاره یې حالات بدل کړي وو. تر هغې چې حق راغی او د الله حکم واضح شو او هغوی (همداسې) خفه پاتې شول.
۴۹- او په هغوی کې هغه (خلک) هم شته چې وایي ماته رخصت راکړه او ما په فتنه کې مه اچوه. واورئ، هغوی خو په فتنه کې پرېوتي دي. او

بېشکه جهنم منکران رانغاړلي دي. ۵۰- که تاسي سره څه ښه کړي، نو هغوی خفه کېږي او که تاسي ته کوم مصيبت رسېږي، نو هغوی وايي چې موږ ځان مخکې ساتلی و، او هغوی خوشحاله ستنېږي. ۵۱- ووايه، موږ ته يوازې هغه څه را رسېږي چې الله راته ليکلي دي. هغه زموږ کارساز دی، او د ايمان خاوندان بايد په الله توکل ولري. ۵۲- ووايه، تاسي موږ لپاره په دوو ښېګڼو کې يوازې د يوې ښېګڼې په تمه يئ، خو موږ تاسي لپاره په دې تمه يوو چې الله تاسي له خپل اړخه يا زموږ په لاسونو عذاب در ورسوي. نو تاسي په تمه شئ، موږ هم تاسي سره په تمه کې يوو.
۵۳- ووايه، که تاسي يې په رضا مصرف کړئ که په خفګان، له تاسي نه قبلېږي، بېشکه تاسي نافرمانه خلک يئ. ۵۴- او هغوی د خپل مصرف له قبلېدو يوازې له دې امله محروم شول چې له الله او د هغه له رسول يې انکار وکړ، او دا خلک چې لمانځه ته راځي نو په سختۍ راځي او مصرف کوي، خو په نه زړه يې کوي. ۵۵- ته د هغوی مال او اولاد ته تعجب مه کوه. الله همدا غواړي چې د دې په وسيله هغوی ته د دنيا په ژوند کې عذاب ورکړي او ساه يې په داسي حال کې ووځي چې منکران وي. ۵۶- هغوی په الله قسم خوري او وايي چې ستاسي له ډلې دي، خو هغوی ستاسي له ډلې نه دي، بلکې هغوی هغه خلک دي چې له تاسي وېرېږي. ۵۷- که هغوی د پناه ځای ومومي يا غار يا د ناستې لپاره ځای ومومي، نو هلته به په منډه منډه پټېدو ته ورشي.
۵۸- او په هغوی کې ځينې داسي هم دی چې په تا د صدقو په هکله تور پورې کوي. که له هغې (صدقې) دوی ته ورکول شي، نو راضي وي او که ور نه کول شي، نو خفه کېږي. ۵۹- ځومره به ښه وای چې هغوی په هغه څه راضي وای چې الله او رسول ورکړي وو او ويلي يې وای

چې زمونږ لپاره الله کافي دی. الله به په خپل فضل مونږ ته نور هم راکړي او د هغه رسول هم، مونږ ته خو الله په کار دی. ۶۰- صدقات (زکات) خو په اصل کې د فقیرانو او مسکینانو لپاره او د هغو کارکونکو لپاره دي چې د صدقاتو په کارونو ګومارل شوي دي. همدارنګه د هغو خلکو لپاره چې زړونه ترل یې په کار وي. همدارنګه د بندیانو آزادولو لپاره، او هغوی چې تاوان کوي او د الله په لاره کې او له مسافرو سره د مرستې لپاره. دا د الله له طرفه یوه فریضه ده او الله د علم او حکمت خاوند دی.
۶۱-او په هغوی کې داسې خلک هم شته چې نبي خفه کوي او وایي چې دا کس خو غوږ غوږ دی (هر چاته غوږ نیسي). ووایه چې ستاسې د خیر لپاره غوږ دی. هغه په الله ایمان لري او د ایمان په خاوندانو باور کوي او هغه په تاسې کې د هغو لپاره رحمت دی چې ایمان لري. او څوک چې د الله رسول خفه کوي، د هغوی لپاره له دردې ډکه جزا ده.
۶۲- هغوی ستاسې په مخ کې په الله قسمونه کوي چې تاسې خوشحاله کړي. سره د دې چې الله او د هغه رسول ډېر حقدار دي چې دوی یې راضي کړي، که هغوی مومنان دي. ۶۳- ایا هغوی نه پوهیږي چې څوک د الله او د هغه د رسول مخالفت وکړي، د هغوی لپاره د دوزخ اور دی چې تل به په کې اوسیږي، او دا لویه رسوایي ده. ۶۴- منافقین په دې وېرېږي چې چېرې په مومنانو داسې سورة نازل نه شي چې هغوی د دوی د زړه په خبرو خبر کړي. ووایه چې خندا کوئ، الله به حتماً هغه څه را واضح کړي چې تاسې تري وېرېږئ. ۶۵- او که ته له هغو پوښتنه وکړي، نو درته به وایي چې مونږ خو هسې خندا او ټوکې کولې. ووایه، ایا تاسې له الله او د هغه له آیتونو او د هغه له رسول سره خندا او ټوکې کولې. ۶۶- بهانې مه کوئ، تاسې له ایمان راوړلو وروسته

کفر کړی دی، او مور کە تاسي کي یوه ډله وبښوو، نو بلي ډلي ته به حتماً جزا ورکوو، ځکه چې هغوی مجرمان دي.
۶۷- منافق سړي او منافقې ښځي ټول یو ډول دي. هغوی د بدۍ حکم ورکوي او له نېکۍ منع کوي او خپل لاسونه بند ساتي. هغوی چې الله هېر کړ، نو الله هم هغوی هېر کړل. بېشکه منافقین ډېر نافرمانه دي.
۶۸- منافقو سړو او منافقو ښځو او منکرانو سره الله د جهنم د اور وعده کړې ده چې تل به په کې اوسېږي. همدا د هغوی لپاره بس ده. په هغوی د الله لعنت دی او د هغوی لپاره تلپاتي عذاب دی. ۶۹- لکه څنګه چې له تاسي مخکې خلک وو. هغوی په زور کي تر تاسي ډېر وو او د مال او اولاد په زیاتوالي کي تر تاسي مخکې وو، نو هغوی له خپلې برخې ګټه واخیستله او تاسي هم له خپلې برخې ګټه واخیستله، لکه څنګه چې ستاسي مخکینیو له خپلې برخې ګټه اخیستې وه. ۷۰- او تاسي هم هغه بحثونه وکړل لکه هغوی چې کړي وو. همدا هغه خلک دي چې اعمال یې په دنیا او آخرت کي ضایع شول او همدا خلک په تاوان کي پرېوتونکي دي.
ایا هغوی ته د هغو خلکو خبر ونه رسېده چې له هغوی مخکې تېر شوي. د نوح او عاد او ثمود قومونه او د ابراهیم قوم او اصحاب مدین او پرځېدلي کورونه. هغوی ته خپل رسولان له دلیلونو سره ورغلل، خو داسي نه وه چې الله په هغوی ظلم کاوه، مګر هغوی پخپله په ځان ظلم کاوه.
۷۱- او مومن سړي او مومني ښځي د یو بل مرستندوی دي. هغوی د نېکۍ حکم کوي او له بدۍ منع کوي او لمونځ قایموي او زکات ورکوي او د الله او د الله د رسول اطاعت کوي. همدا هغه خلک دی چې پرې د الله رحمت دی. بېشکه الله قوي او د حکمت خاوند دی. ۷۲- مومنانو سړو او مومنو ښځو سره د الله وعده ده، د هغو باغونو چې ور لاندې به نهرونه

بهېږي، او هغوی به په کې تل اوسېږي. او هغوی سره په جنت کې د تل لپاره د پاکو ودانیو او د الله د رضامندۍ وعده ده چې تر ټولو غوره ده. همدا لویه کامیابي ده.
۷۳- ای نبي، له منافقانو او منکرانو سره جهاد وکړئ او مقابل کې یې منظم شئ. او د هغوی ځای دوزخ دی او هغه ډېر بد ځای دی. ۷۴- هغوی په الله قسم کوي چې هغوی نه دي کړي، خو هغوی د کفر خبرې کړي او له اسلام وروسته منکر شوي او هغوی چې څه غوښتل هغه یې تر لاسه نه کړی شول. او دا یوازې د هغو بدله وه چې هغوی الله او رسول په خپل فضل غني کړل. که هغوی توبه وکړي، نو دا ورته غوره ده او که مخ واړوي، نو الله به په دنیا کې هم او په آخرت کې هم له درده ډک عذاب ورکي. او په ځمکه به یې نه ملاتړی وي او نه مرستندوی.
۷۵- او په هغو کې هغو هم دي چې الله سره یې وعده وکړله که چېرې هغه موږ ته خپل فضل را عطا کړ، نو موږ به حتماً صدقه کوو او صالحین به شوو. ۷۶- بیا چې الله هغوی ته خپل فضل عطا کړ، نو هغوی بخل پیل کړ، بېرته ستانه شول او مخ یې واړوه. ۷۷- نو الله د هغو په زړونو کې نفاق پیدا کړ، تر هغې ورځې پورې چې بېرته به هغوی له الله سره ویني. په دې خاطر چې هغوی له الله سره کړې وعده ماته کړله او په دې خاطر چې هغوی دروغ ویل. ۷۸- ایا هغوی نه دي خبر چې الله د هغوی په رازونو او پټو خبرو خبر دی او الله په ټولو پټو خبرو پوهېږي. ۷۹- څوک چې په هغو مومنانو طنز کوي چې په خلاص لاس صدقې ورکوي او یوازې په خپل زیار او مزدورۍ انفاق کوي، هغوی ور پورې خندا کوي، الله په دغو خندېدونکو پورې خندا کوي او د هغوی لپاره له درده ډک عذاب دی. ۸۰- که ته د هغوی لپاره د بښنې غوښتنه وکړې که یې ونه کړې، که ته اویا ځله د هغوی د بښنې غوښتنه وکړې،

الله هغوی نه ښيي. دا په دې خاطر چې هغوی له الله او رسول انکار کړی او الله نافرمانو ته لار نه ښيي.
۸۱- وروسته پاتې کېدونکي د الله له رسول وروسته کېناستو باندې خوښ شول، هغوی دا بد ګڼلي وو چې په خپل مال او ځان د الله په لاره کې جهاد وکړي. او هغوی وويل چې په ګرمۍ کې مه وځئ. ووايه چې د دوزخ اور له دې ډېر ګرم دی کاشکې هغوی پوهه لرلی. ۸۲- نو هغوی چې څه کوي، د هغه په بدل کې دي لږ وخاندي او ډېر دي وژاړي. ۸۳- نو که چېرې الله تا په هغوی کې کومې ډلې ته راستون کړي او هغوی درنه جهاد ته د تللو اجازه وغواړي، ورته ووايه چې تاسي به له ماسره هېڅکله نه ځئ او نه به له ماسره يو ځای دښمن سره جنګېږئ. تاسي په لومړي ځل هم ناسته غوره بللې وه، نو له وروسته پاتې شويو سره ناست اوسئ. ۸۴- او په هغوی کې چې څوک مړ شي، په هغه (د جنازې) لمونځ مه کوه او مه يې په قبر ودرېږه. بېشکه هغوی له الله او د هغه له رسول انکار وکړ او په داسي حال کې مړه شول چې نافرمانه وو.
۸۵- او د هغوی مال او اولاد دې تاسي نه حيرانوي. الله دا غواړي چې د دې (شيانو) په وسيله هغوی ته په دنيا کې عذاب ورکړي او د هغوی ساګاني په داسي حال کې وباسي چې هغوی منکر وي. ۸۶- او کله چې کوم سورة نازل شي چې په الله ايمان راوړئ او رسول سره (په ګډه) جهاد وکړئ، نو په هغوی کې شتمن خلک له تا رخصت غواړي او وايي موږ پرېږدئ چې دلته له پاتې کېدونکو سره پاتې شوو. ۸۷- هغوی دا خوښ کړل چې وروسته پاتې کېدونکو ښځو سره پاتې شي. او د هغوی په زړونو مهر شوی، نو هغوی په هېڅ نه پوهېږي. ۸۸- خو رسول او چا چې له دوی سره ايمان راوړی، هغوی په خپل مال او ځان جهاد وکړ، د هغوی لپاره ښېګڼې دي او هغوی کاميابي موندونکي دي. ۸۹- د هغوی

لپاره الله داسي باغ تيار کړی چې ور لاندې نهرونه بهېږي. هلته به دوی تل اوسېږي. همدا لويه کاميابي ده.
۹۰- له بدوي عربو هم بهانه کونکي خلک راغلل چې هغوی ته اجازه ورکړل شي او چا چې الله او د هغه رسول ته دروغ ويلي، هغوی ناست پاتې شول. په هغوی کې چې چا انکار وکړ، هغوی به له دردې ډک عذاب ونيسي. ۹۱- هېڅ ګناه په کمزورو نشته او نه په ناروغانو او نه په هغو (خلکو) چې د مصرفولو لپاره څه نه مومي، چې له الله او د هغه له رسول سره خيرخواهي وکړي. په نېک عملو هېڅ الزام نشته او الله ښونکی او مهربان دی. ۹۲- او نه په هغو خلکو الزام شته چې تاته راغلل چې مور ته سپرلی راکړه، تا وويل چې مور سره څه نشته چې تاسي پرې سپاره کړه، نو هغوی په داسي حال کې سپاره شول چې له سترګو يې اوښکې څڅېدې، د دې غم له وجې چې د مصرفولو لپاره ورسره څه نشته. ۹۳- الزام (مسوولیت) يوازې په هغو خلکو دی چې له تا اجازه غواړي، سره د دې چې شتمن دي. هغوی په دې راضي شوي چې له وروسته پاتې کېدونکو ښځو سره پاتې شي او الله د هغوی په زړونو مهر کړی، نو هغوی نه پوهېږي.
* ۹۴- کله چې تاسي هغوی ته ور ستانه شئ، نو هغوی به تاسي ته عذر وړاندې کوي. ووايه چې بهانې مه کوئ. مور هېڅکله ستاسي خبره نه منو. ښېشکه الله مور ته ستاسي حالات ويلي دی. اوس به الله او رسول ستاسي اعمال ګوري. بيا به تاسي هغه ته ور ستنېږئ چې په پټو او ښکاره خبر دی، هغه به تاسي ته ووايي چې څه مو کول. ۹۵- دا خلک به ستاسي په را ستنېدو قسمونه کوي چې ترې تېر شئ، نو تاسي ترې تېر شئ، ځکه هغوی ناپاکه دي او د هغوی ځای دوزخ دی د هغه عمل په بدل کې چې دوی کاوه۔۹۶۔ دوئ تاسوته ځکه قسمونه خورئ چه

تاسو ترے نه راضی شئ او که ته له هغو راضي هم شي، الله له نا فرمانه خلکو څخه نه راضي کيږي.
۹۷- د کلو او باندو خلک په کفر او نفاق کي ډير کلک دي او د همدي لايق دي چي الله په خپل رسول څه نازل کړي، د دي له حدودو بي خبره وي. او الله په هر څه پوه او د حکمت خاوند دی. ۹۸- او په کليو کي داسي خلک هم شته چي د الله په لاره کي مصرف تاوان بولي او ستاسي لپاره د زماني د بدلونونو په تمه دي. بد بدلون پخپله په هغو دی او الله اورېدونکی او پوهېدونکی دی. ۹۹- او په کليو کي هغو هم دي چي په الله او د آخرت په ورځ ايمان لري او څه چي مصرفوي هغه الله ته د نږدېکت او د رسول د دعاګانو د اخيستو وسيله ګرځوي. هو، بېشکه دا د هغوی لپاره د نږدېکت وسيله ده. الله به هغوی په خپل رحمت کي داخل کړي. يقيناً الله بښونکی او مهربان دی.
۱۰۰- او په مهاجرينو او انصارو کي چي چا (په ايمان راوړلو کي) ورانديتوب کړی او چا چي په ښه شان د هغوی پيروي کړی، له هغوی الله راضي شو او هغوی له الله راضي شول. او الله د هغوی لپاره داسي باغ تيار کړی چي ور لاندي به نهرونه بهيږي. هغوی به په کي تل اوسيږي. همدا لويه بريا ده. ۱۰۱- او ستاسي خوا و شا ته چي کوم کليوال (باندېچيان) دي، په هغوی کي منافق شته او د مدينې په خلکو کي هم منافقان شته. هغوی په نفاق ولاړ دي. تاسي هغوی نه پېژنئ، موږ يې پېژنو. موږ به هغوی ته دوه چند عذاب ورکړو. بيا به هغوی د يو لوی عذاب لور ته ولېږل شي.
۱۰۲- ځينې نور خلک دي چي په خپله پېره يې اعتراف کړی دی. هغوی ګډوډ عملونه کړي وو، ځينې ښه او ځينې بد. تمه ده چي الله ورته پام وکړي. بېشکه الله بښونکی او مهربان دی. ۱۰۳- ته د هغوی له مالونو

صدقه واخله، په دې به ته هغوی پاک کړي او د هغوی تزکیه به وکړي. او ته هغو ته دعا وکړه. بېشکه ستا دعا به د هغوی د آرامتیا لامل شي. الله د هر څه اورېدونکی او (په هر څه) پوه دی. ۱۰۴- ایا هغوی نه پوهېږي چې یوازې د الله د خپلو بندەګانو توبه قبلوي. او هماغه صدقې قبلوي. او الله توبه قبلونکی او مهربان دی. ۱۰۵- ووایه چې عمل وکړئ. الله او د هغه رسول او د ایمان خاوندان به ستاسي اعمال ګوري او تاسي به زر هغه (ذات) ته ورستانه شئ چې په ټولو ښکاره او پټو پوهېږي. هغه به تاسي ته ووایي چې څه مو کول. ۱۰۶- ځینې نور خلک دي چې معامله یې د الله د حکم تر راتګ پورې ځنډېدلې ده، هغه به یا دوی ته جزا ورکوي یا به یې ببښي او الله پوه او د حکمت خاوند دی.
۱۰۷- او په هغوی کې داسې هم شته چې یو جومات یې د تاوان رسولو او کفر او د ایماندارو د نفاق لپاره جوړ کړی او د دې لپاره چې هغه چاته د پناه ځای شي چې له مخکې الله او د هغه له رسول سره جنګېږي. او دا خلک به قسمونه کوي چې موږ خو یوازې ښېګڼه غوښتې وه او الله ګواه دی چې هغوی دروغجن دي. ۱۰۸- ته په هغه ودانۍ کې هېڅکله مه ودرېږه. البته د کوم جومات بنسټ چې له لومړۍ ورځ په تقوی ایښې، هغه د دې وړ دی چې ته په کې ودرېږی. په دې کې داسې خلک هم شته چې پاک اوسېدل خوښوي او الله پاک اوسېدونکي خلک خوښوي. ۱۰۹- ایا هغه کس ښه دی چې د خپلې ودانۍ بنسټ یې له الله په وېرې او د الله په رضا ایښې وي، که هغه کس ښه دی چې د خپلې ودانۍ بنسټ یې د یوې کندې په غاړه ایښې وي. بیا هغه ودانۍ ده سره د دوزخ اور ته ولوېده. او الله ظالمانو ته لاره نه ښیي. ۱۱۰- او هغوی چې دا ودانې جوړه کړې، تل به یې په زړه کې د شک بنسټ ولاړ وي، بې له دې به یې زړه مات شي. او الله علیم او حکیم دی.

۱۱۱- بېشکه له مومنانو د هغوی ځان او مال د جنت په بیه پېرل شوی دی. هغوی د الله په لاره کې جنګېږي. بیا وژل کوي او وژل کېږي. دا د الله په ذمه یوه ریښتیني وعده ده، په تورات، انجیل او قرآن کې. او تر الله بل لوی څوک دی چې خپله وعده پوره کوي. نو تاسي په هغه معامله خوښي وکړئ چې له الله سره مو کړې ده. او همدا تر ټولو لویه کامیابي ده. ۱۱۲- او هغوی توبه کونکي دي. عبادت کونکي دي. حمد کونکي دي. د الله په لاره کې ګرځېدونکي دي. رکوع کونکي دي. سجده کونکي دي. د نېکۍ حکم کونکي دي. له بدۍ منع کونکي دي. د الله حدودو ته پام کونکي دي او مومنانو ته زېرې ورکړه.
۱۱۳- نبي ته او چا چې ایمان راوړی هغوی ته دا روا نه ده چې مشرکینو ته د مغفرت دعا وکړي، که څه هم د دوی خپلوان وي، که ورته ښکاره شوي وي چې هغوی دوزخ ته تلونکي خلک دي. ۱۱۴- او خپل پلار ته د ابراهیم د مغفرت دعا یوازې د هغه وعدې له وجې وه چې هغه ورسره کړې وه. کله چې دا (ابراهیم) پوه شو چې هغه دښمن دی، نو له هغه بېزاره شو. بېشکه ابراهیم نرم او د نرم زړه خاوند و. ۱۱۵- او الله هېڅ قوم له هدایت کولو وروسته نه ګمراه کوي، تر څو چې هغوی ته هغه شیان ښکاره ونه وایي چې ځان تری باید وساتي. بېشکه الله په هر څه پوهېږي. ۱۱۶- په آسمانونو او ځمکه د الله پاچاهي ده، هغه پیدا کول کوي او هغه وژل کوي. او له الله بغیر نه ستاسي ملګری شته او نه مرستندوی.
۱۱۷- الله په نبي او مهاجرو او انصارو فضل کړی چې د تنګسي په وخت یې د نبي ملتیا وکړه، له هغې وروسته چې په هغوی کې د ځینو خلکو زړونه شکمن شوي وو. بیا الله هغوی ته توجه وکړه. بېشکه الله بښونکی او مهربان دی. ۱۱۸- او هغو درېیو[۳] ته یې هم توجه وکړله چې

معامله يې ځنډېدلې وه. تر دې چې بيا ځمکه له خپلې پراختيا سره بيا هم په هغوی تنګه شوه، او هغوی پخپله په ځانونو تنګ شو او پوه شول چې له الله د ساتل کېدو لپاره پخپله له الله بغير بل ځای کې پناه نشته. بيا الله هغوی ته ور ستون شو، ځکه چې هغوی هم الله ته ستانه شول. بېشکه الله توبه قبلونکی او رحم کونکی دی.

۱۱۹- ای د ایمان خاوندانو، له الله ووېرېږئ او د رښتينې خلکو ملګري شئ. ۱۲۰- د مدينې اوسېدونکو او ګېرچاپېره بدويانو ته مناسبه نه وه چې د الله رسول يې پرېښود او شاته کېناستل او نه (ورسره دا مناسبه وه) چې خپل ځان ورته تر هغه ګران شي. دا ځکه چې کومه تنده او لوږه چې هغوی ته د الله په لاره کې رسېږي او هر قدم چې هغه منکرانو ته تاوان رسوي او څه چې هغوی له دښمن نه اخلي، د هر يوه په بدل کې هغوی ته يوه نېکي ليکل کېږي. الله د نيکي کونکو اجر نه ضايع کوي.

۱۲۱- او هغوی چې کوم لږ يا ډېر مصرف کړی او کوم مزلونه يې چې کړي، هغه ټول د دې لپاره وليکل شول چې الله د هغوی د عمل ښه بدله ورکړي.

۱۲۲- دا ممکنه نه وه چې د ايمان خاوندان ټول راوتي وای. نو داسې ولې ونه شوه چې د هغوی له هرې ډلې يوه برخه راوتي وای، چې په دين کې يې ژوره پوهه پيدا کړي وای او بېرته په تللو يې خپل قوم پوه کړی چې هغوی هم پرهېزګاران شوي وای.

۱۲۳- ای د ايمان خاوندانو، له هغو منکرانو سره وجنګېږئ چې ستاسې شاوخوا ته دي او په کار ده چې هغوی په تاسې کې کلکوالی وګوري او پوه شئ چې الله له وېرېدونکو سره دی. ۱۲۴- او کله چې کوم سورة نازليږي، په هغوی کې ځينې وايي چې دې تاسې کې د چا ايمان زيات کړی دی. نو څوک چې ايمان لري، دې (سورة) د هغوی ايمان زيات

کړی او هغوی خوشاله کېږي. ۱۲۵- او د چا په زړونو کې چې مرض دی، نو هغوی په چټلی چټلي ور زیاته کړه. او هغوی به تر مرګه منکر وي. ۱۲۶- ایا دا خلک نه ګوري چې هغوی هر کال یو ځل یا دوه ځله په امتحان کې اچول کېږي، بیا هم نه توبه وباسي او نه سبق اخلي. ۱۲۷- او کله چې کوم سورة نازلېږي، نو دا خلک یو بل ته ګوري چې څوک خو ور ګوري نه، بیا روانېږي. الله د دوی زړونه اړولي، په دې خاطر چې هغوی له پوهې کار اخیستونکي خلک نه دي.
۱۲۸- تاسي ته یو رسول درغلی چې ستاسي له خپلې ډلې دی. ستاسي تاوان په هغه سخت دی. هغه ستاسي د ښېګڼې حریص دی. د ایمان په خاوندانو نهایت شفیق او مهربان دی. ۱۲۹- بیا که هغوی مخ واړوي، نو ووایه چې زما لپاره الله کافي دی. له هغه بغیر بل معبود نشته. ما په هغه توکل کړی او هغه د عرش عظیم مالک دی.

سوره یونس ۱۰

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- آلر، دا له حکمته د ډک کتاب آیتونه دي. ۲- ایا خلک په دې حیران دي چې مور د هغوی له منځه په یوه کس وحي نازله کړله چې خلک ووېروه او څوک چې ایمان راوړي هغوی ته زېرى ورکړه چې د هغوی لپاره له خپل رب سره رښتیني مرتبه ده. منکرانو وویل چې دا کس خو ښکاره جادوګر دی.
۳- بېشکه ستاسي رب الله دی چې آسمانونه او ځمکه یې په شپږو ورځو (دورو) کې پیدا کړ، بیا هغه په عرش قایم شو. هماغه د چارو انتظام کوي. د هغه له اجازې بغیر هېڅ شفاعت کونکی نشته. همدا الله ستاسي رب دی، نو تاسي د همده عبادت کوئ، ایا تاسي فکر نه کوئ.

۴- تاسي ټول به هماغه ته ور ستنېږئ، دا د الله پخه وعده ده، بېشکه هغه د پیداېښت پیل کوي، بیا به هغه دویم ځل پیدا کړي چې کومو خلکو ایمان راوړی او نېک کارونه یي کړي، هغوی ته له عدل سره بدله ورکړي. او چا چې انکار کړی، د هغوی د انکار بدله ورته جوش اوبه او له درده ډک عذاب دی.
۵- الله دی چې لمر یي ځلېدونکی کړ او سپوږمی ته یي رڼا ورکړله او د هغه منزلونه یي مقرر کړل چې تاسي د کلونو شمېر او حساب معلوم کړئ. الله دا هر څه بي هدفه نه دي پیدا کړي. هغه نښي ښکاره بیانوي د هغو خلکو لپاره چې پوهه لري. ۶- یقیناً د شپې او ورځې په تګ راتګ کې او هغه څه چې الله په آسمانونو او ځمکې پیدا کړی، په هغو ټولو کې د هغو خلکو لپاره نښي دي چې وېرېږي.
۷- بېشکه کوم خلک چې زمور د ملاقات هیله نه لري او د دنیا په ژوند راضي شوي او مطمئین دي او څوک چې زمور له نښو بي پروا دی. ۸- د هغوی ځای به دوزخ وي د هغو کارونو له وجې چې هغوی یي کوي. ۹- بېشکه چا چې ایمان راوړ او نېک کارونه یي وکړ، الله به یي د خپل ایمان په برکت له نعمت ډکو باغونو ته ورسوي چې ور لاندې به نهرونه بهېږي. ۱۰- هلته به د دوی خبره دا وي چې ای الله ته پاک یي، او د هغوی ملاقات به سلام وي، او وروستی خبره به یي دا وي چې ټول تعریفونه الله لره دي چې د ټول جهان رب دی.
۱۱- که الله خلکو ته عذاب هومره زر ورسوي لکه په هغوی د رحمت کولو چې تادي کوي، نو د هغوی موده (وخته) به ختمه شوي وای. خو کوم خلک چې زمور د ملاقات تمه نه لري، مور په خپله سرکشی کې سرګردانه ګرځېدلو ته پرېږدو. ۱۲- او انسان ته چې کله تکلیف رسېږي نو هغه په ولاړه او ناسته او ملاسته مور یادوي. بیا چې تری تکلیف لرې

کړو، نو داسې شي لکه په بد وخت کې يې چې موږ بيخي ياد کړي نه وو. په دې توګه له حده تېرېدونکو ته د هغوی اعمال ښايسته کړی شوي دي.
۱۳- او موږ له تاسې مخکې قومونه هله هلاک کړل چې ظلم يې وکړ. او د هغوی پېغمبران ورته له ښکاره ښنو سره ورغلل او هغوی ايمان راوړونکي نه شول. موږ مجرمانو ته داسې بدله ورکوو. ۱۴- بيا موږ له هغو وروسته تاسې په ځمکه د هغوی ځای‌ناستي کړئ چې وګورو تاسې څنګه عمل کوئ.
۱۵- او بيا چې هغوی ته زموږ آيتونه ښکاره لوستل کېږي، نو کومو خلکو سره چې موږ سره د مخ کېدو فکر نه وي، هغوی وايي چې له دې بغير نور قرآن راوړه، يا دا بدل کړه. ووايه دا زما کار نه دی چې زه يې پخپله خوښه بدل کړم. زه خو يوازې د هغې وحي پيروي کوم چې ماته راځي. که زه د خپل رب نافرماني وکړم، نو زه د يوې لويې ورځې له عذابه وېرېږم. ۱۶- ووايه چې که الله غوښتی نو نه به ما دا تاسې ته در اورولی او نه به الله پرې تاسې خبرولای. ما له دې مخکې تاسې سره يو عمر تېر کړی دی، نو ايا تاسې له عقل نه کار نه اخلئ. ۱۷- تر هغه لوی ظالم به څوک وي چې په الله د دروغو تور پورې کړي يا د هغه نښې دروغ وبولي. يقيناً مجرمان کاميابي نه مومي.
۱۸- او هغوی له الله بغير د داسې شيانو عبادت کوي چې نه ورته تاوان رسولای شي او نه ورته ګټه رسولای شي. او هغه وايي چې دوی د الله لپاره زموږ شفاعت کوي. ووايه، ايا تاسې الله ته د هغه څه خبر ورکوئ چې نه په آسمانونو او نه په ځمکه د هغه په علم کې شته. هغه پاک او لوړ دی له هغو (شيانو) چې دوی يې ورسره شريکوي. ۱۹- او خلک يو امت وو. بيا هغوی اختلاف وکړ. او که چېرې ستا د رب له طرفه له

مخکې یوه خبره نه وای شوې، نو د هغوی تر منځ به د هغه څه فیصله کېدله چې هغوی په کې اختلاف کوي.
۲۰- او هغوی وایي په نبي د هغه د رب له طرفه کومه نښه ولې نه را نازلېږي، ووایه چې د غیبو خبر یوازې الله ته دی. تاسې په تمه شئ، زه هم له تاسې سره په تمه پاتې کېدونکو کې یم. ۲۱- او کله چې له یوه تکلیف پېښېدو نه وروسته مور په چا د خپل رحمت خوند وګورو، نو هغوی سمدستي زمور د نښو په مسئله کې حیلې جوړول پیلوي. ووایه چې الله په خپلو حیلو کې تر هغوی ډېر تېز دی. یقیناً زمور ملایکې ستاسې حیلې لیکي.
۲۲- هماغه الله دی چې تاسې په وچه او اوبو کې ګرځوي. کله چې تاسې په کښتۍ کې یئ او کښتۍ له خلکو ډکې د هوا په موافق طرف چلېږي او خلک په دې خوشحاله وي چې ناڅاپه تېزه هوا راځي او په هغوی له هر اړخه څپې را پورته کېږي او هغوی داسې ګڼي چې د مرګ خولې ته لاړو. هغه وخت هغوی خپل دین د الله لپاره خالصوي او هغه را بولي چې که ته مور له دې وساتي نو یقیناً مور به شکرګزاره بندګان شوو.
۲۳- بیا چې کله هغه (الله) هغوی ساتي، نو هغوی سمدستي په ځمکه ناحقه سرکشي پیلوي. ای خلکو، ستاسې سرکشي ستاسې په ضد ده، د دنیا له ژونده ګټه واخلئ، تاسې به بیا ماته راستنېږئ، بیا به درته مور ووایو چې تاسې څه کول.
۲۴- د دنیا د ژوند مثال داسې دی لکه اوبه چې مور یې له آسمانه را وورولې نو په ځمکه ښه ګیاه را شنه شوه چې انسانان یې خوري او چې ځناور یې خوري. تر هغې چې ځمکه ښه رونق ومومي او سینګار شي، او د ځمکې خلک داسې وګڼي چې اوس دا زمور په قابو کې ده، نو (په دې وخت کې) ناڅاپه په هغوی زمور حکم د شپې یا د ورځې راغی، بیا

مورِ هغه ورېبل او دېرى مو کړل لکه دلته چې پرون هېڅ هم نه وو. په دې توګه مورِ نبنۍ ښکاره بيانوو د هغو خلکو لپاره چې غور کوي.
۲۵- او الله د سلامتۍ د کور لور ته بلنه ورکوي او هغه چې چاته غواړي، (هغه ته) سمه لار ښيي. ۲۶- چا چې ښه وکړل، د هغوى لپاره ښه دي او پرې زيات هم. او د هغوى په مخ به نه تورواليۍ وي او نه ذلت. همدا جنتيان خلک دي، هلته به تل اوسيږي. ۲۷- او چا چې بدئ کټلي، نو د بدئ بدله (له بدئ سره) برابره ده. او په هغوى به رسوايي خپره وي. هېڅوک به نه وي چې له الله يې وساتي. (داسې به ښکاري) ګوياد هغوى مخونه د تورې شپې په ټوټو پټې شوي وي. همدا خلک دوزخيان دي او هلته به تل اوسيږي.
۲۸- او په کومه ورځ چې مورِ دوى راټولوو، بيا به شرک کونکو ته ووايو چې ودرېږئ تاسې هم او ستاسې جوړ کړي شريکان هم. بيا به مورِ د هغوى ترمنځ تفريق وکړو او د هغوى شريکان به ووايي چې تاسې خو زمورِ عبادت نه کاوه. ۲۹- الله زمورِ تر منځ ګواهي ته کافي دى. مورِ ستاسې له عبادته بيخي بېخبره وو. ۳۰- هغه وخت به هر څوک له خپل عمل سره مخ وي چې کړى يې و او خلک به الله خپل حقيقي مالک ته ستنيږي او کوم دورغ يې چې ويلي وو، هغه ټول به تري هېر شي.
۳۱- ووايه چې څوک تاسې ته له آسمان او ځمکې رزق درکوي، يا څوک دى چې په غوږونو او سترګو واکمن دى. او څوک له مړي ژوندى او له ژوندي مړى را وباسي. او څوک د چارو انتظام کوي. هغوى به وايي الله. ووايه، نو بيا تاسې وېرېږئ نه. ۳۲- نو هماغه الله ستاسې حقيقي پروردګار دى. او (د حقي لارې) د توفيق نه وروسته لرې کېدل د بې لارې کېدو پرته نور څه دي، تاسې چېرته ستنيږئ. ۳۳- په دې توګه ستا

د رب خبر د سرکشانو په هکله پوره شوي چې هغوی به ایمان نه راوړي.
۳۴- ووایه، ایا ستاسي په ټاکلو شریکانو کې داسي څوک شته چې په لومړي ځل پیدا کول کوي او بیا یې دویم ځل هم پیدا کړي. ووایه، یوازې الله یې په لومړي ځل هم پیدا کوي او بیا به یې هم همغه دویم ځل پیدا کړي. نو تاسي چېرته لرې ځئ. ۳۵- ووایه، ایا ستاسي په (ټاکلو) شریکانو کې داسي څوک شته چې حق طرف ته لارښوونه کوي، ووایه یوازې الله حق طرف ته لارښوونه کوي. نو څوک چې د حق لور ته لارښوونه کوي، همغه د پیروۍ لایق دی، که هغه څوک چې پخپله ورته لاره نه ښکاري، بلکې هغه ته لار وښودل شي. په تاسي څه شوي، تاسي څه ډول فیصله کوئ. ۳۶- په هغوی کې زیاتره یوازې د ګمان پیروي کوي او ګمان په حق خبره کې هېڅ کار نه کوي. الله ښه پوهېږي چې هغوی څه کوي.
۳۷- او دا قرآن داسي نه دی چې له الله بغیر یې بل څوک جوړ کړي، بلکې دا د هغو وړاندوینو (پېشین ګویانو) تصدیق دی چې له مخکې موجودي دي. او د کتاب تفصیل دی، په دې کې هېڅ شک نشته چې دا د جهانونو د رب له طرفه دی. ۳۸- ایا خلک وایي چې دا هغه کس له ځانه جوړ کړی دی. ووایه چې تاسي د دې په شان یو سورة راوړئ، او له الله بغیر چې بل څوک را بللی شئ را وبې بولئ که تاسي رښتیني یئ. ۳۹- بلکې دا خلک هغه څه دروغ ګڼي چې د هغوی په علم کې نه راځي. او حقیقت یې لا ورته نه دی ښکاره شوی. همداسي هغو خلکو هم دروغ وبالله چې له دوی مخکې تېر شوي، نو وګورئ چې د ظالمانو انجام څه شو.

۴۰- او په هغوی کې داسې هم شته چې په قرآن به ایمان راوړي او داسې هم شته چې په دې به ایمان را نه وړي. او ستا رب مفسدین ښه پیژني.
۴۱- او که هغوی تا دورغجن وبولي، نو ووایه چې زما عمل زما لپاره دی او ستاسې عمل ستاسې لپاره دی. تاسې له هغه څه بري ئ چې زه یې کوم او زه له هغو بري یم چې تاسې یې کوئ. ۴۲- او په هغوی کې ځینې داسې هم دي چې تاته غوږ نیسي، ایا ته یې کنړ ته اوروي چې (هغوی) له پوهې کار نه اخلي. ۴۳- او په هغوی کې ځینې داسې هم دی چې ستا طرف ته ګوري، نو ایا ته رندو ته لار ښیي که څه هم هغوی یې نه ګوري. ۴۴- الله په خلکو هیڅ ظلم نه کوي، مګر خلک پخپله په ځان ظلم کوي.
۴۵- او په کومه ورځ چې الله هغوی راټول کړي، نو ګویا چې هغوی ګنې یوازې یوه ګړۍ په دنیا کې وو. هغوی به یو بل وپیژني. بېشکه سخت په تاوان کې دي هغه خلک چې له الله سره لیدلې یې دروغ وبلل او سمې لارې ته را نغلل. ۴۶- مورږ تاته د هغه څه یو برخه وښایوو چې هغوی سره مو یې وعده کړې او که مورږ تاته وفات درکړو، په هر حال به هغوی مورږ ته را ستنېږي. بیا الله ګواه دی په هغه څه چې هغوی یې کوي. ۴۷- او د هر امت لپاره یو رسول دی. بیا چې د هغوی رسول راشي، نو د هغوی ترمنځ په عدل فیصله کېږي او په هغوی هیڅ ظلم نه کېږي.
۴۸- او هغوی وایي دا وعده به کله پوره کېږي که ته رښتینی یې. ۴۹- ووایه چې زه د خپل ځان لپاره هم د خیر او شر مالک نه یم، مګر څه چې الله وغواړي. د هر امت لپاره یو وخت دی. کله چې د هغوی وخت راشي، نو بیا نه یوه ګړۍ وروسته کېږي او نه مخکې کېږي. ۵۰- ووایه چې، وښیئ که د الله عذاب په تاسې د شپې راشي او که د ورځې، نو

مجرمان به له هغې وړاندې څه وکړي. ۵۱- ایا کله چې عذاب راشي بیا به پرې باور کوئ. اوس قایل شوئ او تاسې د همدې تقاضا کوله. ۵۲- بیا به ظالمانو ته وویل شي چې اوس د تل لپاره د عذاب خوند گورئ. دا د هغه څه بدله درکول کېږي چې تاسې ګټل.
۵۳- او هغوی له تا پوښتنه کوي چې ایا دا خبره ریښتیا ده. ووایه چې هو زما په رب دې قسم وي، دا ریښتیا دي او تاسې یې مخه نه شئ نیولای.
۵۴- او که له هر ظالم سره هغه ټول شیان وي چې په ځمکه کې دي، نو هغه به یې فدیه کې ورکول وغواړي. او کله چې هغوی عذاب وګوري، نو په خپل زړه کې به افسوس کوي. او د هغوی ترمنځ به په عدل فیصله کېږي او په هغوی به ظلم نه کېږي. ۵۵- یاد ساتئ، څه چې په آسمانونو او ځمکه دي ټول د الله دي. یاد ساتئ، د الله وعده ریښتیا ده، خو ډېر خلک نه پوهېږي. ۵۶- هماغه ژوندي کول کوي او هماغه مړه کول کوي او د هماغه خوا ته به ور ګرځېږئ.
۵۷- ای خلکو، تاسې ته ستاسې د رب له طرفه نصیحت راغلی، او د هغو (مرضونو) لپاره شفا (ده) چې په سینو کې دي او د ایمان خاوندانو لپاره هدایت او رحمت دی. ۵۸- ووایه چې دا د الله په فضل او رحمت دي. اوس باید خلک خوشحاله وي، دا تر هغو غوره ده چې هغوی یې راټولوي. ۵۹- ووایه، الله چې تاسې لپاره کوم رزق را ښکته کړی و، بیا تاسې په هغوی کې ځینې حرام وګڼل او ځینې حلال. ووایه، ایا الله تاسې ته د دې حکم کړی، که تاسې په الله دروغ پورې کوئ. ۶۰- او د قیامت د ورځې په هکله د هغو خلکو فکر څه دی چې په الله دروغ تړي. بېشکه الله په خلکو لوی فضل کونکی دی، خو ډېر خلک شکر نه وباسي.
۶۱- او ته چې په هر حال یې او د قرآن هره برخه چې اوروي، او تاسې چې هر کار کوئ، مونږ په تاسې ګواه یوو کله چې تاسې په دې مصروف

یئ. او ستا له رب ذره قدري څه هم پټ نه دي، نه په ځمکه او نه په آسمان کي او نه له هغې کوچنی او لوی مګر هغه په یوه واضح کتاب کي دي. ۶۲- واورئ، د الله په ملګرو نه وېره شته او نه به خفه وي. ۶۳- دا هغه خلک دي چې ایمان یې راوړ او وېرېدل. ۶۴- د دیو لپاره د دنیا او آخرت په ژوند کي زېرې دی. د الله په خبرو کي هېڅ بدلون نشته، همدا لویه بریا ده. ۶۵- او ته د هغوی په خبرو خفه نه شي. زور ټول له الله سره دی، هغه اورېدونکی او پوهېدونکی دی.
۶۶- واورئ، څه چې په آسمانونو کي دي او څه چې په ځمکه دي، ټول د الله دي. او څوک چې له الله بغیر شریکان را بولي هغوی د څه شي پیروي کوي، هغوی یوازې د ګمان پیروي کوي او یوازې اټکل ځغلوي. ۶۷- هماغه الله دی چې ستاسي لپاره یې پیدا کړه چې تاسي آرام وکړئ. او ورځ یې روښانه کړله. بېشکه په دې کي نښې دي د هغو خلکو لپاره چې اوري.
۶۸- وایي چې الله زوی جوړ (پیدا) کړی دی. هغه پاک دی، بې نیازه دی. د هماغه دی څه چې په آسمانونو کي دي او څه چې په ځمکه دي. تاسي سره د دي (خبرې) هېڅ دلیل نشته، ایا تاسي په الله پسي هغه خبره ترئ چې تاسي پرې هېڅ نه پوهېرئ. ۶۹- ووایه، څوک چې په الله دروغ تړي، هغوی به کامیابي ونه مومي. ۷۰- هغوی په دنیا کي لږه ګټه اخلي، بیا یې زموږ لور ته را ستنېدل دي. بیا به موږ په هغوی د انکار په بدل کي د سخت عذاب خوند وګورو.
۷۱- او هغوی ته د نوح حال بیان کړه. کله چې هغه خپل قوم ته وویل چې ای زما قومه، که زما ودرېدل او د الله د آیتونو په وسیله تاسي ته نصیحت په تاسي بد لګېږي، نو ما په الله توکل کړی دی. تاسي خپله ګډه فیصله وکړئ او خپل شریکان هم له ځان سره کړئ، چې تاسي ته په

خپله فيصله کي شک پاتي نه شي. بيا چې تاسي له ماسره هر څه کول غواړئ هغه وکړئ او ماته مهلت مه راکوئ. ۷۲- که تاسي مخ اړوئ، نو ما له تاسي هيڅ مزدوري نه ده غوښتي، زما مزدوري خو د الله په ذمه ده. او ماته حکم شوی چې زه په فرمانبردارانو کې شم. ۷۳- بيا هغوی هغه (نوح) دروغجن وبالله، نو موږ نوح او هغه خلک وساتل چې ده سره په کښتۍ کې وو او هغوی مو ځای‌ناستي کړل. او هغه خلک مو ډوب کړل چې زمورږ نښې يې دروغ بللي وې. وګورئ څه انجام شو د هغو خلکو چې وپرول شوي وو.
۷۴- بيا موږ له نوح وروسته څومره رسولان ولېږل. هغوی دوی ته له څومره ښکاره ښکاره دليلونو سره راغلل، خو هغوی په هغه ايمان راوړونکي نه شول چې مخکې يې دروغجن بللي وو. په دې توګه موږ له حده وتونکو په زړونو مهر لګوو.
۷۵- بيا مو له هغه وروسته موسی او هارون، فرعون او د هغه مشرانو ته له خپلو نښو سره ولېږل، خو هغوی کبر وکړ او هغوی مجرمان وو.
۷۶- بيا چې هغوی ته زمورږ له اړخه رښتيا خبره ورسېدله، نو هغوی وويل چې دا خو ښکاره جادو دی ۷۷- موسی وويل، ايا تاسي حق جادو بولئ، سره د دې چې تاسي ته را رسېدلی دی. ايا دا جادو دی، حال دا چې جادوګر هيڅکله کاميابي نه مومي. ۷۸- هغوی وويل ايا ته موږ ته دې لپاره راغلی يې چې موږ له هغه لاری لرې کړې چې زمورږ پلار نيکه پرې تلل او په دې وطن کې ستاسي د دواړو لويي جوړه شي او موږ هيڅکله ستاسي د دواړو خبرې نه منو.
۷۹- او فرعون وويل چې ټول ماهر جادوګر ماته راولئ. ۸۰- جادوګر چې راغلل نو موسی ورته وويل تاسي چې څه غورځوئ، هغه جادو دی-۸۱- الله به هغه باطل کړي، الله يقيناً مفسدين سمېدو ته نه پرېږدي.

۸۲- او الله په خپل حکم حق حق کوي، که مجرمان پرې هر څومره خفه کېږي. ۸۳- بیا موسی په خپل قوم کې له څو ځوانانو بغیر بل هېڅوا ونه مانه، د فرعون له وېرې او د خپل قوم د مشرانو له وېرې چې دوی په څه فتنه کې وا نه چوي، ببشکه فرعون په ځمکه غلبه لرله او د هغو خلکو له دلي و چې له حده وځي. ۸۴- او موسی وویل ای زما قومه، که تاسي په الله ایمان لرئ، نو په هغه توکل وکړئ، که واقعي فرمانبردار یئ. ۸۵- هغوی وویل، مورږ په الله توکل کړی، ای زمورږ ربه، مورږ ظالمانو ته مه فتنه کوه. ۸۶- او په خپل رحمت مورږ له منکرانو وساته.
۸۷- او مورږ موسی او د هغه ورور ته وحي وکړله چې خپل قوم لپاره په مصر کې ځینې کورونه وټاکئ او خپل هماغه کورونه قبله کړئ او لمونځ وکړئ. او د ایمان خاوندانو ته زېرې ورکړئ.
۸۸- اوموسی وویل، ای زمورږ ربه، تا فرعون او د هغه سردارانو ته ولي د دنیا په ژوند کې رونق او مال ورکړی دی. ای زمورږ ربه، ایا د دي لپاره هغه خلک ستا له لارې بې لارې کړي. ای زمورږ ربه، د هغوی مال چور کړې او د هغوی زړونه سخت کړې چې ایمان را نه وړي تر هغې چې له درده ډک عذاب وګوري. ۸۹- ویې فرمایل، ستاسي د دواړو دعا قبوله شوه. اوس تاسي دواړه خپل کار کوئ او د هغو خلکو پیروي مه کوئ چې نه پوهیږي.
۹۰- او مورږ چې بني اسرائیل له سمندره پورې ویستل، نو فرعون او د هغه لښکر ورپسې د سرکشۍ او زیاتي په موخه روان شو. تر دې چې کله فرعون په ډوبېدو شو، نو ویې ویل، ما ایمان راوړ چې هېڅ معبود نشته، مګر هغه چې بني اسرائیلو پرې ایمان راوړی. او زه د هغه په فرمانبردارانو کې یم. ۹۱- ایا اوس، او له دې مخکې تا نافرماني کوله او ته په فساد کونکو کې وې. ۹۲- نو نن به مورږ ستا بدن وساتو چې ته

له ځان وروسته خلکو ته یوه نښه شي او بېشکه ډېر خلک زمونږ له نښو غافل وي.
۹۳- او مونږ بني اسرائیلو ته بنه استوګنځای ورکړ او هغوی ته مو د خوراک لپاره پاک شیان ورکړل. بیا هغوی اختلاف ونه کړ، مګرهغه وخت چې علم ورته راغلی و. یقیناً ستا رب به د قیامت په ورځ د هغوی ترمنځ د هغه څه فیصله وکړي چې هغوی په کې اختلاف کاوه.
۹۴- نو که تاسي د هغه څه په هکله شک لرئ چې مونږ تاسي ته در لېږلی، نو له هغو خلکو پوښتنه وکړئ چې له تاسي مخکې کتاب لولي. بېشکه دا تاسي ته ستاسي د رب له طرفه حق راغلی دی، نو تاسي په شک کونکو کې مه راځئ. ۹۵- او تاسي په هغو خلکو کې مه راځئ چې د الله آیتونه یې دروغ بللي، ګڼي په تاوانیانو کې به راشئ.
۹۶- بېشکه په کومو خلکو چې ستا د رب خبره پوره شوې ده، هغوی ایمان نه راوړي. ۹۷- که څه هم هغوی ته ټولې نښې راشي تر هغې چې هغوی له دردې ډک عذاب را روان ونه وینې. ۹۸- نو داسي ولې نه وشول چې د یونس له قوم پرته، یوه کلي ایمان راوړی وای چې د هغوی ایمان ورته ګټه رسولې وای. هغوی چې ایمان راوړ، نو مونږ له هغوی د دنیا په ژوند کې عذاب لرې کړ او هغوی ته مو تر یوه وخته د ګټې اخیستو موقع ورکړه.
۹۹- او که ستا رب غوښتی وای، نو په ځمکه چې څومره خلک دي ټولو به ایمان راوړی وای. نو ایا ته خلک مجبوروې چې هغوی ایمان راوړي.
۱۰۰- او هېڅ یوه کس ته دا ممکنه نه ده چې د الله له اجازې بغیر ایمان راوړي. او الله په هغو خلکو ګندګي اچوي چې له عقل کار نه اخلي.
۱۰۱- ووایه په آسمانونو او ځمکه کې چې څه دي، هغه وګورئ. او نښې او وېره هغو خلکو ته هېڅ ګټه نه رسوي چې ایمان نه راوړي. ۱۰۲-

هغوی د داسي ورځي په تمه دي چې کومې ورځې چې تر دوی په مخکې خلکو راغلې وې. ووایه، په تمه شئ، زه هم تاسي سره په تمه کېدونکو کې یم. ۱۰۳- بیا موږ خپل رسولان او هغو ساتو چې ایمان یې راوړ. په دي توګه زموږ ذمه ده چې موږ به د ایمان خاوندان ساتو.
۱۰۴- ووایه، ای خلکو که تاسي زما په دین کې شک لرئ، زه له الله بغیر د هغو عبادت نه کوم چې تاسي یې عبادت کوئ. بلکې زه د هغه الله عبادت کوم چې تاسي مړه کوي او ماته حکم شوی زه په ایمان راوړونکو کې شم. ۱۰۵- او دا چې خپل مخ د دین طرف ته کړئ. او په مشرکانو کې مه راځئ. ۱۰۶- او له الله بغیر هغو مه را بولئ چې تاسي ته نه ګټه در رسولای شي او نه تاوان. بیا که تاسي داسي وکړئ، نو یقیناً په ظالمانو کې به راشئ. ۱۰۷- او که الله تاسي په کوم تکلیف کې ونیسي، نو له هغه بغیر بل هېڅوک نشته چې هغه (تکلیف) درنه لرې کړی شي. او که تاسي ته کوم خیر در رسېږي، نو د هغه د فضل مخه نیونکی څوک نشته. هغه چې په خپلو بندهګانو کې څوک وغواړي په هغه فضل کوي او هغه بښونکی او مهربان دی.
۱۰۸- ووایه، ای خلکو، تاسي ته ستاسي د رب له طرفه حق راغلی دی. څوک چې هدایت ومني، نو هغه یې د خپل ځان لپاره مني او څوک چې لار خطا کړي د هغه وبال به په هماغه راځي او زه په تاسي مسوول نه یم. ۱۰۹- او ته د هغه پیروي کوه څه چې درته وحي کېږي او صبر وکړه تر هغې چې الله فیصله وکړي او هغه غوره فیصله کونکی دی.

سوره هود ۱۱

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.

۱- الٓر- دا (داسې) کتاب دی چې آیتونه یې لومړی محکم شوي او بیا یې
د یوې پوهې او خبیرې هستۍ له طرفه تفصیل شوی دی. ۲- چې تاسې
له الله بغیر د بل چا عبادت مه کوئ. زه تاسې ته د هغه له اړخه ویرونکی
او زېرې درکونکی یم. ۳- او دا چې تاسې له خپل رب نه بښنه وغواړئ
او د هغه طرف ته ستانه شئ، هغه به تاسې ته پرېمانه درکړي تر یوه
ټاکلي وخت پورې او ډېر مستحق ته به له خپل اړخه ډېر ورکړي. او که
تاسې مخ واړوئ، نو زه ستاسې لپاره د یوې لویې ورځې له عذابه
وېرېږم. ۴- تاسې ټول به الله ته ور ستنېږئ او هغه په هر څه قادر دی.
۵- وګورئ، هغوی ځنګه خپلې سینې راتولې کړي چې له هغه پټ شي.
خبردار، کله چې هغوی په جامو ځان پټوي، الله پوهېږي چې څه پټوي
او څه ښکاره کوي. هغه د زړونو په خبره هم پوهېږي. * ۶- او په ځمکه
داسې ګرځېدونکی نشته چې د روزۍ ذمه یې په الله نه وي. او هغه
پوهېږي چې ځوک اوس چېرته اوسېږي او بیا به چېرته ځي. هر څه یوه
پرانیستي کتاب کې موجود دي.
۷- او هماغه دی چې آسمانونه او ځمکه یې په شپږو ورځو کې پیدا کړل.
او د هغه عرش په اوبو و. چې تاسې وازمایي چې په تاسې کې ځوک
ښه کارونه کوي. او که تاسې ووایئ چې له مړینې وروسته به تاسې
بېرته را ژوندي کېږئ، نو منکرین وایي دا خو ښکاره جادو دی. ۸- او
که موږ تر یوې مودې د هغوی جزا وځنډوو، نو وایي چې څه شي
ځنډولي ده. خبردار، په کومه ورځ چې هغه (عذاب) په دوی راشي، نو
دوی به تري خلاص نه شي او هغه څه به یې ونغاړي چې دوی ور
پورې خندا کوي.
۹- او که موږ انسان په خپل کوم رحمت ونازوو او بیا یې له هغه محروم
کړو، نو هغه ناهیلي او ناشکره کېږي. ۱۰- که چاته تکلیف رسېدلی وي

او له هغه وروسته يې په کوم نعمت ونازوو، نو هغه وايي چې ټول مصيبتونه رانه لرې شول، هغوی بيا ويار او کبرجن شي. ۱۱- خو څوک چې صبر او نېک عمل کوي، د هغوی لپاره بخښش او لوی اجر دی.
۱۲- چېرې داسې ونه شي چې د هغه څه يوه برخه پرېږدئ چې وحي يې درته شوې ده. او ته په دې خبره زړه مه تنګوه چې هغوی وايي په ده کومه خزانه ولې نه ده نازله شوې يا ورسره کومه ملايکه ولې نه راځي. ته خو يوازې وېرونکی يې او الله د هر څه ذمه وار دی. ۱۳- ايا هغوی وايي چې پېغمبر دا کتاب جوړ کړی دی. ووايه، تاسې هم داسې لس سورتونه راوړئ او له الله بغير چې څوک غواړئ را ويې بولئ که تاسې رښتينې يئ. ۱۴- نو که هغوی ستا غوښتنه پوره نه کړی شوه، پوه شه چې دا د الله له علم نه را نازل شوی او دا هم چې له هغه بغير بل معبود نشته. ايا بيا به تاسې حکم ومنئ.
۱۵- څوک د دنيا ژوند او ښايست غواړي، موږ د هغوی د اعمالو بدله په دنيا کې ورکوو. او په هغه کې به ورسره هېڅ کمی نه کېږي. ۱۶- همدا هغه خلک دي چې په آخرت کې ورته له اور بغير نور څه نشته. هغوی چې په دنيا کې څه جوړ کړي وو، هغه برباد شول او څه يې چې کټلي وو، هغه خراب شول.
۱۷- بيا يو کس چې د خپل رب له طرفه په يوه دليل ولاړ دی، له هغه وروسته د الله له طرفه په هغه يو ګواه هم راغی، او تر هغه مخکې د موسی کتاب د لارښود او رحمت په توګه موجود و، هغوی به يوه ورځ په ده ايمان راوړي او په ډلو کې چې څوک له ده انکار وکړي، نو هغه سره د اور د ځای وعده ده. نو ته د دې په هکله هېڅ ډول شک کې مه پريوځه. دا ستا د رب له طرفه حق دی، خو زياتره خلک يې نه مني.

۱۸- او تر هغه به لوی ظالم څوک وي چې په الله دروغ تړي. داسې خلک به د خپل رب مخې ته وړاندې شي او ګواهي ورکونکي به ووایي چې دا هغه خلک دي چې په خپل رب پورې یې دروغ تړلي وو. واورئ، په ظالمانو د الله لعنت دی. ۱۹- په هغو خلکو چې د الله له لارې خلک منع کوي او په هغه کې کوږوالی لټوي. همدا خلک له آخرته منکر دي. ۲۰- دا خلک په ځمکه الله نه شي بېوسه کولای او نه له الله بغیر په هغوی بل مرستندوی شته، په هغوی به غبرګ عذاب وي. هغوی نه اورېدلای او نه لیدلای شول. ۲۱- دا هغه خلک دي چې ځانونه یې په تاوان کې اچولي. او هغه هر څه تري ورک شول چې پخپله یې جوړ کړي وو. ۲۲- په دې کې شک نشته چې دا خلک به په آخرت کې تر ټولو ډېر په تاوان کې وي.
۲۳- چا چې ایمان راوړ او چا چې نیک عمل وکړ او د خپل رب په وړاندې یې عاجزي وکړله، هغوی جنتیان دي. او په کې به تل اوسېږي. ۲۴- د دې دواړو ډلو مثال داسې دی لکه یوه (ډله) چې ړانده او کانه وي او بله بینا او اورېدونکي وي. ایا دا دواړه به یو ډول شي. ایا تاسې فکر نه کوئ.
۲۵- او موږ نوح د هغه قوم ته ولېږه چې (ورته ووایي) زه ستاسې ښکاره وېرونکی یم. ۲۶- دا چې تاسې له الله بغیر د بل چا عبادت مه کوئ. زه په تاسې د یوه دردناک عذاب ورځې ته اندېښنه لرم. ۲۷- د هغه د قوم مشرانو وویل، چې انکار یې کړی و چې موږ خو تاته د ځان په شان یوه کس په سترګه ګورو. او موږ نه ګورو چې ځوک دي ستا تابع شوی وي، بې له هغو چې په موږ کې ټیټ خلک دي، ناپوه خلک. او موږ نه ګورو چې ته دي په موږ کوم لوړوالی ولري، بلکې موږ خو تا دروغجن ګڼو.

۲۸- نوح وویل ای زما قومه، ووایئ، که زه د خپل رب له طرفه په یوه روښانه دلیل (ولاړ) یم او هغه ماته خپل رحمت را لېږلی وي، خو هغه تاسي ته نه ښکاري، نو ایا زه په تاسي هغه در تپلی شم په داسي حال کي چي تاسي تري بېزاره یئ. ۲۹- او ای زما قومه، زه له تاسي څه مال نه غواړم. زما اجر له الله سره دی او زه هېڅکله هغوی له ځانه نه لرې کوم چي ایمان یې راوړی دی. هغه خلک به له خپل رب سره ووینې. خو زه ګورم چي تاسي په جهالت اخته یئ. ۳۰- او ای زما قومه، که زه هغه خلک رد کړم نو د الله (د عذاب) په مقابل کي به څوک له ماسره مرسته کوي. ایا تاسي فکر نه کوئ. ۳۱- او زه تاسي ته نه وایم چي ماسره د الله خزاني دي، او نه په غیبو پوهیږم، او نه دا وایم چي زه ملایکه یم. او زه دا هم نه شم ویلی چي چاته تاسي په ټیټه ګورئ، هغوی ته به الله ښېګڼه نه ورکوي. الله ښه پوهیږي چي د هغو په زړونو کي څه دی. که زه داسي ووایم نو زه به ظالم یم.
۳۲- هغوی وویل چي ای نوحه، تا موږ سره جنګ وکړ او ډېر جنګ دي وکړ. اوس هغه څه راوړه چي موږ سره دي وعده کړې وه، که ریښتینی یي. ۳۳- نوح وویل هغه خو به په تاسي الله راوړي، که هغه یي وغواړي، او تاسي به د هغه له ولکې بهر نه شئ. ۳۴- او که الله غوښتي وي چي تاسي ګمراهان کړي، نو زه که تاسي ته نصیحت کول وغواړم، هم زما نصیحت تاسي ته ګټه نه لري. هماغه ستاسي رب دی او هماغه ته به تاسي ټول ور ستنیږئ.
۳۵- ایا هغو وایي چي دا د پېغمبر خبري دی، ووایه که دا زما خبري وي، نو زما جرم په ما دی او تاسي چي کوم جرم کوئ، په هغه کي زه بري یم.

۳۶- او نوح ته وحي وشوه چې اوس به ستا په قوم کې هېڅوک هم ایمان را نه وړي، بې له هغو چې ایمان یې راوړی. نو ته د هغوی په کارونو مه خفه کېږه چې هغوی یې کوي. ۳۷- او زمور په وړاندې او زمور په حکم ته کښتۍ جوړه کړه او د ظالمانو په هکله له ماسره مه غږېږه، بېشکه دا خلک به ډوبېږي. ۳۸- او نوح په کښتۍ لګیا شو. او کله به چې د هغه د قوم سردار پرې تېرېده، نو خندا به یې ورپورې کوله. هغوی وویل که ته مور پورې خاندي نو مور هم تا پورې خاندو. ۳۹- تاسې به زر په شئ چې عذاب په چا راځي، هغه به رسوا کړي او په هغو به داسې عذاب راځي چې تلپاتې وي.
۴۰- تر دې چې زمور حکم را ورسېده او توپان را پورته شو. مور نوح ته وویل چې د هر ډول ځنارو یوه یوه جوړه په کښتۍ کې واچوه او د خپل کور خپل هم (سپاره کړه)، بې له هغو خلکو چې مخکې یې په هکله ویل شوي او د ایمان خاوندان هم (واخله). او لږ غوندې خلک وو چې له نوح سره یې ایمان راوړی و. ۴۱- او نوح وویل چې په کښتۍ کې سپاره شئ، د هغه تګ او ودرېدل د الله په نوم دي. بېشکه زما رب بښونکی او مهربان دی. ۴۲- او کښتۍ له دوی سره د غرونو په شان څپو کې روانه شوه. او نوح خپل زوی را وباله چې له ده جدا و. ای زما زویه، له مور سره را سپور شه او منکرانو سره مه پاتې کېږه. ۴۳- هغه وویل زه به یوه غره ته پناه یوسم چې له اوبو به مې وساتی. نوح وویل نن د الله له حکم ساتونکی هېڅوک نشته، مګر هغو چې الله پرې رحم وکړي. او د دواړو ترمنځ څپې را پورته شوې او هغه په ډوبېدونکو کې راغی. ۴۴- او وویل شول چې ای ځمکې، خپلې اوبه جذب کړه او ای آسمانه ودرېږه. او اوبه وچې کړی شوې. او د معاملې فیصله وشوه او کښتۍ په جودي غره ودرېدله او وویل شول چې لرې شه د ظالمانو قومه.

۴۵- او نوح خپل رب را وباله او ویې ویل ای زما ربه، زما زوی زما له کورنۍ دی او بېشکه ستا وعده رښتیا ده. او ته تر ټولو لوی حاکم یې.
۴۶- الله وویل ای نوحه، هغه ستا له کورنۍ نه دی، د هغه کارونه خراب دي، نو ماته د هغه څه سوال مه کوه چې ته پرې نه پوهیږي. زه تاته نصیحت کوم چې ته په جاهلانو کې مه راځه. ۴۷- نوح وویل چې ای زما ربه، زه تاته پناه درورم د هغه څه له غوښتلو چې زه پرې نه پوهیږم. او که ته ما ونه بښي او په ما رحم ونه کړي، نو زه به تباه شم.
۴۸- وویل شول چې ای نوحه، ښکته شه، زمونږ له اړخه له سلامتۍ سره او له برکتونو سره، په تا او هغه ډلې چې له تا سره دي او (له هغوی ظهور کونکي) ډلې چې مونږ به هغوی ته ګټه ورکړو، بیا به هغوی زمونږ له اړخه یو دردناک عذاب ونیسي. ۴۹- دا د غیبو خبرې دي چې مونږ یې تاته وحي کوو. له دې مخکې پرې نه ته پوهیدې او نه ستا قوم. نو صبر وکړه، آخري انجام د وېرېدونکو لپاره دی.
۵۰- او عاد (قوم) ته مونږ د هغوی ورور هود ولېږه. هغه وویل چې ای زما قومه، د الله عبادت کوئ. له هغه بغیر ستاسي هېڅ معبود نشته. تاسي یوازې دروغ جوړ کړي دي. ۵۱- ای زما قومه، زه په دې (کار) له تاسي هېڅ اجر نه غواړم، زما اجر له هغه سره دی چې زه یې پیدا کړی یم، ایا تاسي نه پوهیږئ. ۵۲- او ای زما قومه، له خپل رب بښنه وغواړئ، بیا هماغه ته ستانه شئ. هغه به په تاسي بښه بارانونه ووروي او ستاسي قوت به لا زیات کړي او تاسي مجرمان کېږئ مه او مخ مه اړوئ. ۵۳- هغوی وویل چې ای هوده، تا مونږ ته کومه بښکاره نښه نه ده راوړې او مونږ ستا په وینا خپل معبودان نه پرېږدو. او مونږ هېڅکله تا نه منوو. ۵۴- مونږ به همدا وایوو چې ته زمونږ په معبودانو کې کوم یو وهلی یې. هود ووېلو، زه الله ګواه نیسم او تاسي هم ګواه اوسئ زه

بري يم له هغه څه چې تاسي يې شريکوئ. ۵۵- له هغه پرته، تاسي ټول په ګډه زما په ضد تدبير ونيسئ، بيا ماته مهلت مه راکوئ. ۵۶- ما په الله توکل کړی چې زما رب هم دی او ستاسي رب هم. هېڅ داسي ژوندی نشته چې مهار يې د هغه په لاس کې نه وي. بېشکه زما رب په سمه لار دی.
۵۷- که تاسي مخ اړوئ، نو ما تاسي ته هغه پيغام در رسولای چې رب ورسره تاسي ته را لېږلی وم. او زما رب به ستاسي په ځای کومه بله ډله ځای ناستي (خليفة) کړی. تاسي د هغه هېڅ نه شئ کولای. بېشکه زما رب په هر څه نګهبان دی. ۵۸- او بيا چې زمور حکم را ورسېده، مور په خپل حکم هود او هغه خلک وساتل چې په ده يې ايمان راوړی و. او مور هغوی له يوه سخت عذابه وساتل. ۵۹- او هغه عاد (قوم) و چې د خپل رب له نښو يې انکار وکړ. او د هغه رسولان يې ونه منل او د هر سرکش او د مخالف د خبرې اتباع يې وکړله. ۶۰- او په هغوی پسې په دې دنيا کې او د قيامت په ورځ لعنت دی. واورئ، عاد د خپل رب نه انکار وکړ. واورئ، عاد له لرې والی دی چې د هود قوم و.
۶۱- او ثمود ته مور د هغوی ورور صالح ولېږه. هغه وويل ای زما قومه، د الله عبادت وکړئ. له هغه بغير ستاسي هېڅ معبود نشته. هغه تاسي له ځمکې ساز کړئ او بيا يې په کې تاسي مېشت کړئ. نو ببښنه وغواړئ، بيا هغه ته رجوع وکړئ. بېشکه زما رب قريب دی، قبلونکی دی. ۶۲- هغوی وويل چې ای صالح له دې مخکې مور له تا تمه لرله، ايا ته مور د هغو له عبادته منع کوې چې زمور پلار نيکه يې عبادت کاوه. او کوم څه ته چې ته مور ور بولې، د هغه په هکله مور سخت شک لرو او ډېر په تشويش کې يوو. ۶۳- هغه وويل ای زما قومه ووايه، که زه د خپل رب له طرفه په يوه واضح دليل يم او هغه ماته له خپل

اړخه رحمت را نازل کړی وي، نو که زه نافرماني وکړم له الله به مې څوک ساتي. نو تاسې به یوازې زما تاوان زیات کړئ.
۶۴- او ای زما قومه، دا د الله اوښه ستاسې لپاره یوه نښه ده. نو پرې یې ږدئ چې د الله په ځمکه وځړېږي. او دې ته تاوان مه رسوئ ګني ډېر زر به مو عذاب ونیسي. ۶۵- بیا هغوی د هغې پښې پرې کړې. بیا صالح وویل چې تر درې نورو ورځو له خپلو کورونو کار واخلئ. دا یوه وعده ده چې دروغ کېږي نه. ۶۶- بیا چې زموږ حکم راغی نو موږ صالح او هغه خلک چې له ده سره یې ایمان راوړی و، په خپل رحمت وساتل او د هغه ورځ له رسوایۍ مو (خوندي کړل). بېشکه ستا رب قوي او زبردست دی. ۶۷- او چا چې ظلم کړی و، هغوی یوه وېرونکي غږ ونیول، بیا سبا په خپلو کورونو کې پرمخې پراته وو. ۶۸- لکه په کې چې بیخي اوسېدلي نه وي. واورئ، ثمود (قوم) له خپل رب سره کفر وکړ. واورئ، لعنت دی د ثمود لپاره.
۶۹- او ابراهیم ته زموږ ملایکو زیری راوړ. ویې ویل په تا دې سلامتي وي. ابراهیم وویل په تاسې دې هم سلامتي وي. بیا هغه زر وریت کړی خوسی راوړ. ۷۰- بیا یې چې ولیدل د هغوی لاسونه د خوړو خوا ته نه اوږدېږي، نو هیبن شو او په زړه کې تري ووېرېده. هغوی وویل چې مه وېرېږه، موږ د لوط قوم ته لېږل شوي یوو. ۷۱- او د ابراهیم مېرمن ولاړه وه، هغه په خندا شوه. نو موږ هغه ته د اسحاق او په اسحاق پسې د یعقوب زېرې ورکړ. ۷۲- هغې وویل، ای زما بدې ورځې، زه به بچې راوړم، زه خو زړه یم او مېړه مې هم زوړ دی. دا خو عجیبه خبره ده. ۷۳- ملایکو وویل، ایا ته د الله په حکم حېرانېږې. د ابراهیم کورنۍ، په تاسې د الله رحتمونه او برکتونه دي. بېشکه الله د ډېرې ستاینې وړ او د لوړ شان خاوند دی.

۷۴- بیا چې د ابراهیم وېره ختمه شوه او زېرې ورکول شو، نو موږ سره یې د لوط قوم لپاره لانجه پیل کړله۔ ۷۵۔ بېشکه ابراهیم ډېر حلیم، د نرم زړه خاوند او رجوع کونکی و. ۷۶- ای ابراهیمه هغوی پرېږده. ستا د رب حکم راغلی او په هغوی داسې عذاب را روان دی چې بېرته نه ګرځول کېږي.
۷۷- او بیا چې زموږ ملایکې لوط ته ورسېدې، نو هغه ووېرېده او د هغوی په راتګ خفه شو. هغه وویل چې نن ورځ ډېره سخته ده. ۷۸- او د هغه قوم خلک ورته په منډه منډه راغلل. او هغوی لومړی بد کارونه کول. لوط وویل ای زما قومه، دا زما لونې دي، دا تاسې لپاره ډېرې پاکې دي، نو تاسې له الله ووېرېږئ او ما خپلو میلمنو ته مه رسوا کوئ. ایا په تاسې کې کوم ښه انسان نشته. ۷۹- هغوی وویل، ته پوهېږې چې موږ ستا له لورګانو سره کار نه لرو، او ته پوهېږې چې موږ څه غواړو.
۸۰- لوط وویلو کاش ما کې تاسې سره د مقابلې کولو قوت وای یا زه په کوم قوي پناځای کې ناست وای. ۸۱- ملایکو وویل ای لوطه، موږ ستا رب را لېږلي یوو. هغوی هېڅکله تاته نه شي را رسېدلای. نو ته هغه خلک ځان سره کړه او یو څو شپې ووځه. او په تاسې کې یو هم شاته مه را ګورئ، مګر ستاسې میرمني چې په هغوی هغه څه ټېرېدونکي دي چې په دې خلکو به ټېرېږي. د هغوی لپاره سهار وخت ټاکل شوی دی، ایا سهار را نږدې نه دی. ۸۲- بیا چې زموږ حکم راغی نو موږ هغه کلی په بله واړوه او په هغوی مو پرله پسې کاني وورول. ۸۳- ستا د رب په حکم په نښه شوی و، او هغه کلی له ظالمانو ډېر لرې نه دی.
۸۴- او مدین لور ته مو د هغوی ورور شعیب ولېږه. هغه وویل ای زما قومه، د الله عبادت وکړئ، له هغه بغیر ستاسې بل معبود نشته. او په ناپ او تول کې کمی مه کوئ. زه تاسې په ښه حال کې وینم. او په تاسې د

يوې نيونکې ورځې له عذابه وېرېږم. ۸۵- او ای زما قومه، ناپ او تول په پوره عدل کوئ. او خلکو ته د هغوی شیان لږ مه ورکوئ. او په ځمکه فساد مه کوئ. ۸۶- الله چې څه درکړي هغه پاتې شوی مال درته غوره دی که تاسي مومنان یئ او زه په تاسي نګهبان نه یم.
۸۷- هغوی وویل چې ای شعیبه، ایا ستا لمونځ تاته دا ښیي چې موږ هغه شیان پرېږدو چې زمونږ پلار نیکه یې عبادت کاوه. یا په خپل مال کې خپل واک پرېږدو. بس یوازې ته پوه او نیک عمله انسان یې.
۸۸- شعیب وویل چې ای زما قومه، ووایه، که زه د خپل رب له طرفه په یوه واضح دلیل (ولاړ) یم، او هغه له خپل اړخه ماته ښه رزق هم راکړی. او زه نه غواړم پخپله هغه کار وکړم چې تاسي ترې منع کوم. زه خو یوازې اصلاح غواړم، تر څو چې کېږي. او ماته به توفیق الله راکوي. زما په هماغه توکل دی. او هماغه ته رجوع کوم. ۸۹- او ای زما قومه، هسې نه چې ماسره د ضد له وجې په تاسي هغه آفت راشي چې د نوح په قوم یا د هود په قوم یا د صالح په قوم راغلی و، او د لوط قوم خو له تاسي لرې هم نه دی. ۹۰- او له خپل رب نه بښنه وغواړئ، بېرته هغه ته ور ستانه شئ. بېشکه زما رب بښونکی او مهربان دی.
۹۱- هغوی وویل ای شعیبه، ته چې څه وایې په ډېره برخه یې موږ نه پوهېږو. او موږ خو لا ګورو چې ته په موږ کې کمزوری یې. او که ستا ټبر نه وای موږ به ته سنګسار کړی وای. او ته په موږ دروند نه یې.
۹۲- شعیب وویل ای زما قومه، ایا زما ټبر په تاسي تر الله ډېر دروند دی. او تاسي الله شاته واچاوه. بېشکه هر څه چې تاسي کوئ زما د رب په ولکه کې دي. ۹۳- او ای زما قومه، تاسي په خپله طریقه کار کوئ او زه به په خپله طریقه کار کوم. زر به درته معلومه شي چې په چا

رسوا کونکی عذاب راځي او څوک دروغ وایي. او په تمه شئ، زه هم تاسي سره په تمه اوسېدونکو کې یم.
۹۴- او کله چې زموږ حکم راغی نو موږ شعیب او هغه سره هغه کسان په خپل رحمت وساتل چې ایمان یې راوړی و. او چا چې ظلم کړی و، هغوی تندر ونیول (پرې را وغورځېده)، بیا هغوی په خپلو کورونو کې پرمخې پراته پاتې شول. ۹۵- لکه کله چې په کې بیخې اوسېدلي نه وي. واورئ، لعنت دی په مدین، لکه لعنت چې شوی و په ثمود.
۹۶- او موږ موسی له خپلو نښو او واضح سند سره ولېږه. ۹۷- فرعون او د هغه سردارانو ته. بیا هغوی د فرعون په حکم لاړل سره د دې چې د فرعون حکم په رښتیا نه و. ۹۸- د قیامت په ورځ به هغه له خپل قوم مخکې وي او هغوی به اور ته رسوي. او څومره لوی تاوان دی چې هغوی ورته رسېږي. ۹۹- او په دې دنیا او د قیامت په ورځ په هغوی لعنت شوی. څه بد انعام دی چې هغوی ته ورکړل شوی.
۱۰۰- دا د کلیو ځینې حالونه دي چې موږ یې تاته وایوو. په دې ځینې کلي تراوسه شته او ځینې ورک شول. ۱۰۱- او موږ په هغوی ظلم نه دی کړی، بلکې هغوی پخپله په ځان ظلم کړی. بیا چې ستا د رب پیغام راغی، نو هغه معبودان یې هیڅ په کار نه شول چې له الله بغیر یې را بلل. او هغوی د دوی لپاره له بربادۍ بغیر نور هیڅ زیات نه کړل.
۱۰۲- او ستا د رب نیونه داسې ده او هغه کلي د هغوی په خپل ظلم نیسي. بېشکه د هغه نیونه ډېره سخته او له درده ډکه ده. ۱۰۳- په دې کې د هغو خلکو لپاره نښه ده چې له آخرته وېرېږي. هغه داسې ورځ ده چې ټول خلک به په کې راټول وي، او هغه به د حاضرۍ ورځ وي.
۱۰۴- او موږ هغه د یوې مودې لپاره ځنډوو چې ټاکل شوي ده. ۱۰۵-

هغه ورځ چې راشي، نو هیڅ ژوندی به د هغه له اجازې بغیر خبره نه شي کولای. نو په هغوی کې به ځینې بدبخته وي او ځینې بختور.
۱۰۶- نو څوک چې بدبخته دي هغوی به په اور کې وي. هغوی به هلته چیغې وهي او فریادونه به کوي. ۱۰۷- هغوی به هلته تر هغې پراته وي تر څو چې آسمان او ځمکه قایم وي، مګر څه چې ستا رب وغواړي. بېشکه ستا رب چې څه غواړي هغه کوي. ۱۰۸- او څوک چې بختور وي، هغوی به جنت کې وي، هغوی به هلته تر هغې اوسېږي تر څو چې آسمان او ځمکه قایم وي، مګر څه چې ستا رب وغواړی. بخښش بې انتها دی. ۱۰۹- نو ته د هغو شیانو له وجې په شک کې مه لوېږه چې دوی یې عبادت کوي. دوی خو یوازې هغسې عبادت کوي لکه له دوی مخکې چې یې پلار نیکه کاوه. او موږ به د هغوی برخه ورته بې له کوم کمي پوره ورکوو.
۱۱۰- او موږ موسی ته کتاب ورکړ. بیا په هغو کې نفاق راغی. او که ستا د رب له طرفه له مخکې یوه خبره نه وای راغلې، نو د هغوی ترمنځ به فیصله شوې وای. او هغوی په دې کې هم شک لري چې اطمینان ته یې نه پرېږدي. ۱۱۱- او یقیناً ستا رب به هر یوه ته د هغه د اعمالو پوره بدل ورکړي. هغه خبر دی په هغه څه چې دوی یې کوي.
۱۱۲- نو ته (په خپل کار) لګیا اوسه ځنګه چې درته حکم شوی او هغو هم چې له تا سره یې توبه ویستې ده، او له حده مه وځئ، بېشکه هغه ګوري څه چې تاسي کوئ. ۱۱۳- او هغوی ته مه ور نږدې کېږه چې ظلم یې کړی، ګني اور به دې ونیسي، او له الله بغیر ستا بل مرستندوی نشته، بیا به ته هیڅ مرسته ونه مومي. ۱۱۴- او لمونځ قایم کړه د ورځې په څو برخو کې او د شپې په ځینې برخه کې. بېشکه نیکۍ، بدۍ لرې

کوي. دا خبرداری ده د خبرداري موندونکو ته. ۱۱۵- او صبر کوه، الله د نېک عملو اجر نه ضایع کوي.
۱۱۶- نو داسي ولي ونه شول چې له تاسي مخکي قومونو کي داسي اهل خیر خلک وای چې خلک یې په ځمکه له فساده منع کولای. داسي لږ خلک راووتل چې موږ په هغوی کي وساتل. او ظالمان خو په هماغه عیش کي پراته وو چې ورکړل شوی و او هغوی مجرمان وو. ۱۱۷- او ستا رب داسي نه دی چې کلي ناحقه تباه کړي، حال دا چې د هغه اوسېدونکي اصلاح کونکي وي.
۱۱۸- او که ستا رب غوښتی وای، نو خلک به یې یو امت کړي وای، خو هغوی به تل په اختلاف کي وي. ۱۱۹- بې له هغو چې ستا رب پرې رحم وکړي. او هغه د همدې لپاره هغوی پیدا کړي. او ستا د رب خبره پوره شوه چې زه به دوزخ له پیریانو او انسانانو په ګډه ډکوم.
۱۲۰- او موږ د رسولانو د احوال ټول شیان تاته در اوروو چې ستا زړه پرې قوي کړو او په دې کي تاته حق راغلی او مومنانو ته نصیحت او یادونه. ۱۲۱- او چا چې ایمان نه دی راوړی، هغوی ته ووایه چې تاسي په خپله طریقه عمل کوئ او موږ په خپله طریقه عمل کوو. ۱۲۲- په تمه شئ، موږ هم په تمه یوو. ۱۲۳- او د آسمانونو او ځمکې پټه خبره له الله سره ده او هماغه د ټولو چارو مرجع ده. نو د هغه عبادت وکړه او په هغه توکل وکړه او ستا رب له هغه څه بې خبره نه دی چې ته یې کوي.

سوره یوسف ۱۲

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱-الٓر، دا د کتاب واضح آیتونه دي. ۲- موږ دا عربي قرآن نازل کړی چې تاسي پرې پوه شئ. ۳- موږ تاته بهترین برخلیک در اورو د دې

قرآن په برکت چې موږ تاته وحي کړ. له دې مخکې ېښکه ته په بې خبرو کې وې.
۴- کله چې یوسف خپل پلار ته وویل چې پلاره، ما په خوب کې یوولس ستوري او لمر او سپوږمی لیدلي. ما لیدلي چې ماته سجده کوي. ۵- د هغه پلار وویل ای زما زویه، ته خپل دا خوب خپلو وروڼو ته مه وایه چې هغوی دې په خلاف کوم سازش ونه کړي. ېښکه شیطان د انسان ښکاره دښمن دی. ۶- او په دې توګه به ستا رب تا غوره کړي او تاته به د خبرو حقیقت ته رسېدل در وښیي او په تا او په آل یعقوب به خپل نعمت مکمل کړي لکه څنګه یې چې تر دې مخکې ستا په اجدادو ابراهیم او اسحاق خپل نعمت پوره کړی دی. یقیناً ستا رب علیم او حکیم دی.
۷- حقیقت دا دی چې یوسف او د هغه وروڼو کې پوښتنه کونکو ته ډېرې لویې نښې دي. ۸- کله چې د هغه (میرنیو) وروڼو خپلو کې وویل چې یوسف او د هغه ورور زموږ پلار ته تر موږه ډېر ګران دی. حال دا چې موږ یوه قوي ډله یوو. یقیناً زموږ پلار په یوه ښکاره تېروتنه اخته دی.
۹- یوسف ووژنئ یا یې په کوم ځای کې وغورځوئ چې ستاسې د پلار توجه یوازې تاسې ته شي. او له هغه وروسته تاسې جوړ شئ. ۱۰- په هغوی کې یوه ویونکي وویل چې یوسف مه وژنئ. که تاسې کوم څه کوئ، نو هغه په کوم وچ کوهي کې واچوئ. په لاره کومه روانه قافله به یې را وباسي او ځان سره به یې بوځي.
۱۱- هغوی خپل پلار ته وویل، ای زموږ پلاره، ته ولې د یوسف په مسئله کې په موږ باور نه کوې، سره د دې چې موږ د هغه خیرخواه یوو. ۱۲- سبا هغه له موږ سره ولېږه چې خوراک وکړي او لوبې وکړي، او موږ د هغه ساتونکي یوو. ۱۳- پلار وویل، زه دې ته غمجن کېږم چې اندېښنه ده راسره هسې نه تاسې هغه ځان سره بوځئ او کوم لویه یې

وخوري او تاسي تري غافل شئ. ۱۴- هغوی وویل دا چې مور پوره ډله یوو، که دا لیوه وخور نو بیا به مور ډېر تاوانیان ثابت شوو.
۱۵- بیا چې هغوی، هغه (یوسف) ځان سره بوته او دا فیصله یې وکړله چې په یوه وچ کوهي کې به یې اچوي، او مور یوسف ته وحي وکړه چې ته به هغوی ته د هغوی دا کار ور یاد کړې او هغوی به تا نه پېژني.
۱۶- او هغوی مابنام خپل پلار ته په ژړا راغلل. ۱۷- هغوی وویل چې ای زمور پلاره، مور د منډي سیالي کوله او یوسف مو له خپل سامان سره پرېښوده، بیا هغه لیوه وخور. او ته به زمور خبره ونه منې، که څه هم مور رښتیا وایو. ۱۸- او هغوی د یوسف کمیس د دروغو وینو کې لړلی راوړی و. پلار یې وویل نه، بلکې تاسي له خپل ځانه یوه خبره جوړه کړې ده. اوس صبر غوره دی. او تاسي چې کومه خبره کوئ، په هغې زه له الله مرسته غواړم.
۱۹- او بیا یوه قافله راغله او په اوبو پسې یې کس ولېږه. هغه بوکه (کوهي) ته ښکته کړله. هغه وویل، زېرې درکوم، دا خو هلک دی. او هغه یې د سوداګرۍ د مال په توګه وساته. او الله په هغه ښه پوهېدل چې هغوی کول. ۲۰- او هغوی هغه په لږه بیه د څو درهمو په مقابل کې خرڅ کړ. او هغوی ده ته لیواله نه وو.
۲۱- او په مصریانو کې چې کوم سړي دی واخیست، هغه خپلې مېرمنې ته وویل چې دا ښه وساته. هیله ده چې دا زمور لپاره ګټور وي یا یې مور خپل زوی کړو. او په دی توګه مور یوسف ته په هغه نوي وطن کې ځای ورکړ. او په دې خاطر چې مور هغه ته د خبرو تاویل ور وښیو. او الله په خپل کار غالب وي، خو زیاتره خلک نه پوهېږي. ۲۲- او کله چې هغه بلوغ ته ورسېده، هغه ته مو حکم او علم ورکړ. او نېک عملو ته مور همداسي بدله ورکوو.

۲۳- او یوسف چې د کومې ښځې په کور کې و، هغې ښځې د ده د لمسولو هڅه وکړله او یوه ورځ هغې دروازې پورې کړلې او ویې ویل چې راشه. یوسف وویل الله ته پناه وړم. هغه زما مالک دی، هغه زه ښه ساتلی یم. بېشکه ظالمان هېڅکله کامیابي نه مومي. ۲۴- او ښځې د دې اراده وکړله او هغه به یې هم اراده کړې وای، که هغه د خپل رب برهان نه وای لیدلی. داسې (ټاکل) شوې وه چې موږ هغه له بدۍ او بې حیایۍ لرې کړو. بېشکه هغه زموږ په غوره بندەګانو کې و.
۲۵- او دواړو د دروازې لور ته مندې کړې. او ښځې د یوسف کمیس له شا وشکاوه. او دواړو د هغې (ښځې) مېړه په دروازه کې ومونده. ښځې وویل څوک چې ستا له مېرمنې سره د بد کار اراده وکړي، د هغه لپاره تر دې بله څه جزا کېدای شي چې هغه بندي کړی شي یا سخته جزا ورکول شي. ۲۶- یوسف وویل چې هغې زما د لمسولو هڅه وکړه. او د هغې ښځې له ټبر نه یوه کس ګواهي ورکړله چې که د هغه (یوسف) کمیس له مخې شکېدلی وي، نو ښځه ریښتوني ده او هغه دروغجن دی.
۲۷- او که د هغه کمیس له شا شکېدلی وي، نو ښځه دروغجنه ده او هغه ریښتینی دی. ۲۸- بیا چې عزیز ولیدل چې د هغه کمیس له شا شکېدلی دی نو هغه وویل بېشکه دا ستاسو د ښځو چال دی او ستاسې چالونه ډېر زیات لوی وي. ۲۹- یوسف، ته دا وبښه او ای ښځې ته د خپلې غلطۍ بښنه وغواړه. بېشکه ته خطاکاره یې.
۳۰- او د ښار ښځو وویل چې د عزیز مېرمنه په خپل یوه ځوان غلام پسې شوې ده. او په هغه مئینه شوې ده. موږ ګورو چې هغه ښکاره په غلطه ده. ۳۱- بیا چې هغې (د عزیز ښځې) د هغوی فریب واورېده، نو هغوی یې را وغوښتلې. او د هغوی لپاره یې یو مجلس جوړ کړ او هرې یوې ته یې یو یو چاقو ورکړ او یوسف ته یې وویل چې ته دوی ته را

ښکاره شه. بیا چې ښځو هغه ولیده نو حیراني پاتې شوې. او هغوی خپل لاسونه پرې کړل. او هغو وویل حاش لله، دا خو انسان نه دی دا کومه لویه ملایکه ده. ۳۲- هغې وویل دا هماغه دی چې په هکله یې تاسې ما ملامتوئ او ما د ده د لمسولو هڅه کړې وه، خو دی بچ شو. او که ده هغه ونه کړل چې زه یې ورته وایم، نو بندي به شي او حتماً به بې‌عزته شي. ۳۳ یوسف وویل، ای زما ربه، زندان زما تر هغه څه ډېر خوښ دی چې دا مې ورته ور بولي. او که تا د هغو فریب له ما لرې نه کړ نو زه به ورته لیواله شم او په ناپوهانو کې به راشم. ۳۴- نو د هغه رب یې دعا قبوله کړله او د هغوی فریب یې تر لره کړ. بېشکه هغه اورېدونکی او پوهېدونکی دی.
۳۵- بیا له نښو لیدلو وروسته هغه خلک پوه شول چې دا تر یوه وخته بندي کړي. ۳۶- او په زندان کې له هغه سره دوه نور ځوانان واچول شول. په هغوی کې یوه (یوه ورځ) وویل چې ما خوب لیدلی چې شراب زېښم او بل وویل ما خوب لیدلی چې په خپل سر مې ډوډۍ اینې ده او مرغان پرې ټونګې وهي. ته مورږ ته د دې تعبیر ووایه. ته مورږ ته له نېکانو خلکو ښکاري.
۳۷- یوسف وویل، تاسې ته چې کوم خواړه درکول کېږي، د هغه له راتګ مخکې زه تاسې ته د دې خوبونو تعبیر ووایم. دا په هغه علم کې دي چې زما رب ماته راکړی دی. ما د هغو خلکو دین پرېښود چې په الله ایمان نه راوړي او هغه خلک له آخرت نه منکر دي. ۳۸- او ما د خپلو مشرانو ابراهیم، او اسحاق او یعقوب د دین پیروي وکړله. مورږ دا حق نه لرو چې له الله سره څوک شریک کړو. دا په مورږ او ټولو خلکو د الله فضل دی، خو زیاتره شکر نه وباسي. ۳۹- ای زما د زندان ملګرو، ایا جدا جلا معبود غوره دی که یو قوي الله. ۴۰- تاسې له هغه بغیر د

یوازې هغو څو نومونو عبادت کوئ چې ستاسې پلار نیکه ایښي دي. الله د هغوی هیڅ سند نه دی نازل کړی. واک یوازې الله سره دی. هغه حکم کړی چې له هغه بغیر د بل چا عبادت مه کوئ. همدا سم دین دی. خو زیاتره خلک نه پوهیږي.
۴۱- ای زما د زندان ملګرو، په تاسې کې به یو خپل مالک ته شراب ورکوي او دویم به په دار ځړیږي. بیا به مرغان د هغه په سر ټونګې وهي. د هغه څه فیصله شوې چې تاسې یې پوښتنه کوله. ۴۲- او یوسف چې داسې یې ګڼل چې کوم سړی خلاصیدونکی دی، هغه ته یې وویل چې خپل مالک ته زما یادونه وکړه. بیا شیطان له هغه خپل مالک ته یادونه کول هیر کړل. نو هغه (یوسف) څو کاله په زندان کې پاتې شو.
۴۳- او پاچا وویل ما خوب لیدلی چې اووه[۷] غټې غواګانې وي او اووه[۷] وچې (وړې) غواګانې یې خوري او اووه[۷] شنه وړي (غونچې) وي او اووه[۷] وچ وړي وي. ای درباریانو، زما د خوب تعبیر راته وواییئ که تاسې د خوب تعبیر کوئ. ۴۴- هغوی وویل دا خیالي خوب دی او موږ د داسې خوبونونو په تعبیر نه پوهیږو.
۴۵- په هغو دوو بندیانو کې چې یو ساتل شوی و، هغه ته څه وخت وروسته ور یاد شول، ویې ویل چې زه به تاسې ته د دې خوب تعبیر ووایم، نو ما (یوسف ته) پریږدئ.
۴۶- یوسفه ای ریښتینیه، ماته د دې خوب تعبیر ووایه چې اووه غټې غواګانې دي چې اووه وچې غواګانې یې خوري. او اووه شنه وړي دي او اووه وچ. چې زه هغو خلکو ته لاړ شم او هغوی پوه شي. ۴۷- یوسف وویل چې تاسې به اووه کاله پرله پسې کرونده کوئ. بیا چې تاسې کوم فصل ورښئ د هغه وړي پریږدئ، مګر هغه لږ چې تاسې یې خورئ.
۴۸- بیا به هغې پسې اووه سخت کلونه راشي. په هغه وخت کې به هغه

غله وخوړل شي چې تاسي يې هغه وخت ته ټولوئ، له هغه لړې بغير چې تاسي يې خوندي کوئ. ۴۹- بيا به له هغه وروسته يو کال راشي چې په هغه کې به باران وورېږي او خلک به (د ميوو) شربت نچوړ کړي (وباسي).
۵۰- او پاچا وويل چې هغه (يوسف) ماته راولئ. بيا چې هغه ته قاصد ورغی، نو هغه ورته وويل چې ته ببرته خپل مالک ته ورشه او ورته ووايه د هغه ښځو څه معامله ده چې خپل لاسونه يې پرې کړي وو. زما رب خو د هغوی په فريب ښه خبر دی. ۵۱- پاچا وويل، ستاسي څه کيسه ده چې کله تاسي د يوسف د لمسولو هڅه کړې وه. هغوی وويل چې حاشاالله، مونږ په هغه کې هېڅ بدی ونه ليدله. د عزيز ښځې وويل چې اوس حق ښکاره شو. ما د هغه د لمسولو کوشش کړی و او هغه بېشکه رښتينی دی.
۵۲- دا په دې خاطر چې (د مصر عزيز) پوه شي چې ما له هغه سره پټ خيانت نه دی کړی. او بېشکه الله د خيانت کونکو چال نه کاميابوي.
* ۵۳- زه د خپل نفس برائت نه کوم. نفس خو يوازې بدي را زده کوی، مګر که زما رب رحم وکړي. بېشکه زما رب بښونکی او مهربان دير.
۵۴- او پاچا وويل، هغه ماته راولئ. زه به هغه خاص له ځان سره کړم. بيا چې ورسره يوسف خبرې وکړې، نو پاچا وويل، له نن وروسته ته دلته معزز او معتمد شوی. ۵۵- يوسف وويل چې ما د هيواد په خزانو مقرره کړه. زه ساتونکی او پوه يم. ۵۶- او په دې توګه مونږ يوسف په وطن کې واکداره کړ. هغه چې هر ځای کې وغواړي (ځان ته) ځای جوړولای شي. مونږ چې چا ته وغواړو خپل عنايت متوجه کوو. او مونږ د نېک عملو اجر نه ضايع کوو. ۵۷- او د آخرت اجر د ايمان او تقوی خاوندانو لپاره ډېر زيات دی.

۵۸- او د یوسف ورونه مصر ته راغلل او بیا هغه ته ورسېدل، نو یوسف هغوی وپېژندل. ۵۹- او هغوی یوسف ونه پېژنده. او کله چې د هغوی لپاره سامان برابر کړ، نو ورته یې وویل چې خپل ناسکه ورور هم ماته راولئ. تاسي نه ګورئ چې زه غله په پوره تول ورکوم او ښه تر ټولو غوره کوربه هم یم. ۶۰- او که یې تاسي ماته را نه ولئ، نو نه تاسي لپاره غَلّه شته او مه تاسي ماته راځئ. ۶۱- هغوی وویل چې موږ به د هغه په هکله د خپل پلار د راضي کولو هڅه وکړو او موږ دا کار کوو. ۶۲- او هغه خپلو غلامانو ته وویل چې د دوی د پېسو غوټه د هغوی په سامان کېږدئ چې کله هغوی خپل کور ته ورسېږي، نو دا وپېژني او کېدای شي بیا راشي. ۶۳- بیا چې هغوی خپل پلار ته ور ستانه شول، نو ویې ویل ای پلاره، له موږ غله منع شوه، نو زموږ ورور (بن یامین) هم له موږ سره تللو ته پرېږده چې غله راوړو او موږ د هغه ساتونکي یوو. ۶۴- یعقوب وویل، ایا زه د ده په هکله هم په تاسي هغسي باور وکړم لکه مخکې مي چې د ده ورور په هکله په تاسي باور کړی و. بس نو الله ساتونکی دی او هغه تر ټولو مهربانو ډېر مهربانه دی.
۶۵- او کله چې هغوی خپل سامان پرانیست، نو ګوري چې پیسې یې هم ورته بېرته ورستنې کړې شوې دي. هغوی وویل، ای زموږ پلار، موږ نور څه غواړو. دا زموږ پیسې هم موږ ته را ستنې شوې دي. اوس به موږ لاړ شو او خپل اهل و عیال ته به توښه راوړو. او خپل ورور به وساتوو او د یوه اوښ بار غله به زیاته راوړو. دا غله خو لږه ده. ۶۶- یعقوب وویل، زه هغه له تاسي سره هېڅکله نه لېږم تر څو چې تاسي ماسره د الله په نوم دا وعده ونه کړئ چې بېرته به یې حتماً ماته راولئ، مګر دا چې تاسي ټول مړه شئ. بیا چې ورسره هغوی پخه وعده وکړله، هغوی وویل موږ چې څه ووایو په دې الله ساتونکی دی.

۶۷- او یعقوب وویل چې ای زما زامنو، تاسې ټول په یوه دروازه مه ور ننوځئ، بلکې په بېلو بېلو دروازو ننوځئ. او زه تاسې د الله له کومې خبرې نه شم ساتلای. حکم یوازې د الله دی. زه په هغه توکل کوم او توکل کونکی باید په هغه توکل وکړي. ۶۸- بیا چې هغوی په هغو (دروازو) ننوتل چې پلار یې ورته ویلي وو، هغه هغوی د الله له خبرې نه شو ساتلای. هغه یوازې د یعقوب په زړه کې یو خیال و چې هغه پوره کړ. بېشکه هغه زموږ د ورکړي تعلیم له وجې د علم خاوند و، خو زیاتره خلک نه پوهېږي.
۶۹- او کله چې هغوی یوسف ته ورسېدل، نو هغه خپل ورور له ځان سره (ایسار) کړ. ورته یې وویل چې زه ستا ورور (یوسف) یم. نو د هغوی په کارونو مه خفه کېږه. ۷۰ بیا چې د هغوی سامان تیار کړی شو، نو جام یې د خپل ورور په اسبابو کې کېښود. بیا یوه غږ کونکي غږ وکړ چې ای د قافلې خلکو، تاسې غله یئ. ۷۱- هغوی د هغه کس لور ته وکتل، (ویې ویل) ایا ستاسې څه ورک شوي دي. ۷۲- هغوی وویل، زموږ شاهي پیمانه نشته. او څوک یې چې راوړي هغه ته یو اوښ بار غله ده او زه یې ذمه دار یم. ۷۳- هغوی وویل، په الله قسم ته پوهېږي چې موږ دلته د فساد لپاره نه یوو راغلي او نه موږ غله یوو. ۷۴- هغه وویل که تاسې دروغجن وختئ نو د غله جزا به څه وي- ۷۵- هغوی وویل جزا دا ده چې د چا په سامان کې (جام) پیدا شو، هغه کس پخپله (د دې کار) جزا ده. موږ ظالمانو ته همداسې جزا ورکوو. ۷۶- بیا هغه د هغوی له (کشر) ورور نه لومړی د بوجیو د تالاشۍ غوښتنه وکړله. بیا یې د هغوی د ورور له بوجۍ هغه (جام) را وویست. په دې توګه موږ د یوسف لپاره تدبیر وکړ. هغه د پاچا د قانون له مخې خپل ورور نه شو

اخیستلی، مګر دا چې الله غوښتي وای. موږ چې د چا درجې وغواړو لوړوو یې. او تر هر عالم پورته یو عالم شته-
۷۷- هغوی وویل، که دا غلا کوي، نو له ده مخکې یې یو ورور هم غلا کړي وه. نو یوسف دا خبره په خپل زړه کې وساتله او هغوی ته یې ښکاره نه کړله. هغه ځان سره وویل، تاسي پخپله بد خلک یئ او څه چې وایئ الله پرې ښه پوهیږي. ۷۸- هغوی وویل چې ای عزیزه، د ده یو ډېر زوړ پلار دی، نو ته د دې په ځای له موږه یو ایسار کړه. موږ ته، ته ډېر نېک ښکارېږي. ۷۹- هغه وویل، الله ته پناه وړو که موږ له هغه چا بغیر بل څوک ونیسو چې هغه سره مو خپل (ورک شوی) شی موندلی وي. په دې صورت کې به موږ حتماً ظالمان شوو.
۸۰- کله چې هغوی له ده ناهیلي شول، نو یو خوا ته شول او په خپلو کې یې مشوره پیل کړه. د هغوی مشر وویل ایا تاسي نه پوهیږئ چې ستاسي پلار د الله په نوم پوخ قسم اخیستی او له ده مخکې چې تاسي له یوسف سره کوم ظلم کړی، هغه هم درته معلوم دی. نو زه له دې ځایه تر هغې نه ځم چې تر څو زما پلار اجازه را نه کړي یا الله زما لپاره کومه فیصله ونه کړي. او هغه تر ټولو غوره فیصله کونکی دی. ۸۱- تاسي خپل پلار ته ورشئ او ورته ووایئ چې ای زموږ پلاره، ستا زوی غلا وکړله او موږ هماغه خبره کوو چې موږ ته معلومه ده او موږ د غیبو نګهبان نه یوو. ۸۲- او ته د هغه کلي له خلکو پوښتنه وکړه چې موږ په کې وو او له هغه قافلي پوښتنه وکړه چې موږ ورسره یو ځای راغلو، او موږ رښتیني یوو.
۸۳- پلار (یې) وویل، بلکې تاسي په خپل زړه کې یوه خبره جوړه کړې ده، نو زه به صبر وکړم. تمه ده چې الله هغه ټول ماته راولي. هغه پوه او حکیم دی. ۸۴- او هغه مخ واړوه او ویې ویل، های یوسفه، او له غمه

يي سترګي سپيني شوي. او خفه شو. ۸۵- هغوی وويل، په الله قسم ته به د يوسف په يادونو کې پاتې يې تر دې چې ناروغ شې يا مړ شې. ۸۶- هغه وويل، زه د خپل غم او خفګان ګيله يوازې الله ته کوم او زه د الله له طرفه په هغو خبرو پوهيږم چې تاسې پرې نه پوهيږئ. ۸۷- ای زما زامنو، لاړ شئ يوسف او د هغه ورور ولټوئ او د الله له رحمته مه ناهيلي کيږئ. د الله له رحمته يوازې منکر ناهيلي کيږي.
۸۸- بيا چې هغوی يوسف ته ورسېدل، هغوی وويل، ای عزيزه، مور او زمور کورنۍ ته ډېر تکليف را رسېږي او مور لږې پيسې راوړې دي، ته مور ته پوره غله راکړه او صدقه هم راکړه. بېشکه الله صدقه کونکو ته د هغه بدله ورکوي. ۸۹- هغه وويل، ايا تاسې پوهيږئ چې تاسې له يوسف او د هغه له ورور سره څه وکړل، کله چې تاسې نه پوهېدئ. ۹۰- هغوی وويل، ايا ربښتيا همدا ته يوسف يې. هغه وويل هو، زه يوسف يم او دا زما ورور دی. الله په مور فضل وکړ. څوک چې وېرېږي او صبر کوي، نو د نېک عملو اجر نه ضايع کيږي.
۹۱- ورونو وويل، په الله قسم، الله تاته په مور فضيلت درکړی او بېشکه مور په غلطه وو. ۹۲- يوسف وويل، اوس په تاسې هېڅ مسوولیت نشته، الله دې تاسې وبښي او هغه تر ټولو مهربانو ډېر مهربانه دی. ۹۳- تاسې زما دا کميس يوسئ او زما د پلار په مخ يې واچوئ، د هغه بينايي به بېرته راشي او تاسې له خپلو کورنيو سره ماته راشئ.
۹۴- او کله چې قافله (له مصر) لاړه نو د هغوی پلار (په کنعان) کې وويل چې که تاسې ما په بوډاتوب کې په ګډو وډو سر ونه بولئ، نو ماته د يوسف بوي راځي. ۹۵- خلکو وويل، په الله قسم، ته خو تر اوسه په خپلو پخوانيو خيالونو کې ډوب يې. ۹۶- نو کله چې زېرې ورکونکی راغی، هغه کميس د يعقوب په مخ واچاوه، نو د هغه بينايي را ستنه شوه.

هغه وویل، ایا ما تاسي ته نه وو ویلي چې زه د الله له طرفه په هغو خبرو پوهېږم چې تاسي پرې نه پوهېږئ. ۹۷- د یوسف ورونو وویل، ای زمونږ پلاره، زمونږ د ګناهونو د بښنې دعا وکړه، مونږ بېشکه خطاکاران وو. ۹۸- یعقوب وویل، زه به له خپل رب تاسي ته د مغفرت دعا وکړم. بېشکه هغه بښونکی او د رحم خاوند دی.
۹۹- نو کله چې هغوی ټول یوسف ته را ستانه شول، نو هغه خپل مور او پلار له ځان سره کښول. او ویې ویل چې په مصر کې انشاءالله په امن او آرام اوسېږئ. ۱۰۰- او هغه خپل مور او پلار په تخت کښول او ټول د هغه لپاره (د شکر) په سجده ښکته شول. او یوسف وویل ای زما پلاره، دا زما د هغه خوب تعبیر دی چې ما مخکې لیدلی و. زما رب هغه رښتیا کړ او هغه له ماسره احسان وکړ چې زه یې له زندانه را وویستم او تاسي ټول یې دلته له کلي راوویستئ له هغې وروسته چې شیطان زما او زما د ورونو ترمنځ فساد اچولی و. بېشکه زما رب چې څه غواړي د هغه لپاره ښه تدبیر کوي، هغه پوه او د حکمت خاوند دی.
۱۰۱- ای زما ربه، تا ماته په حکومت کې برخه راکړله او ماته دې د خبرو تعبیر را وښود. ای د آسمانونو او ځمکې خالقه، ته زما کارساز یې، په دنیا کې هم او په آخرت کې هم. ماته د فرمانبرداریٔ په حالت کې وفات راکړه او ما په نېکو بندګانو کې شامل کړه.
۱۰۲- دا له غیبو خبرو دی چې مونږ یې تاته وحي کوو او ته هغه وخت له هغوی سره نه وې، چې کله د یوسف ورونو خپله خبره پخه کړه او تدبیرونه یې کول. ۱۰۳- او که ته هر ځومره وغواړي زیاتره خلک ایمان نه راوړي. ۱۰۴- او ته په دې له هغوی معاوضه نه غواړې، دا خو یوازې د ټول جهان والاو ته نصیحت دی.

۱۰۵- او په آسمانونو او ځمکه کې څومره نښې دي چې هغوی پرې تېرېږي او پام ورته نه کوي. ۱۰۶- او زياتره خلک چې کوم الله مني له هغه سره نور هم شريکوي. ۱۰۷- ايا هغه خلک له دې (اړخه) مطمئين دي چې په هغوی کوم الهي عذاب راشي يا پرې قيامت راشي او هغوی بېخبره وي. ۱۰۸- ووايه چې دا زما لاره ده، زه له بصيرت سره د الله لور ته بلنه کوم، زه هم او هغه خلک هم چې زما پيروي يې کړې. او الله پاک دی او زه په مشرکانو کې نه يم.
۱۰۹- او مونږ چې له تا مخکې مختلفو خلکو ته څومره رسولان لېږلي ټول انسانان وو. مونږ هغوی ته وحي کوله. ايا دا خلک په ځمکه ګرځېدلي نه دي چې وګوري د هغو خلکو څه انجام شو چې تر دوی مخکې وو. د آخرت کور د هغو خلکو لپاره ښه دی چې وېرېږي، ايا تاسي نه پوهېږئ.
۱۱۰- تر دی چې رسولان ناهيلی شول او داسي فکر يې وکړ چې هغوی ته ګني دروغ ويل شوي، نو زمونږ مرسته راغله. نو هغه مو وساتل چې مونږ غوښتل او له مجرمانو زمونږ عذاب نه شي ځنډېدی. ۱۱۱- په دې کيسو کې پوهو خلکو ته لوی عبرت دی. دا له ځانه نه دي جوړې شوي، بلکې د هغه څه تصديق دی چې له دې مخکې موجود دي. او د هر څه تفصيل دی. او د ايمان خاوندانو ته هدايت او رحمت دی.

سوره الرعد ۱۳

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- **الٓمٓر**، دا د الهي کتاب آيتونه دی. او څه چې په تا ستا د رب له طرفه نازل شوي هغه حق دي، خو زياتره خلک يې نه مني. ۲- هماغه الله دی چې آسمان يې بې ستنې لوړ کړی چې تاسي ته نه ښکاري. بيا هغه په خپل تخت متمکن شو او هغه لمر او سپوږمی د يوه قانون پابند کړل، هر

یو په ټاکلي وخت ګرځېږي. او الله د هر کار انتظام کوي. هغه نښې ښکاره ښکاره بیانوي چې تاسې خپل رب سره په مخ کېدو باور وکړئ.
۳- او هماغه دی چې ځمکه یې خپره کړه او غرونه او سیندونه یې پرې کېښودل او د هر ډول میوو جوړې یې پیدا کړې. هغه شپه په ورځې را پورته کوي. بېشکه په دې شیانو کې نښې دي د هغو خلکو لپاره چې غور وکړي.
۴- او په ځمکه له یو بل سره (خوا کې) مختلفې برخې دي او د انګورو باغونه دي او کروندې دي او کجورې دي، په هغوی کې ځینې دانه دانه دي او ځینې غونچې دي. ټول له یوه اوبو خړوبېږي. او مورږ یو ته په یو بل په پیداوار کې فوقیت ورکوو. بېشک په دې کې نښې دي هغو خلکو لپاره چې غور وکړي.
۵- او که ته تعجب کوې، د تعجب ور خو د هغوی دا خبره ده چې هغوی خاوري شي، نو ایا مورږ به بیا له سره پیدا کېږو. دا هغه خلک دي چې له خپل رب یې انکار کړی او دا هغه خلک دي چې په غاړه کې یې طوقونه پراته دي او د اور خلک دي او تل به په کې پراته وي.
۶- هغوی له ښېګڼې مخکې بدۍ ته ټادي کوي، سره د دې چې تر هغوی مخکې مثالونه تېر شوي او ستا رب د خلکو له ظلم (کولو) سره بیا هم د هغوی بښونکی دی. او بېشکه ستا رب سخت جزا ورکونکی دی.
۷- او چا چې انکار کړی، هغوی وایي په دې کس د ده رب له طرفه کومه نښه ولې نه راځي. ته خو یوازې خبر ورکونکی او د هر قوم لپاره یو لار ښوونکی یې.
۸- الله د هرې ښځې (ماده) په حمل پوهېږي او څه چې د هغوی په رحم کې پیدا کېږي او لوېږي په هغو هم. او له هغه سره د هر څه اندازه شته.
۹- هغه په پټ او ښکاره پوهېږي، تر ټولو لوی او تر ټولو لوړ دی. ۱۰-

په تاسي کي که څوک پټه خبره کوي، که څوک بنکاره خبره کوي او څوک په شپه کي پټ وي او که څوک د ورځي ګرځي، الله لپاره ټول یو ډول دي.
۱۱- له هر شخص مخکي او وروسته د هغه نګران شته چي د الله په حکم د هغه ساتنه کوي. بېشکه الله د هېڅ یوه قوم حالت تر هغې نه بدلوي تر څو چي هغوی هغه بدل نه کړي چي په زړه کي یي دي. او کله چې الله په کوم قوم آفت راوړل وغواړي، نو بیا یي مخه نه نیول کېږي او له الله بغیر یي په مقابل کي هېڅ مرستندوی نشته.
۱۲- هماغه دی چي تاسي ته برېښنا ښیي چي له هغې وېرې هم پیدا کېږي او هیله هم. او هماغه دی چي له اوبو ډکي وریځي را پورته کوي. ۱۳- او د تندر غږ د هغه له حمد سره د هغه پاکي بیانوي او ملایکي یي هم له وېرې (بیانوي) او هغه تندر رالېږي، بیا یي چي په چا خوښه په هغه یي غورځوي او هغه خلک د الله په هکله جنګېږي، سره د دې چي هغه قوي او د قوت خاوند دی.
۱۴- رښتیني بلنه یوازي الله لره ده. او څوک چي له هغه بغیر بل څوک را بولي، هغه له دوی سره تر دې زیاته مرسته نه شي کولای لکه څومره یي چي اوبه له هغه کس سره کوي چي خپل دواړه لاسونه یي اوبو ته اوږده کړي وي چي اوبه یي خولې ته ورسوي او هغه یي خولې ته نه نږدی کېږي. او د منکرینو بلنه بې ګټې ده.
۱۵- او په آسمانونو او ځمکه چي هر څه دي ټول الله ته سجده کوي، په خپله خوښه یا مجبورې او د هغوی سیوري هم هر سهار او مابنام. ۱۶- ووایه، د آسمانونو او ځمکې رب څوک دی. ووایه چي الله. ووایه ایا بیا هم تاسي له هغه بغیر داسي مرستندویان جوړ کړي چي پخپله د خپل ځان د ګټې او تاوان واک هم نه لري. ووایه، ایا پرانده او بینا سره برابرېدای

شي يا ايا تياره او رڼا به سره برابر شي. ايا هغوی له الله سره داسي ځوک شريک کړي چې هغوی هم داسي پيدا کړي لکه الله چې پيدا کړي، بيا پېدابښت د هغوی په نظر کې شکمن شو. ووايه، الله د هر څه پيدا کونکی دی او هغه يوازي او قوی دی.
۱۷- الله له آسمانه اوبه را ښکته کړې. بيا لښتي د خپل خپل مقدر سره سم روان شول. بيا سيلاب را ښکاره شوی ځګ پورته کړ او همداسي ځګ په هغو شيانو کې هم را پورته کېږي چې خلک يې د ګاڼو يا اسبابو جوړولو لپاره په اور کې اوبه کوي. په دې ډول الله د حق او باطل مثال بيانوي. نو ځګ بيا وچېږي او کوم شی چې انسان ته ګټه رسوي هغه په ځمکه پاتې کېږي. الله داسي مثالونه بيانوي.
۱۸- چا چې د خپل رب بلنې ته لبيک ووايه، د هغوی لپاره ښېګڼه ده او چا چې دا بلنه ونه منله، که هغوی سره هغه ټول شيان وي چې په ځمکه دي، او همدومره ورسره نور هم وي، نو هغه دې ټول د خپل خلاصون لپاره ورکړي. د هغو خلکو حساب به سخت وي او د هغوی ځای به دوزخ وي او هغه ځومره بد ځای دی.
۱۹- ځوک چې په دې پوهېږي چې څه ستا د رب له طرفه نازل شوي هغه حق دي، هغه ايا د هغه په شان کېدای شي چې ړوند وي. نصيحت خو د عقل خاوندان مني.
۲۰- کوم خلک چې له الله سره وعده پوره کوي او د هغه وعده نه ماتوي.
۲۱ هغه څه جوړوي چې الله يې د جوړولو حکم کړی دی او له خپل رب نه وېرېږي او د بد حساب اندېښنه لري. ۲۲ - او چا چې د خپل رب په رضا صبر وکړ او لمونځ يې قايم کړ. او زمونږ په ورکړي (مال) کې يې پټ او ښکاره مصرف وکړ. او ځوک چې بدي په ښېګڼې پټوي، د آخرت کور د هماغه خلکو لپاره دی. ۲۳- ابدي باغ چې هغوی به ور ننوځي.

او هغوی هم چې ددې اهل شول، د هغوی په پلرونو او نیکونو او د هغوی په مېرمنو او بچو کې. او ملایکې به له هرې دروازې دوی ته راځي. ۲۴- وایي به چې په تاسې دې سلامتي وي د هغه صبر له وجې چې تاسې کړی. نو د آخرت دا کور ځومره ښه دی.
۲۵- او څوک چې د الله وعده له کولو وروسته ماتوي او هغه (خپلوي) پرېکوي چې الله یې د جوړولو حکم کړی او په ځمکه فساد کوي، په داسې خلکو لعنت دی او د هغوی لپاره بد کور دی. ۲۶- چاته چې الله وغواړي ډېره روزي ورکوي او په چا یې چې وغواړي تنګوي یې. او هغوی د دنیا په ژوند خوشحاله دي او د دنیا ژوند د آخرت د ژوند په مقابل کې له متاع قلیل بغیر څه نه دی.
۲۷- او چا چې انکار وکړ، هغوی وایي چې په دې کس د خپل رب له طرفه کومه نښه ولې نه را نازلېږي. ووایه الله چې څوک وغواړي هغه ګمراه کوي او لار یوازې هغه ته ښیي چې هغه (الله) ته متوجه وي. ۲۸- چا چې ایمان راوړ او د چا زړونه چې د الله په یاد ډاډه کېږي. واورئ، د الله په یادولو زړونو ته اطمینان حاصلېږي. ۲۹- چا چې ایمان راوړ او چا چې ښه کارونه کړئ، د هغوی لپاره زېرى او ښه ځای دی.
۳۰- په دې توګه موږ ته یوه امت ته لېږلی یې چې له هغه مخکې ډېر امتونه تېر شوي دي. (د دې لپاره) چې هغوی ته هغه پیغام ور واوروې چې موږ تاته درلېږلی دی. او هغوی له مهربانه الله انکار کوي. ووایه چې هماغه زما رب دی، له هغه بل بغیر بل معبود نشته، په هغه مې توکل کړی او هغه ته ستنېدل دي.
۳۱- او که داسې قرآن نازل شوی وای چې (له وجې یې) غرونه تللی، یا یې له وجې ځمکه ټوټه ټوټه شوې وای، یا یې له وجې مړو خبرې کولای. بلکې ټول واک یوازې الله لره دی. ایا ایمان راوړونکو ته له دې

اطمينان نشته چې الله غوښتي واى، نو ټولو خلکو ته به يې هدايت کړى واى. او په منکرانو څه ناڅه آفت راځي، د هغوى د اعمالو له وجې يا به د هغوى کلي ته نږدې چېرته نازليږي، تر هغې چې د الله وعده راشي. يقيناً الله د وعدې خلاف نه کوي. ۳۲- او تر تا مخکې هم په رسولانو پورې خنداګاني شوې دي، نو ما منکرانو ته وخت ورکړ او بيا مې هغوى ونيول، ته وګوره چې زما جزا څنګه وه.
۳۳- نو بيا هغه (الله) چې هر چا سره د عمل حساب کونکى دى (او هغه چې په هېڅ شي قدرت نه لري، يو ډول دي)، او خلکو له الله سره شريکان جوړ کړي دي. ووايه چې د دې نومونه واخلئ. ايا تاسې الله ته د داسې څه خبر ورکوئ چې په ځمکه کې نشته. يا تاسې تشې خبرې کوئ. بلکې منکرينو ته د هغوى فريب ښايسته کړى شوى دى، او هغوى له لارې منع کړى شوي دي. او الله چې څوک ګمراه کړي، د هغه هېڅ لارښود نشته. ۳۴- د هغوى لپاره د دنيا په ژوند کې هم عذاب دى او د آخرت عذاب خو لا ډېر سخت دى. هېڅوک نشته چې هغوى له الله وساتي.
۳۵- او د جنت مثال چې له متقيانو سره يې وعده شوې، دا دى چې په هغه کې به نهرونه بهيږي. ميوه او سيورى به يې تل وي. دا د هغو خلکو انجام دى چې له الله ووېرېږي او د منکرانو انجام اور دى.
۳۶- او چا ته چې موږ کتاب ورکړى و، هغوى په هغه څه خوشحاله دي چې په تا نازل شوى. او په دې ډلو کې داسې هم شته چې د هغه له ځينو خبرو انکار کوي. ووايه ماته حکم شوى چې د الله عبادت وکړم او څوک ورسره شريک ونه ګڼم. زه د هماغه طرف ته بلنه ورکوم او د هماغه طرف ته به ستنېږم. ۳۷- او په دې توګه موږ دا کتاب د يوه حکم په توګه په عربي (ژبه) نازل کړى دى. او که ته له هغې وروسته چې علم درته

راغلی، د هغوی د خواهشونو پیروي وکړي، د الله په مقابل کې به دې نه څوک مرستندوی وي او نه ساتونکی.
۳۸- او مونږ له تا مخکې څومره رسولان لیږلي او مونږ هغوی ته میرمني او بچي ورکړي او هیڅ یوه رسول ته دا ممکنه نه ده چې د الله له اجازې بغیر کومه نښه راوړي. هره وعده لیکل شوې ده. ۳۹- الله چې څوک وغواړي هغه ورکوي او څوک چې وغواړي هغه پاتې کوي. او اصل کتاب له هغه سره دی.
۴۰- او د کوم شي وعده چې مونږ له هغوی سره کړې، د هغه یوه برخه مونږ تاته وښییو یا تا وفات کړو، نو ستا کار یوازې رسول دي او حساب اخیستل یې په مونږ دي. ۴۱- ایا هغوی نه ګوري چې مونږ ځمکه له ټولو اړخونو راکموو. او الله فیصله کوي، هیڅوک د هغه فیصلې لرې کونکی نشته او هغه زر حساب اخیستونکی دی. ۴۲- څوک چې له هغوی مخکې وو هغوی هم تدبیرونه وکړل، خو ټول تدبیرونه د الله په واک کې دي. هغه پوهیږي چې هر یو څه کوي او منکران به زر پوه شي چې د آخرت کور د چا لپاره دی.
۴۳- او منکران وایي چې ته الله نه یې رالیږلی، ووایه چې زما او ستاسي ترمنځ د الله ګواهي کافي ده. او د هغه ګواهي چې د کتاب علم ورسره دی.

سوره ابراهیم ۱۴

شروع کوم د الله په نوم چې ډیر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- الر، دا کتاب دی چې مونږ په تا نازل کړی، چې ته خلک له تیارو را وباسي او رڼا ته یې راولی، د هغوی د رب په حکم د عزیز او حمید الله لارې ته. ۲- د هغه الله لور ته چې څه په آسمانونو او ځمکه دي، ټول د

هغه دي او منكرانو ته د يوه شديد عذاب تباهي ده. ۳- هغو چې د آخرت په مقابل كې د دنيا ژوند خوښوي او د الله له لارې منع كول كوي او په هغه كې كوږوالى را ويستل غواړي، همدا خلک له سمې لارې خطا او لرې شوي دي.
۴- او موږ چې كوم پيغمبر لېږلى د هغه د قوم په ژبه مو لېږلى دى چې هغوى ته بيان وكړي بيا چې الله څوک وغواړي هغه بې لارې كوي او چاته چې وغواړي، هدايت ورته كوي. هغه قوي او د حكمت خاوند دى.
۵- او موږ موسى له خپلو نښو سره ولېږه چې خپل قوم له تيارو را وباسه او رڼا ته يې راوله او هغوى ته د الله د ورځو يادونه وكړه. بېشكه په هغو كې ډېرې نښې دي د هر هغه چا لپاره چې صبر كونكى او شكر كونكى وي.
۶- او كله چې موسى خپل قوم ته وويل چې په خپل ځان د الله هغه انعام را ياد كړئ چې تاسي يې د فرعون له قوم نه وساتلئ چې هغه به تاسي ته سخت تكليفونه در رسول او ستاسي زامن يې وژل او ستاسي ښځې يې ژوندۍ ساتلي او په دې كې ستاسي د رب له طرفه لوى امتحان و.
۷- بيا چې ستاسي رب تاسي خبر كړئ چې كه تاسي شكر وباسئ نو زه به تاسي ته ډېر دركړم. او كه تاسي ناشكري وكړئ، نو زما عذاب ډېر سخت دى. ۸- او موسى وويل چې كه تاسي انكار وكړئ او د ځمكې ټول خلک هم منكران شي، نو الله بې پروا دى، (هغه) د ښېګڼو خاوند دى.
۹- ايا تاسي ته د هغو خلكو خبر نه دى در رسېدلى چې له تاسي مخكې تېر شوي د نوح قوم او عاد او ثمود او هغه چې تر هغوى وروسته راغلي دي، چې له الله بغير پرې هېڅوک نه پوهيږي. د هغوى پيغمبرانو هغوى ته دلايل راوړل، خو هغوى گوتي په خوله كې ونيولې او ويې ويل ته

چې له څه شي سره را لېږل شوی يې، مور هغه نه منو او کوم څه ته مو چې ته ور بولې مور د هغه په هکله په ځورونکي شک کې پراته يو.
۱۰- د هغوی پېغمبرانو وويل، ايا د هغه الله په هکله شک دی چې آسمانونه او ځمکه يې رامنځته کړل. هغه تاسې ور بولي چې ستاسې ګناهونه وبښي او تاسې ته تر يوې ټاکلې مودې مهلت درکړي. هغوی وويل ته له دې بغير نور هېڅ نه يې چې زمور په شان انسان يې. ته مور د هغو شيانو له عبادته منع کول غواړې چې زمور پلار او نيکه يې عبادت کاوه. ته مور ته کوم ښکاره سند راوړه.
۱۱- د هغوی رسولانو هغوی ته وويل، مور له دې بغير نور هېڅ نه يو چې ستاسې په شان انسانان يو، خو الله چې په خپلو بندګانو کې په چا وغواړي په هغه انعام کوي او دا زمور په اختيار کې نه ده چې مور تاسې د الله له حکم بغير معجزه در وښيو. او د ايمان خاوندان بايد په الله توکل وکړي. ۱۲- او ولې په الله توکل ونه کړو سره د دې چې هغه مور ته زمور لارې را ښودلې دي. او تاسې چې مور ته هر تکليف راکوئ، مور به پرې صبر وکړو. او توکل کونکي بايد په الله توکل وکړي.
۱۳- او انکار کونکو خپلو پېغمبرانو ته وويل چې يا به مور تاسې له خپل وطنه وباسو يا بايد تاسې بېرته زمور ملت ته راشئ. نو د پېغمبرانو رب هغوی ته وحي وکړله چې مور به دا ظالمان هلاک کړو. ۱۴- او له هغو وروسته به تاسې په ځمکه ميشت کړو. دا د هغه چا لپاره دي چې زما مخ ته له ودرېدو وېرېږي او زما له وعيد ووېرېږي.
۱۵- او هغوی فيصله وغوښتله او هر سرکش او ضدي نامراده شو. ۱۶- د هغوی په مخ کې دوزخ دی او هغوی ته به جوش اوبه د څښلو لپاره ورکول کېږي. ۱۷- هغوی به ګوټ ګوټ څښي او په سختۍ به يې له

ستوني ښکته کوي. مرګ به پرې له هرې خوا را خپور وي، هغوی به په هېڅ ډول نه مري او د هغوی مخ ته به سخت عذاب وي.
۱۸- چا چې له خپل رب انکار وکړ، د هغه عملونه د هغه ایرې ورته دي چې د یوې توپاني ورځې سیلۍ پورته کړي وي. هغوی به په خپلو کړو (اعمالو) کې هېڅ هم ترلاسه نه کړي. همدا لرې ګمراهي ده. ۱۹- ایا تا نه دي لیدلي چې الله آسمانونه او ځمکه بلکل سم پیدا کړي دي. که وغواړي نو تاسې به لرې کړي او یو نوی مخلوق به راولي. ۲۰- او دا الله ته سخته هم نه ده.
۲۱- او د الله مخ ته به ټول وړاندې کېږي. بیا به کمزورې خلک هغو خلکو ته چې لویي یې کوله وایي، موږ ستا تابع وو، ایا ته به موږ د الله له عذابه لږ وساتې. هغوی به ووایي چې که الله موږ ته کومه لار را ښودلې وای، نو موږ به تاته هم در ښودلې وای. اوس زموږ لپاره یو ډول ده چې ناقراره شو که صبر وکړو، موږ په هېڅ صورت نه ساتل کېږو.
۲۲- او کله چې د معاملې فیصله وشي، نو شیطان به ووایي چې الله تا سره ریښتیا وعده کړې وه او ما چې تا سره کومه وعده کړې وه، هغه مې ماته کړه. او (انسانه) زما په تا هېڅ زور نه رسېده، مګر دا چې ماته را وبللې او تا زما خبره ومنله، نو ته ما مه ملامتوه او ته خپل ځان ملامته کړه. نه زه ستا مرستندوی کېدای شم او نه ته زما مرستندوی کېدای شې. زه پخپله له دې بېزاره یم چې تاسې له دې مخکې شریک ګڼلم. بېشکه ظالمانو ته له درده ډک عذاب دی.
۲۳- او چا چې ایمان راوړ او چا چې نیک عملونه وکړل، هغوی به داسې باغونو ته ننویستل شي چې ور لاندې به نهرونه بهېږي. هلته به

دوی د خپل رب په حکم تل اوسېږي. هلته به د دوی ملاقات په یو بل سلامتي وي.
۲۴- ایا تا نه دي لیدلي چې الله د کلیمه طیبه څنګه مثال بیانوي. هغه یوې پاکې وني ته ورته ده چې ریښې یې په ځمکه خښې وي او څانګې یې آسمان ته رسېدلې وي. ۲۵- د خپل رب په حکم تل میوه کوي. او الله خلکو ته مثالونه بیانوي چې هغوی نصیحت ومومي. ۲۶- او د کلمه خبیثه مثال د داسې خرابې وني دی چې د ځمکې له مخه وویستل شي، او هېڅ ثبات ونه لري.
۲۷- الله د ایمان خاوندان په یوه پخه خبره دنیا او آخرت کې قوي کوي. او الله ظالمان سرګردانه کوي، او الله هغه کوي چې غواړي یې.
۲۸- ایا تا هغه خلک نه دي لیدلي چې د الله د نعمت په بدل کې یې کفر وکړ او خپل قوم یې د هلاکت تر کوره ورساوه. ۲۹- هغوی به هلته ور ننوځي او هغه ځومره بد ځای دی. ۳۰- او هغوی له الله سره سیالان جوړ کړل چې خلک د الله له لارې خطا کړي. ووایه چې څو ورځې ګټه واخلئ، آخر ستاسې ځای دوزخ دی.
۳۱- زما کومو بندګانو چې ایمان راوړی، هغوی ته ووایه چې لمونځ قایم کړي او څه چې مور ورکړي په هغه کې پنکاره او پټ مصرف وکړي، د هغې ورځې له راتګه مخکې چې نه به په کې اخیستل او خرڅول وي او نه به ملګرې په کار راځي.
۳۲- الله هغه دی چې آسمانونه او ځمکه یې جوړ کړل او له آسمانه یې اوبه را ښکته کړي. بیا یې ستاسې د روزۍ لپاره له هغه مختلفې میوې را ووېستې او کښتۍ یې تاسې ته برابره کړله چې په سمندر کې د هغه په حکم وګرځېږي او هغوی دریابونه ستاسې لپاره مسخر کړل. ۳۳- او هغه لمر او سپوږمۍ تاسې لپاره مسخر کړل چې هغوی منظم حرکت

وکړي او هغه شپه او ورځ ستاسي لپاره مسخر کړل. ۳۴- او هغه تاسي ته هغه ټول درکړل چې تاسي وغوښتل. که تاسي د الله نعمتونه وشمارئ، نو شمارلی يې نه شئ. بېشکه انسان ډېر بې عدله او ډېر ناشکره دی.
۳۵- او کله چې ابراهیم وویل، ای زما ربه، دا ښار په امن کړه، او ما او زما اولاد د بتانو له عبادته لرې وساته. ۳۶- ای زما ربه، هغه بوتانو ډېر خلک ګمراه کړل، نو چا چې زما پیروي وکړله هغه زما دی، او چا چې زما خبره ونه منله، ته ښښونکی او مهربان يې.
۳۷- ای زمونږ ربه، ما خپل اولاد ستا محترم کور ته نږدې په یوه بې کرونديدره کې مېشت کړي دي. ای زمونږ ربه، په دې خاطر چې هغوی لمونځ قایم کړي. نو ته د خلکو زړونه د هغوی خوا ته مایل کړه او هغوی ته د میوو روزي ورکړه چې هغوی شکر وباسي.
۳۸- ای زمونږ ربه، ته په هغو ټولو پوهیږي چې مونږ يې پټوو او مونږ يې واضحوو. او له الله هېڅ هم پټ نه دي، نه په ځمکه او نه په آسمان کې. ۳۹- د هغه الله شکر دی چې ماته يې په بوډاتوب کې اسماعیل او اسحاق راکړل. بېشکه زما رب د دعا اورېدونکی دی. ۴۰- ای زما ربه، ما د لمونځ قایمونکی کړه او زما په اولاد کې هم. ای زما به، زما دعا قبوله کړه. ۴۱- ای زما ربه، ماته ښښنه وکړه او زما مور او پلار او مومنانو ته هم، له هغې ورځ چې حساب په کې کېږي.
۴۲- او هېڅکله داسې مه ګڼه چې الله له هغه څه بې خبره دی چې دا ظالمان يې کوي. هغه دوی د هغې ورځې لپاره پرېږدي چې په کې به د دوی سترګې هکې بکې شي. ۴۳- او هغوی به خپل سرونه جګ نیولي وي او منډې به وهي او د هغوی نظر به ورته بېرته نه راځي او د هغوی زړونه به وارخطا وي.

۴۴- او خلک له هغې ورځې ووېروه په کومه ورځ چې پرې عذاب راځي. په هغه ورځ به ظالمان وايي چې ای زمونږ ربه، مونږ ته لږ نور مهلت راکړه، مونږ به ستا بلنه ومنو او ستا د رسولانو پیروي به وکړو. ایا تاسي له دې مخکې قسمونه نه وو کړي چې په تاسي هېڅ زوال نه شي راتلی. ۴۵- او تاسي د هغو خلکو په کلیو کې مېشت وئ چې په ځانونو يې ظلم کړی و. او تاسي ته ښکاره شوې وه چې مونږ له هغوی سره څه کړي او مونږ تاسي ته مثالونه بیان کړل. ۴۶- او هغوی خپل ټول تدبیرونه وکړل او د هغوی تدبیرونه د الله په وړاندې وو. که څه هم د هغوی تدبیرونه داسي وو چې غرونه به هم تري خوځېدلای.
۴۷- نو ته الله له خپلو پېغمبرانو سره وعده ماتونکی مه ګڼه. بېشکه الله قوي، بدل اخیستونکی دی. ۴۸- په کومه ورځ چې دا ځمکه په بلې ځمکې بدله شي او آسمان هم، او ټول د یوه قهار الله په وړاندې حاضر شي. ۴۹- او ته به په هغه ورځ مجرمان په زنځیرونو تړلي وګوري. ۵۰- د هغوی جامې به د تارکولو وي. او د هغوی په مخونو به اور پورې وي. ۵۱- په دې خاطر چې الله هر چا ته د هغه کړو بدله ورکړي. بېشکه الله زر حساب کونکی دی. ۵۲- دا د خلکو لپاره یو اعلان دی او دا هم چې په دې وسیله خلکو ووېرول شي. او چې هغوی پوه شي هماغه یو معبود دی او چې پوه خلک نصیحت ومومي.

سوره الحجر ۱۵

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- **الر**. دا د کتاب او یوه واضح قرآن آیتونه دي. *۲- هغه وخت به راشي چې انکار کونکي به هیله کوي چې کاشکې هغوی منونکي شوي وای ۳- هغوی پرېږده چې وخوري او ګټه واخلي او تشې هیلې هغوی

غافل ساتلي، نو راتلونکي کي به پوه شي. ۴- او مور چې له دي مخکې هر کلی هلاک کړی د هغه یوه ټاکلي موده لیکل شوې وه. ۵- هېڅ یو قوم نه له ټاکل شوي وخت مخکې کېدای شوه او نه وروسته کېدای شو.
۶- او دا خلک وایي چې ای هغه انسانه چې نصیحت در باندې نازل شوی، ته بېشکه لیونی یې. ۷- که ته رښتینی یې نو مور ته ملایکې ولې نه راوړي. ۸- مور ملایکې یوازې د فیصلې لپاره ښکته کوو او هغه وخت چاته مهلت نه ورکول کېږي.
۹- دا یادونه (کتاب) مور نازل کړې او مور یې ساتونکي یوو.
۱۰- او مور له تاسې مخکې تېرو شویو قومونو ته رسولان لېږلي دي.
۱۱- او هر رسول چې هغوی ته ورغلی هغوی ور پورې خندا کړې ده.
۱۲- په دې توګه مور دغه (استهزاء) د مجرمانو په زړونو کې اچوو.
۱۳- هغوی به په ده (رسول) ایمان را نه وړي. او دا دستور له پخوانیو را پاتې دی. ۱۴- او که مور په هغوی له آسمانه کومه دروزاه پرانیستې وای چې هغوی پرې پورته شوي وای. ۱۵- بیا به هم هغوی ویلی چې زمور سترګې تېروتې، بلکې په مور جادو شوی دی.
۱۶- او مور په آسمان کې برجونه جوړ کړل او لیدونکو لپاره مو هغو ته رونق ورکړ.
۱۷- او هغه مو له هر مردود شیطان خوندي کړل. ۱۸- که څوک په پټه د اورېدو لپاره غور ږدي، نو یوه روښانه شغله ورپسې کېږي.
۱۹- او مور ځمکه خپره کړه او غرونه مو پرې ودرول او هر څه مو په کې په یوه اندازه را شنه کړل. ۲۰- او مور تاسې ته دې کې د ژوند وسایل جوړ کړل او هغه شیانو ته (هم) چې تاسې رزق نه ورکوئ.
۲۱- او داسې هېڅ نشته چې خزاني یې له مور سره نه وي او مور هغه په یوه ټاکلي اندازې ښکته کوو. ۲۲- او مور بارداره هواګاني هم لګوو.

او بيا موږ له آسمانه اوبه را ښکته کوو، بيا له هغو اوبو تاسي خړوبوو. او تاسي دا وس نه درلود چې تاسي هغه زېرمه کړي واى.
۲۳- او بېشکه موږ ژوندي کول کوو او موږ مړه کول کوو. او موږ به پاتې يوو. ۲۴- او موږ ستاسي مخکيني هم پېژنو او وروستني هم پېژنو.
۲۵- او بېشکه ستا رب به هغوى ټول راټولوي. هغه د علم او حکمت خاوند دى.
۲۶- او موږ انسان له زړې وچې شوې کرنګېدلې خټې پيدا کړ. ۲۷- او له دې مخکې مو شيطانان د اور له لمبې پيدا کړل.
۲۸- بيا چې ستا رب ملايکو ته وويل چې زه له زړې وچې شوې کرنګېدلې خټې يو بشر پيدا کوم. ۲۹- کله مې چې هغه پوره جوړ کړ او په هغه کې له خپل روح ور وپوکم، نو تاسي به ورته سجده کوئ. ۳۰- ټولو ملايکو سجده وکړله. ۳۱- مګر ابليس، چې هغه سجده کونکو سره له يو ځاى کېدو انکار وکړ. ۳۲- الله وويل اى ابليسه، په تا څه وشول چې په سجده کونکو کې شامل نه شوې. ۳۳- ابليس وويل زه داسي نه يم چې هغه بشر ته سجده وکړم چې تاله زړې وچې شوې کرنګېدلې خټې پيدا کړې دى.
۳۴- الله وويل ته له دې ځايه ووځه، ځکه ته مردود يې. ۳۵- او بېشکه په تا د جزا تر ورځې لعنت دى. ۳۶- ابليس وويل اى زما ربه، ته ماته تر هغې ورځې مهلت راکړه په کومه ورځ چې خلک را پورته کېږي.
۳۷- الله وويل، تاته مهلت دى. ۳۸- تر هغې ټاکلې ورځې.
۳۹- ابليس وويل، اى زما ربه، لکه څنګه چې تا زه ګمراه کړى يم، همداسي به زه ځمکه د هغوى لپاره ښاېسته کړم او ټول به ګمراه کړم.
۴۰- بې له هغو چې غوره شوي بندګان دي.

۴۱- الله وفرمایل، دا یوه سیده لاره ده چې تر ما را رسېږي. ۴۲- بېشکه څوک چې زما بندەګان دي، په هغوی ستا زور نه رسېږي. بې له هغو چې د ګمراهانو له ډلې ستا پیروي وکړي. ۴۳- او د هغو ټولو لپاره د جهنم وعده ده. ۴۴- د هغه اووه دروازې دي. د هرې دروازې لپاره د هغو خلکو جدا جلا برخې دي.
۴۵- بېشکه وېرېدونکي به په باغونو او چینو کې وي. ۴۶- ور ننوځئ هغې ته له سلامتی او امن سره. ۴۷- د هغوی له سینو به مور کینه وباسو، ټول به د ورونو په شان اوسېږي، په تختونو یو بل ته مخامخ. ۴۸- هلته به دوی ته څه تکلیف نه رسېږي او نه به له هغه ځایه ویستل کېږي. ۴۹- زما بندەګانو ته خبر ورکړه چې زه بښونکی او مهربان یم. ۵۰- او زما جزا له درده ډکه ده.
۵۱- او هغوی د ابراهیم له مېلمنو خبر کړه. ۵۲- کله چې هغه د ده څنګ ته راغلل، نو سلام یې واچاوه. ابراهیم وویل تاسي اندېښنه پیدا کوئ. ۵۳- هغوی وویل چې اندېښنه مه کوه، مور د یوه هلک زېږی درکوو چې لوی عالم به وي. ۵۴- ابراهیم وویل، ایا په دې بوډاتوب کې راته د اولاد زېږی راکوئ. نو تاسي د څه شي زېږی راکوئ. ۵۵- هغوی وویل چې مور تاته له حق سره زېږی درکوو. نو ته په ناهیلی کېدونکو کې مه راځه. ۵۶- ابراهیم وویل، د خپل رب له رحمت نه له ګمراهانو بغیر نور څوک ناهیلی کېدای شي.
۵۷- وې ویل ای را لېږل شویو ملایکو، اوس ستاسي ماموریت څه شی دی. ۵۸- هغوی وویل چې مور د یوه مجرم قوم لور ته لېږل شوي یو. ۵۹- مګر د لوط کورنۍ چې مور هغوی ټول وساتو.
۶۰- بې د هغه له مېرمني چې زمور فیصله ده چې هغه به حتماً مجرمو خلکو کې پاتې کېږي.

۶۱- بیا چې لیږل شوې ملایکې د لوط کورنۍ ته راغلې. ۶۲- هغوی وویل چې تاسې نابلده خلک ښکارئ. ۶۳- هغوی وویل چې نه، بلکې مونږ تاسې ته هغه څه راوړي چې خلک په کې شک کوي. ۶۴- او مونږ تاسې ته له حق سره راغلې یو او بالکل رښتینې یو. ۶۵- نو تاسې د شپې په وروستۍ برخه کې د کورنۍ له غړو سره ووځئ. او خپله په هغوی پسې وروسته وروسته ځئ. او په تاسې کې هېڅوک هم شاته مه را ګورئ. هغه ځای ته لاړ شئ چې د ور تللو حکم درته شوی دی. ۶۶- او مونږ لوط ته حکم ولیږره چې د سهار په راتلو به د هغو خلکو جړې غوڅې شي.
۶۷- او د سیمې خلک په خوشحالۍ راغلل۔ ۶۸۔ هغه ورته وویل چې دا خلک زما میلمانه دي، تاسې ما مه رسوا کوئ.
۶۹- او تاسې له الله وېرېږئ او ما مه ذلیله کوئ. ۷۰- هغوی وویل ایا مونږ ته د هر ځای له خلکو نه وې منع کړی ۷۱- هغه وویل دا زما لونې دي که تاسې څه کول غواړئ.
۷۲- ستا په ژوند قسم، هغوی په خپله سرمستۍ کې مدهوشه وو. ۷۳- او بیا چې سهار شو، هغوی لوړ غږ ونیول. ۷۴- بیا مونږ هغه کلی په بل مخ کړ او په هغو خلکو مو کانې وورول. ۷۵- بېشکه دې کې فکر کونکو لپاره نښې دي. ۷۶- او دا کلی په یوه سیده لاره واقع دی. ۷۷- بېشکه په دې کې نښه ده د ایمان خاوندانو ته.
۷۸- او د ایکۍ خلک واقعاً ظالمان وو. ۷۹- نو مونږ له هغوی انتقام واخیست. او دا دواړه کلي په ښکاره لارې واقع دي. ۸۰- او د حجر خلکو هم رسولان دروغجن بللي وو. ۸۱- او مونږ هغوی ته خپلې نښې ورکړې، خو هغوی تري مخ اړوه. ۸۲- او هغوی غرونه تراشل او

کورونه يې په کې جوړول چې خوندي وي. ۸۳- نو هغوی د سهار لوړ غږ ونیول. ۸۴- نو د هغوی کړي (عملونه) يې هېڅ په کار نه شول.
۸۵- او موږ آسمانونه او ځمکه او څه چې د دې ترمنځ دي، بې له حکمته نه دي جوړ کړي او بې له شکه قیامت راتلونکی دی. نو ته په ښه توګه ښښنه کوه. ۸۶- بېشکه ستا رب د ټولو خالق او پوهېدونکی دی.
۸۷- او موږ تاته اووه مثاني او قرآن عظیم در کړل. ۸۸- ته د دنیا دې متاع ته مه ګوره چې موږ مختلفو خلکو ته ورکړي ده او په هغوی مه خفه کېږه او د ایمان په خاوندانو د خپل شفقت لاس را کاږه. ۸۹- او ووایه چې زه ښکاره وېرونکی یم. ۹۰ همداسې موږ په تقسیموونکو هم ور ښکته کړی و. ۹۱- چا چې خپل قرآنکریم ټوټه ټوټه کړو. ۹۲- نو ستا په رب قسم، موږ به له هغوی حتماً پوښتنه کوو. ۹۳- څه چې هغوی کوي.
۹۴- نو تاته چې د څه شي حکم شوی هغه په ښکاره بیان کړه او مشرکانو نه مخ واړوه. ۹۵- موږ ستا له اړخه هغو خندا کونکو ته کافي یو. ۹۶- چې له الله سره نور معبودان شریکوي. نو ډېر زر به هغوی پوه شي.
۹۷- او موږ پوهېږو څه چې هغوی وایي، په هغه ستا زړه تنګېږي. ۹۸- نو ته د خپل رب له حمد سره د هغه تسبیح کوه. او د هغه په سجده کونکو کې شه. ۹۹- او د خپل رب عبادت کوه، تر هغې چې تاته یقیني خبره راشي.

سوره النحل ۱۶

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.

۱- د الله فیصله راغله، نو تادي ورته مه کوئ. هغه پاک او لوړ دی له هغه څه چې هغوی یې ورسره شریکوي. ۲- هغه ملایکي د خپل حکم له روح سره سمي نازلوي په خپلو بندهګانو کي یې چې په چا وغواړي، چې خلک خبر کړه چې بې له ما د عبادت لایق نشته. نو تاسي له ما ووبرږئ. ۳- هغه آسمانونه او ځمکې له حق سره پیدا کړي دي. هغه لوړ دی، تر هغه شرک چې هغوی یې کوي.
۴- هغه انسان له یوه څاڅکي جوړ کړ. بیا هغوی ښکاره جګړه پیل کړه.
۵- او هغه ځناور پیدا کړل، په هغو کي تاسي ته جامې هم دي او خواړه هم دي او نوري ګټې هم، او له هغې تاسي خوراک هم کوئ. ۶- او په هغو کي ستاسي لپاره رونق دی، چې مابنام یې راولئ او سهار یې خوشي کوئ. ۷- او هغه ستاسي پټې (بار) هغو ځایونو ته رسوي چې تاسي ورته له سخت محنت بغیر نه شئ رسېدلای. بېشکه ستا رب ډېر شفیق، مهربان دی. ۸- او هغه آسونه، کچرې او خره پیدا کړي چې تاسي پرې سپاره شئ او د ښایست لپاره هم او هغه داسي شیان پیدا کوي چې تاسي یې نه پېژنئ.
۹- او سمه لاره تر الله رسېږي. او ځینې لارې کږې هم دي او که الله غوښتی نو تاسي ټولو ته به یې هدایت کړی وای.
۱۰- هماغه له آسمانه اوبه را ښکته کړي، تاسي له هغو څښئ او له هغو داسي ونې کېږي چې تاسي په کې (مالونه) (څاروي) پیایئ. ۱۱- او له هماغه (اوبو) ستاسي لپاره کروندې او زیتون او کجورې او انګور او هر ډول میوې را شنې کوي. بېشکه په دې ټولو کي نښه ده د هغو لپاره چې غور کوي.
۱۲- او هغه شپه او ورځ او لمر او سپوږمۍ ستاسي په خدمت لګولي او ستوري هم د هغه په حکم مسخر دي. بېشکه په دې کي د عقل خاوندانو

لپاره نښې دي. ۱۳- او په ځمکه چې هغه مختلف شیان ستاسي لپاره خپاره کړي، بېشکه په دې ټولو کې نښې دي د هغو لپاره چې د حق سبق حاصلوي.
۱۴- او هماغه دی چې سمندر یې ستاسي د خدمت لپاره مقرر کړ، چې له هغه تازه غوښه وخورئ او له هغه ګاڼې را وباسئ چې تاسي یې اچوئ او ته کښتی ګوري چې هغه (اوبه) څیري او حرکت په کې کوي، په دې خاطر چې تاسي د هغه فضل ولټوئ او تاسي شکر وباسئ.
۱۵- او په ځمکه غرونه کېښودل چې ستاسي لاندې ونه خوځېږي او هغه سیندونه او لارې جوړې کړې چې تاسي پرې لارښوئ. ۱۶- او ډېرې نورې نښې هم دي، او خلک له ستورو هم لار معلوموي.
۱۷- نو ایا څوک چې څه پیدا کوي، هغه برابر دی له هغه سره چې څه نه پیدا کوي، ایا تاسي فکر نه کوئ. ۱۸- که تاسي د الله نعمتونه وشمارئ، نو وبه یې نه شمارلی شئ، بېشکه الله بښونکی، مهربان دی. ۱۹- او الله په هغه څه پوهېږي چې تاسي یې پټوئ او ښکاره کوئ.
۲۰- او خلک چې له الله بغیر (نور) شیان را بولي، هغوی څه نه شي پیدا کولای، بلکې پخپله پیدا کړی شوي دي. ۲۱- هغو مړه دي ساه په کې نشته او نه په دې پوهېږي چې کله به را پورته کېږي. ۲۲- ستا معبود یو معبود دی، مګر څوک چې په آخرت ایمان نه لري، د هغوی زړونه منکر دي او هغوی کبر کوي. ۲۳- الله یقیناً په هغه څه پوهېږي چې هغوی یې پټوي او هغه چې هغوی یې ښکاره کوي. بېشکه هغه (الله) متکبرین نه خوښوي.
۲۴- او کله چې هغوی ته وویل چې ستاسي رب څه نازل کړي، نو وایي چې د تېرو خلکو کیسي. ۲۵- په دې خاطر چې هغوی د قیامت په ورځ خپل پټې پوره جګ ګړي او د هغو خلکو به پټې (یوه برخه) هم چې

هغوی یي له علم بغیر ګمراه کوي. یاد ساتئ، هغه پټتی ډېر بد دی چې دوی یي پورته کوي.
۲۶- له هغوی مخکینیو هم تدبیرونه وکړل. بیا الله د هغوی د ودانیو په بنسټونو راغی. نو چتونه په هغوی له بره را پرېوتل او عذاب پري له داسي ځای راغی چې هغوی یي ګمان هم نه کاوه. ۲۷- بیا به د قیامت په ورځ الله هغوی رسوا کړي او وبه وایي چې زما هغه شریکان چېرته دي چې تاسي یي له وجې جنګونه کول. چا ته چې علم ورکړل شوی و هغوی به وایي چې نن په منکرانو عذاب او رسوایي ده.
۲۸- کومو خلکو ته چې ملایکي په داسي وخت کي وفات ورکړي چې هغوی په خپلو ځانونو ظلم کوي، نو هغه به تسلیم شي او وبه وایي چې مونږ خو کوم بد کار نه کاوه، هو بېشکه الله پوهیږي په هغه څه چې تاسي کول. ۲۹- اوس د دوزخ په دروازو ننوځئ او تل په کي اوسېږئ. نو د کبرجنو ځومره بد ځای دی. ۳۰- او څوک چې متقیان دي هغوی ته وویل شول چې ستاسي رب څه نازل کړي، هغوی وویل چې نېکه خبره. چا چې ښېګڼه وکړله هغوی ته په دي دنیا کي هم ښېګڼه ده او د آخرت کور غوره دی، او د متقیانو ځومره ښه کور دی. ۳۱- په تل اوسېدونکي باغ کي چې دوی به ورننوځي، تر باغونو (ونو) لاندې به نهرونه بهېږي. هلته به د هغوی لپاره هر هغه څه وي چې دوی یي غواړي، الله پرهېزګارو ته همداسي بدله ورکوي. ۳۲- د چا نه چې ملایکي په داسي وخت کي روح اخلي چې هغوی پاک وي. ملایکي وایي په تا دې سلامتي وي، جنت ته ننوځه د خپلو اعمالو په بدله کي.
۳۳- ایا هغه خلک دي ته په تمه دي چې ملایکي ورته راشي یا ستا د رب حکم راشي. همداسي له دوی مخکي خلکو هم کول. او الله په هغوی ظلم نه دی کړی، بلکي هغوی پخپله په ځانونو ظلم کاوه. ۳۴- بیا هغوی

ته د هغوی د بدو کارونو جزاګاني ورکول شوي. او په څه پورې يې چې خندل، هغه را ونيول.
۳۵- او چا چې شرک کړی هغوی وايي، که الله غوښتی وای، نو موږ به له هغه بغير د بل چا عبادت نه کولای، نه موږ او نه زمونږ پلار نيکه، او نه به موږ له هغه بغير نور شيان حرام بللی. همداسې له هغوی مخکې خلکو هم کړي وو. نو د رسولانو مسوولیت يوازې ښکاره ښکاره (پيغام) رسول دي.
۳۶- او موږ هر امت ته يو رسول ولېږه چې د الله عبادت وکړئ او له طاغوت ېچ شئ، نو په هغوی کې ځينو ته الله هدايت وکړ او په ځينو ګمراهي ثابته شوه. نو په ځمکه وګرځئ او وګورئ چې د دروغ بلونکو انجام څنګه شو. ۳۷- که ته د دوی د هدايت حريص يې، نو الله هغو ته هدايت نه کوي چې هغه يې ګمراه کړي او د هغوی هېڅ مرستندوی نشته.
۳۸- او دوی په الله قسمونه کوي، کلک قسمونه چې څوک مړ شي الله يې نه را ژوندی کوي. هو، دا د (الله) پخه وعده ده، خو زياتره خلک نه پوهيږي. ۳۹- چې هغوی ته هغه څه ښکاره کړي چې هغوی په کې اختلاف کوي او انکار کونکي پوه شي چې هغوی دروغجن وو. ۴۰- موږ چې د څه شي اراده وکړو، نو زمونږ يوازې دومره کار وي چې ورته وايوو وشه او هغه کيږی.
۴۱- او چا چې د الله لپاره خپل وطن پرېښود، تر هغې وروسته چې ظلم پرې وشو، موږ به هغوی ته په دنيا کې حتماً ښه ځای ورکړو او د آخرت ثواب خو ډېر لوی دی، کاشکې هغوی پوهېدای. ۴۲- هغوی داسې دي چې صبر کوي او په خپل رب توکل کوي.
۴۳- او موږ له تا مخکې هم انسانان رسولان لېږلي، چې وحي به مو ورته کوله، نو د علم له خاوندانو پوښتنه وکړئ، که تاسې نه پوهيږئ.

۴۴- مورِ هغوی له دلایلو او کتابونو سره لیږلي وو. او مورِ په تا هم یادونه نازله کړي چې ته خلکو ته هغه څه واضح کړې چې په تا نازل شوي چې هغوی غور وکړي.
۴۵- کوم خلک چې بد تدبیرونه کوي، ایا د هغوی سره د دي خبرې غم نشته چې الله یې په ځمکه ننباسي یا پرې عذاب له هغه ځایه راشي چې د دوی ګمان هم نه وي. ۴۶- یا هغوی په روانه را ونیسي، نو هغه خلک الله نه شي عاجزولای. ۴۷- یا هغوی د اندېښنې په وخت کې را ونیسي، نو ستا رب شفیق او مهربان دی.
۴۸- ایا هغوی نه ګوري چې الله کوم شی پیدا کړی، د هغه سیوري ښي او چپ لاس ته ښکته کیږي. الله ته سجده کوي او هغه ټول عاجز دي.
۴۹- او (ټول) الله ته سجده کوي څومره ګرځېدونکي ځیزونه چې په آسمانونو او ځمکه دي، او ملایکې هم او هغوی تکبر نه کوي. ۵۰- او په ځان دپاسه له خپل رب نه وېرېږي او هماغه (کار) کوي چې حکم یې ورته کیږي.
۵۱- او الله وفرمایل چې دوه معبودان مه جوړوئ. هماغه یو معبود دی، نو له ما ووېرېږئ. ۵۲- او څه چې په آسمانونو او ځمکه کې دي، د هغه دی. تل د هماغه اطاعت دی. نو ایا تاسې له الله بغیر له نورو وېرېږئ.
۵۳- او له تاسې سره چې هر نعمت دی، د الله له طرفه دی. نو کله چې تاسې ته تکلیف در ورسېږي، هماغه ته فریاد کوئ. ۵۴- بیا چې هغه له تاسې تکلیف لرې کوي، نو په تاسې کې یوه ډله له خپل رب سره شریک جوړوي. ۵۵- چې هغوی منکر شي له هغه څه چې مورِ ورکړي دي. نو څو ورځې ګټه واخلئ، ډېر زر به پوه شئ. ۵۶- او دا خلک زمورِ په ورکړیو ځیزونو کې د هغو برخه وباسي چې په هکله یې هېڅ علم نه

لري. په الله قسم، تاسي چې کومه افترا کوئ، له تاسي به يې حتماً پوښتنه کېږي.
۵۷- او هغوی الله ته لونې جوړوي، هغه د دې نه پاک دی، او د ځان لپاره ځه يې چې زړه غواړي. ۵۸- او په هغوی کې چې چا ته د لور زېرې ورکول شي، نو مخ يې تور شي او په زړه کې خفه وي. ۵۹- د کوم شي زېرې چې ورکول شوی، د هغه د شرم له وجې له خلکو پټېږي او (کړي ربېي) چې هغه له ذلت سره (ژوندۍ) پرېږدي که يې په ځمکه خښه کړي. ځومره بده فيصله ده چې هغوی يې کوي. ۶۰- بد مثال دی د هغو خلکو لپاره چې په آخرت ايمان نه لري. او د الله لپاره غوره مثالونه دي. هغه غالب او حکيم دی.
۶۱- او که الله ځوک د هغوی د ظلم له وجې نيولای، نو په ځمکه به يې يو ژوندی نه وای پرېښی، خو هغه تر يوه ټاکلي وخته خلکو ته مهلت ورکوي. بيا چې د هغه ټاکلی وخت راشي، نو نه يوه شېبه وروسته کېدای شي او نه مخکې کېدای شي.
۶۲- او هغوی د الله لپاره هغه څه جوړوي چې د ځان لپاره يې نه خوښوي او د هغوی ژبې دروغ وايي چې (ګڼي) د هغوی لپاره کاميابي ده. لازماً د هغوی لپاره دوزخ دی او هغوی به ضرور ورته رسول کېږي.
۶۳- په الله قسم، مونږ له تا مخکې مختلفو قومونو ته رسولان ولېږل. بيا شيطان هغوی ته د هغوی کارونه ښه وښودل. نو نن يې هماغه ملګری دی او د هغوی لپاره له درده ډک عذاب دی. ۶۴- او مونږ په تا کتاب يوازې په دې خاطر نازل کړی چې ته هغوی ته هغه څه په ښکاره بيان کړې چې هغوی په کې اختلاف کوي، او هدايت او رحمت دی د هغو خلکو لپاره چې ايمان پرې راوړي.

۶۵- او الله له آسمانه اوبه را ښکته کړي. بیا یې ځمکه د هغې له مړینې وروسته را ژوندۍ کړه. بېشکه په دې کې نښې دي د هغو لپاره چې اوري.
۶۶- او بېشکه تاسې لپاره په ځارویو کې سبق دی. مور د هغو په خټه کې دننه د سوتو او وینو له منځه په تاسې سوچه شیدې څښوؤ، د څښونکو لپاره خوندوري. ۶۷- او د کجورو او انګورو په وړو کې هم (سبق دی). تاسې له هغو د نشې توکي هم جوړوئ او د خوراک ښه شیان هم. بېشکه په دې کې نښه ده د هغو لپاره چې عقل لري.
۶۸- او ستا رب د شاتو مچۍ ته وحي وکړله چې په غرونو، او ونو او په چپلو (د انګورو او نورو ځپرګیو) کې جاله جوړه کړه. ۶۹- بیا د هر ډول میوو شربت (رس) وزبېښه او د خپل رب په خپورو کړیو لارو لاړه شه. د هغه له خټې د څښلو ماده راوځي، رنګونه یې مختلف دي، د خلکو لپاره په کې شفا ده. بېشکه په دې کې نښه ده د هغو خلکو لپاره چې غور کوي.
۷۰- او الله تاسې پیدا کړي یئ، بیا هماغه تاسې مړه کوي. او په تاسې کې ځینې داسې دي چې ډېر زوړ عمر ته ورسېږي او له دې عملـه د علم له حاصولو وروسته (بیا) بې علمه شي. بېشکه الله د علم او قدرت خاوند دی.
۷۱- او الله تاسې کې ځینو ته په روزۍ کې په ځینو لوړوالی درکړی. نو چا ته چې لوړوالی ورکول شوی، هغوی خپله روزي غلامانو ته نه ورکوي چې هغوی په کې شریک شي. نو ایا هغوی د الله له نعمت نه انکار کوي.
۷۲- او الله ستاسې لپاره ستاسې له منځه مېرمني جوړې کړې او ستاسې له مېرمنو یې ستاسې لپاره زامن او لمسي پیدا کړل او تاسې ته یې د

خوراک لپاره پاک ځیزونه درکړل. نو ایا دوی په باطل ایمان راوړي او د الله له نعمت نه انکار کوي. ۷۳- او هغوی له الله بغیر د هغو شیانو عبادت کوي چې نه دوی لپاره له آسمانه په روزۍ واک لري او نه له ځمکې، او نه قدرت لري. ۷۴- نو تاسي د الله لپاره مثالونه مه بیانوئ. بېشکه الله پوهیږي او تاسي نه پوهیږئ.
۷۵- او الله د یوه غلام مثال بیانوي چې د هېڅ شي واک نه لري او یو (بل) کس دی چې مونږ ورته له خپل اړخه ښه رزق ورکړی دی، له هغه مال پټ او ښکاره مصرف کوي. ایا دوی به یو شان وي. ټول تعریفونه د الله لپاره دي، خو په هغوی کې زیاتره خلک نه پوهیږي.
۷۶- او الله یو بل مثال بیانوي چې دوه کسان دي او یو په کې ګونګ دی، هېڅ کار نه شي کولای او په خپل مالک بېټی دی. هغه یې چې هر چېرته لېږي، هېڅ یو کار سم نه شي کولای. ایا هغه کس او داسي کس سره برابرېدی شي چې د عدل تعلیم ورکوي او په سمه لار (روان) وي.
۷۷- او د آسمانونو او ځمکې پټې خبرې الله لره دي او د قیامت معامله به داسي وي لکه د سترګې رپ، بلکې له دې هم زر. بېشکه الله په هر څه قادر دی.
۷۸- او الله تاسي ستاسي د مېندو له خېټې را وویستئ، تاسي په هېڅ نه پوهېدئ، او هغه تاسي ته غوږونه او سترګې او زړه جوړ کړل چې تاسي شکر وباسئ.
۷۹- ایا خلکو هغه مرغۍ نه ده لېدلي چې د آسمان په فضا کې مسخري کېږي. هغوی یوازې الله نیولي دي. بېشکه په دې کې نښې دي د هغو خلکو لپاره چې ایمان راوړي. ۸۰- او الله تاسي لپاره ستاسي کورونه د سکون ځایونه کړل او تاسي لپاره یې د ځناورو د څرمنو کورونه جوړ کړل چې تاسي یې په سفر او قیام کې سپک مومئ. او د هغوی له اوږو

او لنډو وړيو او وښتو يې د کور سامان او د ګټې شيان د يوې مودې لپاره جوړ کړل.
۸۱- او الله ستاسې لپاره د خپلو پيدا کړو څيزونو سيوري جوړ کړل او تاسې ته يې په غرونو کې د پټېدو ځايونه جوړ کړل او تاسې ته يې داسې جامې جوړې کړې چې تاسې له ګرمۍ ساتي او داسې جامې يې جوړې کړې چې په جنګ کې مو ساتي. په دې توګه الله په تاسې خپل نعمتونه پوره کوي چې تاسې فرمانبردار شئ.
۸۲- نو که هغوی مخ واړوي په تا يوازې د ښکاره ښکاره رسولو ذمه داري ده. ۸۳- هغه خلک د الله نعمت پېژني، بيا له هغه منکرېږي او په هغوی کې زياتره خلک ناشکره دي.
۸۴- او په کومه ورځ چې موږ په هر امت کې يو ګواه را پورته کړو، بيا به انکار کونکو ته هدايت نه کېږي او نه به يې توبه قبلېږي. ۸۵- او کله چې ظالمان خلک عذاب ووينې، نو نه به ترې هغه عذاب سپه کېږي او نه به ورته مهلت ورکول کېږي.
۸۶- او کله چې مشرکان خپل شريکان ووينې، نو وبه وايي چې ای زمونږ ربه، دا زمونږ هغه شريکان دي چې موږ ستا په ځای را بلل. بيا به هغوی دا خبره په دوی وايي چې تاسې دروغجن يئ. ۸۷- او په هغه ورځ به هغوی د الله په وړاندې ښکته شي او د هغوی افتراګاني به ترې ورکې شي. ۸۸- چا چې انکار وکړ او خلک يې د الله له لارې منع کړل، موږ به د هغوی په عذاب (نور) عذاب ور زيات کړو، د هغه فساد له وجې چې هغوی کاوه.
۸۹- او په کومه ورځ چې موږ په هر امت د هغوی له منځه يو ګواه را پورته کړو، تا به په هغو خلکو ګواه کړو او موږ په تا کتاب نازل کړی

د هر څه روښانولو لپاره. هغه د فرمانبردارو لپاره هدایت او رحمت او بشارت (زېرى) دى.
۹۰- بېشکه الله د عدل او احسان او خپلوانو ته د ورکړې حکم کوي. او الله فحشاء او منکر او سرکشى منع کوي. الله تاسي ته نصیحت کوي چې خبردارى ترلاسه کړئ.
۹۱- او تاسي چې خپلو کې وعده کوئ د الله وعده پوره کړئ. او قسمونه له پخولو وروسته مه ماتوئ. او تاسي الله ضامن کړى دى. بېشکه الله پوهېږي په هغو چې تاسي يې کوئ. ۹۲- او تاسي د هغې ښځې په شان مه کېږئ چې په خپل زیار ښل شوى تار يې توتې توتې پرې کړ. تاسي خپل قسمونه په خپلو منځونو کې د فساد اچولو وسیله کوئ، یوازې له دې امله چې یوه ډله تر بلې مخکې شي. او الله د دې په وسیله تاسي ازمایي او هغه به د قیامت په ورځ هغه څه تاسي ته روښانه کړي چې تاسي په کې اختلاف کوئ.
۹۳- او که الله غوښتى تاسي به يې یو امت کړى واى، خو هغه چې څوک وغواړي بې لارې کوي يې او چاته چې وغواړي هدایت کوي او له تاسي به حتماً ستاسي د اعمالو پوښتنه کېږي.
۹۴- او تاسي خپل قسمونه په خپلو منځونو کې د فریب وسیله مه جوړوئ چې څوک له ودرېدو وروسته وښوېږي او تاسي د هغه خبرې جزا وګورئ چې د الله لارې مو منع کړې او ستاسي لپاره یو لوى عذاب دى.
۹۵- او د الله وعده د لږې ګټې لپاره مه خرڅوئ. څه چې له الله سره دي ستاسي لپاره غوره دي که تاسي پوه شئ.
۹۶- څه چې تاسي سره دي هغه به ختم شي او څه چې له الله سره دي هغه پاتې کېږي. او څوک چې صبر وکړي، مونږ به ورته د خپلو ښو کارونو اجر حتماً ورکړو. ۹۷ څوک چې نېک کار وکړي، که ښځه وي

که سړی، په دې شرط چې مومن وي، نو مور به ورته ژوند ورکړو، یو ښه ژوند او هغوی چې څه کوي، مور به یې ورته بهترینه بدله ورکړو.
۹۸- نو تاسي چې کله قرآن لولئ له شیطان مردوده د الله پناه وغواړئ.
۹۹- د هغه زور په هغو خلکو نه رسي چې ایمان لري او په خپل رب توکل کوي.
۱۰۰- د هغه زور یوازې په هغو خلکو رسیږي چې اړیکه ورسره لري او هغوی چې له الله سره شرک کوي.
۱۰۱- او کله چې مور د یوه آیت ځای له بل آیت سره بدلوو او الله ښه پوهیږي په هغه څه چې نازلوي یې، نو هغوی وایي چې دا دې پخپله جوړ کړی. بلکې په هغوی کې زیاتره خلک نه پوهیږي. ۱۰۲- ووایه چې دا روح القدس ستا د رب له طرفه په حق سره را نازل کړی چې هغه د خپل ایمان خاوندان ثابت قدمه وساتي او هدایت او زېرې وي د فرمانبردارو لپاره.
۱۰۳- او مور پوهیږو چې دا خلک وایي چې ده ته خو یې یو کس ور ښیي. کوم کس ته یې چې هغوی منسوبوي، د هغه ژبه عجمي ده او دا قرآن په روښانه عربي ژبه دی. ۱۰۴- بېشکه څوک چې د الله په آیتونو ایمان نه راوړي، الله هغوی ته هېڅکله لار نه ښیي او هغوی لپاره له درده ډکه جزا ده. ۱۰۵- دروغ خو هغه خلک جوړوي چې د الله په آیتونو ایمان نه لري او همدا خلک دروغجن دي.
۱۰۶- څوک چې له ایمان راوړولو وروسته له الله نه منکر شي، بې له هغو چې زور پرې شوی وي په دې شرط چې زړه یې په ایمان کلک وي، لیکن څوک چې په خلاص زړه منکر شي، نو په داسې خلکو به د الله عضب وي او هغوی ته به لویه جزا وي. ۱۰۷- دا په دې خاطر چې هغوی د آخرت په بدل کې د دنیا ژوند خوښ کړی او الله منکرانو ته لاره

نه ښيي. ۱۰۸- دا هغه خلک دي چې الله يې په زړونو او غوږونو او سترګو مهر لګولی، او دا خلک بالکل غافل دي. ۱۰۹ حتمي ده چې آخرت کې به دا خلک په تاوان کې وي.
۱۱۰- بيا ستا رب د هغو خلکو لپاره چې په امتحان کې له اچول کېدو وروسته يې هجرت وکړ، بيا يې جهاد وکړ او قايم پاتې شول، نو له دې خبرو وروسته بېشکه ستا رب بښونکی او مهربان دی. ۱۱۱- هغه ورځ چې هر ځوک به په کې په خپله طرفداری خبره کوي. او هر چا ته به د هغو د کړو (کارونو) پوره بدل ورکول کېږي او په هغوی به ظلم نه کېږي.
۱۱۲- او الله د يوه داسې کلي د خلکو بيان کوي چې په امن او اطمينان کې وو. هغوی ته خپل رزق له هر اړخه په خلاص مټ را رسېده. بيا هغوی د الله په نعمتونو ناشکري وکړله نو الله د هغوی د اعمالو له وجې په هغوی د لوږې او وېرې خوند وليده. ۱۱۳- او هغوی ته د هغوی له منځه يو رسول راغی، نو هغوی دروغجن وباله، بيا هغوی عذاب ونيول او هغوی ظالمان وو.
۱۱۴- نو کوم شيان چې الله حلال او پاک درکړي دي له هغو وخورئ او د الله د نعمت شکر وکړئ، که تاسې د هغه عبادت کوئ. ۱۱۵- هغه په تاسې يوازې مرداره او وينه او د خنځير غوښه او هغه څه حرام کړي چې د الله نوم پرې نه وي اخيستل شوی. بيا که ځوک مجبور شي په دې شرط چې نه غوښتونکی وي او نه له حده تېرېدونکی وي، نو الله بښونکی او مهربان دی.
۱۱۶- او د خپلو ژبو د جوړو کړو دروغو په بنسټ دا مه وايئ چې دا حلال دي او دا حرام دي چې تاسې په الله دروغ تور پورې کړئ. ځوک

چې په الله دروغ تهمت پورې کړي هغوی به کامیابي نه مومي. ۱۱۷- هغوی دې لږه ګټه واخلي او د هغوی لپاره له دردې ډک عذاب دی.
۱۱۸- او په یهودو مو ږ هغه څیزونه حرام کړي وو چې له دې مخکې مو درته ویلي، چې مو ږ په هغوی ظلم نه دی کړ، بلکې هغوی پخپله په ځان ظلم کاوه.
۱۱۹- بیا ستا رب د هغو لپاره چې په ناپوهۍ کې یې بدي کړې او بیا یې توبه ویستې او ځان یې اصلاح کړی، نو ستا رب له هغه وروسته بښونکی او مهربان دی.
۱۲۰- بېشکه ابراهیم یو بېل امت و، د الله فرمانبردار و او د هغه لور ته سم و او هغه په شرک کونکو کې نه و. ۱۲۱- هغه د هغه (الله) د نعمتونو شکرګزار و. الله هغه غوره کړ، او د سمې لارې رهنمایي یې ورته وکړله. ۱۲۲- او مو ږ هغه ته په دنیا کې هم کامیابي ورکړله او په آخرت کې به هم په ښو خلکو کې وي. ۱۲۳- بیا مو ږ تاته وحي وکړله چې د ابراهیم د طریقې پیروي وکړه چې په سم کاره و او په شرک کونکو کې نه و.
۱۲۴- ثبت یوازې په هغو خلکو عائد شوی و چې په کې اختلاف یې لاره. او بېشکه ستا رب به د قیامت په ورځ د هغوی ترمنځ د هغه خبرې فیصله وکړي چې هغوی په کې اختلاف کاوه.
۱۲۵- د خپل رب لارې ته په حکمت او ښه نصیحت (سره) بلنه ورکړه او هغوی سره په ښه طریقه بحث وکړه. بېشکه ستا رب ښه پوهیږي چې څوک د هغه له لارې خطا شوی او هغوی هم ښه پېژني چې په لاره روان دي.
۱۲۶- او که تاسې بدل اخلئ، نو هومره بدل واخلئ چې تاسې سره شوي دي، او که تاسې صبر وکړئ، نو هغه صبر کونکو ته ډېره غوره ده.

۱۲۷- او صبر وکړه او ستا صبر د الله په توفیق کېږي او د هغوی غم مه کوه او هغوی چې هر تدبیر کوي، زړه پرې مه تنکوه.
۱۲۸- بېشکه الله له هغو خلکو سره دی چې پرهېزګار دي او نېکي کونکي دي.

سوره بني اسرائیل ۱۷

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
* ۱- پاک دی هغه (ذات) چې یو یې وړ یوه شپه خپل بنده د مسجد حرام نه لرې تر الاقصی جومات پورې چې چاپېریال یې مو ړ بابرکته کړی دی، تر څو هغه ته ځینې ننېي وښیي. بېشکه هغه اوریدونکی او لیدونکی دی.
۲- او مو ړ موسی ته کتاب ورکړ او هغه مو د بني اسرائیلو لپاره لارښود کړ چې له ما بغیر بل څوک خپل کارساز مه ګڼه. ۳- تاسي د هغو خلکو اولاد یئ چې له نوح سره مو ړ سپاره کړئ، بېشکه هغه شکرګزاره بنده و.
۴- او مو ړ بني اسرائیلو ته په کتاب کې وویل چې تاسي به دوه ځله (د شام) په ځمکه فساد کوئ او ډېره سرکشي به ښایئ. ۵- بیا چې په هغه کې لومړۍ وعده راغله نو مو ړ تاسي ته خپل بندګان درولېږل، ډېر زورور. هغوی په کورونو در ننوتل او وعده پوره شوه. ۶- بیا مو ړ تاسي ته په هغوی امتیاز درکړ او په مال او اولاد مو ستاسي مرسته وکړله او تاسي مو په شمېر کې زیات کړئ.
۷- که تاسي ښه کارونه وکړئ له ځان سره به ښه وکړئ او که بد کارونه کوئ بیا به هم له ځان سره بد کوئ. بیا چې د دویمې وعدې وخت راغی نو مو ړ نور بندګان ور ولېږل چې هغوی ستاسي مخونه وران کړي او

مسجد (بيت المقدس) ته ننوځي لکه څنګه چې مخکې ور ننوتي وو او په څه يې چې وس ورسېږي هغه برباد کړي. ۸- لرې نه ده چې ستاسې رب په تاسې رحم وکړي. او که تاسې بيا هغسې وکړئ نو موږ به هم هغسې وکړو او موږ جهنم د منکرانو لپاره زندان کړی دی.
۹- بېشکه دا قرآن هغه لار ښيي چې بيخي سيده ده او زېرې ورکوي د ايمان خاوندانو ته چې ښه عملونه کوي د هغوی د لپاره لوی اجر دی.
۱۰- او دا چې خلک آخرت نه مني، د هغوی لپاره موږ له درده ډک عذاب تيار کړی دی.
۱۱- او انسان بدي غواړي، داسې لکه څنګه چې هغوی بايد ښېګڼه وغواړي او انسان ډېره تادي کوي. ۱۲- او موږ شپه او ورځ دوه نښې جوړې کړلې. بيا موږ د شپې نښه پاکه کړله او د ورځې نښه مو روښانه کړله چې تاسې د خپل رب فضل ولټوئ او تاسې د کلونو شمېر او حساب معلوم کړئ. او موږ هر څه ښه په روښانه ډول بيان کړي دي.
۱۳- او موږ د هر انسان قسمت د هغه له غاړې سره تړلی دی. او موږ به د قيامت په ورځ ورته يو کتاب را وباسو چې هغو به يې پرانيستی وموميِ. ۱۴- ولوله خپل کتاب. نن خپل حساب اخيستلو لپاره ته پخپله کافي يې. ۱۵- څوک چې د هدايت په لاره ځي، د ځان لپاره ځي. او څوک چې بيلارښتوب کوي هغه هم د خپل تاوان لپاره بې لارې وي. او هېڅ پېټی پورته کونکی به د بل پېټی نه پورته کوي. او موږ هېڅکله (چاته) جزا نه ورکوو تر څو چې رسول ور ونه لېږو.
۱۶- او کله چې موږ کوم کلی هلاکول وغواړو نو د هغوی خوش عيشه خلکو ته حکم کوو، بيا هغوی نافرماني پيلوي. بيا په هغوی خبره ثابتېږي. بيا موږ هغه کلی تباه او بربادوو. ۱۷- او له نوح وروسته موږ څومره

قومونه هلاک کړل. او ستا رب کافي دی د خپلو بندګانو په ګناهونو پوهېدلو او د هغوی لیدلو لپاره.
۱۸- او څوک چې عاجله (دنیا) غواړي، هغه ته یې له همدې ورکوو څومره چې موږ ورکول وغواړئ. بیا موږ د هغوی لپاره دوزخ ټاکلی دی، هغوی به هلته ور ننوځي په بدل حال او رټل شوی. ۱۹- او چا چې آخرت وغواړئ او د هغه لپاره یې مندې وکړي چې همدا یې (اصلي) مندې دي او هغه مومن وي، نو داسې خلکو هڅې به قبولې شي.
۲۰- موږ یې هر یوه ستا د رب له بخښنه ورکوو هغوی ته هم او دوی ته هم. او ستا د رب بخښنه په چا بند نه دی. ۲۱- وګوره موږ یو تر بل څنګه فوقیت ورکړی دی. او یقیناً آخرت نور هم لوی دی د درجې او فضیلت له مخې.
۲۲- نو له الله سره بل معبود مه جوړوه ګني ته به ملامته او بې کسه شي. ۲۳- او ستا رب پرېکه کړې ده چې له هغه بغیر د بل چاته عبادت مه کوئ او مور او پلار سره ښه سلوک کوئ. که په هغوی کې یو یا دواړه ستاسې په مخ کې زاړه شي، نو اُف ورته مه کوئ او مه ورسره جنګ کوئ، او هغوی سره په احترام خبرې کوئ. ۲۴- او د هغوی مخې په نرمۍ او عاجزۍ لاسونه وغځوئ او ووایئ چې ای ربه، په دوی دواړو رحم وکړه لکه څنګه چې دوی زه په ماشومتوب کې پاللی یم. ۲۵- ستاسې رب ښه پوهېږي چې ستاسې په زړونو کې څه دي. که تاسې نېکان شئ نو هغه توبه کونکي ببنې.
۲۶- او خپلوانو او مسکینانو او مسافرو ته د هغوی حق ورکړئ. او اسراف (فضول خرڅي) مه کوئ. ۲۷- بېشکه فضول خرڅ کونکي د شیطان ورونه دي او شیطان د خپل رب ډېر ناشکره دی. ۲۸- که تاسې

د خپل رب د فضل په انتظار یئ چې تاسي ته یې تمه ده، له هغوی مخ اړولو ته مجبور شئ، نو خبرې ورسره په نرمۍ وکړئ.
۲۹- او مه خپل لاسونه (د بخل له وجې) په غاړه کې اچوئ او مه یې بیخي خلاص پرېږدئ چې تاسي (یې له وجې) ملامته او عاجز شئ. ۳۰- بېشکه ستا رب چې چا ته وغواړي ډېر رزق ورکوي او چاته چې وغواړي تنګوي یې. بېشکه هغه د خپلو بندەګانو پېژندونکی او لیدونکی دی.
۳۱- او خپل بچي د مفلسۍ له وېرې مه وژنئ، موږ هغوی ته هم رزق ورکوو او تاسي ته هم. بېشکه د هغوی وژل لویه ګناه ده. ۳۲- او زنا ته مه نږدې کېږئ، هغه بې حیایي ده او بده لار ده.
۳۳- او کوم ژوندی چې الله محترم ګرځولی دی هغه مه وژنئ مګر په حقه. او څوک چې ناحقه ووژل شي، نو موږ د هغه وارث ته اختیار ورکړی دی. نو هغه دې په قتل کې له حده نه وځي او هغه سره به مرسته وشي.
۳۴- او د یتیم مال ته مه نږدې کېږئ، مګر ځنګه چې بهتره وي. تر هغې چې هغه د بلوغ عمر ته ورسېږي. او وعده پوره کوئ، بېشکه د وعدې پوښتنه به کېږي. ۳۵- او کله چې ناپ او تول کوئ، نو پوره او په سمه تله یې کوئ. دا غوره طریقه ده او د دې انجام هم ښه دی.
۳۶- او په هغه خبرې پسې مه ځه چې ته پرې نه پوهېږي. بېشکه د غوږونو او سترګو او زړه پوښتنه به له ټولو انسانانو کېږي. ۳۷- او په ځمکه په غرور مه ګرځه. نه ځمکه شانلای شي او نه د غرونو لوړو ته رسېدلای شي. ۳۸- دا ټول بد کارونه ستا د رب په نزد ناخوښه دي.

۳۹- دا ټولې هغه خبرې دي چې ستا رب له حکمته تاته وحي کړې دي. او له الله سره معبود مه جوړوه، ګڼي ملامته او رټل شوی به جهنم کې واچول شي.
۴۰- ایا ستاسې رب تاسې ته زامن غوره کړي او درکړي دي او ځان ته يې له ملایکو لونې جوړې کړي. بېشکه تاسې ډېره سخته خبره کوئ.
۴۱- او موږ په دې قرآن کې مختلف ډول بیان کړی چې هغوی نصیحت ترلاسه کړي. خو د هغوی بېزارۍ لا پسې زیاتېږي. ۴۲- ووایه چې که د الله تر ځنګ نور معبودان وای لکه دا خلک چې وایي، نو هغوی به د عرش خاوند طرف ته لار پیدا کړې وای. ۴۳- الله تر هغه څه پاک او لوړ دی چې دا خلک يې وایي. ۴۴- اووه آسمانونه او ځمکې او څه چې په دې کې دي، ټول د هغه پاکي بیانوی. او هېڅ داسې شی نشته چې له ستاینې سره د هغه پاکي نه بیانوي. خو تاسې د هغو په تسبیح نه پوهېږئ. بېشکه هغه د حلم خاوند او بښونکی دی.
۴۵- او کله چې ته قرآن لولې نو موږ ستاسې او هغو خلکو ترمنځ یوه پرده حائلوو چې آخرت نه مني. ۴۶- او موږ د هغوی په زړونو پرده اچوو چې هغوی پرې پوه نه شي او د هغوی په غوږونو کې دروندوالی پیدا کوو چې کله ته په قرآن کې یوازې د خپل رب ذکر کوې، نو هغوی در نه په کرکه مخ اړوي.
۴۷- او موږ پوهېږو چې هغوی کله تاته غوږ ږدي نو د څه لپاره يې اوري او کله چې هغوی خپلو کې پټې خبرې کوي. دا ظالمان وایي چې تاسې خو د یوه جادو ځپلي انسان پسې روان یئ. ۴۸- وګوره ستا په هکله هغوی څنګه خبرې جوړوي. دا خلک ورکه شوې لاره نه شي موندلای.
۴۹- او هغوی وایي چې کله موږ هډوکي او مېده شو نو ایا موږ به بیا له سره را ژوندي کېږو. ۵۰- ووایه که تاسې تیږه یا اوسپنه شئ. ۵۱- یا

بل هر هغه شی چې ستاسي په خیال تر دې هم کلک وي. بیا به هغوی ووایي هغه څوک دی چې مورږ به ېیرته را ژوندي کوي. ووایه هماغه چې تاسي یې په لومړي ځل پیدا کړي ېئ. بیا به هغوی تاته سر خوځوي او وایي به چې دا به کله کېږي. ووایه عجیبه نه ده چې د هغه وخت را نږدې شوی وي. ۵۲- په کومه ورځ چې الله تاسي را بولي نو تاسي به د هغه حمد کوئ او د هغه په بلنه به راځئ او تاسي به داسي ګڼئ چې ډېر لږ وخت پاتې شوي ېئ.
۵۳- او زما بندګانو ته ووایه چې هغه خبره وکړي چې بهتره وي. شیطان د هغوی ترمنځ فساد اچوي. ېېشکه شیطان د انسان ېنکاره دېښمن دی.
۵۴- ستا رب تاسي ډېر ښه پېژني، که هغه وغواړي په تاسي به رحم وکړي یا که هغه وغواړي نو تاسي ته به عذاب درکړي. او مورږ ته د هغوی مسوول نه یې لېږلی. ۵۵- او ستا رب ښه پېژني هغه چې په آسمانونو او ځمکه دي او مورږ ځینو نبیانو ته په ځینو فضیلت ورکړی دی او مورږ داؤد ته زبور ورکړی.
۵۶- ووایه هغو را وبولئ چې تاسي یې له الله بغیر معبودان ګڼئ. هغوی نه له تاسي د کوم دمصیبت د لرې کولو واک لري او نه هغه دا بدلولای شي. ۵۷- دوی چې څوک را بولي، هغوی پخپله د خپل رب نږدېکت لټوي چې په هغوی کې څوک ډېر نږدې شي. او هغوی د خپل رب د رحمت په تمه دي. او د هغه له عذابه وېرېږي. واقعاً ستا د رب عذاب د وېرېدو دی.
۵۸- او ېېڅ یو کلی داسي نه دی چې مورږ یې له قیامت مخکې هلاک نه کړو یا سخت عذاب ور نه کړو. دا خبره په کتاب کې لیکل شوې ده.

۵۹- او مور له نښو لېرلو ایسار نه کړو، نو دې چې مخکینیو خلکو هغه دروغ وبللي. او مور ثمود ته اوښه ورکړله د هغوی د پوهولو لپاره. بیا یې په هغې ظلم وکړ. او نښې مور یوازې وېرېدونکو ته لېږو.
۶۰- او کله چې مور تاسي ته وویل چې ستاسي رب خلک په ولکه کې نیولي دی او کوم خوب چې مور تاسي ته وښوده هغه یوازې د خلکو ازمایلو لپاره وه، او هغه ونه هم چې په قرآن کې یې غندنه شوې ده.
۶۱- او کله چې مور ملایکو نه وویل چې آدم ته سجده وکړئ نو هغوی سجده وکړله، مګر ابلیس ونه کړه. هغه وویل ایا زه داسې شخص ته سجده وکړم چې تا له خاورې جوړ کړی دی. ۶۲- هغه وویل، ته وګوره، دا شخص چې تا ورته په ما (لوړ) عزت ورکړی دی که ته ماته د قیامت د ورځې پورې مهلت راکړې نو زه به لږو خلکو بغیر د ده ټول اولاد په خپله لار کړم.
۶۳- الله وویل چې ورځه، په هغو کې چې هر یو ستا ملګری شو نو دوزخ ستاسي د ټولو بدله ده. ۶۴- او په هغو کې چې په هر یو ستا وس ورسېده، نو په خپل غږ یې قدمونه بې لاره کړې او په هغوی خپل سپاره او پیاده ور خوشې کړه او د هغوی په مال او اولاد کې د هغوی شریک شه او هغوی سره وعده وکړه. او د شیطان وعده له ټګي بغیر هېڅ نه ده.
۶۵- بېشکه څوک چې زما بندګان دي په هغوی به ستا زور ونه رسېږي او ستا رب د کارسازۍ لپاره کافي دی.
۶۶- ستاسي رب هغه دی چې ستاسي لپاره په سمندر کې کښتۍ ګرځوي چې تاسي د هغه په فضل لټون وکړئ. بېشکه هغه په تاسي مهربان دی.
۶۷- او کله چې سمندر کې په تاسي کوم آفت راځي نو تاسي هغه معبودان هېروئ چې له الله بغیر به مو رابلل. بیا چې هغه (الله) تاسي د وچې خوا ته بچ کوي نو تاسي بیا سرغړونه کوئ. او انسان ډېر ناشکره دی.

۶۸- ایا تاسي دا وېره نه لرئ چې الله تاسي د وچې خوا ته راوړي او په ځمکه مو ننباسي یا په تاسي کاڼي ورروڼکي سیلی را ولېږي، بیا به تاسي هېڅوک خپل کارساز ونه مومئ. ۶۹- بیا تاسي دا وېره نه لرئ چې هغه به تاسي بیا سمندر ته یوسي او په تاسي د هوا سخت توپان راولي او تاسي د خپل انکار له وجې غرق کړي. بیا به تاسي زمونږ هېڅوک تعقیبونکی ونه مومئ.
۷۰- او مونږ د آدم اولاد ته عزت ورکړ او مونږ هغوی په وچه او اوبو کې سپاره کړل او هغوی ته مو د پاکو ځیزونو رزق ورکړ او مونږ هغوی ته په خپلو ډېرو مخلوقاتو فوقیت ورکړ.
۷۱- په کومه ورځ به چې مونږ هره ډله د هغوی له لارښود سره را وغواړو. نو د چا اعمال نامه چې په چپ لاس کې ورکول کېږي هغوی به خپله اعمال نامه لولي او له هغوی سره به یوه ذره بې‌عدلي نه کېږي.
۷۲- او څوک چې په دې دنیا ړوند و، هغه به آخرت کې هم ړوند وي او له لارې به ډېر زیات لرې وي.
۷۳- او نږدې وه چې دا خلک تا په فتنه کې واچوي او له هغه څه دې لرې کړي چې مونږ یې تاته وحي کړې وه، په دې خاطر چې ته له هغه (وحي) بغیر زمونږ لور ته غلطه خبره منسوبه کړې او بیا به هغوی ته خپل ملګری کړی وای. ۷۴- او که مونږ ته نه وای کلک کړی، نو نږدې وه چې ته د هغوی لور ته لږ څه ور مات شې. ۷۵- بیا به مونږ په تا د ژوند او مرګ دواړو دوه چنده (عذاب) خوند لیدلی وای. له هغه وروسته به تا زمونږ په مقابل کې هېڅ مرستندوی نه موندلای.
۷۶- او دې خلکو له دغه وطنه ستا د ویستلو هڅه کوله چې تا تري وباسي. او که داسي شوې وای، له تا وروسته به دوی هم ډېر لږ پاتې وای. ۷۷- لکه څه چې د هغه رسولانو په هکله زمونږ طریقه را پاتې ده

چې له تا مخکې مو لېږلي وو او ته به زمونږ په طریقه کې بدلون ونه مومي.
۷۸- لمونځ قایم کړه د لمر له ډوبېدو وروسته د شپې تر تیارې پورې او خصوصاً د سهار قرأت، ښېشکه د سهار قرأت مشهود وي.
۷۹- او د شپې تهجد کوه، دا ستا لپاره نفل دي. هیله ده چې ستا رب تا په مقام محمود ودروي.
۸۰- او ووایه چې ای زما ربه، ما داخل کړه په ریښتیا مې داخل کړه او ما را وباسه په ریښتیا مې را وباسه او ماته له خپله اړخه مرستندویه قوت را وبښه. ۸۱- او ووایه چې حق راغی او باطل له منځه لاړ. ښېشکه باطل له منځه تلونکی وو.
۸۲- او مونږ یې له قرآن نازلوو چې په کې شفا او رحمت دی د ایمان خاوندانو لپاره، او ظالمانو ته له دې د تاوان بغیر نور هېڅ نه زیاتېږي.
۸۳- او په انسان چې کله مونږ انعام کوو نو هغوی اعراض کوي او مخ اړوي. او کله چې ورته تکلیف رسېږي نو ناهیلي کېږي. ۸۴- ووایه چې هر څوک په خپله طریقه عمل کوي. او ستا رب پوهېږي چې څوک ډېر په سمه لار دی.
۸۵- او له تا د روح په هکله پوښتنه کوي. ووایه چې روح زما د رب په حکم دی. او تاسي ته ډېر لږ علم درکول شوی دی.
۸۶- او که مونږ وغواړو له تا به هغه هر څه واخلو چې مونږ درته د وحي په وسیله درکړي دي، بیا به ته د دې لپاره زمونږ په مقابل کې هېڅ مرستندوی ونه مومي. ۸۷- مګر دا یوازې ستا د رب رحمت دی، ښېشکه په تا د هغه لوی فضل دی. ۸۸- ووایه که تاسي ټول انسانان او پیریان راټول شئ چې داسي قرآن جوړ کړئ، بیا به هم هغوی داسي را نه وړی شي، که څه هم هغوی د یو بل مرستندوی شي.

۸۹- او مورِ د خلکو لپاره په دې قرآن کې هر ډول مضمون په مختلفو بڼو بیان کړی، بیا هم زیاتره خلک په خپل انکار کلک دي. ۹۰- او هغوی وایي چې مورِ هېڅکله په تا ایمان نه راوړو تر څو چې ته مورِ له ځمکې چینه را ونه باسي. ۹۱- یا ته د کجورو او انګورو کوم باغ ونه لري، بیا ته د هغه باغ له منځه ویالي روانې کړه. ۹۲- بیا لکه ته چې وایي، په مورِ د آسمان ټوټې را وغورځوه یا الله او ملایکې زمورِ مخې ته راوړه. ۹۳- یا ته د سرو زرو کوم کور ولري یا ته آسمان ته پورته شه او مورِ ستا پورته کېدل هم نه منو تر هغې چې تر هغه ځایه مورِ ته کوم کتاب را ښکته نه کړي چې مورِ یې ولولو. ووایه چې زما رب پاک دی، زه خو یوازې یو بشر او د الله رسول یم.
۹۴- او کله چې هغوی ته هدایت راغی نو هغوی له ایمان راوړلو هېڅ شي ایسار نه کړل چې هغوی ووایل ایا الله یو بشر رسول را لېږلی دی.
۹۵- ووایه که په ځمکه ملایکې وای او په ځمکه ګرځېدلای نو مورِ به په هغوی له آسمانه ملایکه رسول نازل کړی وای۔۹۶۔ ووایه چې الله زما او ستاسې ترمنځ ګواهۍ لپاره کافي دی. بېشکه هغه د خپلو بندګانو پېژندونکی او لیدونکی دی.
۹۷- الله چې چا ته لار وښیي هماغه لار موندونکي دي. او څوک چې هغه بې لارې کړي، نو ته به د هغوی لپاره له الله بغیر بل مرستندوی ونه مومي. او مورِ به هغوی د قیامت په ورځ پر مخې، راونده او ګونګي او کانه را پورته کړو. د هغوی ځای دوزخ دی. کله چې د هغه اور تت شي مورِ بیا یې لا تېز کړو. ۹۸- دا د هغوی بدله ده په دې خاطر چې هغوی زمورِ له نښو انکار کړی دی. او ویې ویل چې کله مورِ هډوکي او مېده شو، نو بیا به له سره را ژوندی او را پورته کېږو.

۹۹- ایا هغو خلکو نه دي لیدلي چې الله آسمانونه او ځمکې پیدا کړي، هغه په دې قادر دی چې همدې ته ورته بیا پیدا کړي او هغه د دې لپاره یوه موده ټاکلې ده، په دې کې هیڅ شک نشته. په دې هم ظالمان بې انکاره پاتې نه شول.
۱۰۰- ووایه که تاسې زمونږ د رحمتونو د خزانې مالکان وای، نو تاسې به یې د مصرف کېدو له اندېښنې حتماً لاس نیولای وای او انسان ډېر بخیل دی.
۱۰۱- او مونږ موسی ته نهه[۹] واضح نښې ورکړې، . نو له بني اسرائیلو پوښتنه وکړه چې کله ورته هغه راغی، نو فرعون ورته وویل ای موسی، زه فکر کوم چې په تا حتماً چا جادو کړی دی. ۱۰۲- موسی وویل ته ښه پوهیږی چې دا (نښه) د آسمانونو او ځمکې رب نازل کړې، د سترګو پرانیستلو لپاره او زه فکر کوم ای فرعونه، ته حتماً لعنت شوی انسان یې. ۱۰۳- بیا فرعون وغوښتل چې هغوی له خپل وطن نه وباسي. نو مونږ هغه او هغه سره چې ټوک وو ټول غرق کړل. ۱۰۴- او مونږ بني اسرائیلو ته وویل چې تاسې په ځمکه اوسئ. بیا چې د آخرت وعده راشي نو مونږ به تاسې ټول په یو ځای راولو.
۱۰۵- او مونږ قرآن له حق سره نازل کړی او هغه له حق سره نازل شوی دی. او مونږ خو ته یوازې زېرې ورکونکی او وېرونکی لېږلی یې. ۱۰۶- او مونږ قرآن لږ لږ نازل کړی چې تاسې یې خلکو ته په دمه دمه ووایې. او دا مونږ په تدریج نازل کړی دی.
۱۰۷- ووایه که تاسې په دې ایمان راوړئ که نه راوړئ، کومو خلکو ته چې له دې وړاندې علم ورکړل شوی و، دا چې کله د هغوی په مخ کې لوستل کېږي، نو هغوی پرمخې په سجده پرېوځي. ۱۰۸- او وایي

چې زمور رب پاک دی. بېشکه زمور د رب وعده حتماً پوره کېږي.
۱۰۹- او هغوی پرمخې په ژړا پرېوځي او قرآن د هغوی خشوع زیاتوي.
۱۱۰- ووایه که الله یې وبولئ او که رحمان یې وبولئ، د هغه لپاره ټول ښه نومونه دي. او تاسي لمونځ مه په لوړ غږ کوئ او مه بیخي پټ پټ (کوئ). او د دواړو ترمنځ لاره خپله کړئ. ۱۱۱- او ووایه چې ټولې ستاینې د الله دي چې نه اولاد لري او نه یې په پاچاهۍ کې شریک شته. او نه یې د کمزورۍ له وجې ځوک مرستندوی شته. او د هغه لویي په ښه شان بیانوه.

سوره الکهف ۱۸

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- تعریف الله لره دی چې په خپل بنده یې دا کتاب نازل کړ، او په دې کې یې هېڅ کوږوالی نه دی اینبی. ۲- بیخي سم دی، چې هغه د الله له طرفه د یوه سخت عذاب خبرتیا ورکړي. او د ایمان خاوندانو ته زېرې ورکړي چې ځوک نېک عملونه کوي د هغوی لپاره ښه بدله ده. ۳- او هغوی به په کې تل اوسېږي. ۴- او هغه خلک ووېروي چې وایي الله (ځان ته) زوی جوړ کړی دی. ۵- هغوی په دې خبره هېڅ نه پوهېږي او نه یې پلار نیکه (پوهېږي). دا ډېره درنه خبره ده چې د هغوی له خولې را وځي، هغه یوازې دروغ وایي.
۶- کېدای شي ته د هغوی له وجې خپل ځان هلاک کړې، که چېرې هغوی په دې ایمان را نه وړي. ۷- څه چې په ځمکه دي مور هغه د ځمکې رونق کړي چې مور خلک وګورو چې په هغوی کې ځوک نېک عمله دی. ۸- او مور به د ځمکې ټول شیان یو پاک میدان کړو.

۹- ایا ته دا فکر کوې چې د کهف او رقیم اوسېدونکي زمونږ په نښو کې عجیبې نښې وې- ۱۰- کله چې هغو ځوانانو غار ته پناه یوړه، بیا هغوی وویل چې ای زمونږ ربه، مونږ ته خپل رحمت راکړه او زمونږ معامله سمه کړه. ۱۱- نو مونږ په غار کې د هغوی په غوږونو د کلونو لپاره (د خوب پرده) واچوله. ۱۲- بیا مونږ هغوی را پورته کړل چې معلومه کړو په ډلو کې کومه یوه د تېرې شوې مودې ښه حساب کولای شي.
۱۳- مونږ تاته د هغوی اصلي کیسه کوو. هغوی ځو ځوانان وو چې په خپل رب یې ایمان راوړ او مونږ د هغوی هدایت ته ډېر پرمختګ ورکړ.
۱۴- او مونږ د هغوی زړونه کلک کړل چې کله را پورته شول او ویې ویل چې زمونږ رب هماغه دی چې د آسمانونو او ځمکې رب دی. مونږ له هغه پرته بل معبود نه را بولو. که مونږ داسې وکړو، نو ډېر بېځایه کار به وکړو. ۱۵- دې زمونږ د قوم خلکو له هغه پرته نور معبودان جوړ کړي دي. هغوی د دې د ثبوت لپاره واضح دلیل ولې نه راوړي. او له هغه کس به بل لوی ظالم څوک وي چې په الله پورې دروغ تړي.
۱۶- او کله چې تاسي له هغو خلکو جدا شوئ او د هغوی له معبودانو نه چې له الله پرته یې عبادت کوي، نو تاسي لاړ شئ او په غار کې پناه واخلئ، ستاسي رب به په تاسي رحمت وکړي. او ستاسي د کار لپاره به سر و سامان تیار کړي.
۱۷- او چې لمر ته ګورې، هغه چې را پورته کیږي نو د هغه غار ښي خوا ته ځي او کله چې ډوبیږي نو له هغوی چپې خوا ته تېرېږي او هغوی په غار کې دننه پراخه ځای کې دی. دا د الله له نښو ده چاته چې الله هدایت وکړي، هغه هدایت موندونکی دی او څوک چې الله بې لارې کړي، نو ته به هغوی ته د مرستندویه لارې ښودونکی ونه مومې.

۱۸- او که تا هغوی لیدلی، ویښ په دې ګڼلی وای، سره د دې چې هغوی ویده وو. موږ هغوی په ښي او چپ طرف اړول او د هغوی سپی د غار په خوله کې غځېدلي لاسونه پروت و. او که تا هلته هغوی لیدلي وای نو له هغوی به په شا را تښتېدلی وای او په تا به د هغوی وېره ناسته وای.
۱۹- او په دې توګه موږ هغوی را ویښ کړل چې په خپلو کې پوښتنې ګروېږني وکړي. په هغوی کې یوه ویونکي وویل، تاسي دلته څومره وخت تېر کړ. هغوی وویل چې موږ به یوه ورځ یا تر ورځې هم لږ (وخت) تېر کړی وي. هغه وویل الله ښه پوهیږي چې تاسي څومره وخت دلته تېر کړی. نو په خپلو کې یوه کس ته دا د سپینو زرو سکه ورکړه او ښار ته یې ولیږه، هغه دې وګوري چې پاک خواړه په کوم ځای کې پیدا کېږي او تاسي ته دې لږ خواړه راوړي. او هغه دې په نرمۍ لاړ شي او څوک دې په تاسي نه خبروي. ۲۰- که هغوی په تاسي خبر شي نو تاسي به په تېږو وولي یا به تاسي خپل دین ته ستانه کړي او بیا به هېڅکله کامیابي ونه مومئ.
۲۱- او په دې توګه موږ په هغوی خلک خبر کړل، چې خلک پوه شي چې د الله وعده رښتیا ده او دا چې په قیامت کې هېڅ شک نشته. نو کومو خلکو چې د دوی په هکله خپلو کې لانجې کولې، هغوی وویل چې د دوی په غار یوه ودانۍ جوړه کړئ. د هغوی رب هغوی ښه پېژني. کوم خلک چې د دوی په معامله کې برلاسي شول هغوی وویل موږ به د دوی په غار یو عبادتځای جوړ کړو.
۲۲- څه خلک به وایي چې هغوی دري وو او څلورم د هغوی سپی و. او ځینې به وایي چې هغوی پنځه وو او شپږم یې سپی و، دا خلک بې تحقیقه خبره کوي، او څه خلک به وایي چې هغوی اووه وو او اتم یې سپی و. ووایه زما رب ښه پوهیږي چې هغوی څو وو. لږ خلک هغوی

پېژني. نو ته د هغوی په هکله له سرسري خبرې بغیر ډېر بحث مه کوه او مه د هغوی په هکله په هغو کې له چا پوښتنه کوه.
۲۳- او ته د کوم کار په هکله دا مه وایه چې سبا به یې وکړم. ۲۴- مګر دا که الله یې وغواړي. او کله چې درنه هېر شي نو الله یادوه. او وایه هیله ده چې زما رب ماته د کامیابۍ تر دې ډېره نږدې لار را وښیي.
۲۵- او هغوی په خپل غار کې درې سوه کاله تېر کړل (ځینې خلک د وخت په شمېر کې) نهه کاله لوړ شوي دي. ۲۶- ووایه چې الله د هغوی د اوسېدو په موده ډېر پوهېږي. د آسمانو او ځمکې د غیبو علم هغه سره دی، څومره غوره دی هغه لیدونکی او اورېدونکی. له الله بغیر د هغوی هېڅ مرستندویه نشته او نه الله څوک په خپل واک کې (ځان سره) شریکوي.
۲۷- ستا د رب کوم کتاب چې په تا وحي کېږي هغه واوروه، د الله د خبرو بدلونکی څوک نشته. او له هغه بغیر بله پناه نه شي موندلای. ۲۸- او خپل ځان له هغو سره ساته چې سهار او ماښام خپل رب یادوي، او د هغه رضا غواړي. او ستا سترګې دې د دنیوي ژوند د رونق له وجې، له هغوی نه اوړي. او ته د داسې چا خبره مه اوره چې زړه یې موږ له خپل یاده غافل کړی. او هغه په خپل خواهش روان وي او د هغه معامله له حده اوښتې ده.
۲۹- او ووایه چې دا حق دی ستا د رب له خوا نه، نو که څوک یې مني او که څوک یې نه مني. موږ ظالمانو ته داسې اور تیار کړی چې له څلورو اړخونو به یې په خپله ولکه کې ونیسي. او که هغوی د اوبو لپاره فریاد وکړي نو داسې اوبه به ورکول کېږي چې د ویلي شوې اوسپنې غوندې به وي. مخونه به سوځوي. څومره بدې اوبه به وي او څومره بد ځای به وي.

۳۰- بېشکه چا چې ایمان راوړ او ښه کارونه یې وکړل نو موږ به د داسې خلکو اجر نه ضایع کوو. ۳۱- څوک چې ښه کارونه وکړي، د هغوی لپاره د تل ژوند کولو باغ دی چې ور لاندې به نهرونه بهېږي، هلته به دوی ته د سرو زرو بنګړي اچول کېږي. او هغوی به د نازکو وربېنمو شنې جامې اغوندي، په تختونو به یې تکیه ګانې وهلې وي. څومره ښه بدله ده او څومره ښه ځای.
۳۲- ته هغوی ته یو مثال ورانده کړه. دوه کسان وو. په هغوی کې یوه ته موږ د انګورو دوه باغونه ورکړل. او له هغو ګردچاپېره مو د کجورو د ونو دیوال جوړ کړ او د دواړو ترمنځ مو پټی پرېښود. ۳۳- دواړو باغونو میوه وکړه، هېڅ کمي یې په کې ونه کړله. او د دواړو باغونو ترمنځ مو نهر روان کړ. ۳۴- او هغه چې ښه میوه واخیستله نو خپل ملګري سره یې په خبرو کې وویل چې زما مال له تا نه ډېر دی او په شمېر کې هم درنه زورور یم. ۳۵- هغه خپل باغ ته ننوته او په خپل ځان یې ظلم کاوه. هغه وویل زه نه پوهېږم چې دا به کله بربادېږي. ۳۶- او زه نه پوهېږم چې قیامت به کله راځي. او که زه خپل رب ته ستون کړی شوم، نو حتماً به راته تر دې ښه ځای راکول کېږي.
۳۷- د هغه ملګري په خبرو کې وویل، ایا ته له هغه ذات نه انکار کوې چې ته یې له خاورې جوړ کړې، بیا د اوبو له یوه څاڅکي. بیا یې ته پوره انسان کړی. ۳۸- خو زما رب خو هماغه الله دی او زه له خپل رب سره هېڅوک نه شریکوم. ۳۹- او کله چې ته خپل باغ ته ننوتې نو تا ولې ونه ویل چې څه الله غواړي هغه کېږي، له الله بغیر په بل چا کې قوت نشته. که ته ګورې چې زه په مال او اولاد کې له تا کم یم. ۴۰- نو تمه ده چې زما رب ماته ستا تر باغ ښه باغ راکړي. او ستا په باغ له آسمانه

کوم آفت را نازل کړي چې له وجې يې ټول باغ سپين ميدان شي. ۴۱- يا يې اوبه وچې شي او ته يې بيا داسې ونه مومي.
۴۲- او د هغه په ميوې آفت راغی نو څه چې هغه مصرف کړي وو په هغو يې لاسونه مرورِل. او هغه باغ په خپلو اډانو غورځېدلی پروت و. او هغه وويل چې ای کاش، ما له خپل رب سره څوک شريک نه وی ګڼلی. ۴۳- او له هغه سره هېڅ داسې ډله نه وه چې له الله بغير يې هغه سره مرسته کړي وای او نه هغه خپل انتقام اخيستونکی شو. ۴۴- دلته ټول واک د برحقه الله دی. هغه د بهترين اجر او بهترين انجام خاوند دی.
۴۵- او هغوی ته د دنيا د ژوند مثال بيان کړه. لکه اوبه چې مورِ له آسمانه را ښکته کړي. بيا له هغو د ځمکې بوټي ښه ګڼ شول. بيا هغه ميده ميده شول چې هوا پورته کول. او الله په هر څه د قدرت خاوند دی.
۴۶- مال او اولاد د دنيوي ژوند ښايست دی. او پاتې کېدونکي نېکی ستاسي د رب په نزد د ثواب له مخې غوره دي.
۴۷- او په کومه ورځ چې مورِ غرونه وخوځوو، او ته به ځمکه بيخي پراخه وويني. او مورِ به ټول راټول کړو. بيا به په هغوی کې هېڅوک هم پرې نه ږدو. ۴۸- او ټول خلک به ستا د رب مخې ته په قطارونو کې ولاړ را مخې ته کړی شي. تاسي مورِ ته راغلئ لکه څنګه چې مو تاسي په لومړي ځل پيدا کړي وئ، بلکې تاسي دا ګمان وکړ چې مورِ به تاسي لپاره د وعدې کوم وخت نه ټاکو.
۴۹- او کتابچه چې کېښودل شي ته به مجرمان وګورې په هغې (کتابچې)کې به هر څه وي هغوی به تري وېرېږي او وايي به چې های افسوس. دا څنګه کتاب دی چې نه يې وړه خبره له لېکل کېدو پرېښي او نه لويه خبره. او هغوی چې څه کړي هغه به ټول خپلې مخې ته ومومي. او ستا رب به په چا ظلم نه کوي.

۵۰- او کله چې موږ ملایکو ته وویل چې آدم ته سجده وکړئ نو هغوی سجده وکړله مګر ابلیس سجده ونه کړله، هغه د جناتو له ډلې و. نو هغه د خپل رب له حکم نافرماني وکړله. او تاسې هغه او د هغه اولاد زما په ځای خپل ملګري کوئ، سره د دې چې هغه ستاسې دښمن دی. دا د ظالمانو لپاره ډېره بده بدله ده.
۵۱- ما نه د هغوی د آسمانونو او ځمکې پیدا کولو په وخت را بللي وو او نه د هغوی د پیدا کولو په وخت. او زه داسې نه یم چې ګمراه کونکي خپل مرستندوی کړم.
۵۲- او په کومه ورځ چې الله ووایي چې تاسې ځوک ماسره شریک بلل هغوی را وغواړئ. نو هغوی به یې را وغواړي، خو ځواب به ور نه کړي. او موږ د هغوی تر منځ (د دښمنۍ) خندِ پیدا کړو. ۵۳- او مجرمان به اور وګوري او پوه به شي چې هغوی په کې غورځېدونکي دي او هغوی به تري د خلاصون هېڅ لاره ونه مومي.
۵۴- او موږ په دې قرآن کې خلکو ته د هدایت لپاره هر ډول مثالونه بیدا کړي دي او انسان تر ټولو ډېر جنګېرک دی. ۵۵- او خلکو ته چې هدایت وشو، له هغه وروسته له ایمان راوړلو او خپل له رب مغفرت غوښتلو نه هېڅ شي منع نه کړل، مګر هغه څه چې د تېرو خلکو معامله دوی ته هم ښکاره شي، یا یې عذاب مخې ته راشي.
۵۶- او رسولان موږ یوازې د زېرې ورکونکو او وېروونکو په توګه لېږو. او منکران په ناحقه خبرو د دروغو جګړې کوي، چې د هغه په وسیله حق ټیټ کړي او هغوی زما په نښو او کومې وېرې چې ورته واورول شوې هغو پورې خندا وکړله. ۵۷- تر هغه لوی ظالم به څوک وي چې د خپل رب د آیتونو په مرسته ورته یادونه وشي، هغه تري مخ واړوي او د خپلو لاسو عملونه هېر کړي. موږ د هغوی په زړونو پردې

اچولي چې په دې پوه نه شي او د هغوی په غوږونو کې دروندوالی دی. او که ته هغوی هدایت ته را وبولې، نو هغوی هېڅکله په لاره کېدونکي نه دي.
۵۸- او ستا رب بښونکی او مهربان دی. که (ستا رب) هغوی د خپلو اعمالو له وجې ونیسي نو فوراً به پرې عذاب نازل کړي، مګر د هغوی لپاره یو ټاکل شوی وخت دی او هغوی به یې په مقابل کې هېڅ ډول د پناه ځای ونه مومي. ۵۹- او دا کوم کلي چې مونږ هلاک کړي هله چې هغوی ظالمان شول. او مونږ د هغوی د هلاکولو وخت ټاکلی و.
۶۰- او کله چې موسی خپل شاګرد ته وویل چې زه به روان یم، تر هغې چې یا د دوو سیندونو د یو ځای کېدو ځای ته ورسېږم یا به همداسې کلونه روان یم. ۶۱- نو بیا چې هغه د سیندونو د یو ځای کېدو ځای ته ورسېده نو هغوی خپل ماهي هلته هېر کړ او ماهي په سیند کې لار ومونډله. ۶۲- بیا چې هغوی مخ ته لاړل نو موسی خپل شاګرد ته وویل چې زموږ خواړه راوړه، زموږ په دې سفر کې مونږ ډېر ستړي شو.
۶۳- شاګرد وویل، ایا تا ولیدل، مونږ چې له هغه ټیرۍ سره دمه وو نو له ما ماهي هېر شو. او له ما شیطان هېر کړل چې ویلي مې وای. او ماهي په عجیبه طریقه سیند ته لاړ. ۶۴- موسی وویل، همدې وخت ته خو مونږ په ټمه وو. نو دواړه په خپلو پلونو بېرته شاته روان شول. ۶۵- نو هغوی هلته زموږ په بندګانو کې یو بنده وموند چې مونږ ورته له خپله اړخه رحمت ورکړی و او له خپله هکله یو علم ور ښودلی و.
۶۶- موسی ورته وویل، ایا زه له تا سره اوسېدی شم، چې ته ماته له خپل هغه علم را وښیې چې تاته ښودل شوی دی. ۶۷- هغه وویل چې ته ماسره صبر نه شي کولای. ۶۸- او ته په هغه څه څنګه صبر کولای شي چې ستا د پوهې له دائرې بهر دی. ۶۹- موسی وویل، انشاءالله ته به ما صبر

کونکی ومومي او زه به په هېڅ خبره کې ستا نافرماني نه کوم. ۷۰- هغه ورته وویل که ته ماسره ځي نو له ما به د هېڅ یوې خبرې پوښتنه نه کوې، تر هغې چې زه یې پخپله یادونه ونه کړم.
۷۱- بیا دواړه روان شول. تر دې چې په کښتۍ کې سپاره شول نو هغه کس په کښتۍ کې سوری وکړ. موسی وویل، ایا تا په دې کښتۍ کې د دې لپاره سوری وکړ چې کښتۍ کې ناست خلک ډوب کړي. دا خو دې ډېر سخت کار وکړ. ۷۲- هغه ورته وویل، ما درته نه وو ویلي چې ته له ماسره صبر نه شي کولای. ۷۳- موسی وویل، ما زما په تېروتنه مه نیسه او له ماسره له سختۍ کار مه اخله. ۷۴- بیا هغوی دواړه روان شول، تر دې چې له یوه هلک سره مخ شول نو هغه کس هلک وواژه. موسی (ورته) وویل، ایا تا یو معصوم انسان وواژه سره د دې چې هغه هېڅ قتل نه و کړی. دا خو دې نامناسب کار وکړ.
* ۷۵- هغه کس (ورته) وویل ایا ما تاته نه وو ویلي چې له ماسره صبر نه شي کولای. ۷۶- موسی (ورته) وویل که له دې وروسته مې درنه د څه شي پوښتنه وکړله نو بیا مې له ځان سره مه ساته. ته زما له خوا د عذر حد ته ورسېدې. ۷۷- بیا دواړه روان شول، تر دې چې یوه داسې کلي ته ورسېدل چې له کلیوالو یې خواړه وغوښتل. هغوی د دوی له مېلمه پالنې انکار وکړ. بیا هغوی هلته داسې یو دیوال وموند چې غورځېدو ته نږدې و، هغه دیوال وغورځاوه. موسی ورته وویل که تا غوښتی وای له دوی دې اجوره اخیستی شوه. ۷۸- هغه (ورته) وویل چې اوس زما او ستا تر منځ بېلتون دی. زه به درته د هغو شیانو حقیقت ووایم چې تا پرې صبر ونه کړی شو.

۷۹- د کښتۍ خبره دا ده چې هغه د څو مسکینانو وه چې په سیند کې یې مزدوري کوله، نو ما ونه غوښتل چې هغوی تاوانې کړم، او له هغوی وړاندې یو پاچا و چې هره کښتۍ یې په زوره اخیستله.
۸۰- او د هلک خبره دا ده چې د هغه پلار د ایمان خاوند و. ماسره دا اندېښنه شوه چې که لوی شي هغه په خپل کفر او سرکشۍ تنګ کړي.
۸۱- نو ما وغوښتل چې د هغه رب ورته د ده په ځای داسې اولاد ورکړي چې په تقوی کې تر ده بهتر وي او شفقت کونکی وي.
۸۲- او د دېوال خبره دا ده چې هغه د کلي د دوۀ یتیمو ماشومانو و. او د هغه دیوال لاندې یوه خزانه خښه وه او د هغوی پلار ډېر نېک انسان و، نو ستا رب وغوښتل چې هغو دواړه ځوانۍ ته ورسېږي او خپله خزانه تر لاسه کړي. دا ستا د رب په رحمت وشول. او ما په خپله خوښه نه دي کړي. دا د هغو خبرو حقیقت دی چې ستا ورته صبر ونه شو.
۸۳- او هغوی له تا د ذوالقرنین حال پوښتي. ووایه چې زه به د هغه څه حال تاسې ته بیان کړم. ۸۴- موږ هغه ته په ځمکه واک ورکړی و او موږ هغه ته د هر څه سامان ورکړی و.
۸۵- بیا ذوالقرنین په یوه لاره روان شو. ۸۶- تر دې چې هغه لمر پرېواته هغه ځای ته ورسېده. هغه لمر ولیده چې په تورو اوبو کې ډوبېږي او هلته یوه قوم سره مخ شو. موږ وویل چې ای ذوالقرنینه، ستا خوښه چې دوی ته جزا ورکوي او که نېک سلوک ورسره کوي. ۸۷- هغه وویل په دوی کې چې څوک ظلم وکړي. موږ به هغوی ته جزا ورکړو. بیا به هغوی خپل رب ته ولېږل شي. بیا به هغه ورته سخته جزا ورکړي. ۸۸- او څوک چې ایمان راوړي او نېک عملونه وکړي د هغه لپاره ښه جزا ده او موږ به هغوی سره آسانه معامله وکړو.

۸۹- بیا هغه په یوه لاره روان شو. ۹۰-تر دې چې د لمرختو ځای ته ورسېده، نو هغه لمر په یوه داسې قوم راختونکی ولیده چې هغوی لپاره موږ په لمر کومه پرده نه وه اچولې. ۹۱- دا داسې ده. او موږ د ذولقرنین په حال خبر یو.
۹۲- بیا هغه په یوه لار لاړ. ۹۳- تر دې چې د دوؤ غرونو منځ ته ورسېده، هلته یې یو قوم وموند چې په هېڅ خبره نه پوهېده. ۹۴- هغوی وویل چې ای ذوالقرنین، یاجوج او ماجوج زمونږ په وطن کې فساد خپروي، نو ایا موږ تاته کومه مالیه له دې امله مقرره کړو چې ته زمونږ او د هغوی ترمنځ یوه موانع رامنځته کړې.
۹۵- ذوالقرنین ورته ځواب ورکړ چې څه راته خپل رب راکړي هغه ډېر دي. تاسې راسره تر وسه مرسته وکړئ. زه به ستاسې او هغوی ترمنځ یو دېوال جوړ کړم. ۹۶- تاسې راته د اوسپنې تختې راوړئ. تر دې چې بیا هغه د دواړو ترمنځ تشه ډکه کړله نو خلکو ته یې وویل چې اور ولګوئ، تر دې چې هغه یې اور کړ نو ویې ویل راوړئ زه اوس په دې ویلي شوي تانبه اچوم. ۹۷- نو یاجوج او ماجوج په هغه نه شول پورته کېدلای او نه یې په کې سوری کولای شو. ۹۸- ذوالقرنین وویل چې دا زما د رب رحمت دی، بیا چې کله زما د رب وعده راشي نو هغه به لري او له ځمکې سره سم کړي او زما د رب وعده رښتیا ده.
۹۹- او په هغه ورځ به موږ خلک پرېږدو. هغوی به د څپو غوندې یو بل کې ننوځي. او صور به ووهل شي بیا به موږ ټول یو ځای راټول کړو. ۱۰۰- او په هغه ورځ به موږ جهنم منکرانو ته را ښکاره کړو.
۱۰۱- چې په سترګو یې زمونږ له یادوني پرده وه او څه اورېدو ته تیار نه وو.

۱۰۲- ایا انکار کونکي داسي ګڼي چې هغوی به له ما بغیر زما بندهګان خپل کارساز کړي. موږ د منکرانو د مېلمستیا لپاره دوزخ تیار کړی دی.
۱۰۳- ووایه، ایا زه درته ووایم چې د خپلو اعمالو له مخي ځوک ډېر په تاوان کي دي. ۱۰۴- هغه خلک چې کوشش یي د دنیا په ژوند کي ضایع شو او هغوی داسي ګڼل چې ډېر ښه کار کوي. ۱۰۵- همدا هغه خلک دي چې د خپل رب له نښو او هغه سره له مخ کېدلو یي انکار وکړ. نو د هغوی کړي (کارونه) برباد شول. ۱۰۶- بیا به د قیامت په ورځ موږ هغوی ته کوم وزن نه ورکوو. دوزخ د هغوی بدله ده په دي خاطر چې هغوی انکا روکړ او زما په نښو او زما په رسولانو پوري یي وخندل.
۱۰۷- ښېشکه چا چې ایمان راوړ او چا چې نېک عمل وکړ هغوی لپاره د فردوس په باغونو کي مېلمستیا ده. ۱۰۸- په هغه کي به تل اوسېږي. هغوی به هېڅکله له هغه ځایه وتل نه غواړي.
۱۰۹- ووایه که سمندر زما د رب د نښو لیکلو لپاره سیاهي شي نو سمندر به ختم شي له هغي مخکي چې زما د رب خبرې ختمې شي، اګر چه موږ له هغه سره همداسي سمندر ګډ کړو.
۱۱۰- ووایه چې زه ستاسي په شان انسان یم. په ما وحي راځي چې ستا معبود یوازي یو معبود دی. نو څوک چې خپل رب سره مخ کېدو ته په تمه دي، هغوی باید نېک عمل وکړي او د خپل رب په عبادت کي څوک شریک نه کړي.

سوره مریم ۱۹

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- **کهیعص** ۲- دا د هغه رحمت یادونه ده چې ستا رب په خپل بنده زکریا وکړ. ۳- کله چې هغه خپل رب په پټ غږ یاد کړ.

۴- زکریا وویل، ای زما ربه، زما هډوکي کمزوري شوي دي. او په سر کي مې سپین لګېدلي دي. او ای زما ربه، له تا مې چې څه غوښتي هېڅکله محروم شوی نه یم. ۵- او زه له ځان وروسته د خپلوانو په هکله اندېښنه لرم. او زما مېرمن شنډه ده، نو ماته له خپله اړخه یو وارث راکړه. ۶- چې زما ځای ناستی شي او د آل یعقوب هم. او ای زما ربه، هغه د ځان خوښ کړه.
۷- ای زکریا، موږ تاته د یوه زوی زېری درکوو چې نوم به یې یحیی وي. موږ له دې مخکې په دې نوم څوک نه دی پیدا کړی. ۸- هغه وویل، ای زما ربه، زما زوی به څنګه وشي چې مېرمن مې شنډه ده. او زه د بوډاتوب وروستۍ درجې ته رسېدلی یم.
۹- ځواب ورکړل شو چې همداسي به کېږي. ستا رب فرمایي چې دا زما لپاره آسانه ده. ما له دې مخکې ته پیدا کړې، حال دا چې ته هېڅ هم نه وې. ۱۰- زکریا وویل چې ای زما ربه، زما لپاره یوه نښه وټاکه. ویې فرمایل ستا نښه دا ده چې ته به دري شپې او ورځې له خلکو سره خبرې نه شي کولای، سره د دې چې ته به روغ یې. ۱۱- بیا زکریا د عبادت له محرابه را ووت او خلکو ته راغی او هغوی ته یې په اشاره وویل چې سهار او مابنام د الله پاکي بیانوئ.
۱۲- ای یحیی، کتاب کلک ونیسه. او موږ هغه ته په ماشومتوب کې د دین پوهه ورکړله. ۱۳- او له خپله اړخه مو نرم زړه او پاکوالی ورکړ. ۱۴- او هغه پرهېزګار او د خپلو والدینو خدمتګار و. او هغه سرکشه او نافرمانه نه و. ۱۵- اوس په هغه سلامتي ده په کومه ورځ چې هغه پیدا شوی او په کومه ورځ چې به مري او کومه ورځ چې هغه ژوندی او را پورته کېږي.

۱۶- او په کتاب کې (راغلې) د مریم یادونه وکړه چې هغه له خلکو جدا شوه او خټیځې ودانۍ ته لاړله. ۱۷- بیا هغې خپل ځان له هغوی په پرده کې کړ، بیا موږ هغې ته خپله ملایکه ور ولیږله چې د هغې مخې ته د یوه پوره انسان په توګه واضح شوه. ۱۸- مریم وویل، زه له تا د رحمان الله پناه غواړم که ته له الله وېرېدونکی یې. ۱۹- هغې وویل، زه ستا رب را لیږلې یم، چې تاته یو پاک زوی درکړم. ۲۰- مریم وویل، زما زوی څنګه کېدای شي، چې زه کوم سړي نه یم لمس کړې او نه زه بدکاره یمه. ۲۱- ملایکې وویل همداسي به کېږي. ستا رب فرمایي چې دا زما لپاره آسانه ده. او د دې لپاره چې هغه موږ خلکو لپاره له خپل اړخه د رحمت یوه نښه کړو. او دا ټاکل شوې خبره ده. ۲۲. نو د هغے ګېډه شوه نو د خپل (حمل) سره ېو لرے ځائے ته لاړه۔ ۲۳- بیا یې هغه د کجورې وني لور ته بوتلله، هغې وویل، کاشکې زه له دې مخکې مړه وای، او له خلکو هېره شوې وای.
۲۴- بیا مریم ته هغې (ملایکې) له لاندې ور غږ کړ چې مه خفه کېږه. ستا رب له تا لاندې یوه چینه را ویستې ده. ۲۵- ته د کجورو ونه د ځان خوا ته وخوځوه. له هغې به په تا کجورې را تویې شي. ۲۶- نو وخوره او وڅښه او سترګې یخې کړه. بیا که تا څوک ولیده نو ورته ووایه چې ما د رحمان لپاره روژه نیولې ده نو نن به له چا سره نه غږېږمه.
۲۷- بیا هغې هغه په خپله غېږه نیولی خپل قوم ته راغلل. خلکو وویل، ای مریم، تا خو لوی توپان وکړ. ۲۸- ای د هارون خوري، نه ستا پلار بد سړی و او نه ستا مور بدلمنه وه.
۲۹- بیا مریم هغه ته اشاره وکړله. خلکو وویل، موږ له ده سره څنګه خبرې وکړو چې د غېږې ماشوم دی. ۳۰- ماشوم وویل، زه د الله بنده یم. هغه ماته کتاب راکړ او زه یې نبي کړم. ۳۱- او زه چې هر چېرته

یم هغه زه د برکت خاوند کړی یم. او هغه په ما د لمونځ او زکات ټینګار کړی تر څو چې زه ژوندی یم. ۳۲- او زه یې د خپلې مور خدمتګار کړی یم. او زه یې سرکش، بدبخت نه یم کړی. ۳۳- او په ما سلامتي ده په کومه ورځ چې زه پیدا یم او په کومه ورځ به چې مرم او په کومه ورځ به چې بیا ژوندی او را پورته کېږم.
۳۴- دا عیسی ابن مریم دی چې په هکله یې خلک جنګونه کوي. ۳۵- الله داسې نه دی چې د هغه اولاد پیدا شي. هغه پاک دی. هغه چې د کوم کار فیصله وکړي نو وایي چې وشه او هغه (کار) کېږي.
۳۶- او بېشکه الله زما رب دی او ستاسې هم (دی)، نو د هغه عبادت وکړئ، همدا سمه لاره ده. ۳۷- بیا د هغوی ډلو په خپلو کې اختلاف وکړ. نو منکرانو ته د یوې لویې ورځ راتګ ځومره بد دی. په کومه ورځ چې دوی مورږ ته راځي. ۳۸- هغوی به یې ښکاره اوري او ګوري، خو اوس دا ظالمان په ښکاره ګمراهۍ کې دي.
۳۹- او هغه خلک د حسرت له ورځې ووېروه چې د معاملې فیصله به کېږي، او هغوی په غفلت کې دي. او هغوی ایمان نه راوړي. ۴۰- بېشکه مورږ د ځمکې او د ځمکې د اوسېدونکو وارث یو او خلک به مورږ ته راستنېږي.
۴۱- او په کتاب کې د (راغلې) ابراهیم یادونه وکړه. بېشکه هغه ریښتینی او نبي و. ۴۲- کله چې هغه خپل پلار ته وویل چې ای زما پلاره، د داسې څه عبادت ولې کوئ چې نه اوریدلای شي او نه لیدلای شي او نه ستاسې په کار راتلی شي. ۴۳- ای زما پلاره، ماسره داسې علم دی چې تا سره نشته، نو ته زما په وینا لاړ شه. زه به تاته سمه لاره وښیم. ۴۴- ای زما پلاره، د شیطان عبادت مه کوه، بېشکه شیطان د رحمان الله

نافرماني کونکی دی. ۴۵- ای زما پلاره، زه وپرپږم چې تا د رحمان الله کوم عذاب ونه نیسي او ته د شیطان ملګری پاتې شې.
۴۶- پلار (یې) وویل چې ای ابراهیمه، ایا تا زما له معبوده مخ اړولی دی. که ته منع نه شوې نو سنګسار به دې کړم. او ته له ما د تل لپاه لرې شه. ۴۷- ابراهیم وویل، په تا دې سلامتي وي. زه به له خپل رب تا لپاره د بخشش دعا وکړم. بېشکه هغه په ما مهربان دی. ۴۸- او تاسي پرپږدم او هغو هم چې تاسي یې له الله بغیر را بولئ. او زه به خپل رب را بولم. هیله ده چې زه خپل رب را وبولم محروم به نه شم.
۴۹- نو کله چې هغه له خلکو جدا شو. او له هغو هم چې هغوی له الله بغیر را بلل، نو هغه ورته اسحاق او یعقوب عطا کړل او موږ په هغوی کې هر یو نبي کړ. ۵۰- او هغه ته مو د خپل رحمت برخه ورکړله او موږ د هغه نوم نېک او لوړ کړ.
۵۱- او په کتاب کې د (راغلي) موسی یادونه وکړه. بېشکه هغه غوره شوی و او رسول نبي و. ۵۲- او موږ هغه د طور غره له ښي اړخه را وباله او هغه ته د راز خبرو کولو لپاره مو (هغه) را نږدې کړ. ۵۳- او په خپل رحمت مو د هغه ورور هارون نبي ورته ورکړ.
۵۴- او په کتاب کې د (راغلي) اسماعیل یادونه وکړه. هغه په وعده ریښتینی او رسول نبي و. ۵۵- هغه خپلو خلکو ته د لمونځ او زکات حکم کاوه. هغه د خپل رب په نزد خوښ و. ۵۶- او په کتاب کې د (راغلي) ادریس یادونه وکړه. بېشکه هغه ریښتینی و او نبي و. ۵۷- او موږ هغه لوړې مرتبې ته ورساوه.
۵۸- او دوی په پیغمبرانو کې هغه خلک وو چې الله پرې خپل فضل کړی. د آدم په اولاد کې او په هغو خلکو کې چې له نوح سره مو (کښتۍ کې) سپاره کړل او د ابراهیم او اسرائیل په نسل کې چې موږ ورته هدایت

وکړ او هغوی مو خوښ کړل. کله چې هغوی ته د رحمان الله آیتونه ویل کېدل نو هغوی به په ژړا او سجده تېښېدل.
۵۹- بیا له هغوی وروسته داسې ناخلفه ځای‌ناستی شول چې لمونځ یې ورک کړ او په خواهشونو پسې روان شول. ۶۰- نو زر به هغوی خپله خرابي ووینې، البته چا چې توبه وویسته او ایمان یې راوړل او نېک کار یې وکړ، نو همدا خلک به جنت ته ننوځي او د هغوی یوه ذره حق به نه تلف کېږي.
۶۱- هغوی لپاره د تل اوسېدو باغونه دي چې رحمان یې له خپلو بندګانو سره غایبانه وعده کړې ده. او دا وعده پوره کېدونکې ده. ۶۲- هلته به دا خلک فضول خبره نه اوري، بې له سلامه. او هلته به د دوی رزق سهار او مابنام ورکول کېږي. ۶۳- دا هغه جنت دی چې وارث به یې موږ په خپلو بندګانو کې هغه څوک جوړوؤ چې له الله وېرېدونکی وي.
۶۴- او موږ (ملایکې) نه راښکته کېږو مګر ستاسې د رب په حکم. د هغه دي څه چې زمونږ وړاندې دي او څه چې وروسته دي او څه چې په منځ کې دي. او ستا رب هېرونکی نه دی. ۶۵- او هغه رب دی د آسمانونو او ځمکې او څه چې د دې په منځ کې دي، نو تاسې د هغه عبادت کوئ او د هغه په عبادت قایم اوسئ. ایا تاسې د هغه کوم همصفته پېژنئ.
۶۶- او انسان وایي، ایا زه چې ومرم بیا به را ژوندی کېږم او را ویستل کېږم. ۶۷- ایا انسان ته نه را یادېږي چې موږ هغه له دې مخکې پیدا کړ او هغه هېڅ هم نه و. ۶۸- نو ستا په رب قسم، موږ به هغوی راټول کړو او شیطانان هم، بیا به هغوی د جهنم شاوخوا داسې را حاضر کړو چې هغوی به په زنګنونو ناست وي.

۶۹- بیا به مور له هري ډلي هغه خلک جدا کړو چې د رحمان (ذات) په مقابل کې يې ډېره سرکشي کړې وي. ۷۰- بیا مور هغه خلک ښه پېژنو چې جهنم ته د ورتللو ډېر مستحق دي. ۷۱- او په تاسي کې داسي هېڅوک نشته چې په هغه يې لاره نه وي، دا ستاسي په رب لازمه ده چې پوره کېږي به. ۷۲- بیا به مور هغه خلک وساتو چې وېرېږي او ظالمان به په هغه کې پراته پرېږدو.
۷۳- او کله چې هغوی ته زمور ښکاره آیتونه اورول کېږي نو منکرین د ایمان خاوندانو ته وايي چې په دواړو ډلو کې څوک په ښه حالت کې دی او د چا مجلس ډېر ښه دی. ۷۴- او له هغوی مخکې مور څومره قومونه هلاک کړي تر هغوی د ډېرو مالونو او لوړ شان خاوندان وو.
۷۵- ووایه چې څوک په ګمراهی کې وي نو رحمان ورته وخت ورکوي، تر دي چې دا خلک هغه عذاب وګوري چې وعده يې ورسره کېږي، عذاب یا قیامت، نو هغوی ته به معلومه شي چې حال يې څومره بد دی او ډله يې څومره کمزوری.
۷۶- او الله د هدایت موندونکو هدایت زیاتوي، او (له تاسي) پاتې کېدونکي نېکۍ ستاسي د رب په نزد د اجر له مخې غوره دي او د انجام له مخې هم غوره (دي).
۷۷- او تا هغه ولیده چې زمور له آیتونو يې انکار وکړ او ويې ویل چې ماته به مال او اولاد راکول کېږي. ۷۸- ایا هغه غیب لیدلی که له الله يې کومه وعده اخیستې ده. ۷۹- هېڅکله نه، هغه چې څه وايي هغه به مور وليکو او د هغه جزا به زیاته کړو. ۸۰- او هغه چې د کومو شیانو دعوی کوي، مور به يې وارثان شو او هغه به مور ته یوازې راشي.

۸۱- او هغوی له الله بغیر معبودان جوړ کړي چې د هغوی لپاره مرستندوي شي. ۸۲- هېڅکله نه، هغوی (معبودان) به د دوی له عبادته انکار وکړي او د دوی مخالف به شي.
۸۳- ایا تا نه دي لیدلي چې موږ په منکرانو شیطانان ور پرېښي دي، هغوی یې ښه لمسوي. ۸۴- نو ته د هغوی لپاره تادي مه کوه. موږ د هغوی شمېر پوره کوو. ۸۵- په کومه ورځ به چې موږ وپرېدونکي د رحمان د مېلمنو په توګه راټولوو. ۸۶- او مجرمان به دوزخ ته تږي شړو. ۸۷- هېڅوک به د شفاعت اختیار نه لري، مګر هغه چې له رحمان نه یې اجازه اخیستې وي.
۸۸- او دوی وایي چې رحمان ځوک خپل زوی کړی دی. ۸۹- دا تاسي ډېره درنه خبره کړي ده. ۹۰- نږدي ده چې له وجې یې آسمان څیري شي او ځمکه ټوټه ټوټه شي او غرونه مات ولوېږي. ۹۱- په دې خبره چې خلک رحمان ته د اولاد نسبت کوي. ۹۲- حال دا چې د رحمان په شان کې نه دي چې هغه اولاد اختیار کړي.
۹۳- په آسمانونو او ځمکه کې داسې ځوک نشته چې د رحمان په بندګانو کې را نه شي. ۹۴- هغه سره یې شمېر دی او هغه یې په ښه ډول شماري.
۹۵- او په هغوی کې هر یو به د قیامت په ورځ د هغه مخ ته یوازې راځي. ۹۶- البته چا چې ایمان راوړی او چا چې نېک عمل کړی، د هغوی لپاره به الله مینه پیدا کړي.
۹۷- نو موږ دا قرآن ستا په ژبه ځکه آسانه کړ چې ته متقیانو ته زېرې ورکړي او ضدیان ووېروي. ۹۸- او له دې مخکې موږ ځومره قومونه هلاک کړي دي. ایا ته په هغوی کې ځوک ګوري یا د هغوی د پښو غږ اوري.

سوره طه ۲۰

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.

۱- **طه.** ۲- موږ قرآن په تا د دې لپاره نه دی نازل کړی چې مصیبت کې ګېر شي. ۳- بلکې د داسې چا د نصیحت لپاره چې وېرېږي. ۴- دا د هغه له اړخه نازل شوی چې ځمکه او لوړ آسمانونه يې پیدا کړي دي. ۵- هغه د رحمت خاوند او په عرش قایم دی. ۶- د هغه دي څه چې په آسمانونو کې دي او څه چې په ځمکه دي او څه چې د دې دواړو ترمنځ دي او څه چې د ځمکې لاندې دي.

۷- که ته په لوړ غږ خبره وکړې، هغه په پټه خبره هم پوهېږي. او له هغې په پټې خبرې هم. ۸- هغه الله دی. له هغه بغیر بل معبود نشته. ټول غوره نومونه د هغه دي.

۹- او ایا تاته د موسی خبره در رسېدلې ده. ۱۰- هغه چې کله یو اور ولیده، نو خپلې کورنۍ ته يې وویل چې ودرېږئ، ما یو اور لیدلی دی، کېدای شي له هغه ټاسې ته سکروټه راوړم یا په هغه اور ماته لاره معلومه شي.

۱۱- بیا چې هغه (اور ته) ور ورسېده نو غږ پرې وشو چې ای موسی. ۱۲- زه ستا رب یم، نو خپل پېزار وباسه، ځکه ته د طوی په مقدسه دره کې یې. ۱۳- او ما ته غوره کړی یې. نو کومه وحي چې کېږي هغه واوره. ۱۴- زه الله یم. له ما بغیر (بل) معبود نشته. نو ته زما عبادت کوه او زما د یادولو لپاره لمونځ قایم کړه. ۱۵- ښکه قیامت راتلونکی دی. زه هغه پټ ساتل غواړم، چې هر شخص ته د هغه کړو (کارونو) بدله ورکول شي. ۱۶- نو تا له دې هغه کس غافل نه کړي چې په دې ایمان نه لري او په خپلو خواهشونو روان دی، چې ته هلاک (نه) شي.

۱۷- او دا ستا په لاس کې څه دي ای موسی. ۱۸- هغه وویل، دا زما امساء ده. زه په دې تکیه کوم او خپلو وزو ته پرې پانې را څنډم. ځینې نور کارونه هم ترې اخلم. ۱۹- ویې فرمایل، دا په ځمکه وغورځوه. ۲۰- هغه چې وغورځوله نو سمدستي ترې وپرونکی مار جوړ شو. ۲۱- ویې فرمایل چې دا را ونیسه او مه وپرېږه، موږ به دا بېرته خپل پخواني حالت ته را وګرځوو.
۲۲- او ته خپل لاس خپل تخرګ ته یوسه، هغه به بې له عیبه ځلېدونکی راوځي. دا دویمه نښه ده. ۲۳ چې موږ په خپلو لویو نښو کې ځینې نښې تاته در وښایو. ۲۴- ته فرعون ته ورشه. هغه له حده وتلی دی.
۲۵- موسی وویل چې ای زما ربه، زما سینه زما لپاره پراخه کړه. ۲۶- او زما کار زما لپاره آسانه کړه. ۲۷- او زما د ژبې غوټه ببرته کړه. ۲۸- چې خلک مې په خبره پوه شي. ۲۹- او زما له کورنۍ راته یو مرستندوی وټاکه. ۳۰- هارون چې زما ورور دی. ۳۱- د هغه په وسیله زما ملا مضبوطه کړه. ۳۲- او هغه زما په کار کې شریک کړه. ۳۳- چې موږ دواړه ستا پاکې ډېره بیان کړو. ۳۴- او ستا ډېره ستاینه وکړو. ۳۵- بېشکه ته موږ ګوري. ۳۶- ویې فرمایل ای موسی تاته ستا غوښتنه درکړل شوه.
۳۷- او موږ په تا له دې مخکې هم احسان کړی دی. ۳۸- کله مو چې ستا مور ته (هغه) وحي وکړله چې اړینه وه. ۳۹- چې دا (موسی) په صندوق کې واچوه او بیا هغه سیند ته وغورځوه، بیا به یې د سیند په غاړه وغورځوي. دا به یو کس پورته کړي چې زما هم دښمن دی او د ده هم دښمن دی. او ما له خپل اړخه په تا مینه نازله کړله. او چې ته زما په نګرانۍ کې وروزل شي. ۴۰- کله چې ستا خور راغلله، ویې ویل، ایا زه ته تاسې ته د هغه چا پته درکړم چې د دې ماشوم ښه پالنه وکړي. نو

مور هغه ستا د مور خوا ته ور ولېږله، چې د هغې سترګې يخې شي او خفګان ورنه لرې شي. او تا يو کس وواژه، بيا مور ته د هغه له غمه وساتلې. او مور ته ښه وازمايلې. بيا ته څو کاله د مدين په خلکو کې اوسېدې. بيا ته په يوه اندازه راغلې، ای موسی.
۴۱- او ما ته د خپل ځان لپاره غوره کړې. ۴۲- ته او ستا ورور زما له نښو سره لاړ شئ. او تاسې دواړه زما په يادولو کې سستي مه کوئ. ۴۳- تاسې دواړه فرعون ته لاړ شئ چې هغه سرکشه شوی دی. ۴۴- نو هغه سره په نرمۍ خبرې وکړه، کېدای شي هغه نصيحت ومني يا ووېرېږي. ۴۵- دواړو وويل چې ای زمور ربه، مور سره وېره دی چې هغه به په مور زياتی وکړي يا به سرکشي وکړي. ۴۶- ويې فرمايل چې اندېښنه مه کوئ. زه له تاسې دواړو سره يم، اورم او ګورم. ۴۷- نو تاسې هغه ته ورشئ او ورته ووايئ چې مور ستا رب را لېږلي يو، نو ته بني اسرائيل له مور سره (تللو) ته پرېږده. او هغوی مه ځوروه. مور ستا د رب له طرفه يوه نښه هم راوړې ده. او سلامتي ده د هغه چا لپاره چې د هدايت پيروي وکړي. ۴۸- مور ته وحي شوې ده چې څوک دروغ وبولي او مخ واړوي په هغه به عذاب راشي.
۴۹- فرعون وويل، نو ستاسې دواړو رب څوک دی، ای موسی. ۵۰- موسی وويل، زمور رب هغه دی چې هر څه ته يې د هغه صورت ورکړی دی، بيا يې مور ته لارښوونه وکړله. ۵۱- فرعون وويل چې، د تېرو قومونو څه حال دی. ۵۲- موسی وويل، د هغه علم زما له رب سره په يوه دفتر (کتابچه) کې دی. زما رب نه تېروتنه کوي او نه تري هېرېږي.
۵۳- هغه ستا لپاره د ځمکې فرش ساز کړ. او هغه ستا لپاره لارې وويستلې او له آسمانه يې اوبه را ښکته کړې. بيا مور له هغو اوبو مختلف

نباتات پیدا کړل. ۵۴- وخورئ او خپل ځاروي وځروئ. په دې کې د عقلمنو لپاره ډېرې نښې دي. ۵۵- موږ له همدې (ځمکې) تاسې پیدا کړي یئ او همدې ته به مو ور ستنوو او له همدې به مو بیا را وباسو.
۵۶- او موږ فرعون ته خپلې ټولې نښې وښودلې نو هغه دروغ وبللې او انکار یې وکړ. ۵۷- هغه وویل ای موسی، ایا ته د دې لپاره راغلی یې چې په خپل جادو موږ له خپل وطنه وباسې. ۵۸- نو موږ به ستا په مقابل کې همداسې جادو راوړو. نو ته زمونږ او ځان ترمنځ یوه وعده مقرره کړه، نه به موږ اختلاف کوو او نه ته. دا مقابله به یوه هوار میدان کې وي.
۵۹- موسی وویل، ستا لپاره د وعدې ورځ، د مېلې ورځ ده او خلک به هغه وخت را ټولېږي چې لمر ښه را وخېژي. ۶۰- فرعون له هغه ځایه لاړ، بیا یې خپل تدبیرونه را ټول کړل او بېرته د مقابلې لپاره راغی.
۶۱- موسی وویل چې تاسې تباه شئ، په الله دروغ مه تړئ (ګڼي) هغه تاسې په کوم آفت تباه کړي. او چا چې په الله دروغ وتړل هغه ناکام شو.
۶۲- بیا هغوی په خپله معامله کې اختلاف وکړ. او هغوی سره پټې پټې مشوري وکړلې. ۶۳- بیا هغوی وویل چې دا دواړه یقیناً جادوګر دي، دوی غواړي چې د خپل جادو په زور تاسې له خپل وطنه وباسي او ستاسي دا غوره طریقه ختمه کړي. ۶۴- نو تاسي خپل تدبیرونه را ټول کړئ. بیا سره متحد راشئ او هغه به یې وګټي چې نن غالب وي.
۶۵- هغوی وویل چې ای موسی، یا یې ته وغورځوه یا یې موږ لومړی غورځوؤ. ۶۶- موسی وویل چې تاسې یې لومړی وغورځوئ، نو په یو دم د هغوی رسۍ او امساګاني د جادو په زور داسې وښودل شول لکه منډې چې وهي- ۶۷- نو موسی په زړه کې لږ ووېرېده. ۶۸- موږ ورته وویل چې مه وېرېږه، ته به برلاسی یې. ۶۹- او څه چې ستا په ښي لاس

کي دي هغه وغورځوه، دا به هغه ټول وخوري چې هغوی جوړ کړي دي. دا څه چې هغوی جوړ کړي د جادوګر فریب دی، او جادوګر هېڅکله نه کامیابېږي، که هر ډول راشي. ۷۰- نو جادوګر په سجده پرېوتل. هغوی وویل موږ د هارون او موسی په رب ایمان راوړ.
۷۱- فرعون وویل تاسي هغوی زما له اجازې درکولو مخکې ومنل. هماغه ستاسي مشر دی چې تاسي ته یې جادو در ښودلی. نو زه به اوس ستاسي پښې او لاسونه په مخالف سمت پرې کړم. زه به تاسي د کجورو په ونو را وځړوم. او تاسي به پوه شئ چې په موږ کي د چا عذاب سخت دی او تر ډېره وخته پاتې کېدونکی دی.
۷۲- جادوګرانو وویل چې موږ تاته هېڅکله په هغو دلایلو ترجیح نه درکوو چې موږ ته راغلي دي. او په هغه ذات هم چې موږ یې پیدا کړي یو، نو ته چې هر څه کوې ویې کړه. ته چې هر څه کولای شې، د همدې دنیا په ژوند یې کولای شې. ۷۳- موږ په خپل رب ایمان راوړ چې هغه زموږ ګناهونه وبښي او دا جادو هم چې تا ورته موږ مجبور کړلو. او الله غوره دی او باقي پاتې کېدونکی دی.
۷۴- بېشکه څوک چې د مجرم په توګه خپل رب ته حاضر شي نو د هغه لپاره جهنم دی، هلته به نه مري او نه به ژوندی کېږي. ۷۵- څوک چې خپل رب ته مومن راشي چې نېک عملونه یې کړي وي، نو د داسې خلکو لپاره ډېرې لوړې درجې دي. ۷۶- د هغوی لپاره د تل اوسېدو باغونه دي چې ور لاندې به نهرونه بهېږي. هغوی به په کي تل اوسېږي. او دا د هغه کس بدله ده چې پاکي اختیار کړي.
۷۷- او موږ موسی ته وحي وکړله چې د شپې زما بندګان له ځان سره کړه او ووځه. بیا هغوی ته په سمندر کي وچه لاره جوړه کړه، نه له تعقیب وېرېږه او مه له بل څه وېرېږه. ۷۸- بیا فرعون له خپلو لښکرو

سره په هغوی پسې شو، بیا هغوی د سمندر اوبو ډوب کړل، لکه څنګه چې ډوبېدل ټاکل شوي وو. ۷۹- او فرعون خپل قوم ګمراه کړ او هغوی ته يې سمه لار ونه ښودله.
۸۰- ای بني اسرائیلو، موږ تاسي له دښمنه وساتلئ او تاسي سره مو د طور (غر) بني اړخه وعده کړ. او موږ په تاسي من و سلوی نازل کړل.
۸۱- وخورئ زموږ له درکړې پاکې روزئ او په دې کې سرکشي مه کوئ چې په تاسي به زما غضب نازل شي. او په چا چې زما غضب نازل شو هغه تباه شو. ۸۲- البته څوک چې توبه وباسي او ایمان راوړي او نیک عمل وکړي او په سمه لاره لاړ شي نو د هغه لپاره زه ډېر زیات ښښونکی یم.
۸۳- او ای موسی، ته څه خپل قوم پرېښودو او دلته زر راتللو ته وهڅولي. ۸۴- موسی وویل، هغه خلک هم په ما پسې دي. او زما ربه زه تاته زر راغلم چې ته راضي شي. ۸۵- ویې فرمایل، نو موږ ستا قوم له تا وروسته په یوه فتنه کې واچاوه. او سامري هغوی ګمراهان کړل.
۸۶- بیا موسی خپل قوم ته له غوسې او خفګان ډک ور ستون شو. هغه وویل چې ای زما قومه، ایا تاسي سره ستاسي رب یوه ښه وعده نه وه کړې. ایا په تاسي ډېر وخت تېر شو. که تاسي وغوښتل چې په تاسي د خپل رب عذاب نازل شي، په دې خاطر مو له ماسره وعده خلافي وکړله.
۸۷- هغوی وویل چې موږ په خپله خوښه له تا سره وعده خلافي نه ده کړې، بلکې د قوم د ګانو (زیوراتو) پټتی په موږ پورته کړل شوي و چې موږ وغورځاوه. همداسي سامري هم څه وغورځول. ۸۸- نو هغه د دوی لپاره یو خوسی را وویست. یو بُت چې د غوایي په شان غږ تري را وته. بیا هغه وویل چې دا ستاسي معبود دی او د موسی معبود هم (دی)،

موسی دا هېر کړی دی. ۸۹- ایا هغوی نه لیدل چې هغه (خوسي) نه د چا د خبرې ځواب ورکوي او نه کومه ګټه او تاوان رسولای شي.
۹۰- او هارون هغوی ته مخکې ویلي وو چې ای زما قومه، تاسي د دې خوسي په وسیله ښوډلي یئ او ستاسي رب خو رحمان دی. نو زما پیروي وکړئ او زما خبره ومنئ. ۹۱- هغوی وویل موږ به د ده په عبادت مصروف یو تر هغې چې موسی موږ ته را ستون نه شي.
۹۲- موسی وویل چې ای هارونه، تا چې ولیدل چې هغوی ښوډلي دي نو زما د پیروئ کولو نه ستا مخه څه شي ونیوله. ۹۳- ایا تا زما د وینا خلاف (کار) وکړ. ۹۴- هارون وویل ای زما د مور زویه، ته مې مه له ږیرې نیسه او مه له وېښتو. ماسره دا وېره وه چې ته به ووایې چې تا د بني اسرائیلو ترمنځ بېلتون واچاوه او زما د خبرې لحاظ دې ونه کړ.
۹۵- موسی وویل ای سامري، ستا معامله څه ده. ۹۶- هغه وویل ماته هغه څه ښکاره شول چې نورو ته ښکاره نه شول نو ما د رسول د پښو یو موټی خاوره را واخیستله او هغه مې په دې کې واچوله. زما نفس ماته همداسي وویل. ۹۷- موسی وویل چې لرې شه. اوس ستا لپاره د ټول عمر (جزا) دا ده چې ما مه لمس کوه. او ستا لپاره یوه بله وعده دا ده چې مخه یې نه شي نیول کېدی. او ته خپل هغه معبود وګوره چې ته پرې ټل معتکف وې، موږ به هغه وسېځو او بیا به یې ایره په سیند لاهو کړو. ۹۸- ستا معبود یوازې الله دی له هغه بغیر بل معبود نشته. د هغه علم په هر څه خپور دی.
۹۹- په دې توګه موږ تاته د هغوی حال در اورو چې مخکې تېر شوي دي. او موږ تاته له خپله خوا یوه نصیحت نامه درکړې ده. ۱۰۰- څوک چې له دې مخ اړوي، هغه به د قیامت په ورځ یو درونده پېټی پورته کوي.
۱۰۱- هغوی به ټل په کې اوسېږي او دا پېټی به د قیامت په ورځ هغوی

لپاره ډېر بد وي. ۱۰۲- په کومه ورځ چې په صور کې پوکی وهل کېږي او مجرمان به په هغه ورځ مور په داسي حال کې راټول کړو چې له وېرې به يې سترګې شنې شوې وي. ۱۰۳- په خپلو کې به پټ پټ وايي چې ته به يوازې لس ورځې اوسېږي. ۱۰۴- مور ښه پوهېږو چې څه هغوی وايي. خو په هغوی کې تر ټولو ډېر واقف کار به وايي چې ته يوازې يو ورځ پاتې شوې.
۱۰۵- او خلک له تا د غرونو په هکله پوښتنه کوي. ووايه چې زما رب به هغه پورته کړي او وبه يې شيندي. ۱۰۶- بيا به ځمکه هوار ميدان کړي. ۱۰۷- نه به په کې کوږوالی ګورئ او نه لوړې ژورې. ۱۰۸- په هغه ورځ به ټول په بلونکي پسې روان وي. يوه ذره کوږوالی به نه وي. ټول غږونه به د رحمان په مخ کې ټپ شي. ته به له پسپسی بغير هېڅ نه اوري.
۱۰۹- په هغه ورځ به شفاعت ګټه نه لري، مګر د داسي کس چې رحمان اجازه ورکړي وي او د هغه لپاره يې غږېدل خوښ کړي وي. ۱۱۰- هغه د ټولو په مخکې او وروسته احوال خبر دی. او هغوی د خپل علم په سبب د هغه (الله) احاطه نه شي کولای.
۱۱۱- او ټول مخونه به د هغه حی و قيوم مخې ته ښکته وي. او هغه کس به ناکام وي چې ظلم يې کړی وي او راغلی وي. ۱۱۲- او چا چې نېک کارونه کړي وي او ايمان هم ولري نو هغه سره به نه د کوم زياتي اندېښنه وي او نه د کوم کمي.
۱۱۳- او داسي مور د عربي قرآن نازل کړی او په دې کې مو ډول ډول وعيدونه بيان کړي چې خلک ووېرېږي يا دا د هغوی په زړه کې څه فکر واچوي. ۱۱۴- نو برتر دی الله، حقيقي پاچا. او ته د قرآن په اخيستلو

کې تادي مه کوه تر څو چې د دې وحې مکمله نه ش. او ووايه چې ای زما ربه، زما علم زيات کړه.
۱۱۵- او مونږ آدم ته له دې مخکې حکم کړی و خو هغه هېر کړ او مونږ په هغه کې عزم ونه مونده. ۱۱۶- او کله چې مونږ ملايکو ته وويل چې آدم ته سجده وکړئ نو هغوی سجده وکړله خو ابليس تر ې انکار وکړ.
۱۱۷- بيا مونږ وويل چې ای آدمه، دا بېشکه ستا او ستا د مېرمنې دښمن دی نو چېرې دا تاسې دواړه له جنته ونه باسي، بيا به تاسې محروم پاتې شئ.
۱۱۸- دلته ستا لپاره دا ده چې نه به وږې يې او نه به لوخ يې. ۱۱۹- او دلته به نه تږی يې او نه به در باندې لمر لګېږي. ۱۲۰- بيا شيطان هغوی ولمسول. هغه ورته وويل چې ايا زه تاته د تلپاتې (ژوند) ونه در ښيم. او داسې پاچاهي چې هېڅکله په کې کمزورې را نه شي. ۱۲۱- نو هغو دواړو د هغې وني ميوه وخوړله او د دواړو سترونه يو بل ته ښکاره شول. او دواړو ځانونه د جنت په پاڼو پټ کړل. او آدم چې د خپل رب د حکم خلاف وکړ له لارې خطا شو. ۱۲۲- بيا د هغه رب هغه ونازوه. د هغه توبه يې قبوله کړله او هغه ته يې هدايت وکړ.
۱۲۳- الله وويل چې تاسې دواړه له دې ځايه ښکته شئ. تاسې د يو بل دښمنان شوئ. بيا که تاسې ته زما له اړخه هدايت درغی، نو څوک چې زما د هدايت پيروي وکړي، هغه به نه ګمراه وي او نه به محروم وي.
۱۲۴- او څوک چې زما له نصيحته مخ واړوي نو د هغه لپاره به تنګ ژوند وي. او د قيامت په ورځ به يې مونږ ړوند را پورته کوو. ۱۲۵- هغه به وايي چې ای زما ربه، تا زه ړوند ولې را پورته کړم، زه خو بينا وم. ۱۲۶- ارشاد به وشي چې همداسې تاته زما نښې درغلې نو تا يې څه خيال ونه ساته هماغسې به نن ستا هېڅ خيال نه ساتل کېږي. ۱۲۷- او

په دي توګه موږ هغو ته بدله ورکوو چې له حده اوړي او د خپل رب په نښو ایمان را نه وړي. او د آخرت عذاب ډېر سخت دی او ډېر پاتې کېدونکی دی-
۱۲۸- ایا خلک په دي خبره پوه نه شول چې موږ له هغوی مخکې ځومره ډلې هلاکې کړي. دوی د هغوی کلیو ته ورځي. بېشکه په دې کې د عقل خاوندانو ته لویې نښې دي. ۱۲۹- او که ستا د رب له طرفه یوه خبره له مخکې نه وای ټاکل شوی او د مهلت یوه موده نه وی ټاکل شوی نو حتماً به د هغوی فیصله شوې وای. ۱۳۰- نو هغوی چې څه وایي صبر پرې وکړه. او د خپل رب د حمد تر څنګ د هغه تسبیح کوه، له لمر راختلو مخکې او لمر لوېدلو مخکې، او د شپې په وختونو کې هم تسبیح کوه. او د ورځې په څنډو کې هم چې ته خوشحاله شې.
۱۳۱- او هېڅکله هغو شیانو ته مه ګوره چې موږ ځینو ډلو ته د هغوی د ازمایلو لپاره ورکړي دي. او ستا د رب رزق ډېر بهتر او ډېر پاتې کېدونکی دی. ۱۳۲- او خپلو خلکو ته د لمونځ حکم وکړه او پابند یې اوسه. موږ له تا رزق نه غواړو. رزق موږ تاته درکوو او غوره انجام د تقوی دی.
۱۳۳- او خلک وایي چې دی د خپل رب له طرفه موږ ته کومه نښه ولې نه راوړي. ایا هغوی ته د تېرو کتابونو دلیل نه رسېږي. ۱۳۴- او که موږ هغوی له دې مخکې په کوم عذاب کې هلاک کړی وای نو ویل به یې چې ای زموږ ربه، تا موږ ته رسول ولې را ونه لېږه چې موږ له ذلیل او رسوا کېدو نه مخکې ستا د نښو پیروي کړي وای. ۱۳۵- ووایه چې ټول منتظر دي نو تاسي هم انتظار وکړئ. راتلونکي کې به وګورئ چې څوک په سمه لار دی او څوک منزل ته ورسېده.

سوره الانبياء ۲۱

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.

*۱- خلکو ته د هغوی حساب را نږدې شوی دی. او هغوی په غلفت کې پراته مخ اړوي. ۲- د هغوی د رب له طرفه چې هر نصیحت راځي، هغوی ور پورې د اورېدو په وخت خندا کوي. ۳- د هغوی زړونه په غفلت کې پراته دي. او ظالمانو په خپلو کې پټ ویلي چې دا کس خو زمونږ غوندې انسان دی. نو تاسي یې ولې په لیدلو سترګو جادو کې پرېوځئ. ۴- رسول وویل چې زما رب په هره خبره پوهېږي، که په آسمان کې وي او که په ځمکه وي. او هغه اورېدونکی او پوهېدونکی دی.

۵- بلکې هغوی وایي، دا ګډوډ خوبونه دي. بلکې دا یې پخپله جوړ کړي. بلکې هغه شاعر دی. هغه باید مونږ ته داسې نښه راوړي له څنګه نبنو سره چې پخواني رسولان را لېږل شوي وو. ۶- تر دې مخکې د کوم کلي خلک چې مونږ هلاک کړي وو، ایمان یې نه و راوړی نو دا خلک به ایمان راوړي.

۷- او تر تا مخکې چې مونږ هر څوک رسول لېږلی، له انسانانو مو لېږلی. مونږ هغوی ته وحي لېږلې. نو ته له اهل کتابو وپوښته، که ته نه پوهېږي. ۸- او مونږ هغه رسولان داسې نه وو پیدا کړي چې ډوډۍ یې نه خوړله. او تلپاتې ژوند یې کاوه. ۹- بیا مونږ له هغوی سره وعده پوره کړله. نو هغوی او څوک چې مونږ غوښتل ومو ساتل. او مونږ له حده وتونکي هلاک کړل.

۱۰- مونږ په تا یو کتاب نازل کړی چې (په عزت سره) ستاسي ذکر په کې دی، نو ایا تاسي عقل نه کار نه اخلئ. ۱۱- او هغه څومره ظالم کلي دي. چې مونږ دل کړل. او له هغوی وروسته مو نور قومونه را پورته

کړل. ۱۲- نو بیا چې هغوی زمور عذاب راتلونکی ولید هغوی تري په تېښته شول. ۱۳- مه تېښتئ. او خپل د عیش سامان او خپلو کورونو ته ستانه شئ، چې پوښتنه درنه وشي. ۱۴- هغوی وویل، های زمور بدبختي، بېشکه مور ظالمان وو. ۱۵- نو هغوی همدا غږ کاوه. تر دې چې مور هغوی داسې کړل لکه فصل چې ریبل شوی وي او اور مړ شوی وی.
۱۶- او مور آسمان او ځمکه او څه چې د دوی ترمنځ دي د لوبو په ډول نه دي جوړ کړي. ۱۷- که مور کومه لوبه جوړول غوښتی نو له خپله اړخه به مو جوړه کړي وای، که مو داسې کولای. ۱۸- بلکې مور د حق په وسیله باطل ووهو او هغه به يې سر ماتوي او هغه به سمدستي ځي او تاسې لپاره په هغو خبرو کې ډېره بدي ده چې تاسې يې بیانوئ.
۱۹- او څه داسې دي چې په آسمانونو او ځمکه دي. او څه چې ورسره د هغه له عبادته نه سرغړونه کوي او نه په کې سستي کوي. ۲۰- او هغوی شپه او ورځ هغه یادوي او هېڅکله نه ستړي کېږي.
۲۱- ایا هغوی په ځمکه معبودان وټاکل چې څوک ژوندي کوي. ۲۲- که چېرې دواړو (آسمان او ځمکه) کې له الله بغیر معبودان وای نو دا دواړه به تباه شوي وای. نو الله، د عرش مالک، له هغو خبرو پاک دی چې دا خلک يې کوي. ۲۳- هغه چې څه کوي پوښتنه به يې تري نه کېږي او نه به تري څوک پوښتنه کوي.
۲۴- ایا هغوی له الله بغیر نور معبودان جوړ کړي. ورته ووایه چې خپل دلیل راوړئ. دا خبره د هغو خلکو چې له ماسره دي او دا خبره د هغو خلکو چې تر ما مخکې دي. بلکې په دوی کې زیاتره حق نه پېژني. نو هغوی مخ اړوي. ۲۵- او مور له تا مخکې داسې پېغمبر نه دی لېږلی

چې وحي مو ورته نه وي کړي چې له ما بغير بل معبود نشته، نو زما عبادت کوه.
۲۶- او هغوی وايي چې رحمان اولاد لري، هغه له دې پاک دی، بلکې (ملايکې) خو معزز بندګان دي. ۲۷- هغوی تر هغه مخکې خبره نه کوي. او هغوی د هغه له حکم سره سم عمل کوي. ۲۸- الله د هغوی په مخکې او وروسته حال خبر دی. او هغوی شفاعت نه شي کولای، مګر د هغه چا لپاره چې الله يې خوښ کړي. او هغوی د هغه له هيبته تل وېرېږي. ۲۹- او په هغوی کې چې هر څوک وايي چې له هغه بغير زه معبود يم نو موږ به ورته د جهنم جزا ورکړو. موږ ظالمانو ته همداسې جزا ورکوو.
۳۰- ايا انکار کونکو نه وو ليدلي چې آسمان او ځمکه دواړه بند وو، بيا موږ پرانيستل. او موږ له اوبو هر ژوندی جوړ کړ. ايا بيا هم هغوی ايمان نه راوړي. ۳۱- او موږ په ځمکه غرونه جوړ کړل چې هغه ور لاندې ونه خوځېږي او په هغه کې مو پراخه لارې جوړې کړې چې خلک لار ومومي. ۳۲- او موږ آسمان يو خوندي چت کړ. او هغوی د هغه له نښو مخ اړولی دی. ۳۳- او هماغه دی چې شپه او ورځ او لمر او سپوږمۍ يې پيدا کړل. ټول په يوه يوه مدار کې ګرځېږي.
۳۴- او موږ له تا مخکې هم کوم انسان ته د تل لپاره ژوند نه دی ورکړی نو ايا که ته مړ شي هغوی به تل ژوندي وي. ۳۵- هر ژوندی به د مرګ خوند ګوري. او موږ تاسي په بدو او ښو حالاتو ازمايو د معلومولو لپاره او تاسي ټول به موږ ته را ستنېږئ.
۳۶- او منکران چې تا ګوري نو ټول په تا پورې خندا کوي. ايا همدا دی چې ستاسي د معبودانو خبرې کوي. او پخپله دا خلک د رحمان له ذکره انکار کوي.

۳۷- انسان د تادی له ختې جوړ شوی دی. زه به زر تاته خپلې نښې در وښییمه، نو ته تادې مه کوه. ۳۸- او خلک وایي چې دا وعده به کله راځي، که ته ریښتینی یې. ۳۹- کاش، که دا منکر په هغه وخت خبر وای چې اور به نه له خپلې مخې منع کولای شي او نه له خپلې شا. او نه به ورته مرسته رسېږي. ۴۰- بلکې هغه به پرې ناڅاپه راشي، نو هغوی به حیران کړي. بیا به یې نه دفع کولای شي او نه به ورته مهلت ورکول شي. ۴۱- او له تا مخکې هم په رسولانو پورې خندا شوې ده. بیا چې چا ور پورې خندا کوله هغوی هماغه شي ونیول چې خندا یې ور پورې کوله.
۴۲- ووایه څوک دی چې د شپې او ورځې تاسې له رحمانه خوندي کوي. بلکې هغه خلک د خپل رب له خبرتیا مخ اړوي. ۴۳- ایا هغوی له موږ بغیر بل معبود لري چې هغوی ساتي. هغوی خپله ساتنه لا نه شي کولای. او نه ورسره زموږ په مقابل کې ځوک ملتیا کولای شي.
۴۴- بلکې موږ هغوی او د هغوی پلار نیکه ته د دنیا سامان ورکړ. تر دې چې په هماغه حالت کې پرې اوږده موده تېره شوه. ایا هغوی نه ګوري چې موږ ځمکه له څنډو را کموو. نو ایا همدا خلک برلاسي اوسېدونکي دي.
۴۵- ووایه چې زه تاسي یوازې د وحي په وسیله وېروم. او کاڼه غږ نه اوري چې کله ووېرول شي. ۴۶- او که ستا د رب د عذاب څپه پرې راشي نو هغه به ووایي چې های افسوس، بېشکه موږ ظالمان وو.
۴۷- او موږ به د قیامت په ورځ د عدل تله (ترازو) کېږدو. نو په هېڅ ژوندي به ذره ظلم هم نه کېږي. او که د وري د دانې هومره عمل هم د چا وي موږ به هغه حاضر کړو. او موږ د حساب کولو لپاره کافي یو.

۴۸- او موږ موسی او هارون ته فرقان او رڼا او نصیحت عطا کړ د هغوی خلکو لپاره چې له الله وېرېږي. ۴۹- هغوی چې بې لیدو له خپل رب نه وېرېږي او د قیامت د ورځې وېره ورسره وي. ۵۰- او دا یوه بابرکته یادونه ده چې موږ نازل کړي، نو ایا تاسي تري منکر یئ.
۵۱- او تر دې وړاندې موږ ابراهیم ته د هغه هدایت ورکړی و. او موږ هغه ښه پېژنده. ۵۲- کله چې هغه خپل پلار او خپل قوم ته وویل چې دا څه بُتان دي چې ته پرې کلک ولاړ یې. ۵۳- هغه وویل چې موږ خپل پلار نیکه د دې په عبادت لیدلي دي. ۵۴- ابراهیم وویل چې بېشکه ته او ستا پلار نیکه په ښکاره ګمراهۍ اخته وئ.
۵۵- هغه وویل، ایا تا موږ ته رښتیا خبره راوړې که ټوکي راسره کوې. ۵۶- ابراهیم وویل، بلکې ستا رب هغه دی چې د آسمانونو او ځمکې رب دی چې هغه یې پیدا کړي دي. او زه د دې خبرې په ګواهي ورکونکو کې یم. ۵۷- او په الله قسم زه به ستا له بُتانو سره یو تدبیر وکړم کله چې ته لاړ شي. ۵۸- نو هغه یې مات مات کړل بې له یوه لوی بُته چې دوی هغه ته رجوع وکړي.
۵۹- هغوی وویل چې زموږ له بُتانو سره چا داسي کړي. بېشکه هغه لوی ظالم دی. ۶۰- خلکو وویل چې موږ یو ځوان لیدلی و چې د دې خبره یې کوله او ابراهیم یې بولي. ۶۱- هغوی وویل چې هغه د ټولو خلکو مخې ته حاضر کړئ، چې وېې ګوري. ۶۲- هغوی وویل چې ای ابراهیمه، ایا زموږ له معبودانو سره تا داسي کړي دي. ۶۳- ابراهیم وویل، بلکې د دوی مشر داسي کړي نو له هغه پوښتنه وکړئ که خبرې کوي.
۶۴- بیا هغوی له ځان سره فکر وکړ، بیا یې وویل په اصل کې ته په ناحقه یې. ۶۵- بیا یې خپل سرونه ښکته کړل. ای ابراهیم، ته پوهېږې

چې دا خبرې نه کوي. ۶۶- ابراهيم وويل، ايا تاسې له الله بغير د داسې شيانو عبادت کوئ چې نه درته ګټه در رسولای شي او نه تاوان. ۶۷- په تاسې هم افسوس دی او په هغو شيانو هم چې تاسې يې له الله بغير عبادت کوئ. ايا تاسې نه پوهيږئ.
۶۸- هغوی وويل چې دا په اور کې وسېځئ او د خپلو معبودانو مرسته وکړئ، که تاسې څه کول غواړئ. ۶۹- مور وويل چې ای اوره، ته د ابراهيم لپاره يخوالی او سلامتي شه. ۷۰- او هغو له ده (ابراهيم) سره بدي کول وغوښتل نو مور هماغه خلک ناکام کړل.
۷۱- او مور هغه لوط ته د هغه ځمکې لور ته نجات ورکړ چې د ځمکې خلکو ته مو په کې برکتونه ايښي دي. ۷۲- او مور هغه ته اسحاق ورکړ او په هغه پسې يعقوب هم. او مور ټول نېکان کړل. ۷۳- او مور هغه امام کړ چې زمور په حکم يې لارښوونه کوله. او مور هغه ته د نېک عمل کولو او د لمونځ د اقامت او د زکات د ورکړې حکم ور وليږه او هغه زمور عبادت کونکی و.
۷۴- او مور لوط ته علم او حکمت عطا کړ. او هغه مو له هغه کلي وساته چې بد کارونه يې کول. بېشکه هغوی ډېر بد، فاسق خلک وو. ۷۵- او مور هغه په خپل رحمت کې داخل کړ. بېشکه هغه په نېکانو کې و.
۷۶- او نوح ته هم چې له ده (ابراهيم) وړاندې يې مور ته فرياد وکړ نو مور د هغه دعا قبوله کړله. نو مور هغه او د هغه خلک له لوی غمه وساتل. ۷۷- او د هغو خلکو په مقابل کې مو ورسره مرسته وکړله چې زمور له نښو يې انکار کړی و. بېشکه هغه ډېر بد خلک وو. نو مور هغوی ډوب کړل.

۷۸- او داؤد او سلېمان ته چې کله دواړو د پټې په هکله فیصله کوله، چې ځینو خلکو په کې د شپې اوزې ځرولې. او موږ د هغوی فیصله لیدله. ۷۹- نو موږ سلېمان ته د هغې پوهه ورکړله. او موږ دواړو ته حکمت او علم عطا کړی و. او موږ داؤد ته غرونه تابع کړي چې له هغه سره تسبیح وکړي او مرغان هم. او هم موږ کونکي وو. ۸۰- او موږ هغوی ته ستاسي لپاره د یوه جنګي لباس کسب ور وښود، هغه تاسي په جګړه کې خوندي وساتي. نو ایا تاسي شکر کونکي یئ.
۸۱- او موږ سلېمان لپاره تېز باد مسخر کړ چې د هغه په حکم د هغه وطن په طرف لګېده چې موږ یې په کې برکتونه ایښي وو. او موږ په هر څه پوهېدونکي یو. ۸۲- او په شیطانانو کې مو هم د هغه تابع کړي وو چې د هغه لپاره به یې غوټې (غوپې) وهلې. او ورسره به یې نور کارونه هم کول او موږ د هغو ساتیالونکي وو.
۸۳- او ایوب ته چې کله یې خپل رب ته فریاد وکړ چې زه مرض نیولی یم او ته له ډېرو رحم کونکو ډېر رحم کونکی یې. ۸۴- نو موږ د هغه دعا قبوله کړله او په هغه چې کوم تکلیف و هغه مو (تري) لرې کړ. او موږ هغه ته کورنۍ عطا کړه او دې ټولو سره همدومره نور هم، له خپل اړخه رحمت او نصیحت، د عبادت کونکو لپاره.
۸۵- او اسماعیل او ادریس او ذوالکفل ته، دا ټول په صبر کونکو کې وو. ۸۶- او موږ هغوی خپل رحمت ته داخل کړل. بېشک هغوی په نېک عملو کې وو.
۸۷- او کب والا (یونس) ته، چې کله له خپل قوم نه په غوسه لاړ. بیا هغه داسي وګڼله چې موږ یې نه شو نیولای، بیا هغه په تیاره کې فریاد وکړ چې له تا بغیر بل معبود نشته، ته پاک یې. بېشکه زه ملامت یم.

۸۸- نو مورِ د هغه دعا قبوله کړله او هغه مو له غم نه خلاص کړ. او په دې توګه مورِ د ایمان خاوندان ساتو.
۸۹- او زکریا ته، چې کله يې خپل رب ته غږ کړ چې ای زما ربه، ته ما یوازې مه پرېږده. او ته بهترین وارث یې. ۹۰ نو مورِ د هغه دعا قبوله کړله او یحیی مو ور عطا کړ. او د هغه میرمن مو ور ته ورغوله. دی خلکو په نېک کارونو کې تادي کوله او مورِ يې په هیله او وېره یادولو. او زمورِ په وړاندې تېټ شوي وو.
۹۱- او هغه ښځه چې خپل ناموس يې وساته نو مورِ په هغې کې خپل روح پوو کړ او هغه او د هغې زوی مو د دنیا خلکو ته یوه نښه کړل.
۹۲- او دا ستاسې امت یو امت دی او زه ستاسې رب یم نو تاسې زما عبادت وکړئ. ۹۳- او هغوی خپل دین په خپلو کې ټوټې ټوټې کړ. ټول مورِ ته راتلونکي دي. ۹۴- نو څوک چې نېک عمل وکړي او د ایمان خاوند وي نو د هغه د کوشش بې قدري به نه کېږي، او مورِ هغه لیکو.
۹۵- او د کومو کلیو خلکو ته چې مورِ هلاکت ټاکلی دی، د هغوی لپاره رجوع کول حرام دي. ۹۶- تر هغې چې کله یاجوج او ماجوج را خوشې شي او له هرې لورې به را ووځي. ۹۷- او چې ریښتیا وعده را نږدې شي نو د هغوی خلکو سترګې په خلاصې پاتې شي چې انکار يې کړی و. های افسوس، مورِ له دې غافل وو. بلکې ظالمان وو.
۹۸- بېشکه تاسې او د چا چې تاسې له الله بغیر عبادت کاوه، ټول د دوزخ خاشاک دي. هلته به تاسې ځئ. ۹۹- که دا واقعي معبودان وای نو په هغه (دوزخ) کې به نه پرېوتی. او هغوی ټول به په کې تل اوسېږي.
۱۰۰- هلته د هغوی لپاره فریاد دی او هېڅ به هم په کې نه اوري. ۱۰۱- بېشکه چا ته چې زمورِ له اړخه د کامیابۍ فیصله شوې ده، هغوی به له دې لرې وساتل شي. ۱۰۲- او هغوی به يې هېڅ غږ نه اوري. هغوی به

د خپلې خوښې ځيزونو کې تل اوسېږي. ۱۰۳- هغوی لويه وېره نه خفه کوي. او ملايکې به يې استقبال کوي. دا ستاسې هغه ورځ ده چې له تاسې سره يې وعده شوې وه.
۱۰۴- په هغه ورځ چې مور به آسمان راټول کړو لکه کاغذ چې توته کېږي (تاوېږي). لکه څنګه چې مور په لومړي ځل د پيدايښت پيل کړی و، همداسې به يې بيا اعاده کړو. دا زمور په ذمه وعدهر ۱۰۵- او مور به يې پوره کوو. او په زبور کې مور له نصيحت وروسته ليکلي چې د ځمکې وارثان به زمور نېک بندګان وي. ۱۰۶- په هغه کې يو لوی خبر دی عبادت کونکو لپاره.
۱۰۷- او مور ته د دنيا خلکو ته د رحمت په توګه لېږلی يې. ۱۰۸- ووايه ماته چې کومه وحي راځي هغه دا ده چې ستاسې معبود يوازې يو دی، نو ايا تاسې اطاعت کونکي کېږئ. ۱۰۹- بيا که هغوی مخ واړوي نو ووايه چې ما تاسې ته ښکاره خبرتيا درکړې ده. او زه نه پوهېږم د کوم څه چې تاسې سره وعده کېږي، لرې دی که نږدې. ۱۱۰- بېشکه هغه په ښکاره خبره هم خبر دی او په هغه خبره هم چې تاسې يې پټوئ. ۱۱۱- او زه نه پوهېږم ښايي هغه ستاسې لپاره امتحان وي او د ګټې اخيستلو يو مهلت وي. ۱۱۲- پېغمبر وويل چې ای زما ربه، په حقه فيصله وکړه. او زمور رب رحمان دی، له هغه په دې خبرو کې مرسته غواړو چې ته تاسې يې کوئ.

سوره الحج ۲۲

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- ای خلکو، له خپل رب نه ووېرېږئ. بېشکه د قيامت د ورځې پېښه ډېره درنه ده. ۲- په کومه ورځ چې تاسې هغه وګورئ، هر شيدې

ورکونکی ژوندی به خپل شیدي خوړونکی ماشوم هېر کړي. او هره د حمل خاوند به خپل حمل وغورځوي. او خلک به داسې مدهوشه ښکاري سره د دې چې مدهوشه به نه وي، بلکې د الله عذاب ډېر زیات سخت دی. ۳- او په خلکو کې ځینې داسې هم شته چې له علم بغیر د الله په هکله جنګېږي. ۴- او د هر سرکشه شیطان په پیروۍ اخته وي. د هغوی په هکله دا لیکل شوي چې څوک ورسره ملګرتیا وکړي، هغه به بې لارې کوي او د جهنم د عذاب لاره به ور وښیي.
۵- ای خلکو! که تاسې د بیا را ژوندي کېدو په هکله شک کوئ نو موږ تاسې له خاوري پیدا کړي یئ، بیا له نطفې، بیا د وینې له غوټې، بیا د غوښې له پوټې، شکل لرونکي او بې شکله هم، چې موږ یې تاسې ته واضح کړو. او موږ چې څه وغواړو په رحمونو کې یې تر یوې مودې پورې ساتو. بیا تاسې د ماشوم په ښه را وباسو. بیا تر هغې چې تاسې ځوانی ته ورسېږئ. او په تاسې کې څوک مخکې مري او څوک د عمر تر انتها رسېږي چې هغه د پوهېدو نه وروسته بیا په څه نه پوهېږي. او تاسې ځمکه ګورئ چې وچه پرته ده، بیا چې موږ په هغې اوبه اوروؤ نو هغه تازه شي او په وده شي او هر ډول ښایسته فصلونه تري را وشي.
۶- دا په دې خاطر چې الله حق دی او هغه بې ساه شیانو کې ساه اچوي، او هغه په هر څه قادر دی. ۷- او دا چې قیامت راتلونکی دی، په دې کې هېڅ شک نشته او الله به حتماً هغه خلک را پورته کوي چې په قبرونو کې دي.
۸- او په خلکو کې داسې کس هم شته چې د الله په خبره کې جنګېږي، له علم او هدایت او روښانه کتاب پرته. ۹- کبر کوي چې (خلک) د الله له لارې بې لارې کړي. د هغه لپاره د دنیا په ژوند کې رسوایي ده او د قیامت په ورځ به یې د تاوده اور خوند وڅکوؤ. ۱۰- دا ستاسې په

لاسونو د شويو کارونو بدله ده او الله په خپلو بنده ګانو ظلم کونکی نه دی.
۱۱- او په خلکو کي داسي هم شته چي په څنډه اوسيږي او د الله عبادت کوي. نو که هغوی ته کومه ګټه ورسيږه په عبادت قايم شو. او که امتحان راغی يي نو مخ يي واړوه. هغه دنيا هم وبايلله او آخرت هم، همدا ښکاره تاوان دی.
۱۲- هغوی له الله بغير داسي څه را بولي چي نه دوی ته تاوان رسولای شي او نه ورته ګټه رسولای شي. دا د ګمراهۍ انتهايي درجه ده. ۱۳- هغوی داسي څه را بولي چي تاوان يي تر ګټي نږدي دی. څومره بد کارساز دی او څومره بد ملګری. ۱۴- بيشکه الله به هغه خلک چي ايمان راوړي او نيک عمل وکړي، داسي جنتونو ته ننباسي چي ور لاندي به نهرونه بهيږي. الله هغه کوي چي غواړي يي.
۱۵- که څوک دا ګمان کوي چي الله به ورسره په دنيا او آخرت کي مرسته ونه کړي نو هغه دي يوه رسۍ تر آسمانه ورسوي او بيا د هغه غوڅه کړي او و دګوري چي ايا دا تدبير د هغه غوسه لري کولای شي.
۱۶- او په دي توګه مو قرآن له ښکاره دليلونو سره نازل کړی دی. او بيشکه الله چي چا ته وغواړي هغه ته هدايت کوي.
۱۷- په دي هيڅ شک نشته چي کومو خلکو ايمان راوړ او چا چي يهوديت اختيار کړی او صابي او نصاری او مجوس او چا چي شرک وکړ، الله به د دي ټولو تر منځ د قيامت په ورځ فيصله کوي. بيشکه الله هر څه ګوري.
۱۸- ايا ته نه ګوری چي الله ته سجده کوي څه چي په آسمانونو کي دي او څه چي په ځمکه دي. او لمر او سپوږمۍ او ستوري او غرونه او ونې او ځناور او ډير انسانان. او ډير داسي دي چي عذاب پري ثابت شوی

دی او څوک چې الله ذلیل کړي نو هغه ته عزت ورکونکی هېڅوک نشته. بېشکه هغه چې څه وغواړي هغه کوي.
۱۹- دا دوه ډلې دي چې د خپل رب په هکله يې جنګ وکړ. نو چا چې انکار وکړ، د هغوی لپاره به د اور جامې غوڅېږي. او د هغوی په سرونو به جوش شوی اوبه اچول کېږي. ۲۰- په دی به د هغوی د خپتو تر شیانو پورې خوسا شي او ځرمن هم. ۲۱- او هغوی لپاره به هلته د اوسپنې څټکونه وي. ۲۲- هر وخت چې هغوی ووېرېږي او له هغه ځایه د وتلو هڅه وکړي نو هغوی ته به لږه موقع ورکول شي ، او ځکئ دا د سوځېدلو عذاب.
۲۳- بېشکه چا چې ایمان راوړ او نېک عمل يې وکړ، الله به هغوی داسې باغونو ته ننابسي چې ور لاندې به نهرونه بهېږي. هلته به هغوی ته د سرو زرو بنګړي او مرغلري واچول شي او جامې به يې د وریښمو وي. ۲۴- او هغوی ته د پاکو خبرو هدایت ورکول شوی و. او هغوی ته د حمید الله لاره ښودل شوې وه.
۲۵- بېشکه کومو خلکو چې انکار وکړ او خلک يې د الله له لارې او له مسجد حرام منع کول چې موږ د خلکو لپاره جوړ کړی دی، چې په کې ځایې اوسېدونکي او له بهره راغلي برابر دي. او څوک چې په دې مسجد کې له لارې واوړي او د ظلم طریقه اختیار کړي، په هغوی به موږ د دردناک عذاب خوند وڅکوؤ.
۲۶- او کله چې موږ ابراهیم ته د بیت الله ځای وښود، چې له ماسره څوک مه شریکوه او زما کور پاک ساته، د طواف کونکو لپاره او د قیام کونکو لپاره او د رکوع او سجدې کونکو لپاره.
۲۷- او خلکو ته د حج اعلان وکړه، هغوی به تاته راشي. په خپلو پښو او په ضعیفه اوښانو سپاره چې په اوږدو لارو به راځي. ۲۸- په دې

خاطر چې د خپلې ګټې ځایونو ته ورسېږي او په څو معلومو ورځو کې په هغو ځارویو د الله نامه واخلي چې هغه ور ته بښلي دي. نو له هغو وخورئ او په مصیبت ځپلو محتاجانو یې هم وخوروئ. ۲۹- نو په کار ده چې هغوی دې خپل خیرې ختم کړي. او خپل نذرونه دې پوره کړي. او د هغه پخواني کور طواف دې وکړي.
۳۰- دا خبره وشوه. او څوک چې د الله د شعایرو پوره لحاظ کوي نو دا ورته د رب په نزد غوره ده او تاسې لپاره ځاروي حلال کړی شوي دي، بې له هغو چې یادونه یې درته شوې ده، نو تاسې د بُتانو له چټلې ځان وساتئ او له دروغ خبرې ځان وساتئ.
۳۱- ځان الله ته مخصوص کړئ، هغه سره شریک مه جوړوئ. او څوک چې له الله سره شرک کوي، داسې دی لکه له آسمانه چې را غورځېدلی وي، مرغانو په ټونګو کې اخیستی وي یا یې چېرته لرې ځای کې غورځولی وي.
۳۲- دا خبره وشوه. او څوک چې د الله د شعایرو پوره لحاظ وکړي نو دا د زړه د تقوی خبره ده. ۳۳- تاسې تر د یوې ټاکلې مودې لپاره ګټه اخلئ. بیا به یې د قربانۍ لپاره پخواني کور ته وړئ.
۳۴- او موږ د هر امت لپاره قرباني کول ټاکلي وو چې هغوی په خپلو ځارویو د الله نوم واخلي چې هغه ورته عطا کړي دي. نو ستاسې معبود یو معبود دی، ته د هماغه اوسه او عاجزي کونکو ته زېرى ورکړه. ۳۵- چې حالت یې دا دی چې که د الله ذکر کېږي نو د هغوی زړه ورسره رېږدي. او څه چې پرې راځي، هغه زغمي او د لمونځ پابندي کونکي او څه چې موږ ورکړي له هغه مصرف کوي.
۳۶- او د قربانۍ اوښان موږ ستاسې لپاره د الله یادګار کړي دي. په هغو کې ستاسې لپاره کامیابي ده. نو هغه ودروئ او د الله نوم پرې واخلئ. بیا

چې هغه په هکله پرېوځي نو خوراک تري وکړئ او بې له سواله محتاجو او سوالګرو باندې يې وخوروئ. په دې توګه مور هغه ځاروي تاسې لپاره مسخر کړل چې تاسې شکر وباسئ. ۳۷- او الله ته نه د هغو غوښه رسېږي او نه يې وينه بلکې الله ته يوازې ستاسې تقوى رسېږي. په دې توګه الله هغه ستاسې لپاره مسخر کړي دي، چې تاسې د الله په در ښلي هدايت د هغه لويي بيان کړئ او نيکي کونکو ته زېرى ورکړه.
۳۸- بېشکه الله د هغو خلکو دفاع کوي چې ايمان يې راوړى. بېشکه الله خيانت کونکي او ناشکران نه خوښوي. ۳۹- اجازه ورکول شوې هغو خلکو ته چې جنګ ورسره کېږي په دې خاطر چې په هغوى ظلم شوى دى. او بېشکه الله هغوى سره په مرستې (کولو) قادر دى. ۴۰- کوم خلک چې له خپلو کورونو بې دليله ويستل شوي دي. يوازې په دې خاطر چې وايي زمور رب الله دى. او که الله دا خلک د يو بل په وسيله نه واى دفع کړي نو خانقاوې او ګرجي او عبادتځايونه او جوماتونه چې د الله نوم په کې په کثرت اخيستل کېږي، وران شوي واى. او الله به حتماً هغوى سره مرسته کوي چې له الله سره مرسته وکړي. بېشکه الله قوي او د زور خاوند دى.
۴۱- دا هغه خلک دي که مور ورته غلبه ورکړو نو د لمونځ اهتمام به کوي او زکات به ورکوي او د معروف حکم به کوي او له منکر به منع کول کوي او د ټولو کارونو انجام د الله په واک کې دى.
۴۲- او که هغوى تا دروغجن بولي نو تر هغوى مخکې د نوح او عاد او ثمود قوم هم دروغ بللي دي. ۴۳- او د ابراهيم او لوط قوم. ۴۴- او د مدين خلکو هم. او موسى دروغجن وبلل شو. بيا ما منکرانو ته وخت ورکړ. بيا مې هغوى ونيول. نو څنګه شو زما عذاب.

۴۵- نو ځومره کلي دي چې موږ هلاک کړل او هغوی ظالمان وو. نو اوس هغه (کلي) په خپلو چتونو (پرځېدلي) پراته دي. او ځومره بې ګټې کوهیان او ځومره پخې مانۍ چې ورانې شوې دي. ۴۶- ایا دا خلک په ځمکه نه دي ګرځېدلي چې د دوی زړونه داسې شوی وای چې هغوی پرې پوهېدای یا یې غوږونه داسې وای چې هغوی پرې اورېدی ځکه چې سترګې رندې نه وي بلکې هغه زړونه رندېږي چې په سینو کې دي. ۴۷- او دا خلک له تا په عذاب غوښتو کې تادي کوي. او الله هېڅکله د خپلې وعدې خلاف نه کوي. او ستاسو د رب په نزد یوه ورځ د شمېر له پلوه د زرو کالو سره برابره ده. ۴۸- او ځومره کلي دي چې ما مهلت ورکړ او هغوی ظالمان وو. بیا ما هغوی ونیول. او زما خوا ته را ستنېدل دي.

۴۹- ووایه ای خلکو، زه ستاسې لپاره یو ښکار وېرونکی یم. ۵۰- نو چا چې ایمان راوړ او ښه کارونه یې وکړل، د هغوی لپاره مغفرت دی او د عزت روزي (ده). ۵۱- او چا چې زموږ د آیتونو ټیټولو لپاره هڅې کړې، هغوی دوزخیان دي.

۵۲- او موږ چې له تا مخکې ځومره رسولان او نبیان ولېږل چې کله هغه څه لوستي نو شیطان په کې مداخله کړې ده. بیا الله د شیطان مداخله پاکوي. بیا الله خپل آیتونه پخوي. او الله د علم او حکمت خاوند دی. ۵۳- په دې خاطر چې شیطان څه مداخله کړې، په هغې هغه خلک معلوم کړی شي چې په زړونو کې یې مرض دی او زړونه یې سخت دي. او ظالمان خلک په مخالفت کې ډېر لرې تللي دي. ۵۴- او د دې لپاره چې کومو خلکو ته علم ورکول شوی، هغوی پوه شي چې دا په اصل کې ستا د رب له طرفه دی، بیا په دې ایمان راوړي. او د هغوی زړونه ورته ټیټ شي. او الله د ایمان خاوندانو ته حتماً سیده لار ښیي.

۵۵- او انکار کونکي خلک به تل د هغه په هکله په شک کي وي، تر دي چې ناڅاپه پرې قیامت راشي، یا د یوې منحوسې ورځې عذاب راشي. ۵۶- د هغه ورځې ټول واک به یوازې الله سره وي. هغه به د دوی ترمنځ فیصله کوي. نو چا چې ایمان راوړ او نېک کارونه یې وکړل هغوی به د نعمت په باغونو کې وي. ۵۷- او چا چې انکا روکړ او زموږ آیتونه یې دروغ وبلل نو هغوی لپاره د ذلت عذاب دی.
۵۸- او چا چې د الله په لاره کې خپل وطن پرېښود، بیا هغوی ووژل شول یا مړه شول، الله به حتماً هغوی ته ښه رزق ورکوي. او بېشکه الله تر ټولو غوره رزق ورکونکی دی. ۵۹- هغه به دوی داسې ځای ته یوسي چې تري راضي به وي. او بېشکه الله پوهېدونکی او د حلم خاوند دی.
۶۰- داسې به کېږي. او چا چې انتقام واخیست هغسې لکه ده سره چې شوي وو، او بیا په هغه زیاتی وشي نو الله به حتماً ورسره مرسته کوي. بېشکه الله بښونکی او مهربان دی.
۶۱- دا په دې خاطر چې الله شپه په ورځ کې داخلوي او ورځ په شپه کې داخلوي. او الله اورېدونکی او لیدونکی دی. ۶۲- دا په دې خاطر چې یوازې الله خق دی او هغه ټول باطل دي چې خلک یې له الله بغیر را بولي. او بېشکه یوازې الله تر ټولو لوړ، تر ټولو لوی دی.
۶۳- او تا ونه لیدل چې الله له آسمانه اوبه را وروولې. بیا ځمکه سرسبزه شوه. بېشکه الله باریک بین دی، خبر لرونکی دی. ۶۴- د هغه دي څه چې په آسمانونو کې دي او څه چې په ځمکه دي. بېشکه یوازې الله دی چې بې نیازه دی، د تعریفونو خاوند دی.
۶۵- ایا ته نه ګورې چې الله د ځمکې ټول شیان ستاسې لپاره په کار لګیا کړي او کښتۍ هم، د هغه په حکم سمندر کې چلېږي. او الله آسمان په

ځمکه له را غورځېدو نیولی دی، مګر دا چې د هغه په حکم. بېشکه الله په خلکو د نرمی خاوند او مهربان دی. ۶۶- او هماغه دی چې تاسې ته يې ژوند درکړی، بیا به درته مرګ هم درکړي. بیا به هغه تاسې را ژوندي کړي. بېشکه انسان ډېر ناشکره دی.
۶۷- او مونږ هر امت ته یوه طریقه ټاکلې وه چې د هغې پیروي به يې کوله. نو هغوی دې معامله کې تا سره جنګ نه کوي. او ته خپل رب لور ته بلنه ورکوه. یقیناً ته په سمه لار يې. ۶۸- کهٔ دوئ تاسره جګړے کوی نو دوئ ته ووایه چه ځهٔ تاسو کوئ الله تعالٰی د هغے نه ښهٔ واقف دے. ۶۹- الله به د قیامت په ورځ ستاسې ترمنځ د هغه څه فیصله وکړي چې تاسې په کې اختلاف کوئ. ۷۰- ایا ته نه پوهېږې چې د آسمان او ځمکې هر څه د الله په علم کې دي. هر څه په یوه کتاب کې دي. بېشک دا د الله لپاره آسانه ده.
۷۱- او هغوی له الله بغیر د هغو عبادت کوي چې په هکله يې الله هېڅ دلیل نه دی را ښکته کړی او نه يې هغوی ته په هکله علم شته. او د ظالمانو هېڅ مرستندوی نشته. ۷۲- او کله چې هغوی ته زمونږ واضح آیتونه واورول شي نو ته به د منکرانو په ځهره کې بدې ښې ووینې. ګویا هغوی په هغه کس برید کوي چې زمونږ آیتونه ورته اوروي. ووایه ایا زه تاسې ته ووایم چې تر دې بدتر څه شی دی. هغه اور دی. د هغه وعده الله له هغو خلکو سره کړې ده چې انکار يې کړی دی او هغه ډېر بد ځای دی.
۷۳- ای خلکو، یو مثال بیانېږي نو تاسې يې په غور واورئ، تاسې چې له الله بغیر څه را بولئ، هغه یو مچ هم نه شي پیدا کولای، اګر که هغوی ټول سره راټول شي. او که مچ له هغوی څه وتښتوي نو هغه هم تري نه شي را خلاصولی. مرسته غوښتونکي هم کمزوري او له چا چې مرسته

غوښتل کېږي هغوی هم کمزوري. ۷۴- او هغوی د الله قدر (هغسي) ونه پېژنده لکه ځنګه يې چې د پېژندلو حق دی. بېشکه الله قوی دی، غالب دی. ۷۵- الله په ملایکو کي خپل پیغام رسونکی ټاکي، او په انسانانو کي هم. بېشکه الله اورېدونکی او لیدونکی دی. ۷۶- هغه پوهېږي څه چې له هغوی مخکې دي او څه چې د هغوی شاته دي. او الله ته ور ستنېږي ټولي معاملي.

۷۷- ای د ایمان خاوندانو، رکوع او سجده کوئ. او د خپل رب عبادت کوئ او د نېکی کارونه کوئ چې کامیاب شئ. ۷۸- او د الله په لاره کي کوشش کوئ لکه ځنګه چې د کوشش کولو حق دی. هغه تاسي غوره کړي يئ. او هغه د دین په معامله کي په تاسي کومه سختي نه ده راوړې، ستاسي د پلار ابراهیم دین. هماغه ستاسي نوم مسلم (مسلمان) ایښی. له دې مخکې او په دې قرآن کي هم چې رسول په تاسي ګواه وي او تاسي په خلکو ګواهان شئ. نو لمونځ قایم کړئ او زکات ورکړئ. او الله مضبوط ونیسئ، هماغه ستاسي مالک دی. نو ځومره ښه مالک دی او ځومره ښه مرستندوی.

سوره المومنون ۲۳

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.

* ۱- یقیناً فلاح وموندله د ایمان خاوندانو. ۲- هغوی چې په لمانځه کي تېټېږي. ۳- او هغوی چې له لغو خبرو ډډه کوي. ۴- او هغوی چې زکات ورکوي. ۵- او هغوی چې د خپلو شرمګاؤ ساتنه کوي. ۶- بغیر له خپلو میرمنو یا هغو ښځو چې د دوی په ملکِ یمین کي وي چې په هغوی ملامتي نشته. ۷- البته څوک چې له دوی بغیر وغواړي نو هغوی زیاتي کونکي دی. ۸- او څوک چې د خپلو امانتونو او خپلو وعدو خیال ساتي.

۹- او څوک چې د خپلو لمونځونو ساتنه کوي. ۱۰- همدا خلک وارثان کېدونکي دي چې د فردوس وراثت به وممي. ۱۱- هغه کې به دوی تل اوسېږي.
۱۲- او موږ انسان د خاوري له خلاصي پیدا کړ. ۱۳- بیا مو هغه د اوبو د یوه څاڅکي په بڼه په یوه خوندي ځای کې وساته. ۱۴- بیا مو د اوبو څاڅکي ته د جنین شکل ورکړ. بیا مو جنین د غوښې یو پوتی کړ. بیا مو په پوتي کې هډوکي پیدا کړل. بیا مو په هډوکو غوښه پورته کړه. بیا مو هغه په یوه نوي شکل را پورته کړ. نو الله ډېر بابرکته دی او بهترین پیدا کونکی. ۱۵- بیا له هغې وروسته به تاسي حتماً مرئ. ۱۶- بیا به تاسي د قیامت په ورځ را پورته کېږئ.
۱۷- او موږ په تاسي دپاسه اووه لاري جوړې کړې. او موږ له مخلوق بېخبره نه یو. ۱۸- او موږ له آسمانه اوبه را ووړلې په یوه اندازه. بیا مو هغه په ځمکه کې ودرولې. او موږ د هغو په بیا اخیستو قادر یو. ۱۹- بیا موږ له هغو تاسي لپاره د کجورو او انګورو باغونه پیدا کړل. ستاسي لپاره په هغو کې ډېره میوه ده. او تاسي یې له هغو خورئ. ۲۰- او موږ هغه ونه پیدا کړه چې له طور سینا راوځي، هغه له تېلو سره را شنه کېږي. او د خوړونکو لپاره قطغ (اېنګولی) هم دی. ۲۱- او تاسي لپاره په څارویو کې سبق دی. موږ په تاسي د هغوی له خېټو څه درځښنو. او ستاسي لپاره په کې ډېرې ګټې دي. او تاسي هغه خورئ. ۲۲- او تاسي په هغو او په کښتیو کې سپرېږئ.
۲۳- او موږ نوح د هغه قوم ته ولېږه نو هغه وویل چې ای زما قومه، تاسي د الله عبادت وکړئ. له هغه بغیر ستاسي هېڅ معبود نشته. ۲۴- ایا تاسي نه وېرېږئ. نو د هغه د قوم مشرانو چې انکار کړی و، هغوی وویل چې دا خو زموږ په شان انسان دی. دا غواړي چې په تاسي برتري

ومومي. او که الله غوښتي وای نو ملايکي به يې را لېږلي. موږ دا خبره له خپلو پخوانيو مشرانو نه ده اورېدلې. ۲۵- دا خو يو کس دی چې په جنون اخته دی. نو تر يوه وخته ورته انتظار وکړئ.
۲۶- نوح وويل چې ای زما ربه ته ماسره مرسته وکړه چې هغوی زه دروغجن وبللم. ۲۷- نو موږ هغه ته وحي وکړله چې ته کښتۍ جوړه کړه زموږ په نګرانۍ کې او زموږ له هدايت سره سمه. نو کله چې زموږ حکم راشي او له ځمکې اوبه په خوټېدو شي نو له هر ډول ځناورو يوه يوه جوړه واخله او (کښتۍ کې) سپور شه. او د خپلې کورنۍ غړي هم، بې له هغو چې په هکله يې مخکې فيصله شوې ده. او چا چې ظلم کړی دی، د هغوی په هکله ماسره خبرې مه کوه. بېشکه هغوی به ډوبېږي.
۲۸- کله چې ته او ستا ملګري په کښتۍ کې سپاره شئ نو ووايئ د الله شکر دی چې موږ يې له ظالمانو وساتلو. ۲۹- او ووايه چې ای زما ربه، ته ما ښکته کړه په برکت ښکته کېدو سره او ته غوره ښکته کونکی يې.
۳۰- بېشکه په دې کې نښې دي او بېشکه موږ بندګان ازمايو.
۳۱- بيا موږ له هغوی وروسته بله ډله پيدا کړله. ۳۲- بيا موږ هغوی ته د هغوی له منځه يو رسول ور ولېږه، چې تاسي د الله عبادت وکړئ. له هغه بغير ستاسي هېڅ معبود نشته. ايا تاسي نه وېرېږئ. ۳۳- او د هغه د قوم مشرانو چې انکار يې کړی او د آخرت ملاقات يې دروغ بللی و، او موږ ورته د دنيا په ژوند کې خوشحالي ورکړې وه، ويې ويل چې دا خو موږ غوندې انسان دی. هغه خوري چې تاسي يې خورئ، او هغه څښي چې تاسي يې څښئ. ۳۴- او که تاسي د ځان غوندې سړي خبره ومنئ نو په لوی تاوان کې به يئ.
۳۵- ايا دا شخص تاسي ته وايي چې کله تاسي مړه شئ او خاوري او هډوکي شئ بيا به را ويستل کېږئ. ۳۶- ډېره بعيده او ډېره بعيده ده هغه

خبره چې تاسي ته کېږي. ۳۷- ژوند خو همدا زمور د دنيا ژوند دی. همدلته مور مرو او ژوند کوو. او مور بيا را پورته کېدونکي نه يو. ۳۸- دا خو بس داسي يو کس دی چې په الله يي دروغ ترلي دي. او مور يي منونکي نه يو.
۳۹- رسول وويل، ای زما ربه، ماسره مرسته وکړه چې هغوی زه دروغجن وبللم. ۴۰- ويې فرمايل چې دا خلک به زر پښېمانه شي. ۴۱- نو هغوی يوه سخت آواز د حق مطابق ونيول. بيا مور هغوی خش و خاشاک کړل. نو لرې شئ ظالمه قومه.
۴۲- بيا مور له هغوی وروسته نور قومونه پيدا کړل. ۴۳- هېڅ يو قوم نه له خپلې وعدې مخکې کېږي او نه وروسته پاتې کېږي. ۴۴- بيا مور پرله پسې خپل رسولان ولېږل. هر وخت چې کوم قوم ته رسول ورغلی نو هغوی دروغجن بللی دی. نو مور يو پسې بل ولېږل. او مور هغوی کيسې کړل. نو لرې دي شي هغه خلک چې ايمان نه راوړي.
۴۵- بيا مور موسی او د هغه ورور هارون ولېږل له خپلو نښو او ښکاره دليلونو سره. ۴۶- فرعون او د هغه درباريانو ته نو هغوی کبر وکړ او هغوی مغرور خلک وو. ۴۷- نو هغوی وويل چې ايا مور د خپل ځان په شان دوۀ انسانانو خبره ومنو، سره د دې چې د دوی د قوم خلک زمور تابع دي. ۴۸- نو هغوی (د فرعون قوم) دوی (موسی او هارون) دروغجن وبلل، بيا هغوی هلاک کړی شول. ۴۹- او مور موسی ته کتاب ورکړ چې لاره وموميِ.
۵۰- او مور د مريم زوی او د هغه مور يوه نښه کړله او مور ورته په لوړه ځمکه د اوسېدو ځای ورکړ چې د سکون ځای و او هلته چينه بهېدله.

۵۱- ای پیغمبرانو، پاک شیان وخوړئ او نېک کارونه کوئ. زه پوهیږم چې تاسې څه کوئ. ۵۲- او دا ستاسې دین یو دین دی. او زه ستاسې رب یم، نو له ما ووپرېږئ.
۵۳- بیا خلکو خپل دین په منځ کې ټوټې ټوټې کړ. هرې ډلې سره چې څه دي په هغه ویاړي. ۵۴- نو هغوی په خپله بې هوشۍ کې څو ورځې پرېږده. ۵۵- ایا هغوی دا ګڼي چې موږ هغوی ته مال او اولاد ورکوو. ۵۶- نو موږ هغوی ته په ګټې رسولو اخته یو، بلکې هغوی په دې خبره نه پوهیږي.
۵۷- بېشکه څوک چې د خپل رب له هیبته وېرېږي. ۵۸- او څوک چې د خپل رب په آیتونو یقین لري. ۵۹- او څوک چې له خپل رب سره څوک نه شریکوي. ۶۰- او څوک چې ورکوي هغه څه چې ورکوي او د هغوی زړه لرزېږي چې خپل رب ته ستنېدونکي دي. ۶۱- دا خلک د کامیابو په لاره مخکې روان دي او هلته رسېدونکي دي تر ټولو مخکې.۶۲- او موږ په چا د هغه له وسه زیات پېټي نه اچوو. او له موږ سره یو کتاب دی چې بیخي رښتیا وایي. او په هغوی به ظلم نه کېږي.
۶۳- بلکې د هغوی زړونه د دې په هکله غفلت کې دي. او له دې بغیر د هغوی ځینې نور عملونه هم دي هغوی به یې کوي. ۶۴- تر دې چې بیا موږ د هغوی خوشحال خلک په عذاب کې ونیسو نو هغوی به فریاد وکړي. ۶۵- اوس فریاد مه کوئ. اوس به زموږ له اړخه تاسې سره مرسته نه کېږي. ۶۶- تاسې ته زما آیتونه اورول کېدل نو تاسې به شا کوله او تښتېدئ. ۶۷- له هغه به مو کبر کاوه. لکه قصه ګو چې پرېږدئ.
۶۸- نو ایا هغوی په دې کلام غور ونه کړ. یا هغوی ته داسې څه راغلل چې تر هغوی مخکې پلار نیکه ته نه وو راغلي. ۶۹- یا هغوی خپل رسول ونه پېژنده. له دې امله هغه نه مني. ۷۰- که هغوی وایي چې دا

په جنون اخته دی. بلکي هغه ورته حق راوړی و. او په دوی کي زياترو باندی د حق خبره بده لګيږي. ۷۱- او که حق د هغوی د خواهشونو تابع وای نو آسمان او ځمکه او څه چې په کي دي ټول به تباه شوي وای. بلکي موږ هغوی ته يو نصيحت لېږلی دی نو هغوی له خپل نصيحته مخ اړوي.
۷۲- ايا ته له هغوی کوم مال غواړي نو ستا د رب مال ستا لپاره غوره دی. او هغه بهترين روزي ورکونکی دی. ۷۳- او يقيناً ته هغوی سمې لاري ته را بولي. ۷۴- او څوک چې په آخرت يقين نه لري هغوی له لاري لرې شوي دی.
۷۵- او که موږ په هغوی رحم وکړو او په هغوی چې څه تکليف دی، هغه تري لرې کړو بيا به هم هغوی په خپلو سرکشيو اخته وي بې لاري شوي. ۷۶- او موږ هغوی په عذاب کي ونيول، خو نه هغوی خپل رب ته ټيټ شول او نه يې عاجزي وکړله. ۷۷- تر دي چې کله موږ په هغوی د سخت عذاب دروازه ور پرانيزو نو هغه وخت به حيران پاتې شي.
۷۸- او هغه دی چې ستاسي لپاره يې غوږونه سترګي او زړه جوړ کړل. تاسي ډېر لږ شکر وباسئ. ۷۹- او هغه دی چې تاسي يې په ځمکه خپاره کړئ. او تاسي به هغه ته ور ټولېږئ. ۸۰- او هغه دی چې پيدا کول کوي او مړه کول کوي او د هغه په واک کي دي د شپې او ورځې بدلېدل. نو (ايا) تاسي نه پوهېږئ.
۸۱- بلکي هغوی هغه خبره وکړله چې مخکينيو کړې وه. ۸۲- هغوی وويل چې ايا کله موږ مړه شو او موږ خاوری او هډوکي شو نو د قيامت په ورځ به بيا را پورته کېږو. ۸۳- دا وعده موږ سره او له موږ مخکې زمونږ پلار نيکه سره هم شوې وه. دا يوازې د تېرو خلکو افساني دي.

۸۴- ووایه چې ځمکه او څه چې په کې دي دا (ټول) د چا دي، که تاسې پوهیږئ. ۸۵- هغوی به ووایي د الله دي. ووایه چې ایا تاسې فکر نه کوئ. ۸۶- ووایه چې څوک د اوو آسمانونو مالک دی او څوک د عرش عظیم مالک دی. ۸۷- هغوی به ووایي چې ټول د الله دي. ووایه، ایا تاسې نه وېرېږئ. ۸۸- ووایه چې څوک دی چې د هر څه واک یې په لاس کې دی او هغه پناه ورکوي او د هغه په مقابل کې هېڅوک پناه نه شي ورکولای، که تاسې پوهیږئ. ۸۹- هغوی به ووایي چې دا الله لره دي. ووایه چې بیا تاسې له کوم ځایه مسحورېږئ.
۹۰- بلکې مونږ دوی ته حق راوړی او بېشکه هغوی دروغجن دي. ۹۱- الله ځان ته زوی نه دی جوړ کړی او له هغه سره بل معبود نشته. که داسې وای نو هر معبود به خپل مخلوق اخیستی او جدا کېدای. او په یو بل به یې بریدونه کولای. الله پاک دی له هغوی چې دوی یې ووایي. ۹۲- هغه په پټو او ښکاره پوهیږي. هغه تر دې ډېر لوړ دی څوک چې دوی یې ورسره شریک بولي.
۹۳- ووایه چې ای زما ربه، که ته مونږ ته هغه را وښیي چې له دوی سره یې وعده کېږي. ۹۴- نو ای زما ربه، ما په ظالمانو کې مه شاملوه. ۹۵- او بېشکه مونږ قادر یو چې له هغوی سره څه وعده کوو تاته یې هم در وښیو.
۹۶- ته بدئ په هغه طریقه دفع کړه چې غوره وي. مونږ ښه پوهیږو په هغو چې دا خلک یې وایي. ۹۷- او ووایه چې ای زما ربه، زه پناه غواړم د شیطانانو له وسوسو. ۹۸- او ای زما ربه، زه ستا پناه غواړم د هغوی نه چې ماته راشي.
۹۹- تر دې چې کله په هغوی کې کوم یوه ته مرګ راشي نو وایي چې ای زما ربه، ما بېرته ولېږه. ۱۰۰- چې ما څه پرېښي په هغه کې نېکی

وګتم. هېڅکله نه، دا یوازې یوه خبره ده چې هغوی یې کوي. او د هغوی مخې ته یوه پرده ده تر هغې ورځ چې هغوی ېبرته را پورته کېږي.
۱۰۱- بیا چې کله صور پوو شي نو بیا به د هغوی تر منځ نه کومه اړیکه وي او نه به یې څوک پوښتنه کوي. ۱۰۲- نو د چا چې تله درنه وي هغه خلک به کامیاب وي. ۱۰۳- او د چا تله چې سپکه وي نو همدا هغه خلک دي چې ځان یې په تاوان کي واچاوه، هغوی به دوزخ کي تل اوسېږي.
۱۰۴- د هغوی مخونه به اور وسوځي او هغوی به په دې (اور) کې بدشکله کېږي.
۱۰۵- ایا تاسي ته زما آیتونه نه در اورول کېدل چې تاسي دروغ بلل.
۱۰۶- هغوی به وایي ای زمور ربه، زمور بدبختي له مور را تاوه وه او مور ګمراه خلک وو. ۱۰۷- ای زمور ربه مور له دې وباسه، که مور چېرې بیا داسي وکړل نو بېشکه مور (به) ظالمان یو. ۱۰۸- الله به ووایي چې لړ شئ، په همدې کي پراته اوسئ او ماسره خبرې مه کوئ.
۱۰۹- زما په بندګانو کي یوه ډله وه چې ویل به یې ای زمور ربه، مور ایمان راوړ، نو ته مور وبښه او په مور رحم وکړه او ته بهترین رحم کونکی یې. ۱۱۰- نو تاسي هغوی پورې خندا وکړله. تر دې چې په هغه پسې تاسي مور هېر کړو او تاسي همداسي خندل. ۱۱۱- ما نن هغوی ته د هغوی د صبر بدل وکړ چې هغو کامیابېدونکي دي.
۱۱۲- ارشاد به وشي چې د شمېر له مخې تاسي څومره وخت په ځمکه اوسېدئ. ۱۱۳- هغوی به ووایي چې یوه ورځ ووسېدو یا له هغې هم لږ. نو له شمېرونکو پوښتنه وکړئ. ۱۱۴- ارشاد به وشي تاسي لږ وخت ووسېدئ. کاشکې تاسي پوهېدای.
۱۱۵- نو تاسي څه فکر کوئ چې مور تاسي بې مقصده پیدا کړي یئ او تاسي به مور ته نه راوړل کېږئ. ۱۱۶- نو ډېر برتر دی الله، حقیقي

پاچا، له هغه بغیر بل معبود نشته. هغه د عرش عظیم مالک دی. ۱۱۷- او څوک چې الله سره بل معبود را وبولي، چې په هکله یې له ده سره هېڅ دلیل نه وي، د هغه حساب د هغه له رب سره دی. بېشکه منکران به نه کامیابېږي. ۱۱۸- او ووایه ای زما ربه، ما وبښه او په ما رحم وکړه، ته بهترین رحم کونکی یې.

سوره النور ۲۴

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- دا یو سورت دی چې مونږ نازل کړی او دا مونږ فرض کړی دی. او په دی کې مونږ ښکاره ښکاره آیتونه نازل کړي چې تاسي یې یاد وساتئ.
۲- زاني (زناکاري) ښځه او زاني (زناکار) سړی هر یو سل دُرې ووهئ. او تاسي د الله د دین په معامله کې باید په هغوی رحم ونه کړئ، که په الله او د آخرت په ورځ ایمان لرئ. او په کار ده چې دواړو ته د جزا ورکولو په وخت د مسلمانانو یوه ډله موجوده وي. ۳- زاني (سړی) دې نکاح نه کوي مګر له زانیه (ښځې) سره یا مشرکې سره. او زانیه (ښځې) سره دې نکاح نه کوي مګر زاني (سړی) یا مشرک. او دا حرام شوي د ایمان په خاوندانو.
۴- او څوک چې په پاکلمنې ښځې تور پوري کړي، بیا څلور ګواهان را نه وړي، نو هغوی ته اتیا دُرې ووهئ او د هغوی ګواهي هېڅکله مه منئ. همدا خلک نافرمانه دي. ۵- خو څوک چې له هغې وروسته توبه وکړي او اصلاح وکړي نو الله ښښونکی او مهربان دی.
۶- او څوک چې په خپلو مېرمنو تور پوري کړي او له ځان بغیر بل ګواه ورسره نه وي نو د داسي کس د ګواهۍ صورت دا دی چې هغه دې څلور ځله په الله قسم وکړي او ووایي چې بېشکه هغه رښتینی دی. ۷-

او په پنځم ځل دي دا ووايي چې په ده د د الله لعنت ووي که دروغجن وي. ۸- او له ښځې به جزا په دي توګه لرې کېږي چې هغه څلور ځله په الله قسم وکړي او ووايي چې دا سړی دروغجن دی. ۹- او په پنځم ځل دا ووايي چې په ما دي د الله غضب وي که دا سړی رښتینی وي. ۱۰- او که په تاسي د الله فضل او د هغه رحمت نه وای او دا چې الله توبه قبلونکی او د حکمت خاوند دی.
۱۱- چا چې دا توپان را پورته کړی هغه په تاسي کې یوه ډله ده. تاسي دا د ځان لپاره بده مه ګڼئ بلکې دا ستاسي لپاره غوره ده. په هغوی کې د هر کس لپاره هغه ده څومره ګناه يې چې ګټلې ده. او چا چې په دې (تور پورې کولو) کې برخه اخیستې د هغوی لپاره لوی عذاب دی.
۱۲- تاسي چې کله هغه واورېده نو مسلمانو سړیو او مسلمانو ښځه د یو بل په هکله نېک ګمان ولي ونه کړ او ولي يې ونه ویل چې دا ښکاره تور (تهمت) دی. ۱۳- دې خلکو په هغوی څلور ګواهان ولي را نه وړل. نو کله چې هغوی ګواهان را نه وړل د الله په نزد هماغو دروغجن دی.
۱۴- او که په تاسي دنیا او آخرت کې د الله فضل او د هغه رحمت نه وای نو په کومو خبرو کې چې تاسي پرېوتي یئ، د هغه له وجې به په تاسي کوم لوی آفت راغلی وای. ۱۵- سره د دې چې تاسي هغه په خپلو ژبو نقل کول. او په خپله خوله مو داسي خبره کوله چې تاسي يې هېڅ علم نه لاره. او تاسي دا معمولي خبره ګڼله. سره د دې چې دا د الله په نزد ډېره لویه خبره ده. ۱۶- او کله چې تاسي هغه واورېدله نو ولي مو ونه ویل چې موږ ته مناسبه نه ده چې داسي خبره له خولې را وباسو. معاذالله، دا ډېر لوی تور دی. ۱۷- الله تاسي ته نصیحت کوي چې بیا داسي مه کوئ که تاسي مومنان یئ. ۱۸- الله تاسي ته ښکاره ښکاره احکام بیانوي. او الله پوهېدونکی او د حکمت خاوند دی.

۱۹- بېشکه څوک چې دا غواړي چې په مسلمانانو بې حیایي خپره شي، هغوی ته په دنیا او آخرت کې له دردې ډکه جزا ده. او الله پوهیږي او تاسي نه پوهیږئ. ۲۰- او که په تاسي د الله فضل او د هغه رحمت نه وای او دا چې الله نرمي کونکی او د رحمت خاوند دی.
۲۱- ای د ایمان خاوندانو، تاسي د شیطان په پلونو مه ځئ. او څوک چې د شیطان په پلونو لاړ شي نو هغه به ورته د بې حیایۍ او بدۍ کولو خبره کوي. او که په تاسي د الله فضل او د هغه رحمت نه وای نو په تاسي کې هېڅ یو شخص نه پاکېده. خو الله چې څوک وغواړي هغه پاکوي. او الله اورېدونکی او پوهېدونکی دی.
۲۲- او په تاسي کې چې څوک د فضل او پراختیا خاوندان دي، هغوی د دې خبرې قسم نه کوي چې خپلوانو او مسکینانو او د الله په لاره کې هجرت ورکونکو ته به څه نه ورکوي. او په کار ده چې هغوی ببښنه وکړي او نرمي وکړي. تاسي نه غواړئ چې الله تاسي وببښي. او الله ببښونکی، مهربان دی.
۲۳- بېشکه څوک چې په پاکـلمنو، بېخبره او ایمان لرونکو ښځو باندې تور پورې کوي، په هغوی دنیا او آخرت کې لعنت (شوی) دی. او د هغوی لپاره لوی عذاب دی. ۲۴- په هغه ورځ چې کله د هغوی ژبې د دوی په ضد ګواهي ورکړي او د هغوی لاسونه او پښې هم د هغو کارونو چې دی خلکو کول. ۲۵- په هغه ورځ به الله هغوی ته واجبي بدله پوره پوره ورکړي. او هغوی به پوه شي چې الله حق دی او ښکاره کونکی دی.
۲۶- خبیثې ښځې د خبیثو سړیو لپاره دی او خبیث سړي د خبیثو ښځو لپاره دي. او پاکې ښځې د پاکو سړیو لپاره دي او پاک سړي د پاکو ښځو

لپاره. دا خلک له هغو خبرو بري دي چې هغوی يې کوي. د دوی لپاره بخښش دی او د عزت روزي ده.
۲۷- ای د ایمان خاوندانو، تاسي له خپلو کورونو بغیر نورو کورونو ته مه ور ننوځئ چې تر څو اجازه ترلاسه نه کړئ او د کور په خلکو سلام وانه چوئ. دا ستاسي لپاره غوره ده چې یاد یې وساتئ. ۲۸- بیا که هلته څوک ونه مومئ او تر هغې مه ور ننوځئ چې اجازه در نه کړل شي. او که تاسي ته وویل شي چې ستانه شئ نو تاسي ستانه شئ. دا تاسي لپاره غوره ده. او الله پوهیږي څه چې تاسي کوئ. ۲۹- په تاسي هغو کورونو ته په ننوتو هیڅ ګناه نشته چې څوک په کې نه اوسیږي. (که) په کې ستاسي د ګټې څه وي. او الله پوهیږي څه چې تاسي ښکاره کوئ او څه چې تاسي پټوئ.
۳۰- مومنو سړیو ته ووایه چې خپل نظر ښکته وساتي او د خپلو شرمګاؤ ساتنه وکړي. دا د هغوی لپاره پاکوالی دی. بېشکه الله خبر دی په هغه چې تاسي یې کوئ.
۳۱- او مومنو ښځو ته ووایه چې هغوی خپل نظرونه ښکته وساتي او د خپلو شرمګاؤ ساتنه وکړي او خپل ښایست ښکاره نه کړي، مګرڅه چې تري ښکاره شي. او خپل ټیکري په خپلو سینو اچولي وساتي. او خپل زینت ښکاره نه کړي ملګر خپلو میړونو ته یا خپلو پلرونو یا د خپل میړه پلار ته یا خپلو زامنو ته یا د خپل میړه زامنو ته یا خپلو ورونو ته یا د خپلو ورونو زامنو ته یا د خپلو خوښدو زامنو ته یا خپلو ښځو ته یا خپلو مالکانوته یا تر لاس لاندې سړیو ته چې څه غرض ونه لري. یا داسي هلکانو ته چې د ښځو د پردې په خبره لا پوه نه وي. هغوی دې خپلې پښې (داسي) په زوره نه ږدي چې پټ زینت یې معلوم شي، او ای د ایمان خاوندانو تاسي ټول په ګډه الله ته رجوع وکړئ چې فلاح ومومئ.

۳۲- او په تاسي کي چې څوک بې نکاح وي نکاح يې وکړئ. او ستاسي په غلامانو او وينځو کي چې څوک د نکاح لايق وي د هغوی هم. که هغوی غريب وي نو الله به يې په خپل فضل غني کړي. او الله د پراختيا خاوند، پوهېدونکی دی. ۳۳- څوک چې د نکاح موقع ونه مومي، هغوی دې پاک اوسي تر هغې چې الله يې په خپل فضل غني کړي. او ستاسي په غلامانو کي چې هر يو د مُکاتَب کېدو غوښتونکی وي نو هغه مُکاتَب کړئ که صلاحيت په کي ګورئ. او هغوی ته له هغه مال ورکړئ چې الله تاسي ته درکړی دی. او خپلې وينځې بدلمنۍ ته مه مجبوروئ که هغوی پاکـلمنې اوسېدل غواړي، يوازې په دې خاطر چې د دنيوي ژوند لږه ګټه ترلاسه کړئ. او څوک چې هغوی مجبورې کړي نو الله له جبر وروسته بښونکی او مهربان دی. ۳۴- او بېشکه موږ په تا بښکاره بښکاره آيتونه نازل کړي دي او د هغو خلکو مثالونه هم چې له تا مخکې تېر شوي او وېرېدونکو ته نصيحت هم.
۳۵- الله د آسمانونو او ځمکې رڼا ده. د هغه د رڼا مثال داسي دی لکه يو طاق چې په هغه کي يو څراغ دی. څراغ په شيشه کي دننه دی. شيشه داسي ده لکه ځليدونکی ستوری. هغه د زېتونو د داسي يوې مبارکې ونې په تېلو روښانه کېږي چې نه شرقي ده او نه غربي. د هغه تېل داسي دي ګويا د اور له لمس بغير به پخپله بل شي. په رڼا باندې رڼا. الله د خپلې رڼا لار بښيي چا ته چې غواړي. او الله د خلکو لپاره مثالونه بيانوي. او الله په هر څه پوه دی.
۳۶- په داسي کورونو کي چې الله يې په هکله حکم کړی چې هغه دې لوړ کړی شي او په کي دې د الله ذکر وشي او په هغو کې سهار او مابنام د الله ثنا ويل کېږي. ۳۷- کوم خلک چې تجارت او اخيستل او خرڅول د الله له ياده نه غافلوي او نه يې د لمونځ له اقامته (غالفوي) او نه يې د

زکات له ورکړي (غالفوي). هغوی له هغې ورځې وړاندې په کومه ورځ به چې زړونه او سترګې اړوته شي. ۳۸- چې الله هغوی له د خپل عمل بهترینه بدله ورکړي او هغوی لا ډېر په خپل فضل ونازوي. او الله چې چا ته وغواړي بې حسابه ورکوي.
۳۹- او چا چې انکار کړی د هغوی اعمال داسې دي لکه په پراخه میدان کې سراب. تړی یې اوبه ګڼي تر دې کله ور نږدې شو نو هېڅ یې ونه موندل. او هغه هلته الله موجود وموند، نو د هغه حساب یې پرې کړ. او الله زر حساب کونکی دی. ۴۰- یا لکه په یوه ژور سمندر کې چې تیاره وي، په څپې دپاسه څپه را پورته کېږي، له پاسه وریځې خپرې وي، تر پورته پورې ډېرې تیارې، که څوک خپل لاس را وباسي نو هغه به هم ونه وینی. او چا ته چې الله رڼا ور نه کړي نو د هغه لپاره هېڅ رڼا نشته.
۴۱- ایا تا ونه لیدل چې د الله پاکي بیانوي څه چې په آسمانونو او ځمکه کې دي او مرغۍ هم په خپرو وزرونو. هر یو خپل لمونځ او خپلې تسبیح پېژني. او الله ته معلوم دي څه چې هغوی کوي. ۴۲- او د الله حکومت دی په آسمانونو او ځمکه کې. او الله ته دي د ټولو ور ستنېدل.
۴۳- ایا ته نه ګورې چې الله وریځې ګرځوي. بیا سره یو ځای کوي. بیا هغه کت په کت کوي. بیا ته باران ګورې چې د هغو له منځه راوځي او هغه له آسمانه ــ په هغه کې دننه له غرونو ــ ږلۍ را وروي. بیا چې هغه په چا وغواړي غورځوي. او له چا چې یې وغواړي لرې کوي. د هغه د برېښنا پرق داسې ښکاري چې سترګې به ړندې کړي. ۴۴- الله شپه او ورځ بدلوي. بېشکه په دې کې سبق دی د سترګو خاوندانو ته.
۴۵- او الله هر ژوندی له اوبو پیدا کړ. بیا په هغوی کې ځینې په خپلو خټو کښېږي. او په هغوی کې ځینې په دوۍ پښو ګرځېږي. او په هغوی کې ځینې په څلورو پښو ګرځېږي. الله پیدا کوي هر څه چې غواړي.

ښېشکه الله په هر څه قادر دی. ۴۶- مور ښکاره ویونکي آیتونه نازل کړي دي. او الله چې چا ته وغواړي د سمې لارې هدایت کوي.
۴۷- او هغوی وایي چې مور په الله او رسول ایمان راوړی او مور اطاعت وکړ. خو په هغوی کې یوه ډله له هغې وروسته ګرځېږي. او دا خلک ایمان راوړونکي نه دي. ۴۸- او کله چې هغوی الله او رسول طرف ته بلل کېږي، چې د الله رسول د دوی ترمنځ فیصله وکړي نو په هغوی کې یوه ډله مخ اړوي. ۴۹- او که حق هغوی ته ورکول کېدونکی وي نو هغوی يې ښیا لور ته په فرمانبرداری راځي. ۵۰- ایا د هغوی په زړونو کې مرض دی یا هغوی په شک کې پرېوتي دی که دا اندېښنه لري چې الله او د هغه رسول به ورسره ظلم وکړي. بلکې همدا خلک ظالمان دي.
۵۱- د ایمان د خاوندانو قول خو دا دی چې کله هغوی الله او د هغه د رسول طرف ته را وبلل شي چې رسول يې ترمنځ فیصله وکړي نو هغوی ووایي چې مور واورېدل او مور ومنل. او همدا خلک کامیابېدونکي دي. ۵۲- او څوک چې د الله او د هغه د رسول طاعت وکړي او له الله ووېرېږي او د هغه له مخالفت ځان وساتي، نو همدا خلک دي چې کامیاب به شي.
۵۳- هغوی په الله قسمونه کوي، ډېر کلک قسمونه، چې که ته ورته حکم وکړي نو حتماً به راوځي. ووایه چې قسمونه مه کوئ، له دستور سم اطاعت په کار دی. ښېشکه الله ته معلوم دي څه چې تاسي کوئ. ۵۴- ووایه چې د الله اطاعت وکړئ او د رسول اطاعت وکړئ. بیا که تاسي مخ واوړئ نو په رسول هغه پېټی دی چې په هغه اچول شوی دی او په تاسي هغه پېټی دی چې په تاسي اچول شوی دی. او که تاسي د هغه

اطاعت وکړئ نو هدایت به وموميئ. او د رسول مسوولیت یوازې ښکاره ښکاره رسول دي.
۵۵- الله وعده کړې په تاسي کې له هغو خلکو سره چې ایمان راوړي او نېک عمل وکړي چې هغه به ورته د ځمکې اقتدار ورکړي، لکه څنګه یې چې له هغوی مخکې خلکو ته اقتدار ورکړی و. او د هغوی لپاره به د هغوی دین کلک کړي کوم یې چې ورته خوښ کړی دی. او د هغوی د وېرې حالت به وروسته په امن بدل کړي. هغوی به یوازې زما عبادت کوي او له ماسره به څه نه شریکوي. او څوک چې له هغې وروسته انکار وکړي نو داسي خلک نافرمانه دي.
۵۶- او لمونځ قایم کړئ او زکات ورکړئ او د رسول اطاعت وکړئ چې رحم درباندې وشي. ۵۷- او څوک چې انکار کوي د هغوی په هکله دا ګمان مه کوه چې هغوی به په ځمکه الله عاجز کړي. او د هغوی ځای اور دی او هغه ډېر بد ځای دی.
۵۸- ای د ایمان خاوندانو، ستاسي په مملوکانو (وینځو او غلامانو) کې او په تاسي کې چې څوک بلوغ ته نه وي رسېدلي هغوی باید په درېیو وختونو کې اجازه واخلي ــ د سهار له لمانځه مخکې، او ماسپښین چې تاسي جامې وباسئ او د ماخوستن له لمانځه وروسته ــ دا دري وختونه ستاسي لپاره د پردې دي. له دې وروسته نه په تاسي کومه ګناه شته او نه په هغوی. تاسي یو بل ته په کثرت تللی راتللی شئ. په دې توګه الله تاسي ته د خپلو آیتونو وضاحت کوي. او الله پوه او د حکمت خاوند دی.
۵۹- او کله چې ستاسي بچي د عقل حد ته ورسېږي نو هغوی دې هم داسي اجازه واخلي لکه د دوی مخکینیو چې اخیستله. په دې توګه الله تاسي ته د خپلو آیتونو وضاحت کوي او الله علیم او حکیم دی. ۶۰- او عمر خوړلي ښځې چې د نکاح تمه نه لري، په هغوی څه ګناه نشته که

خپل ټيکرى (چادر) لرې کړي، په دې شرط چې د ښايست ښودونکي نه وي. او که هغوى هم احتياط وکړي نو ورته بهتره ده. او الله اورېدونکى او پوهېدونکى دى.
۶۱- په ړندو څه تنګي نشته او په ګوډانو څه تنګي نشته او په ناروغ څه تنګي نشته او نه په تاسي څه تنګي شته چې تاسي له خپلو کورونو وخورئ يا د خپل پلار نيکه له کورونو، يا د خپلو مېندو له کورونو، يا د خپلو ورونو له کورونو، يا د خپلو کاکاګانو له کورونو، يا د خپلو تروروګانو له کورونو، يا د خپلو ماماګانو له کورونو، يا د خپلو خاله ګانو له کورونو يا چې د کومو کورونو د کونجيانو مالک يئ، يا د خپلو ملګرو له کورونو، په تاسي څه ګناه نشته که يوځاى يې خورئ که جدا جلا. بيا چې تاسي خپلو کورونو ته ننوځئ نو په خپلو خلکو سلام واچوئ چې بابرکته دعا ده د الله له طرفه. په دې توګه الله ستاسي لپاره د آيتونو وضاحت کوي چې تاسي پوه شئ.
۶۲- د ايمان خاوندان هغو دي چې په الله او د هغه په رسول ايمان راوړي. او کله چې هغوى د کوم ټولنيز کار په وخت له رسول سره وي نو تر څو چې له هغه اجازه وا نخلي له هغه ځايه دي نه ځي. څوک چې له تا اجازه اخلي، هغوى په الله او د هغه په رسول ايمان لري. نو کله چې هغوى د خپل کوم کار لپاره له تا اجازه واخلي نو اجازه ورته ورکړه. او د هغوى لپاره له الله مغفرت وغواړه. بېشکه الله بښونکى او مهربان دى.
۶۳- تاسي د رسول بلنه داسي مه ګڼئ لکه څنګه چې تاسي په خپلو کې يو بل را بولئ. الله په تاسي کې هغه خلک پېژني چې د يو بل په بهاني پټ پټ ځي. نو په تاسي کې چې څوک د هغه له کوم حکم سرغړونه کوي، هغوى د ووېرېږي چې کوم امتحان (به) پرې راشي. يا هغوى يو له درده ډک عذاب ونيسي. ۶۴- ياد ساتئ چې څه په آسمانونو کې دي او

څه په ځمکه کې دي ټول د الله دي. الله په هغه حالت پوهيږي چې تاسې په کې يئ. او په کومه ورځ به چې خلک د هغه لور ته راوړل کيږي نو څه چې هغوی کړي وو، هغه به پرې دوی خبر کړي. او الله په هر څه خبر دی.

سوره الفرقان ۲۵

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- ډېر بابرکته دی هغه ذات چې په خپل بنده يې فرقان نازل کړ چې هغه د دنيا خلکو لپاره وېرونکی شي. ۲- هغه چې د آسمانو او ځمکې پاچاهي د هغه لره ده. او هغه څوک زوی نه دی جوړ کړی او په پاچاهۍ کې يې هېڅ شريک نشته. او هغه هر څه پيدا کړل او د هغه يوه اندازه يې وټاکله. ۳- او خلکو له هغه بغير داسې معبودان جوړ کړل چې څه نه پيدا کوي، هغوی پخپله پيدا کولی شي. او هغوی د ځان لپاره د کوم تاوان اختيار نه لري او نه د ګټې. او نه د چا د مړينې اختيار لري او نه د ژوند کولو او نه له مرګ وروسته بيا را ژوندي کولو.
۴- او منکران وايي چې دا يوازې يو دروغ دي چې هغه (له ځانه) جوړ کړي. او ځينو نورو خلکو ورسره په دې کې مرسته کړې ده. نو دا خلک ظالمان او د دروغو مرتکب شول. ۵- او هغوی وايي چې دا د تېرو خلکو بې سنده خبرې دي هغه په چا ليکلي دي- ۶ - ووايه چې دا هغه (ذات) نازل کړی چې د آسمانو او ځمکې په رازونو خبر دی. بېشکه هغه بښونکی، مهربان دی.
۷- او هغوی وايي دا څنګه رسول دی چې خواړه خوري او په بازارونو کې ګرځيږي. ولې ورسره کومه ملايکه نه ده را لېږل شوې چې ده سره ګرځيدی او خلک يې وېرولای. ۸- يا د ده لپاره کومه خزانه را ښکته

شوي واى. يا د ده لپاره كوم باغ واى چې ده تري خوراک کولای. او ظالمانو وویل چې تاسې د یوه جادو ځپلي انسان پیروي کوئ. ۹- وګوره هغوی ستا په هکله څنګه مثالونه بیانوي. نو هغوی بې لارې شوي دي، بیا هغوی لار نه شي موندلای.
۱۰- هغه ډېر بابرکته دی. که هغه وغواړي تاته به تر دې هم غوره څیز در کړي. داسې باغونه چې ور لاندې به نهرونه بهېږي، او تاته به ډېرې مانۍ در کړي. ۱۱- بلکې هغوی قیامت دروغ بللی دی. او څوک چې قیامت دروغ بولي، موږ داسې کس ته دوزخ تیار کړی دی. ۱۲- کله یې چې هغوی له لرې وګوري نو د هغه غږمبار او شور به واوري. ۱۳- او بیا چې هغوی د هغه (دوزخ) کوم تنګ ځای ته ټرلي ور وغورځول شي نو هلته به مرګ وغواړي. ۱۴- نن یو مرګ مه غواړئ، او ډېر مرګونه وغواړئ. ۱۵- ووایه ایا دا غوره دی که د تل لپاره جنت چې الله یې له وېرېدونکو سره وعده کړې ده، دا به د هغوی لپاره بدله او د اوسېدو ځای وي. ۱۶- د دوی لپاره به په هغه کې هغه څه وي چې دوی یې غواړي، په داسې حال کې چې دوی به په کې تل وي، دا ستا درب په ذمه وعده ده.
۱۷- او په کومه ورځ به چې هغه دوی ټول راټول کړي او د هغوی هغه معبودان هم چې له الله بغیر یې د هغه عبادت کاوه، بیا به هغه ووایي، ایا تا زما بندګان ګمراه کړي که هغوی خپله بې لارې شوي. ۱۸- هغوی به ووایي چې ستا ذات پاک دی. موږ ته دا مناسبه نه ده چې له تا بغیر بل څوک کارساز وړاندې کړو. خو تا دوی او د دوی پلار نیکه ته د دنیا سامان ورکړ، تر دې چې هغوی نصیحت هېر کړ او هلاکېدونکي شول.
۱۹- نو هغوی (معبودانو) تاسې ستاسې په خبرو کې دروغجن وبللئ. نو

اوس يې نه لرې کولای شئ او نه به څه مرسته ومومئ. او په تاسې کې چې هر څوک ظلم وکړي موږ به په هغوی د لوی عذاب خوند وڅکوؤ.
۲۰- او موږ چې تر تا مخکې څومره پیغمبران لیږلي ټولو خواړه خوړل او په بازارونو کې ګرځېدل. او موږ تاسې د یو بل لپاره ازمېښت جوړ کړئ. ایا تاسې صبر کوئ. او ستاسې رب هر څه ګوري.
* ۲۱- او څوک چې زموږ مخې ته د راتللو اندېښنه نه لري، هغوی وایي چې په موږ ملایکې ولې را ښکته نه کړی شوي یا موږ خپل رب لیدلی وای. هغوی په خپل زړه کې ځانونه ډېر لوی وګڼل او هغوی په سرکشۍ کې له حده تېر شول. ۲۲- په کومه ورځ چې هغوی ملایکې وګوري. په هغه ورځ به مجرمانو ته زېری نه وي. او هغوی به وایي چې پناه، پناه.
۲۳- او موږ به د هغوی هر عمل ته ور مخکې کېږو چې هغوی کړی و او بیا به هغه پورته الوتونکي خاوري کړو. ۲۴- جنتیان به هغه ورځ په بهترین استوګنځای کې وي. او ډېره ښه آرامګاه کې.
۲۵- او په کومه ورځ به چې آسمان په وریځو وچوي. او ملایکې به پرله پسې ښکته کړی شي. ۲۶- په هغه ورځ به حقیقي پاچاهي یوازې د رحمان وي. او هغه ورځ به په منکرانو ډېره سخته وي. ۲۷- او په کومه ورځ به چې ظالمان په خپلو لاسونو غاښ لګوي، وایي به چې کاش، زه د رسول په لاره تللی وای. ۲۸- های افسوس، کاشکې مې فلانی شخص نه وای ملګری کړی. ۲۹- هغه زه له نصیحته لرې کړم، له هغې وروسته چې (نصیحت) راته راغلی و. او شیطان د انسان تېر ایستونکی دی. ۳۰- او رسول به وایي چې ای زما ربه، زما قوم دا قرآن له نظره وغورځاوه.
۳۱- او په دې توګه موږ مجرمانو کې د هر نبي دښمنان جوړ کړل. او ستاسې رب د لارښوونې او مرستې کولو لپاره کافی دی.

۳۲- او انکار کونکو وویل چې په هغه پوره قرآن ولې نازل نه شو. دا په دې خاطر چې د دې په وسیله مونږ ستاسې زړونه قوي کړو او مونږ دا په دمه دمه نازل کړی دی. ۳۳- او دا خلک چې له تا هر څنګه عجیبه پوښتنه وکړي، مونږ به یې سم ځواب او بهترین وضاحت تاته ووایو. ۳۴- کوم خلک به چې پرمخې دوزخ ته وړل کیږي، د هغوی لپاره بد ځای دی. او هماغو له لارې خطا شوي دی.
۳۵- او مونږ موسی ته کتاب ورکړ. او له هغه سره مو د هغه ورور هارون مرستندوی کړ. ۳۶- بیا مونږ هغه ته وویل چې تاسي دواړه هغو خلکو ته لاړ شئ چې زمونږ آیتونه یې دروغ بللي دي. بیا مونږ هغوی (منکران) بالکل تباه کړل. ۳۷- او د نوح قوم هم مونږ ډوب کړ چې کله هغوی رسولان دروغجن وبلل او مونږ هغوی د خلکو لپاره یوه نښه کړل. او مونږ ظالمانو لپاره له درده ډک عذاب تیار کړی دی. ۳۸- او عاد او ثمود او اصحاب الرس او د هغوی ترمنځ نور ډیر قومونه. ۳۹- او مونږ په هغوی کې هر یوه ته مثالونه واورول او مونږ هر یو بالکل برباد کړ. ۴۰- او دا خلک په هغه کلي تیر شوي چې (په کوم کلي) بد کاني ورووړل شوي وو. ایا هغوی دا نه دي لیدلي. بلکې هغه خلک د بیا را پورته کېدو تمه نه لري.
۴۱- او کله چې تا ګوري نو په تا پوري خندا کوي. ایا دا هغه دی چې الله رسول را لېږلی دی. ۴۲- ده خو به مونږ له خپلو معبودانو لرې کړی وای، که مونږ پرې کلک نه وای ولاړ. او زر به هغوی ته معلومه شي کله چې هغوی عذاب وګوري چې ډیر بې لارې ځوک دی.
۴۳- ایا تا هغه کس نه دی لیدلی چې خپل خواهش یې خپل معبود کړی دی. نو ایا ته د هغه مسوولیت اخیستی شي. ۴۴- بلکې ته داسي ګڼې چې

په هغوی کې ډېر اوري او پوهېږي. هغوی خو یوازې د ځناورو غوندې دی، بلکې تر هغو هم ډېر بې‌لارې دي.
۴۵- ایا تا د خپل رب طرف ته نه دي کتلي چې هغه څنګه سیوری خپروی. او که هغه غوښتی وای نو دا به یې ودرولی وای. بیا موږ لمر په دې دلیل جوړ کړ. ۴۶- بیا موږ هغه ورو ورو خپل طرف ته را کش کړ. ۴۷- او هغه دی چې ستاسې لپاره یې شپه پرده او خوب راحت کړ او ورځ یې د پاڅېدو وخت کړ. ۴۸- او هغه دی چې د خپل رحمت نه لومړی هوا د زېرې په توګه رالېږي. او موږ له آسمانه پاکې اوبه را ښکته کوؤ. ۴۹- چې د هغو په وسیله په مړه ځمکه کې ساه واچوؤ. او هغه په خپل مخلوق کې ځناورو او انسانانو ته د څښلو لپاره ورکړو.
۵۰- او موږ هغوی ته دا په ډول ډول بیان کړي چې هغوی فکر وکړي. بیا زیاتره خلک بې ناشکرۍ نه پاتې کېږي. ۵۱- او که موږ غوښتي وای نو هر کلي ته مو وېرونکی لېږه. ۵۲- نو ته د منکرانو خبره مه منه او د دې په وسیله هغوی سره لوی جهاد وکړه.
۵۳- او هغه دی چې دوه سمندرونه یې سره روان کړي. دا خوږ دی د تندې ماتوونکی او دا تریخ دی مالګین. او د دوی ترمنځ یې یوه قوي پرده اینې ده او یو قوي بند. ۵۴- هغه دی چې انسان یې له اوبو پیدا کړ. بیا یې هغه د کورنۍ خاوند او د خسرګنۍ خاوند کړ. او ستا رب د ډېر قدرت خاوند دی.
۵۵- او هغوی الله پرېږدي او د داسې څه عبادت کوي چې نه ورته ګټه رسولای شي او نه تاوان. او منکرانو خو د خپل رب خلاف مرستندویان جوړ کړي دي. ۵۶- او موږ ته یوازې زېرې ورکونکی او وېرونکی لېږلی یې. ۵۷- ووایه چې زه په دې له تاسې اجوره نه غواړم، مګر دا چې څوک وغواړي هغه د خپل رب لاره خپله کړي.

۵۸- او په ژوندي الله، چې هېڅکله نه مري، توکل ولره او د هغه له حمد سره د هغه تسبیح کوه. او هغه د خپلو بندەګانو په ګناهونو خبرېدو لپاره کافي دی. ۵۹- چا چې آسمان او ځمکه او څه چې د دوی په منځ کې دي، په شپږو ورځو کې پیدا کړي. بیا هغه په تخت متمکن شو، نو د هغه له پېژندونکي پوښتنه وکړئ. ۶۰- او کله چې هغوی ته وویل شي چې رحمان ته سجده وکړئ نو وایي چې رحمان څه شی دی. ایا موږ هغه ته سجده وکړو چې ته یې راته وایي. او د هغوی کرکه نوره هم زیاتېږي.
۶۱- ډېر بابرکته دی هغه ذات چې په آسمان کې یې برجونه جوړ کړل او په هغه کې یې یو څراغ (لمر) او یوه ځلېدونکي سپوږمی کېښودل.
۶۲- او هغه دی چې شپه او ورځ یې یو په بل پسې راتلونکي جوړ کړل، د هغه چا لپاره چې سبق اخیستل غواړي او شکرګزاره کېدل غواړي.
۶۳- او د رحمان بندەګان هغوی دي چې په ځمکه په عاجزی ګرځېږي. او کله چې ورسره جاهلان خبرې کوي نو دوی ورته وایي چې په تاسې دي سلام وي. ۶۴- او هغوی چې د خپل رب په وړاندې په سجده او قیام شپې تېروي. ۶۵- او هغوی چې وایي ای زموږ ربه، موږ د جنهم له عذابه لرې وساته. بېشک د هغه عذاب پوره تباهي ده. ۶۶- بېشکه هغه بد ځای او بد مقام دی. ۶۷- او هغه خلک (هم) چې کله مصرف کوي نو اسراف نه کوي او نه بخیلي کوي. او د هغوی مصرف په اعتدال وي.
۶۸- او کوم خلک چې له الله بغیر بل معبود نه را بولي. او هغوی د الله له طرفه حرام کړی شوی محترم نفس نه قتلوي مګر په حق سره. او بدلمني نه کوي. او څوک چې داسې وکړي نو جزا سره به مخ شي. ۶۹- او د قیامت په ورځ به د هغو عذاب لوېږي. او هغوی به په کې تل ذلیله اوسېږي. ۷۰- خو څوک چې توبه وباسي او ایمان راوړي او نېک کارونه وکړي نو الله به د داسې خلکو بدۍ په نېکیو بدلي کړي. او الله

ښونکی، مهربان دی. ۷۱- او څوک چې توبه وباسي او نېک کا روکړي نو هغه په حقیقت کې الله ته رجوع کوي.
۷۲- او څوک چې په دروغو کارونو کې نه شاملېږي. او کله چې په کوم بې ګټې شي تېرېږي نو په درنښت تري تېرېږي. ۷۳- او هغوی داسې دي چې کله ورته د خپل رب د آیتونو په وسیله نصیحت کېږي نو هغوی پرې نه کاڼه او ړانده کېږي. ۷۴- او هغوی چې وایي ای زمونږ ربه، مونږ ته د خپلو مېرمنو او خپلو بچو له اړخه د سترګو یخوالی را عطا کړه او مونږ د پرهېزګارانو امامان کړه.
۷۵- دا هغه خلک دي چې بالاخانې به ورته ورکول شي په دې خاطر چې صبر یې کړی. او هلته به یې استقبال په دعا او سلام وشي. ۷۶- په هغه کې به تل اوسېږي. هغه د تم کېدو او اوسېدو لپاره ښه ځای دی.
۷۷- ووایه چې زما رب ستاسې پروا نه کوي. که تاسې هغه را ونه بولئ. نو تاسې چې دروغ وبالله هغه (کار) به ډېر زر وشي.

سوره الشعراء ۲۶

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- **طسم**. ۲- دا د واضح کتاب آیتونه دي. ۳- کېدای شي ته به خپل ځان هلاک کړي په دې چې هغوی ایمان را نه وړي. ۴- که مونږ وغواړو نو په هغوی به له آسمانه نښه را ښکته کړو. بیا به د هغوی اورمېرونه ورته ټیټ شي. ۵- هغوی ته د رحمان له اړخه هېڅ یو نصیحت داسې نه دی راغلی چې هغوی ته بې رُخي ونه کړي. ۶- نو هغوی دروغ بللي دي. نو اوس زر هغوی ته د هغه څه حقیقت معلوم شي چې خندا یې ور پورې کوله.

۷- ایا هغوی ځمکه نه ده لیدلي چې مونږ تري ځومره مختلف ښه ځیزونه را شنه کړي دي. ۸- بېشکه په دې کې نښه ده او په هغوی کې زیاتره خلک ایمان نه راوړي. ۹- او بېشکه ستا رب غالب دی، رحم کونکی دی.
۱۰- او کله چې ستا رب په موسی غږ وکړ چې ته ظالم قوم ته لاړ شه. ۱۱- د فرعون قوم ته، ایا هغوی نه وېرېږي. ۱۲- موسی وویل ای زما ربه، زما اندېښنه ده چې هغوی مې دروغجن ونه ګڼي. ۱۳- او زما سینه تنګېږي او زما ژبه (سمه) نه ګرځي. نو ته هارون ته پیغام ولېږه. ۱۴- او په ما باندې د هغوی یو جرم هم دی نو زه وېرېږم چې هغوی مې مړ نه کړي.
۱۵- ویې فرمایل هېڅکله نه. نو تاسي دواړه زمونږ له نښو سره لاړ شئ، مونږ له تاسي سره اورېدونکي یو. ۱۶- نو تاسي دواړه فرعون ته ورشئ او (ورته) ووایئ چې مونږ د رب العالمین رسولان یو. ۱۷- چې ته بني اسرائیل له مونږ سره (تللو ته) پرېږده. ۱۸- فرعون وویل، ایا ته مونږ په ماشومتوب کې په خپل منځ کې ونه پاللي. او تا د خپل عمر څو کلونه له مونږ سره تېر کړل. ۱۹- او تا هغه کار کړی چې کړی دي دی. او ته په ناشکرانو کې یې.
۲۰- موسی وویل، هغه وخت ما کړی وو له ما تېروتنه شوې وه. ۲۱- بیا چې زه له تاسي ووېرېدم نو وتښتېدم، بیا ماته زما رب پوهه راکړله او زه یې په رسولانو کې راوستم. ۲۲- او دا هغه احسان دی چې ته یې کوې چې تا بني اسرائیل غلامان کړل.
۲۳- فرعون وویل چې رب العالمین څه شی دی. ۲۴- موسی وویل، د آسمانونو او ځمکې رب او د هغه ټولو رب چې د دې ترمنځ دي، که ته باور کونکی یې. ۲۵- فرعون خپل ګېرچاپېره خلکو ته وویل، ایا تاسي

نه اورئ. ۲۶- موسی وویل هغه ستاسي رب هم دی. او ستاسي د تېرو مشرانو هم. ۲۷- فرعون وویل ستاسي دا رسول چې تاسي ته را لېږل شوی مجنون دی. ۲۸- موسی وویل، د مشرق او مغرب رب او څه چې د دي ترمنځ دي، که ته عقل ولري. ۲۹- فرعون وویل، که تا له ما بغیر بل څوک معبود کړ نو زه به دي بندي کړم.
۳۰- موسی وویل ایا که زه کوم واضح دلیل وړاندي کړم بیا هم. ۳۱- فرعون وویل نو هغه وړاندي کړه که رښتینی یې. ۳۲- بیا موسی خپله امساء وغورځوله نو بیځي ښکاره ښامار وو. ۳۳- او هغه چې خپل لاس را وویست نو لیدونکو ته ځلېده. ۳۴- فرعون خپلو ګېرچاپېره سردارانو ته وویل، یقیناً دا شخص ماهر جادوګر دی. ۳۵- دا غواړي چې په خپله جادو تاسي ستاسي له وطنه وباسي. نو تاسي څه مشوره راکوئ.
۳۶- دربارياتو وویل چې ده او د ده ورور ته مهلت ورکړئ. او ښار ته خبرونکي ولېږئ. ۳۷- چې هغوی درته ټول ماهر جادوګر راولي. ۳۸- نو جادوګر په یوه ټاکلي ورځ را ټول کړی شول. ۳۹- او خلکو ته وویل شول چې ایا تاسي را ټول شوئ. ۴۰- چې مونږ له جادوګرو سره مل شو که هغوی برلاسي کېدونکي وي. ۴۱- بیا چې جادوګر راغلل نو هغوی فرعون ته وویل، ایا زمونږ لپاره کوم انعام شته، که برلاسي شو. ۴۲- هغه وویل هو، په هغه صورت کي به تاسي مقربو خلکو کي راشئ.
۴۳- موسی هغوی (جادوګرو) ته وویل تاسي چې غورځوئ ویې غورځوئ. ۴۴- نو هغوی خپلي رسۍ او چوکي (لښتي) وغورځولي. او ویې ویل، د فرعون په اقبال قسم مونږ به برلاسي یو. ۴۵- بیا موسی خپله امساء وغورځوله نو سمدستي یې هغه شیان ټول وخوړل چې هغوی جوړ کړي وو. ۴۶- بیا جادوګر په سجده پرېوتل. ۴۷- هغوی وویل چې مونږ په رب العالمین ایمان راوړ. ۴۸- چې د موسی او هارون رب دی.

۴۹- فرعون وویل، تاسي هغه ومانه، له دي مخکي چې زه تاسي ته اجازه درکړم. بېشک هغه ستاسي استاد دی چې تاسي ته يې جادو در ښودلی دی. نو اوس به معلومه شي. زه به ستاسي د يوه طرف لاس او د بل طرف پښه غوڅ کړم او ټول به په دار را وځړوم. ۵۰- هغوی وویل چې هېڅ خبره نه ده. موږ به خپل مالک ته ورسېږو. ۵۱- هیله ده چې زموږ رب به زموږ خطاګاني وبښي. په دي خاطر موږ لومړی ایمان راوړونکي شو.
۵۲- او موږ موسی ته وحي ولېږله چې زموږ بنده ګان ځان سره کړه او د شپې ووځه. بېشکه ته به تعقیبېږی. ۵۳- نو فرعون ښارونو ته خبرونکي (جارچیان) ولېږل. ۵۴- دا خلک وړه ډله ده. ۵۵- او موږ ته يې غوسه راوستي ده. ۵۶- او موږ يوه مستعده ډله يو. ۵۷- نو موږ هغوی له باغونو او چینو وویستل. ۵۸- او له خزانو او ښو ودانیو- ۵۹- داسي وشول. او موږ بني اسرائیل د هغو ځیزونو وارثان کړل.
۶۰- نو هغوی د لمرخاته په وخت ورپسي شول. ۶۱- بیا چې دواړه ډلي سره مخامخ شوې نو د موسی ملګرو وویل چې موږ خو ګېر شو. ۶۲- موسی وویل چې هېڅکله نه، بېشکه زما رب له موږ سره دی. هغه به راته لار را وښيي. ۶۳- بیا موږ موسی ته وحي وکړله چې سپند په خپله امساء ووهه. نو هغه ښېل ښېل شو او هره برخه داسي شوه لکه لوړ غر. ۶۴- او موږ بله ډله هم هغه ته نږدي کړله. ۶۵- او موږ موسی او څوک چې هغه سره وو ټول وساتل. ۶۶- بیا مو نور غرق (ډوب) کړل. ۶۷- بېشکه په دي کي نښه ده. او په هغوی کي زیاتره منونکي نه دي. ۶۸- او بېشکه ستا رب قوي او د رحمت خاوند دی.
۶۹- او هغوی ته د ابراهیم کیسه وکړه. ۷۰- چې کله هغه خپل پلار او خپل قوم ته وویل چې تاسي د څه شي عبادت کوئ. ۷۱- هغوی وویل

چې مورِ د بُتانو عبادت کوو او مورِ به په همدې (کار) کلک ولاړ یو.
۷۲- ابراهیم وویل، ایا دوی ستاسي اوري کله چې تاسي دوی را بولئ.
۷۳- بیا درته ګټه تاوان در رسولای شي. ۷۴- هغوی وویل چې بلکې
مورِ خپل پلار نیکه په همدې (کار) لګیا لیدلي دي.
۷۵- ابراهیم وویل، ایا تاسي هغه شیان لیدلي دی چې تاسي یې عبادت
کوئ. ۷۶- تاسي هم او ستاسي مشران هم. ۷۷- دا ټول زما دښمنان دي
بې له یوه رب‌العالمین نه. ۷۸- چې زه یې پیدا کړی یم، بیا هغه ماته
لارښوونه کوي. ۷۹- او څوک چې ماته خوراک او څښاک راکوي. ۸۰-
او زه چې ناروغ یم نو هغه شفا راکوي. ۸۱- او ما به مړ کوي بیا به مې
ژوندی کوي. ۸۲- او هغه چې زه تري تمه لرم چې د بدل په ورځ زما
خطاګاني را وبښي.
۸۳- ای زما ربه، ماته حکمت را کړه او په نېکو خلکو کې مې شامل
کړه. ۸۴- او په راتلونکو نسلونو کې ښه نوم راکړه. ۸۵- او ما د نعمت
د باغ د وارثانو په ډله کې کړه. ۸۶- او زما پلار وبښه، بېشکه هغه په
ګمراهانو کې دی. ۸۷- او ما په هغه ورځ مه رسوا کوه چې کله خلک
(بیا) را پورته کېږي. ۸۸- په کومه ورځ به چې نه مال په کار راځي او
نه اولاد. ۸۹- مګر یوازې هغه چې الله ته یې روغ زړه راوړی وي.
۹۰- او جنت به وپرېدونکو ته نږدې یوړل شي. ۹۱- او جهنم به
ګمراهانو ته ښکاره کړی شي. ۹۲- او هغوی ته به وویل شي، څه شول
هغوی چې تاسي یې عبادت کاوه. ۹۳- له الله پرته. ایا هغوی به تاسي
سره مرسته وکړي، یا هغوی خپل ځان ساتلای شي. ۹۴- بیا به هغه
(دوزخ) ته پرمخې وغورځول شي. ۹۵- او هغه ګمراه خلک او د ابلیس
لښکر، ټول. ۹۶- هغوی به هلته له یو بل سره په جنګ وایي. ۹۷- په الله
قسم، مورِ په ښکاره ګمراهۍ کې وو. ۹۸- چې ته مو له رب العالمین

سره برابرولی. ۹۹- او موږ خو مجرمانو له لارې بې لارې کړو. ۱۰۰- اوس زموږ هېڅ شفاعت کونکی نشته. ۱۰۱ او نه مخلص ملګری.
۱۰۲- نو کاشکې موږ یو ځل بیا ولېږل شو چې د ایمان راوړونکو له ډلې شو. ۱۰۳- بېشکه په دې کې نښه ده. او په هغوی کې زیاتره خلک ایمان راوړونکي نه دي. ۱۰۴- او بېشکه ستا رب قوي او د رحمت خاوند دی.
۱۰۵- د نوح قوم رسولان دروغجن وبلل. ۱۰۶- کله چې د هغوی ورور نوح هغوی ته وویل، ایا تاسي نه وېرېږئ. ۱۰۷- زه ستاسي لپاره امانتدار رسول یم. ۱۰۸- نو تاسي له الله ووېرېږئ، او زما خبره ومنئ. ۱۰۹- او زه په دې (کار) له تاسي څه اجر نه غواړم. زما اجر یوازې له رب العالمین سره دی.
۱۱۰- نو تاسي له الله ووېرېږئ او زما خبره ومنئ. ۱۱۱- هغوی وویل چې ایا موږ تا ومنو، سره د دې چې ستا پیروي رذیلو خلکو کړې ده. ۱۱۲- نوح وویل زه څه خبر وم چې هغوی څه کول. ۱۱۳- د هغوی حساب خو زما د رب په ذمه دی، که تاسي پوه شئ. ۱۱۴- زه د مومنانو لرې کونکی نه یم. ۱۱۵- زه خو یوازې ښکاره وېرونکی یم.
۱۱۶- هغوی وویل چې ای نوحه که ته منع نه شوې نو حتماً به سنګسار کړی شې. ۱۱۷- نوح وویل چې ای زما ربه، زما قام زه دروغجن بللی یم. ۱۱۸- نو ته زما او د هغوی ترمنځ واضح فیصله وکړه. او ما او ماسره چې کوم مومنان دي هغوی وساته. ۱۱۹- بیا موږ هغه او د هغه ملګري په یوه ډکه کښتۍ کې وساتل. ۱۲۰ بیا مو له هغه وروسته پاتې خلک غرق کړل. ۱۲۱- یقیناً په دې کې نښه ده، او په هغوی کې زیاتره خلک منونکي نه دي. ۱۲۲- او بېشکه ستا رب قوي دی، د رحمت خاوند دی.

۱۲۳- عاد رسولان دروغجن وبلل. ۱۲۴- کله چې د هغوی ورور هود ورته وویل چې ایا تاسې نه وېرېږئ. ۱۲۵- زه ستاسې لپاره معتبر رسول یم. ۱۲۶- نو له الله ووېرېږئ او زما خبره ومنئ. ۱۲۷- او زه په دې (کار) له تاسې کومه بدله نه غواړم. زما بدله له رب العالمین سره ده. ۱۲۸- ایا تاسې په لوړه ځمکه یو بې‌حاصله یادګار ودانۍ جوړوئ. ۱۲۹- او لویي لویي مانۍ آبادوئ. ګویا تل به ژوندي یئ. ۱۳۰- او کله چې په چا لاس اچوئ نو د جبار غوندې یې نیسئ. ۱۳۱ نو تاسې له الله ووېرېږئ او زما خبره ومنئ. ۱۳۲- او له هغه الله وېرېږئ چې تاسې ته یې له هغو شیانو مرسته رسولې چې تاسې یې پېژنئ. ۱۳۳- هغه تاسې سره د اولاد او ځارویو (په درکولو) مرسته وکړله. ۱۳۴- او په باغونو او چینو. ۱۳۵- زه په تاسې د یوې لویې ورځې له عذاب وېرېږم.
۱۳۶- هغوی وویل، مور لپاره یو ډول ده، که ته مور ته نصیحت وکړې او که نصیحت کونکی نه شې. ۱۳۷- دا خو د پخوانیو خلک هسې عادت دی. ۱۳۸- او په مور هېڅکله عذاب نه راځي. ۱۳۹- نو هغوی دا دروغ وبالله. بیا مور هغوی هلاک کړل، بېشکه په دې کې نښه ده. او په هغوی کې زیاتره خلک منونکي نه دي. ۱۴۰- او بېشکه ستا رب قوي، د رحمت خاوند دی.
۱۴۱- ثمود رسولان دروغجن وبلل. ۱۴۲- کله چې د هغوی ورور صالح ورته وویل چې ایا تاسې نه وېرېږئ. ۱۴۳- زه ستاسې لپاره معتبر رسول یم. ۱۴۴- نو تاسې له الله ووېرېږئ او زما خبره ومنئ. ۱۴۵- او زه په دې (کار) له تاسې څه بدله نه غواړم. زما بدله خو یوازې رب العالمین سره ده. ۱۴۶- ایا تاسې به په دې ځیزونو کې بې غمه اوسېدو ته پرېښودل شئ چې دلته دي. ۱۴۷- په باغونو او چینو کې. ۱۴۸- او په کروندو کې او له شربت ډکو غونچو کجورو کې ۱۴۹- او تاسې

غرونه تراشئ او په ویاړ په کې کورونه جوړوئ. ۱۵۰- نو له الله ووپرېږئ او زما خبره ومنئ ۱۵۱- او له حده د وتونکو خبره مه منئ. ۱۵۲- چې په ځمکه فساد کوي او اصلاح نه کوي.
۱۵۳- هغوی وویل، په تاسي خو چا جادو کړی دی. ۱۵۴- ته خو زموږ غوندې انسان یې نو ته کومه نښه راوړه که رښتینی یې. ۱۵۵- او صالح وویل چې دا یوه اوښه ده. د دې لپاره د اوبو څښلو یو وار دی. او د یوې ټاکلې ورځې وار ستاسي لپاره دی. ۱۵۶- او هغه په بدۍ مه ځوروئ ګني د یوې لویې ورځ عذاب به تاسي ونیسي. ۱۵۷- او بیا هغوی له اوښې پښې پرې کړې، بیا هغوی پښېمانه شول. ۱۵۸- بیا هغوی عذاب ونیول. بېشکه په دې کې نښه ده او په هغوی کې زیاتره منونکي نه دي. ۱۵۹- بېشکه ستاسي رب قوي دی، د رحمت خاوند دی.
۱۶۰- د لوط قوم رسولان دروغجن وبلل. ۱۶۱- کله چې د هغوی ورور لوط ورته وویل، ایا تاسي نه وپرېږئ. ۱۶۲- زه ستاسي لپاره معتبر رسول یم. ۱۶۳- نو له الله ووپرېږئ او زما خبره ومنئ. ۱۶۴- زه په دې (کار) له تاسي بدله نه غواړم، زما بدله له رب العالمین سره ده. ۱۶۵- ایا تاسي د دنیا په خلکو کې نرانو ته ځئ. ۱۶۶- او ستاسي رب چې تاسي لپاره کومې مېرمنې پیدا کړي هغوی پرېږدئ، بلکې تاسي له حده تېرېدونکي خلک یئ.
۱۶۷- هغوی وویل چې ای لوطه، که ته منع نه شوې نو حتماً به وشړل شې. ۱۶۸- هغه وویل زه ستاسي له عمله سخت بېزار یم. ۱۶۹- ای زما ربه، ته ما او زما د کورنۍ غړي د هغوی د عمل نه وساته. ۱۷۰- نو موږ هغه او د هغه د کورنۍ ټول غړي وساتل. ۱۷۱- مګر یوه زړه ښځه چې په پاتې کېدونکو کې پاتې شوه. ۱۷۲- بیا موږ نور هلاک کړل. ۱۷۳- او موږ په هغوی (د کانو) باران ووروه. نو څومره بد و هغه

باران چې په هغوی وورښده چې وېرول شوي وو. ۱۷۴- بېشکه په دې کې نښه ده. او په هغوی کې زياتره منونکي نه دي. ۱۷۵- او بېشکه ستا رب قوي دی، د رحمت خاوند دی.
۱۷۶- اصحابِ ايکه رسولان دروغجن وبلل. ۱۷۷- کله چې شعيب ورته وويل چې ايا تاسې نه وېرېږئ. ۱۷۸- ستاسې لپاره معتبر رسول يم. ۱۷۹- نو له الله ووېرېږئ او زما خبره ومنئ. ۱۸۰- او زه په دې (کار) له تاسې بدله نه غواړم. زما بدله له رب العالمين سره ده. ۱۸۱- نو تاسې پوره پوره ناپ (اندازه) کوئ او په تاوان رسوونکو کې مه راځئ. ۱۸۲- او په سمه تله تول کوئ. ۱۸۳- او خلکو ته د هغوی څيزونه لږ مه ورکوئ او په ځمکه فساد مه خپروئ. ۱۸۴- او له هغه ذات ووېرېږئ چې تاسې يې پيدا کړي يئ او تېر نسلونه هم.
۱۸۵- هغوی وويل په تا خو چا جادو کړی دی. ۱۸۶- او ته زمونږ غوندې انسان يې. او مونږ تا له دروغجنو خلکو ګڼو. ۱۸۷- نو په مونږ باندې له آسمانه کومه ټوټه را وغورځوه که ته رښتينی يې. ۱۸۸- شعيب وويل زما رب ښه پوهيږي چې تاسې څه کوئ. ۱۸۹- نو هغوی دا دروغجن وبالله. بيا هغوی د وريځي د ورځ عذاب ونيول. ۱۹۰- بېشکه هغه د يوې لويې ورځې عذاب و. بېشکه په دې کې نښه ده او په هغوی کې زياتره منونکي نه دي. ۱۹۱- او بېشکه ستا رب قوی دی، د رحمت خاوند دی.
۱۹۲- او بېشکه دا د رب العالمين نازل کړی کتاب دی. ۱۹۳- دا امانتداره ملايکې ځان سره را ښکته کړی دی. ۱۹۴- ستا په زړه چې ته په وېرونکو کې کې راشی. ۱۹۵- په صافه عربي ژبه. ۱۹۶- او د دې يادونه په تېرو کتابونو کې ده. ۱۹۷- او ايا د هغوی لپاره دا نښه نه ده چې دا د بني اسرائيلو عالمان پېژني.

۱۹۸- او که مورِ دا په کوم عجمي نازل کړی وای. ۱۹۹- بیا هغه دا لوستی او اورولی وای نو هغوی به پرې ایمان نه راوړلای. ۲۰۰- په دې توګه مورِ ایمان نه راوړل د مجرمانو په زړونو کې اچولي دي. ۲۰۱- دا خلک ایمان نه راوړي تر څو چې سخت عذاب ونه ویني. ۲۰۲- نو هغه به پرې ناڅاپه را شي او دوی ته به خبر هم نه وي. ۲۰۳- بیا به هغوی ووایي چې ایا مورِ ته لږ مهلت راکول کېدای شي.
۲۰۴- ایا هغوی زمورِ عذاب زر غواړي. ۲۰۵- ووایه که مورِ هغوی ته څو کاله ګټه ورسوؤ. ۲۰۶- او بیا په هغوی هغه څه راشي چې له کوم شي وېرول کېږي. ۲۰۷- نو دا ګټه به د هغوی څه په کار راشي. ۲۰۸- او مورِ یو کلی هم نه دی هلاک کړی، مګر د هغوی لپاره وېرونکي وو. ۲۰۹- د یادونې لپاره، او مورِ ظالمان نه یو. ۲۱۰- او دا شیطان ځان سره نه دی را ښکته کړی. ۲۱۱- او نه دا (کار) د هغه لایق دی. او نه هغه داسي کولای شي. ۲۱۲- او هغوی د دې له اورېدو منع شوي دي.
۲۱۳- نو ته له الله سره بل معبود مه را بوله چې په جزا لیدونکو کې به راشی. ۲۱۴- او خپل نږدې خپلوان ووېروه. ۲۱۵- او د هغو خلکو لپاره لاسونه پرانیستي ونیسه چې په مومنانو کې داخلېږي او ستا پیروي کوي. ۲۱۶- که هغوی ستا نافرماني وکړي نو ووایه تاسي چې څه کوئ زه له دې بري یم. ۲۱۷- او په قوي او مهربان الله توکل وکړه. ۲۱۸- هغه چې تا ګوري کله چې ته ودرېږي (په لمانځه). ۲۱۹- او له لمونځ کونکو سره ستا نقل و حرکت. ۲۲۰- بېشکه هغه اورېدونکی او پوهېدونکی دی.
۲۲۱- ایا زه تاسي ته ووایم چې شیطان په چا را کوزېږي. ۲۲۲- هغه په هر دروغجن ګنهګار را کوزېږي. ۲۲۳- هغه غوږ ږدي او په هغو کې زیاتره دروغجن دي. ۲۲۴- او په شاعرانو پسې بې لارې خلک ځي. ۲۲۵- ایا تاسي نه ګورئ چې هغوی په هره دره کې هسې ګرځېږي.

۲۲۶- او هغوی هغه څه وایي چې کوي یې نه. ۲۲۷- مګر چا چې ایمان راوړ او نېک کارونه یې وکړل او هغوی الله ډېر یاد کړ او هغوی انتقام واخیست له هغې وروسته چې ظلم پرې وشو. او ظلم کونکو ته به زر معلومه شي چې دوی به څه ډول ځای ته ور ستنېږي.

سوره النمل ۲۷

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- **طس**. دا آیتونه دي د قرآن او یوه واضح کتاب. ۲- لارښوونه او زېرې د ایمان خاوندانو لپاره. ۳- هغوی چې لمونځونه کوي او زکات ورکوي او په آخرت ایمان لري. ۴- ځوک چې په آخرت ایمان نه لري د هغوی کارونه ورته موږ ښایسته کړي دي، نو هغوی سرګردانه ګرځي. ۵- دا هغه خلک دي چې ورته بده جزا ده او په آخرت کې به سخت په تاوان کې وي. ۶- او بېشکه قرآن تاته د یوه حکیم او علیم (ذات) له اړخه درکول کېږي.
۷- او کله چې موسی د خپلې کورنۍ غړو ته وویل چې ما یو اور لیدلی دی. زه له هغه ځایه څه خبر راوړم یا تري سکروټه راوړم چې تاسي تاوده شئ. ۸- بیا چې هغه هلته ور ورسېده نو غږ ورته وشو چې مبارک دی هغه چې په اور کې دی او هغه چې په څنګ کې یې دی. او الله پاک دی چې د ټول جهان رب دی.
۹- ای موسی، دا زه یم الله، قوي حکیم. ۱۰- او ته خپله امساء وغورځوه. بیا چې ده (موسی) هغه (امساء) په حرکت ولیدله لکه مار چې وي، نو هغه تري مخ واړوه او په وروسته پسې یې ونه لیدل. ای موسی، مه وېرېږه، زما په حضور کې پېغمبران نه وېرېږي. ۱۱- مګر چا چې زیاتی وکړ. بیا هغه له بدۍ وروسته هغه په نېکۍ بدله کړله، نو زه

ښونکی، مهربان یم. ۱۲- او ته خپل لاس ګرېوان ته ننباسه، هغه به بې عېبه سپین راووځي. له دي دواړو ښنو سره فرعون او د هغه قوم ته ورشه. ښېشکه هغوی نافرمانه خلک دي. ۱۳- نو کله چې هغوی ته زمور ښکاره ښني راغلي، هغوی وویل چې دا ښکاره جادو دی. ۱۴- او هغوی تري انکار وکړ، سره د دې چې د هغوی زړونو په دې یقین کړی و، د ظلم او غرور له وجې. نو وګوره څنګه بد انجام شو د مفسدینو.
۱۵- او مور داؤد او سلېمان ته علم عطا کړ. او هغوی دواړو وویل چې د الله شکر دی چې مور ته يي په خپلو ډېرو ایمانداروبندهګانو فضیلت راکړ. ۱۶- او د داؤد وارث سلېمان شو. او ويې ویل چې ای خلکو، مور ته د مرغانو ژبه را ښودل شوې ده، او مور ته هر ډول څیزونه را کول شوي. ښېشکه دا واضح فضل دی.
۱۷- او د سلېمان لپاره د هغه لښکر راتول کړی شو، جنات او انسانان او مرغان، بیا د هغوی ډلي جوړېدې. ۱۸- تر دې چې کله هغوی د مېږو دري ته ورسېدل. یوه مېږي وویل، ای مېږیانو، خپلو سوړو ته ننوځئ، هسې نه چې سلېمان او د هغه لښکر مو د پښو لاندې کړي او هغوی خبر هم نه شي. ۱۹- نو سلېمان د هغه په خبره په خندا شو او ويې ویل ای مېږیانو، ای زما ربه ماته توفیق راکړه چې زه ستا د نعمت شکر پر ځای کړم چې تا په ما او زما په مور او پلار کړی دی او دا چې زه نېک کارونه وکړم چې ستا خوښي او په خپل رحمت ته ما په نېکو بندهګانو کې داخل کړه.
۲۰- او سلېمان چې د مرغانو ارزونه وکړله، نو ويې ویل، څه خبره ده چې هدهد نه ګورم. ۲۱- ایا هغه چېرته غائب شوی دی. زه به ورته سخته جزا ورکړم. یا به يي حلال کړم، یا دې را ته کوم ښکاره دلیل راوړي. ۲۲- ډېر وخت نه و تېر شوی چې هغه راغی او ويې ویل، ما

د یوه داسي شي خبر راوړی چي ته پرې خبر نه وی. او ما له سبا یو پوخ خبر راوړی دی. ۲۳- ما ومونډل چې یوه ښځه په هغوی پاچاهي کوي او هغي ته هر څه ورکول شوي دي. او د هغي یو لوی تخت دی. ۲۴- ما هغه او د هغي قوم ومونډل چې لمر ته سجده کوي له الله پرته. او شیطان د هغوی اعمال هغوی ته ښایسته کړي، بیا یې هغوی له سمې لارې منع کړل، نو هغوی لاره نه مومي. ۲۵- چې هغوی الله ته سجده ونه کړي، هغه چې د آسمانونو او ځمکې پټ شیان را وباسي او هغه پوهیږي په هغه څه چې تاسي یې پټوئ او هغه څه چې تاسي یې ښکاره کوئ. ۲۶- الله، له هغه بغیر بل معبود نشته. د عرش عظیم مالک.
۲۷- سلیمان وویل، موږ به وګورو چې ته رښتیا وایې، که په دروغجنو کې یې. ۲۸- زما لیک یوسه. بیا هغه د هغو خلکو لپاره وغورځوه. بیا تري لرې شه. بیا وګوره چې هغوی څه کوي. ۲۹- ملکه سبا وویل چې ای درباریانو، ماته یو باعزته لیک را اچول شوی دی. ۳۰ د سلیمان له اړخه دی. او هغه (لیک) دی (چې): شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربانه او د رحم خاوند دی. ۳۱- چې ته زما په مقابل کې سرکشي مه کوه او په اطاعت ماته راشه. ۳۲- ملکي وویل چې ای درباریانو، په دې معامله کې ماته نظر راکړئ. زه په یوه معامله کې هم فیصله نه کوم تر هغې چې تاسي موجود نه یئ. ۳۳- هغوی وویل، موږ زورور یو. او کلک جنګیالي هم. او فیصله ستا په لاس کې ده. نو تاسي وګورئ چې څه حکم را کوئ. ۳۴- ملکي وویل پاچایان چې کله کوم کلي ته ننوځي نو هغه (ځای) ورانوي او د عزت خاوندان ذلیله کوي. او همداسي به دا خلک هم وکړي. ۳۵- او زه هغوی ته یوه ډالۍ لیږمه، وبه ګورو چې سفیر څه ځواب راوړي.

۳۶- بیا چې سفیر سلیمان ته ورسېده، هغه (ورته) وویل چې تاسي له ماسره د مال مرسته کول غواړئ. نو الله چې ماته څه راکړي هغه تر دې غوره دي چې تاسي له يې راکړي. بلکې تاسي په خپله ډالۍ خوشحاله یئ. ۳۷- بېرته هغوی ته لاړ شه. موږ به پرې داسي لښکر ور وړو چې هغه به يې مقابله ونه کړی شي او موږ به هغوی له هغه ځایه په بې عزتۍ را وباسوو . او هغوی به خوار شي.
۳۸- سلیمان وویل چې ای درباریانو، په تاسي کې به څوک هغه تخت ماته راوړي له هغې مخکې چې هغه خلک مطیع شي او ماته راشي.
۳۹- په جناتو کې یوه دیو وویل، زه به يې درته راوړم تر هغې مخکې چې ته له خپل ځایه پورته شي، او زه په هغه قدرت لرونکی، امانتدار یم. ۴۰- چا سره چې د کتاب یو علم وو هغه وویل، زه به ستا د سترګو رپولو نه مخکې هغه را ورسوم. بیا چې هغه تخت له ځان سره ایښي ولیده نو ویې ویل، دا زما د رب فضل دی. چې هغه ما وازمایي چې زه شکر کوم که ناشکري. او څوک چې شکر وکړي هغه د ځان لپاره شکر کوي. او څوک چې ناشکري وکړي نو زما رب بې نیازه دی، د کرم خاوند دی.
۴۱- سلیمان وویل چې د دې تخت بڼه بدله کړئ، ګورو چې هغه پوهیږي، که په هغو خلکو کې راځي چې نه پوهیږي. ۴۲- نو کله چې هغه راغلله وپوښتل شوه چې ایا ستا تخت داسي دی. هغې وویل، ګویا چې دا هماغه دی. او موږ ته له مخکې معلومه شوې وه. او موږ په فرمانبردارانو کې یو. ۴۳- او هغه (سلیمان) هغه (ملکه) له هغو شیانو منع کړله چې له الله بغیر يې د هغو عبادت کاوه. هغه په منکرو خلکو کې وه. ۴۴- هغې ته وویل شول چې مانۍ ته ننوځه. نو کله چې هغې (مانۍ) ولیدله داسي يې وګڼل چې دا ګني ژورې اوبه دي او خپلې دواړه پنډۍ يې بښکاره کړې.

سلېمان وويل، دا خو مانۍ ده چې له شيشو جوړه شوې ده. هغې وويل ای زما ربه، ما په خپل ځان ظلم وکړ. او ما له سلېمان سره اوس په رب العالمين ايمان راوړ.
۴۵- او مور ثمود ته د هغوی ورور صالح ولېږه، چې د الله عبادت وکړئ، بيا هغوی دوه ډلې او خپلو کې په جنګ شول. ۴۶- هغه وويل چې ای زما د قوم خلکو، تاسي له نېکۍ مخکې بدۍ ته ولې تادي کوئ. تاسي له الله ببښنه ولې نه غوائ چې رحم در باندې وشي. ۴۷- هغوی وويل، مور خو تا او ستا ملګري منحوس ګڼو. هغه وويل چې ستاسي بد قسمت له الله سره دی بلکې تاسي ازمايل کېږئ.
۴۸- او په ښار کې نهه[9] کسان وو چې په ځمکه يې فساد کاوه او د اصلاح کار يې نه کاوه. ۴۹- هغوی وويل تاسي ټول په الله قسم وکړئ چې مور به دا او د ده خلک په پټه وژنو. بيا به يې ولي ته ووايو چې مور د ده د کورنۍ د غړو د وژل کېدو په وخت نه وو. او بېشکه مور رښتيني يو. ۵۰- او هغوی يو تدبير وکړ او مور هم يو تدبير وکړ او هغوی خبر هم نه شول. ۵۱- نو وګوره چې د هغوی د تدبير انجام څنګه شو. مور هغوی او د هغوی ټول قوم هلاک کړ. ۵۲ نو دا دې د هغوی کورونه وران پراته دي د هغوی د ظلم په سبب. بېشکه په دې کې سبق دی د هغو خلکو لپاره چې پوهېږي. ۵۳- او مور هغه خلک وساتل چې ايمان يې راوړ او ووېرېدل.
۵۴- او لوط چې کله يې خپل قوم ته وويل، ايا تاسي بې حيايي کوئ او تاسي ګورئ. ۵۵. ايا تاسي له نرانو سره شهوت سرۍ، ښځې پرېږدئ، بلکې تاسي ناپوه يئ. ۵۶- بيا د هغه د قوم ځواب له دې بغير بل نه و چې هغوی وويل، د لوط کورنۍ له دې کلی وباسئ، دوی ځانونه پاک ګڼي.

۵۷- بيا موږ هغه او د هغه خلک وساتل بې د هغه له مېرمني چې شاته پاتې کېدل يې موږ ټاکلي وو. ۵۸- او موږ پر هغوی يو وېرونکی باران ووروه. نو څومره سخت و هغه باران چې هغوی ترې خبر کړی شوي وو. ۵۹- ووايه حمد د الله لپاره دی او سلام د هغه په هغو بندەګانو چې هغه غوره کړي دي. ايا الله غوره دی که هغه چې تاسي يې ورسره شريکوئ.
* ۶۰- هغه څوک دی چې آسمانونه او ځمکه يې پيدا کړل. او تاسي لپاره يې له آسمانه اوبه را ښکته کړی. بيا موږ له هغه ښاپست لرونکي باغونه را شنه کړل. ستاسي دا وس نه وو چې هغه وني را شنې کړئ. ايا له الله سره بل معبود شته. بلکې هغه له لارې منحرف شوي خلک دي. ۶۱- نو چا ځمکه د ودرېدو لايقه کړله او په هغې (ځمکه) يې سيندونه روان کړل. او د هغې لپاره يې غرونه جوړ کړل. او هغه د سمندرونو ترمنځ پرده واچوله. ايا له الله سره بل معبود شته، بلکې د هغوی زياتره خلک نه پوهيږي.
۶۲- څوک دی چې د بېکسو فرياد اوري او د هغوی خفګان لرې کوي. او تاسي د ځمکې ځای ناستي کوي. ايا له الله بغير بل معبود شته. تاسي ډېر لږ نصيحت مومئ. ۶۳- څوک دی چې تاسي ته د وچې او سمندر په تيارو کې لار در ښيي. او څوک له خپل رحمت مخکې هوا د زېرې په توګه در لېږي. ايا له الله سره بل معبود شته. الله تر هغه ډېر لوړ دی چې هغوی يې له ده سره شريک ګڼي. ۶۴- څوک دی چې لومړی د پيداښت پيل کوي او بيا يې سلسله پيلوي. او څوک تاسي ته له آسمانه او ځمکې روزي درکوي. ايا له الله سره بل معبود شته. ووايه خپل دليل راوړئ که تاسي رښتيني يئ.

۶۵- ووایه چې له الله پرته، په آسمانونو او ځمکه څوک د غیب علم نه لري. او هغوی نه پوهیږي چې کله به را پورته کیږي. ۶۶- بلکې د آخرت په باب د هغوی علم ودرپدلی دی. بلکې د هغه په هکله په شک کې دي. بلکې هغوی تري ړانده دي. ۶۷- انکار کونکو وویل، ایا کله چې مور خاوري شو او زمور پلار نیکه هم، نو مور به بیا له ځمکې را ویستل کیږو. ۶۸- د دې وعده مور سره هم شوې ده او له دې مخکې زمور پلار نیکه سره هم. دا یوازې د تېرو خلکو کیسې دي. ۶۹- ووایه چې په ځمکه وګرځئ، او وګورئ چې د مجرمانو انجام څنګه شوی دی. ۷۰- او ته په هغوی مه خفه کیږه او د هغوی تدبیرونو ته زړه مه تنګوه. ۷۱- او هغوی وایي چې دا وعده به کله راځي که ته رښتینی یې. ۷۲- ووایه د کوم شي تادي چې تاسي کوئ کېدای شي یوه برخه یې تاسي ته را نږدې وي. ۷۳- او بېشکه ستا رب په خلکو لوی فضل کونکی دی، مګر په هغوی کې زیاتره شکر نه وباسي. ۷۴- او بېشکه ستا رب ښه پوهیږي چې څه د هغوی په سینو کې پټ دي او څه هغوی ښکاره کوي. ۷۵- او د آسمانونو او ځمکې داسې پټ څه نشته چې په یوه واضح کتاب کې ثبت نه وي.
۷۶- بېشکه دا قرآن بني اسرائیلو ته ډېر څه واضح کوي چې هغوی په کې اختلاف کاوه. ۷۷- او دا هدایت او رحمت دی د ایمان خاوندانو ته. ۷۸- بېشکه ستا رب به د خپل حکم په وسیله د هغوی تر منځ فیصله وکړي او هغه قوي او پوهېدونکی دی. ۷۹- نو په الله توکل کوئ. بېشکه ته ښکاره په حقه یې. ۸۰- ته مړو ته نه شي اورولی او نه کڼو ته خپله خبره رسولای شي چې کله هغوی په شا لاړ شي. ۸۱- او نه ته ړندو ته د هغوی له ګمراهۍ د ساتنې لپاره لار ښودلای شي. ته خو یې یوازې

هغو ته اورولای شي چې زمور په آيتونو ايمان راوړي، بيا فرمانبرداره کيږي.
۸۲- او کله چې په هغوی خبره راشي نو مور به د هغوی لپاره له ځمکې دابّه (غيرانساني مخلوق) را وباسو چې هغوی سره به خبرې کوي، دې خلکو زمور په آيتونو ايمان نه درلود. ۸۳- او په کومه ورځ به چې له هر امته يوه ډله هغه خلک را ټول کړو چې زمور آيتونه يې دروغ بلل، بيا به د هغوی ډلبندي کيږي. ۸۴- تر دې چې کله هغوی راشي نو الله به ووايي چې تاسي زما آيتونه دروغ بللي حال دا چې ستاسي په علم کې هغه نه شول راتللی، يا ووايئ چې تاسي څه کول. ۸۵- او په هغوی به خبره پوره شي په دې خاطر چې هغوی ظلم کړی، نو هغوی به هېڅ نه شي ويلی. ۸۶- ايا هغوی ونه ليدل چې مور شپه جوړه کړله چې خلک په کې آرام وکړي. او ورځ چې هغوی په کې وګوري. بېشکه په دې کې نښې دي د هغو لپاره چې ايمان لري.
۸۷- او په کومه ورځ چې صور پوو شي نو په وېره به شي څه چې په آسمانونو کې دي او څه چې په ځمکه دي مګر هغوی چې الله يې وغواړي. او ټول به هغه ته راشي په عاجزۍ. ۸۸- او ته چې غرونه ګوري داسي ګڼي چې په خپل ځای ولاړ دي، او هغوی به روان شي داسي لکه وريځې چې ګرځي. داسي دی د الله کار چې هر څه يې محکم کړي دي. بېشکه هغه پوهېږي تاسي چې څه کوئ. ۸۹- څوک چې نېکي راوړي نو هغه ته تر دې غوره ده، او هغه به په هغه ورځ له وېرې خوندي وي. ۹۰- او څوک چې بدي راوړي نو داسي خلک به پرمخې اور ته وغورځول شي. تاسي د هغه څه بدله اخلئ چې تاسي کول.
۹۱- ماته دا حکم شوی چې په دې ښار کې د رب عبادت وکړم چې دا يې محترم کړی دی او هر څه د هغه دي. او ماته حکم شوی دی چې زه

په فرمانبردارو کې شم. ۹۲- او دا چې قرآن واوروم. بیا چې څوک په لار شي هغه به د ځان لپاره په لار شي او څوک چې ګمراه شي نو (ورته) ووایه چې زه خو یوازې د وېرونکو له ډلې یم. ۹۳- او ووایه چې ټول تعریفونه الله لره دي، هغه به تاسې ته خپلې نښې در وښیي او تاسې به یې وپېژنئ، او ستاسې رب له هغه څه بې خبره نه دی چې تاسې یې کوئ.

سوره القصص ۲۸

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- **طسم.** ۲. دا د واضح کتاب آیتونه دي. ۳- موږ د موسی او فرعون ځینې حالت تا ته سم سم بیانوو، د هغو خلکو لپاره چې ایمان یې راوړی. ۴- بېشکه فرعون په ځمکه سرکشي وکړله. او هغه د دې استوګن په ډلو تقسیم کړل. په هغو کې یې یوه ډله کمزورې وساتله. د هغوی هلکان به یې حلالول او ښځې یې ژوندۍ ساتلې. بېشکه هغه په فساد کونکو کې و.
۵- او موږ غواړو په هغو خلکو احسان وکړو چې په ځمکه کمزورې کړی شوي وو او هغوی سرداران کړو او وارثان کړو. ۶- او هغوی ته په ځمکه اقتدار ورکړو. او فرعون او هامان او لښکرو ته له هغوی هغه څه وښیوو چې دوی تري په وېره کې وو.
۷- او موږ د موسی مور ته الهام وکړ چې هغه ته شیدي ورکړه. بیا که یې درسره په اړه وېره وه نو هغه سیند ته وغورځوه. او مه اندېښنه کوه او مه خفه کېږه. موږ به دا ېېرته تاته را ستون کړو. او هغه به د پېغمبرانو په ډله کې راوړو. ۸- بیا هغه د فرعون کورنۍ پورته کړ، چې د هغوی لپاره دښمن شي او د غم لامل یې شي. بېشکه فرعون او هامان او د هغه لښکر خطاکار و. ۹- او د فرعون مېرمني وویل چې دا د سترګو یخوالی

دی، زما لپاره او تا لپاره. دا مه وژنه. څه عجبه ده که دا موږ ته ګټه را ورسوي یا موږ دا زوی کړو. او هغوی نه پوهیدل.
۱۰- او د موسی د مور زړه ناآرامه شو. نږدې وه چې هغه (موضوع) یې واضحه کړی وای که موږ یې که موږ د هغې زړه نه وای سنبال کړی چې هغه په یقین کوونکو کې پاتې شي. ۱۱- او هغې د هغه (موسی) خور ته وویل چې ته په هغه پسې شاته شاته ځه. ته هغه د پردې غوندې څاره او هغه خلک پوه نه شول. ۱۲- او موږ له لومړي سره موسی له دایانو منع کړی و. نو نجلۍ وویل، ایا زه تا ته د داسې کورنۍ پته درکړم چې دا ستا لپاره وپالي او د دې خیرخواهي وکړي. ۱۳- نو موږ هغه خپلې مور ته ور ستون کړ چې د هغې سترګې یخې شي. او هغه خفه نه شي. او چې هغه پوهه شي چې د الله وعده رښتیا ده، خو زیاتره خلک نه پوهیږي. ۱۴- او کله چې موسی ځوانۍ ته ورسېده او پوره شو نو موږ هغه ته حکمت او علم ورکړ او موږ همداسې بدله ورکوو نېکۍ کوونکو ته.
۱۵- او ښار ته هغه په داسې وخت کې ننوت چې د ښار خلک په غفلت کې وو نو هغه هلته دوه کسان په جنګ ولیدل. یو د هغه له خپله قومه و او بل له دښمنانو و. نو څوک چې د ده له قومه و، ده ورسره د هغه چا پر ضد مرسته وکړله چې له دښمنانو و. نو موسی هغه په سوک وواهه. هغه یې وواژه. موسی وویل چې دا د شیطان له کارونو دی. بېشکه هغه دښمن دی، ښکاره ګمراه کوونکی. ۱۶- هغه وویل چې ای زما ربه، ما په خپل ځان ظلم کړی دی. ته مې وبښه، نو الله هغه وبښه. بېشکه هغه بښونکی، رحم کوونکی دی. ۱۷- هغه وویل چې ای زما ربه، لکه څنګه چې تا په ما فضل وکړ نو زه به هېڅکله د مجرمانو مرستندوی نه شم.

۱۸- بیا سهار هغه ښار ته وواته په وېره وېره او ځارنه يې کوله. ويې ليدل چې پرون له ده کوم سړي مرسته غوښتې وه هغه نن بيا دی د مرستې لپاره ور بولي. موسی ورته وويل، بېشکه ته ښکاره دښمن يې.
۱۹- بيا چې کله هغه وغوښتل چې هغه ونيسي چې د دې دواړو دښمن و نو هعه وويل چې ای موسی، ايا ته ما وژنې لکه ځنګه چې دې پرون يو کس وواژه. ته خو په ځمکه سرکشه اوسېدل غواړې. ته په سوله کوونکو کې راتلل نه غواړې. ۲۰- او يو کس د ښار له ځنډې په منډه راغی. هغه وويل ای موسی، د دربار خلک مشوره کوي چې تا ووژني. نو ته ووځه، زه ستا په خيرخواهانو کې يم. ۲۱- بيا هغه له هغه ځايه ووت په وېره وېره او ځارنه يې کوله. ۲۲. او بيا چې هغه مخ په مدين شو نو ويې ويل، هيله ده چې زما رب ما ته سمه لار را وښيي. ۲۳- او کله چې د مدين اوبو ته ورسېده نو هلته يې د خلکو يوه ډله وليدله چې مالونه يې اوبه کول. او له هغوی هغه خوا يې دوه نجونې وليدلې چې خپل اوزې يې ځان سره ودرولې وې. موسی له هغوی پوښتنه وکړله چې ستاسې خبره څه ده. هغوی وويل مور تر هغې مالونه نه شوو اوبه کولای چې تر څو نور شپونکي خپلې اوزې لرې نه کړي. او زمور پلار ډېر بوډا دی. ۲۴- نو هغه يې مالونو ته اوبه ورکړې. بيا د سيوري خوا ته لاړ. بيا يې ووېل چې ای زما ربه، ته چې هر له خپل خيره ما ته هر څه را نازل کړي، زه هغه ته محتاج يم.
۲۵- بيا له هغوی دواړو نجلی په شرم ده ته راغلله. ويې ويل زما پلار ته غوښتی يې تا زمور مالونه اوبه کړي د هغه بدله درکړي. بيا چې هغه ور ته ورغی او ټوله کيسه يې بيان کړله نو هغه وويل چې اندېښنه مه کوه. تا له ظالمانو نجات موندلی. ۲۶- په هغو (نجونو) کې يوې ووېل چې ای پلاره دا ځان سره ملازم کړئ. د دی لپاره ښه سړی دی چې

ملازم يې کړي چې قوي او امانتدار وي. ۲۷- هغه وويل زه غواړم په خپلو دواړو لونو کې يوه تا ته نکاح کړم. په دې شرط چې ته به اته کاله ما سره کار کوې. بيا که دې لس کاله پوره کړل نو هغه ستا له خوا ده. او زه په تا مشقت نه اچوم. انشاءالله ته به ما ښه انسان وموميِ. ۲۸- موسی وويل چې دا خبره زما او ستا تر منځ پخه ده. په دې دواړو مودو کې چې هره يوه زه پوره کړم نو په تا به څه جبر نه وي. او الله زمونږ په قول و قرار ګواه دیږ
۲۹- بيا چې موسی موده پوره کړه او له خپلې کورنۍ سره روان شو نو د طور (غره) اړخه ته يې يو اور وليده. هغه خپلې کورنۍ ته وويل چې تاسي ودرپږئ، ما يو اور ليدلی دی. ښايي له هغه ځايه څه خبر راوړم يا انګار چې تاسي ځان تود کړئ. ۳۰- بيا چې هغه هلته ورسېده نو د دري په ښي اړخه کې د بابرکته سيمې له يوې ونې ورته غږ وشو چې ای موسی، زه الله يم، د ټول جهان مالک. ۳۱- او دا چې ته خپله امساء وغورځوه. بيا چې هغه (موسی) امساء په حرکت وليدله نو لکه مار چې وي، نو هغه تري په شا وتښتېده او په ځان پسې يې ونه ليدل. ای موسی، را مخکې شه او مه وپرپږه. ته بالکل خوندي يې. ۳۲- خپل لاس ګرېوان ته ننباسه، ځليدلي به راووځي بې له کومه مرضه، او د وپرې (ختمولو) لپاره لاس خپل بدن ته نږدې کړه. نو دا ستا د رب له لوري دوه سندونه دي د فرعون او د هغه درباريانو ته د ورتګ لپاره. ښکه هغوی نافرمانه خلک دي.
۳۳- موسی وويل ای زما ربه، ما په هغوی کې يو کس وژلی دی نو زه وپرپږم چې هغوی به مې ووژني. ۳۴- او ورور هارون تر ما ډېر فصيح ژبی دی، نو ته هغه ما سره د مرستندوی په توګه ولېږه چې زما تائيد وکړي. زه وپرپږم چې هغه خلک به ما دروغجن وبولي. ۳۵- ويې

فرمایل چې موږ به ستا د ورور په مرسته ستا مټ قوي کړو او موږ به تاسي دواړو ته غلبه درکړو نو هغوی به تاسي ته در ونه رسېږي. زموږ له نښو سره به، تاسي دواړه او ستاسي پیروان برلاسي اوسېږي.
۳۶- بیا چې موسی هغو خلکو ته زموږ له ښکاره نښو سره ورسېده، هغوی وویل چې دا خو جوړ شوی جادو دی. او دا خبره موږ له خپلو پخوانیو پلار نیکونو نه ده اورېدلې. ۳۷- او موسی وویل زما رب ښه پوهېږي هغه څوک چې د هغه له لوري یې هدایت راوړی دی او هغه چې د آخرت کور به ورکول کېږي. بېشک ظالمان به فلاح ونه مومي.
۳۸- او فرعون وویل چې ای درباریانو، زه ستاسي لپاره له خپل ځان پرته بل معبود نه پېژنم نو ای هامانه، زما لپاره خاوره وسوځه (پخه کړه)، بیا زما لپاره یوه لوړه ودانی جوړه کړه چې د موسی رب له هغه ځایه وګورم، زه او خو هغه یو دروغجن انسان ګڼم.
۳۹- او هغه د هغه پوځیانو په ځمکه ناحقه کبر وکړ او هغوی داسي وګڼل چې موږ ته به ګڼي نه را ستنېږي. ۴۰- نو موږ هغه او د هغه پوځیان ونیول. بیا موږ هغوی سمندر ته وغورځول. نو ګوره چې د ظالمانو انجام څنګه شو. ۴۱- او موږ هغوی ته سرداري ورکړي وه چې خلک یې اور ته بلل. او د قیامت په ورځ به هغوی سره هېڅ مرسته نه کېږي.
۴۲- او موږ په دې دنیا په هغوی لعنت وکړ. او د قیامت په ورځ به هغوی د بدحاله خلکو په ډله کې وي. ۴۳- او موږ د پخوانیو امتونو هلاکولو وروسته موسی ته کتاب ورکړ. خلکو ته د بصیرت وسیله، او هدایت او رحمت چې هغوی نصیحت ومومي.
۴۴- او ته د غره لوېدیځ اړخه ته نه وې کله چې موږ موسی ته احکام ورکړل او نه ته په ګواهانو کې شامل وې. ۴۵- خو موږ ډېر نسلونه پیدا

کړل او بیا په هغوی ډېره زمانه تېره شوه. او ته د مدین په خلکو کې هم نه اوسېدې چې هغوی ته دې زمور آیتونه ویلی وای. مګر مور یو د پېغمبرانو لېږونکي. ۴۶- او ته د طور په څنډه کې نه وې کله چې مور موسی ته غږ وکړ، خو دا ستا د رب انعام دی، چې داسې یو قوم ووېروې چې له تا مخکې ور ته کوم وېرونکی نه دی ورغلی چې هغوی نصیحت وممي.
۴۷- او که داسې نه وای شوي چې په دې د هغوی د عمل نه کولو له املە به کوم آفت راشي نو هغه به ووایی چې ای زمور ربه، تا مور ته کوم رسول ولې را ونه لېږه چې مور ستا د آیتونو پیروي کړي وای او مور د ایمان په خاوندانو کې وای. ۴۸- بیا چې هغوی ته زمور له لوري حق راغی نو هغوی وویل ده ته ولې هغسې ور نه کول شو لکه موسی ته چې ورکول شوی و، هغوی وویل چې دواړه جادو دي د یو بل مرستندوی، او هغوی وویل چې مور له دواړو انکار کوو.
۴۹- ووایه چې تاسې د الله له اړخه کوم کتاب راوړئ چې په هدایت کولو کې تر دې دواړو ښه وي، زه به هم د هغه پیروي وکړم، که تاسې رښتینې یئ. ۵۰- نو که دې خلکو ستا خبره پوره نه کړه پوه شي چې هغوی یوازې د خپل خواهش پیروي کوي. او تر هغه ډېر ګمراه به څوک وي چې د الله له هدایت پرته د خپل خواهش پیروي وکړي. بېشکه الله ظالمانو ته هدایت نه کوي. ۵۱- او مور هغو خلکو ته پرلپسې خپل کلام لېږلی و چې هغوی نصیحت وممي.
۵۲- کومو خلکو ته چې مور له دې مخکې کتاب ورکړی دی هغوی په دې (قرآن) ایمان راوړي. ۵۳- او دا چې کله هغوی ته اورول کېږي نو هغوی وایي مور په دې ایمان راوړ. بېشکه دا حق دی زمور د رب له اړخه، مور خو له پخوا د دې منونکي یو. ۵۴- دا هغه خلک دي چې اجر

به يې دوه چنده کړي، په دې خاطر چې هغوی صبر وکړ. او هغوی بدي په نېکۍ دفع کوي او مور چې ور ته څه ورکړي له هغه مصرف کوي. ۵۵- او کله چې ناسمه خبره اوري نو مخ تري اړوي او وايي چې زمور لپاره زمور اعمال دي او ستاسي لپاره ستاسي اعمال. تاسي ته سلام دی، مور له ناپوهانو سره نښتل نه غواړو. ۵۶- ته چې چا ته وغواړي هدايت نه ورته کولای، بلکې الله چې چا ته وغواړي هدايت کوي. او هغه ښه پوهيږي چې څوک هدايت قبلونکي دي.
۵۷- او هغوی وايي که مور تا سره شوو او په دې هدايت عمل وکړو نو مور به له خپلې ځمکې لرې شوی وای، آيا مور هغوی ته د امن و امن په حرم کې ځای ور نه کړ. چې هر ډول مېوې ورته راځي، زمور له لوري د رزق په توګه، خو په هغوی کې زياتره خلک نه پوهيږي.
۵۸- او مور (داسې) ځومره کلي هلاک کړي چې د خپل معيشت په وسايلو نازېدل. نو دا دي د هغوی کلي چې د هغوی له هلاکت وروسته نه دي آباد شوي، مګر ډېر لږ، او مور د هغو وارثان شوو. ۵۹- او ستا رب تر هغې کلی نه هلاکوه چې تر څو د هغوی لوی کلي ته پېغمبر ونه لېږي چې هغوی ته زمور آيتونه واوروي او مور هېڅکله کلی نه هلاکوو مګر کله چې يې خلک ظالمان وي.
۶۰- او تاسي ته چې هر څه درکول شوي دا هسې د دنيا د ژوند سامان او رونق دی. او څه چې له الله سره دي هغه غوره دي او تلپاتې دي. نو ايا تاسي نه پوهيږئ. ۶۱- ايا له چا سره چې مور د ښو وعده کړې هغه يې موندونکی دی، ايا دا له هغه کس سره برابر دی چې مور ور ته يوازې د دنيوي ژوند ګټه ورکړې ده، بيا د قيامت په ورځ هغه حاضرېدونکی دی.

۶۲- او په کومه ورځ چې الله هغوی را وغواړي وبه وایي څو شول زما هغه شریکان چې تاسي به یې دعوي کولې. ۶۳- بیا چې په چا خبره ثابته شي هغوی به وایي چې ای زمونږ ربه، دغو خلکو مونږ تېرایستلو. مونږ دوی داسي تېرایستل لکه څنګه چې مونږ پخپله تېروتي وو. مونږ له هغوی برئت کوو. دې خلکو زمونږ عبادت نه کاوه.
۶۴- او ورته به وویل شي چې خپلو شریکانو ته غږ کړ نو هغوی به ورته ځواب ور نه کړی. او هغوی به عذاب وویني. کاش، هغوی هدایت منونکي وای. ۶۵- او په کوم ورځ چې الله هغوی را وبولي او وفرمایي یې چې تاسي پیغام در ورونکو ته څه ځواب ورکړی و. ۶۶- بیا به په هغه ورځ د هغوی ټولې خبرې ورکي شي، نو هغوی به خپلو کې هم پوښتنه نه شي کولای. ۶۷- البته چا چې توبه وویسته او ایمان ریې راوړ او نېک عمل یې وکړه نو تمه شته چې هغه به په فلاح موندونکو کې وي.
۶۸- او ستا رب پیدا کوي څه چې غواړي او خوښوي څوک چې غواړي. خوښېدل د هغوی په لاس کې نه دی. الله پاک او لوړ دی له هغوی چې هغوی یې ورسره شریکوي. ۶۹- او ستا رب پوهیږی چې څه چې د هغوی په سینو کې پټ دي او څه چې هغوی ښکاره کوي. ۷۰- او هغه الله دی، له هغه پرته بل معبود نشته. د هغه لپاره حمد دی په دنیا کې او په آخرت کې. او د هغه لپاره پرېکړه ده او د هغه لور ته به ستنېږئ.
۷۱- ووایه چې ووایئ، که الله د قیامت تر ورځې په تاسي د تل لپاره شپه کړي نو له الله پرته بل څوک معبود دی چې تاسي لپاره رڼا راوړي. ایا تاسي نه اورئ. ۷۲- ووایه چې ووایئ که الله د قیامت تر ورځې په تاسي د تل لپاره ورځ کړي نو له الله پرته بل څوک معبود دی چې تاسي لپاره شپه راوړي چې تاسي په کې آرام وکړئ. ایا تاسي نه ګورئ. ۷۳- او

هغه په خپل رحمت تاسي لپاره شپه او ورځ جوړ کړل چې تاسي په کې آرام وکړئ او چې تاسي د هغه فضل ولټوئ او چې تاسي شکر وکاړئ.
۷۴- او په کومه ورځ چې الله دوی ور وبولي وبه وايي څه شول زما هغه شریکان چې تاسي يې ګمان کاوه. ۷۵- او موږ له هر امت یو ګواه را وباسوو. بیا خلکو ته ووایو چې خپل دلیل راوړئ، بیا به هغوی پوه شي چې حق د الله اړخه ته دی. او هغه خبرې به تري ورکې شي چې هغوی جوړولي.
۷۶- قارون د موسی په قوم کې و. بیا د دوی خلاف سرکشه شو. او موږ هغه ته دومره خزانې ورکړې وې چې د کونجیانو پورته کولو به يې ځو قوي انسانان ستړي کول. کله چې د هغه قوم ورته وویل چې غرور مه کوه، الله غرور کوونکي نه خوښوي. ۷۷- او څه چې الله درته درکړي په آخرت کې يې غوښتونکی شته. او په دنیا کې خپله برخه مه هېروه. او له خلکو سره ښه کوه لکه څنګه چې الله له تا سره ښه کړي دی. او په ځمکه فساد مه غواړه، الله فساد کوونکي نه خوښوي.
۷۸- هغه وویل، دا مال ما ته د یوه علم له امله راکول شوی چې ما سره دی. ایا هغه په دې پوه نه شو چې الله له دې مخکې ځومره ډلې هلاکې کړي دي چې تر دوی ډېر قوت او خلک يې لرل. او له مجرمانو به د هغوی ګناه نه پوښتل کېږي.
۷۹- نو هغه د خپل قوم مخې ته له خپل ټو سینګار سره را ووت. ځوک چې د دنیا د ژوند غوښتونکي وو هغه وویل، کاشکې موږ ته هم هغه راکول شوي وای چې قارون ته ورکول شوي دی، ښېشکه هغه ډېر خوشبخته دی. ۸۰- او چا ته چې علم ورکول شوی هغوی وویل، بدبختو، د الله ثواب بهتر دی د هغو لپاره چې ایمان راوړي او نېک عمل وکړي. او دا هغوی ته ورکول چې صبر کوي.

۸۱- بیا مورِ هغه او د هغه کور په ځمکه ننویستل. بیا د هغه لپاره هیڅ یوه ډله را پورته نه شوه چې د الله په مقابل کې ورسره مرسته وکړي. او نه هغه پخپله ځان وژغورلی شو. ۸۲ او چا چې تر پرونه د هغه په څېر کېدو شوق درلود، هغوی وویل چې افسوس، بېشکه الله چې په خپلو بندەګانو کې چا ته وغواړي پراخه رزق ورکوي او چا ته یې چې وغواړي تنګوي یې. که الله په مورِ دا احسان نه وای کړی، نو مورِ به یې په ځمکه ننویستی وای. افسوس، بېشکه انکار کوونکي به فلاح ونه مومي.
۸۳- دا د آخرت کور مورِ هغو خلکو ته ورکوو چې په نه په ځمکه لوی کېدل غواړي نه او نه فساد کول. او وروستی انجام وېرېدونکو لپاره دی.
۸۴- څوک چې نېکي راوړي، د هغه لپاره تر دې غوره ده او څوک چې بدي راوړي نو څوک چې بدي کوي هغوی ته به هغه ورکول کېږي چې څه یې کړي دي.
۸۵- بېشکه چا چې په قرآن فرض کړی هغه به تا تر یوه ښه انجامه رسوي. ووایه زما رب ښه پوهېږي چې چا هدایت راوړی دی او څوک په ښکاره ګمراهۍ کې دی. ۸۶- او تا دا تمه نه لرله چې په تا به کتاب نازل شي، مګر ستا د رب په مهربانۍ، نو ته د منکرانو مرستندوی مه کېږه. ۸۷- او هغوی تا د الله له آیتونو منع نه کړي چې هغه په تا نازل کړی شوي دي. او ته خپل رب خوا ته بلنه ورکوه او په مشرکانو کې مه راځه. ۸۸- او له الله پرته بل معبود مه را بوله. له هغه پرته بل نشته. هر څه هلاکېدونکی دي بې د هغه له ذاته. فیصله د هغه لپاره ده او تاسي به هغه ته ستنېږئ.

سوره العنکبوت ۲۹

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.

۱- **الم.** ۲- ایا دا خلک دا ګڼي چې دوی به یوازې په دې ویلو پرېښودل شي چې مونږ ایمان راوړی او هغوی به نه ازمایل کېږي. ۳- او مونږ هغه خلک ازمایل چې تر دوی مخکې وو، بس نو الله به هغه کسان پېژني چې رښتیني دي او دروغجن به هم حتماً معلوموي.

۴- ایا څوک چې بدي کوي هغوی دا ګڼي چې له مونږ به بچ شي. ډېره بده پرېکړه ده چې هغوی یې کوي. ۵- څوک چې الله سره د مخ کېدو تمه لري نو د الله وعده حتماً راتلونکې ده. او هغه اورېدونکی، پوهېدونکی دی. ۶- او څوک چې محنت کوي د خپل ځان لپاره محنت نه کوي. بېشکه الله له دنیا والاو بې نیازه دی. ۷- او چا چې ایمان راوړ او نېک کارونه یې وکړل نو مونږ به تري د هغوی بدۍ لرې او هغوی ته به د خپل عمل بهترینه بدله ورکړو.

۸- او مونږ په انسان ټینګار وکړ چې له خپل مور او پلار سره نېک سلوک وکړي. او که هغوی په تا فشار راوړي چې داسې څه له ما شریک کړه چې ته یې هېڅ علم نه لرې نو د هغوی (مور او پلار) اطاعت مه کوه. تاسې ټول به ما ته را ستنېږئ، بیا به زه درته وایم چې تاسې څه کول. ۹- او چا چې ایمان راوړ او نېک کارونه یې وکړل نو مونږ به هغه په نېکو بندګانو کې شامل کړو.

۱۰- او په خلکو کې داسې هم شته چې وایي مونږ په الله ایمان راوړی. بیا چې هغوی د الله په لاره کې ځورول کېږي نو هغوی د خلکو ځورول د الله د عذاب غوندې ګڼي. او که ستا د رب له لوري کومه مرسته راشي نو هغه وایي چې مونږ خو له تا سره وو. ایا الله په هغه څه ښه خبر نه

دی چې د خلکو په زړونو کې دي. ۱۱- او الله به حتماً معلوم کړي هغه خلک چا چې ایمان راوړی او هغه به معلوم کړی منافقین (هم).
۱۲- او منکران د ایمان خاوندانو ته وایي چې تاسي زمونږ په لاره لاړ شئ او مونږ به ستاسي ګناهونه پورته کړو. اوو هغوی د دوی له ګناهونو هیڅ هم نه پورته کوي. بېشکه هغوی دروغجن دي. ۱۳- او هغوی به خپل پېټی پورته کړي او له خپل پېټي سره لږ نور پېټی هم. او هغه خلک چې کومې دروغ خبرې جوړوي د قیامت په ورځ به یې تري پوښتنه وشي.
۱۴- او مونږ نوح د هغه قوم ته ولېږه نو هغه هلته نهه سوه او پنځوس کاله ژوند وکړ. بیا هغوی توپان ونیول او هغوی ظالمان وو. ۱۵- بیا مونږ نوح او په کښتۍ کې نور سپاره وژغورل. او مونږ دا پېښه د دنیا خلکو ته یوه نښه کړله.
۱۶- او ابراهیم، چې کله هغه خپل قوم ته وویل چې د الله عبادت وکړئ او له هغه ووېرېږئ. دا ستاسي لپاره غوره ده که پوه شئ. ۱۷- تاسي الله پرېږدئ او یوازې د بُتانو عبادت کوئ او له ځانه دروغ خبرې جوړوئ. الله پرته چې تاسي د چا عبادت کوئ هغه تاسي ته د رزق درکولو اختیار نه لري. بس نو الله سره رزق ولټوئ او د هغه عبادت وکړئ او د هغه شکر ادا کړئ. هغه ته به تاسي ور ستنېږئ. ۱۸- او که تاسي یې دروغ وګڼئ نو له تاسي مخکې ډېرو قومونو دروغ ګڼلي دی. او په رسول یوازې له ښکاره ښکاره رسولو نور مسوولیت نشته.
۱۹- آیا خلکو نه دي لیدلي چې الله څنګه پیدا کول پیلوي او بیا یې تکراروي. بېشکه دا الله ته آسانه ده. ۲۰- ووایه چې په ځمکه وګرځېږئ، بیا وګورئ چې الله څنګه پیدا کول پیل کړ، بیا به یې هغه بېرته را پورته کړي. بېشکه الله په هر څه قادر دی. ۲۱- هغه چې چا ته وغواړي عذاب

به ورکړي او په چا چې وغواړي رحم به پرې وکړي. او هغه ته به تاسي ستنېږئ. ۲۲- او تاسي نه په ځمکه عاجزه کوونکي يئ او نه په آسمان، اور ستاسي لپاره له الله پرته نه بل کارساز شته او نه کوم مرستندوی. ۲۳- او چا چې د الله له آيتونو او هغه سره له مخ کېدو انکار کړی، نو هغوی زما له رحمته محروم شول او د هغوی لپاره له دره ډک عذاب دی.

۲۴- بيا د هغه د قوم ځواب له دي پرته بل هېڅ نه و چې هغوی وويل دا ووژنئ يا يي په اور وسېځئ، نو الله هغه له اوره وژغوره. بېشکه په دي کي نښې دي د هغو خلکو لپاره چې ايمان يي راوړی. ۲۵- او هغه وويل تاسي چې له الله پرته کوم بتان جوړ کړي، هغه ستاسي د خپلمنځي دنيوي اړيکو له وجې دي، بيا به د قيامت په ورځ تاسي هر يو له بله انکار کوئ او په يو بل به لعنت وايئ. او اور به ستاسي ځای وي او ستاسي به هېڅ مرستندوی نه وي. ۲۶- بيا لوط هغه وملنل او ويې ويل چې زه د خپل رب لور ته هجرت کوم. بېشکه هغه قوي، د حکمت خاوند دی. ۲۷- او مورِ هغه ته اسحاق او يعقوب عطا کړل او د هغه په نسل کې مو نبوت او کتاب کېښود. او مورِ په دنيا کې هغه ته اجر ورکړ او په آخرت کې به يقيناً هغه د صالحينو په ډله کې وي.

۲۸- او لوط، چې کله يي خپل قوم ته ووېل چې تاسي د بې حيايۍ کار کوئ چې له تاسي مخکې د دنيا په خلکو کې چا نه دی کړی. ۲۹- ايا تاسي نرانو ته نږدې کېږئ او لاري نيسئ. او په خپلو مجلسونو کې بد کارونه کوئ. نو د هغه قوم ځواب له دي پرته هېڅ نه و چې هغوی ووېل که ته رښتينی يې نو په مورِ عذاب راوړه. ۳۰- لوط ووېل چې ای زما ربه، د مفسدو خلکو په مقابله کې را سره مرسته وکړه.

۳۱- او بیا چې زموږ لپرلو (ملایکو) د ابراهیم ته زېرى ورساوه، نو هغوى وویل چې موږ د دې کلي خلک هلاکوو، ښېشکه خلک یې سخت ظالمان دی. ۳۲- ابراهیم ورته وویل چې په هغه کې خو لوط هم دی هغوى وویل موږ ښه پوهیږو چې هلته څوک دی. موږ به هغه او د هغه کورنۍ وژغورو مګر د هغه مېرمن به په وروسته پاتې کېدونکو کې وي. ۳۳- زموږ لپرلي چې لوط ته ورسېده نو هغه (یې په ورتګ) پرېشانه شو او خفه شو. او هغوى ورته وویل چې مه وېرېږه او مه غم کوه. موږ به تا او ستا کورنۍ غېرې وژغورو، خو ستا مېرمن به په وروسته پاتې کېدونکو کې وي. ۳۴- موږ د دې کلي په اوسېدونکو د هغوى د بدکاریو د جزا په توګه یو آسماني عذاب را نازلوو. ۳۵- او موږ د هغه کلي ځینې نښې پرېښي دي د هغو خلکو لپاره چې عقل لري.
۳۶- او د مدین لور ته د هغه ورور شعیب. هغه وویل چې ای زما قومه، د الله عبادت وکړئ. او د آخرت د ورځې تمه ولرئ او په ځمکه فساد کوونکي مه جوړېږئ. ۳۷- نو هغوى دی دروغجن وبالله. بیا زلزلې هغوى ونیول. بیا هغوى په خپلو کورونو کې پرمخې پراته پاتې شول.
۳۸- او عاد او ثمود هم، او تاسې ته د هغوى د کورونو حال ښکاره شوى دى. او د هغوى اعمال ورته شیطان ښایسته کړل. بیا یې هغوى له لارې منع کړل او هغوى ښه پوهېدل.
۳۹- او قارون ته او فرعون او ته هامان ته، او موسى هغوى ته له ښکاره ښنو سره ورغی، نو هغوى په ځمکه کبر وکړ او له موږه تښتېدونکي نه وو. ۴۰- نو موږ هر یوه د هغه په ګناه کې ونیوه. بیا هغوى کې په ځینو موږ کاڼي ورونکي هوا ور ولېږله. او ځینې په کې تندر ووهل. او ځینې موږ په ځمکه ننویستل. او ځینې په کې موږ غرق کړل. او الله په هغوى ظلم نه کاوه، مګر هغوى پخپله په ځانونو ظلم کاوه.

۴۱- چا چې له الله پرته نور کارسازان جوړ کړي د هغوی مثال د غنې دی. هغې یو کور جوړ کړی. او بېشکه په ټولو کورونو کې کمزوری کور د غنې کور دی. کاشکې دا خلک پوهېدای. ۴۲- بېشکه الله هغه پېژني څه چې دوی له الله پرته را بولي. هغه (الله) قوي دی، د حکمت خاوند دی. ۴۳- او دا مثالونه دي چې موږ يې د خلکو لپاره بيانوو، او په دې يوازې هغه خلک پوهېږي چې علم لري. ۴۴- الله آسمانونه او ځمکه په حقه پيدا کړي دي. بېشکه په دې کې نښه ده د ايمان خاوندانو ته.
* ۴۵- ته هغه کتاب ولوله چې تاته وحي شوی دی. او لمونځ قايم کړئ. بېشکه لمونځ له بېحيايئ او بدو کارونو منع کوي. او د الله ذکر ډېر لوی کار دی. او الله پوهېږي څه چې تاسي کوئ.
۴۶- او له اهل کتابو سره په ښه طريقه بحث کوئ، مګر څوک چې په هغوی کې بېانصافه دي. او ووايه موږ ايمان راوړ په هغه څه چې موږ ته را لېږل شوی دی. او هغه چې تاسي ته در لېږل شوی دی. زموږ معبود او ستاسي معبود يو دی او موږ د هغه فرمانبرداره يوو.
۴۷- او په دې توګه په تا کتاب نازل کړ. نو کومو خلکو ته چې موږ کتاب ورکړی هغوی په دې ايمان راوړي. او په هغو خلکو کې هم ځينې ايمان راوړي. او زموږ له آيتونو يوازې منکر انکار کوي. ۴۸- او تا له دې مخکې نه کوم کتاب لوستی شو او نه دې په خپل لاس ليکلی شو. په داسي حالت کې باطل پرستې خلک تل په شک کې پرېوځي. ۴۹- بلکې دا ښکاره آيتونه دي د هغو خلکو په سينو کې چې علم ورته عطا شوی دی. او زموږ له آيتونو انکار نه کوي، مګر هغوی چې ظالمان دي.
۵۰- او هغوی وايي چې په ده د خپل رب له لوري نښې ولې نه نازلېږي. ووايه چې نښې خو له الله سره دي. او زه ښکاره وېرونکی يم. ۵۱- آيا

هغوی لپاره دا کافي نه ده چې مونږ په تا کتاب نازل کړی چې هغوی ته اورول کېږي. بېشکه په دی کې رحمت او خبرداری دی د هغو خلکو لپاره چې ایمان یې راوړی. ۵۲- ووایه چې الله زمونږ او ستاسې ترمنځ ګواهی ته کافي دی. هغه پوهېږي څه چې آسمانونو کې دي او څه چې په ځمکه دي. او چا چې په باطل ایمان راوړ او چا چې له الله انکا روکړ، هغوی په تاوان کې پاتې کېدونکي دي.
۵۳- او دا خلک له تا عذاب زر غواړي. او که یو ټاکلی وخت نه وای نو په دوی به عذاب راغلی وای. او یقیناً هغه به پرې ناڅاپه راشي او دوی به خبر هم نه شي. ۵۴- هغوی له تا عذاب زر غواړي. او جهنم منکران ولکه کړي دي. ۵۵- په کومه ورځ به چې عذاب هغوی له پورته ونیسي او د پښو له لاندې هم، او وبه وایي چې خوند یې واخلئ څه چې تاسې کول.
۵۶- ای زما بندګانو چې ایمان مو راوړی دی، بېشکه زما ځمکه پراخه ده نو تاسې زما عبادت کوئ. ۵۷- هر ژوندی به د مرګ خوند ګوري. بیا به تاسې ما ته را ستنېږئ. ۵۸- او چا چې ایمان راوړ نېک عمل یې وکړ هغوی ته به مونږ د جنت په بالاخانو کې ځای ورکړو چې ور لاندې به نهرونه بهېږي او هغوی به په کې تل اوسېږي. ۵۹- څومره ښه اجر دی د هغو عمل کوونکو چې صبر یې کړی او په خپل رب توکل کوي. ۶۰- او څومره ځناور دي چې ځان سره خپل رزق نه ګرځوي. الله هغوی ته رزق ورکوي او تاسې ته هم. او هغه اورېدونکی او پوهېدونکی دی. ۶۱- او که ته د هغوی نه پوښتنه وکړې چې چا پیدا کړي دا آسمانونه او ځمکه او مسخر کړي یې دي لمر او سپوږمی، نو هغوی به حتماً ووایي چې الله. نو بیا هغوی له کوم لوري (مخ اړولو ته) لمسېږي. ۶۲- الله چې په خپلو بندګانو کې د چا وغواړي د هغه رزق پراخوي او د چا چې

وغواړي د هغوی تنګوي. ښځکه الله په هر څه پوهېږي. ۶۳- او که ته له هغوی پوښتنه وکړي چې له آسمانه اوبه چا را ښکته کړې، بیا یې په هغو ځمکه ژوندۍ کړه د هغې له مړینې وروسته، نو حتماً به ووایي چې الله. ووایه چې ټول تعریفونه الله لره دي. بلکې په هغوی کې زیاتره خلک نه پوهېږي.
۶۴- او دا د دنیا ژوند هیڅ هم نه دی مګر یوه لوبه او زړه خوشحالول. او د آخرت کور د ژوند اصلي ځای دی، کاش هغوی پوهېدای. ۶۵- نو کله چې هغوی په کښتۍ کې سپرېږي الله یادوي، د هغه لپاره دین خالصوي، بیا یې چې هغه کله وژغوري او وچې ته یې وباسي نو هغوی فوراً شرک پیلوي. ۶۶- د دې لپاره چې مونږ هغوی ته کوم نعمت ورکړی د هغې ناشکري وکړي او څو ورځې ګټه واخلي. نو هغوی به زر پوه شي.
۶۷- ایا هغوی دا نه ګوري چې مونږ یو پُرامنه حرم جوړ کړ. او د هغه ګردچاپېره خلک لوټېږي. نو ایا هغوی باطل مني او د الله د نعمت ناشکري کوي. ۶۸- او تر هغه کس به لوی ظالم څوک وي چې په الله تور پورې کړي یا حق دروغ وبولي چې ورته راغلي وي. ایا د منکرانو ځای به په جهنم کې نه وي. ۶۹- او څوک چې زمونږ په خاطر سختي تېره کړي، هغوی ته به مونږ خپلې ټولې لارې وښیوو. او یقیناً الله نیکي کوونکو سره دی.

سوره الروم ۳۰

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- الم. ۲- رومیان په نږدې سیمه کې مات شول. ۳- او هغوی به له خپلې ماتې وروسته زر برلاسي شي. ۴- په څو کالو کې. د الله په لاس

کې دی ټول کارونه، مخکې هم او وروسته هم. او په هغه ورځ به د ایمان خاوندان خوشحاله وي. ۵- د الله په مرسته. هغه چې چا سره وغواړي مرسته کوي. او هغه قوي، د رحمت خاوند دی. ۶- د الله وعده ده. الله د خپلې وعدې خلاف نه کوي. خو زیاتره خلک نه پوهیږي. ۷- هغوی د دنیا د ژوند یوازې ظاهر پیژني، او له آخرته ناخبره دي.
۸- آیا هغوی له ځان سره غور نه دی کړی، الله آسمانونه او ځمکه او څه چې د دې ترمنځ دي په حقه پیدا کړي دي. او یوازې د یوې ټاکلې مودې لپاره. او په خلکو کې زیاتره داسې دي چې د خپل رب له ملاقات نه منکر دي. ۹- ایا هغوی په ځمکه نه دي ګرځېدلي چې وګوري انجام څنګه شو. د هغو خلکو چې تر دوی مخکې وو. هغوی تر دوی ډېر زورور وو. او هغوی ځمکه ښه اړولې (قلبه) کړې وه، او تر دې یې ډېره آباده کړې چې دوی آباده کړې ده. او هغوی ته د هغوی رسول ښکاره نښې راوړلې. نو الله پر هغوی ظلم نه کاوه، مګر هغوی پخپله پر ځانونو ظلم کاوه. ۱۰- بیا چې چا بد کارونه کړي وو د هغوی انجام بد شو، په دې خاطر چې هغوی د الله آیتونه دروغ وبلل. او خندا به یې ور پورې کوله.
۱۱- الله د خلق پیدابښت په لومړي ځل کوي، بیا به یې دویم ځل هم هغه پیدا کړي. بیا به تاسې هغه ته ور ستانه شئ. ۱۲- او په کومه ورځ چې قیامت شي په هغه ورځ به مجرمان هک حیران پاتې شي. ۱۳- او د هغوی په شریکانو کې به د هغوی څوک شفاعت کوونکی نه وي او هغوی به له خپلو شریکانو منکر شي.
۱۴- او په کومه ورځ چې قیامت شي په هغه ورځ ټول خلک جدا جلا شي. ۱۵ نو چا چې ایمان راوړ او نېک عمل یې وکړی هغوی په یو باغ کې مسروره وي. ۱۶- او چا چې انکار وکړ او زمونږ آیتونه او د آخرت

راتګ يې دروغ وبلل نو هغوی به عذاب کې پراته وي. ۱۷- نو تاسې الله یاد کړئ کله چې مابښام کوئ او کله چې سهار کوئ. ۱۸- او په آسمانونو او ځمکه د هغه لپاره حمد دی او غرمه هم کله چې تاسې ماسپښین کوئ. ۱۹- هغه له ژوندي مړی را وباسي او له مړی ژوندی را وباسي. او هغه ځمکه د هغې له مړینې وروسته بېرته ژوندۍ کوي او همداسې به تاسې هم را ویستل کېږئ. ۲۰- او د هغه په نښو کې دا ده چې ته يې له خاورې پیدا کړې، بیا یو دم تاسې بشر کېږئ او خپرېږئ. ۲۱- او د هغه په نښو کې دا ده چې ستاسې له جنسه يې تاسې ته جوړې (زوجونه) پیدا کړل چې تاسې سکون وموميئ. او هغه ستاسې تر منځ رحمت او محبت کېښود. بېشکه په دې کې ډېرې نښې دي د هغو خلکو لپاره چې غور کوي.
۲۲- او د هغه په نښو کې د آسمانونو او ځمکې پیدا کول، او ستاسې د ژبو او ستاسې د رنګونو توپیر دی. بېشکه په دې کې ډېرې نښې دي د علم خاوندانو ته. ۲۳- او د هغه په نښو کې ستاسې په شپه او ورځ کې خوب دی او ستاسې له لوري د هغه د فضل لټول دي. بېشکه په دې کې ډېرې نښې دي د هغو لپاره چې اوري. ۲۴- او د هغه په نښو کې دا (هم) ده چې هغه تاسې ته برېښنا درښيي له وېرې سره او له هیلې سره. او هغه له آسمانه اوبه را ښکته کوي بیا په هغه ځمکه ژوندۍ کوي د هغې له مړینې وروسته. بېشکه په دې کې نښې دي د هغو خلکو لپاره چې له عقله کار اخلي.
۲۵- او د هغه په نښو کې دا دي چې آسمان او ځمکه د هغه په یوه حکم قایم دي. بیا چې هغه تاسې ته یو غږ وکړي نو هماغه وخت به له ځمکې را ووځئ. ۲۶- او په آسمانونو او ځمکه چې هر څه دي د هغه دی. ټول د هغه تابع دي. ۲۷- او هغه دی چې په لومړۍ يې پیدا کوي او بیا به

يې دويم ځل پيدا کړي. او دا هغه ته ډېر آسانه دي. او په آسمانونو او ځمکه کې چې د هغه لپاره ټول برتره صفتونه دي. او هغه زبردست دی، د حکمت خاوند دی.
۲۸- هغه تاسي ته پخپله ستاسي له ذاته یو مثال بیانوي. ایا ستاسي په غلامانو کې کوم یو تاسي سره په هغه مال کې شریک دی چې موږ تاسي ته درکړی دی چې تاسي او هغه په کې برابر اوسئ. او لکه څنګه لحاظ چې تاسي د خپلو کوئ، د هغه هم داسي لحاظ کوئ. په دې توګه موږ آیتونه بشکاره بیانوو د هغو خلکو لپاره چې له عقل کار اخلي. ۲۹- بلکې پر ځان ظلم کوونکو بې له دلیله د خپلو خیالاتو پیروي پیل کړی ده نو هغه ته څوک هدایت کولای شي چې الله بې لارې کړی وي. او د هغوی هېڅ مرستندوی نشته.
۳۰- نو تاسي خپله ټوله توجه د هغه دین ته کړئ، د الله فطرت چې خلک يې پرې جوړ کړي دي. د هغه جوړ کړي مه بدلوئ. همدا سم دین دی. خو زیاتره خلک نه پوهیږي. ۳۱- هغه ته متوجه شئ او له هغه ووېرپرئ او لمونځ قایم کړئ او په مشکرینو کې مه راځئ. ۳۲- چې خپل دین يې ټوټې ټوټې کړ. او ډلې ډلې شول. هره ډله په خپله هغه طریقه ویاړي چې ورسره ده.
۳۳- او کله چې خلکو ته تکلیف رسیږي نو هغوی خپل رب را بولي، هغه ته توجه کوي. بیا چې هغه پرې له خپله اړخه څه مهرباني وکړي نو په هغوی کې یوه ډله له خپل رب سره شریک جوړول پیل کړي. ۳۴- چې څه موږ ورکړي له هغوی منکر شي. نو یو څو ورځې ګټه واخلئ، ډېر زر به در معلومه شي. ۳۵- ایا موږ په هغوی کوم سند نازل کړی چې هغوی له الله سره د شریکولو خبره کوي.

۳۶- او کله چې موږ په خلکو مهرباني کوو نو هغوی خوشحاله کېږي. او که د هغوی د اعمالو له امله کوم تکلیف ور رسېږي نو هغوی سمدستي نهیلي کېږي. ۳۷- ایا هغوی نه ګوري چې الله چا ته وغواړي ډېره روزي ورکوي او چا ته وغواړي لږه. ښېشکه په دې کې نښې د هغو خلکو لپاره چې ایمان لري. ۳۸- نو خپلوانو ته د هغوی حق ورکړئ، او مسکین ته او مسافر ته. دا بهتره د هغو خلکو لپاره چې د الله رضا غواړي او هماغه خلک فلاح موندونکي دي. ۳۹- او کوم سود چې تاسي ورکوئ چې د خلکو په مال کې شامل شي او هغه زیات شي، نو د الله په نزد هغه نه ډېرېږي. او کوم زکات چې تاسي ورکړئ، د الله د رضا حاصلولو لپاره نو همدا هغه خلک دي چې د الله په نزد خپل مال زیاتوي.
۴۰- الله دی چې تاسي یې پیدا کړئ. بیا یې تاسي ته روزي درکړله، بیا هغه تاسي ته مرګ درکوي. بیا هغه تاسي ژوندي کوي. ایا ستاسي په شریکانو کې داسي یو شته چې په دې کارونو کې یو کوي. هغه پاک دی، لوړ دی تر هغه شرکه چې دا خلک یې کوي. ۴۱- په وچه او لمده کې خپور شوی فساد د خلکو د خپلو لاسونو ګټه ده، چې الله په هغوی د خپلو ځینو اعمالو خوند وګوري، ښایي چې هغوی را منع شي. ۴۲- ووایه چې په ځمکه وګرځئ، وګورئ د هغو خلکو انجام څنګه شو چې تر دوی مخکې تېر شوي دي. په هغوی کې زیاتره مشرکان وو.
۴۳- نو خپله مخه د قیّم دین اړخه ته سیده کړئ، له مخکې چې د الله له لوري داسي ورځ راشي چې د هغه لپاره بېرته ګرځېدل نشته. په هغه ورځ به خلک جدا جلا شي. ۴۴- چا چې انکار وکړ نو د هغه انکار به په هماغه پرېوځي او چا چې نېک عمل وکړ نو دا خلک د خپل ځان لپاره سامان تیاروي. ۴۵- تر دې چې الله د ایمان خاوندانو او نېک عمل کوونکو ته په خپل فضل بدله ورکړي، ښېشکه الله منکرین نه خوښوي.

۴۶- او د هغه په نښو کې دا ده چې هواګانې د زېړې ورکولو لپاره را لېږي، او د دې لپاره چې هغه تاسې په خپل رحمت ونازوي او دې لپاره چې کښتۍ د هغه په حکم وچلېږي، او د دې لپاره چې تاسې د هغه فضل ولټوئ، او د دې لپاره چې تاسې د هغه شکر ادا کړئ. ۴۷- او مونږ له تا مخکې رسولان ولېږل د هغوی قومونو ته. نو هغوی ورته ښکاره نښې راوړلې او مونږ له هغو خلکو غچ واخیست چې جرم یې کړی و. او په مونږ دا حق وو چې له مومنانو سره مرسته وکړو.
۴۸- الله دی چې هواګانې را لېږي. بیا هغه وریځې را پورته کوي. بیا الله هغه په آسمان کې خپروي ځنګه یې چې وغواړي. او هغه کات په کات کوي. بیا تاسې باران ګورئ چې د هغو له منځه راوځي. بیا چې هغه په خپلو بندەګانو کې چا ته وغواړي هغه رسوي، نو هغوی سمدستي خوشحاله کېږي. ۴۹- او هغه د هغو له نازل کېدلو مخکې، له خوښۍ نهیلي وو. ۵۰- نو د الله د رحمت نښې وګورئ چې هغه څنګه ځمکه را ژوندۍ کوي د هغې له مرینې وروسته. بېشکه هغه د مړو ژوندی کوونکی دی. او په هغه په هر څه قادر دی. ۵۱- او که مونږ یوه هوا (باد) ولېږو او هغه کرونده په زېړېدو (پخېدو) وګوري نو له هغې وروسته به انکار وکړي. ۵۲- ته خو یې په مړو نه شې اورېدی او نه په کنو خپله خبره اورېدی شې په داسې حال کې چې هغوی مخ اړولی وي او روان وي. ۵۳- او نه ته رانده د هغوی له ګمراهۍ ویستلی او لارې ته راوړلی شې. ته یې یوازې هغو ته اورولی شې چې زمونږ په آیتونو ایمان راوړونکي وي. نو همدا خلک اطاعت کوونکي دي.
۵۴- الله دی چې تاسې یې ناتوانه پیدا کړئ، بیا یې له ناتوانۍ وروسته قوت درکړ، بیا یې په قوت وروسته ضعف او زړښت راوړل. هغه چې څه وغواړي پیدا کوي یې. او هغه د علم خاوند، او قدرت خاوند دی.

۵۵- او په کومه ورځ چې قیامت شي، مجرمان به قسم خوري او وایي به چې هغوی له یوې ګړۍ زیات نه دي اوسېدلي. هغوی همداسې تېروتل.
۵۶- او چا ته چې علم او ایمان عطا شوی هغوی به ووایي چې د الله په کتاب کې (د کتاب له مخې) خو تاسي د حشر تر ورځې پراته وئ. نو دا حشر ورځ ده، خو تاسي نه پوهیدئ. ۵۷- نو په هغه ورځ به ظالمانو ته د هغوی معذرت هېڅ ګټه ونه رسوي او نه ورته د بېښني غوښتلو ویل کېږي.
۵۸- او موږ په دې قرآن کې د خلکو لپاره هر ډول مثالونه بیان کړي دي. او که ته هغوی ته کومه نښه راوړي نو دا چا چې انکار کړی هغوی به همدا ووایي چې تاسي ټول باطل یئ. ۵۹- په دې توګه الله د هغو خلکو په زړونو مهر لګوي چې نه پوهیږي. ۶۰- ته صبر وکړه. بېشکه د الله وعده رښتیا ده. او ستا زغم دي هغه خلک نه کموي چې ایمان نه لري.

سوره لقمان ۳۱

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- **الم.** ۲. دا د پُرحکمته کتاب آیتونه دي. ۳- هدایت او رحمت د نیکې کونکو لپاره. ۴- چې لمونځ قایموي او زکات ورکوي. او په آخرت ایمان لري. ۵- دا خلک د خپل رب په سمه لاره دي او همدا خلک فلاح موندونکي دي.
۶- او په خلکو کې ځینې داسې هم دي چې د هغو خبرو خریداران دي چې غافلونکي دي، په دې نیت چې (نور) د الله له لارې ګمراه کړي، بې له کوم علمه. او خندا ور پورې وکړي. د داسې خلکو لپاره ذلیلونکی عذاب دی. ۷- او کله چې هغوی ته زموږ آیتونه اورول کېږي هغوی په تکبر مخ اړوي، لکه بیخي یې چې اورېدلي نه وي، لکه د هغوی غوږونه

چې کاڼه وي. نو هغوی ته د یوه دردناکه عذاب زېرى ورکړه. ۸- بېشکه چا چې ایمان راوړ او نېک کارونه یې وکړل، هغوی لپاره د نعمت باغ دی. ۹- په هغه کې به تل اوسېږي. دا د الله پخه وعده ده او هغه قوي دی، د حکمت خاوند دی.
۱۰- الله آسمان پیدا کړی، له داسې ستنو بغیر چې تاسې ته ښکاره شي. هغه په ځمکه غرونه کېښودل چې ونه خوځېږي. په هغه کې یې هر ډول ژوندي (موجودات) خپاره کړل. او موږ له آسمانه اوبه را ښکته کړي، بیا مو له ځمکې ښه ځیزونه را شنه کړل. ۱۱- دا د الله تخلیق دی، نو تاسې ووایئ چې له هغه بغیر ځوک (ستاسې معبودان) دي هغوی څه پیدا کړي. بلکې ظالمان په ښکاره ګمراهۍ اخته دي.
۱۲- او موږ لقمان ته حکمت ورکړ (او ورته مو وویل) چې د الله شکر وکړه. او څوک چې شکر وکړي د خپل ځان لپاره به شکر وکړي او څوک چې ناشکري وکړي نو الله بې نیازه دی او د ښېګڼو خاوند دی.
۱۳- او کله چې لقمان خپل زوي ته په نصیحت کې وویل چې ای زما زویه، له الله سره شریک مه جوړوه، بېشکه شرک ډېر لوی ظلم دی.
۱۴- او موږ په انسان د هغه د مور او پلار په معامله کې ټینګار کړی. او د هغه مور په تکلیف پسې تکلیف تېر کړ او هغه یې په خپته کې وساته او په دوؤ کالو کې یې شیدې پرېښودې، چې ته زما شکر وکړه او د خپل مور او پلار. ماته را ستنېدل دي. ۱۵- او که هغوی دواړو په تا زور راوړچې ته له ماسره داسې څه شریک کړه چې تاته معلوم نه وي، نو ته د هغوی خبره مه منه. او په دنیا کې هغوی سره نېک چلند کوه. او ته د هغه کس د لارې پیروي کوه چې ماته یې رجوع کړې ده. بیا به تاسې ټول ماته راځئ. بیا به زه درته وایم چې تاسې څه کول.

۱۶- (لقمان وویل) ای زما زویه، که کوم عمل د وري د دانې هومره وي او بیا هغه په کومه تیږه کې دننه وي یا په آسمانونو کې وي یا په ځمکه وي، الله به هغه حاضر کړي. بېشکه الله باریک بین دی، باخبره دی.
۱۷- ای زما زویه، لمونځ قایم کړه، د ښه کار نصیحت وکړه او له بدۍ منع وکړه او کوم مصیبت چې در ورسېږي صبر پرې وکړه. بېشکه دا د همت کارونه دي. ۱۸- او له خلکو سره بېرُخي مه کوه. او په ځمکه مغرور مه ګرځه. بېشکه الله مغرور او کبرجن نه خوښوي. ۱۹- او په خپل تګ کې میانه روي کوه او خپل غږ ټیټ ساته. بېشکه تر ټولو بد غږ د خره غږ دی.
۲۰- ایا تاسې نه ګورئ چې الله ستاسې په خدمت لګیا کړي څه چې په آسمانونو کې دي او څه چې په ځمکه دي. او هغه خپل ښکاره او پټ نعمتونه په تاسې تمام کړي. او په خلکو کې (ځینې) داسې هم شته چې د الله په هکله جګړې کوي، له کوم علم، کوم هدایت او کوم روښانه کتاب پرته. ۲۱- او کله چې هغوی ته ووېل شي چې د هغه څه پیروي وکړه چې الله نازل کړي، نو هغوی وایي چې نه. موږ به د هغه څه پیروي کوؤ چې موږ (یې په پیروۍ) خپل پلار نیکه لیدلي دي. ایا که شیطان هغوی د اور عذاب ته ور بولی بیا هم.
۲۲- او څوک چې خپل رُخ د الله لور ته ټیټ کړي او نېک عمله هم وي نو هغه کلکه رسۍ ونیوله. او د ټولو معاملاتو انجام د الله اړخ ته دی.
۲۳- او چا چې انکار وکړ د هغه په انکار ته مه خفه کیږه. موږ ته د هغوی را ستنېدل دي. نو موږ به ورته ووایو چې هغوی څه کول. بېشکه الله د زړونو په خبره هم خبر دی. ۲۴- هغوی ته به موږ د لنډ وخت لپاره ګټه ورکړو. بیا به یې یوه سخت عذاب ته را کش کړو.

۲۵- او که ته هغوی وپوښتي چې آسمان او ځمکه چا پیدا کړي، نو هغوی به حتماً ووایي چې الله. ووایه چې ټول تعریفونه الله لره دي. بلکې په هغوی کې زیاتره نه پوهیږي. ۲۶- د الله دي څه چې په آسمان کې دي او څه چې په ځمکه، بېشکه الله بې نیازه دی، د ښېګڼو خاوند دی. ۲۷- او په ځمکه چې کومې وني دي که هغه قلمونه شي او سمندر، له اوو [۷] نورو سمندرونو سره، سیاهي شي، بیا به هم د الله خبرې ختمې نه شي. بېشکه الله قوي دی، د حکمت خاوند دی.
۲۸- ستاسي د ټولو پیدا کول او ژوندي ساتل داسي دي لکه د یوه شخص. بېشکه الله اورېدونکی او لیدونکی دی. ۲۹- ایا تا نه دي لیدلي چې الله شپه په ورځ کې داخلوي او ورځ په شپه کې داخلوي. او هغه لمر او سپوږمۍ په کار ګومارلي. هر یو ګرځېږي تر یوه ټاکلي وخته. او دا تاسي چې څه کوئ، الله پرې خبر دی. ۳۰- دا ځکه چې الله حق دی. او له هغه بغیر چې نور شیان دي د هغوی را بلل باطل دي او بېشکه الله برتر دی، لوی دی.
۳۱- ایا تا نه دي لیدلي چې کښتۍ د الله په فضل سمندر کې ګرځېږي، چې هغه تاسي ته خپلې نښې در وښیي. بېشکه په دي کې نښې دي د هر صبر کونکي، شکر کونکي لپاره. ۳۲- او کله چې مرګ د هغوی په سر لکه د وریځو خپور شي، نو هغوی الله را بولي هغه لپاره دین خالصوي. بیا یې چې کله هغه وساتي او وچې ته یې را وړي، نو لږ په کې په اعتدال پاتې کېږي. او زمونږ له نښو انکار هغه خلک کوي چې بې وعدې او ناشکره دي.
۳۳- ای خلکو، له خپل رب ووېرېږئ او له هغې ورځې ووېرېږئ چې هېڅ پلار به د خپل زوي له ارخه بدل ور نه کړي او نه به کوم زوی د خپل پلار له ارخه څه بدل ورکوي. بېشکه د الله وعده رښتیا ده، نو د دنیا

ژوند دي تاسي تېر نه باسي او نه دي ټک (شيطان) تاسي د الله په هکله تېرباسلی شي. ۳۴- بېشکه الله ته د قيامت علم دی او هغه باران وروي او هغه پوهېږي چې (د مور) په رحم کې څه دي. او هېڅوک نه پوهېږي چې سبا به څه ګټي. او هېڅوک نه پوهېږي چې په کومه ځمکه به مري. بېشکه الله پوهېدونکی او باخبره دی.

سوره السجده ۳۲

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- **الم.** ۲- دا نازل شوی کتاب، په دي کې هېڅ شک نشته، د رب العالمين له اړخه دی. ۳- ايا هغوی وايي چې دا دې شخص له ځانه جوړ کړی دی. بلکې دا حق دی ستاسي د رب له لوري، په دي خاطر چې ته هغه خلک ووېروي چې له تا مخکې ورته څوک وېرونکی نه دی راغلی، چې هغوی په لار شي.
۴- الله دی چې پيدا کړي يي دي آسمانونه او ځمکه او څه چې د دي تر منځ دي په شپږو ورځو کې، بيا هغه پر عرش قايم شو. له هغه بغير نه ستاسي مرستندوی شته او نه شفاعت کونکی. نو ايا تاسي پام نه کوئ. ۵- هغه له آسمانه تر ځمکې د ټولو معاملاتو تدبير کوي. بيا هر څه ستنېږي هغه ته په داسي يوه ورځ چې مقدار يي ستاسي په حساب کې زر کالو سره برابر دی. ۶- هغه په پټو او ښکاره پوه دی. قوی دی، د رحمت خاوند دی. ۷- هغه چې هر څه جوړ کړي ښه يي جوړ کړي. او هغه د انسان د پيدايښت پيل له خاوري وکړ. ۸- بيا يي د هغه نسل د حقيرو اوبو له خلاصي پيدا کړ. ۹- بيا يي د هغه غږي جوړ کړل. او په هغه کې يي خپله ساه پوو کړه. تاسي ته يي غوږونه، سترګې او زړه جوړ کړل. تاسي ډېر لږ شکر وباسئ.

۱۰- او هغوی وویل چې ایا کله مور په ځمکه کې ورک شو بیا به له سره پیدا کېږو. بلکې هغوی د خپل رب له ملاقاته منکر دي. ۱۱- ووایه چې د مرګ ملایکه له تاسي روح اخلي چې په تاسي ګومارل شوې ده. بیا به تاسي خپل رب ته ستانه شئ. ۱۲- او کاش ته وګورې چې کله دا مجرمین د خپل رب پر وړاندې ټیټ سر ولاړ وي. ای زمور رب، مور ولیدل، او مور واورېدل، نو مور بېرته ولېږه چې نېک کارونه وکړو. مور باور کونکي شوي یو. ۱۳- او که مور غوښتي وای نو هر کس ته به مو د هغه هدایت ورکړی وای. خو زما خبره ثابته شوه چې زه به دوزخ له پیریانو (جناتو) او انسانانو ډکوم. ۱۴- نو اوس د هغې خبرې خوند وځکئ چې تاسي ملاقات هېر کړ. مور هم تاسي هېر کړئ. او د خپلو کړو (اعمالو) له وجې تل عذاب ووینئ.
۱۵- زمور په آیتونو هغه خلک ایمان راوړي چې کله هغوی ته په کومه وسیله یادونه وشي نو هغوی په سجده پرېوځي او د خپل رب د حمد تر څنګ د هغه تسبیح ووایي. او هغوی کبر نه کوي. ۱۶- د هغوی اړخونه له بسترو لرې وي. او هغوی خپل رب یادوي په وېره او هیله مندی. او څه چې ورته مور ورکړي، له هغو مصرف کوي. ۱۷- نو هېڅوک نه دي خبر چې هغو خلکو ته د هغوی د اعمالو په بدل کې د سترګو څه ډول یخووالی پټ کړی شوی دی.
۱۸- نو څوک چې مومن دی ایا هغه به د هغه کس په شان وي چې نافرمانه دی. دواړه یو ډول نه شي کېدلای. ۱۹- چا چې ایمان راوړی او ښه کارونه یې کړي د هغوی لپاره په جنت کې استوګنځای دی، مېلمستیا ده د هغو کارونو له وجې چې هغوی کول. ۲۰- او چا چې نافرماني کړې نو د هغوی ځای اور دی، هغوی چې کله له هغه (اوره) را وتل وغواړي نو بېرته به ور ټېل وهل کېږي. او هغوی ته به ویل کېږي د هغه اور

خوند وځکئ چې تاسي دروغ باله. ۲۱- او هغوی ته به موږ له لوی عذاب ورکولو مخکې کوچنی عذاب ورکوؤ، کېدای شي هغوی را وګرځېږي. ۲۲- او تر هغه کس به ډېر ظالم (بل) ځوک وي چې هغه ته د خپل رب د آیتونو په وسیله نصیحت وشي او بیا تري هغه مخ واړوي. موږ له داسي مجرمانو حتماً بدل اخلو.
۲۳- او موږ موسی ته کتاب ورکړ. نو ته د کتاب په ترلاسه کولو کې شک مه کوه. او موږ هغه د بني اسرائیلو لپاره هدایت کړ. ۲۴- او موږ په هغوی کې پیشوایان جوړ کړل چې زموږ په حکم یې خلکو ته لارښوونې کولې، په دې خاطر چې هغوی صبر وکړ. او زموږ په آیتونو یې ایمان لاره. ۲۵- بېشکه ستا رب به د قیامت په ورځ د هغوی تر منځ د هغو چارو فیصله وکړي چې هغوی یې په هکله خپلو کې اختلاف کاوه.
۲۶- ایا هغوی لپاره دا خبره د هدایت لامل نه شوه چې تر هغوی مخکې موږ ځومره قومونه هلاک کړل. چې د هغوی کلیو ته دا خلک ځي او راځي. بېشکه په هغو کې نښې دي. ایا دا خلک نه اوري.
۲۷- ایا هغوی نه دي لیدلي چې موږ اوبه د یوې خرابې ځمکې اړخ ته ور وړو. بیا له هغې فصل را شین کوؤ چې له هغه د دوی څاروي خوراک کوي او پخپله دوی هم. نو ایا هغوی نه ګوري. ۲۸- او هغوی وایي دا فیصله به کله کېږي که ته رښتینی یې. ۲۹- ووایه د فیصلې په ورځ به د هغو خلکو ایمان ګټه ونه کړي چې انکار یې کړی. او نه به هغوی ته مهلت ورکول شي. ۳۰- نو له هغوی مخ واړوه او په تمه اوسه، هغوی هم په تمه دي.

سوره الاحزاب ۳۳

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- ای نبي، له الله ووېرېږه او د منکرانو او منافقینو اطاعت مه کوه، بېشکه الله پوهېدونکی او د حکمت خاوند دی. ۲- او د هغه څه پیروي وکړه چې ستا د رب له لوري تاته وحي شوی دی، بېشکه الله خبر دی په هغو چې دا خلک یې کوي. ۳- او په الله توکل وکړه، او هغه الله د کارساز کېدو لپاره کافي دی.
۴- الله د هېڅ انسان په سینه کې دوه زړونه نه دي ایښي. او نه یې ستاسي مېرمني چا سره چې تاسي ظهار کوئ، ستاسي مېندي کړي او نه یې ستاسي په خوله بلل شوي زامن، زامن کړي دي. دا ټولي ستاسي د خپلې خولې خبرې دي. او الله حقه خبره کوي او سمه لاره ښیي. ۵- او په خوله بلل شوي زامن د هغوی د پلرونو په نسبت یاد کړئ، دا د الله په نزد ډېره عادلانه خبره ده. بیا که تاسي د هغوی پلرونه نه پېژنئ نو هغوی ستاسي دیني وروڼه دي او ستاسي ملګري دي. او په څه کې چې له تاسي تېروتنه وشي، د هغه له وجې په تاسي ګناه نشته، مګر هغه څه چې د زړه په اراده یې وکړئ. او الله بښونکی، رحم کونکی دی.
۶- او د نبي حق په مومنانو پخپله تر هغوی هم ډېر دی، او د نبي مېرمني د هغوی مېندي دي. او خپلوان د الله په کتاب کې، د نورو مومنانو او مهاجرینو په نسبت، یو بل سره ډېره خپلوي لري. مګر دا چې تاسي له خپلو ملګرو سره کوم سلوک کول وغواړئ. دا په کتاب کې لیکلي دي.
۷- او کله چې موږ له پېغمبرانو د هغوی وعده واخیسته او له تا او له نوح او ابراهیم او موسی او عیسی ابن مریم نه. او موږ له هغوی پخه وعده واخیستله. ۸- په دې خاطر چې الله له رښتیني خلکو د هغوی د

ربښتينولې په هکله پوښتنه وکړي، او د منکرانو لپاره يې له درده ډک عذاب تيار کړی دی.
۹- ای خلکو چې ايمان مو راوړی دی، په ځان د الله احسانونه ياد کړئ، چې کله په تاسې پوځونو بريدونه وکړل نو مورږ پر هغوی يوه سيلی ور ولېږله او داسې پوځ چې تاسې ته نه ښکارېده. او الله هغه څه ګوري چې تاسې يې کوئ. ۱۰-کله چې هغوی په تاسې درغلل، ستاسې له پورته اړخه او ستاسې له ښکته اړخه. او بيا چې سترګې پرانيستې پاتې شوې او زړونه خولې ته راغلې وو او تاسې د الله په هکله ډول ډول ګمانونه پيل کړل. ۱۱- هغه وخت د ايمان خاوندان په امتحان کې واچول شول او بالکل ټکان ورکول شو.
۱۲- او کله چې منافقينو او هغه خلک چې زړونو کې يې مرض دی، هغوی وويل الله او د هغه رسول چې مورږ سره کومه وعده کړې وه هغه هسې فريب و. ۱۳- او بيا چې په هغوی کې يوې ډلې وويل ای د يثرب اوسېدونکو، تاسې سره د پاتې کېدو موقع نشته، نو بېرته ستانه شئ. او په هغوی کې يوې ډلې له پېغمبر نه اجازه غوښتله، هغوی ويل چې زمورږ کورونه خوندي نه دي، او هغوی ناخوندي نه وو. هغوی يوازې تښتېدل غوښتل. ۱۴- او که د مدينې له ځنډو پر هغوی څوک را ښکته شوې وای او هغوی يې فتنې ته دعوت کړې وای نو هغوی به منلی او هغوی به ډېر لږ ځنډ کولای. ۱۵- او هغوی تر دې مخکې له الله سره وعده کړې وه چې په شا به نه ځي. او الله سره د شوې وعدې پوښتنه به کېږي. ۱۶- ووايه که تاسې له مرګ يا وژنې وتښتئ، نو دا تېښته به ستاسې په کار نه شي. او په هغه صورت کې به تاسې ته يوازې د څو ورځو ګټې اخيستو فرصت درکول شي. ۱۷- ووايه، څوک دی چې تاسې له الله وساتي که هغه تاسې ته تاوان در رسول وغواړي، يا هغه په تاسې رحم

کول وغواړي او هغوی به ځان سره د الله په مقابل کې څوک ملاتړی او مرستندوی ونه مومي.
۱۸- الله په تاسي کې هغه (خلک) پېژني چې منع کول کوي او خپلو ورونو ته وايي چې مورږ ته راشئ. او هغوی جنګ ته لږ راځي. ۱۹- او هغوی له تا سره بخل کوي. نو کله چې وېره راشي هغوی تاته داسې ګوري او د سترګو ګاټي يې داسې څرخېږي لکه په ځنکدن کې چې وي. بيا چې خطر لرې شي نو هغوی د مال د حرص له وجې تا سره په خوله وهلو مخ کېږي. دې خلکو چې ايمان را نه وړ نو الله د دوی عملونه ضايع کړل. او دا الله ته آسانه ده. ۲۰- هغوی داسې ګڼي چې پوځونه لا نه دي تللي. او که پوځونه راشي نو هغوی به دا غوره وګڼي چې کاشکې له بدويانو سره په کلیو کې وای، ستاسي خبرونه را رسېدلای. او که له تاسي سره وای په جنګ کې به يې لږه برخه اخيستی.
۲۱- تاسي لپاره د الله په رسول کې غوره نمونه وه، د هغه کس لپاره چې د الله او د آخرت د ورځې تمه لري او الله ډېر يادوي. ۲۲- او کله چې د ايمان خاوندانو پوځونه وليدل، ويې ويل دا هغه دي چې الله او د هغه رسول يې مورږ سره وعده کړې وه او الله او د هغه رسول رښتيا ويلي. او هغه په ايمان او اطاعت کې اضافه وکړله. ۲۳- د ايمان په خاوندانو کې داسې خلک هم شته چې له الله سره کړې وعده يې پوره کړله. نو په هغوی کې ځينو خپل مسوولیت پوره کړی او ځينې نور په تمه دي. او هغوی يوه ذره بدلون هم ونه کړ. ۲۴- چې الله رښتينو ته د هغوی د رښتينولې بدله ورکړي او منافقينو ته عذاب ورکړي که يې وغواړي، يا د هغوی توبه قبوله کړي. بېشکه الله بښونکی، مهربان دی.
۲۵- او الله منکران د هغوی له ټولې غوسې سره بېرته ستانه کړل او د هغوی هېڅ مراد پوره نه شو او د مومنانو له اړخه جنګېدو ته الله کافي

شو. الله د قوت خاوند، قوي دی. ۲۶- او الله د هغو اهلو کتابو چې د بریدګرو ملګرتیا یې وکړله یا یې له کلاګانو را ښکته کړل او د هغوی په زړونو یې رعب واچاوه. تاسي په هغوی کي یوه ډله ووژله او بله ډله مو بندي کړله. ۲۷- او هغه تاسي د هغوی د ځمکو او د هغوی د کورونو او د هغوی د مالونو وارثان کړئ. او د داسي ځمکي چې تاسي پرې قدم نه دی ایښی. او الله په هر څه قدرت لرونکی دی.
۲۸- ای نبی، خپلو میرمنو ته ووایه که تاسي د دنیا ژوند او زینت غواړئ نو راشئ چې زه تاسي ته لږ مال او متاع درکړم او په خوښۍ مو رخصت کړم. ۲۹- او که تاسي الله او د هغه رسول او د آخرت کور غواړئ نو الله په تاسي کي نېک کردارو ته لوی اجر برابر کړی دی. ۳۰- ای د نبي میرمنو، په تاسي کي چې هره یوه ښکاره بې حیایي وکړي، هغې ته به دوه چنده عذاب ورکول کېږي. او دا الله ته آسانه ده.
* ۳۱- او په تاسي کي چې ځوک د الله او د هغه د رسول فرمانبرداري وکړي او نېک عمل وکړي نو مونږ به ورته دوه چنده اجر ورکړو. او مونږ د هغه لپاره باعزته روزي تیاره کړې ده. ۳۲- ای د نبي میرمنو، تاسي د نورو ښځو غوندي نه یئ. که تاسي له الله وېرېږئ نو په لهجه کي نرمي مه اختیاروئ چې د چا په زړه کي مرض وي هغوی په حرص کي ونه لوېږي او له معروف سره سمه خبره وکړئ.
۳۳- او په خپلو کورونو کي پاتي شئ او د پخواني جاهلیت غوندي ښکاره مه ګرځېږئ. او لمونځ قایم کړئ او زکات ورکړئ او د الله او د هغه د رسول اطاعت وکړئ. الله خو غواړي چې له تاسي اهل بیتو ناپاکي لرې کړي او تاسي په مکمل ډول پاک کړي. ۳۴- او ستاسي په کورونو کي چې د الله د آیتونو او حکمت کوم تعلیم کېږي هغه یاد ساتئ. بېشکه الله باریک بینه دی، خبر دی.

۳۵- بېشکه اطاعت کونکي سړي او اطاعت کونکي ښځي. او د ایمان خاوندان سړي او د ایمان خاوندانې ښځي. او فرمانبرداره سړي او فرمانبرداره ښځي. او ریښتیني سړي او ریښتیني ښځي. او صبر کونکي سړي او صبر کونکي ښځي. او خشوع کونکي سړي او خشوع کونکي ښځي. او صدقه ورکونکي سړي او صدقه ورکونکي ښځي. او روژه نیونکي سړي او روژه نیونکي ښځي. او د خپلو شرمګاهو ساتونکي سړي او د خپلو شرمګاهو ساتونکي ښځي. او الله ډېر یادونکي سړي او الله ډېر یادونکي ښځي، د دوی لپاره الله مغفرت او لوی اجر برابر کړی دی.
۳۶- د هېڅ مومن سړي یا مومنې ښځي لپاره دا ګنجایش نشته چې کله الله او د هغه رسول په یوه معامله کې فیصله وکړي نو بیا په کې هغوی ته څه اختیار پاتې شي. او څوک چې د الله او د هغه د رسول نافرماني وکړي نو هغه په ښکاره ګمراهۍ کې ولوېده.
۳۷- او کله چې تا هغه سړي ته چې الله پرې انعام کړی و او تا پرې انعام کړی و (آزاد کړی دی و) ته وویل چې خپله میرمنه وساته او له الله ووېرېږه. او تا په خپل زړه کې هغه خبره پټه ساتلې وه چې الله یې ښکاره کونکی و. او ته له خلکو وېرېدلې او الله ډېر حقدار دی چې ته تري ووېرېږي. بیا چې کله زید له هغه خپل غرض پوره کړ، نو موږ هغه سره ستا نکاح وکړه چې مومانو لپاره په خولې د ویل شویو زامنو د میرمنو په هکله کومه سختي پاتې نه شي. کله چې له هغوی خپل غرض پوره کوي. او د الله حکم کېدونکی و.
۳۸- پېغمبر لپاره په هغه څه کې هېڅ سختي نشته چې الله ورته مقرر کړی وي. د الله همدا طریقه د هغو پېغمبرانو لپاره هم ده چې مخکې تېر شوي دي. او د الله حکم قطعي فیصله وي. ۳۹- هغوی د الله پېغامونه

رسول او له هغه وېرېدل او له الله بغیر له بل هېڅا نه وېرېدل. او الله د حساب اخیستلو لپاره کافي دی. ۴۰- محمد ستاسي په سړیو کې د چا پلار نه دی، خو هغه رسول او د نبیانو خاتم دی. او الله په هر څه پوهیږي.
۴۱- ای د ایمان خاوندانو، الله ډېر یادوئ. ۴۲- او د هغه تسبیح وکړئ سهار او مابنام. ۴۳- هغه په تاسي رحمت نازلوي او د هغه ملایکي هم چې تاسي له تیارو را وباسي او رڼا ته مو راوړي. او هغه په مومنانو ډېر زیات رحم کونکی دی. ۴۴- په کومه ورځ به چې (مومنان) هغه سره ګوري، د هغوی استقبال به په سلام کېږي. او هغه د دوی (مومنانو) لپاره باعزته صله تیاره کړي ده.
۴۵- ای نبي، مونږ ته ګواهي ورکونکی، زېرى ورکونکی او وېرونکی لېږلی یي. ۴۶- او د الله له لوري، د هغه له اذن سره سم، دعوت ورکونکی او یو روښانه څراغ. ۴۷- او مومنانو ته زېرى ورکړه چې د هغوی لپاره د الله له لوري ډېر لوی فضل دی. ۴۸- او ته د منکرانو او منافقانو خبرې مه منه او د هغوی ځورول له نظره وغورځوه او په الله توکل وساته. او الله د توکل لپاره کافي دی.
۴۹- ای د ایمان خاوندانو، کله چې تاسي مومنو ښځو سره نکاح وکړئ، او بیا هغه له لمس کولو مخکې طلاقي کړئ نو د هغوی په هکله په تاسي هېڅ عدت لازم نه دی چې تاسي یي شمېر وکړئ. نو هغوی ته څه متاع ورکړئ او په ښه شان یي رخصت کړئ.
۵۰- ای نبي، مونږ ستا لپاره حلالي کړي دي ستا هغه مېرمني چې تا یي مهر ورکړی وي او هغه مېرمني هم چې ستا مملوکي دي چې الله تاته په غنیمت کي درکړي او ستا د کاکا لورګاني او ستا د ترور لورګاني او ستا د ماما لورګاني او ستا د خاله لورګاني چې له تا سره یي هجرت کړی وي. او هغه مسلمانه ښځه هم چې خپل ځان پېغمبر ته ورکړی، په دې

شرط چې پېغمبر ورسره نکاح کول وغواړي، دا خاص ستا لپاره دي، له مسلمانانو جلا. او موږ ته معلوم دي هغه څه چې موږ په هغوی (مومنانو) د هغوی د مېرمنو او د هغوی د وينځو په هکله فرض کړي، چې په تا کومه تنګسه نه وي او الله ښونکی، مهربان دی.
۵۱- او ته چې په هغوی کې کومې غواړې جدا کړه او کومې چې غواړې له ځان سره يې وساته. او کومې چې دې لرې کړې که په هغوی کې بيا هم د کومې طلب وکړې نو په تا کومه ګناه نشته. په دې کې ډېره توقع ده چې د هغوی سترګې به يخې وي، او خفه به نه وي. او په هغه څه به راضي وي چې ته يې ورکوی. او الله پوهېږي څه چې ستاسي په زړونو کې دي. او الله خبردار دی او حليم دی. ۵۲-له دې بغير نورې مېرمنې تا لپاره حلالې نه دي. او نه دا سمه ده چې ته د هغوی په ځای نورې مېرمنې وکړې، که څه هم صورت تاته ښاېسته ښکاري، مګر که ستا وينځې وي. او الله په هر څه نګران دی.
۵۳- ای د ايمان خاوندانو، د نبي کورونو ته مه ځئ مګر کله چې تاسي ته د خوړو لپاره اجازه درکول شي، هغه هم داسي چې په تمه يې مه پاتې کېږئ. خو کله چې تاسي ور وغوښتل شئ نو ننوځئ. بيا مو چې خوراک وکړ نو پاڅېږئ او لاړ شئ او په خبرو مصروف مه کېنئ. دا کار په نبي ښه نه لګېږي. خو هغه ستاسي لحاظ کوي. او الله د حق خبرې په کولو کې د چا لحاظ نه کوي. او کله چې تاسي د رسول له مېرمنو څه غواړئ نو په پرده کې يې وغواړئ. دا طريقه ستاسي د زړونو لپاره ډېره پاکه ده او د هغوی د زړونو لپاره هم. او ستاسي لپاره دا جايزه نه ده چې د الله رسول ته تکليف ورسوئ او نه دا جايزه ده چې تاسي له هغه وروسته د هغه له مېرمنو سره نکاح وکړئ دا د الله په نزد ډېره بده خبره ده. ۵۴- که تاسي څه ښکاره کړئ يا يې پټ کړئ، الله په هر څه خبر دی.

۵۵- د پېغمبر په مېرمنو د خپلو پلرونو، یا خپلو زامنو، یا خپلو ورونو، یا خپلو ورېرونو، یا خپلو خورینو، یا خپلو سیالو ښځو یا خپلو وینځو مخې ته په راتګ هېڅ ګناه نشته. او له الله ووېرېږئ، هغه هر څه وینې.
۵۶- الله او د هغه ملایکې په نبي رحمت وایي. ای د ایمان خاوندانو، تاسې هم په هغه درود او سلام ووایئ. ۵۷- څوک چې الله او د هغه رسول ځوروي. الله په هغوی دنیا او آخرت کې لعنت کړی دی او ذلیلونکی عذاب یې ورته تیار کړی دی. ۵۸- او څوک چې مومن سړي او مومنې ښځې ځوروي بې له دې چې هغوی څه کړي وي، نو هغوی د تور پورې کولو او ښکاره ګناه پېټی پورته کړی دی.
۵۹- ای نبي، خپلو مېرمنو ته ووایه او خپلو لونو ته او مسلمانو ښځو ته ووایه چې هغوی په ځان خپل ټیکري لږ را ښکته کړی، په دې به هغوی زر پېژندل کېږي او نه به ځورول کېږي. او الله بښونکی، مهربان دی.
۶۰- منافقین او هغه خلک چې په زړونو کې یې مرض دی او هغوی چې په مدینه کې دروغ خبرې خپروي، که هغوی منع نه شي نو موږ به تا د هغوی خلاف یوه ورځ ودروؤ. بیا به هغوی تا سره په مدینه کې ډېر لږ پاتې شي. ۶۱- رټل شوي به وي، چېرته چې ولیدل شي وبه نیول شي او په بد مرګ به ووژل شي. ۶۲- دا د الله دستور دی د هغو خلکو په هکله چې مخکې تېر شوي دي. او تاسې به د الله په دستور کې هېڅ بدلون ونه وینئ.
۶۳- خلک له تا د قیامت په هکله پوښتنه کوي. ووایه چې د دې علم یوازې له الله سره دی. او تاسې څه خبر یئ، کېدای شي قیامت را نږدې شوی وي. ۶۴- بېشکه الله منکران له رحمته لرې کړي دي. او د هغوی لپاره د اور لمبې تیاري دي. ۶۵- په هغه کې به ټل اوسېږي. نه به کوم ملاتړی ومومي او نه کوم مرستندوی. ۶۶- په کومه ورځ به چې د دوی

مخونه په اور وران شي. هغوی به ووايي، ای کاش، مونږ د الله اطاعت کړی وای او مونږ د رسول اطاعت کړی وای. ۶۷- او هغوی به ووايي ای زمونږ ربه، مونږ د خپلو سردارانو او خپلو مشرانو خبره ومنله او هغوی مونږ له لاري بيلاري کړو. ۶۸- ای زمونږ ربه، هغوی ته دوه چنده عذاب ورکړه او لوی لعنت پرې وکړه.
۶۹- ای د ايمان خاوندانو، تاسي د هغوی خلکو په شان مه کيږئ چې موسی يې وځوره نو الله هغه د هغو خلکو له خبرو بري ثابت کړ. او هغه د الله په نزد باعزته و. ۷۰- ای د ايمان خاوندانو، له الله ووپرږئ او سمه خبره وکړئ. ۷۱- هغه به ستاسي اعمال سم کړي او ستاسي ګناهونه به وبښي. او څوک چې د الله او د هغه د رسول اطاعت وکړي هغه به لويه کاميابي وموميِ.
۷۲- مونږ امانت آسمانونو او ځمکې او غرونو ته وړاندې کړ، هغوی يې له پورته کولو انکار وکړ او تري ووپرېدل، او انسان پورته کړ. بېشکه هغه ظالم او جاهل و. ۷۳- په دې خاطر چې الله منافقو سړو او منافقو ښځو او مشرکو سړو او مشرکو ښځو ته جزا ورکړي. او مومنو سړو او مومنو ښځو ته توجه وکړي. او الله ښونکی، مهربان دی.

سوره سبا ۳۴

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- تعريف هغه الله لره دی چې، د هغه دي څه چې په آسمانونو کې دي او څه چې په ځمکه دي او هغه لره تعريف دی په آخرت کې او هغه د حکمت خاوند او پوهېدونکی دی. ۲- هغه پوهيږي په هغه څه چې ځمکه کې دننه دي او څه چې تري بهر راځي، او څه چې له آسمانه را ښکته

کېږي او څه چې ور پورته کېږي. او هغه د رحمت لرونکی، ښښونکی دی.
۳- او چا چې انکار کړی هغوی وایي چې په مور قیامت نه راځي. ووایه چې ولې نه. قسم دي وي زما په عالم‌الغیب پروردګار، هغه به حتماً په تاسې راځي. له هغه د ذري هومره شی پټ نه دی، نه په آسمانونو کې او نه په ځمکه. او نه کوم شی له هغه وړوکی او لوی، مګر هغه په یوه پرانیستي کتاب کې دي. ۴- په دې خاطر چې هغه، هغو خلکو ته بدله ورکړي چې ایمان یې راوړی او نېک کارونه یې کړي. همدا هغه خلک دي د چا لپاره چې ښښنه ده او د عزت روزي. ۵- او کومو خلکو چې زمور د آیتونو د عاجزولو هڅه کړې ده، د هغوی لپاره د سختې دردناک عذاب دی. ۶- او چاته چې علم ورکول شوی، هغوی پوهېږي څه چې په تا نازل شوي هغه حق دی او د عزیز او حمید الله لاره ښیي.
۷- او چا چې انکار کړی هغوی وایي، ایا مور تاته داسې کس در وښایو چې تاسې ته خبر درکوي چې کله تاسې بیخي مېده مېده شئ نو بیا به بېرته له سره جوړېږئ. ۸- ایا هغه په الله دروغ تړي او که کوم دول جنون لري. بلکې ځوک چې په آخرت ایمان نه لري هغوی په عذاب او په خطرناکه ګمراهی کې دي. ۹- نو ایا هغوی آسمان او ځمکې ته نظر نه دی کړی چې له هغوی مخکې او وروسته دي. که مور وغواړو هغوی به په ځمکه ننباسو یا به پرې آسمان را وغورځوؤ. ښېشکه په دې کې نښه ده د هر هغه بنده لپاره چې متوجه کېدونکی وي.
۱۰- او مور داؤد ته له خپل لوري یو لوی نعمت ورکړ. ای غرونو، تاسې هم هغه سره په تسبیح کې ګډون وکړئ. او همداسې مو مرغانو ته حکم وکړ. او مور اوسپنه د هغه لپاره نرمه کړله. ۱۱- چې ته پراخه

زغري جوړي کړه او کړئ په اندازې سره ولګوه او نېک عمل وکړه. تاسې چې څه کوئ هغه زه ګورم.
۱۲- او د سلېمان لپاره مور باد مسخر کړ، د هغه د سهار مزل به یوه مياشت او د مابنام مزل یوه مياشت وو. او مور هغه لپاره د مېسو چينه وبهوله. او په جناتو کې ځيني داسې وو چې د خپل رب په حکم يې هغه ته کار کاوه. او په هغوی کې چې څوک زمور له حکم سرغړونه وکړي نو مور به يې د اور د عذاب خوند وڅکوؤ. ۱۳- هغوی به ورته هغه څه جوړول چې (سلېمان) به غوښتل، ودانۍ او انځورونه، او د لګن په شان ډنډونه او ايښي دېګونه، ای آل داؤده، په شکرګزارۍ عمل وکړئ او زما په بندګانو کې لږ شکرګزاره دي.
۱۴- بيا چې مور په هغوی د مرګ فيصله نافذه کړله نو هېڅ شي هغوی (جناتو) ته د هغه (سلېمان) د مړينې خبر ور نه کړ، مګر د ځمکې ويانې، چې د هغه امساء يې ووهله. نو بيا چې هغه را ولوېده جناتو ته ښکاره شوه چې که هغوی ته د غيبو علم وای نو د ذلت په دې مصيبت کې به نه وای پراته.
۱۵- سبا لپاره د هغه په خپل مسکن کې نښه وه. دوه باغونه ښي (ارخ ته) او چپ (ارخ ته)، د خپل رب له رزق وخورئ او د هغه شکر وکړئ. ښاېسته ښار او ښونکی رب. ۱۶- بيا هغوی سرغړونه وکړله او مور پرې د بند سېلاب ور پرېښود او د هغوی باغونه مو په دوؤ داسې باغونو بدل کړل چې بې خونده ميوې، شاړ بوټي په کې وو او څو ښرۍ هم.
۱۷- مور د هغوی د ناشکرۍ بدل ورکړ او داسې بدل مور هغو ته ورکوؤ چې ناشکره وي.
۱۸- او مور د هغوی او د هغوی د کلیو ترمنځ، په کوم ځای کې چې مور برکت ايښی وو، داسې کلي آباد کړل چې ښکاره کېدل. او مور د

هغوی تر منځ د سفر منزلونه وټاکل. په هغو شپه او ورځ په امن ګرځېږئ. ۱۹- بیا هغوی وویل ای زمور ربه، زمور په سفرونو کې لرې والی واچوه. او هغوی په خپلو ځناورو ظلم وکړ نو مور هغوی افسانه کړل او مور هغوی ذرې ذرې کړل. بېشکه په دې کې نښه ده د هر صبر لرونکي لپاره او شکر کونکي لپاره.
۲۰- او ابلیس په هغو باندې خپل ګمان ریښتیا کړ. نو هغوی د ده پیروي وکړله، مګر د ایمان خاوندانو یوې ډلې. ۲۱- او ابلیس په هغوی هېڅ اختیار نه درلود، مګر دا چې مور هغه خلک معلوم کړو چې په آخرت ایمان لري، له هغو خلکو (یې جدا کړو چې په هکله یې شکمن دي) او ستا رب په هر څه نګران دی.
۲۲- ووایه هغوی را وبولئ چې تاسي له الله بغیر معبودان بللي دي، هغوی نه په آسمانونو کې ذره اختیار لري او نه په ځمکه او په دې دواړو کې د هغو څه وندې نشته. او نه یې په هغوی کې ځوک مرستندوی دی.
۲۳- او د هغه په وړاندې هېڅ شفاعت نه په کارېږي مګر د هغه چا لپاره چې هغه یې اجازه ورکړي. تر دې چې کله د هغوی له زړونو وېره ورکه شي نو هغوی به پوښتنه وکړي چې ستا رب څه وفرمایل. هغوی به ووایي د حق خبرې حکم یې وکړ. او هغه تر ټولو لوړ دی، تر ټولو لوی دی.
۲۴- (ورته) ووایه ځوک تاسي ته له آسمانه او ځمکې رزق درکوي. ووایه چې الله. او په ما او تاسي کې یو طرف یا په هدایت کې دی یا په ښکاره ګمراهی کې. ۲۵- ووایه کومه ګناه چې مور کړي د هغې پوښتنه له تاسي نه کېږي. او کومه ګناه چې تاسي کوئ د هغه پوښتنه به له مورې نه کېږي. ۲۶- ووایه چې زمور رب به مور را ټول کړي، بیا به زمور تر منځ له حق سره سمه فیصله وکړي. او هغه د فیصلې خاوند دی. ۲۷-

ووايه، ماته هغه را وښيه چې تاسې له الله سره شريک کړي دي. هېڅکله نه، بلکې هغه قوي دی، د حکمت خاوند دی.
۲۸- او مور ته ټولو انسانانو لپاره زېرى ورکونکى او وېرونکى لېږلى يې، خو زياتره خلک نه پوهيږي. ۲۹- او هغه وايي دا وعده به کله وي که ته رښتينى يې. ۳۰- ووايه ستاسې لپاره د يوې خاصې ورځې وعده ده چې نه ترې ګړۍ وروسته کېدای شئ او نه ترې مخکې کېدای شئ.
۳۱- او چا چې انکار کړى هغوى وايي مور هېڅکله دا قرآن نه منو او نه هغه څه چې له دې مخکې دي. او که ته هغه وخت وګورې کله چې دا ظالمان د خپل رب مخې ته ودرول شي. په يو بل به ملامتي اچوي. ځوک چې کمزورې ګڼل کېدل، هغوى به لوبو ته وايي چې که تاسې نه واى، مور به حتماً ايمان لرونکي واى. ۳۲- لويان به کمزورو ته ځواب ورکوي. ايا مور تاسې له هدايته منع کړي وئ. سره د دې چې هغه تاسې ته را رسېدلى وو، بلکې تاسې پخپله مجرمان يئ. ۳۳- او کمزورې خلک به لويانو ته وايي، نه بلکې ستاسې د شپې او ورځې په تدبيرونو، چې کله به تاسې مور ته ويل چې له الله سره کفر وکړو او هغه سره شريکان جوړ کړو. او هغوى به خپله پښېماني پټوي چې کله هغوى عذاب ګوري. او مور به د منکرانو په غاړه کې طوق واچوؤ. هغوى به هماغه بدله وموميې څه يې چې کول.
۳۴- او مور چې هر کلي ته کوم وېرونکى لېږلى نو د هغه ځاى خوشحاله خلکو دا ويلي مور له هغه څه منکر يو چې ته ورسره را لېږل شوى يې. ۳۵- او هغوى وويل چې مور په مال او اولاد کې زيات يو او مور به هېڅکله جزا نه وينو. ۳۶- ووايه زما رب چې چا ته وغواړي ډېره روزي ورکوي. او چا ته چې وغواړي کموي يې، خو زياتره خلک نه پوهيږي.
۳۷- او تاسې مالونه او اولادونه هغه څه نه دي چې په مرتبه کې تاسې

مور ته را نږدې کړي، البته چا چې ایمان راوړ او نېک عمل یې وکړ، داسې خلکو ته د خپل عمل دوه چنده بدل دی. او هغوی به بالاخانو کې په اطمینان اوسېږي. ۳۸- او څوک چې زمور د آیتونو په تېټه ښودلو لګیا دي هغوی به عذاب ته داخل کړی شي. ۳۹- ووایه زما رب چې په خپلو بندهګانو کې چا ته وغواړي پراخه روزي ورکوي او په چا یې چې وغواړي تنګوي یې. او تاسې چې هر څه مصرفوئ د هغه بدل به درکول کېږي. او هغه غوره رزق ورکونکی دی.
۴۰- او په کومه ورځ به چې هغه دوی ټول راټول کړي نو هغه به له ملایکو پوښتنه وکړي، ایا دې خلکو ستاسې عبادت کاوه. ۴۱- هغوی به ووایي ستا ذات پاک دی، زمور اړیکه له تا سره ده، نه له دې خلکو سره، بلکې دوی د جناتو عبادت کاوه، په دوی کې زیاتره د هغوی مومنان وو.
۴۲- نو نن به په تاسې کې یو هم نه بل ته ګټه رسولای شي او نه تاوان. او مور به ظالمانو ته ووایو د اور خوند وڅکئ چې تاسې به دروغ باله.
۴۳- او کله چې هغوی ته زمور ښکاره آیتونه اورول کېږي نو هغوی وایي چې دا خو هسې یو سړی دی او غواړي تاسې له هغو منع کړي چې ستاسې پلار نیکه یې عبادت کاوه. او هغوی وویل، دا خو یوازې جور شوي دروغ دي. او هغو منکرانو ته چې کله حق راغی نو هغوی وویل چې دا خو یوازې ښکاره جادو دی. ۴۴- او مور هغوی ته کتابونه نه وو ورکړي چې هغوی لوستي وي. او مور له تا مخکې هغوی ته وېرووونکی نه وو لېږلی. ۴۵- او تر هغوی مخکینیو هم دروغجن بللي او دا د هغو لسمي برخې ته هم نه رسېږي چې مور ورکړي وو. نو هغوی زما رسولان دروغجن وبلل، نو څنګه دی په هغوی باندې زما عذاب.

۴۶- ووایه، زه تاسي ته د یوي خبرې نصیحت کوم، دا چې تاسي د الله لپاره ودرېږئ، دوه دوه او یو یو، بیا فکر وکړئ. ستاسي ملګری جنون نه لري، هغه یوازې له یوه سخت عذاب مخکې تاسي وېروي. ۴۷- ووایه، که ما له تاسي څه معاوضه غوښتي وي نو هغه ستاسي ده. زما معاوضه الله سره ده. او هغه په هر څه ګواه دی.
۴۸- ووایه چې زما رب به (باطل) په حق وهي، هغه په پټو ځیزونو خبر دی. ۴۹- ووایه چې حق راغی او باطل نه څه پیدا کوي او نه یې تکراروی. ۵۰- ووایه که زه په ګمراهۍ کې یم نو زما د ګمراهۍ اوبال په ما دی او که زه په هدایت یم نو د هغې وحې له وجې یم چې زما رب یې ماته کوي. بېشکه هغه اورېدونکی، قریب دی.
۵۱- او که ته وګورې، کله چې هغوی وېرېدلي وي. نو هغوی به نه شي تښتېدلی او زر به نیول کېږي. ۵۲- او هغوی به وایي چې مونږ په دې ایمان راوړ. په دومره لرې تللو به یې څنګه مومي. ۵۳- او له دې مخکې هغوی انکار کړی وو. او له لیدلو بغیر به یې له لرې ځایه خبرې کولې. ۵۴- او د هغوی او د هغوی د غوښتنو ترمنځ به بندونه رامنځته شي، لکه څنګه چې پخوا د دوی په شان خلکو سره شوي وو. هغوی په ډېر تېرایستونکي شک کې پرېوتي وو.

سوره فاطر ۳۵

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- تعریف الله لره دی، د آسمانونو او ځمکې پیدا کونکی، چې ملایکې یې پیغام رسونکي کړي چې وزرې لري دوه دوه او دري دري او څلور څلور. هغه چې په مخلوق کې څه وغواړي زیاتولای یې شي. بېشکه الله په هر څه قادر دی. ۲- الله چې په چا رحمت پرانیزي نو هېڅوک یې

مخه نیونکی نشته. او که هغه یې بند کړي نو هېڅوک یې پرانیستونکی نشته. او هغه قوي دی، د حکمت خاوند دی.
۳- ای خلکو، په ځان د الله احسانونه یاد کړئ. ایا له الله بغیر بل خالق شته چې تاسې ته له آسمان او ځمکې رزق درکوي. له هغه بغیر بل معبود نشته. نو تاسې له کوم ځایه تېروځئ. ۴- او که دا خلک تا دروغجن بولي نو تر تا مخکې هم ډېر پېغمبران دروغجن بلل شوي دي. او ټولې چارې الله ته رجوع کونکي دي.
۵- ای خلکو، بېشکه د الله وعده حق ده. نو د دنیا ژوند مو تېر نه باسي. او نه هغه لوی تېرایستونکی تاسې د الله په هکله تېرباسي. ۶- بېشکه شیطان ستاسې دښمن دی نو تاسې یې دښمن وګڼئ، هغه خو خپلې ډلې ته خلک په دې خاطر ور بولي چې هغوی دوزخیان شي. ۷- چا چې انکار وکړ، د هغوی لپاره سخت عذاب دی. او چا چې ایمان راوړ، او نېک عمل یې وکړ، د هغوی لپاره بښنه ده او لوی اجر دی.
۸- ایا داسې کس چې د هغه بد عمل ورته ښه ښودل شوی دی، بیا هغه هم ښه ګڼلی دی، نو الله چې څوک وغواړي هغه بې لارې کوي او چا ته چې وغواړي هدایت کوي. نو په هغوی د افسوس کولو له وجې ځان مه هلاکوه. الله پوهېږي چې هغوی څه کوي.
۹- او الله دی چې بادونه (هواګاني) لګوي. بیا هغه وریځې پورته کوي. بیا هغه مورِ د یوه مړه وطن خوا ته وړو. نو مورِ په دې (وریځو) مړه شوې ځمکه له مرګ وروسته بېرته ژوندۍ کړله. همداسې به بیا را ژوندي کېدل وي. ۱۰- څوک چې عزت غواړي نو عزت ټول الله لره دی. پاکې خبرې د هغه پر لور ور خېژي او نېک عمل هغه پورته کوي. او څوک چې بد تدبیرونه کوي د هغوی لپاره سخت عذاب دی او د هغوی تدبیرونه به له منځه ځي.

۱۱- او الله تاسي له خاوري پيدا کړي يئ. بيا د اوبو له څاڅکي، بيا يې تاسي جوړي جوړي کړئ. او هېڅ يوه ښځه نه اميدواره کېږي او نه زېږون کوي مګر د هغه په علم سره. او نه څوک اوږد عمر لرونکی اوږد عمر مومي او نه د چا عمر کمېږي، مګر هغه په يوه کتاب کې ثبت دي. بېشکه دا الله ته آسانه ده.
۱۲- او دواړه سيندونه يو ډول نه دي. دا خوږ دی، د تندي ماتونکی، د څښلو لپاره خوندور او دا تريخ مالګين دی. او تاسي له دواړو تازه غوښه خورئ او د سينګار څيزونه را وباسئ چې تاسي يې اچوئ. او تاسي کښتی ګورئ چې دا څيري او مزل په کې کوي. د دې لپاره چې تاسي د هغه فضل ولټوئ او د دې لپاره چې تاسي شکر وباسئ. ۱۳- او هغه شپه په ورځې داخلوي او ورځ په شپې داخلوي. او هغه لمر او سپوږمی مسخر کړي دي. هر يو په يوه ټاکل شوي وخت چلېږي. دا الله دی ستاسي رب، د هغه لره پاچاهي ده. او له هغه بغير چې تاسي څوک را بولئ هغوی د کجوري د زړي د پوټکي هومره د يوه سپک شي مالکان هم نه دي. ۱۴- که تاسي هغوی را وبولئ هغوی ستاسي فرياد نه شي اورېدی. او که يې واوري نو ستاسي فرياد ته رسيدګي نه شي کولای. او هغوی به د قيامت په ورځ ستاسي له شرکه انکار وکړي. او د يوه باخبر په شان يې هېڅوک تاسي ته نه شي ويلای.
۱۵- ای خلکو، تاسي الله ته محتاج يئ او الله بې نيازه دی، د تعريف خاوند دی. ۱۶- که هغه وغواړي نو تاسي به يوسي او يو نوی مخلوق به راوړي. ۱۷- دا الله ته سخته نه ده. ۱۸- او هېڅوک پورته کونکی به د بل پېټی پورته نه کړي. او که کوم د دروند پېټي خاوند د خپل پېټي پورته کولو لپاره څوک را وبولي، نو له هغه به يوه ذره هم پورته نه شي، اګر که خپلوان يې هم وي. نو ته يوازې هغه خلک وېرولی شي چې

له لیدلو بغیر له خپل رب نه وپرېږي او لمونځ قایموي. او ځوک چې پاک وي د ځان لپاره پاک وي او الله ته ببرته ستنېدل دي.
۱۹- او ړوند او بینا سره برابر نه دي. ۲۰- او نه تیاره او رنا. ۲۱- او نه سیوری او لمر. ۲۲- او ژوندی او مړی سره نه شي سمېدلای. بېشکه الله یې په هغه چا اوروي چې هغه یې غواړي. او ته یې هغوی ته نه شي اورولای چې په قبرونو کې دي. ۲۳- ته خو یوازې خبرداری ورکونکی یې. ۲۴- موږ ته له حق سره لېږلی یې. زېړی ورکونکی او وېرونکی. او هېڅ داسې امت نشته چې کوم وېرونکی په کې نه وي ورغلی. ۲۵- او که دا خلک تا دروغجن بولي نو له دوی مخکې چې کوم خلک وو، هغوی هم دروغجن بللي. هغوی ته پېغمبرانو ښکاره دلایل او صحیفې او روښانه کتاب راوړ. ۲۶- بیا چې چا ونه منل هغوی ما ونیول، نو وګوره چې په هغوی زما عذاب څنګه شو.
۲۷- ایا تا نه دي لیدلي چې الله له آسمانه اوبه را ښکته کړي دي. بیا موږ له هغې د بېلابېلو رنګونونو میوې پیدا کړي. او په غرونو کې هم سپینې او سرې، بېلابېل رنګه ټوټې دي او تکې توري هم. ۲۸- او همداسې د انسانانو او ځناورو او څاروِیو هم بېلابېل رنګونه دي. له الله د هغه په بندەګانو کې یوازې هغوی وېرېږي چې د علم خاوندان دي. بېشکه الله قوي دی، بښونکی دی.
۲۹- ځوک چې د الله کتاب لولي او لمونځ قایموي او څه چې موږ ور عطا کړي له هغې پټ او ښکاره مصرف کوي، هغوی د داسې تجارت په تمه دي چې هېڅکله به تاوان نه کوي. ۳۰- چې الله هغوی ته پوره اجر ورکړي. او هغوی ته یې په خپل فضل لا ډېر کړي. بېشکه هغه بښونکی دی، قدردان دی. ۳۱- او موږ چې تاته کوم کتاب وحي کړی

هغه حق دی، د هغو تصدیقونکی دی چې تر ده مخکې موجود دي. بېشکه الله د خپلو بندګانو خبر لرونکی، لیدونکی دی.
۳۲- بیا مورِ د کتاب وارثان هغه خلک کړل چې مورِ په خپلو بندګانو کې غوره کړل. نو په هغوی کې ځینې په خپلو ځانونو ظالمان دي او ځینې په منځنې حالت کې دي. او په هغوی کې ځینې د الله په توفیق په ښېګڼو کې مخکې دي. همدا تر ټولو لوی فضل دی. ۳۳- تلپاتې باغونه دي چې دا خلک به ور ننوځي، هلته به ورته د سرو زرو بنګې او مرغلرې اچول کېږي او هلته به یې جامې د وریښمو وي. ۳۴- او هغوی به وایي، د الله شکر دی چې مورِ یې له غمه لرې کړو. بېشکه زمورِ رب بښونکی او قدر کونکی دی. ۳۵- هغه چې مورِ یې په خپل فضل د اوسېدو لپاره داسې ځای ته راوستي وو، چې نه به په کې کوم تکلیف را رسېږي او نه به ستړیا راځي.
۳۶- او چا چې انکار وکړ د هغوی لپاره د دوزخ اور دی، نه به یې اجل راځي چې مړه شي او نه به تري د دوزخ عذاب سپه کېږي. مورِ هر منکر ته همداسې جزا ورکوؤ. ۳۷- او هغه خلک به په (دوزخ) کې چیغې وهي ای زمورِ ربه، مورِ وباسه. مورِ به نېک عمل وکړو، له هغه بدل چې مورِ پخوا کول. ایا مورِ تاسې ته دومره عمر نه وو درکړی چې چا پوهېدل غوښتل هغوی په کې پوهېدی شول. او تاسې ته وېرونکی راغی. اوس زغمئ چې د ظالمانو هېڅ مرستندوی نشته.
۳۸- او الله د آسمانونو او ځمکې په غیبو پوه دی. بېشکه هغه د زړه په خبرو هم خبر دی. ۳۹- هغه دی چې تاسې یې په ځمکه آباد کړئ. نو څوک چې انکار وکړي د هغه انکار به په هماغه پرېوځي. او د منکرانو لپاره د هغوی انکار، د هغوی د رب په نزد، یوازې د نارضایتی د زیاتېدو

لامل کېږي. او منکرانو لپاره به د هغوی انکار، د هغوی خپل تاوان زیات کړي.
۴۰- ووایه، تاسي لږ خپل شریکان وګورئ چې له الله بغیر یې را بولئ، ماته را وښایئ چې هغوی له ځمکې کوم شی جوړ کړی دی. یا د هغوی په آسمان کې برخه ده. ایا موږ هغوی ته کوم کتاب ورکړی چې هغوی یې په کوم دلیل دي، بلکې دا ظالمان یو بل سره یوازي د ټګی د خبرو وعدې کوي. ۴۱- بېشکه الله آسمانونه او ځمکه نیولي چې (له خپل ځایه) ونه خوځېږي. او که هغه وخوځېږي نو له هغه (الله) بغیر یې بل څوک نه شي نیولای. بېشکه هغه د زغم خاوند دی، بښونکی دی.
۴۲- او هغوی په تاکید سره په الله قسمونه کړي وو چې که وېرونکی ورته راغی نو هغوی به تر بل هر امت ډېر هدایت منونکي وي. بیا چې کله هغوی ته وېرونکی راغی نو د هغوی یوازي بېزاري زیاته شوه.
۴۳- په ځمکه ځان لوی ګڼل، او بد تدبیرونه کول. او د بد تدبیر اوبال خو یوازي په بد تدبیر کونکو غورځېږي. نو ایا دوی داسي دستور ته په تمه دي چې د پخوانیو خلکو په هکله واضح شو. نو تاسي به د الله په دستور کې نه کوم بدلون ومومئ او نه به د الله دستور وځنډولی شي.
۴۴- ایا دا خلک په ځمکه نه دي ګرځېدلي چې لیدلی یې وای، د هغو خلکو انجام څنګه شو چې تر دوی مخکې تېر شوي دي، او هغوی په قوت کې تر دوی زیات وو. او الله داسي نه دی چې څه یې عاجز کړی شي، نه په آسمانونو کې او نه په ځمکه. بېشکه هغه د علم خاوند دی، د قدرت خاوند دی.
۴۵- او الله خلک د هغوی د عملونو له وجې نیولای نو په ځمکه به یې یو ژوندی هم نه وای پرېښی، خو هغه تر یوه ټاکلي وخته مهلت ورکوي. بیا چې د هغوی موده پوره شي نو الله خپل بندګان پخپله ګوري.

سوره يس ۳۶

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- **يس.** ۲. قسم دی په باحکمته قرآن. ۳- بېشکه ته په رسولانو کې يې.
۴- په ډېره سمه لاره. ۵- دا د عزيز او رحيم رب له لوري نازل شوی دی. ۶- چې ته هغوی ووېروی چې پخواني (خلک) يې نه دي وېرول شوي. نو هغوی بې خبره دي.
۷- په هغوی کې زياترو باندې خبره ثابته شوې ده نو هغوی ايمان نه راوړي. ۸- موږ د هغوی په غاړو کې طوق اچولی دی. هغه يې زنو ته پورته شوی او د هغوی سرونه پورته کېږي. ۹- او موږ د هغوی مخې ته هم يو بند جوړ کړی او د هغوی شا ته مو هم يو بند جوړ کړی دی. بيا موږ هغوی پټ کړي نو هغوی نه شي ليدلای. ۱۰. او د هغوی لپاره يو ډول ده، که ته يې ووېروی که نه، ايمان نه راوړي. ۱۱- ته يوازې هغه ځوک وېرولی شې چې په نصيحت لاړ شي او له الله بې ليدلو ووېرېږي. نو داسې کس ته د ښېنې او باعزته ثواب زېرى ورکړه.
۱۲- يقيناً موږ به مړي را ژوندي کړو. او موږ هغه ليکو څه چې هغوی له ځانه مخکې لېږلي وو څه يې چې شاته پرېښي دي. او موږ هر څه په يوه پرانيستي کتاب کې ثبت کړي دي.
۱۳- او هغوی ته د هغه کلي مثال ووايه چې زموږ رسولان ورته راغلل.
۱۴- سره د دې چې موږ هغوی ته دوه رسولان ولېږل نو هغوی دواړه دروغجن وبلل، بيا مو په دريم د هغو (دوۀ) تائيد وکړ، هغوی وويل چې موږ تاسي ته را لېږل شوي يو. ۱۵- خلکو وويل چې تاسي خو زموږ غوندې انسانان يئ او رحمان داسي څه نه دي نازل کړي، تاسي هسې دروغ وايئ. ۱۶- هغوی وويل زموږ رب پوهيږي چې موږ بېشکه تاسي

ته را لېږل شوي يو. ۱۷- او زمونږ مسوولیت خو یوازې په ښکاره ډول (پیغام) رسول دي. ۱۸- خلکو وویل چې مونږ خو تاسي منحوس ګڼو، که تاسي منع نه شوئ نو مونږ به مو سنګسار کړو او زمونږ له اړخه به سخت تکلیف در ورسېږي. ۱۹- هغوی وویل چې ستاسي نحوست له تاسي سره دی، ایا یوازې په دومره خبره چې تاسي ته نصیحت وشو. بلکې تاسي له حده وتونکي خلک یئ.
۲۰- او د ښار له لرې سیمې یو کس په منډه راغی. هغه وویل، ای زما قومه، د رسولانو پیروي وکړئ. ۲۱- د هغو خلکو پیروي وکړئ چې له تاسي څه بدله نه غواړي. او هغوی په سمه لار دي.
* ۲۲- او زه د هغه ذات عبادت ولي ونه کړم چې زه یې پیدا کړی یم او هغه ته به تاسي ټول ور ستنېږئ. ۲۳- ایا زه له هغه بغیر نور معبودان کړم. که رحمان (ذات) ماته کوم تکلیف را رسوي نو د دوی (شریکانو) شفاعت به زما په کار نه شي او نه به دوی ما خلاص کړی شي. ۲۴- بېشکه هغه وخت به زه په ښکاره ګمراهۍ کې یم. ۲۵- ما چې ستاسي په رب ایمان راوړی نو تاسي هم زما خبره واورئ. ۲۶- ارشاد وشو چې جنت ته ننوځئ. هغه وویل، کاشکې زما قوم پوهېدای. ۲۷- چې زما رب زه بښلی یم او زه یې د عزت په خاوندانو کې شامل کړی یم.
۲۸- او له هغه وروسته مونږ د هغه په قوم له آسمانه پوځ را ښکته نه کړ، او مونږ پورځ نه را ښکته کاوه. ۲۹- بس یوه چاودنه وشوه او هغوی له هر څه خلاص شول. ۳۰- افسوس دی په هغو بندګانو، هر رسول چې ورته راغی هغوی ور پورې خندا‌ګاني کولې. ۳۱- ایا هغوی ونه لیدل چې مونږ له هغوی مخکې څومره قومونه هلاک کړل. اوس هغوی بېرته د دوی طرف ته نه راځي. ۳۲- او په هغوی کې داسي یو هم نشته چې را ټول نه شي او مونږ ته را حاضر نه شي.

۳۳- او یوه نښه د هغوی لپاره مړه ځمکه ده. موږ هغه ژوندۍ کړله او له هغې مو غَلَه را وویسته. نو هغوی تري خوراک کوي. ۳۴- او له هغې موږ د کجورو او انګورو باغونه جوړ کړل. او له هغې موږ چینې روانې کړلې. ۳۵- چې خلک تري میوې وخوري. او دا د هغوی لاسونو نه دي جوړ کړي. نو ایا هغوی شکر نه وباسي. ۳۶- پاک دی هغه ذات چې د هر څه جوړې یې پیدا کړي. له هغې هم چې ځمکه یې را شنه کوي او پخپله د هغوی له منځه هم. او له هغو هم چې هغوی یې نه پېژني.
۳۷- او یوه نښه د هغوی لپاره شپه ده، موږ له هغوی ورځ را کاږو نو هغوی په تیاره کې پاتې شي. ۳۸- او لمر، هغه په خپله ټاکل شوي لاره ځي. او دا د عزیز او علیم (ذات) ټاکل شوې اندازه ده. ۳۹- او د سپوږمۍ لپاره موږ منزلونه ټاکلي دي، تر دي چې هغه داسې پاتې کېږي لکه د کجورې زړه څانګه. ۴۰- نه لمر دا وس لري چې سپوږمۍ را ونیسي او نه شپه له ورځې مخکې راتللی شي. او ټول په یوه دائره کې ګرځي.
۴۱- او د هغوی لپاره یوه نښه دا ده چې موږ د هغوی نسل په ډکو کښتیو کې سپور کړ. ۴۲- او موږ د هغوی لپاره د هغې (کښتۍ) په شان نور شیان پیدا کړي چې هغوی پرې سپرېږي. ۴۳- او که موږ وغواړو هغوی غرقوؤ، بیا به نه څوک د هغوی د فریاد اورېدونکی وي او نه به هغوی وساتلی شي. ۴۴- خو دا زموږ رحمت دی او تر یوه ټاکلي وخته ګټه ورکول دي.
۴۵- او کله چې هغوی ته وویل شي چې له هغه ووېرېږئ چې ستاسې مخ کې دی او ستاسې شا ته دی چې رحم در باندې وشي. ۴۶- او دوی ته دخپل رب له دلیلونو نه هیڅ دلیل نه راځي، مګر دوی له هغو نه مخ ګرځونکي دي. ۴۷- او کله چې هغوی ته وویل شي چې الله تاسې ته څه درکړي، په هغه کې مصرف وکړئ نو چا چې انکار کړی هغوی د ایمان

خاوندانو ته وايي ايا مور په داسي خلکو وخورو چې که الله غوښتی وای پخپله به يې پرې خوړلي وای. ايا تاسي په ښکاره ګمراهۍ کې يئ.
۴۸- او هغوی وايي چې دا وعده به کله وي که تاسي رښتينې يئ. ۴۹- هغه خلک د يوه ناڅاپي کړنګ لاري ځاري چې هغوی به ونيسي. او هغوی به همداسي جنګيږي. ۵۰- بيا به نه کوم وصيت کولای شي او نه به خپلو خلکو ته ستنېدی شي. ۵۱- او کله چې صور (شپېلی) پوو شي نو دوی به سمدستي له قبرونو خپل رب ته روان شي. ۵۲- هغوی به وايي، های افسوس، مور چا له خپلو قبرونو را پورته کړو دا هغه دي چې رحمان يې وعده کړې وه او پېغمبرانو رښتيا ويلي وو. ۵۳- دا به يو ناڅاپي کړنګ وي، بيا به يو ټول په ګډه مور ته را حاضر شي.
۵۴- نو نن ورځ به په چا ظلم نه کيږي، او تاسي ته به د هغه څه بدله درکول کيږي چې تاسي کول. ۵۵- بېشکه جنتيان به په خپل مصروفيت کې خوشحاله وي. ۵۶- هغوی او د هغوی مېرمني به سيوري ته په پالنګونو کې ډډه وهلي ناست وي. ۵۷- د هغوی لپاره به هلته مېوې وي او د هغوی لپاره به هلته هغه ټول شيان وي چې غواړي يې. ۵۸- په هغوی به سلام ويل کيږي د مهربان رب له طرفه.
۵۹- او ای مجرمانو، نن تاسي جدا شئ. ۶۰- ای د آدم اولاده، ايا ما په تا ټينګار نه وو کړی چې د شيطان عبادت مه کوه. بېشکه هغه ستا ښکاره دښمن دی. ۶۱- او دا چې ته زما عبادت کاوه، همدا سمه لار ده. ۶۲- او هغه په تاسي کې يوه لويه ډله ګمراه کړله. نو ايا تاسي نه پوهيږئ. ۶۳- دا جهنم دی، چې له تاسي سره يې وعده کېدله. ۶۴- اوس د خپل کفر په بدل کې دي ته ننوځئ. ۶۵- نن به مور د هغوی په خوله مهر ولګوؤ او د هغوی لاسونه به مور سره خبری وکړي او د هغوی پښې به ګواهي ورکړي چې دي خلکو څه کول.

۶۶- او که مورِ غوښتی وای د هغوی سترګي مو ختمولي. بیا که هغوی لاړی ته منډې را وهلی نو ځنګه به یې لیدلای. ۶۷- او که مورِ غوښتی وای نو د هغوی ځهرې به مو هلته بدلي کړې وای، نو نه به مخ ته تللای شوی او نه شا ته ګرځېدلای شوی. ۶۸- او مورِ چې د چا عمر زېاتوؤ نو هغه ښېرته د هغه پیدا کېدو خوا ته وړو. ایا هغوی نه پوهېږي.
۶۹- او مورِ ده (پېغمبر) ته شاعري نه ده ښودلي او نه له ده سره مناسبه ده. او دا خو یوازې یو نصیحت دی او واضح قرآن دی. ۷۰- د دې لپاره چې دا هغه کس خبردار کړي چې ژوندی وي او په انکار کونکو حجت قایم شي.
۷۱- ایا هغوی نه دي لیدلي چې مورِ په خپلو لاسو جوړو شویو شیانو کې هغوی ته ځاروي پیدا کړي، نو هغوی یې مالکان دي. ۷۲- او مورِ هغه (ځاروي) د دوی تابع کړي، نو ځینې په کې سپرلې (لپاره) دي او ځینې دوی خوري. ۷۳- او په هغوی (ځارویو) کې دوی ته ګټې دي او د ځښاک ځیزونه هم، نو ایا هغوی شکر نه وباسي. ۷۴- او هغوی له الله بغیر نور معبودان جوړ کړل چې کېدای شي مرسته ورسره وشي. ۷۵- خو هغه (معبودان) دوی سره مرسته نه شي کولای، او هغوی به د دوی د لښکر په توګه حاضر کړی شي. ۷۶- نو د هغوی په خبره ته خفه مه شي، مورِ پوهېږو په هغه څه چې هغوی یې پټوي او هغه څه چې هغوی یې ښکاره کوي.
۷۷- ایا انسان نه دي لیدلي چې هغه مورِ له یوه ځاځکي پیدا کړی، بیا هغه زر جنګېرک شو. ۷۸- او هغه زمورِ پر وړاندې خبرې کوي او خپل پیدایښت تري هېر شو. هغوی وایي هډوکي به څوک را ژوندي کړي سره د دې چې هغه به بوسه شوي وي. ۷۹- ووایه، هغه به یې را ژوندي کړي چې په لومړي ځل یې پیدا کړل. او هغه په هر ډول پیدا

کولو پوهیږي. ۸۰ هغه دی چې تاسي ته یې له شني وني اور پیدا کړ.
بیا تاسي په هغه اور بلوئ. ۸۱- ایا چا چې اسمانونه او ځمکه پیدا کړل،
هغه په دې قادر نه دی چې د هغو په شان (نور) پیدا کړي. هو هغه قادر
دی. او هغه اصلي پیدا کونکی، پوهېدونکی دی. ۸۲- د هغه معامله خو
داسې ده چې کله د یوه څیز اراده وکړي نو وایي چې وشه، هغه کیږي.
۸۳- نو، پاک دی هغه ذات چې په لاس کې یې د هر څه اختیار دی او
هغه ته به تاسي ستنیږئ.

سوره الصافات ۳۷

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- قسم دی په قطار قطار صف ولاړو ملایکو، ۲- بیا (د شیطانانو) په
سختو رټونکو . ۳- بیا په هغو چې نصیحت کونکي دي. ۴- چې ستاسي
معبود یو دی. ۵- د آسمانونو او ځمکې رب او څه چې د دوی تر منځ
دي او د ټولو مشرقونو رب.
۶- موږ د دنیا آسمان د ستورو په ښایست سینګار کړی دی. ۷- او له هر
سرکشه شیطان مو خوندی کړی دی.
۸- هغوی عالم بالا اړخ ته غوږ نه شي نیولای او هغوی له هر لوري
ویشتل کیږي. ۹- د شړلو لپاره، او د هغوی لپاره یو دایمي عذاب دی.
۱۰- مګر کوم شیطان چې خبره وتښتوي نو یوه بَله (لمبه) ورپسې کیږي.
۱۱- نو له هغوی پوښتنه وکړه چې د هغوی پیدایښت سخت دی که هغه
څیزونه چې موږ پیدا کړي دي. موږ هغوی له سرښناکي خټې جوړ
کړي دي. ۱۲- بلکې ته تعجب کوې او هغوی خندااګاني کوي. ۱۳- او
کله چې هغوی پوهول کیږي نو هغوی نه پوهیږي. ۱۴- او کله چې
هغوی کومه نښه ګوري نو هغوی ته خندا ورولي. ۱۵- او وایي چې دا

خو ښکاره جادو دی. ۱۶- ایا کله چې موږ مړه شو او خاوري او هډوکي شو نو بیا به را پورته کېږو. ۱۷- او زمونږ تېر پلار نیکونه هم. ۱۸- ووایه چې هو، او تاسي به ذلیله هم یئ.
۱۹- بیا به یو کړنګ وي، بیا به یې هغه وخت هغوی ووینې. ۲۰- او وبه وایي چې های افسوس، دا خو د جزا ورځ ده. ۲۱- دا هماغه د فیصلې ورځ ده چې تاسي به دروغ بلله. ۲۲- راټول کړئ هغوی چې ظلم یې کړی او د هغوی ملګري او د هغوی معبودان هم. ۲۳- هغه چې هغوی یې له الله بغیر عبادت کاوه؛ بیا هغوی ټولو ته د دوزخ لار وښیئ.
۲۴- او هغوی ودروئ، له هغوی څه پوښتنې دي. ۲۵-په تاسي څه شوي چې یو بل سره مرسته نه کوئ. ۲۶- بلکې نن خو هغه فرمانبردار دي.
۲۷- او هغوی به یو بل ته متوجه شي او سوال او ځواب به کوي. ۲۸- وایي به، تاسي به موږ ته له ښي اړخه راتللئ. ۲۹- هغوی به ځواب ورکړي، بلکې تاسي پخپله ایمان نه راوړ. ۳۰- او زمونږ په تاسي څه زور نه و، بلکې تاسي پخپله سرکشه خلک وئ. ۳۱- نو په موږ ټولو به زمونږ د رب خبره پوره کېږي، موږ به د دې خوند حتماً څکو. ۳۲- موږ تاسي ګمراه کړي یئ، موږ پخپله هم ګمراهان وو. ۳۳- نو هغوی ټول به د هغې ورځ په عذاب کې شریک وي.
۳۴- موږ له مجرمانو سره همداسي کوؤ. ۳۵- دا هغه خلک وو چې کله به ورته وویل شول چې له الله بغیر بل معبود نشته نو دوی به کبر کاوه.
۳۶- او ویل به یې چې ایا موږ د یوه لیوني شاعر په خوله خپل معبودان پرېږدو. ۳۷- بلکې هغه حق راوړی دی. او هغه د رسولانو د وړاندوینو مصداق دی. ۳۸- بېشکه تاسي به له درده ډک عذاب وګورئ. ۳۹- او تاسي ته د هغه څه بدله درکول کېږي چې تاسي کول.

۴۰- مګر څوک چې د الله غوره شوي بندګان دي. ۴۱- د هغوی لپاره به رزق معلوم وي. ۴۲- میوی، او هغوی به په ډېر عزت وي. ۴۳- د آرام په باغونو کې. ۴۴- په تختونو یو بل ته مخامخ ناست.
۴۵- هغوی ته به داسې پیاله راوړل شي چې له روانو (بهېدونکو) شرابو به ډکه شي. ۴۶- پاک، رانه، د څښونکو لپاره خوندور. ۴۷- نه به په کې ضرر وي او نه به پرې عقل خرابېږي. ۴۸- او هغوی سره به د ټیټو نظرونو، لویو سترګو ښځې وي. ۴۹- ګویا هغه هګۍ دي چې پټې ساتل شوې وي.
۵۰- بیا به هغوی یو بل سره په توجه خبرې کوي. ۵۱- په هغوی کې به یو ویونکي وایي چې زما یو ملګری وو. ۵۲- هغه به ویل چې ایا ته هم د تصدیقونکو په ډله کې یې. ۵۳- ایا کله چې موږ مړه شو او خاورې او هډوکي شو نو بیا به جزا را کول کېږي. ۵۴- وبه وایي، ایا تاسې به (دوزخ ته) ګورئ. ۵۵- نو هغه به سر ور ښکته کړي او هغه (خپل ملګری) به د دوزخ په منځ کې وویني. ۵۶- وبه وایي چې په الله قسم، تا زه تباه کولم. ۵۷- او که زما د رب فضل نه وای نو زه به هم په هغو خلکو کې وای چې نیول شوي دي. ۵۸- ایا اوس به موږ نه مرو. ۵۹- مګر په لومړي ځل چې موږ مړه شو او اوس به راته عذاب نه وي. ۶۰- بېشکه همدا لویه کامیابي ده. ۶۱- عمل کونکي باید د دغسې کامیابۍ لپاره عمل وکړي.
۶۲- (ایا) دا مېلمستیا ښه ده، که د زقوم ونه. ۶۳- موږ هغه د ظالمانو لپاره فتنه کړې ده. ۶۴- هغه یوه ونه ده چې د دوزخ له تلې راوځي. ۶۵- غونچه یې داسې ده لکه د شیطان سر. ۶۶- نو هغه خلک به له دې خوراک کوي. بیا به له دې خټه ډکوي. ۶۷- بیا به هغوی ته جوش اوبه ګډې ورکول شي. ۶۸- بیا به هغوی بېرته دوزخ ته ستانه شي. ۶۹-

هغوی خپل پلار نیکه په ګمراهی کې ولیدل. ۷۰- بیا یې هغوی هم په پلونو روان شول. ۷۱- او له هغوی مخکې هم په خلکو کې زیاتره ګمراهان شول. ۷۲- او موږ هغوی ته هم وپرونکي ولېږل. ۷۳- نو وګوره، د هغو خلکو انجام څنګه شو چې وېرول شوي وو. ۷۴- مګر هغو چې د الله غوره شوي بندګان وو.
۷۵- او موږ ته نوح فریاد وکړ نو موږ ځومره ښه فریاد اورېدونکي یو. ۷۶- او موږ هغه او د هغه خلک له ډېر لوی غم نه وساتل. ۷۷- او موږ د هغه نسل پاتې کړ. ۷۸- او موږ په راتلونکو کې د هغه په طریقه یوه ډله پرېښوده. ۷۹- په نوح سلام دی د دنیا ټولو خلکو کې. ۸۰- موږ نیکې کونکو ته همداسې بدله ورکوؤ. ۸۱- بېشکه هغه زموږ په مومنو بندګانو کې وو. ۸۲- بیا موږ نور غرق کړل.
۸۳- او ابراهیم هم د همدې طریقې په پیروانو کې وو. ۸۴- کله چې هغه خپل رب ته له سلیم زړه سره راغی. ۸۵- کله چې هغه خپل پلار او خپل قوم ته وویل چې تاسي د څه شي عبادت کوئ. ۸۶- ایا تاسي له الله بغیر خپل جوړ کړي معبودان غواړئ. ۸۷- نو د رب العالمین په هکله ستاسي څه خیال دی.
۸۸- بیا ابراهیم ستورو ته یو نظر وکتل. ۸۹- بیا یې وویل چې زه ناروغ یم. ۹۰- بیا هغو خلک دی پرېښود او لاړل. ۹۱- نو دی د هغوی بُتانو ته ورننوت، ویې ویل چې ایا تاسي خوراک نه کوئ. ۹۲- په تاسي څه شوي چې څه نه وایئ. ۹۳- بیا یې هغه په پوره قوت ووهل. ۹۴- بیا خلک هغه ته په منډه راغلل.
۹۵- ابراهیم وویل، ایا تاسي د هغه څه عبادت کوئ چې پخپله یې تراشئ. ۹۶- او الله تاسي هم پیدا کړي یئ او هغه شیان هم چې تاسي یې جوړوئ. ۹۷- هغوی وویل، د ده لپاره یو ځای جوړ کړئ بیا دا په سره اور کې

واچوئ. ۹۸- نو هغوی د ده په ضد یو عمل کول وغوښتل او موږ هغوی ناکام کړل. ۹۹- او هغه وویل چې زه د خپل رب طرف ته ځم، هغه به ماته لارښوؤنه وکړي. ۱۰۰- ای زما ربه، ماته صالح اولاد راکړه. ۱۰۱- نو موږ هغه ته د یوه حلیم زوي زېرې ورکړ.
۱۰۲- نو کله چې هغه له ده سره د ګرځېدو عمر ته ورسېده، نو هغه (ابراهیم) وویل، ای زما زویه، ما خوب لیدلی چې تا حلالوم. نو ته فکر وکړه چې ستا څه نظر دی. هغه وویل چې ای زما پلاره، تاته چې هر حکم کېږي هغسي وکړه، ان‌شاءالله ته به ما په صابرینو کې وویني. ۱۰۳- نو دواړه مطیع شول او ابراهیم هغه د تندي په خوا ځملاوه. ۱۰۴- او موږ هغه ته غږ وکړ چې ای ابراهیمه. ۱۰۵- تا خپل خوب رښتیا کړ. بېشکه موږ نیکي کونکو ته همداسي بدله ورکوو. ۱۰۶- یقیناً دا یو ښکاره ازمېښت وو. ۱۰۷- او موږ د یوي لویې قربانی په بدل هغه پرېښوده. ۱۰۸- او موږ د هغه (په لاره) راتلونکو نسلونو کې یوه ډله پرېښودله. ۱۰۹- سلامتي دي وي په ابراهیم. ۱۱۰- موږ نیکي کونکو ته همداسي بدله ورکوؤ. ۱۱۱- بېشکه هغه زموږ په مومنو بندګانو کې وو. ۱۱۲- او موږ اسحاق ته زېرې ورکړ، د صالحینو له ډلې یو نبي. ۱۱۳- او موږ هغه (اسماعیل) او اسحاق ته برکت ورکړ. او د هغوی دواړو په نسل کې ښه هم شته داسي هم چې په خپلو نفسونو ښکاره ظالمان دي.
۱۱۴- او موږ په موسی او هارون احسان وکړ. ۱۱۵- او هغه او د هغه قوم مو له یوه لوی مصیبت وساته. ۱۱۶- او موږ هغوی سره مرسته وکړه نو هغوی برلاسي شول. ۱۱۷- او موږ هغوی دواړو ته واضح کتاب ورکړ. ۱۱۸- او موږ هغو دواړو ته سمه لاره ور وښودله. ۱۱۹- او موږ د هغوی په طریقه راتلونکو نسلونو کې یوه ډله پرېښودله. ۱۲۰-

سلامتي دي وي په موسی او هارون. ۱۲۱- مونږ نیکي کونکو ته همداسي بدله ورکوؤ. ۱۲۲- بېشکه هغوی دواړه زمونږ په مومنو بندەګانو کي وو. ۱۲۳- او الیاس هم په پېغمبرانو کي و. ۱۲۴- کله چې هغه خپل قوم ته وویل. ۱۲۵- ایا تاسي نه وېرېږئ. ایا تاسي بعل را بولئ او بهترین خالق پرېږدئ. ۱۲۶- (چې) الله دی، چې ستاسي رب هم دی او ستاسي د تېرو پلار نیکونو هم. ۱۲۷- هغوی هغه دروغجن وبالله او هغوی په نیول کېدونکو کي راغلل. ۱۲۸- مګر هغوی چې د الله خاص بندەګان وو. ۱۲۹- او مونږ په پخوانیو خلکو کي د هغه په طریقه یوه ډله پرېښودله. ۱۳۰- سلامتي دي وي په الیاس. ۱۳۱- مونږ نیکي کونکو ته داسي بدله ورکوؤ. ۱۳۲- بېشکه هغه زمونږ په مومنو بندەګانو کي وو.
۱۳۳- بېشکه لوط هم په پېغمبرانو کي وو. ۱۳۴- کله چې مونږ هغه او د هغه خلک وساتل. ۱۳۵- مګر یوه بوډۍ چې په وروسته پاتې کېدونکو کي وه. ۱۳۶- بیا مونږ نور هلاک کړل. ۱۳۷- او تاسي د هغو په کلیو تېرېږئ سهار هم، ۱۳۸- او د شپې هم، نو ایا تاسي نه پوهېږئ.
۱۳۹- او بېشکه یونس هم په رسولانو کي وو. ۱۴۰- کله چې هغه وتښتېده او ډکي کښتۍ ته ورسېده. ۱۴۱- بیا یې چې پچه واچوله نو هماغه خطاوار راووته. ۱۴۲- بیا هغه کب (ماهي) تېر کړ. او هغه خپل ځان ملامتاوه. ۱۴۳- بیا که هغه په تسبیح کونکو کي نه وای. ۱۴۴- نو د خلکو د را پورته کولو تر ورځ به د هغه (کب) په خېټه کي وای. ۱۴۵- بیا مونږ هغه په یوه میدان کي وغورځاوه او هغه ناروغه و. ۱۴۶- او مونږ په هغه د کدو لرونکي ونه را شنه کړه. ۱۴۷- او مونږ هغه سل زرو یا ډېرو خلکو ته ور ولېږه. ۱۴۸- بیا هغو خلکو ایمان راوړ نو مونږ هغوی ته تر یوه وخته د ګټې اخیستو مهلت ورکړ.

۱۴۹- نو له هغوی پوښتنه وکړه، ایا ستاسي د رب لونې دي او د هغه زامن (دي). ۱۵۰- ایا موږ ملایکي ښځي جوړې کړي او هغوی پرې ګواهان دي. ۱۵۱- واورئ، دا خلک یوازې د خپل زړه په خبره داسي وایي. ۱۵۲- چې الله اولاد لري او یقیناً هغوی دروغجن دي. ۱۵۳- ایا الله د زامنو په مقابل کې لونې خوښې کړې. ۱۵۴- په تاسي څه شوي دي، تاسي څنګه قضاوت کوئ. ۱۵۵- نو ایا تاسي له فکر کار نه اخلئ. ۱۵۶- ایا تاسي سره کوم واضح دلیل شته. ۱۵۷- تاسي خپل کتاب راوړئ که رښتیني یئ.
۱۵۸- او هغوی د الله او جناتو ترمنځ هم اړیکه جوړه کړې ده. او جناتو ته معلومه ده چې هغوی به یقیناً نیول شوي راځي. ۱۵۹- الله پاک دی له هغو خبرو چې هغوی یې کوي. ۱۶۰- مګر هغه چې د الله غوره شوي بندګان دي. ۱۶۱- نو تاسي او د چا چې تاسي عبادت کوئ. ۱۶۲- له الله څوک نه شئ اړولای. ۱۶۳- مګر هغوی چې په دوزخ کې غورځېدونکي دي. ۱۶۴- او موږ کې هر یوه لپاره یو ټاکلی مقام دی. ۱۶۵- او موږ ټول د الله په وړاندې صف تړلي ولاړ یو. ۱۶۶- او موږ د هغه تسبیح کونکي یو.
۱۶۷- او دې خلکو به ویل. ۱۶۸- که موږ سره هم د پخوانیو په شان علم وای. ۱۶۹- نو موږ به د الله خاص بندګان وای. ۱۷۰- بیا هغوی له دې انکار وکړ او ډېر زر به هغوی پوه شي. ۱۷۱- او د خپلو لېږلو بندګانو لپاره زموږ دا فیصله له مخکې شوې ده. ۱۷۲- چې بېشکه هغوی به برلاسي کېږي. ۱۷۳- او زموږ لښکر برلاسه کېدونکی دی. ۱۷۴- نو تر یو څه وخته له هغوی مخ واړوه. ۱۷۵- او ګوره، زر به یې هغوی هم وګوري.

۱۷۶- ایا هغوی زمونږ عذاب ته تادي کوي. ۱۷۷- نو کله چې دا (عذاب) د هغوی انګړونو ته ور ښکته شي، ډېر بد به وي د هغو خلکو سهار چې وېرول شوي دي. ۱۷۸- نو د څه وخت لپاره له هغوی مخ واړوه. ۱۷۹- او ګوره، زر به يې هغوی هم وګوري.
۱۸۰- نو ستا رب، د عزت مالک، پاک دی له هغو خبرو چې دا خلک يې کوي. ۱۸۱- او سلام دی په پېغمبرانو. ۱۸۲- او ټول تعریفونه الله لره دي چې د ټول جهان رب دی.

سوره ص ۳۸

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- ص. قسم دی په نصیحت لرونکي قرآن. ۲- بلکې چا چې انکار کړی هغوی په کبر او ضد کې دي. ۳- له هغوی مخکې مونږ څومره قومونه هلاک کړل، نو هغوی فریادونه وکړل او هغه وخت د ساتلو نه وو.
۴- او هغو خلکو تعجب وکړ چې هغوی ته د هغوی له ډلې یو وېرونکی راغی. او انکار کونکو وویل چې دا جادوګر دی، دروغجن دی. ۵- ایا هغه د دومره معبودانو په ځای یو معبود کړی، دا خو ډېره عجیبه خبره ده. ۶- او د هغوی مشران ودرېدل او ویې ویل چې ځئ او په خپلو معبودانو کلک اوسئ، په دې خبره کې څه چل دی. ۷- مونږ دا خبره په تېرو دینونو کې نه ده اورېدلې، دا له ځانه جوړه شوې خبره ده. ۸- ایا مونږ ټولو کې په همدې کس الهي کلام نازل شو. بلکې دا خلک زما د خبرداري په هکله شکمن دي. بلکې دوی لا زما د عذاب خوند نه دی لیدلی.
۹- ایا ستا د رب د رحمت خزاني چې قوي او فیاض دی، له هغو سره دي. ۱۰- ایا د آسمانونو او ځمکې او د دې ترمنځ د ځیزونو پاچاهي د

هغوی په اختیار کي ده. بیا دي هغوی پورې کېږدي او پورته (دې) شي.
۱۱- یو لښکر به دا هم تباه شي په ټولو لښکرو کي. ۱۲- له دوی مخکې د نوح او عاد قوم او د میخونو والا فرعون. ۱۳- او ثمود او د لوط قوم او اصحاب ایکه دروغ وبلل. دا خلک لویي لویي ډلي وي. ۱۴- دي ټولو رسولان دروغجن وبلل نو زما عذاب نازل شو. ۱۵- او دا خلک د یوه ناڅاپي عذاب په تمه دي، چې هېڅ مهلت به په کي نه وي. ۱۶- او هغوی وویل چې ای زمونږ ربه، مونږ ته خپله برخه د حساب له ورځې مخکې راکړه.
۱۷- هغوی چې هر څه وایي صبر پري وکړه، او زمونږ بنده داؤد را یاد کړه چې د قوت خاوند او رجوع کونکی وو. ۱۸- مونږ غرونه له هغه سره مسخر کړل چې له هغه سره به یې سهار او مابنام تسبیح کولې. ۱۹- او مرغان هم ورسره راټول. ټول د الله اړخ ته رجوع کونکي وو.
۲۰- او مونږ د هغه پاچاهي قوي کړه، او هغه ته مو حکمت ورکړ. او د معاملاتو د فیصلي کولو وړتیا مو ورکړه.
۲۱- ایا تاسي ته د هغو دعوی لرونکو خبر در رسېدلی چې په دېوالونو اوښتي وو او عبادتځای ته ننوتي وو. ۲۲- کله چې داؤد ته ورغلل هغه تري ووېرېده. هغوی وویل چې ته مه وېرېږه، مونږ د شخړې دوه اړخونه یو، یوې ډلې په بلې زیاتی کړی دی نو ته زمونږ تر منځ د حق فیصله وکړه، بې انصافي مه کوه او مونږ ته سمه لاره وښیه.
۲۳- دا زما ورور دی، د ده نهه نوي[۹۹] میږې (ګډې) دي او زما یوه[۱] ده. دا وایي چې هغه یوه هم ماته راکړه. او ده په خبرو کي زه لاندې کړم.
۲۴- داؤد وویل، ده چې ستا میږه له خپلو سره د یو ځای کولو غوښتنه کړې واقعاً یې په تا ظلم کړی دی. او زیاتره شریکان په یو بل ظلم کوي. مګر هغوی چې ایمان لري او نېک عمل کوي، او داسې خلک ډېر لږ

دي. او داؤد ته فکر ورغی چې مور په هغه امتحان راوړی، نو هغه له خپل رب ښښنه وغوښته او په سجده پرېوت. او رجوع شو. ۲۵- بیا مور د هغه (هغه تېروتنه) وښښله. او بېشکه زمور سره د هغه تقرب دی او ښه انجام (هم).
۲۶- ای داؤده، مور ته په ځمکه خلیفه (حاکم) کړې نو د خلکو تر منځ په انصاف فیصله وکړه او د خواهش پیروي مه کوه، هغه به تا د الله له لارې خطا کړي. ځوک چې د الله له لارې خطا شي د هغوی لپاره سخت عذاب دی. په دې خاطر چې هغوی د حساب ورځ هېره کړې ده.
۲۷- او مور ځمکه او آسمان او څه چې د دې تر منځ دي عبث نه دي پیدا کړي، دا د هغو خلکو ګمان دی چې انکار یې کړی دی، نو چا چې انکار کړی د هغوی لپاره په اور بربادي ده. ۲۸- ایا مور به هغه خلک چې ایمان یې راوړی او ښه کارونه یې کړي، د هغو خلکو غوندې کړو چې په ځمکه فساد کونکي دي، یا به مور پرهېزګاران د بدعملو په شان کړو. ۲۹- دا بابرکته کتاب دی چې مور په تا نازل کړی دی، په دې خاطر چې خلک یې په آیتونو غور وکړي او د عقل خاوندان تر نصیحت ومومي.
۳۰- او مور داؤد ته سلېمان عطا کړ. بهترین بنده، خپل رب ته ډېر رجوع کونکی. ۳۱- کله چې ماښام هغه ته ښه او تېز آسونه وړاندې شول. ۳۲- نو هغه وویل، ما د مال مینه د خپل رب د یاد نه لوړه وګڼله، تر دې چې هغه (آسونه) له سترګو پناه شول. ۳۳- تاسي هغه ماته راوړئ، بیا یې د پنډیو او اورمېرونو ټپول شروع کړل.
۳۴- او مور سلېمان وازمایه. او مور د هغه په تخت جسد واچاوه. بیا هغه رجوع وکړله. ۳۵- هغه وویل ای زما ربه، ما وښښه او ماته داسي پاچاهي راکړه چې له ما وروسته هېچا ته مناسبه نه وي، بېشکه ته لوی

ورکونکی یي. ۳۶- نو موږ هوا د هغه تابع کړه. هغه به د ده په حکم په نرمۍ چلېدله هر خوا به چې ده غوښتل. ۳۷- او جنات مو هم د هغه تابع کړل. هر ډول معماران او غوپه وهونکي. ۳۸- او نور چې په زنځیرونو تړل شوي وو. ۳۹- دا زموږ عطیه ده، که یي ساتي که یي ورکوي، بې حسابه. ۴۰- او هغه لپاره موږ سره قرب دی او ښه انجام (هم).
۴۱- او زموږ بنده ایوب یاد کړه. کله چې هغه خپل رب ته فریاد وکړ چې شیطان زه په تکلیف او عذاب اخته کړی یم. ۴۲- خپله پښه (په ځمکه) ووهه. دا یخي اوبه دي، د لمبا او څښلو لپاره. ۴۳- او موږ هغه ته کورنۍ ورکړله او ورسره د هغو غوندي نور هم، د خپل رحمت په توګه او د عقل خاوندانو ته د نصیحت په توګه. ۴۴- او په خپل لاس کي یوه ګډۍ ونیسه او په هغه وهل کوه او قسم مه ماتوه. بېشکه موږ هغه صبر کونکی وموند. بهترین بنده، خپل رب ته رجوع کونکی.
۴۵- او زموږ بندګان ابراهیم او اسحاق او یعقوب را یاد کړه، هغوی د لاسونو او سترګو لرونکي وو. ۴۶- موږ هغوی په یوه خاصي خبرې ځانګړي کړي وو چې د آخرت خبرداری ورکړي. ۴۷- او هغوی زموږ په نزد په غوره شویو نېکو بندګانو کي دي. ۴۸- او اسماعیل او الیسع او ذوالکفل یاد کړه، ټول په نېکو خلکو کي وو.
۴۹- دا نصیحت دی، او بېشکه له الله وېرونکو لپاره ښه ځای دی. ۵۰- تلپاتي باغونه چې دروازې به یي هغوی ته پرانیستي وي. ۵۱- هغوی به په کي تکیه وهلي ناست وي. او ډېر میوې او مشروبات به غواړي. ۵۲- او هغوی سره به حیاناکي همزولي مېرمني وي. ۵۳- دا هغه څه دي چې تاسي سره یي د حساب د ورځې په راتللو وعده کېدله. ۵۴- دا زموږ رزق دی چې هېڅکله ختمېدونکی نه دی.

۵۵- دا خبره شوې ده. او سرکشانو لپاره بد ځای دی. ۵۶- دوزخ، هلته به دوی ورننوځي. نو ځنګه بد ځای دی. ۵۷- دا د جوش اوبه او (د زخم) نو دی، نو دا خلک دې يې وڅکي. ۵۸- او په دې ډول نور ځيزونه به هم وي. ۵۹- دا يوه ډله ستا لور ته را روان دي، د هغوی لپاره هېڅ ښه راغلاست نشته. هغوی اور ته غورځېدونکي دي. ۶۰- هغوی به وايي بلکې تاسې لپاره هېڅ ښه راغلاست نشته. دا په موږ تاسې راوړي دي، نو ځنګه بد دی دا ځای. ۶۱- هغوی به ووايي چې ای زموږ ربه، چا چې په موږ دا حال راوړی، ته ورته دوه چنده عذاب ورکړه، په دوزخ کې. ۶۲- او هغوی به ووايي، څه خبره ده چې موږ هغه خلک دلته نه ګورو چې موږ بد ګڼل. ۶۳- ايا موږ په هغوی پورې خندلي وو که له هغوی مو سترګې اوړي. ۶۴- بېشکه دا خبره ربښتيا ده، د دوزخيانو په خپل منځ کې جنګ.
۶۵- ووايه چې زه خو يوازې وېرونکی يم. بل هېڅ معبود نشته مګر الله، يوازې او برلاسی. ۶۶- هغه د آسمانونو او ځمکې رب دی او څه چې د هغو تر منځ دي، هغه قوي دی، بښونکی دی. ۶۷- ووايه چې يو لوی خبر دی. ۶۸- تاسې تري بې پروايي کوئ. ۶۹- زه له لوړ مجلسه (ملا اعلی/عالم بالا) نه وم خبر چې کله هغوی په خپلو کې خبرې کولې. ۷۰- ماته خو وحي د دې لپاره راځي چې زه يو ښکاره وېرونکی يم.
۷۱- کله چې ستا رب ملايکو ته وويل چې زه له خاورې يو بشر جوړوم. ۷۲- کله چې زه هغه جوړ کړم او خپل روح په کې وپوکم نو تاسې به ورته سجده کوئ. ۷۳- ټولو ملايکو سجده وکړله. ۷۴- مګر ابليس (نه)، چې هغه کبر وکړ او هغه په انکار کونکو کې شو. ۷۵- ويې فرمايل ای ابليسه، ته څه شي هغه ته له سجدې کولو منع کړې چې ما په خپلو لاسونو جوړ کړ. دا تا کبر وکړ که ته د لوړو درجو په لرونکو کې يې. ۷۶- هغه

وویل چې زه تر آدم ښه یم. تا زه له اوره پیدا کړی یم او هغه له خاوري.
۷۷- ویې فرمایل چې ته له دې ځایه ووځه، ځکه چې ته مردود یې. ۷۸- او په تا زما لعنت دی د جزا تر ورځې.
۷۹- ابلیس وویل ای زما ربه، ماته تر هغې ورځې مهلت راکړه چې خلک په کې بیا را پورته کېږي. ۸۰- ویې فرمایل چې مهلت درکول شو.
۸۱- د ټاکلي وخت لپاره. ۸۲- هغه وویل ستا په عزت قسم، زه به هغه ټول ګمراهان کوم. ۸۳- بې ستا له هغو بندګانو چې تا غوره کړي دي.
۸۴- ویې فرمایل، نو حق همدا دی او زه حق وایم. ۸۵- چې زه به جهنم له تا او هغو ټولو خلکو ډک کړم چې ستا پیروي وکړي.
۸۶- ووایه چې زه په دې (کار) له تاسې کوم اجر نه غواړم او نه په تکلف کونکو کې یم. ۸۷- دا خو د دنیا خلکو ته یو نصیحت دی. ۸۸- او تاسې به زر د ده په ورکول شوي خبر پوه شئ.

سوره الزمر ۳۹

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- دا کتاب د الله له لورې نازل شوی چې قوي او د حکمت خاوند دی.
۲- بېشکه موږ دا کتاب په تا له حق سره نازل کړی دی، نو ته د الله عبادت کوه او د هغه لپاره دین خاصوه. ۳- خبردار، خالص دین یوازې د الله لپاره دی. او چا چې له هغه بغیر نور ملاتړي جوړ کړي، (او وایي) چې موږ خو د دوی عبادت یوازې په دې خاطر کوؤ چې دا به موږ الله ته نږدې کړي. بېشکه الله به د دوی تر منځ د دې خبرې فیصله وکړي چې دوی یې په هکله اختلاف کوي. الله داسې چا ته هدایت نه کوي چې دروغجن، حق نه منونکی وي.

۴- که الله غوښتي وای چې زوی جوړ کړي نو په خپل مخلوق کې یې چې څوک غوښتی هغه به یې غوره کړی وای، هغه پاک دی. هغه الله دی، یوازې، په ټولو برلاسی. ۵- هغه آسمانونه او ځمکه له حق سره پیدا کړي. هغه شپه په ورځ را پورته کوي او ورځ په شپې را پورته کوي. او هغه لمر او سپوږمۍ مسخر کړي دی. هر یو په ټاکلي موده ګرځېږي. واوره چې هغه قوي دی، ښښونکی دی.
۶- الله تاسي له یوه ځانه پیدا کړئ، بیا هغه له همدې د هغه جوړه پیدا کړه. او هغه تاسي لپاره د ښځو او نرو څارویو اته[۸] ډولونه را ښکته کړل. هغه تاسي ستاسي د مېندو په خېټو کې جوړوي، له یوه خلقت پسې بل خلقت، په درېیو[۳] تیارو کې دننه. همدا الله ستاسي رب دی. پاچاهي د هغه ده. له هغه بغیر بل معبود نشته. نو تاسي څنګه مخ اړوئ.
۷- که تاسي انکار وکړئ نو الله له تاسي بې نیازه دی. او هغه د خپلو بندەګانو لپاره انکار نه خوښوي. او که تاسي شکر وباسئ نو هغه یې تاسي لپاره خوښوي. او هېڅ پېټی پورته کونکی د بل چا پېټی نه پورته کوي. بیا ستاسي رب ته ستاسي ستنېدل دي. نو هغه به درته ووایي چې تاسي څه کول. ښېشکه هغه د زړونو په خبره پوهېږي.
۸- او کله چې انسان ته تکلیف ورسېږي نو هغه خپل رب ته فریاد کوي، هغه ته رجوع کوي. بیا چې هغه ورته له خپل اړخه نعمت ورکړي نو هغه (انسان) هغه څه هېروي چې چې مخکې یې له وجې فریاد کاوه او هغه نور له الله سره برابروي چې د هغه له لارې یې ګمراه کړي. ووایه چې ته له خپل کفر څو ورځې ګټه واخله، ښېشکه ته د اور په خلکو کې یې. ۹- که یو کس د شپې په ګړیو کې سجده کوي او د قیام په حالت کې عاجزي کوي، له آخرت وېرېږي او د خپل رب د رحمت په تمه وي.

ووایه، ایا پوه او ناپوه سره برابرېدی شي. نصیحت خو هغه خلک اخلي چې د عقل خاوندان وي.
۱۰- ووایه ای زما بندەګانو چې ایمان مو راوړی، له خپل رب ووېرېږئ. ځوک چې په دي دنیا نیکي وکړي د هغوی لپاره نېکه بدله ده. او د الله ځمکه پراخه ده. بېشکه صبر کونکو ته به د هغوی اجر بې حسابه ورکول شي.
۱۱- ووایه، ماته حکم شوی چې یوازې د الله عبادت وکړم، د هغه لپاره دین خالص کړم. ۱۲- او ماته حکم شوی چې تر ټولو لومړی زه مسلمان شم. ۱۳- ووایه که زه د خپل رب نافرماني وکړم نو زه د یوې سختې ورځې له عذابه وېرېږم. ۱۴- ووایه چې زه د الله عبادت کوم او د هغه لپاره دین خالصوم. ۱۵- نو تاسي چې له هغه بغیر د هر چا غواړئ (د هغه) عبادت وکړئ. ووایه اصلي تاوان کونکي خو هغو دي چې خپل ځانونه او د خپلې کورنۍ غړي یې د قیامت په ورځ تاوان کې اچولي. واورئ همدا ښکاره تاوان دی. ۱۶- د هغوی لپاره به له پاسه هم د اور چتر وي او له لاندې هم. دا هغه څه دي چې الله تري خپل بندەګان وېرول. ای زما بندەګانو، له ما ووېرېږئ.
۱۷- او ځوک چې ځان د شیطان له حکم منلو وساتي او الله طرف ته رجوع وکړي، د هغوی لپاره زېرې دی، نو زما بندەګانو ته زېرې ورکړه. ۱۸- چې خبره په غور اوري. بیا د هغې بهتره پیروي کوي. همدا هغه خلک دي چې الله ورته هدایت کړی دی. او همدا د عقل خاوندان دي.
۱۹- که په چا عذاب ثابت شوی وي، نو ایا ته داسې کس ساتلی شي چې په اور کې وي. ۲۰- خو ځوک چې له خپل رب نه ووېرېږي، د هغوی

لپاره جوړي شوي بالاخاني دي چې پاس پرې نوري بالاخاني دي. ور لاندې نهرونه بهېږي. دا د الله وعده ده. الله د خپلې وعدې خلاف نه کوي.
۲۱- ایا تاسې نه دي لیدلي چې الله له آسمانه اوبه را ښکته کړې. بیا هغه د ځمکې له چینو جاري کړي. بیا یې له هغه ېپلاېپلې کروندې را شنې کوي، بیا هغه وچېږي، نو تاسې یې زېړي ګورئ. بیا هغه یې مېده مېده کوي. ېپښکه په دې کې نصیحت دی د عقل خاوندانو ته. ۲۲- ایا هغه کس چې سینه یې الله اسلام ته پرانیستې ده، هغه د خپل رب له لوري په یوه رڼا دی. نو بدي ده د هغو لپاره چې زړونه یې د الله د نصیحت په معامله کې سخت شول. دا خلک په ښکاره ګمراهۍ کې دي.
۲۳- الله بهترین کلام نازل کړی دی. داسې یو کتاب چې یو بل سره اړخ لګوي، بیا بیا تکرار شوی، په دې د هغو خلکو وېښته ودرېږي چې له الله وېرېږي. بیا د هغوی بدن او زړه نرمېږي او د الله یاد ته متوجه کېږي. دا د الله هدایت دی. (الله) هغه چاته هدایت کوي چې چاته یې غواړي. او هغه چې ځوک ګمراه کړي نو هغه ته هېڅ هدایت کونکی نشته.
۲۴- ایا هغه کس چې د قیامت په ورځ به خپله ځهره د بد عذاب لپاره سپر (ډال) کړي، او ظالمانو ته به وویل شي چې اوس د هغه څه خوند وڅکئ چې تاسې ګټل. ۲۵- له هغوی مخکې خلکو هم چې دروغ وبلل، نو عذاب پرې له داسې ځایه راغی چې د هغوی په خیال کې هم نه و.
۲۶- نو الله په هغوی د دنیا په ژوند کې د رسوایی خوند ولید او د آخرت عذاب نور هم لوی دی، کاشکې دا خلک پوهېدای.
۲۷- او موږ په دې قرآن کې هر ډول تمثیلونه بیان کړي چې هغوی نصیحت ومومي. ۲۸- دا عربي قرآن دی، په دې کې هېڅ کوږوالی نشته، چې خلک ووېرېږي. ۲۹- الله د داسې کس (غلام) مثال بیانوي چې په ملکیت کې یې څو ضدي مالکان شریک دي. او بل داسې کس (غلام)

چې ټول د يوه مالک غلام دی. ايا د دې دواړو حالت به يو شان وي. ټول تعريفونه الله لره دي خو زياتره خلک نه پوهيږئ. ۳۰. تاسې به هم مرئ او هغوی به هم مري. ۳۱- بيا به تاسې د قيامت په ورځ د خپل رب پر وړاندې خپله قضيه وړاندې کوئ.
* ۳۲- له هغه کس به بل ډېر ظالم څوک وي چې په الله يې دروغ تپلي دي. او رښتيا يې دروغ بللي کله چې ورته راغلل. ايا د داسې منکرانو ځای به دوزخ کې نه وي. ۳۳- او چا چې رښتيا راوړل او چا يې چې تصديق وکړ، همدا خلک له الله وېرېدونکي دي. ۳۴- د دوی لپاره له خپل رب سره هغه ټول شيان شته چې دوی يې وغواړي، دا د نيکي کونکو بدله ده. ۳۵- په دې خاطر چې الله له هغوی د هغوی بد عملونه لرې کړي او د هغوی د نېکو کارونو په بدل کې ثواب ورکړي.
۳۶- ايا الله د خپلو بندګانو لپاره کافي نه دی. دا خلک له هغه بغير له نورو تا وېروي، او الله چې څوک ګمراه کړي هغه ته هېڅ لار ښوونکی نشته. ۳۷- او الله چې چاته هدايت وکړي د هغه هېڅ ګمراه کونکی نشته، ايا الله قوي، انتقام اخيستونکی نه دی.
۳۸- او که ته له هغوی وپوښتې چې آسمانونه او ځمکه چا پيدا کړي نو هغوی به ووايي چې الله. ووايه، تاسې څه فکر کوئ، له الله بغير چې تاسې څوک را بولئ، که الله ماته تکليف را رسول وغواړي، نو ايا دوی د هغه راکړی تکليف لرې کولای شي، يا که الله په ما مهرباني کول وغواړي نو ايا دوی د هغه مهربانۍ مخه نيولای شي. ووايه چې ما لپاره الله کافي دی، توکل کونکي په هغه توکل کوي. ۳۹- ووايه چې ای زما قومه، تاسې په خپل ځای عمل کوئ، زه به هم عمل کوم، نو تاسې به زر پوه شئ. ۴۰-چې په چا رسوا کونکی عذاب راځي او په چا هغه عذاب راځي چې وروسته کېدونکی نه دی. ۴۱- موږ د خلکو د هدايت لپاره دا

کتاب په تا له حق سره نازل کړی دی. نو څوک چې هدایت ومومي د ځان لپاره به یې مومي. او څوک چې بې لارې شي نو د هغه بې لارې توب به په هغه وي. او ته د هغوی مسوؤل نه یې.
۴۲- الله وفات ورکوي ژوندیو ته د هغوی د مرګ په وخت، او کومو چې مرګ نه وي راغلی د هغوی د خوب په وخت. بیا د هغه چا ساه ودروي چې د مرګ فیصله یې کړې ده او نور د یوه ټاکلي وخت لپاره پرېږدي. بېشکه په دې کې نښې دي د هغو خلکو لپاره چې غور کوي.
۴۳- ایا هغوی الله پرېښی او نور خلک یې واسطه کړي دي. ۴۴- ووایه، که څه هم هغوی نه څه اختیار لري او نه په څه پوهېږي. ووایه، شفاعت ټول د الله په اختیار کې دی. د آسمانونو او ځمکې پاچاهي د هغه ده. بیا به تاسي هغه ته ور ستنېږئ. ۴۵- او کله چې یوازې د الله ذکر کېږي نو د هغو خلکو زړونه رپېږي چې په آخرت ایمان نه لري. او کله چې له هغه بغیر د نورو ذکر کېږي نو هغه وخت هغوی خوشحالېږي. ۴۶- ووایه چې ای الله، د آسمانونو او ځمکې پیدا کونکیه، په غایب او حاضر پوهېدونکیه، ته به د خپلو بندګانو ترمنځ د هغه څه فیصله کوې چې هغوی پرې اختلاف کوي. ۴۷- او که ظالمانو سره هغه ټول څیزونه وي چې په ځمکه دي او همدومره ورسره نور هم وي، او هغوی یې د قیامت په ورځ له سخت عذابه د خلاصون لپاره په فدیه کې ورکړي. او د الله له طرفه به هغوی له هغه معاملې سره مخ شي چې ګمان یې هم نه وو. ۴۸- او هغوی ته به خپل بد اعمال را مخې ته شي او هغه څه به یې ونیسي چې ور پورې یې خندا کوله.
۴۹- نو انسان ته چې هر تکلیف ورسېږي هغه موږ ته فریاد کوي، بیا چې موږ له خپله اړخه هغه ته نعمت ورکړو نو هغه ویل چې دا ماته د علم په بنیاد را کول شوی دی، بلکې دا امتحان دی خو په هغوی کې

زياتره خلک نه پوهيږي. ۵۰- له هغوی مخکې خلکو هم دا خبره وکړله نو څه يې چې ګټل هغه يې په کار نه شول. ۵۱- او په دوی کې چې کوم خلک ظالمان دي هغوی ته به هم د خپلو ګټو بده نتيجه زر را ښکاره شي. هغوی موږ نه شي عاجزولای. ۵۲- ايا هغوی نه پوهيږي چې الله چا ته وغواړي رزق يې پراخوي. او هماغه يې تنګوي. بېشکه په دې کې نښې دي د هغو خلکو لپاره چې ايمان راوړي.
۵۳- ووايه، ای زما بندګانو چې په ځان مو ظلم کړی دی، د الله له رحمته مه مايوسه کېږئ. بېشکه الله ټول ګناهونه بښي، هغه ډېر بښونکی، مهربان دی. ۵۴- او تاسي خپل رب ته رجوع وکړئ او د هغه فرمانبردار شئ له دې مخکې چې په تاسي عذاب راشي، بيا به تاسي سره هېڅ مرسته نه کېږي.
۵۵- او تاسي د خپل رب د در لېږل شوي کتاب د ښو اړخونو پيروي وکړئ، له هغې مخکې چې په تاسي ناڅاپه عذاب راشي او تاسي خبر هم نه شئ. ۵۶- هسې نه څوک دا ووايي چې افسوس زما په غفلت چې د الله طرف ته مې وکړ، او زه په خندا کونکو کې وم. ۵۷- يا څوک دا ووايي چې که الله ماته هدايت کړی وی نو زه به په وېرېدونکو کې وای. ۵۸- يا د عذاب په ليدو څوک دا ووايي چې کاش زه بيا دنيا ته لاړ شم نو په نېکو بندګانو کې به يم. ۵۹- هو تاته زما آيتونه راغلل بيا تا هغه دروغ وبلل او کبر دې وکړ او په منکرانو کې وې. ۶۰- او د قيامت په ورځ به د هغو خلکو مخونه تک تور وي چې په الله يې دروغ تپلي وو. ايا د متکبرينو ځای به دوزخ کې نه وي. ۶۱- او کوم خلک چې وېرېدل، الله به هغوی په کاميابۍ وساتي، او هغوی ته به هېڅ تکليف نه رسېږي او نه به خفه وي.

۶۲- الله د هر څه خالق دی او هغه په هر څه ځارونکی دی. ۶۳- د آسمانونو او ځمکې کونجیانې هغه سره دي. او چا چې د الله له آیتونو انکار کړی هغوی په زیان کې اوسېدونکي دي. ۶۴- ووایه چې ای نادانو، ایا تاسې ماته د غیر الله د عبادت وایئ. ۶۵- او له تاسې مخکې خلکو ته هم وحي لېږل شوې ده چې که تاسې شرک وکړ نو عمل به مو ضایع شي. او تاسې به په تاوان کې یئ. ۶۶- بلکې یوازې د الله عبادت وکړئ او شکر کونکي شئ.
۶۷- او خلکو د الله هغسې قدر ونه کړ ځنګه یې چې حق دی. او ځمکه به د قیامت په ورځ د هغه په موټې کې وي او ټول آسمانونه به یې په ښي لاس کې نیولي وي. هغه پاک او لوړ دی تر هغه شرکه چې دا خلک یې کوي. ۶۸- او کله چې صور (شپېلی) ووهل شي نو په آسمانونو او ځمکه چې څه دي ټول به بېهوشه پرېوځي، مګر الله چې څوک وغواړي. بیا به دویم ځل په کې پوکی وشي او ټول به بېرته را پورته شي او وبه ګوري. ۶۹- او ځمکه به د خپل رب په نور روښانه شي. او کتاب به کېښودل شي او پېغمبران او ګواهان به حاضر کړی شي. او د خلکو ترمنځ به سمه فیصله وشي او په هغوی به هېڅ ظلم نه کېږي. ۷۰- او هر کس ته به د هغه د اعمالو پوره بدله ورکول شي. او هغه ښه پوهېږي چې دوی څه کول.
۷۱- او کومو خلکو چې انکار کړی هغوی به ډلې ډلې دوزخ ته په مخه کېږي. تر دې چې کله هلته ورسېږي نو د هغه (دوزخ) دروازې به ورته پرانیستل شي او د هغه ساتونکي به ورته ووایي، ایا تاسې ته ستاسې له ډلې پېغمبران نه وو درغلي چې تاسې ته یې ستاسې د رب آیتونه لوستل او تاسې یې ستاسې د ننني ورځې له ملاقاته وېرولئ. هغوی به وایي چې هو، خو د عذاب وعده په منکرانو پوره شوه. ۷۲- ورته به وویل شي

چې د جهنم په دروازو ور ننوځئ، په کې د تل اوسېدو لپاره. نو څومره بد ځای دی د کبر کونکو لپاره.
۷۳- او کوم خلک چې له خپل رب وېرېدلي هغوی به دلي دلي جنت ته بوتلل شي. تر دې چې کله هلته ورسېږي او د هغه دروازې پرانیستل شي او د هغه ساتونکي به ورته وایي چې په تاسې دې سلام وي، خوشحاله اوسئ، نو دې ته ورننوځئ د تل لپاره. ۷۴- او هغه به وایي شکر دی د هغه الله چې له مونږ سره یې خپله وعده رښتیا کړله او مونږ یې د دې ځمکې وارثان کړلو. مونږ چې په جنت کې چېرته وغواړو اوسېدی شو. نو څومره ښه بدله ده د عمل کونکو لپاره. ۷۵- او ته به ملایکې وګورې چې د عرش نه به د حلقو په ښه تاوې وي او د خپل رب حمد او تسبیح به کوي. او د خلکو ترمنځ به سمه سمه فیصله کېږي او وبه ویل شي چې ټول حمد الله لره دی، رب العالمین.

سوره المومن ۴۰ (الغافر)

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- **حم**. ۲- دا کتاب د الله له لورې نازل شوی چې قوي دی، پوهېدونکی دی. ۳- بښونکی او توبه قبلونکی دی. سخت جزا ورکونکی، د لوی قدرت خاوند، له هغه بغیر بل معبود نشته. هغه ته ستنېدل دي.
۴- د الله په آیتونو کې هغه خلک شخړې را وباسي چې منکر دي، نو د هغو خلکو په ښارونو کې ګرځېدل تا تېر نه باسي. ۵- له دوی مخکې د نوح قوم دروغ وبلل، او له هغوی وروسته ډلو هم. او هر امت دا اراده کړې چې خپل رسول ونیسي او هغوی په ناحقه شخړې را ویستلي، په دې خاطر چې حق پرې لاندې کړي نو ما هغوی ونیول. نو څنګه وه زما

جزا. ۶- او په دي توګه ستا د رب خبره په هغو خلکو پوره شوې ده چې انکار يې کړی، هغوی د اور خلک دي.
۷- چا چې عرش پورته کړی دی او څوک چې تري ګېرچاپېره دي هغوی د خپل رب تسبیح کوي، د هغه له حمد سره. او هغوی په هغه (رب) ایمان لري. او هغوی د ایمان خاوندانو ته د مغفرت دعا کوي. ای زمونږ ربه، ستا رحمت او ستا علم په هر څه احاطه کړي ده. نو ته هغه خلک وبښه چې توبه وکړي، ستا د لارې پیروي وکړي او ته هغوی د دوزخ له عذابه وساته. ۸- ای زمونږ ربه، او ته هغوی تلپاتي باغونو ته ننباسه چې تا يې ورسره وعده کړي ده. او هغوی هم چې صالح وي، د هغوی والدینو کې او مېرمنو کې او اولاد کې، بېشکه ته قوي يې، د حکمت خاوند يې. ۹- او هغوی له بدیو وساته. او څوک چې تا د نن ورځې له بدیو وساتل نو په هغوی تا رحم وکړ. او همدا لویه کامیابي ده.
۱۰- چا چې انکار کړی، هغوی ته به غږ کېږي او ویل کېږي، د الله بېزاري له تاسي تر هغې بېزارۍ ډېره ده چې نن يې تاسي له خپل ځانه لرئ. کله چې تاسي د ایمان طرف ته را بلل کېدئ، نو تاسي انکار کاوه.
۱۱- هغوی به وایي چې ای زمونږ ربه، تا مونږ ته دوه ځله مرګ راکړ او دوه ځله دي ژوند راکړ. نو مونږ په خپلو ګناهونو اقرار وکړ، نو ایا د وتلو کومه لاره شته. ۱۲- دا په تاسي په دې خاطر ده چې کله د یو الله اړخ ته واز کېده نو تاسي انکار کاوه. او کله به چې ورسره څوک شریک ګڼل کېدل نو تاسي به منل. نو فیصله د الله په لاس کي ده چې عظیم دی او د لوړې مرتبې خاوند دی.
۱۳- هغه دی چې تاسي ته خپلې نښې در ښیي او له آسمانه تاسي ته رزق را ښکته کوي. او نصیحت یوازې هغه کس مني چې الله اړخ ته رجوع کونکی وي.

۱۴- نو الله ته فریاد وکړئ، دین د هغه لپاره خاص کړئ، که څه هم په منکرانو بد ولي ونه لګيږي. ۱۵- هغه د لوړو درجو خاوند، د عرش مالک دی. هغه چې په خپلو بندګانو کې چا ته وغواړي هغه ته وحي کوي، چې هغه (خلک) د ملاقات له ورځې ووپروي. ۱۶- په کومه ورځ چې هغوی ظاهر شي. له الله به د هغوی هیڅ هم پټ نه وي. نن د چا پاچاهي ده. د واحد قهار الله! ۱۷- نن به هر انسان ته د هغه بدله ورکول شي. نن به هیڅ ظلم نه کیږي. بېشکه الله زر حساب کونکی دی.
۱۸- او هغوی د هغه را نږدې کېدونکي مصیبت له ورځې ووپروه چې زړونه به تر حلقه را ورسېږي، هغه به له غمه ډک شوي وي. د ظالمانو به نه څوک دوست وي او نه واسطه چې خبره يې ومنل شي. ۱۹- هغه د سترګو خیانت پېژني او هغه خبري هم چې په سینو کې پټې دي. ۲۰- او الله به په حق فیصله وکړي. او څوک چې هغوی له الله بغیر را بولي، هغوی د هیڅ شي فیصله نه کوي. بېشکه الله اوریدونکی، لیدونکی دی.
۲۱- ایا هغوی په ځمکه نه دي ګرځېدلي چې لیدلي يې وای د هغو خلکو انجام څنګه شو چې له هغوی مخکې تېر شوي دي. هغوی تر دوی په قوت کې زیات وو او د هغو اثارو له مخې هم چې هغوی په ځمکه پرېښي دي. بیا الله هغوی په خپلو ګناهونو کې ونیول او هېڅوک له الله ساتونکی نه وو. ۲۲- دا په دې خاطر وشول چې هغوی ته رسول ښکاره ښېي راوړلي او هغوی تري انکار وکړ. نو الله هغوی ونیول. یقیناً هغه زورور دی سخت جزا ورکونکی دی.
۲۳- موږ موسی له خپلو نښو سره او ښکاره دلیلونو سره. ۲۴- فرعون او هامان او قارون ته ولېږه، هغوی وویل چې دا جادوګر دی، دروغجن دی. ۲۵- بیا چې هغه زموږ له لوري حق سره هغوی ته ورسېده، هغوی

وویل د هغو خلکو زامن ووژنئ چې ده سره ایمان یې راوړی او د هغوی ښځې ژوندۍ وساتئ. او د هغو منکرانو تدبیر یې تاثیره پاتې شو.
۲۶- او فرعون وویل، ما پریږدئ، زه به موسی ووژنم او هغه دې خپل رب را وبولي، ماسره اندیښنه ده چې هسې نه هغه ستاسي دین بدل کړي یا په وطن کې فساد خپور کړي. ۲۷- او موسی وویل چې ما خپل او ستا رب ته پناه وړې له هر هغه متکبر نه چې د حساب په ورځې ایمان نه لري.
۲۸- او په آل فرعون کې یو مومن شخص چې خپل ایمان یې پټ ساتلی وو، هغه وویل ایا تاسي یو کس یوازې په دې خبره وژنئ چې هغه وایي زما رب الله دی، سره د دې چې هغه ستاسي د رب له لوري ښکاره دلیلونه هم راوړي دي. او که دروغجن وي دروغ به یې په هغه ورشي. او که هغه ریښتینی وي نو د هغه څه یوه برخه به تاسي ته هم را رسېږي چې هغه یې درسره وعده کوي. بېشکه الله داسي کس ته هدایت نه کوي چې له حده اوښتونکی وي، دروغجن وي. ۲۹- ای زما قومه، نن ستاسي پاچاهي ده چې په ځمکه برلاسي یئ. بیا به د الله د عذاب په مقابل کې څوک موږ سره مرسته وکړي، که هغه په موږ راشي. فرعون وویل، زه تاته هغه نظر درکوم چې زه پرې پوهیږم او زه تاته د سمې لارې ښوونه کوم.
۳۰- او کوم کس چې ایمان راوړی وو هغه وویل چې ای زما قومه، زه وېرېږم هسې نه چې په تاسي د نورو قومونو غوندې ورځ راشي. ۳۱- کومه ورځ چې د نوح په قوم، عاد او ثمود او تر هغوی وروسته خلکو راغله. او الله په خپلو بندګانو ظلم کول نه غواړي. ۳۲- او ای زما قومه، زه وېرېږم چې په تاسي د ژړا فریاد ورځ را نه شي. ۳۳- هغه ورځ چې تاسي به تري مخ اړول او تښتېدل وغواړئ. او الله به ستاسي ساتونکی

هېڅوک نه وي. او څوک چې الله ګمراه کړي هغه ته (بل) هدایت کونکی نشته.
۳۴- او له دې مخکې یوسف تاسې ته له ښکاره ښېنو سره درغی نو تاسې د هغه په راوړو خبرو هم شکمن شوئ، تر دې چې کله هغه وفات شو نو تاسې وویل چې الله له هغه وروسته هېڅکله بل رسول نه را لیږي. په دې توګه الله هغه خلک ګمراه کوي چې له حده وتونکي او شک کونکي وي. ۳۵- چې د الله په آیتونو شخړه کوي بې له کوم دلیله چې هغوی سره وي. د الله او د ایمان د خاوندانو په نزد دا ډېره بده ده. داسې الله مهر لګوي د هر مغرور، سرکشه په زړه.
۳۶- او فرعون وویل چې ای هامانه، ماته یوه لوړه ودانۍ جوړه کړه، چې زه لارو ته ورسېږم. ۳۷- د آسمانونو تر لارې، (له هغه ځایه) د موسی معبود ووینم، او زه خو هغه دروغجن ګڼم. او په دې توګه فرعون ته یوه بدعملي ښاپسته کړی شوه او هغه له سمې لارې منع شو. او د فرعون تدبیر برباد پاتې شو.
۳۸- او چا چې ایمان راوړی و هغه وویل چې ای زما قومه، تاسې زما پیروي وکړئ، زه تاسې ته سمه لاره درښیم. ۳۹- ای زما قومه، دا د دنیا ژوند یو څو ورځې دی او اصل د ژوند مقام آخرت دی. ۴۰- څوک چې بد کوي د هغه په بدل کې به بد مومي او څوک چې نېکي کوي، که سړی وي که ښځه، په دې شرط چې مومن وي، دا خلک به جنت ته ځي، هلته به بې حسابه رزق مومي. ۴۱- او ای زما قومه، څه خبره ده چې زه تاسې د نجات خوا ته را بولم او تاسې ما د اور خوا ته بولئ. ۴۲- تاسې ما در بولئ چې زه له الله سره کفر وکړم او داسې څیزونه (ورسره) شریک وګڼم چې زه یې په هکله علم نه لرم. زه تاسې د قوي مغفرت کونکي الله ارخ ته را بولم. ۴۳- یقیني خبره ده چې د کوم شي ارخ ته

تاسي ما ور بولئ د هغه نه په دنيا کي آواز شته او نه په آخرت کي. او بېشکه زمور د ټولو ستنېدل د الله طرف دی او له حده اوښتونکي اور ته تلونکي دي. ۴۴- نو تاسي به وروسته زما خبره يادوئ. او زه خپله معامله الله ته سپارم. بېشکه الله د ټولو بندەګانو ځارونکی دی.
۴۵- بيا الله هغه د هغوی له بدو تدبيرونو وساته. او د فرعون خلک بد عذاب ونيول. ۴۶- اور، چې هغوی پر سهار او ماښام ور وړاندې کېږي. او په کومه ورځ به چې قيامت قايمېږي، د فرعون خلک تر ټولو سخت عذاب ته ننباسئ.
۴۷- او کله چې هغوی په دوزخ کي له يو بل سره په شخړه شي نو کمزوري خلک به ځان لوی ښودونکو خلکو ته وايي چې مور ستاسي تابع وو، نو ايا تاسي له موږه د اور کومه برخه لرې کولای شئ. ۴۸- لوی خلک به وايي چې مور ټول په همدې کي يو. الله د بندەګانو ترمنځ فيصله کړې ده. ۴۹- او څوک چې په اور کي وي هغوی به د دوزخ ساتونکو ته وايي چې تاسي خپل رب نه غوښتنه وکړئ چې زمور په عذاب کي يوه ورځ تخفيف وکړي. ۵۰- هغوی به وايي، ايا تاسي ته ستاسي رسول له واضح دليلونو سره نه وو درغلی. هغوی به ووايي چې هو (راغلی وو)، ساتونکي به وايي نو تاسي غوښتنه وکړئ. او د منکرانو فرياد به ځای نه نيسي.
۵۱- بېشکه مور خپلو رسولانو او د ايمان خاوندانو سره د دنيا په ژوند کي مرسته کوؤ، او په هغه ورځ هم چې ګواهان به ولاړ وي. ۵۲- په کومه ورځ به چې ظالمانو ته د هغوی معذرت څه ګټه ور ونه رسوي او په هغوی به لعنت وي او د هغوی لپاره به بد ځای وي. ۵۳- او مور موسی ته هدايت عطا کړ او بني اسرائيلو مو د کتاب وارثان کړل. ۵۴- لارښوؤنه او نصيحت د عقل خاوندانو ته. ۵۵- نو ته صبر وکړه، بېشکه

د الله وعده برحقه ده او د خپل قصور ښښنه وغواړه. او سهار او مابنام د هغه تسبیح کوه له حمد سره.
۵۶- کوم خلک چې له ورته راغلي سند پرته، د الله په آیتونو کې شخړه را وباسي، د هغوی په زړونو کې یوازې لویي ده چې هغوی ورته هېڅکله رسېدونکي نه دي، نو ته د الله پناه وغواړه، بېشکه هغه اورېدونکی دی، لیدونکی دی.
۵۷- یقیناً آسمانونه او ځمکه پیدا کول د انسانانو د پیدا کولو په پرتله ډېر لوی کار دی، خو زیاتره خلک نه پوهېږي. ۵۸- او ړوند او بینا یو شان نه شي کېدای، او نه ایماندار او نېکوکار او هغوی چې بدي کوي. تاسي ډېر لږ فکر کوئ. ۵۹- بېشکه قیامت به راځي. په دې کې هېڅ شک نشته، خو زیاتره خلک یې نه مني.
۶۰- او ستاسي رب فرمایلي چې ماته فریاد کوئ، زه به ستاسي غوښتنه قبوله کړم. ځوک چې زما له عبادته سرغړونه کوي هغوی به ډېر زر ذلیل او دوزخ ته داخل شي. ۶۱- الله دی چې تاسي لپاره یې شپه جوړه کړې چې تاسي په کې آرام وکړئ او ورځ یې روښانه کړې. بېشکه الله په خلکو فضل کونکی دی، خو زیاتره خلک شکر نه وباسي. ۶۲- همدا الله ستاسي رب دی، د هر څه پیدا کونکی، له هغه بغیر بل معبود نشته، تاسي له کومه ځایه لمسول کېږئ. ۶۳- په دې توګه هغه خلک تېرایستل کېږي چې د الله له آیتونو یې انکار کاوه.
۶۴- الله دی چې ستاسي لپاره یې ځمکه د اوسېدو ځای کړ او آسمان یې چت کړ او ستاسي نقشه یې جوړه کړه، نو ښه نقشه یې جوړه کړه. هغه تاسي ته د ښو شیانو رزق درکړ. دا الله دی ستاسي رب، نو ډېر بابرکته دی الله چې د ټول جهان رب دی. ۶۵- هغه ژوندی دی، له هغه بغیر بل

معبود نشته. نو تاسي هغه را وبولئ، دين د هغه لپاره خاص کړئ. ټول تعريفونه الله لره دي چې د ټول جهان رب دی.
۶۶- ووايه، زه له دي منع شوی يم چې د هغه څه عبادت وکړم چې تاسي يې له الله بغير را بولئ، سره د دي چې ماته ښکاره دليلونه راغلي. او ماته حکم شوی چې زه خپل ځان رب العالمين ته وسپارم. ۶۷- هغه دی چې تاسي يې له خاوري جوړ کړئ، بيا له نطفې، بيا د وينې له بوټۍ، بيا هغه تاسي د ماشوم په شکل را وباسي، بيا هغه تاسي لويوي چې تاسي خپل ټول قوت ته ورسېږئ، بيا چې تاسي بوډاګان شئ. او په تاسي کې ځينې مخکې مري. او تر هغې چې تاسي ټاکلي وخت ته ورسېږئ او په دې خاطر چې تاسي فکر وکړئ. ۶۸- هغه دی چې پيدا کول او مړه کول کوي. نو هغه چې د کوم څه فيصله وکړي هغه ته يوازې دومره وايي چې وشه، بيا هغه کېږي.
۶۹- يا تا هغه خلک نه دي ليدلي چې د الله په آيتونو کې شخړې را وباسي. هغوی له کوم ځايه بې لارې کېږي. ۷۰- هغو چې کتاب يې دروغ وباله او هغه څه هم چې مورږ ورسره خپل رسولان ولېږل، نو زر به هغوی پوه شي. ۷۱- د هغوی په غاړو کې به طوقونه او زنځيرونه وي، هغوی به راښکل کېږي. ۷۲- په جوش اوبو کې، بيا به اور کې غوپه کېږي. ۷۳- بيا به ورته ويل کېږي، څه شول هغوی چې تاسي (له الله سره) شريکول. ۷۴- له الله پرته. هغوی به ووايي هغوی له مورږ ورک شول، بلکي مورږ له دې مخکې هېڅ هم نه را بلل. په دې توګه الله منکران ګمراه کوي. ۷۵- دا په دې خاطر چې تاسي په ځمکه ناحقه خوشحاله کېدئ او په دې خاطر چې تاسي کبر کاوه. ۷۶- د جهنم په دروازو ور ننوځئ، په هغه کې د تل اوسېدو لپاره. نو څومره بد ځای دی د کبرجنو.

۷۷- نو صبر وکړئ، بېشکه د الله وعده برحقه ده. د څه شي چې مور له هغه سره وعده کوؤ، د هغه یوه برخه به تاته در وښییو، یا به تاته وفات درکړو، نو د هغوی را ستنېدل مور ته دي.
۷۸- او مور له تا مخکې دېر رسولان ولېږل، په هغوی کې د ځینو حالات مو در اوروليو دي او ځینې په کې داسې هم دي چې حالات یې مور نه دي در اوروليو. او هېڅ رسول ته دا مقدوره نه وه چې د الله له اذن بغیر کومه نښه راوړي. بیا چې کله د الله حکم راغی نو له حق سره سمه فیصله وشوه. او غلط کاره خلک هغه وخت په تاوان کې پاتې شول.
۷۹- الله دی چې تاسې لپاره یې څاروي جوړ کړل چې تاسې له ځینو د سورلۍ کار واخلئ او ځینې تاسې خورئ. ۸۰- او تاسې لپاره په هغو کې نورې ګټې هم شته. او دا هم چې تاسې د هغو په وسیله خپل حاجت ته ورسېږئ چې ستاسې په زړونو کې وي او په هغو او په کښتیو کې تاسې سپرېږئ. ۸۱- او هغه تاسې ته نورې نښې هم در ښییي نو تاسې به د الله له کومې کومې نښې انکار کوئ.
۸۲- ایا هغوی په ځمکه نه دي ګرځېدلي چې لیدلي یې وای د هغو خلکو انجام څنګه شو چې تر دوی مخکې تېر شوي. هغوی تر دوی زیات وو، او په قوت کې او په نښو کې چې هغوی په ځمکه پرېښودلي، هغوی تر دوی لوی وو. نو د هغوی ګټه یې هېڅ په کار نه شوه. ۸۳- نو کله چې د هغوی پېغمبران هغوی ته له ښکاره دلیلونو سره راغلل نو هغوی په هغه علم ویاړ وکړ چې لاره یې، او په هغوی هغه عذاب راغی چې خندا یې ور پورې کوله. ۸۴- بیا چې هغوی زما عذاب ولیده، هغوی وویل چې مور په یوه الله ایمان راوړ او مور له هغو انکار کوؤ چې له هغه (الله) سره مو شریکول. ۸۵- نو د هغوی ایمان د هغوی په کار نه شو چې کله

هغوی زمونږ عذاب ولیده. همدا د الله سنت دی چې د هغه په بندګانو کې جاري دی، او هغه وخت انکار کونکي په تاوان کې پاتې شول.

سوره حم السجده ۴۱ (فصلت)

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- حم. ۲- دا د ډېر مهربان او رحم خاوند له لورې نازل شوی کلام دی.
۳- دا یو کتاب دی چې آیتونه یې ښکاره ښکاره بیان شوي دي، د عربۍ ژبې قرآن، د هغو خلکو لپاره چې پوهیږي. ۴- زېرى ورکونکی او وېرونکی. نو په هغو خلکو کې زیاترو له دې مخ اړولی. نو هغوی نه اوري. ۵- او هغوی وویل زمونږ زړه له هغه څه په پرده کې دی چې ته ورته مونږ ور بولې او زمونږ په غوږنو کې دروندوالی دی. او زمونږ او ستاسې ترمنځ یو حجاب دی. نو ته خپل کار کوه، مونږ به خپل کار کوؤ.
۶- ووایه، زه خو یو بشر یم تاسې غوندې. ماته وحي راځي چې ستا معبود یوازې یو معبود دی، نو ته په سمه لاره اوسه د هغه اړخ ته او له هغه ښښنه غواړه. او بدي ده د مشرکانو لپاره. ۷- چې زکات نه ورکوي او له آخرته منکر دي. ۸- بېشکه چا چې ایمان راوړ او چا چې نېک عمل وکړ هغوی ته داسې اجر دی چې ختمېدونکی نه دی.
۹- ووایئ ایا تاسې له هغه هستۍ انکار کوئ چې ځمکه یې په دوؤ[۲] ورځو کې جوړه کړه، او تاسې له هغه سره سیال جوړوئ، هغه د ټولو مخلوقاتو رب دی. ۱۰- او هغه په ځمکه غرونه جوړ کړل. او په هغو کې یې د ګټې ځیزونه کېښودل. او په هغه کې د هغوی لپاره خواړه کېښودل په څلورو[۴] ورځو کې، پوره شوه د پوښتنه کونکو لپاره. ۱۱- بیا هغه آسمان اړخ ته متوجه شو. او هغه لوګی وو. بیا هغه آسمان او ځمکې ته وویل چې تاسې دواړه راشئ په خوښۍ یا په ناخوښۍ. دواړو وویل

مور په خوښۍ حاضر یو. ۱۲- بیا هغه په دوؤ[۲] ورځو کې په دې کې اووه[۷] آسمانونه جوړ کړل، او هر آسمان ته یې خپل حکم ولېږه. او مور د دنیا آسمان ته په څراغونو ښاېست ورکړ، او هغه مو خوندي کړ. دا د ډېر غالب، ښه پوه ذات اندازه کول دي.
۱۳- نو که هغوی مخ اړوي ووایه تاسي له هغسې عذابه وېروم لکه په عاد او ثمود چې نازل شو. ۱۴- هغوی ته چې رسولان راغلل، د هغوی له مخې او شا چې تاسي له الله بغیر د بل چا عبادت مه کوئ. هغوی وویل که زمور رب غوښتي وای نو ملایکي به یې را ښکته کړې وای، نو مور له هغه څه منکر یو چې تاسي ورسره را لېږل شوي یئ.
۱۵- د عاد حالت داسي وو چې په ځمکه یې ناحقه غرور وکړ، او هغوی وویل، څوک په قوت کې تر مور زیات دی. ایا هغوی ونه لیدل چې کوم الله هغوی پیدا کړي هغه په قوت کې تر هغوی زیات دی او هغوی زمور له نښو انکار کاوه. ۱۶- نو مور په څو منحوسو ورځو کې په هغوی قوي توفاني هوا ور ولېږله چې هغوی د دنیا په ژوند کې له رسوایۍ ډک عذاب وویني، او د آخرت عذاب تر دې هم رسوا کونکی دی او هغوی ته به هېڅ مرسته ونه رسېږي. ۱۷- او ثمود چې وو، نو مور هغوی ته د هدایت لاره وښودله خو هغوی د هدایت په مقابل کې نابینایي خوښه کړله، نو هغوی د خپلو بدو عملونو له وجې د رسوایۍ یوه عذاب را ونیول. ۱۸- او مور هغه خلک وساتل چې ایمان یې راوړ او وېرېدونکي وو.
۱۹- او په کومه ورځ چې د الله دښمنان اور ته ور ټول شي، بیا به هغوی جدا جدا کړی شي. ۲۰- تر دې چې را نږدې شي نو د هغوی غوږونه او د هغوی سترګې او د هغوی څرمني به د هغوی په اعمالو ګواهي ورکړي. ۲۱- او هغوی به خپلو څرمنو (پوټکو) ته وایي، تاسي ولې

زمورِ پر ضد گواهي ورکړله. هغوی به وايي چې مورِ ته هغه الله ګويايي راکړي چې هر څه يې ګوياکړي دي. او هغه تاسي لومړی ځل پيدا کړئ او هغه ته تاسي راوستل شوي يئ. ۲۲- او تاسي خپل ځانونه له دې نه شول پټولای چې ستاسي غوږونه او ستاسي سترګي او ستاسي څرمني ستاسي په ضد ګواهي ور نه کړي، خو تاسي په دې ګمان کي وئ چې الله ستاسي ډېر اعمال نه ګوري چې تاسي يې کوئ. ۲۳- او ستاسي همدې ګمان تاسي برباد کړئ چې په خپل رب مو کړی وو، نو تاسي په تاوان کونکو کي شوئ. ۲۴- نو که هغوی صبر وکړي اور يې ځای دی، او که ښښنه وغواړي نو ښښنه به ورته نه کيږي.
۲۵- او مورِ په هغوی ځينې ملګري مسلط کړل نو هغوی ورته د دوی مخ او شا ته ټول شيان ښايسته وښودل. او په هغوی هغه خبره پوره شوه چې د جناتو او انسانانو په هغو ډلو پوره شوي وه چې تر هغوی مخکې تيرې شوې وې. بېشکه هغوی په تاوان کونکو کي وو.
۲۶- او کفر کونکو وويل دا قرآن مه اورئ او په دې کي خلل واچوئ، چې تاسي برلاسي اوسئ. ۲۷- نو مورِ به انکار کونکو ته سخت عذاب ورکړو او د هغوی د عمل بدترينه بدله به ورکړو. ۲۸- دا د الله د دښمنانو بدله ده، يعني اور. هلته به د دوی لپاره تلپاتي ځای وي، د دې خبرې په بدل کي چې هغوی زمورِ له آيتونو انکار کاوه.
۲۹- او کفر کونکي به وايي چې ای زمورِ ربه، مورِ ته هغه خلک را وښيه چې مورِ يې په پيريانو او انسانانو کي ګمراهان کړو، مورِ به هغوی تر پښو لاندې کړو چې ذليل شي. ۳۰- چا چې وويل چې الله زمورِ رب دی او بيا هغوی ثابت قدمه پاتې شول، يقيناً هغوی ته ملايکې را ښکته کيږي او ورته وايي چې تاسي اندېښنه مه کوئ او مه خفګان کوئ او د دې جنت په زېرې خوشحاله شئ چې تاسي سره يې وعده شوې ده. ۳۱-

مور د دنيا په ژوند کي ستاسي ملګري يو او په آخرت کي هم. او تاسي لپاره هلته هر هغه شی شته چې ستاسي زړه يې وغواړي او تاسي لپاره په هغه کي هر هغه شی شته چې تاسي يې وغواړئ. ۳۲- د غفور او رحيم له لوري د ميلمستيا په توګه.
۳۳- او تر هغه به د چا خبره ښه وي چې الله ارخ ته يې بلنه ورکړله او نېک عمل يې وکړ او ويې ويل چې زه په فرمانبردارو کي يم. ۳۴- او نېکي او بدي دواړه برابر نه دي، ته (د دي) په ځواب کي هغه ووايه چې تر دي بهتر وي، بيا به ته وګوري چې ستا ورسره دښمني وه هغه کس به داسي شي لکه ستا نږدي ملګری. ۳۵- او دا خبره هغه ته رسېږي چې صبر کونکی وي او هغه ته رسېږي چې نصيب يې ښه وي. ۳۶- او که شيطان ستا په زړه کي کومه وسوسه واچوي نو د الله پناه وغواړه. بېشکه هغه اورېدونکی، پوهېدونکی دی.
۳۷- او د هغه په نښو کي شپه او ورځ او لمر او سپوږمی دي. تاسي لمر او سپوږمی ته سجده مه کوئ بلکي الله ته سجده وکړئ چې دا ټول يې پيدا کړي دي، که تاسي د هغه عبادت کونکي يئ. ۳۸- نو که هغوی کبر وکړي نو څوک چې ستا له رب سره دي هغوی شپه او ورځ د هغه تسبيح وايي او هېڅکله نه ستړي کيږي.
۳۹- او د هغه په نښو کي دا ده چې ته ځمکه په شاړ حالت کي ګوري، بيا چې پرې مور اوبه ووروو نو هغه را زرغونيږي او ژوندۍ کيږي. بېشکه چا چې دا (ځمکه) را ژوندۍ کړې، هغه به مړي هم را ژوندي کړي. بېشکه هغه په هر څه قادر دی. ۴۰- کوم خلک چې زمور آيتونو ته اپوټه معنی ورکوي هغوی له موږه پټ نه دي. ايا څوک چې په اور کي اچول کيږي هغه ښه دی، که هغه کس چې د قيامت په ورځ به امن

سره راځي. هر څه چې غواړئ وکړئ، بېشکه هغه ګوري چې تاسي څه کوئ.
۴۱- چا چې د الله له نصیحت نه انکار وکړ کله چې ورته هغه راغی، او بېشکه دا یو زبردست کتاب دی. ۴۲- په دې کې باطل نه له مخکې راتللی شي او نه له وروسته، دا د حکیم او حمید (ذات) له لوري نازل شوی دی.
۴۳- تاته هغه خبرې کېږي چې له تا مخکې رسولانو ته شوې دي. بېشکه ستا رب د مغفرت خاوند دی او له درده ډکې جزا ورکونکی هم.
۴۴- که موږ دا عجمي قرآن کړی وای نو هغوی به ویلی چې د دې آیتونه ولې واضح واضح نه دي بیان شوي. څه عجمي کتاب او عربي خلک. ووایه هغه ایمان راوړنکو ته هدایت او شفا ده، او څوک چې ایمان نه راوړي د هغوی په غوږونو کې دروندوالی دی او هغوی پرانده دي. دا خلک داسې دي لکه له لرې ځایه چې ور ته غږ کېږي.
۴۵- او موږ موسی ته کتاب ورکړ نو په هغه کې اختلاف پیدا کړی شو. او که چېرې ستا د رب له لوري یوه خبره له مخکې نه وای ټاکل شوې نو د هغوی ترمنځ به فیصله شوې وای. هغوی د دې په هکله داسې شک کې دي چې زړهنازره کړي یې دي. ۴۶- څوک چې نېک عمل کوي د ځان لپاره به یې کوي او څوک چې بدي کوي اوبال یې په ځان دی. او ستا رب په بندګانو ظلم نه کوي.
* ۴۷- د قیامت علم یوازې الله لره دی. او هېڅ یوه مېوه به له خپل پوښنه نه راوتلی او نه به کومه ښځه امیدوارېدی شي او نه به ماشوم زېږوي، مګر ټول د هغه په اطلاع کېږي. او په کومه ورځ چې الله له هغوی پوښتنه وکړي چې زما شریکان کوم دي، هغوی به ووایي موږ تاته همدا عرض کوؤ چې په موږ کې یو هم د هغوی مدعي نشته. ۴۸- او څوک

چې هغوی پخوا را بلل هغوی به ټول تري ورک شي، او هغوی به پوه شي چې د ساتل کېدو هېڅ لار يې نشته.
۴۹- انسان د ښېګڼې په غوښتو ستړی کېږي، او که کوم تکليف ور ورسېږي نو ناهيلی کېږي او زړه يې ماتېږي. ۵۰- او هغوی ته چې کوم تکليف رسېدلی که مور پرې له هغه وروسته، د خپلې مهربانۍ خوند وڅکوؤ نو هغه وايي چې دا خو زما حق دی، او زه نه پوهېږم چې قيامت به کله راځي. او که زه خپل رب ته ور ستون شوم نو له هغه سره زما لپاره يوازې بهتري ده. نو مور به هغه منکران د هغوی په اعمالو حتماً خبروؤ. او په هغوی به د سخت عذاب خوند څکوؤ.
۵۱- او کله چې مور په انسان فضل کوؤ نو هغه مخ اړوي او مور ته را شا کوي. او کله چې تکليف ور رسېږي نو بيا اوږدې اوږدې دعاګانې کوي. ۵۲- (ورته) ووايه چې وښيئ، که چېرې دا قرآن د الله له طرفه راغلی وي، بيا تري تاسي انکار وکړئ، نو تر هغه کس به بل ګمراه څوک وي چې په مخالفت کې لرې لاړ شي.
۵۳- مور به هغوی ته ښني په کايناتو او په خپله هغوی کې دننه وښيو. تر دې چې هغوی پوه شي چې دا قرآن حق دی. او ايا دا خبره نه ده چې ستاسي رب په هر څه ګواه دی. ۵۴- واورئ، دا خلک د خپل رب په ملاقات کې شک کوي. واورئ، هغه په هر څه احاطه کړې ده.

سوره الشوری ۴۲

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- **حم**. ۲- **عسق**. ۳- په دې توګه غالب او حکيم الله وحي کوي ستا په طرف او د هغوی په طرف چې له تا مخکې تېر شوي دي. ۴- د هغه دي څه چې په آسمانونو کې دي او څه چې په ځمکه دي، هغه تر ټولو لوړ

دی، تر ټولو لوی. ۵- نږدي ده چې آسمان له خپلې پورته خوا را وشکېږي، او ملایکي د خپل رب تسبیح کوي د هغه له حمد سره او د ځمکې والاؤ ته ښښنه غواړی. واورئ چې یوازې الله ښښونکی دی، رحمت کونکی دی. ۶- او چا چې له هغه بغیر نور کارسازان جوړ کړي، الله په هغوی څارونکی دی او ته د هغوی مسوول نه یې.
۷- او مونږ په دې توګه په تا عربي قرآن نازل کړی چې ته د مکې او شاؤخوا نور خلک ووېروي او هغوی د راټولېدو له ورځې ووېروې چې په راتګ کې یې هېڅ شک نشته. یوه ډله به جنت کې وي او یوه ډله اور کې.
۸- او که الله غوښتي وای دا ټول به یې یو امت کړی وای، خو هغه چې ځوک وغواړي په خپل رحمت کې یې داخلوي او د ظالمانو هېڅ مل او مرستندوی نشته. ۹- ایا هغوی له ده (الله) بغیر نور کارسازان جوړ کړي، نو الله کارساز دی او هغه مړي ژوندي کوي او هغه په هر څه قادر دی.
۱۰- او په کومه خبره کې چې تاسې اختلاف کوئ د هغه فیصله الله ته سپارل شوې ده. هغه الله زما رب دی، په هغه ما توکل کړی دی او هغه ته زه رجوع کوم.
۱۱- هغه د آسمانونو او ځمکې پیدا کونکی دی. هغه ستاسې له جنسه ستاسې جوړې پیدا کړې او د ځناورو جوړې یې هم پیدا کړې. د دې په وسیله هغه ستاسې نسل چلوي. هېڅ شی د هغه په مثال نه دی او هغه اورېدونکی دی، لیدونکی دی. ۱۲- د هغه په اختیار کې د آسمانونو او ځمکې کونجیاني دي. هغه چې چاته وغواړي ډېره روزي ورکوي او چاته چې وغواړي کموي. بېشکه هغه د هر علم لرونکی دی.
۱۳- الله تا لپاره هغه دین ټاکلی چې نوح ته یې د هغه حکم کړی وو او د کوم شي وحي چې مونږ تاته کړې او د څه شي حکم چې مونږ ابراهیم او

موسی او عیسی ته کړی وو چې دین قایم وساتئ او اختلاف په کې مه اچوئ. په مشرکانو هغه څه ډېر سخت دي چې ته ورته هغوی را بولي. الله چې څوک وغواړي خپل اړخ ته يې غوره کوي. او خپل ځان ته د هغوی لارښوونه کوي چې هغه ته متوجه وي.
۱۴- او څوک چې متفرق شول هغوی له علم راتګ وروسته شول، یوازې د خپلمنځي ضد له وجې. او که ستا د رب له طرفه تر یوه ټاکلي وخت پورې خبره نه وای ټاکل شوې نو د دوی ترمنځ به فیصله شوې وای. او کومو خلکو ته چې له هغو (پخوانیو خلکو) وروسته کتاب ورکړل شوی هغوی يې په هکله شکمن شوي او هغوی يې زړهنازړه کړي دي.
۱۵- نو ته هغوی دې ته رابوله او په دې کلک اوسه لکه څنګه چې درته حکم شوی دی او د هغوی د خواهشونو پیروي مه کوه. او ووایه الله چې کوم کتاب نازل کړی زه په هغه ایمان راوړم. او ماته دا حکم شوی چې زه ستاسي تر منځ انصاف وکړم. الله زموږ رب دی او ستاسي رب هم. زموږ عمل موږ لپاره دی او ستاسي عمل تاسي لپاره. زموږ او تاسي ترمنځ شخړه نشته. الله به موږ ټول راټول کړي او هغه ته ورتګ دی.
۱۶- او څوک چې د الله په هکله بحث کوي، له هغې وروسته چې هغه منل شوی دی، د هغوی بحث د هغوی د رب په نزد باطل دی او په هغوی غضب دی او د هغوی لپاره سخت عذاب دی.
۱۷- الله دی چې حق سره يې کتاب نازل کړی او تله (ترازو) هم. او تاسي څه پوهیږئ کېدای شي هغه ګړۍ را نږدې وي. ۱۸- څوک چې پرې باور نه لري هغوی ورته تادي کوي. او څوک چې باور لري هغوی تري وېرېږي او پوهیږي چې حق دی. یاد ساتئ چې څوک د هغه ګړۍ په هکله شخړې کوي هغوی په ګمراهۍ کې ډېر لرې تللي دي.

۱۹- الله په خپلو بندګانو مهربان دی. هغه چې چاته وغواړي روزي ورکوي. او هغه د قوت خاوند زبردست دی. ۲۰- څوک چې د آخرت کرونده وغواړي موږ به ورته په خپله کرونده کې پرمختګ ورکړو. او څوک چې د دنیا کرونده وغواړي هغه ته په کې یو څه ورکوؤ او په آخرت کې یې هیڅ برخه نشته.
۲۱- ایا د هغوی څوک شریکان شته چې هغوی لپاره یې داسې دین مقرر کړي چې الله یې اجازه نه ده ورکړی. او که د فیصلې خبره نه وای شوې نو د هغوی فیصله به شوې وای. او بېشکه ظالمانو لپاره له درده ډک عذاب دی. ۲۲- ته به ظالمان وګوري چې هغوی به له هغه څه وېرېږي چې هغوی ګټلي. او هغه په دوی حتماً راتلونکی دی. او چا چې ایمان راوړ او نېک کارونه یې وکړل هغوی به د جنت په باغونو کې وي. د هغوی لپاره به خپل رب سره هغه ټول څیزونه وي چې هغوی یې غواړي، همدا لوی انعام دی. ۲۳- دا هغه شی دی چې الله یې خپلو بندګانو ته زېرې ورکوي چا چې ایمان راوړ او چا چې نېک عمل وکړ. ووایه چې زه په دې (کار) له تاسې څه بدله نه غواړم مګر د خپلوی مینه. او څوک چې کومه نیکي وکړي موږ به ورته په کې ښېګڼه زیاته کړو. بېشکه الله بښونکی، قدردان دی.
۲۴- ایا هغوی وایي چې ده (پېغمبر) په الله دروغ تپلي دي. نو که الله وغواړي ستاسې په زړونو به مهر ولګوي. او الله باطل ختموي او حق ثابتوي په خپلو خبرو. بېشکه هغه د زړونو په خبرو پوهېږي. ۲۵- او هغه دی چې د خپلو بندګانو توبه قبلوي او بدۍ بښي او هغه پوهېږي چې تاسې څه کوئ. ۲۶- او هغه د هغو خلکو دعاګانې قبلوي چې ایمان یې راوړی او چې نیک عملونه کوي. او هغه دوی ته په خپل فضل، ډېر ورکوي. او څوک چې انکار کوي د هغوی لپاره سخت عذاب دی.

۲۷- او که الله خپلو بندەګانو ته روزي پراخه کړي وای نو هغو به په ځمکه فساد کولای. خو هغه په اندازه را ښکته کوي ځومره چې غواړي. بېشکه هغه د خپلو بندەګانو پېژندونکی دی، لیدونکی دی. ۲۸- او هغه دی چې د خلکو له ناهیلي کېدو وروسته باران وروي او خپل رحمت خپروي او کارساز دی، د تعریف لایق دی. ۲۹- او د هغه په نښو کې د آسمانونو او ځمکې پیدا کول دي. او هغه ژوندي چې د دې ترمنځ خپاره کړي. او هغه د دوی په راټولولو قادر دی کله یې چې را ټولول وغواړي.
۳۰- او تاسي ته چې کوم مصیبت در رسېږي ستاسي د خپلو لاسونو د کړو کارونو له وجې در رسېږي او هغه ډېر زیات قصورونه ښبني. ۳۱- او تاسي په ځمکه د الله له قابو نه شئ وتلی. او له الله بغیر نه ستاسي کارساز شته او نه ځوک مرستندوی.
۳۲- او د هغه په نښو کې دا ده چې بېړۍ په سمندر کې ګرځېږي لکه غرونه. ۳۳- که وغواړي نو هوا به ودروي او بیا به هغه (بېړۍ) د سمندر په سطحه ولاړي پاتې شي. بېشکه په دې کې نښې دي د هر کس لپاره چې صبر کوي او شکر وباسي. ۳۴- یا به یې هغوی تباه کړي وای د هغوی د اعمالو په سبب او بښلي به یې وای ډېر خلک. ۳۵- او په دې خاطر چې پوه شي زمونږ په نښو شخړې کوي چې هغوی لپاره د تېښتې ځای نشته.
۳۶- نو څه چې تاسي ته درکول شوي هغه یوازی د دنیوي ژوند تېرولو لپاره دي. او څه چې له الله سره دي، هغه ډېر غوره او پاتې کېدونکي دي د هغو خلکو لپاره چې ایمان یې راوړی او په الله توکل لري.
۳۷- او کوم خلک چې له لویو ګناهونو او بې حیایۍ ځان ساتي او کله چې غوسه ورشي بښنه کوي. ۳۸- او هغو چې د خپل رب بلنه یې ومنله او لمونځ یې قایم کړ او خپل کارونه خپلو کې په مشوره کوي. او مونږ

چې څه ورکړي له هغه مصرف کوي. ۳۹- او هغه خلک چې کله پرې ظلم کېږي نو هغوی خپل انتقام اخلي. ۴۰- او د بدۍ بدل هغسې بدي ده. بیا چې چا بښنه وکړه او اصلاح یې وکړه نو د هغه اجر د الله په ذمه دی. بېشکه هغه ظالمان نه خوښوي. ۴۱- او څوک چې له مظلوم واقع کېدو وروسته انتقام اخلي نو په داسې خلکو څه الزام نشته. ۴۲- الزام یوازې په هغو دی چې په خلکو ظلم کوي او په ځمکه ناحقه سرکشي کوي. همدا هغه خلک دي چې دوی لپاره له درده ډک عذاب دی. ۴۳- او چا چې صبر وکړ او بښنه یې وکړله نو بېشکه دا د همت کار دی.
۴۴- او څوک چې الله بې لارې کړي نو له هغه وروسته یې هېڅ کارساز نشته. او ته به ظالمان وګورې چې هغوی کله عذاب وګوري نو وبه وایي چې ایا د بېرته تللو کومه لار شته. او ته به هغوی وګورې چې هغوی به د دوزخ مخې ته راوستل شي. ۴۵- هغوی به له ذلته ټیټ شوي وي. په ټیټو سترګو به ګوري. او د ایمان خاوندان به وایي چې په تاوان کې دي هغه خلک چې د قیامت د ورځې په راتګ یې خپل ځانونه او خپل خلک تاواني کړل. واورئ، ظالمان به په تلپاتي عذاب کې وي. ۴۶- او د هغوی به هېڅ مرستندوی نه وي چې د الله په مقابل کې ورسره مرسته وکړي. او الله چې څوک بې لارې کړي د هغه لپاره هېڅ لاره نشته.
۴۷- تاسې د خپل رب بلنه ومنئ د هغې ورځې له راتللو مخکې چې د الله له لوري ورته نه‌راتلل (مخنیوی) نشته. په هغه ورځ به تاسې هېڅ پناه نه لرئ او نه به تاسې څه رد کولای شئ. ۴۸- نو که هغوی مخ واړوي نو مور ته په هغوی نګران نه یې لېږلی. ستا مسوولیت یوازې رسول دي. او انسان چې کله مور په خپل رحمت ونازوئ نو هغه په دې خوشحاله کېږي. او که د هغوی د اعمالو له کبله پرې څه مصیبت راشي نو انسان ناشکرې ته مخه کوي.

۴۹- د آسمانونو او ځمکې پاچاهي الله لره ده، هغه چې څه وغواړي پیدا کوي یې. هغه چې چاته وغواړي لونې ورکوي او چې چاته وغواړي زامن ورکوي. ۵۰- یا هغوی یو ځای کوي زامن هم او لونې هم. او څوک چې وغواړي هغه بې اولاده پرېږدي. بېشکه هغه پوهېدونکی او د قدرت خاوند دی.
۵۱- او په هېڅا کې دا طاقت نشته چې له الله سره کلام وکړي، مګر د وحي په وسیله یا د پردې له شا یا هغه کومه ملایکه را ولېږي چې هغه وحي وکړي د هغه (الله) په اذن څه چې هغه غواړي. بېشکه هغه تر ټولو لوړ دی، د حکمت خاوند دی. ۵۲- او په دې توګه موږ تاته هم وحي کړې ده، یو روح په خپل حکم. ته نه پوهېدې چې کتاب څه شی دی او نه په دې پوهېدې چې ایمان څه شی دی. خو موږ هغه یو نور کړ، په هغه موږ هدایت کوؤ خپلو بندګانو کې چا ته چې وغواړو. او بېشکه ته سمې لارې ته لارښوؤنه کوې. ۵۳- د هغه الله لارې ته چې هغه ټول یې دي څه چې په آسمانونو کې دي او څه چې په ځمکه دي. واورئ، ټولې معاملې الله ته ور ستنېدونکي دي.

سوره الزخرف ۴۳

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- **حم**. ۲- قسم دی په دې واضح کتاب. ۳- موږ دا د عربي ژبې قرآن کړی چې تاسي پوه شئ. ۴- او بېشکه دا اصل کتاب دی له موږ سره دی، لوړ او له حکمته ډک.
۵- ایا موږ به ستاسي د نصیحت نه یوازې په دې خطر صرفِ نظر وکړو چې تاسي له حده وتي یئ. ۶- او موږ تېرو خلکو ته څومره نبیان ولېږلي دي. ۷- او هغوی ته داسي هېڅ نبي نه دی ورغلی چې هغوی ورپورې

خندا نه وي کړي. ۸- بيا چې څوک تر هغوی ډېر زورور وو هغه موږ هلاک کړ. او دا د پخوانيو خلکو لپاره مثال شو.
۹- او که ته له هغوی وپوښتې چې آسمانونه او ځمکه چا پيدا کړي نو هغوی به حتماً ووايي چې هغه قوي او پوهېدونکي (ذات) پيدا کړي دي.
۱۰- هغه چې تاسي لپاره يې ځمکه فرش کړه. او په دې کې يې تاسي لپاره لارې جوړې کړې چې تاسي لار وموميئ. ۱۱- او هغه چې له آسمانه يې اوبه را ښکته کړې په يوه اندازه. بيا موږ په هغو (اوبو) مړه ځمکه را ژوندۍ کړه، همداسي به تاسي هم را وويستل شئ. ۱۲- او هغه چې د هر شي جوړې يې پيدا کړي.او تاسي لپاره يې هغه کښتۍ او څاروي جوړ کړل چې تاسي پرې سورلي کوئ. ۱۳- چې تاسي پرې کلک سواره شئ. نو تاسي د خپل رب نعمتونه ياد کړئ چې په هغو سواره شئ. او ووايئ پاک دی هغه (ذات) چې دا څيزونه يې زموږ په وس کې کړل. او موږ داسي نه وو چې دا په خپله ولکه کې کړو. ۱۴- او بېشکه موږ خپل رب ته ستنېدونکي يو.
۱۵- او هغوی د الله په بندګانو کې د هغه يوه برخه ټاکلې وه. بېشکه انسان ښکاره ناشکره دی. ۱۶- ايا الله په خپل مخلوق کې لونې غوره کړې او تاسي ته يې زامن درکړل. ۱۷- او کله چې په هغوی کې چاته د هغه څيز خبر ورکول شي چې هغوی يې رحمان (ذات) ته منسوبوي، نو د هغوی مخ تور شي او له غمه ډک شي. ۱۸- ايا هغوی چې په سينګار کې وپالل شي او په جنګ کې کومه خبره ونه کړی شي. ۱۹- او ملايکې چې د رحمان بندګان دي، دا (ټول) هغوی ښځې ګڼلي دي. ايا دوی د هغوی د پيدا‌ېښت په وخت موجود وو. د هغوی دا دعوی به وليکل شي او پوښتنه به تري وشي.

۲۰- هغوی وایي که رحمان غوښتي وای موږ به د هغوی (نورو معبودانو) عبادت نه کولای. هغوی سره د دي هېڅ علم نشته. هغوی هسي بي تحقیقه خبره کوي. ۲۱- ایا موږ چې هغوی ته له دې مخکې کوم کتاب ورکړی وو، هغه یې کلک نیولی دی. ۲۲- بلکې هغوی وایي چې موږ خپل پلار نیکه په دې طریقه (روان) لیدلي دي او موږ په هغو پسې ځو. ۲۳- او په دې توګه چې موږ له تا مخکې کوم کلي ته نذیر ولېږه نو د هغه ځای خوشحاله خلکو وویل چې موږ خپل پلار نیکه په یوه طریقه لیدلي دي او موږ په هغو پسې روان یو. ۲۴- نذیر وویل، که زه درته تر هغې ښه لاره در وښییم چې تاسي پرې خپل پلار نیکه لیدلي دي. هغوی وویل موږ له هغه څه منکر یو چې ته ورسره را لېږل شوی یې. ۲۵- نو موږ له هغوی انتقام واخیست، نو وګوره چې د دروغ بلونکو انجام څنګه شو.

۲۶- او کله چې ابراهیم خپل قوم او خپل پلار ته وویل چې زه له هغو شیانو بري یم چې تاسي یې عبادت کوئ. ۲۷- مګر هغه چې زه یې پیدا کړی یم، نو ښېشکه هغه به لار را وښیي. ۲۸- او ابراهیم همدا کلمه په ځان پسې وروسته اولاد ته پرېښوده چې هغوی هم ورته رجوع وکړي. ۲۹- بلکې ما هغه او د هغه پلار نیکه ته د دنیا سامان ورکړ تر دې چې هغوی ته حق راغی او داسي رسول چې ښکاره اورول یې کول. ۳۰- او کله چې هغوی ته حق راغی، هغوی وویل چې دا جادو دی، موږ تري منکر یو.

۳۱- او هغوی وویل چې دا قرآن د دوؤ[۲] کلیو کې په کوم سړي ولي نازل نه شو. ۳۲ ایا دا خلک ستا د رب رحمت تقسیموي. د دنیا په ژوند کې هغوی ته روزي موږ تقسیم کړي ده او موږ پر یو بل فوقیت ورکړی دی چې هغوی له یو بل سره کار وکړي. او ستا د رب رحمت له هغه څه

غوره دی چې هغوی یې راټولوي. ۳۳- او که چېرې دا خبره نه وای چې ټول خلک به یو ډول شي، نو ځوک چې له رحمان انکار کوي د هغوی لپاره به مور د کور چتونه د سپینو زرو جوړ کړي وای او هغه پورې هم چې هغوی پرې پورته کېږي. ۳۴- او د هغوی د کورونو دروازې او هغه تختونه چې هغوی پرې ډډې لګوي او کښي. ۳۵- او د سرو زرو هم. دا شی خو یوازې د دنیا د ژوند سامان دی او آخرت ستا د رب په نزد د متقیانو لپاره دی.
۳۶- او ځوک چې د رحمان له نصیحت نه مخ اړوي نو مور په هغه یو شیطان مسلطوؤ، هغه یې بیا ملګری کېږي. ۳۷- او هغه د حق له لارې منع کوي. دا خلک داسې ګڼي چې په هدایت دي. ۳۸- تر دې چې کله هغه مور ته راشي چې کاش زمور او ستا ترمنځ د مشرق او مغرب لرې والی وای. نو ځومره بد ملګری وو. ۳۹- او دا چې تا ظلم کړی نو دا خبره تاته هېڅ ګټه نه شي در رسولای چې تاسې عذاب کې یو بل سره شریک یئ.
۴۰- نو ایا ته کنو ته ور اوروې که ړندو ته لار ښیې او هغوی ته چې په ښکاره ګمراهی کې دي. ۴۱- نو که مور تا واخلو (بوځو) له هغوی (خلکو)انتقام اخیستونکي یو. ۴۲- یا به تاته در وښیو هغه شی چې مور یې له هغوی سره وعده کړې ده. ۴۳- نو مور په دې پوره قادر یو. نو ته هغه څه کلک ونیسه چې تاته یې وحې شوې ده. بېشکه ته په سمه لار یې. ۴۴- او دا تا او ستا د قوم لپاره نصیحت دی. او ډېر زر به له تاسې پوښتنه وشي. ۴۵- او ځوک چې مور له تا مخکې لېږلي (ته) له هغوی نه پوښتنه وکړه چې ایا مور له رحمان بغیر نور معبودان ټاکلي وو چې عبادت یې وشي.

۴۶- او موږ موسی له خپلو نښو سره فرعون او د هغه سردارانو ته
ولېږه نو هغه وویل چې زه د رب العالمین رسول یم. ۴۷- نو کله چې
هغوی ته زموږ له نښو سره ورغی، هغوی ور پورې وخندل. ۴۸- او
موږ چې هغوی ته کومې نښې ښودلې هغه تر پخوانیو نښو لوېې وې. او
موږ هغوی په عذاب ونیول چې رجوع وکړي. ۴۹- او هغوی وویل چې
ای جادوګره، موږ ته له خپل رب نه دعا وکړه، د هغه وعدې په اساس
چې هغه له تا سره کړې ده، موږ به ضرور په لارې شو. ۵۰- بیا چې
موږ هغه عذاب له هغوی لرې کړ نو هغوی خپله وعده ماته کړله.
۵۱- او فرعون د خپل قوم په منځ کې غږ وکړ چې ای زما قومه، ایا د
مصر پاچاهي زما نه ده، او نهرونه چې تر ما ښکته بهېږي. ایا تاسې یې
نه ګورئ. ۵۲- بلکې زه غوره یم تر هغه کس چې حقیر دی. او روانې
خبرې نه شي کولای. ۵۳- نو بیا په ده د سرو زرو بڼګړې ولې نازل نه
شول یا ورسره ملایکې ولې را ښکته نه شوې. ۵۴- نو هغه خپل قوم
ساده کړ. بیا یې هغوی خبره ومنله. دا نافرمانه غوندې خلک وو. ۵۵-
بیا چې هغوی موږ ته غوسه راوپسته نو موږ تري انتقام واخیست. او
موږ هغوی ټول موږ غرق کړل. ۵۶- بیا موږ هغوی د ماضي داستان
کړل او نورو لپاره د عبرت یوه نمونه.
۵۷- او کله چې د ابن مریم مثال ورکول شو نو ستا د قوم خلکو پرې
شور جوړ کړ. ۵۸- هغوی وویل زموږ معبودان ښه دي که هغه. دا مثال
هغوی یوازې تا سره د جنګ کولو لپاره کاروي. ۵۹- بلکې دا خلک
جنګبړک دي. عیسی خو زموږ یو بنده وو چې موږ پرې فضل وکړ او
هغه مو د بني اسرائیلو لپاره یو مثال کړ. ۶۰- او که موږ وغواړو نو
ستاسې په ډله کې به ملایکې جوړې کړو. چې په ځمکه ستاسې ځای
ناستي شي. ۶۱- او بېشکه عیسی د قیامت یوه نښه ده، نو ته په دې کې

شک مه کوه او زما پیروي کوه. همدا سمه لار ده. ۶۲- او شیطان تا له دي منع نه کړي، بېشکه هغه ستا ښکاره دښمن دی.
۶۳- او کله چې عیسی له ښکاره ښنو سره راغی، هغه وویل چې ما تاسي ته حکمت راوړی دی او چې تاسي ته دا واضح کړم ځینې خبرې چې تاسي په کې اختلاف کوئ. نو تاسي له الله ووېرېږئ او زما اطاعت وکړئ. ۶۴- بېشکه الله زما رب هم دی او ستاسي رب هم، نو تاسي د هغه عبادت وکړئ، همدا سمه لار ده. ۶۵- بیا ډلو په خپل منځ کې اختلاف وکړ. نو تباهي ده د هغو خلکو لپاره چې ظلم يې وکړ، د یوه دردناکه عذاب د راتګ له ورځې.
۶۶- دا خلک قیامت ته په تمه دي چې هغه پرې ناڅاپه راشي او دوی خبر هم نه وي. ۶۷- ټول ملګري به په هغه ورځ د یو بل دښمنان وي، بغیر له وېرېدونکو. ۶۸- ای زما بنده ګانو، نن په تاسي هېڅ وېره نشته او نه به خفه یئ. ۶۹- کومو خلکو چې ایمان راوړی او فرمانبرداره دي.
۷۰- جنت ته ننوځئ تاسي او ستاسي میرمني، تاسي به خوشحاله کړی شئ. ۷۱- هغوی ته به د سرو زرو رکابي (قابونه) او پیالي ور وړاندې شي. او هلته به هغه څیزونه وي چې د دوی زړه يې غواړي او په لیدلو به يې سترګې خوږېږي. او دلته به تاسي تل اوسېږئ. ۷۲- او دا هغه جنت دی چې تاسي يې مالکان کړی شوئ د هغو (اعمالو) له وجې چې تاسي کول. ۷۳- تاسي لپاره په دې کې ډېرې میوې دي چې تاسي ترې خوراک کولای شئ.
۷۴- بېشکه مجرمان به تل د دوزخ په عذاب کې اوسېږي. ۷۵- هغه به ترې سپک نه شي او هغوی به په کې ناهیلي پراته وي. ۷۶- او موږ په هغوی ظلم نه دی کړی بلکې هغوی پخپله ظالمان وو. ۷۷- او هغوی به فریاد کوي چې ای مالکه (د دوزخ ملایکې)، ستا رب دې موږ ختم کړي.

ملايكه به ورته وايي چې تاسي بايد همداسې پراته اوسئ. ۷۸- موږ تاسي ته حق راوړ خو په تاسي کې زياتره خلک له حق بېزاره شول. ۷۹- که هغوی د کومې خبرې فيصله کړې ده، نو موږ به هم يوه فيصله وکړو. ۸۰- ايا هغوی داسې ګڼي چې موږ د هغوی رازونه او د هغوی مشورې نه اورو. هو، او زموږ لېږل شوي (ملايکې) له هغوی سره ليکل کوي. ۸۱- ووايه که د رحمان کوم اولاد وي نو تر ټولو لومړی يې زه عبادت کونکی يم. ۸۲- د آسمانونو او ځمکې رب، د عرش مالک. هغه له هغو خبرو پاک دی چې خلک يې په هکله کوي. ۸۳- نو هغوی پرېږده چې بحث او لوبې وکړي، تر دې چې له هغې ورځې سره مخ شي چې هغوی سره يې وعده کېږي.
۸۴- او هغه دی چې په آسمان کې رب دی او هغه دی چې په ځمکه رب دی او هغه د حکمت خاوند، د علم خاوند دی. ۸۵- او ډېر بابرکته دی هغه ذات چې پاچاهي يې په آسمانونو او ځمکې ده او څه چې د دې په منځ کې دي. او هغه سره د قيامت خبر دی. او هغه ته به تاسي ستنېږئ. ۸۶- او دا خلک چې له الله بغير ځوک را بولي هغوی د شفاعت اختيار نه لري، مګر هغو چې د حق ګواهي ورکړي او هغوی به پوهېږي. ۸۷- او که ته هغوی نه پوښتنه وکړې چې هغوی چا پيدا کړي نو وايي به چې الله، بيا هغوی چېرته سرګردانه روان دي. ۸۸- او هغوی د رسول په دې خبره خبر دي چې ای زما ربه، دا داسې خلک دي چې ايمان نه راوړي. ۸۹ نو له دوی مخ واړوه او ووايه چې تاسي ته سلام دی، زر به ور معلومه شي.

سوره الدخان ۴۴

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- **حم**. ۲- قسم دی په دې واضح کتاب. ۳- موږ دا په یوه بابرکته شپه نازل کړی دی، ښېشکه موږ خبرونکي وو. ۴- په هغه شپه هره حکمت لرونکي معامله ټاکل کېږي.
۵- زموږ په حکم، ښېشکه موږ وو ستاسي لېږونکي. ۶- ستا د رب په رحمت، هغه اورېدونکی دی، پوهېدونکی دی. ۷- د آسمانونو او ځمکې رب او څه چې د دې په منځ کې دي، که تاسي یقین کونکي یئ. ۸- له هغه بغیر هېڅ معبود نشته. هغه ژوندی کول کوي او هغه وژل کوي. ستاسي رب هم او ستاسي د تېرو پلار نیکو رب هم.
۹- بلکې هغوی په شک کې پراته لوبېږي. ۱۰- نو هغه ورځ ته په تمه شه چې آسمان له یوه ښکاره لوګي سره را واضح شي. ۱۱- هغه به خلک را ونغاړي. دا له دردە ډک عذاب دی. ۱۲- ای زموږ ربه، له موږ عذاب لرې کړه، موږ ایمان راوړو. ۱۳- هغوی ته نصیحت چېرته، او هغوی ته رسول راغلی وو چې ښکاره یې اورول. ۱۴- بیا ت.ري هغوی مخ واړوه او ویې ویل چې دا خو چا پوه کړی لیونی دی. ۱۵- موږ که د څه وخت لپاره عذاب لرې کړو، تاسي به بېرته خپل حالت ته راشئ. ۱۶- په کومه ورځ چې موږ تاسي سخت ونیسو، په هغه ورځ به ټول انتقام واخلو.
۱۷- او له دوی مخکې موږ د فرعون قوم وازمایه. هغوی ته یو معزز رسول راغی. ۱۸- چې د الله بندګان ماته را وسپاره. زه ستاسي لپاره معتبر رسول یم. ۱۹- او دا چې د الله په مقابل کې سرکشي مه کوئ. زه تاسي ته یو ښکاره دلیل وړاندې کوم. ۲۰- او ما د خپل او ستاسي رب

پناه اخیستي له هغې خبرې چې تاسي ما سنګسار کړئ. ۲۱- او که تاسي په ما ایمان نه راوړئ نو له ما جدا اوسئ.
۲۲- نو موسی خپل رب ته فریاد وکړ چې دا خلک مجرمان دي. ۲۳- نو ته زما بندګان د شپې ځان سره کړه او لاړ شه، تاسي به تعقیب شئ.
۲۴- او ته سیند ساکن پرپرده، د هغوی لښکر ډوبېدونکی دی. ۲۵- هغوی څومره ډېر باغونه او چینې، ۲۶- او کروندې او ښاپسته ودانی، ۲۷- او د آرام سامان چې هغوی په کې خوشحاله وو، ټول پرېښودل. ۲۸- همداسې وشول او مورِ بل قوم د هغو (څیزونو) مالک کړ. ۲۹- نو نه په هغوی پسې آسمان وژړل او نه ځمکې، او نه مهلت ورکول شو.
۳۰- او مورِ بني اسرائیل د ذلت له عذابه وساتل. ۳۱- یعني له فرعونه، بېشکه هغه سرکشه او له حده وتونکو خلکو کې وو. ۳۲- او مورِ هغوی (بني اسرائیلو) ته د خپل علم له مخې په نورو خلکو ترجیح ورکړه. ۳۳- او مورِ هغوی ته داسې نښې ورکړې چې ښکاره انعام په کې وو.
۳۴- دا خلک وایي. ۳۵- بس همدا زمورِ لومړی مرګ دی او مورِ به بیا نه را پورته کېږو. ۳۶- که ته رښتینی یې نو راوله زمورِ پلار نیکه.
۳۷- ایا دوی غوره دي که د تبع قوم او چې له هغوی مخکې وو، مورِ هغوی هلاک کړل، بېشکه هغوی نافرمانه وو.
۳۸- او مورِ آسمانونه او ځمکه او څه چې د دې په منځ کې دي د لوبو په توګه نه دي جوړ کړي. ۳۹- دا مورِ له حق سره جوړ کړي خو زیاتره خلک یې نه مني. ۴۰- بېشکه د فیصلې ورځ د دې ټولو لپاره ټاکل شوی وخت دی. ۴۱- په کومه ورځ به چې هېڅ خپلوان د بل خپلوان په کار نه راځي او نه به یې څه ملاتړ کېږي. ۴۲- هو مګر هغه کس چې الله پرې رحم وکړي. بېشکه هغه قوي دی، د رحمت خاوند دی.

۴۳- د زقمو ونه. ۴۴- به د ګنهګارو خوراک وي. ۴۵- لکه د تېلو خیرې (رسوب) چې په خټه کې به جوشېږي. ۴۶- لکه ځنګه چې اوبه جوشېږي. ۴۷- دا ونیسئ او په راښکلو یې د دوزخ تل ته ورسوئ. ۴۸- بیا یې په سر د جوش کړو اوبو عذاب را پرېږدئ. ۴۹- ویې ځکه، ته ډېر معزز او مکرم یې. ۵۰- دا هغه شی دی چې تا په کې شک کاوه.
۵۱- بېشکه له الله وېرېدونکي به په امن ځای کې وي. ۵۲- په باغونو او چینو کې. ۵۳- د نازکو وربېنمو او زرې (زربفت) وربېنمو جامې به یې اغوستې وي او (یو بل ته) به مخامخ ناست وي. ۵۴- دا خبره همداسې ده، او موږ به ورته واده کړو حورې د غټو سترګو (لرونکې). ۵۵- هغوی به هلته هر ډول میوې په ډېر ډاډ غواړي. ۵۶- هغوی به هلته مرګ نه وینې مګر هغه مرګ چې مخکې راغلی او الله هغوی د دوزخ له عذابه وساتل. ۵۷- دا به ستا د رب په فضل وشي، همدا لویه کامیابي ده.
۵۸- نو موږ دا کتاب ستا په ژبه آسان کړی دی چې خلک نصیحت ومومي. ۵۹- نو ته هم په تمه شه، هغوی هم په تمه دي.

سوره الجاثیه ۴۵

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- **حم**. ۲- دا نازل شوی کتاب دی. د غالب او د حکمت خاوند الله له طرفه. ۳- بېشکه په آسمانونو او ځمکه کې نښې دي د ایمان خاوندانو لپاره. ۴- او ستاسې په جوړولوکې او په هغو ځناورو کې چې په دې ځمکه خپاره کړی شوي دي. نښې دي د هغو خلکو لپاره چې یقین لري.
۵- او د شپې او ورځې په تګ راتګ کې او په هغه زرق کې چې الله له آسمانه را ښکته کړی، بیا یې په هغه ځمکه ژوندۍ کړله د هغې له مړینې

وروسته، او د بادونو په لګېدلو کې هم نښې دي د هغو خلکو لپاره چې عقل لري. ۶- دا د الله آيتونه چې موږ يې له حق سره تاته در اوروؤ. بيا له الله او د هغه له آيتونو وروسته کومه خبره ده چې هغوی به پرې ايمان راوړي.
۷- خرابي ده د هر هغه چا لپاره چې دروغجن وي. ۸- چې د الله آيتونه اوري کله چې د هغه مخې ته لوستل کېږي، بيا هغه په کبر کلک نښتی وي، لکه اورېدلي يې چې نه وي. هو ته هغه ته د دردناکه عذاب زېرى ورکړه. ۹- او کله چې هغه زموږ په آيتونو کې د کوم شي خبر مومي نو ټوکې ور پورې کوي. داسې خلکو ته د ذلت عذاب دى. ۱۰- د هغوی مخې ته دوزخ دى. او څه يې چې ګټلي هغه يې په څه کار د راتلو نه دي. او نه هغوی چې له الله بغير يې (نور)کارسازان ټاکلي دي. او هغوی لپاره لوى عذاب دى. ۱۱- دا هدايت دى، او چا چې د خپل رب له آيتونو انکار کړى، هغوی لپاره د سختې دردناک عذاب دى.
۱۲- الله دى چې تاسې لپاره يې سمندر مسخر کړ چې د هغه په حکم په کې کښتۍ وچلېږي او چې تاسې د هغه فضل ولټوئ او چې تاسې شکر وباسئ. ۱۳- او هغه د آسمانونو او ځمکې ټول شيان تاسې لپاره مسخر کړي، ټول له خپله اړخه. بېشکه په دې کې نښې دي د هغو خلکو لپاره چې غور کوي.
۱۴- د ايمان خاوندانو ته ووايه چې هغه خلک پرېږدي چې د الله د ورځو هيله نه لري، چې الله يوه قوم ته د هغوی د ګټې بدله ورکړي. ۱۵- څوک چې نېک عمل وکړي ګټه يې خپله ده. او څوک چې بد وکړي نو اوبال يې خپل دى. بيا به تاسې خپل رب ته ستانه کړى شئ.
۱۶- او موږ بني اسرائيلو ته کتاب او حکم او نبوت ورکړ او هغوی ته مو پاک رزق ورکړ او موږ هغوی ته د دنيا په خلکو فضيلت ورکړ.

۱۷- او مور هغوی ته د دین په هکله ښکاره ښکاره دلیلونه ورکړل. بیا هغوی اختلاف ونه کړ مګر له هغې وروسته چې علم ورته راغلی وو، د خپلمنځي ضد له وجې. بېشکه ستا رب به د قیامت په ورځ د هغوی ترمنځ فیصله وکړي د هغو شیانو چې هغوی یې په هکله خپلو کې اختلاف لاره. ۱۸- بیا مور ته د دین په یوه واضح طریقه قایم کړې. نو ته په هغې (طریقې) ځه او د هغو خلکو د خواهشونو پیروي مه کوه چې علم نه لري. ۱۹- دا خلک د الله په مقابل کې ستا په هېڅ کار نه شي راتللی. او ظالمان د یو بل ملګري دي. او د وېرېدونکو ملګری الله دی. ۲۰- دا د خلکو لپاره د بصیرت خبرې دي او هدایت او رحمت دی د هغو خلکو لپاره چې یقین کوي.
۲۱- ایا کومو خلکو چې بدي کړي ده، هغوی داسې ګڼي چې مور به یې د هغو خلکو په شان کړو چې ایمان یې راوړی او نېک عمل یې کړی. د دې ټولو مرګ او ژوند به یو ډول شي. ډېره بده فیصله ده چې هغوی یې کوي. ۲۲- او الله آسمانونه او ځمکه له حکمت سره پیدا کړي او په دې خاطر چې هر چاته د هغه د اعمالو بدله ورکول شي او په هغوی به هېڅ ظلم نه کېږي.
۲۳- ایا تا هغه کس لیدلی چې خپل نفس یې خپل معبود کړی دی او الله هغه د علم باوجود بیا هم په ګمراهۍ کې واچاوه او د هغه په غوږونو او زړه یې مهر ولګاوه او د هغه په سترګو یې پرده واچوله. نو داسې کس ته څوک هدایت کولای شي، له هغې وروسته چې الله ګمراه کړی وي، ایا تاسې پام نه کوئ.
۲۴- او هغوی وایي چې زمور د دې دنیا له ژوند بغیر بل ژوند نشته. مور مرو او ژوندي کېږو او مور یوازې د زمانې ګردش هلاکوي. او هغوی په دې هکله هېڅ نه پوهېږي. هغوی یوازې د ګمان په اساس داسې

وايي. ۲۵- او کله چې هغوی ته زمور ښکاره ښکاره آيتونه اورول کيږي، هغوی سره له دې بغير بل دليل نه وي چې زمور پلار نيکه را ژوندي کړه که ته رښتينی يې. ۲۶- ووايه چې الله تاسي ژوندي کوي بيا تاسي وژني بيا به هغه د قيامت په ورځ تاسي راټول کړي، په دې کې هيڅ شک نشته، خو زياتره خلک نه پوهيږي.
۲۷- او د الله پاچاهي ده په آسمانونو او ځمکې او په کومه ورځ چې قيامت وي په هغه ورځ به اهل باطل په تاوان کې وي. ۲۸- او ته به وګورې چې هره ډله به په زنګونونو غورځيږي. هره ډله به خپلې اعمال نامې ته را غوښتل کيږي. نن به تاسي ته د هغه عمل بدله درکول کيږي چې تاسي کول. ۲۹- دا زمور دفتر دی چې په تاسي سمه ګواهي درکوي. مور يې ليکو څه چې تاسي کوئ.
۳۰- نو چا چې ايمان راوړ او چا چې ښه عمل وکړ د هغوی رب به يې خپل رحمت ته ننابسي. همدا ښکاره کاميابي ده. ۳۱- او چا چې انکار کړی، ايا تاسي ته زما آيتونه نه لوستل کيدل. نو تاسي کبر وکړ او تاسي مجرمان وئ. ۳۲- او کله به چې ويل کيدل چې د الله وعده حق ده او په قيامت کې هيڅ شک نشته، نو تاسي به ويل مور نه پوهيږو چې قيامت څه شی دی، نو مور هسې يو شک غوندې لرو، او مور پرې باور نه کوو.
۳۳- او هغوی ته به خپل بد اعمال وښودل شي او هغه څه به يې را ونيسي چې دوی ور پورې ټوکې کولې. ۳۴- او وبه ويل شي نن به مور تاسي هير کړو لکه څنګه چې تاسي د دې ورځې راتګ هير کړ. او ستاسي ځای اور دی او ستاسي هيڅ مرستندوی نشته. ۳۵- او د دې دليل دا دی چې تاسي د الله آيتونو پورې ټوکې وکړې. او د دنيا ژوند تاسي په

دهوکه کې وساتلئ. نو نن به نه هغوی له هغه را ویستل کېږي او نه به د هغوی عذر منل کېږي.
۳۶- نو ټول تعریفونه الله لره دي چې دی رب دی د آسمانونو او رب دی د ځمکې، رب دی د ټول عالم. ۳۷- او هغه لره لویي ده په آسمانونو او ځمکه. هغه قوي دی، د حکمت خاوند دی.

سوره الاحقاف ۴۶

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
* ۱- **حم**. ۲- دا کتاب د قوي او د حکمت خاوند الله له طرفه نازل شوی دی. ۳- موږ آسمانونه او ځمکه او د دې ترمنځ ځیزونه نه دي پیدا کړي مګر له حق سره او د ټاکلي وخت لپاره. او څوک چې منکر دي هغوی له هغه څه بېرُخي کوي چې هغوی تري وېرول شوي دي.
۴- ووایه تاسي کله په هغو ځیزونو فکر کړی چې له الله بغیر یې را بولئ، ماته را وښایئ چې هغوی په ځمکه څه جوړ کړي، یا یې په آسمانونو کې څوک شریک شته، ماته له دې مخکې کوم داسي کتاب راوړئ یا کوم علم راوړئ چې له پخوا را روان وي، که تاسي ریښتیني یئ. ۵- او تر هغه کس به ډېر ګمراه څوک وي چې الله پرېږدي او هغه خلک را وبولي چې (دوی) ته تر قیامته ځواب نه شي ورکولای، او هغوی د دوی په غږ خبر هم نه دي. ۶- او کله چې خلک را ټول کړی شي نو هغوی به یې دښمنان وي او له عبادته به یې منکر وي.
۷- او کله چې هغوی ته زموږ واضح واضح آیتونه لوستل کېږي، او سره د دې چې هغوی ته رسېږي، منکران د دې په هکله وایي چې دا خو ښکاره جادو دی. ۸- ایا دا خلک وایي چې دا هغه (پېغمبر) له ځانه جوړ کړي دي. ووایه که دا ما له ځانه جوړ کړي وي نو تاسي ما له الله نه شئ

ساتلی. تاسي چې کومې خبرې جوړوئ، الله پرې ښه خبر دی. هغه زما او ستاسي ترمنځ ګواهی ته کافي دی. او هغه ښونکی، د رحمت خاوند دی.
۹- ووایه چې زه لومړی پیغمبر نه یم. او زه نه پوهیږم چې ماسره به څه کیږي او تاسي سره به څه کیږي. زه خو یوازې د هغه څه اتباع کوم چې زما د رب له لوري ماته د وحي په وسیله را رسیږي او زه خو ښکاره خبرداری ورکونکی یم. ۱۰- ووایه، ایا تاسي کله دا فکر کړی چې که دا قرآن د الله له طرفه وي او تاسي دا ونه مانه، او په بني اسرائیلو کې کوم ګواه د دي په شان باندې ګواهي ورکړله. نو هغه ایمان راوړ او تاسي کبر وکړ. بېشکه الله ظالمانو ته هدایت نه کوي.
۱۱- او انکار کونکي د ایمان د خاوندانو په هکله وایي چې که دا ښه شی وای نو هغوی به پرې تر موږ مخکې نه ورتللی. او دا چې هغوی (منکرانو) په دې هدایت نه دی موندلی، نو اوس به وایي چې دا خو پخواني دروغ دي.
۱۲- او له دې مخکې د موسی کتاب لارښود او رحمت وو. او دا یو کتاب چې د هغه (کتاب) تصدیق کوي، په عربي ژبه، په دې خاطر چې هغو ووېروي چې ظلم یې کړی. او زېړی دی د نېکو خلکو لپاره. ۱۳- بېشکه کومو خلکو چې وویل زموږ رب الله دی، بیا په همدې (خبره) کلک پاتې شول نو په هغو خلکو به هېڅ وېره نه وي او نه به هغوی خفه وي. ۱۴- دا خلک جنتیان دي چې تل به په کې اوسېږي، د هغو اعمالو په بدل کې چې دوی په دنیا کې کول.
۱۵- او موږ انسان ته حکم کړی چې له خپل مور او پلار سره ښه وکړي. د هغه مور هغه په تکلیف خپټه کې ساتلی. او په تکلیف یې زېږولی. او هغه ته شیدې ورکول په دېرشو میاشتو کې وشول. تر دې چې هغه بلوغ

ته ورسېده او ځلوېښتو کالو ته چې ورسېده نو ويې ويل چې ای زما ربه، ماته توفيق را کړه چې ستا د احسان شکر ادا کړم چې تا په ما کړی او زما په مور او پلار دې کړی او دا چې زه هغه نېک عمل وکړم چې ته پرې راضي شې. او زما په اولاد کې هم ماته نېک اولاد راکړه. ما تاته رجوع کړې او زه په فرمانبردارو کې يم. ۱۶- دا هغه خلک دي چې نېک اعمال به يې مورِ قبول کړو او له بديو به يې تېر شو، دوی به په جنتيانو کې وي، ربښتيا وعده وه چې له دوی سره کېدله.
۱۷- او چا چې خپل مور او پلار ته وويل چې زه له تاسي بېزاره يم. ايا ته ما په دې وېروې چې زه به له قبره را ويستل کېږم، سره د دې چې له ما مخکې ډېر قومونه تېر شوي، او هغوی دواړه الله ته فرياد کوي (بچي ته وايي) په تا دې افسوس وي، ايمان راوړه، بېشکه د الله وعده ربښتيا ده. نو هغه (بچی) وايي چې دا د پخوانيو خلکو کيسې دي. ۱۸- دا هغه خلک دي چې د الله قول پرې پوره شوی له هغو ډلو سره چې پخوا تېرې شوي دي، په انسانانو او جناتو کې. بېشکه دوی په تاوان کې دي.
۱۹- او هر چاته به د هغوی د اعمالو له مخې درجې وي. او په دې خاطر چې الله د دوی ټولو اعمال پوره کړي او ظلم پرې ونه شي. ۲۰- او په کومه ورځ چې انکار کونکي د اور مخې ته راوستل شي، تاسي خپل ښه شيان د دنيا په ژوند کې اخيستي او هغه مو تېر کړی نو نن د ذلت جزا درکول کېږي، په دې خاطر چې تاسي په دنيا کې ناحقه کبر کاوه او په دې خاطر چې تاسي نافرماني کوله.
۲۱- او د عاد ورور (هود) ياد کړه. کله چې هغه خپل قوم په احقاف کې ووېروه او وېرونکي تر هغه مخکې هم تېر شوي وو او له هغه وروسته هم راغلل چې له الله بغير د بل چا عبادت مه کوئ. زه په تاسي د يوې وېرونکي ورځې له عذابه وېرېږم. ۲۲- هغوی وويل ايا ته مورِ ته د دې

لپاره راغلی يي چې مورږ له خپلو معبودانو واړوی. نو که ته ربښتینی يي په مورږ هغه څه راوړه چې ته يي مورږ سره وعده کوی. ۲۳- هغه وویل د هغه ځیز علم الله ته دی، او زه تاسي ته هغه پیغام در رسوم چې زه ورسره را لیږل شوی یم، خو زه تاسي ګورم چې تاسي د ناپوهی خبرې کوئ.
۲۴- نو کله چې هغوی هغه (عذاب) د وریځو په شکل خپلو درو ته په راتللو ولیده نو ویې ویل چې دا خو وریځي دي او په مورږ به را ووریږي. نه، بلکي دا هغه ځیز دی چې تاسي ورته تادي کوله. یوه سیلی ده چې دردناکه عذاب په کې دی. ۲۵- هغه به هر څه د خپل رب په حکم له ښخه وباسي. نو هغوی داسي شول چې د هغو له کورونو بغیر هلته نور هیڅ نه ښکارېدل. مجرمانو ته مورږ داسي جزا ورکوو.
۲۶- او مورږ هغو خلکو ته داسي قوت ورکړی وو چې تاسي ته مو نه دی درکړی او مورږ هغوی ته غوږونه او سترګي او زړه ورکړ، خو هغه غوږونه يي په کار نه شول، او نه سترګي او نه زړه. ځکه هغوی د الله له آیتونو انکار کاوه او هغوی هغه ځیز ونیول چې ورپورې خندا يي کوله. ۲۷- او مورږ تاسي ته نږدې کلي هم تباه کړل. او مورږ څو څو ځله خپلې نښې وښودلې چې هغوی را منع شي. ۲۸- نو هغوی ورسره ولې مرسته ونه کړله چې هغوی الله ته نږدې کېدو لپاره خپل معبودان کړي وو. بلکي هغه ټول تري ورک شول او دا د هغوی دروغ وو او د هغوی جوړه شوي خبره.
۲۹- او هغه چې مورږ د جناتو (پیریانو) یوه ډله ستا خوا ته راوړله، هغوی د قرآن اورېدل پیل کړل. نو کله چې هغوی اورېدل پیل کړل ویې ویل چې غلي شئ. بیا چې کله قرآن ولوستل شو نو هغوی وېرېدونکي شول او خپلو قومونو ته ورغلل.

۳۰- هغوی وویل چې ای زموږ قومه، موږ یو کتاب اورېدلی چې تر موسی وروسته نازل شوی دی، د هغو وړاندوینو تصدیق کوي چې له مخکې موجود دي. هغه د حق طرف ته او د یوې سمې لارې طرف ته لارښوؤنه کوي.
۳۱- ای زموږ قومه، الله ته د بلونکي دعوت ومنئ او په هغه ایمان راوړئ، الله به ستاسي ګناهونه وبښي او تاسي به له دردناک عذابه وساتي.
۳۲- او څوک چې د داعي دعوت ته لبیک ونه وایي، هغه په ځمکه نه شي تښتېدلی او نه به یې څوک مرستندوی وي. داسي خلک په ښکاره ګمراهۍ کې دي. ۳۳- ایا هغو خلکو ونه لیدل چې کوم الله آسمانونه او ځمکه پیدا کړل هغه د دې په پیدا کولو ستړی نه شو، هغه قدرت لري چې مړي را ژوندي کړي، هو هغه په هر څه قادر دی.
۳۴- او په کومه ورځ چې دا انکار کونکي خلک د اور مخې ته راوړل شي، ایا دا حقیقت نه دی. هغوی به ووایي چې هو، زموږ په رب قسم. ارشاد به وشي نو اوس عذاب وګورئ د هغه انکار په بدل کې چې تاسي کاوه.
۳۵- نو ته صبر وکړه لکه څنګه چې همت لرونکو پیغمبرانو صبر وکړ. او هغوی لپاره تادي مه کوه د هغې ورځې چې دا خلک به هغه څه وګوري چې وعده یې ورسره کېدله نو ګویا چې هغه ورځ له یوې ګړۍ ډېره نه ده پاتې. دا رَسول دي. نو هغه خلک به برباد شي چې نافرماني کوي.

سوره محمد ۴۷

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.

۱- چا چې انکار وکړ او (نور يې) د الله له لارې منع کړل، الله د هغوی اعمال ضايع کړل. ۲- او چا چې ايمان راوړ او نېک عملونه يې وکړل او هغه څه يې ومنل چې په محمد نازل شوي او همدا د هغوی د رب له طرفه حق دي، (نو) الله د هغوی بدۍ لرې کړې او د هغوی حال به ښه کړي. ۳- په دې خاطر چې کومو خلکو انکار کړی هغوی د باطل پيروي کړې. او چا چې ايمان راوړ هغوی د خپل رب له طرفه د حق پيروي کړې ده. په دې توګه الله خلکو ته د هغوی مثالونه بيانوي.
۴- نو کله چې منکرانو سره ستاسي مقابله وي د هغوی اورمېرونه ووهئ. تر دې چې ښه مو ووژل، بيا يې قوي وترئ. بيا يې له هغې وروسته يا د احسان په توګه پرېږدئ يا يې معاوضه واخلئ، تر هغې چې هغوی په جنګ کې وسله وغورځوي. دا حکم دی. او که الله غوښتي وای نو له هغوی يې بدله اخيستله، مګر په دې خاطر چې هغه تاسي په يو بل وازمايي. او څوک چې د الله په لاره کې ووژل شي، الله د هغوی اعمال هېڅکله نه ضايع کوي.
۵- هغه به ورته لارښوؤنه وکړي او د هغوی حال به ښه کړي. ۶- او هغوی به جنت ته ننباسي چې هغه يې پېژندنه کړې ده.
۷- ای د ايمان خاوندانو، که تاسي الله سره مرسته وکړئ نو هغه به تاسي سره مرسته وکړي او ستاسي ګامونه به قوي کړي. ۸- او چا چې انکار وکړ هغوی لپاره تباهي ده او الله به د هغوی اعمال ضايع کړي. ۹- په دې خاطر چې هغوی هغه څيز خوښ نه کړ چې الله نازل کړی. نو الله د هغوی اعمال ضايع کړل. ۱۰- ايا دا خلک په ځمکه نه دي ګرځېدلي چې د هغو خلکو انجام يې ليدلی وای چې له دوی مخکې تېر شوي دي، الله هغوی له بېخه وويستل او منکرانو ته به د هغوی مثالونه مخې ته

راځي. ۱۱- دا په دې خاطر چې د ایمان د خاوندانو کارساز شته او د منکرانو هېڅ کارساز نشته.
۱۲- بېشکه چا چې ایمان راوړ او نېک عمل یې وکړ الله به یې داسې باغونو ته ننابسي چې ور لاندې به نهرونه بهېږي. او چا چې انکار وکړ، هغوی دې اوسېږي او خوراک دې کوي لکه څاروي چې خوراک کوي، او اور د دې خلکو ځای دی. ۱۳- او څومره ډېر کلي وو چې په قوت کې تر هغه کلي زیات وو چې ته یې را ویستلی یې. موږ هغه هلاک کړل. نو د هغوی هېڅ مرستندوی نه و.
۱۴- ایا څوک چې د خپل رب له طرفه په یوه واضح دلیل وي، د هغه په شان کېدای شي چې بدعملي یې ورته ښایسته ښودل شوې ده او په خپلو خواهشاتو روان وي. ۱۵- د جنت مثال، چې وعده یې له وېرېدونکو سره شوې، د هغه کیفیت دا دی چې په هغه کې نهرونه دي د داسې اوبو چې بدلون به په کې نه وي، او نهرونه به وي د شیدو چې خوند به یې بدل شوی نه وي، او نهرونه به وي د شرابو چې څښونکو ته به خوندور وي او نهرونه به وي د شاتو (ګبینو) چې بالکل به پاک وي. او د هغوی لپاره به هلته هر ډول مېوې وي. او د هغوی د رب له طرفه به بخښش وي. ایا دا خلک له هغوی سره برابر دي چې تل به په اور کې اوسېږي او د څښلو لپاره به جوش اوبه ورکول کېږي، او د هغوی کولمې ړېبي.
۱۶- او په هغوی کې ځینې خلک داسې هم دي چې تاته غوږ نیسي. تر دې چې کله ستا له څنګه بهر لاړ شي نو د علم خاوندانو ته وایي چې هغه (محمد) څه وویل. دا هغه خلک دي چې الله یې په زړونو مهر لګولی دی. هغوی په خپلو خواهشونو روان دي.
۱۷- او چا چې د هدایت لاره اختیار کړې نو الله هغوی ته لا ډېر هدایت کوي او هغوی ته پرهېزګاري عطا کوي.

۱۸- دا خلک خو د دې په تمه دي چې قیامت پرې ناڅاپه راشي نو د هغه نښې ښکاره شوې دي. کله چې هغه راشي دوی ته به د نصیحت موندلو موقع چرته پاتې وي. ۱۹- نو پوه شه چې له الله بغیر هیڅ معبود نشته او د خپلو قصورونو ښښنه وغواړه او مومنو ښځو او مومنو سړو ته هم. او الله خبر دی ستاسي په تګ راتګ او ستاسي په استوګنځایونو.
۲۰- چا چې ایمان راوړی هغوی وایي چې کوم سورة ولې نه نازلیږي. بیا چې یو واضح سورة نازل شو او په هغه کې د جنګ یادونه هم وه نو تا ولیدل د چا په زړه کې چې مرض دی، هغه تاته داسې ګوري لکه چا ته چې مرګ راغلی وي. نو هلاکت دی د هغوی (لپاره). ۲۱- (د الله لار) حکم منل او نېکه خبره کول دي. نو کله چې د معاملې فیصله کیږي که چېرې هغوی رښتیني وای، د هغوی لپاره به غوره وه. ۲۲- که تاسي مخ واړوئ له تاسي یوازې دا تمه کېدای شي چې په ځمکه فساد وکړئ او خپلوي پرې کړئ. ۲۳- دا هغه خلک دي چې الله له خپل رحمته لرې کړي، هغوی یې کانه کړي او د هغوی سترګې یې ړندې کړي دي.
۲۴- ایا دا خلک په قرآن کې غور نه کوي که د دوی زړونو ته قلفونه پراته دي. ۲۵- چا چې مخ واړوه او لاړل، له هغې وروسته چې هدایت ورته واضح شو، شیطان هغوی تېرایستل او الله هغوی ته مهلت ورکړ.
۲۶- دا په دې خاطر وشول چې په هغوی کې هغو خلکو چې د الله نازل کړی ځیز نه خوښوي، وویل چې په ځینو خبرو کې به موږ ستا ومنو. او الله د هغوی په رازداریٔ خبر دی. ۲۷- نو هغه وخت به څه کیږي کله چې به ملایکې د هغوی روحونه. د هغوی په مخ او ملاګانو ګوزارونه کوي. ۲۸- دا په دې خاطر چې هغوی د هغه څه پیروي وکړله چې الله ته یې غوسه ورولړله او هغوی د هغه (الله) رضا خوښه نه کړه. نو الله د هغوی اعمال ضایع کړل.

۲۹- د چا په زړونو کې چې مرض دی، ایا هغوی داسې ګڼي چې الله به د هغوی کینه هېڅکله را ښکاره نه کړي. ۳۰- او که مونږ غوښتي وای نو تاته به مو در ښودلي وای، تا به هغوی له نښو پېژندلي وای. او ته به هغوی د خبرو له طریقې حتماً وپېژنې. او الله ستاسې په عملونو خبر دی.
۳۱- او مونږ به حتماً تاسې ازمایو چې مونږ هغه خلک وپېژنو چې په تاسې کې جهاد کونکي دي او ثابت قدمه پاتې کېدونکي دي او مونږ به ستاسې حالات وڅېړو. ۳۲- بېشکه چا چې انکار کړی او (نور یې) د الله له لارې منع کړي او د رسول مخالفت یې کړی په داسې حال کې چې هدایت ورته واضح شوی وو، هغوی به الله ته هېڅ تاوان ونه رسوي. او الله به د هغوی عملونه ضایع کړي.
۳۳- ای د ایمان خاوندانو، د الله اطاعت وکړئ او د رسول اطاعت وکړئ او خپل اعمال مه بربادوئ. ۳۴- بېشکه چا چې انکار وکړ او (نور یې) د الله له لارې منع کړل، بیا که منکر مړه شول، الله یې هېڅکله نه بښي.
۳۵- نو تاسې همت مه بایلئ او د سولې وړاندیز مه کوئ. او تاسې به برلاسي یئ. او الله له تاسې سره دی. او هغه به هېڅکله ستاسې په اعمالو کې کمی ونه کړي.
۳۶- د دنیا ژوند خو یوازې لوبې ټوکې دي او که تاسې ایمان راوړئ او تقوی اختیار کړئ، الله به تاسې ته اجر درکړي او هغه ستاسې مال له تاسې، نه غواړي. ۳۷- که چېرې هغه له تاسې ستاسې مالونه وغواړي نو تاسې به بخل وکړئ او الله به ستاسې کینه ظاهره کړي. ۳۸- هو، تاسې هغه خلک یئ چې د الله په لاره کې مصرف ته را بلل کېږئ، نو په تاسې کې ځینې خلک بخل کوي. او څوک چې بخل کوي له خپل ځان سره بخل کوي. او الله بې نیازه دی، تاسې محتاج یئ. او که تاسې مخ

واړوئ الله به ستاسي پر ځای بل قوم راوړي، بیا به هغه تاسي غوندي نه وي.

سوره الفتح ۴۸

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- بېشکه موږ تاته ښکاره فتح درکړله. ۲- چې الله ستا تېري او راتلونکي خطاوي وبښي. او په تا خپل نعمتونه تکمیل کړي. او تاته سمه لار در وښیي. ۳- او تاته قوي مرسته عطا کړي.
۴- هغه دی چې د مومنانو په زړونو کې یې ډاډ نازل کړ چې له شته ایمان سره یې نور ایمان هم زیات شي. او د آسمانونو او ځمکې پوځونه د الله دي. او الله پوهېدونکی او د حکمت خاوند دی. ۵- چې الله مومن سړي او ښځي داسي باغونو ته ننابسي چې ور لاندې به نهرونه بهېږي، هغوی به په کې تل اوسېږي. او په دې خاطر چې الله د هغوی بدۍ لرې کړي. او دا د الله په نزد لویه کامیابي ده. ۶- او په دې خاطر چې الله منافقو سړیو او منافقو ښځو ته او مشرکو سړیو او مشرکو ښځو ته عذاب ورکړي چې د الله په هکله بد ګمان لري. بدي هغوی ته ور ستنېږي. او په هغوی د الله عذاب وشو او هغه پرې لعنت وکړ. او د هغوی لپاره یې دوزخ تیار کړی دی او هغه ډېر بد ځای دی. ۷- او د آسمانونو او ځمکې پوځونه د الله دي. او الله قوي، د حکمت خاوند دی.
۸- بېشکه موږ ته ګواهي ورکونکی او زېرۍ کونکی او وېرونکی لېږلی یې. ۹- په دې خاطر چې تاسي په الله او د هغه په رسول ایمان راوړئ او هغه سره مرسته وکړئ او د هغه درناوی وکړئ. او تاسي د الله تسبیح وکړئ سهار او ماښام. ۱۰- ځوک چې له تا سره بیعت کوي هغوی په اصل کې له الله سره بیعت کوي. د الله لاس د هغوی د لاسونو ډپاسه دی.

بيا چې څوک هغه (بيعت) مات کړي، نو د ماتولو اوبال به يې په هغه ورځې. او څوک چې هغه وعده پوره کړي چې له الله سره يې کړې ده نو الله به هغوی ته لوی اجر ورکړي.
۱۱- کوم کليوال چې له تا وروسته پاتې دي هغوی به تاته وايي چې زمور مالونو او زمور بال بچو مور مصروف کړي وو، نو زمور لپاره د بښنې دعا وکړه. دوی په خوله هغه خبره کوي چې په زړه کې يې نه ده. ته وويه، څوک دی چې د الله پر وړاندې تاسې ته څه اختيار لري. که هغه تاسې ته څه زيان يا ګټه در رسول وغواړي، بلکې الله په هغه څه خبر دی چې تاسې يې کوئ. ۱۲- بلکې تاسې دا ګمان وکړ چې رسول او مومنان به بېرته خپلو کورونو ته را ستانه نه شي. او دا فکر ستاسې زړونو ته ډېر ښه بنکاره شو او تاسې ډېر بد ګمان وکړ. او تاسې هلاکېدونکي خلک شوئ. ۱۳- او چا چې په الله ايمان را نه وړ او د هغه په رسول هم، نو مور داسې منکرينو ته ځورونکی اور تيار کړی دی. ۱۴- او د آسمانونو او ځمکې پاچاهي د الله ده، هغه چې څوک وغواړي بښي يې او چا ته چې وغواړي عذاب ورکوي. او الله بښونکی، رحکم کونکی دی.
۱۵- تاسې چې کله غنيمتونو پسې لاړ شئ نو هغه وروسته پاتې کېدونکي خلک به وايي چې مور هم ځان سره تللو ته پرېږدئ. هغوی غواړي چې د الله خبره بدله کړي. ووايه چې تاسې هېڅکله مور سره نه شئ تللی. الله مخکې همدا فرمايلي دي. نو هغوی به ووايي چې تاسې له مور سره حسد کوئ، بلکې همدا خلک ډېر لږ پوهېږي.
۱۶- وروسته پاتې کېدونکو کليوالو ته ووايه چې ډېر زر به تاسې د داسې خلکو له لوري ور وبلل شئ چې ډېر زورور دي، بيا به تاسې ورسره جنګېږئ يا به هغوی اسلام راوړي. نو که تاسې اجر ومنئ الله به تاسې

ته اجر درکړي او که تاسي مخ واړوئ، لکه څنګه چې تاسي مخ اړولی وو، نو تاسي ته به له درده ډک عذاب درکړي. ۱۷- نه په ړوند ګناه شته او نه په شل ګناه شته او نه په ناروغ ګناه شته. او څوک چې د الله او د هغه رسول اطاعت وکړي، هغوی به الله داسي باغونو ته ننباسي چې ور لاندې به نهرونه بهيږي. او څوک چې مخ اړوي هغوی ته به له درده ډک عذاب ورکوي.
۱۸- الله د ايمان له خاوندانو راضي شو کله چې هغوی د وني لاندې بيعت کاوه، الله پوه شو په هغه څه چې د هغوی په سينو کې وو. نو هغه پرې سکينت نازل کړل او هغوی ته يې په انعام کې يوه نږدې فتح ورکړله. ۱۹- او ډېر غنيمتونه هم چې هغوی به يې ترلاسه کړي. او الله قوي دی، د حکمت خاوند دی. ۲۰- او الله تاسي سره د ډېرو غنيمتونو وعده کړي ده چې تاسي به يې ترلاسه کوئ، نو دا هغه تاسي ته په فوري توګه درکړل. او د خلکو لاسونه يې له تاسي منع کړل چې د ايمان خاوندانو ته يوه نښه شي. او چې هغه تاسي په سمه لار کړي. ۲۱- او يوه فتح بله هم ده چې تاسي پرې تر اوسه نه يئ قادر شوي. الله په هغې احاطه کړي ده. او الله په هر څه قادر دی.
۲۲- او که دا منکران له تاسي سره جنګېدلی نو حتماً به په شا تښتېدلي واى، بيا به يې نه ملاتړي موندلای او نه مرستندوی. ۲۳- دا د الله سنت دی چې له پخوا را روان دی. او تاسي به د الله په سنت کې بدلون ونه ګورئ. ۲۴- او هغه دی چې د مکې په دره کې يې ستاسي لاسونه له هغوی او د هغوی لاسونه له تاسي منع کړل، له هغې وروسته چې تاسي ته يې په هغوی غلبه درکړي وه. او الله ستاسي کارونه ګوري.
۲۵- کومو خلکو چې کفر وکړ او ته يې له مسجد حرام نه منع کړي او د قربانۍ څاروي يې هم ودرول چې خپل ځای ته ونه رسيږي. او که (په

مکه کي) ډېر مومن سړي او ډېرې مومنې ښځې نه وای چې تاسي به په ناخبرۍ ځپلي وای، بیا به د هغوی له وجې په تا ناخبرۍ کې تور پورې کېدای، نو په دې خاطر چې الله ځوک وغواړي هغه په خپل رحمت کې داخلوي، او که هغه خلک جدا شوي وای نو په هغوی کې چې ځوک منکر دي موږ به سخته جزا ورکړې وای.
۲۶- کله چې انکار کونکو په خپلو زړونو کې غیرت پیدا کړ، په جاهلیت غیرت، بیا الله له خپل هکله سکینت نازل کړ په خپل رسول او د ایمان په خاوندانو، او الله هغوی د تقوی په خبره کلک وساتل او هغوی د دې ډېر حقدار او اهل وو. او الله په هر څه پوهېږي.
۲۷- بېشکه الله خپل رسول ته سم خوب ښودلی چې له واقعیت سره سم دی. بېشکه که الله وغوښتل نو تاسي به مسجد حرام ته حتماً ننوځئ، په امن، سرونه به مو خرییلي وي یا به مو کم کړي وي، تاسي به هېڅ اندېښنه نه لرئ. نو الله ته هغه څه معلوم شول چې تاسي ته معلوم نه وو، نو له دي مخکې هغه یوه فتح درکړله.
۲۸- او الله دی چې خپل رسول ته یې هدایت وکړ او له حق دین سره یې ولېږه، چې هغه دا (دین) په ټولو دینونو برلاسی کړی. او الله کافي ګواه دی.
۲۹- محمد د الله رسول دی او ځوک چې له ده سره ملګري دي هغه منکرانو ته ډېر کلک دي او په خپلو کې ډېر مهربان (دي). ته به هغوی په رکوع او سجده کې وګورې، هغوی به د الله د فضل او د هغه د رضا په لټون کې لګیا وي. د هغوی نښه د هغوی په څهرو ده د سجدو له وجې. د هغوی دا مثال په تورات کې دی. او په انجیل کې یې مثال داسي دی لکه پټی، لومړی یې تېغ را وویست، بیا یې هغه قوي کړ، بیا هغه نور هم پېړ (ډبل) شو، بیا په خپله تنه ټینګ شو، هغه بزګرو ته ښه ښکارپږي

چې په مرسته يې منکران را وبولي. په هغوی کې چې چا ايمان راوړ او نېک عمل يې وکړ، الله ورسره د ښنې او لوی ثواب وعده کړې ده.

سوره الحجرات ۴۹

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- ای د ايمان خاوندانو، تاسې له الله او د هغه له رسول نه مه مخکې کېږئ، او له الله ووېرېږئ، ېښکه الله اورېدونکی، پوهېدونکی دی.
۲- ای د ايمان خاوندانو، تاسې خپل غږونه د پېغمبر له غږه مه لوړوئ او مه هغه ته داسې غږ کوئ لکه په خپلو کې يې چې يو بل ته کوئ. هسې نه چې ستاسې اعمال برباد شي او تاسې خبر هم نه شئ. ۳- کوم خلک چې د الله د رسول په مخ کې خپل غږ ټيټ وساتي، دا هغه خلک دي چې زړونه يې الله د تقوی لپاره ازمايلي دي. د هغوی لپاره ښنه ده او لوی ثواب دی. ۴- کوم خلک چې د حجرو (کوټو) له بهره تاسې ته غږونه کوي، په هغوی کې زياتره ناپوهه دي. ۵- او که هغوی تر هغې صبر کړی وای چې تاسې پخپله ور وتي وای نو دا به هغوی ته غوره وای. او الله ښنونکی، مهربان دی.
۶- ای د ايمان خاوندانو، که کوم فاسق تاسې ته څه خبر راوړي نو تاسې ښه تحقيق وکړئ، هسې نه چې تاسې کومې ډلې ته په ناخبرۍ تاوان ورسوئ، بيا به تاسې په خپلو کړو پښېمانه يئ. ۷- او پوه شئ چې ستاسې په منځ کې د الله رسول دی. که هغه په ډېرو مسايلو کې ستاسې خبره ومني نو تاسې به لويې ستونزې سره مخ شئ، ليکن الله تاسې ته د ايمان مينه درکړې ده او هغه يې ستاسې په زړونو کې ګران کړ، او له کفر، فسق او نافرمانۍ يې تاسې متنفره کړئ. ۸- همداسې خلک د الله په فضل او انعام په سمه لار دي. او الله پوهېدونکی، د حکمت خاوند دی.

۹- او که د مسلمانانو دوه ډلي خپلو کي په جنګ شي نو ترمنځ يي سوله وکړئ. بيا که په هغوی کي يوه ډله په بلي ظلم کوي نو هغه ډلي سره وجنګېږئ چې ظلم کوي، تر هغي چې هغوی د الله حکم ته را ستانه شي. بيا که هغوی را ستانه شي نو د هغوی ترمنځ په عدل سوله او انصاف وکړئ، ښېشکه الله انصاف کونکي خوښوي. ۱۰- د ايمان خاوندان ټول سره وروڼه دي، نو د خپلو وروڼو ترمنځ يووالی کوئ او له الله ووېرېږئ چې رحم در باندې وشي.
۱۱- ای د ايمان خاوندانو، نه دي سړی د نورو سړيو پورې خاندي، کېدای شي چې هغه تر ده غوره وي. او نه دي ښځه په نورو ښځو پورې خاندي، کېدای شي چې هغه تر دې غوره وي. او مه يو بل ته پېغور ورکوئ او مه يو بل په بد نوم يادوئ. له ايمان راوړلو وروسته ګناه بد نوم دی. او څوک چې منع نه شي هغوی ظالمان دي.
۱۲- ای د ايمان خاوندانو، له ډېرو ګمانونو ځان وساتئ، ځکه ځينې ګمانونه ګناه وي او چا پسې ګوتې مه وهئ. او په تاسې کي دې څوک غيبت نه کوي. ايا په تاسې کي څوک دا خوښوي چې د خپل مړه شوي ورور غوښه وخوري، دا تاسې پخپله نامناسبه ګڼئ. او له الله ووېرېږئ. ښېشکه الله ښښونکی، رحم کونکی دی.
۱۳- ای خلکو، موږ تاسې له يوه سړي او يوې ښځې پيدا کړي يئ. او تاسې مو په قومونو او کورنيو ووېشلئ، چې يو بل وپېژنئ. ښېشکه د الله په نزد په تاسې کي د ډېر عزت خاوند هغه دی چې تر ټولو ډېر پرهېزګار وي. ښېشکه الله پوهېدونکی او خبر لرونکی دی.
۱۴- اعراب وايي چې موږ ايمان راوړی، ووايه چې تاسې ايمان نه دی راوړی. بلکې داسې ووايئ چې موږ اسلام منلی، او تر اوسه ايمان ستاسې زړونو ته نه دی ننوتی. او که تاسې د الله او د هغه د رسول

اطاعت وکړئ نو الله به ستاسي له اعمالو څه کم نه کړي. ببشکه الله ببنونکی، رحم کونکی دی. ۱۵- مومنان خو هغو دي چې په الله او د هغه په رسول يې ايمان راوړ، بيا يې شک ونه کړ او په خپل مال و ځان يې د الله په لار کې جهاد وکړ، همدا رښتيني خلک دي.
۱۶- ووايه ايا تاسي الله د خپل دين نه خبروئ. سره د دې چې الله پوهيږي څه چې په آسمانونو کې دي او څه چې په ځمکه دي. او الله په هر څه خبر دی. ۱۷- دا خلک په تا احسان کوي چې اسلام يې قبول کړی دی. ووايه چې د خپل اسلام احسان په ما مه کوئ، بلکې الله په تاسي احسان کړی چې تاسي ته يې د ايمان هدايت کړی. که تاسي رښتيني يئ. ۱۸- ببشکه الله د آسمانونو او ځمکې په پټو خبرو خبر دی. او الله ګوري څه چې تاسي کوئ.

سوره ق ۵۰

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- **ق**. قسم دی په باعظمته قرآن. ۲- بلکې هغوی حيران شول چې هغوی ته د هغوی له منځه يو وېرونکی راغی، نو منکرانو وويل چې دا تعجب د څه شي دي. ۳- ايا کله چې مورږ مړه شو او خاورې شو، دا بيا را ژوندي کېدل ډېر (عقل نه) لرې دي. ۴- مورږ ښه پوهيږو چې ځمکه له هغوی څه کموي او مورږ سره کتاب دی چې هر څه په کې خوندي دي. ۵- بلکې هغوی حق دروغ بللی کله چې ورته رسېدلی دی، نو هغوی په سرګردانی کې دي.
۶- ای هغو خلکو د ځان دپاسه آسمان نه دی ليدلی چې مورږ ځنګه جوړ کړی او ښايست مو ورکړی او هېڅ چاوډ په کې نشته. ۷- او مورږ ځمکه خپره کړې او غرونه مو پرې ودرولي دي او هر ډول د ښايست ځيزونه

مو په کې را شنه کړي دي. ۸- د هر هغه بنده د پوهولو او خبرولو لپاره چې رجوع کوي. ۹- او موږ له آسمانه د برکت اوبه را ښکته کړي، بيا مو له هغوی باغونه را شنه کړل او ريبل کېدونکي فصلونه. ۱۰- او د کجورو لوړې ونې چې قات په قات غونچې نيسي. ۱۱- د بندګانو د روزۍ لپاره. او موږ د هغه په وسيله مړه ځمکه ژوندۍ کړله. همداسې به له ځمکې راوتل وي.
۱۲- تر دوی مخکې د نوح قوم او اصحاب الرس او ثمود. ۱۳- او عاد او فرعون او د لوط ورونه. ۱۴- او د ايکه خلک او د تبع قوم هم دروغ وبلل، ټولو پېغمبران دروغجن وبلل. نو زما وېرول په هغوی راتلونکي وو. ۱۵- ايا موږ په لومړي ځل پيدا کېدو نه عاجز يو، بلکې دا خلک د بياځلي پيدا کولو په هکله شکمن دي.
۱۶- او موږ انسان پيدا کړ او موږ په هغو خبرو پوهيږو چې د هغه په زړه کې را ګرځي. او موږ هغه ته له شارګ نه هم ډېر نږدې يو. ۱۷- کله چې په ښي او چپ اړخ ناست دوه[۲] ګواهان د دي اعمال ثبتوي. ۱۸- هغه هېڅ خبره نه کوي خو هغه سره يو مستعد څارونکی شته.
۱۹- او د مرګ بېهوشي په حقه راتلونکي ده. دا هغه شی دی چې ته تري تښتېدې. ۲۰- او صور به پوو کېږي، دا به د وېرې ورځ وي. ۲۱- هر څوک به داسې راځي چې ورپسې به يو شړونکی او يو ګواه وي. ۲۲- ته له دې په غفلت کې وې. نو موږ له تا پرده پورته کړه. نو نن ستا نظر تېز دی. ۲۳- او له هغه سره ملايکه به ووايي، دا دی هغه شی چې له ماسره حاضره وو. ۲۴ په دوزخ کې واچوئ ناشکره، مخالف. ۲۵- له نېکۍ منع کونکی، له حده تېرېدونکی، شک اچونکی. ۲۶- چې له الله سره يې نور معبودان جوړ کړل، نو دا په سخت عذاب کې واچوئ. ۲۷- د هغه ملګری شيطان به وايي چې ای زموږ ربه، ما دا نه دی سرکشه

کړی بلکي ده خپله لاره هېر کړي وه او لري پروت وو. ۲۸- ارشاد به وشي، زما په مخ کي جنګ مه کوئ او ما مخکي تاسي له عذابه وېرولي وئ. ۲۹- له ماسره خبره نه بدلېږي او زه په بندګانو ظلم نه کوم.
۳۰- په کومه ورځ چي مور دوزخ ته ووايو، ايا ته ډک شوي. او هغه به ووايي چي ايا څه نور هم شته. ۳۱- او جنت به وېرېدونکو ته را نږدي شي، لري به نه وي. ۳۲- دا هغه دی چي له تاسي سره يي وعده کېدله، د هر رجوع کونکي او ياد ساتونکي لپاره. ۳۳- هغه ځوک چي له رحمان ذات (نه) بي ليدلو وېرېدلی وي او له رجوع کونکی زړه يي راوړی وي. ۳۴- ورننوځئ دي ته په سلامتي سره، دا ورځ به تل وي. ۳۵- هلته به د هغوی لپاره هغه ټول ځيزونه وي چي غواړي يې. او مور سره لا ډېر دي.
۳۶- او مور له هغوی مخکي ځومره قومونه هلاک کړي دي، هغوی په قوت کي تر دوی ډېر وو، نو هغوی ملکونه ولټول چي د پناه ځای وموميِ. ۳۷- په دي کي خبرداری دي د هغه کس لپاره چي زړه ولري يا غوږ کېږدي او متوجه شي.
۳۸- او مور آسمانونه او ځمکه او څه چي د دي په منځ کي دي په شپږو ورځو کي پيدا کړل او هېڅ ستړي نه شو. ۳۹- نو هغوی چي څه وايي صبر پري وکړه او د خپل رب تسبيح کوه له حمد سره، له لمرخاته مخکي او د هغه له ډوبېدو مخکي. ۴۰- او د شپي د هغه تسبيح کوه له سجدو وروسته.
۴۱- او غوږ کېږده چي کومه ورځ به غږ کونکی له نږدي غږ وکړي. ۴۲- په کومه ورځ به چي حتماً د يوه پوره کېدونکي عذاب غږ واوري، هغه به د راوتلو ورځ وي. ۴۳- بېشکه مور ژوندي کول کوؤ او مور وژل کوؤ او مور ته را ستنېدل دي. ۴۴- په کومه ورځ به چي ځمکه

هغوی ته پرانیستل شي، هغوی ټول به په منډه وي، دا راټولول موږ ته آسانه دي.
۴۵- موږ پوهیږو چې څوک دا خبري کوي. او ته په هغوی جبر کونکی نه یې. نو ته د قرآن په وسیله هغه شخص ته نصیحت وکړه چې زما له وېرولو ووېرېږي.

سوره الذاریات ۵۱

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- قسم په هغو بادونو چې خاوري باودي. ۲- بیا پېټی پورته کوي. ۳- بیا روان شي ورو. ۴- بیا چې معاملات جدا جدا کوي. ۵- بېشکه تاسې سره چې کومه وعده کېږي ریښتیا ده. ۶- او بېشکه انصاف کېدل ضرور دي. ۷- قسم دی په لار لرونکي آسمان. ۸- بېشکه په اختلاف کې اخته یئ. ۹- ګرځېږي هغه خلک چې ګرځول شوي وي.
۱۰- هلاک شول په اټکل خبري کونکي. ۱۱- چې په غفلت کې هېر شوي (پراته) دي. ۱۲- هغوی پوښتنه کوي چې د بدلي ورځ کله ده. ۱۳- په کومه ورځ به چې هغوی په اور کېښودل کېږي. ۱۴- د خپلې سرکشۍ خوند وڅکئ، دا هغه شی دی چې ستاسي ورته تادي وه. ۱۵- بېشکه وېرېدونکي به په باغونو کې او په چینو کې وي. ۱۶- څه چې ورته عطا کېږي هغه به ترلاسه کوي، هغوی له دې مخکې نیکي کونکي وو. ۱۷- هغوی به د شپې لږ خوب کاوه. ۱۸- او د سهار په وختونو کې به یې بښنه غوښتله. ۱۹- او د هغوی په مال کې د سائل او محروم برخه وه.
۲۰- او په ځمکه نښې دي یقین کونکو لپاره. ۲۱- او پخپله په تاسې کې هم، ایا تاسې نه ګورئ. ۲۲- او په آسمان کې ستاسې روزي ده او هغه

ځيز هم چې تاسي سره يې وعده کړې. ۲۳- نو د آسمان او ځمکې په رب قسم، دا داسي حقيقت دی لکه ستاسي خبرې کول.
۲۴- ايا تاته د ابراهيم د قدرمنو مېلمنو خبره در رسېدلی. ۲۵- کله چې هغه ته راغلل. بيا يې سلام واچاوه. هغه وويل چې تاسي ته هم سلام دی. ځينې نابلده خلک دي. ۲۶- بيا هغه خپل کور ته لاړ او يو وريت شوی خوسی يې راوړ. ۲۷- بيا يې هغوی ته کېښوده، هغه وويل، تاسي خوراک ولې نه کوئ. ۲۸- بيا تري په زړه کې ووېرېده. هغوی وويل چې مه وېرېږه. او هغه ته يې د عالم زوي بشارت ورکړ. ۲۹- بيا د هغه مېرمنې خبرې کولې راغله، بيا يې تندي ته ټس ورکړ او ويې ويل چې بوډۍ، شنډه (يم). ۳۰- بيا هغوی وويل چې همداسي ستا رب فرمايلي دي. ښېشکه هغه د حکمت خاوند، پوهېدونکی دی.
* ۳۱- ابراهيم وويل چې ای ملايکو، تاسي څه ماموريت لرئ. ۳۲- هغوی وويل چې موږ يوه مجرم (د لوط قوم) طرف ته را لېږل شوي يوو. ۳۳- چې په هغوی پخه شوي خاوره ووروو. ۳۴- هغه چې ستا د رب په نزد په نښه شوي د هغو خلکو لپاره چې له حده وتونکي دي. ۳۵- بيا چې هلته ځومره د ايمان خاوندان وو هغوی موږ وويستل. ۳۶- نو هلته بيا موږ له يوه کور بغير نور هېڅ مسلمان کور ونه موندە. ۳۷- او موږ په هغه کې يوه نښه پرېښودله د هغو خلکو لپاره چې له خوفناک عذابه وېرېږي.
۳۸- او په موسی کې هم نښه ده چې کله موږ فرعون ته له يوه ښکاره دليل سره ولېږه. ۳۹- نو له خپل قوت سره په شا لاړ، او ويې ويل چې دا جادوګر دی يا مجنون دی. ۴۰- نو موږ هغه او د هغه پوځ ونيوه، بيا مو هغوی سمندر ته ور وغورځول او هغه د ملامتی وړ وو. ۴۱- او په عاد کې هم نښه ده کله چې موږ يو بې ګټې باد ور پرېښوده. ۴۲- هغه

(باد) به چې په هر څه تېر شو، هغه به يې ذره ذره کړل. ۴۳- او په ثمود کې هم نښه ده چې کله هغوی ته وويل شول چې د لرې مودي لپاره ګټه واخلئ. ۴۴- نو هغوی د خپل رب له حکم سرکشي وکړله، نو هغوی تندر ووهل. او هغوی ليدل. ۴۵- بيا پورته نه شول. او نه يې ځانونه وساتلی شول. ۴۶- او د نوح قوم له هغه مخکې، بېشکه هغوی نافرمانه خلک وو.
۴۷- او موږ آسمان په خپل قدرت جوړ کړ او موږ پراخونکي يو. ۴۸- او ځمکه موږ خپره کړه، نو موږ ځومره ښه خپرونکي يو. ۴۹- او موږ هر څه جوړه جوړه پيدا کړل چې تاسي متوجه شئ. ۵۰- نو منډه کړئ د الله طرف ته، زه د هغه له اړخه ښکاره وېرونکی يم. ۵۱- او له الله سره بل معبود مه جوړوئ، زه د هغه له اړخه ستاسي لپاره ښکاره وېرونکی يم.
۵۲- په دې توګه د دوی پخوانيو ته داسي پېغمبر نه دی راغلی چې هغوی ساحر يا مجنون نه وې بللی. ۵۳- ايا دوی يو بل ته د دې (کار کولو) وصيت کوي، بلکې دا ټول سرکشان دي. ۵۴- نو ته له هغوی مخ واړوه، په تا هېڅ مسوولیت نشته. ۵۵- او (خلک) پوهوه، ځکه پوهول د ايمان خاوندانو ته ګټه رسوي.
۵۶- او ما جن او انسان يوازې د دې لپاره پيدا کړی چې زما عبادت وکړي. ۵۷- زه له هغوی رزق نه غواړم او نه دا غواړم چې هغوی ماته خوراک راکړي. ۵۸- بېشکه الله روزي ورکونکی دی، زورور او قوي دی. ۵۹- نو چا چې ظلم وکړ، د هغوی برخليک ټاکل شوی دی لکه ځنګه يې چې د ملګرو ټاکل شوی وو، نو هغوی دې تادي نه کوي. ۶۰- نو د منکرانو لپاره هلاکت دی، د هغوی له هغې ورځې چې ورسره يې وعده کېږي.

سوره الطور ۵۲

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- قسم دی په طور. ۲- او په لیکلي کتاب. ۳- په پرانیستي پاڼي. ۴- او په آباد کور. ۵- او په لوړ چت. ۶- او په جوشېدونکي سمندر. ۷- بېشکه ستا د رب عذاب به واقع کېږي. ۸- د هغه مخه نیونکی نشته. ۹- په کومه ورځ چې آسمان څپې وهي(وخوځېږي) - ۱۰- او غرونه به روان شي.
۱۱- نو هلاکت دی د هغه ورځي په دروغ بلونکو. ۱۲- چې په بې کاره خبرو جوړولو کې لوبې کوي. ۱۳- په کومه ورځ چې دوی د دوزخ اور ته ور ټېل وهل شي. ۱۴ دا هغه اور دی چې تاسي به دروغ باله. ۱۵- ایا دا جادو دی که تاسي ته نه ښکارېږي. ۱۶- دې ته ورننوځئ. بیا که تاسي صبر وکړئ که ونه کړئ، تاسي ته یو ډول ده. تاسي د هغه بدله اخلئ څه مو چې کول.
۱۷- بېشکه متقیان خلک به په باغونو او نعمتونو کې وي. ۱۸- هغوی به خوشحاله وي له هغو شیانو چې رب به ورته ورکړي وي، او د هغوی رب هغوی د دوزخ له اوره وساتل. ۱۹- وخورئ وڅښئ په خوند د خپلو اعمالو په بدل کې. ۲۰- ډډې وهلي صف په صف په پالنګونو باندې. او موږ به د غټو سترګو حوري هغوی سره جوړه کړو.
۲۱- او چا چې ایمان راوړ او د هغوی اولاد هم د هغوی په لار له ایمان سره لاړ، هغوی سره به یې موږ اولاد هم یو ځای کړو، او د هغوی له عمله به هېڅ کم نه کړو. هر انسان په خپله ګټه کې نغاړل شوی دی. ۲۲- او موږ به هغوی ته د هغوی د خوښې غوښه او میوې په منظم ډول ورکوؤ. ۲۳- د هغوی ترمنځ به د شرابو پیالي بدلېږي چې له لغویت او ګناه به پاک وي. ۲۴- او د هغوی د خدمت لپاره به هلکان مندې را مندې

وهي. لکه هغوی چې خوندي اپښودل شوي مرغلرې وي. ۲۵- هغوی به یو بل ته متوجه وي او خبرې به کوي. ۲۶- هغوی به وایي چې مور له دې مخکې په خپلو کورونو کې وپرېدلو. ۲۷- نو الله په مور فضل وکړ او مور یې د تودوخې له عذابه وساتلو. ۲۸- مور له دې مخکې هغه را باله، بېشکه هغه د نېک سلوک خاوند، مهربان دی.
۲۹- نو ته نصیحت کوه، او د خپل رب په فضل نه ته کاهن یې او نه مجنون. ۳۰- آیا هغوی وایي چې دا شاعر دی. مور په دې د وخت تېرېدو ته منتظر یو. ۳۱- ووایه چې په تمه اوسئ، زه هم له تاسې سره په تمه یم. ۳۲- ایا د هغوی عقلونه همدا ورښیي که دا سرکشه خلک دي. ۳۳- ایا هغوی وایي چې دا قرآن دې پخپله جوړ کړی دی. بلکې هغوی ایمان راوړل نه غواړي. ۳۴- نو هغوی دې، د دې په شان کلام راوړي، که رښتیني وي.
۳۵- ایا هغوی بې خالقه پیدا شوي که پخپله خالق دي. ۳۶- ایا ځمکه او آسمان هغوی پیدا کړي، بلکې هغوی یقین نه لري. ۳۷- ایا هغوی سره ستا د رب خزانې دي که هغوی واکداران دي. ۳۸- ایا هغوی سره کومه پوړۍ ده چې هغوی پرې خبرې اوري، نو د هغوی اورېدونکی دې کوم ښکاره دلیل راوړي. ۳۹- او ایا الله لره لونې دي او تاسې لره زامن.
۴۰- ایا ته له هغوی معاوضه غواړې چې هغوی د تاوان د پېټي لاندې کېږي. ۴۱- ایا هغوی سره غیب دی چې هغوی یې لیکي. ۴۲- ایا هغوی کوم تدبیر کول غواړي، نو انکار کونکي به پخپله په هغه تدبیر کې ونښلي. ۴۳- ایا له الله بغیر د هغوی بل معبود شته. الله د هغوی له شریکانو جوړولو پاک دی.
۴۴- او که هغوی له آسمانه کومه ټوټه را غورځېدونکي وګوري نو وبه وایي چې دا قات په قات وریځې دي. ۴۵- نو هغوی پرېږده، تر هغې

چې هغوی پخپله له هغې ورځې سره مخ شي چې هوش به تري تښتي.
۴۶- په کومه ورځ به چې د هغوی تدبیرونه د هغوی هیڅ په کار نه شي او نه به ورسره مرسته وشي. ۴۷- او هغو ظالمانو ته له دې بغیر عذاب هم دی، خو په هغوی کې زیاتره نه پوهیږي.
۴۸- او ته په صبر د خپل رب فیصلې ته په تمه شه. بېشکه ته زمونږ په نظر کې یې. او د خپل رب تسبیح کوه د هغه له حمد سره، کله چې ته را وینښیږي. ۴۹- او د شپې هم تسبیح کوه، او د ستورو د شاته تللو په وخت هم.

سوره النجم ۵۳

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- قسم دی په ستوري چې کله ډوب وي. ۲- ستا ملګری نه خطا شوی او نه بې‌لارې شوی دی. ۳- او هغه د خپله زړه نه خبرې نه کوي. ۴- دا یوه وحي ده چې هغه ته کېږي. ۵- هغه ته د لوی قوت خاوند تعلیم ورکړی دی. ۶- عاقل او پوه. ۷- بیا هغه را ښکاره شو او هغه د آسمان په لوړې څنډې وو. ۸- بیا هغه نږدې شو. ۹- بیا هغه را ښکته شو. بیا د دوؤ کمانونو هومره یا تر هغې هم لږه فاصله پاتې شوه. ۱۰- بیا الله د خپل بنده طرف ته وحي وکړله، هغه چې وحي یې وکړله. ۱۱- دروغ ونه ویل د رسول زړه څه چې هغه ولیدل. ۱۲- ایا تاسې اوس له هغه سره په هغه څه جنګیږئ چې هغه لیدلي دي. ۱۳- او هغه یو ځل بل هم هغه په رابښکته کېدو لیدلی وو. ۱۴- سدرة المنتهى سره (نږدې). ۱۵- هغه سره نږدې جنت دی د آرام اوسېدو لپاره. ۱۶- کله چې هغه په سدره (وني) خپرېدل څه چې خپرېدل. ۱۷- نظر نه کوږ شوی او نه له حده وتلی. ۱۸- هغه د خپل رب لویې لویې نښې ولیدلې.

۱۹- ایا تاسي د لات او عُزّی په هکله فکر کړی دی. ۲۰- او د دریم یو او منات په اړه. ۲۱- ایا تاسي لره زامن دي او الله لره لونې. ۲۲- دا خو ډېر بدرنګه تقسیم شو. ۲۳- دا تش نومونه دي چې تاسي او ستاسي پلار نیکه اینې دي. الله د هغوی په حق کې څه دلیل نه دی را ښکته کړی. هغوی یوازې د ګمان پیروي کوي او د نفس د خواهش، سره د دې چې هغوی ته د خپل رب له طرفه هدایت راغلی دی. ۲۴- ایا انسان هغه ټول مومي چې هغه یې غواړي. ۲۵- نو د الله په اختیار کې دي آخرت او دنیا.
۲۶- او په آسمانونو کې څومره ملایکې دي چې شفاعت یې هیڅ کار نه ورکوي، مګر له هغې وروسته چې الله اجازه ورکړي څوک چې غوره کړي او خوښ یې کړي. ۲۷- بېشکه څوک چې په آخرت ایمان نه لري، هغوی ملایکې د ښځو په نوم نوموي. ۲۸- سره د دې چې له هغوی سره هیڅ دلیل نشته. هغوی یوازې په ګمان روان دي. او ګمان په حق مسئله کې ذره ګټه هم نه لري. ۲۹- نو ته له هغه کس مخ واړوه چې زمور له نصیحته مخ اړوي. او هغوی د دنیا له ژوند بغیر نور هیڅ هم نه غواړي. د هغوی عقل تر همدې ځایه کار کوي. ۳۰- ستا رب ښه پوهیږي چې څوک د هغه له لارې خطا شوي دي. او هغه هغوی هم ښه پېژني چې په سمه لار دي.
۳۱- او د الله دي څه چې په آسمانونو کې دي او څه چې په ځمکه دي، په دې خاطر چې هغه بد عمل کونکو ته د هغوی بدله ورکړي او نېک عمل کونکو ته د هغوی اجر ورکړي. ۳۲- څوک چې له لوی ګناهونو او بې‌حیایۍ ځان ساتي، مګر لږه ناپاکي. بېشکه ستا د رب بښنه پرېمانه ده. هغه تاسي ښه پېژني چې تاسي یې له ځمکې پیدا کړئ. او کله چې

تاسي د خپلو مېندو په خېټو کې د جنین په شکل وئ. نو تاسي ځانونه سپېځلي مه ګڼئ. هغه تقوی لرونکي ښه پېژني.
۳۳- ایا ته هغه کس پېژني چې مخ یې واړوه. ۳۴- لږ څه یې ورکړل او بیا یې بس کړل. ۳۵- ایا هغه ته غیب علم دی. نو هغه ګوري. ۳۶- ایا هغه ته خبر ونه رسېده د هغه څه چې د موسی په صحیفو کې دي. ۳۷- او د ابراهیم (کتاب) کې، چې خپل قول یې پوره کړ. ۳۸- چې هېڅ پورته کونکی به د بل پېټی نه پورته کوي. ۳۹- دا چې انسان لپاره هغه څه دي چې هغه کټلي دي. ۴۰- او دا چې د هغه ګټه به ډېر زر ولیدل شي. ۴۱- بیا به هغه ته پوره بدله ورکول شي. ۴۲- او دا چې ټول به ستاسي رب ته ورځي.
۴۳- بېشکه هماغه خندول او ژړول کوي. ۴۴- او هغه وژل او ژوندي کول کوي. ۴۵- او هغه دواړه ډوله نر او ښځه پیدا کړي. ۴۶- له یوه څاڅکي کله چې هغه وغورځول شي. ۴۷- او د هغه په ذمه دي بیا را پورته کول. ۴۸- او هغه شتمني ورکړي او شتمن کړي یې دي. ۴۹- او هغه د شعرا (ستوري) رب دی.
۵۰- او الله هلاک کړل لومړی عاد، ۵۱- او ثمود. بیا یې څوک پرې نه ښودل. ۵۲- او د نوح قوم له هغه مخکې، بېشکه هغوی ظالمان او سرکشه وو. ۵۳- او چپه شوي کلي یې وغورځول. ۵۴- نو هغوی ونیول، هغه څه چې ویې نیول. ۵۵- نو تاسي به د خپل رب کومې نښې دروغ ګڼئ.
۵۶- دا یو وېرونکی دی د پخوانیو وېرونکو په شان. ۵۷- نږدې کېدونکي را نږدې شول. ۵۸- له الله بغیر د هغوی لرې کونکی نشته. ۵۹- ایا تاسي په دې حیرانېږئ. ۶۰- او تاسي خاندئ او تاسي ژاړئ نه. ۶۱- او تاسي کبر کوئ. ۶۲- نو الله ته سجده وکړئ او د هغه عبادت وکړئ.

سوره القمر ۵۴

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.

۱- قیامت را نږدې شو او سپوږمۍ وچاؤدله. ۲- او هغوی چې هره نښه وګوري نو مخ به تري اړوي. او وايي به چې دا خو جادو دی چې له پخوا را روان دی. ۳- او هغوی دروغ وبلل او د خپلو خواهشونو پیروي يې وکړله او د هر کار وخت ټاکل شوی دی. ۴- او هغوی ته هغه خبرونه رسېدلي چې کافي عبرت په کې دی. ۵- ډېر زیات حکمت، خو تنبیهات هغوی ته ګټه نه کوي. ۶- نو له هغوی مخ واړوه، په کومه ورځ به چې بلونکي د یوه بې خونده شي په هکله بلنه ورکړي. ۷- سترګې به يې ټیټې وي له قبرونو به راوځي ګویا چې هغوی شیندل شوي ملخان دي. ۸- په منډه به روان وي د بلونکي اړخ ته، منکران به وايي دا ډېره سخته ورځ ده.

۹- له هغوی مخکې د نوح قوم دروغ وبلل، هغوی زمور بنده دروغجن وباله او ویې ویل چې لیونی دی او مردود شوی دی. ۱۰- نو هغه خپل رب ته فریاد وکړ چې زه مغلوب یم، ته انتقام واخله. ۱۱- نو مور د آسمان دروازې شړک باران ته پرانیستلی. ۱۲- او له ځمکې مو چینې را وبهولې. نو ټولې اوبه د یوه کار لپاره یو ځای شوې چې ټاکل شوی وو. ۱۳- او مور هغه د تختو او مېخونو (په کښتۍ) کې پورته کړ. ۱۴- هغه زمور د سترګو وړاندې روانه وه. د هغه کس د انتقام اخیستو لپاره چې بېقدري يې شوې وه. ۱۵- او هغه مور د نښې په توګه پرېښوده. نو ایا څوک فکر کونکی شته. ۱۶- نو څنګه وو زما عذاب او زما وېرول. ۱۷- او مور قرآن د نصیحت لپاره آسانه کړی دی، نو ایا څوک نصیحت اخیستونکی شته.

۱۸- عاد دروغ وبلل نو ځنګه وو زما عذاب او زما وېرول. ۱۹- موږ په هغوی یوه تېزه سیلی ور ولېږله د پرله پسې نحوست (سختې یخنۍ) په ورځ. ۲۰- هغې (سیلۍ) به خلک پورته کول لکه د کجورو راوتې تنې چې وي. ۲۱- نو ځنګه وو زما عذاب او زما وېرول. ۲۲- او موږ قرآن د نصیحت لپاره آسانه کړی دی، نو ایا ځوک نصیحت اخیستونکی شته.
۲۳- ثمود وېرونکي دروغ وبلل. ۲۴- بیا هغوی وویل چې ایا موږ له خپله منځه د یوه کس په خبره پسې لاړ شو، په دې توګه خو به موږ په غلطۍ او جنون کې پرېوځو. ۲۵- ایا موږ تولو کې په ده نصیحت نازل شوی دی، بلکې هغه دروغجن دی، ځان لوی لوی کوي. ۲۶- اوس به هغوی سبا ورځ پوه شي چې ځوک دروغجن دي او ځوک ځان لوی ښودونکي دي. ۲۷- موږ د اوښې لېږونکي یو د هغوی لپاره د امتحان په توګه، نو ته په ټمه شه، صبر وکړه. ۲۸- او هغوی خبره کړه چې اوبه په هغوی وېشل شوي دي. هر یو دي په وار راشي. ۲۹- نو هغوی خپل کس را وغوښت، هغه ګوزار وکړ او اوښه يې حلاله کړه. ۳۰- نو ځنګه وو زما عذاب او زما وېرول. ۳۱- موږ په هغوی یو آسماني عذاب (صیحه)ور ولېږله او هغوی لکه شپول جوړونکي، ددورشته شوې ګیاه (په شان) شول. ۳۲- او موږ قرآن د نصیحت لپاره آسانه کړی دی، نو ایا ځوک نصیحت اخیستونکی شته.
۳۳- د لوط قوم وېرونکي دروغجن وبلل. ۳۴- موږ په هغوی کانې وروونکي هوا ور ولېږله. یوازې د لوط کورنۍ تري بچ شوه، هغوی موږ بچ کړل د سهار په وخت. ۳۵- زموږ له اړخه په فضل کولو. موږ داسې بدله ورکوؤ هغوی ته چې شکر وباسي. ۳۶- او لوط هغوی زموږ له نیونې ووېرول، بیا هغوی په دې وېرولو کې شخړې پیدا کړې. ۳۷-

او هغوی له ده (نوح) نه مېلمانه وړل. نو موږ د هغوی سترګي ورکي کړي. او وځکئ زما د عذاب او زما د ویرولو خوند. ۳۸- او سهار وختي په هغوی عذاب راغی چې ټاکل شوی وو. ۳۹- اوس وځکئ زما د عذاب او زما د ویرولو خوند. ۴۰- او موږ قرآن د نصیحت لپاره آسانه کړی دی، نو ایا څوک نصیحت اخیستونکی شته.
۴۱- او د فرعون خلکو ته ویرونکي ورسېدل. ۴۲- هغوی زموږ ټولې نښې دروغ وبللې نو موږ هغوی د یوه غالب او قوي نیونکي غوندې ونیول.
۴۳- ایا ستاسي (د مکي) منکران تر هغو خلکو ښه دي که تاسي لپاره په آسماني کتابونو کي ښښنه لیکل شوې ده. ۴۴- ایا هغوی وایي موږ داسي ډله یوو چې تل به برلاسي یو. ۴۵- ډېر زر به دا ډله ماته شي او په شا به وتښتي. ۴۶- بلکي قیامت د دوی د وعدې وخت دی او قیامت ډېر سخت دی او ډېر تریخ دی. ۴۷- بېشکه مجرمان په ګمراهۍ او بېعقلی کي دي. ۴۸- په کومه ورځ به چې هغوی پرمخې اور ته کش کېږي. وځکئ اوس د اور خوند.
۴۹- موږ هر شی په اندازه پیدا کړی دی. ۵۰- او زموږ حکم به ناڅاپه راشي لکه د سترګو رپ. ۵۱- او موږ هلاک کړي دي ستاسي ملګري، نو ایا څوک فکر کونکی شته. ۵۲- او څه چې هغوی کړي ټول په کتابونو کي ثبت دي. ۵۳- او هره وړه او لویه خبره لیکل شوې ده. ۵۴- بېشکه وېرېدونکي به په باغونو او نهرونو کي وي. ۵۵- هغوی به د ربښتیا په ځای ناست، د قدرت خاوند پاچا ته نږدې ناست وي.

سوره الرحمان ۵۵

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- رحمان. ۲- د قرآن تعلیم ورکړ. ۳- هغه انسان پیدا کړ. ۴- هغه ته يې خبرې ور وښودلې. ۵- او لمر او سپوږمی لپاره یو حساب دی. ۶- او ستوري او ونې سجده کوي. ۷- او هغه آسمان لوړ کړ او هغه تله (میزان) کېښوده. ۸- چې تاسي په تول کې زیاتی ونه کړئ. ۹- او په عدل سره سم تول کوئ او په تول کې کمی مه کوئ.
۱۰- او ځمکه هغه د مخلوق لپاره هواره کړه. ۱۱- په هغې میوې دي او کجورې دي چې دپاسه پرې غلاف وي. ۱۲- او پوښ لرونکي غلې (دانې) هم دي او خوشبویه ګلان هم.۱۳- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ.۱۴ او هغه پیدا کړی دی انسان له وچې کرنګېدلې خاورې نه. ۱۵- او جنات د اور د لمبې نه. ۱۶- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ. ۱۷- او هغه مالک دی د دواړو مشرقونو او دواړو مغربونو. ۱۸- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ.۱۹- هغه روان کړي دوه سیندونه، خوا په خوا سره روان. ۲۰- د دواړو ترمنځه یوه پرده ده چې هغوی تري نه اوړي.
۲۱- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ.۲۲- له هغو دواړو مرغلرې او مرجان راوځي. ۲۳- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ. ۲۴- او هغه دي بېړی، په سمندر کې لوړي ولاړې لکه د غره. ۲۵- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ.
۲۶- څه چې په ځمکه دي، هغه به فنا کېږي. ۲۷- او ستا د رب ذات پاتې کېدونکی دی، د عظمت او عزت خاوند. ۲۸- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ. ۲۹- له هغه يې غواړي څه چې په

آسمانونو او ځمکه دي. هره ورځ د هغه يو کار دی. ۳۰- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ.
۳۱- ډېر زر تاسي ته در اوزګارېدونکي يو، ای دوۀ لويو قافلو (انسانانو او جناتو). ۳۲- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ. ۳۳- ای د پېريايو او انسانانو ډلو. که تاسي د آسمانونو او ځمکې له حدودو وتلی شئ نو ووځئ، تاسي بې له سنده نه شئ وتلی. ۳۴- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ. ۳۵- په تاسي به د اور لمبي او لوګی در خوشي شي او تاسي به نه شئ بچ کېدلای. ۳۶- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ.
۳۷- بيا چې کله آسمان وچوي او د ځرمني غوندي سور شي. ۳۸- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ. ۳۹- نو په هغه ورځ به له کوم انسان او جن (پېري) د هغه د ګناه په هکله پوښتنه نه کېږي.
۴۰- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ. ۴۱- مجرمان به په خپلو نښو وپېژندل شي، بيا د تندي له وېښتو او پښو ونيول شي.
۴۲- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ. ۴۳- دا دوزخ دی چې مجرمانو به دروغ باله. ۴۴- بيا به هغوی د دې (دوزخ) او جوش اوبو ترمنځ ګرځېږي. ۴۵- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ.
۴۶- او څوک چې د خپل رب مخي ته له ودرېدو ووېرېږي، د هغه لپاره دوه باغونه دي. ۴۷- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ.
۴۸- دواړه ډېر ګڼ دي. ۴۹- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ. ۵۰- په هغو کي به دوه چينې رواني وي. ۵۱- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ. ۵۲- په دواړو باغونو کي د هرې ميوې دوه ډولونه. ۵۳- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه

دروغ ګڼئ. ۵۴- هغوی به په داسي فرشونو ډډي وهلي وي چې استرونه به يې د زرباڤتو ورېښمو وي. او د باغونو ميوي به يې را ټيټېږي. ۵۵- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ. ۵۶- په هغوی کي به لاندي کتونکي ښځي وي، چې له دوی مخکي به بل چا نه وي لمس کړي. ۵۷- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ. ۵۸- داسي به وي لکه یاقوت او مرجان. ۵۹- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ. ۶۰- د نېکۍ بدله له نېکۍ بغېر نوره څه ده. ۶۱- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ.
۶۲- او په هغوی سربېره دور نور باغونه دي. ۶۳- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ. ۶۴- دواړه تک شنه تور ته نږدي. ۶۵- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ. ۶۶- هغو کي به دوه چينې وي را خوټېدونکي. ۶۷- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ. ۶۸- په هغو کي به ميوي او کجوري او انار وي. ۶۹- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ. ۷۰- په هغو کي به د ښه سيرت او ښه صورت ښځي وي. ۷۱- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ. ۷۲- په خېمو کي مېشتي حوري. ۷۳- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ. ۷۴- مخکي به نه کوم انسان لمس کړي وي او نه کوم پېري (جن). ۷۵- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ. ۷۶- تکيه به يې وهلي وي شنو بالښتونو او قيمتي نازکو فرشونو باندې. ۷۷- نو تاسي به د خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ ګڼئ. ۷۸ ډېر بابرکته دی ستا رب نوم د لويې او عظمت خاوند.

سوره الواقعه ۵۶

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- کله چې واقع کېدونکي واقع شي. ۲- د هغه په واقع کېدو کې هېڅ دروغ نشته. ۳- هغه به ټیټونکي، لوړونکي وي. ۴- کله چې ځمکه وخوځول شي. ۵- او غرونه مات او میده میده شي. ۶- بیا به هغه شیندلی ګرد شي. ۷- او تاسي به دري[۳] ډوله شئ.
۸- بیا ښي اړخ والا، څومره ښه دي د ښي اړخ والا. ۹- او چپ اړخ والا، څومره بد خلک دي د چپ اړخ والا. ۱۰- او مخکې خلک خو مخکې خلک دي. ۱۱- هغه مقرب خلک دي. ۱۲- د نعمت په باغونو کې. ۱۳- د هغوی لویه برخه به له لومړنیو خلکو وي. ۱۴- او لږ به له وروستیو خلکو وي. ۱۵- په ګلدارو پالنګونو. ۱۶- (به یې) تکیه وهلې وي او (یو بل ته) مخامخ به ناست وي. ۱۷- بیا به هغوی سره ځوان هلکان د تل لپاره اوسېږي. ۱۸- د اوبو لوښي او کوزې به یې لاسو کې وي او د شرابو پیالې. ۱۹- په هغه به نه سر درد کوي او نه به عقل کې خرابوالی راځي. ۲۰- او میوې چې کومې غواړي. ۲۱- د هغو مرغانو غوښې چې د هغوی خوښېږي. ۲۲- او د غټو سترګو حوري. ۲۳- لکه د مرغلرو داني په خپل غلاف کې. ۲۴- بدله د هغو کارونو چې هغوی کول. ۲۵- هلته به هغوی هېڅ د لغو او ګناه خبره نه اوري. ۲۶- مګر یوازې د سلام سلام غږ.
۲۷- او ښي اړخ والا، څومره ښه دي ښي اړخ والا. ۲۸- د بېرې په ونو کې (به اوسي) چې اغزي به نه لري. ۲۹- او کیلې قات په قات. ۳۰- او پراخه سیوري. ۳۱- او روانې اوبه. ۳۲- او پرېمانه میوې. ۳۳- چې نه به ختمېږي او نه به ودرېږي. ۳۴- او لوړ تختونه. ۳۵- موږ هغه ښځې په خاص ډول جوړې کړې دي. ۳۶- بیا مو هغوی پېغلې ساتلې دي. ۳۷-

زړه رابښکونکي او همزولي. ۳۸- د بنې اړخ والا لپاره. ۳۹- له لومړنيو به يوه لويه ډله وي. ۴۰- او له وروستنيو به هم يوه لويه ډله وي.
۴۱- او چپ اړخ والا، څومره بد دي چپ اړخ والا. ۴۲- په اور کي او په جوش اوبو کي. ۴۳- او د تور لوګي سيوري ته. ۴۴- نه يخ او نه د عزت. ۴۵- دا خلک له دې مخکې خوشحاله وو. ۴۶- په ډېرې ګناه يې ټينګار کاوه. ۴۷- او هغوی به ويل، ايا کله چې موږ مړه شو او موږ خاوري او هډوکي شو نو ايا بيا به را پورته کېږو. ۴۸- او ايا زموږ لومړني پلار نيکه هم. ۴۹- ووايه چې لومړني او وروستني. ۵۰- ټول به راټول شي په يوه ټاکلي وخت. ۵۱- بيا به تاسي، ای بې لارې شويو او دروغ بلونکو. ۵۲- د زقوم له وني خوراک کوئ. ۵۳- بيا به له هغې خپلې خپټه ډکوئ. ۵۴- بيا به پرې دپاسه جوش اوبه څښئ. ۵۵- بيا به يې د تږيو اوښانو غوندې څښئ. ۵۶- دا به د هغوی ميلمستيا وي د عدالت په ورځ.
۵۷- موږ تاسي پيدا کړي يئ، نو تاسي تصديق ولي نه کوئ. ۵۸- ايا تاسي په هغه څه فکر کړی چې تاسي يې غورځوئ. ۵۹- ايا تاسي هغه جوړوئ که موږ يې جوړونکي يو. ۶۰- موږ ستاسي ترمنځه مرګ ټاکلی او موږ له دې عاجز نه يو. ۶۱- چې ستاسي په ځای ستاسي په شان پيدا کړو او تاسي په داسي صورت جوړ کړو چې تاسي يې نه پېژنئ. ۶۲- او تاسي لومړی پېدابښت پېژنئ، نو بيا ولي سبق نه اخلئ. ۶۳- ايا تاسي په هغه څه فکر کړی چې تاسي يې کرئ. ۶۴- ايا تاسي يې را شنه کوئ که موږ يې را شنه کونکي يو. ۶۵- که موږ وغواړو هغه ذره ذره کړو، بيا به تاسي خبرې جوړولو ته پاتې شئ. ۶۶- (چې) موږ خو تاوان وکړ. ۶۷- بلکې موږ بيخي محروم شو. ۶۸- ايا تاسي په هغو اوبو فکر کړی چې تاسي يې څښئ. ۶۹- ايا تاسي له وريځو را ښکته کړي. ۷۰- که

مور يې را ښکته کونکي يو. که مور وغواړو نو هغه به ډېرې ترخې کړو. نو تاسې شکر ولې نه وباسئ. ۷۱- ايا تاسې په هغه اور فکر کړی چې تاسې يې بلوئ. ۷۲- ايا تاسې هغه ونه پيدا کړې که مور يې پيدا کونکي يو. ۷۳- مور دا خبرتيا کړې ده او د مسافرو لپاره د ګټې ځيز. ۷۴- نو ته د خپل عظيم رب د نوم تسبيح کوه. ۷۵- نو نه، زه قسم کوم د ستورو په چاؤدنه. ۷۶- او که تاسې فکر وکړئ دا ډېر لوی قسم دی. ۷۷- بېشکه دا د عزت لرونکی قرآن دی. ۷۸- په يوه خوندي کتاب کې. ۷۹- هغوی يې لمسوي چې پاک جوړ شوي دي. ۸۰- نازل شوی دی د رب‌العالمين له اړخه. ۸۱- نو ايا تاسې له دې کلام سره بې اعتنايي کوئ. ۸۲- او تاسې خپله برخه همدلته اخلئ چې تاسې دا دروغ بولئ.
۸۳- بيا ولې نه، کله چې ساه مرئ ته رسېږي. ۸۴- او تاسې هغه وخت ګورئ. ۸۵- او مور له تاسې هغه کس ته ډېر نږدې يو خو تاسې نه ګورئ. ۸۶- بيا ولې نه، که تاسې محکوم نه يئ. ۸۷- نو تاسې هغه ساه ولې بېرته نه را ګرځوئ، که تاسې رښتيني يئ. ۸۸- نو که هغه په مقربينو کې وي.
۸۹- نو راحت دی او ښه روزي ده او د نعمت باغ دی. ۹۰- او که هغه د اصحابِ يمين له ډلې وي. ۹۱- نو تاته سلامتي، ته د اصحابِ يمين له ډلې يې. ۹۲- او که هغه په دروغ بلونکو ګمراه خلکو کې وي. ۹۳- د جوش اوبو مېلمستيا ده. ۹۴- او دوزخ ته ننوتل. ۹۵- بېشکه دا کوټلی حق دی. ۹۶- نو د خپل عظيم رب د نوم تسبيح کوه.

سوره الحديد ۵۷

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.

۱- د الله تسبیح کوي هر څه چې په آسمانونو او ځمکه دي او هغه قوي دی، د حکمت خاوند دی. ۲- د آسمانونو او ځمکې پاچاهي د هغه ده. هغه ژوندي کولکوي او وژل کوي او هغه په هر څه قادر دی. ۳- هغه اول هم دی او آخر هم دی او ظاهر هم دی او باطن هم. او هغه په هر څه پوه دی. ۴- هغه دی چې آسمانونه او ځمکه یې پیدا کړل په شپږو ورځو کې، بیا پر عرش متمکن شو. هغه خبر دی چې څه په ځمکه ننوځي او چې څه تري راوځي او څه چې له آسمانه را ښکته کېږي او څه چې ور پورته کېږي، او هغه له تاسې سره دی هر چېرته چې یئ او الله ګوري څه چې تاسې کوئ. ۵- د آسمانونو او ځمکې پاچاهي د هغه ده، او الله ته ورستنېږي ټولې چارې. ۶- هغه شپه په ورځ کې داخلوي او ورځ په شپه کې داخلوي، او هغه د زړه په خبرو پوهېږي.

۷- ایمان راوړئ په الله او د هغه په رسول او مصرف کړئ له هغه څه چې هغه په کې تاسې خپل امین کړي یئ، نو په تاسې کې چې چا ایمان راوړ او مصرف یې وکړ د هغوی لپاره لوی اجر دی. ۸- او په تاسې څه شوي چې په الله ایمان نه راوړئ. سره د دې چې رسول تاسې ته وایي چې په خپل رب ایمان راوړئ هغه له تاسې وعده اخیستې ده، که تاسې مومنان یئ. ۹- هغه دی چې په خپل بنده واضح آیتونه نازلوي چې تاسې له تیارو د رنا اړخ ته راوړي، او الله په تاسې نرمي کونکی، مهربان دی. ۱۰- او په تاسې څه شوي چې د الله په لاره کې مصرف نه کوئ، سره د دې چې ټول آسمان او ځمکه به آخر د الله پاتې کېږي. په تاسې کې چې څوک له فتح وروسته مصرف وکړي او وجنګېږي هغوی له هغو خلکو سره نه شي برابرېدی چې له فتح مخکې یې مصرف وکړ

او وجنګېدل، او الله له ټولو سره د نېکۍ وعده کړې ده، الله پوهېږي چې تاسې څه کوئ.
۱۱- ځوک دی چې الله ته قرض ورکړي، ښه قرض، چې هغه يې ورته زيات کړي، او د هغه لپاره باعزته اجر دی. ۱۲- په کومه ورځ چې ته مومن سړي او مومنې ښځې وګورې چې د هغوی رڼا به له هغوی مخکې او د هغوی ښي لاس ته روانه وي، نن ورځ تاسې ته زېرى دی د باغونو چې ور لاندې به نهرونه روان وي، دا لويه کاميابي ده. ۱۳- په کومه ورځ به چې منافق سړي او منافقې ښځې د ايمان خاوندانو ته وايي چې مورږ پرېږدئ چې ستاسې له رڼا لږه ګټه واخلو. ورته به وويل شي چې تاسې شاته تاؤ شئ، بيا رڼا ولټوئ. بيا به د هغوی ترمنځ يو ديوال ودرول شي چې په کې به يوه دروازه وي. د هغه دننه به رحمت وي او بهر به يې عذاب وي. ۱۴- هغوی به ورته غږونه کوي چې ايا مورږ له تاسې سره نه وو. دوی به وايي چې هو، خو تاسې ځانونه په فتنه کې واچول او لارې ته مو ليدل او شکمن وئ او د دروغو هيلو تاسې تېرايستلئ، تر دې چې د الله فيصله راغله او تېرايستونکي تاسې د الله په مسئله کې تېرايستئ. ۱۵- نو نن به نه له تاسې کومه فديه قبلېږي او نه له هغو خلکو چې کفر يې کړی دی. ستاسې ځای اور دی. هغه ستاسې ملګری دی. او هغه بد ځای دی.
۱۶- ايا د ايمان په خاوندانو هغه وخت نه دی راغلی چې زړونه يې د الله د نصيحت په وړاندې ټيټ شي. او د هغه حق په وړاندې چې نازل شوی دی. او د هغو خلکو غوندې نه شي چې پخوا کتاب ورکول شوی وو، بيا پرې ډېره موده تېره شوه نو د هغوی زړونه کلک شول. او په هغوی کې زياتره خلک نافرمانه دي. ۱۷- پوه شئ چې الله ځمکه را

ژوندۍ کوي د هغې له مرګ وروسته، مور تاسي ته ښې بيان کړي چې تاسي پوه شئ.
۱۸- بېشکه صدقه ورکونکي سړي او صدقه ورکونکي ښځې. او هغه خلک چې الله ته يې قرض ورکړی، ښه قرض، نو د هغوی لپاره به زيات شي او د هغوی لپاره باعزته اجر دی. ۱۹- او چا چې ايمان راوړ په الله او د هغه په رسولانو، هغه خلک د خپل رب په نزد صديقان او شهيدان دي. د هغوی لپاره د هغوی اجر او رڼا ده، او چا چې انکار وکړ او زمور آيتونه يې دروغ وبلل هغوی د دوزخ خلک دي.
۲۰- پوه شئ چې د دنيا ژوند له لوبو ټوکو بغير هېڅ هم نه دی او له زينت او خپل منځي ويار او په مال او اولاد کې له يو بل د مخکې کېدو له هڅې. لکه باران چې پيداوار يې بزګرو ته ښه معلوم وي، بيا هغه (فصل) وچېږي، بيا يې هغوی زيړ (پوخ) ګوري، بيا هغه ميده ميده شي. او په آخرت کې سخت عذاب دی او د الله له طرفه بښنه او رضا هم. او د دنيا ژوند د ټګۍ له سود بغير هېڅ هم نه دی. ۲۱- منډه کړئ د خپل رب د بښنې په طرف او د داسې جنت په طرف چې پراخوالی يې د آسمان او ځمکې د پراخوالي هومره دی. دا د هغو خلکو لپاره تيار شوی چې په الله او د هغه په رسول يې ايمان راوړی، دا د الله فضل دی. هغه يې هغه چاته ورکوي چې هغه يې غواړي او الله د لوی فضل خاوند دی.
۲۲- هېڅ مصيبت په ځمکه نه راځي او نه په تاسي، مګر هغه په يوه کتاب کې ليکل شوي له هغې مخکې چې مور يې پيدا کړو. بېشکه دا الله ته آسانه ده. ۲۳- په دې خاطر چې تاسي په هغه څه خفه نه شئ چې ورک کړي مو دي. او نه په هغه څه وويارئ چې هغه تاسي ته درکړي، او الله لافي وهونکی او کبرجن نه خوښوي. ۲۴- هغو چې بخل کوي او

نورو ته هم بخل ور زده کوي. او څوک چې مخ واړوي نو الله بې نيازه دی، د ښېګڼو خاوند دی.
۲۵- موږ خپل رسولان له ښکاره سره ولېږلي او هغوی سره مو کتاب او تله (ترازو) نازل کړل، چې خلک په عدالت قايم شي. او موږ اوسپنه را ښکته کړله چې ډېر قوت په کې دی او د خلکو لپاره په کې ګټې دي او چې الله پوه شي چې څوک بې له ليدو هغه او د هغه رسولانو سره مرسته کوي، بېشکه الله د قوت خاوند دی، قوي دی.
۲۶- او موږ نوح او ابراهيم ولېږل. او د هغو په اولاد کې موږ پېغمبري او کتاب کېښودل. بيا په هغوی کې ځينې په لاره دي او په هغوی کې ډېر نافرمانه دي. ۲۷- بيا د هغوی په پلونو موږ خپل رسولان ولېږل او د هغه په پلونو مو عيسی ابن مريم ولېږه او موږ هغه ته انجيل ورکړ. او چا چې د هغه پيروي وکړه موږ د هغوی په زړونو کې شفقت او رحمت واچاوه. او رهبانيت هغوی پخپله رامنځته کړ، موږ هغه په هغوی نه و ليکلی. خو هغوی د الله د رضا لپاره هغه اختيار کړ، بيا يې هغه پوره رعايت نه کړ، نو په هغوی کې چې چا ايمان راوړ موږ هغوی ته اجر ورکړ. او په هغوی کې زياتره خلک نافرمانه دي.
۲۸- ای د ايمان خاوندانو، له الله ووېرېږئ او د هغه په رسول ايمان راوړئ. الله به تاسي ته د خپل رحمت دوه برخي درکړي. او تاسي ته به رڼا درکړي چې تاسي به ورسره ځئ. او تاسي به وبښي. او الله ښونکی، مهربان دی. ۲۹- په دې خاطر چې اهل کتاب پوه شئ چې هغوی د الله په فضل کې څه واک نه لري او دا چې فضل د الله په لاس کې دي. هغه يې چې چاته وغواړي ورکوي. او الله د لوی فضل خاوند دی.

سوره المجادله ۵۸

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.

* ۱- الله د هغې ښځې خبره واورېدله چې د خپل مېړه په هکله يې تا سره لانجه کوله او له الله يې شکايت کاوه، او الله ستاسې د دواړو خبرې اورېدې، بېشکه هغه اورېدونکی، پوهېدونکی دی.

۲- په تاسې کې که څوک خپلو مېرمنو ته (د مور غږ) ظهار وکړي نو هغوی يې نه مېندې کېږي. د هغوی مېندې هغو دي چې هغوی يې زېږولي. او دې خلکو بېشکه نامعقوله او دروغ خبره کوله. او الله بښونکی دی، د بښنې خاوند دی. ۳- او که څوک خپلو مېرمنو ته ظهار وکړي او بيا (د هغه خبرې ماتولو ته) رجوع وکړي په څه چې هغوی ويلي، نو يو غلام به آزادوي، له هغې مخکې چې يو بل لمس کړي. په دې تاسې ته نصيحت کېږي، او الله پوهېږي چې تاسې څه کوئ. ۴- بيا که څوک (غلام) ونه مومي نو هغه دې دوه مياشتې پرله پسې روژه ونيسي، له هغې مخکې چې يو بل لمس کړي. که څوک دا نه شي کولای نو شپېتو ۶۰ مسکينانو ته دې ډوډۍ ورکړي. دا په دې خاطر چې تاسې په الله او د هغه په رسول ايمان راوړئ. دا د الله حدود دي او منکرانو لپاره له دردې ډک عذاب دی.

۵- څوک چې د الله او د هغه د رسول مخالفت کوي هغوی به ذليله شي، لکه هغه خلک چې ذليله شول چې تر دوی مخکې وو او مونږ واضح آيتونه نازل کړي دي، او منکرانو ته د ذلت عذاب دی. ۶- په کومه ورځ چې الله ټول را پورته کوي او د هغوی کړي کارونه ورته وايي. الله هغه شمارلي دي. او هغو خلکو هېر کړي او هر څه د الله مخې ته دي.

۷- تاسې نه دي ليدلي چې الله پوهېږي په هغه څه چې آسمانونو کې دي او څه چې په ځمکه دي. هېڅ درې تنه داسې پټ مجلس نه شي کولای

چې څلورم په کې الله نه وي. او نه پنځه پټ مجلس کولای شي چې شپږم په کې هغه نه وي او تر دې لږ او ډېر. مګر هغه ورسره وي دوی چې هر چېرته وي، بیا هغه دوی په دې خبروي د قیامت په ورځ. بېشکه الله د هرې خبرې علم لري. ۸- ایا تا نه دي لیدلي چې هغوی له پټو خبرو منع شوي، خو بیا هم هغه کار کوي چې هغوی ترې منع شوي وو. او د ګناه او ظلم او د رسول د نافرمانۍ پټ مجلسونه کوي، او کله چې تاته راځي نو په داسې طریقه درته سلام اچوي چې الله پرې تاته سلام نه دی کړی. هغوی په خپلو زړونو کې وایي چې زموږ په دې خبرو موږ ته الله عذاب ولې نه راکوي. د هغوی لپاره دوزخ کافي دی، هغه کې به غورځېږي، نو هغه بد ځای دی.
۹- ای د ایمان خاوندانو، تاسې چې کله پټ مجلس کوئ نو د ګناه او ظلم او د رسول د نافرمانۍ پټ مجلس مه کوئ. او تاسې د نېکۍ او پرهېزګارۍ پټ مجلس وکړئ. او له الله ووېرېږئ هغه ته به تاسې ور تولېږئ. ۱۰- دا پټ مجلس د شیطان له طرفه دی چې د ایمان خاوندانو ته تکلیف ورسوي، او هغوی ته هېڅ شی هم تکلیف نه شي رسولای، مګر د الله په حکم. او د ایمان خاوندان باید په الله توکل وکړي.
۱۱- ای د ایمان خاوندانو، کله چې تاسې ته وویل شي چې په مجلسونو کې آزاد کېنئ نو آزاد کېنئ، الله به تاسې ته پراختیا درکړي. او کله چې وویل شي چې پاڅېږئ، نو پاڅېږئ. په تاسې کې چې څوک د ایمان خاوندان دي او چا ته چې علم ورکول شوی دی، الله به د هغوی درجې لوړې کړي. او تاسې چې څه کوئ، الله په هغه خبر دی.
۱۲- ای د ایمان خاوندانو، تاسې چې کله له رسول سره د راز خبره کوئ نو د راز له خبرې مخکې لږه صدقه ورکړئ. دا تاسې لپاره غوره ده او ډېره پاکه ده. بیا که تاسې سره څه نه وي نو الله ښښونکی، مهربان دی.

۱۳- ایا تاسي په دي خبره ووپرېدئ چې د راز له خبرې مخکې صدقه ورکړئ. نو که داسې نه کوئ، او الله تاسې وبښلئ، نو تاسې لمونځ قایم کړئ او زکات ورکړئ او د الله او د هغه د رسول اطاعت وکړئ. او تاسي چې څه کوئ، الله پرې خبر دی. ۱۴- ایا تا هغه ونه لیدل چې له داسې خلکو سره ملګرتیا کوي چې په هغوی د الله غضب شوی دی. هغوی نه ستاسي له ډلې دي او نه د هغوی، او هغوی په دروغ خبره قسمونه خوري سره د دې چې پوهیږي. ۱۵- الله د هغو خلکو لپاره سخت عذاب تیار کړی دی، بېشکه بد کارونه دي چې هغوی یې کوي. ۱۶- او هغوی له خپلو قسمونو ډالونه (سپرونه) جوړ کړي، بیا هغوی د الله له لارې منع کول کوي، نو هغوی لپاره د ذلت عذاب دی.
۱۷- د هغوی مال او اولاد به هغوی د الله نه لږ هم ونه وساتي. دا خلک دوزخیان دي، په هغه کې به اوسېږي. ۱۸- په کومه ورځ چې الله دوی ټول را پورته کړي نو دوی به الله ته هم داسې قسمونه کوي لکه تاته چې قسمونه کوي. دوی داسې ګڼي چې په کوم څه (دلیل) دی، واورئ، چې دا خلک دروغجن دي. ۱۹- شیطان په دوی غلبه کړې ده، هغه له دوی د الله یاد هېر کړی دی. دا خلک د شیطان ډله ده. واورئ د شیطان ډله به حتماً هلاکېږي. ۲۰- څوک چې د الله او د هغه د رسول مخالفت کوي، هغوی تر ټولو ډېر ذلیله خلک دي. ۲۱- الله لیکلي دي چې زه او زما رسول به برلاسي یو. بېشکه الله د قوت خاوند، قوي دی.
۲۲- ته به داسې قوم ونه مومي چې په الله او د آخرت په ورځ ایمان ولري او بیا له داسې خلکو سره ملګرتیا وکړي چې د الله او د هغه د رسول مخالف وي. سره د دې چې هغه د دوی پلرونه یا د دوی زامن یا د دوی د کورنۍ غړي هم وي. دا هغه خلک دي چې الله یې په زړونو کې ایمان لیکلی دی. او په خپل فیض یې قوت ورکړی دی. او داسې

باغونو ته به يې ننباسي چې ور لاندې به نهرونه بهېږي، دوی به په کې تل اوسېږي. الله له دوی راضي شو او دوی له الله راضي شول. همدا خلک د الله ډله ده، او د الله ډله کامیابېدونکي ده.

سوره الحشر ۵۹

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- د الله پاکي بیانوي ټول شیان چې په آسمانونو کې دي او په ځمکه دي، او هغه قوي دی، د حکمت خاوند دی. ۲- هغه دی چې اهل کتاب منکران یې د هغوی له کورونو ټول په لومړي ځل وویستل. تاسي فکر نه کاوه چې هغوی به ووځي او هغوی داسي ګڼل چې د هغوی کلاکاني به یې ګني له الله نه وساتي، بیا الله هغوی ته له هغه ځایه ور ورسېده چې د هغوی خیال کې هم نه راته. او د هغوی په زړونو کې یې رعب واچاوه، هغوی خپل کورونه په خپلو لاسونو ورانول او د مسلمانانو په لاسونو هم. نو ای سترګورو، عبرت واخلئ.
۳- او که الله هغوی ته جلاوطني نه وای لیکلی نو په دنیا کې به یې عذاب ورکړی وای او په آخرت کې د هغوی لپاره د اور عذاب دی. ۴- دا ځکه چې هغوی د الله او د هغه د رسول مخالفت وکړ. او څوک چې د الله مخالفت کوي نو الله د سخت عذاب لرونکی دی. ۵- د کجورو کومې وني چې تاسي ووهلې یا مو هغه په خپلو ریښو ولاړې پرېښودې دا د الله په حکم وو، او په دې خاطر چې هغه نافرمانه رسوا کړي.
۶- او الله چې له هغوی کوم ځیزونه د خپل رسول طرف ته را وګرځول، تاسي په هغه نه آسونه وځغلول او نه اوښان، خو الله چې خپلو رسولانو ته څنګه وغواړي هغسي تسلط ورکوي. او الله په هر څه قادر دی. ۷- څه چې الله خپل رسول ته له کلیوالو را وګرځوي هغه د الله لپاره دي او

د رسول لپاره دي او خپلوانو او يتيمانو او مسکينانو او مسافرو لپاره دي چې هغه (مال) ستاسې د شتمنو ترمنځ ونه ګرځېږي. او رسول چې تاسې ته څه درکوي هغه واخلئ او هغه مو چې له څه منع کوئ له هغه منع شئ او له الله ووېرېږئ، الله سخت جزا ورکونکی دی. ۸- د هغو بېوزله مهاجرو لپاره چې له خپلو کورونو او مالونو را ویستل شوي دي. هغوی د الله فضل او رضا غواړي. او هغوی له الله او د هغه له رسول سره مرسته کوي. همدا خلک ریښتيني دي.
۹- او څوک چې له مخکې په مدينه کې مېشت شوي او ايمانونه يې قوي کړي، څوک چې هجرت کوي او دوی ته راځي هغوی ورسره مينه کوي او هغوی په هغو څيزونو زړه نه تنګوي چې مهاجرينو ته ورکول کېږي. او دوی هغوی تر ځانه مخکې ګڼي، که څه هم په دوی لوږه وي. او چا چې خپل نفس له حرصه (لالچ) وساته، هغه خلک کامياېدونکي دي.
۱۰- او څوک چې له دوی وروسته راغلل هغوی وايي چې ای زمونږ ربه، مونږ وبښه او زمونږ هغه ورونه هم چې تر مونږه مخکې يې ايمان راوړی دی. او زمونږ په زړونو کې د ايمان خاوندانو ته کينه مه اچوه، ای زمونږ ربه، ته ډېر شفيق او ډېر مهربان يې.
۱۱- ايا تا هغه خلک نه دي ليدلي چې په نفاق اخته دي. هغوی په اهل کتابو کې خپلو هغو ورونو ته چې کفر يې کړی وايي، که تاسې وويستل شوئ نو مونږ هم له تاسې سره وځو. او ستاسې په مسئله کې مونږ د چا خبره نه منو. او که له تاسې سره جنګ وشو مونږ به درسره مرسته وکړو. او الله ګواهي ورکوي چې هغوی دروغجن دي. ۱۲- که هغوی وويستل شول نو دوی ورسره نه وځي. او که له هغوی سره جنګ وشو دوی ورسره مرسته نه کوي. او که هغوی سره مرسته وکړي نو په شا به تختي او بيا به هېڅ مرسته نه مومي.

۱۳- بېشکه ستاسي وېره د هغوی په زړونو کي تر الله ډېره ده، دا ځکه چې هغه خلک پوهه نه لري. ۱۴- دا خلک به ټول په ګډه تاسي سره هېڅکله ونه جنګېږي، مګر په خوندي کلیو او د دیوالونو تر شا. د هغوی جنګ په خپلو کي سخت دی. تاسي هغوی متحد ګڼئ او د هغوی زړونه جدا کېږي، دا ځکه چې هغوی عقل نه لري.
۱۵- دا خلک د هغوی غوندي دي چې له دوی لږ مخکې يې د خپلو کړو (اعمالو) خوند لیدلی، او د هغوی لپاره له دردې ډک عذاب دی. ۱۶- لکه شیطان چې انسان ته وایي چې منکر شه، بیا چې هغه منکر شي نو هغه ورته وایي چې زه له تا بري یم. زه له الله وېرېږم چې د ټول جهان رب دی. ۱۷- بیا د دواړو انجام دا شو چې دواړه دوزخ ته لاړل هلته به تل اوسېږي، او د ظالمانو جزا همدا ده.
۱۸- ای د ایمان خاوندانو له الله ووېرېږئ، او هر کس وګورئ چې هغه د سبا لپاره څه لېږلي دي. او له الله ووېرېږئ، بېشکه الله خبر دی په هغه چې تاسي يې کوئ. ۱۹- او تاسي د هغو خلکو غوندي مه کېږئ چې الله يې هېر کړ نو الله هغوی پخپله د هغوی له خپلو ځانونو غافل کړل، همدا خلک نافرمانه دي. ۲۰- دوزخیان او جنتیان نه شي برابرېدی. جنتیان په اصل کي کامیاب دي.
۲۱- که موږ دا قرآن په غره نازل کړی وای نو تا به لیدلي وای هغه به د الله له وېرې ناست او چاؤدلی وای، او دا مثالونه موږ خلکو ته بیانوؤ چې هغوی فکر وکړي. ۲۲- هغه الله دی چې له هغه بغیر بل معبود نشته، په پټو او ښکاره خبر، ډېر مهربان دی، ډېر د رحم خاوند دی. ۲۳- هغه الله دی چې له هغه بغیر بل معبود نشته، له عیبونو پاک پاچا، سراسر سلامتي، امن ورکونکی، ساتونکی، برلاسی، زورور، د عظمت خاوند، الله له هغه شرک پاک دی چې خلک يې (ورسره) کوي. ۲۴- هغه الله

دی پیدا کونکی، رامنځته کونکی، صورت ورکونکی، د هغه لپاره دي ټول ښه نومونه. هر څه چې په آسمانونو او ځمکه دي د هغه تسبیح کوي او هغه قوي دی، د حکمت خاوند دی.

سوره الممتحنه ۶۰

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.

۱- ای د ایمان خاوندانو، تاسي زما دښمنان او خپل دښمنان مه ملګري کوئ، تاسي هغوی سره د ملګرتیا اظهار کوئ، خو هغوی له هغه حق انکار کړی چې تاسي ته راغلی، هغوی رسول او تاسي په دي خاطر جلاوطنه کوي چې تاسي په خپل رب، الله ایمان راوړی دی. که تاسي زما په لار کي جهاد او زما رضا لټولو پسي راوتي یئ. تاسي په پټه هغوی ته د ملګرتیا پیغام لیږئ. او زه پوهیږم چې تاسي څه پټوئ او څه ښکاره کوئ. او په تاسي کي چې څوک داسي وکړي هغه له سمي لاري بېلاري شو. ۲- که هغوی په تاسي برلاسي شي نو ستاسي دښمنان به شي. او هغوی به خپل لاس او ژبه تاسي ته تاوان در رسوي. او غواړي به چې تاسي هم هغوی غوندي منکران شئ. ۳- ستاسي خپلوان او ستاسي اولاد به د قیامت په ورځ ستاسي په کار نه شي، هغه به ستاسي ترمنځ فیصله کوي، او الله ګوري تاسي چې څه کوئ.

۴- تاسي لپاره په ابراهیم او د هغه په ملګرو کي ښه نمونه ده، کله چې هغوی خپل قوم ته وویل چې مونږ له تاسي جدا یو او له هغو شیانو چې تاسي یې له الله بغیر عبادت کوئ، مونږ له تاسي منکر یو او زمونږ او تاسي ترمنځ به د تل لپاره دښمني او بېزاري وي، تر دې چې تاسي په یوه الله ایمان راوړئ. مګر خپل پلار ته د ابراهیم دا خبره چې زه به تا لپاره ښښنه وغواړم، او زه تا لپاره د الله په وړاندې د څه خبري اختیار نه

لرم. ای زمور ربه، مور په تا توکل وکړ او مور تاته رجوع وکړه او تاته ستنېدل دي. ۵- ای زمور ربه، مور منکرانو ته مه فتنه کوه، او ای زمور ربه مور وبښه، بېشکه ته قوي يې، د حکمت خاوند يې. ۶- بېشکه تاسي لپاره په دي کې ښه نمونه ده، د هغه چا لپاره چې د الله او د آخرت د ورځې تمه لري. او څوک چې مخ واړوي نو الله بې نيازه دی، د تعريفونو لايق دی. ۷- هيله ده چې الله ستاسي او هغو خلکو ترمنځ ملګرتيا پيدا کړي چې تاسي ورسره دښمني کړې. او الله هر څه کولای شي، او الله بښونکی، مهربان دی.
۸- الله تاسي له هغو خلکو نه منع کوي چې د دين په معامله کې يې له تاسي سره جنګ نه دی کړی. او تاسي يې له خپلو کورونو ونه ويستلئ چې له هغوی سره نېکي وکړئ او هغوی سره عدل وکړئ. بېشکه الله عدل کونکي خوښوي. ۹- الله تاسي له هغو خلکو منع کوي چې د دين په مسئله کې تاسي سره جنګېږي او تاسي يې له خپلو کورونو را وويستئ. او ستاسي په ويستلو کې يې مرسته وکړله چې تاسي له هغوی سره ملګرتيا وکړئ، نو څوک چې له هغوی سره ملګرتيا وکړي هغوی ظالمان دی.
۱۰- ای د ايمان خاوندانو، کله چې مسلماني ښځې هجرت وکړي او تاسي ته درشي نو تاسي يې وڅېړئ، الله د هغوی په ايمان ښه خبر دی. نو که تاسي پوه شئ چې هغه مومني دي نو هغوی منکرانو ته مه ستنوئ. نه هغه ښځې هغوی ته حلالې دي او نه هغوی دې ښځو ته حلال دي. او منکرو مېړونو چې څه مصرف کړی هغه ورکړئ. او په تاسي څه ګناه نشته که تاسي هغوی سره نکاح وکړئ چې کله يې مهر ورکړئ. او تاسي منکري ښځې په خپلو نکاح‌ګانو کې مه ساتئ. او تاسي چې څه مصرف کړی هغه وغواړئ. او څه چې منکرانو مصرف کړی هغوی

دي له تاسي وغواړي. دا د الله حکم دی، هغه ستاسي ترمنځ فیصله کوي او الله پوهېدونکی او د حکمت خاوند دی. ۱۱- او که ستاسي د مېرمنو په مهر کې د منکرانو له اړخه څه پاتې شي، بیا ستاسي نوبت راشي نو د چا مېرمني چې تللي، هغوی چې څه مصرف کړی ببرته یې ورکړئ. او له الله ووېرېږئ چې تاسي پرې ایمان راوړی دی.
۱۲- ای نبي، کله چې تاته مومني بېځي په دې خبرې بیعت کولو لپاره راشي چې هغوی به الله سره څه نه شریکوي. او غلا به نه کوي. او بدکاري به نه کوي. او خپل اولاد به نه وژني. او د خپلو لاسونو او پښو مخې ته به کوم له ځانه جوړ کړی تهمت نه راوړي. او په کوم معروف کې به ستا نافرماني نه کوي نو ته له هغوی سره بیعت وکړه او هغوی ته له الله د بخښش دعا وکړه، بېشکه الله بښونکی، مهربان دی.
۱۳- ای د ایمان خاوندانو، هغه خلک مه ملګري کوئ چې د الله غضب پرې شوی دی، هغوی له آخرته ناهیلي شوي، داسي لکه څنګه چې په قبرونو کې پراته منکران ناهیلي دي.

سوره الصّف ۶۱

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- د الله تبسیح کوي هر څه چې په آسمانونو کې او په ځمکه دي. او هغه غالب دی، حکیم دی. ۲- ای د ایمان خاوندانو، تاسي داسي خبره ولي کوئ چې (عملي) کوئ یي نه. ۳- د الله په نزد دا د خفګان وړ ده چې تاسي یوه خبره کوئ او (عملي) کوئ یي نه. ۴- الله خو هغه خلک خوښوي چې د هغه په لاره کې داسي په صفونو کې ولاړ جنګېږي لکه په قلعي (فلز) کلک شوی دیوال.

۵- او کله چې موسی خپل قوم ته وویل چې ای زما قومه، تاسې ما ولې ځوروئ، سره د دې چې تاسې ته معلومه ده چې زه تاسې ته د الله را لیږل شوی رسول یم. بیا چې هغوی مخ واړوه نو الله د هغوی زړونه واړول. او الله نافرمانه خلکو ته هدایت نه کوي.
۶- او کله چې عیسی ابن مریم وویل چې ای بني اسرائیلو، زه تاسې لپاره د الله را لیږلی شوی رسول یم، تصدیق کوم د هغه تورات چې تر ما مخکې موجود دی، او زېرى ورکوم د یوه داسې رسول چې له ما وروسته به راځي، د هغه نوم به احمد وي. بیا چې ده هغوی ته ښکاره ښني راوړلې نو هغوی وویل چې دا خو ښکاره جادو دی. ۷- او تر هغه لوی ظالم به څوک وي چې په الله دروغ وتپي سره د دې چې هغه اسلام ته را بلل کیږي، او الله ظالمانو ته هدایت نه کوي. ۸- هغوی غواړي چې د الله رڼا په خپله خوله مړه کړي، سره د دې چې الله به خپله رڼا پوره کوي، که دا منکرانو ته هر څومره سخته وي. ۹- هغه دی چې خپل رسول یې له هدایت سره او له رښتیني دین سره را ولیږه، په دې خاطر چې هغه دا (دین) په ټولو دینونو غالب کړي که څه هم په مشکرانو دا ډېره سخته وي.
۱۰- ای د ایمان خاوندانو، ایا تاسې ته داسې یو تجارت در وښییم چې له دردناک عذابه (مو) وساتي. ۱۱- تاسې په الله او د هغه په رسول ایمان راوړئ او د الله په لار کې په خپلو مال او ځان جهاد وکړئ، داسې تاسې لپاره غوره ده که تاسې پوه شئ. ۱۲- الله به ستاسې ګناه وبښي او تاسې به داسې باغونو ته ننباسي چې ور لاندې به نهرونه بهیږي. او ښاپسته ودانیو ته چې په تلپاتي باغونو کې به وي، دا لویه کامیابي ده. ۱۳- او یو بل شی هم چې تاسې یې هیله لرئ، د الله مرسته او زر فتح، او مومنانو ته زېرى ورکړه.

۱۴- ای د ایمان خاوندانو، تاسي الله سره مرسته وکړئ. لکه څنګه چې عیسی ابن مریم خپلو حواریونو ته وویل، څوک به د الله لپاره زما مرستندوی شي. حواریونو وویل چې موږ د الله مرستندوی یوو، نو په بني اسرائیلو کې ځینو خلکو ایمان راوړ او ځینو انکار وکړ. بیا موږ د ایمان خاوندانو سره د دښمنانو په مقابل کې مرسته وکړه، نو هغوی برلاسي شول.

سوره الجمعه ۶۲

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- د الله تسبیح کوي هغه څه چې په آسمانونو کې دي او څه چې په ځمکه دي، څوک چې پاچا دی، پاک دی، قوي دی، د حکمت خاوند دی. ۲- هغه دی چې امیانو ته یې یو رسول د هغوی له منځه را پورته کړ، چې هغوی ته آیتونه لولي او هغوی پاکوي او هغوی ته کتاب او حکمت ور ښیي، او هغوی له دې مخکې ښکاره ګمراهان وو. ۳- او په هغو کې نورو ته هم چې لا تر اوسه دوی سره شامل شوي نه دي. او هغه قوي دی، د حکمت خاوند دی. ۴- دا د الله فضل دی. هغه چې چاته وغواړي ورکوي یې. او الله د لوی فضل خاوند دی.
۵- څوک چې د تورات پورته کونکي وټاکل شول او هغوی پورته نه کړ، مثال یې د هغه خره دی چې کتابونه پرې بار وي. څومره بد مثال دی د هغو خلکو لپاره چې د الله آیتونه یې دروغ بللي او ظالمانو ته هدایت نه کیږي. ۶- ووایه چې ای یهودو، که تاسي دا ګڼئ چې تاسي د نورو په پرتله الله ته ډېر ګران یئ نو تاسي مرګ وغواړئ، که رښتیني یئ. ۷- او هغوی به هېڅکله دا ونه غواړي، د هغو کارونو له وجې چې د دوی لاسونو مخکې لیږلي دي. او الله ظالمان ښه پېژني. ۸- ووایه له کوم

مرګه چې تاسې تښتئ هغه به تاسې ته راځي، بيا به په پټو او بښکاره پوهېدونکي ته وړل کېږئ، بيا به هغه تاسې ته وايي چې تاسې څه کول. ۹- ای د ایمان خاوندانو، کله چې د جمعې د لمانځه بلنه راشي نو د الله د یاد طرف ته ورشئ او اخیستل خرڅول پرېږدئ، دا تاسې ته غوره ده که پوه شئ. ۱۰- بيا چې کله لمونځ پوره شي نو په ځمکه خواره شئ او د الله فضل ولټوئ، او الله ډېر یادوئ چې کامیابي وموميئ. ۱۱- او کله چې هغوی کوم تجارت یا لوبه تماشه ګوري نو هغې ته په منډو کېږي. او تا ولاړ پرېږدي، ووایه څه چې له الله سره دي هغه له لوبو او تماشو غوره دي، او الله بښه رزق ورکونکی دی.

سوره المنافقون ۶۳

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- کله چې منافقین تاته راځي نو وايي مور ګواهي ورکوؤ چې ته بېشکه د الله رسول يې، او الله پوهېږي بېشکه ته د هغه رسول يې، او الله ګواهي ورکوي چې دا منافقین دروغجن دي. ۲- هغوی خپل قسمونه ډالونه (سپرونه) کړي دي، بيا هغوی د الله له لارې منع کول کوي، بېشکه ډېر بد (کار) دی چې هغوی يې کوي. ۳- دا په دې خاطر چې هغوی ایمان راوړ بيا يې کفر وکړ، نو د هغوی په زړونو مهر ولګېده، نو هغوی نه پوهېږي.
۴- او کله چې ته هغوی وګورې نو د هغوی بدنونه درته بښه بښکارېږي، او که هغه خبرې کوي نو ته د هغوی خبرې اوري، (خو هغوی داسې دي) لکه لرګي چې ودرول شوي وي. هغوی هر لوړ غږ د ځان خلاف ګڼي. همدا خلک دښمنان دي، نو له هغوی ځان ساته. الله دي هغوی هلاک کړي، هغوی چېرته روان دی. ۵- او کله چې هغوی ته وویل شي چې

راشئ د الله رسول درته استغفار وکړي نو هغوی سر تاووي. او ته به هغوی ګوري چې په ډېر کبر به بې رُخي کوي. ۶- هغوی ته یو شان ده که ته ورته د مغفرت دعا وکړې که نه. الله به هېڅکله هغوی ونه بښي. الله نافرمانه خلکو ته هدایت نه کوي.
۷- دا هغه (خلک) دي چې وایي څوک چې د الله له رسول سره دي په هغوی مصرف مه کوئ تر دي چې هغوی خپاره شي. او د آسمانونو او ځمکې خزانې د الله دي، خو منافقین نه پوهېږي. ۸- هغوی وایي چې مورږ مدینې ته ستانه شو نو عزت والا به له هغه ځایه د ذلت والا وباسي. سره د دي چې عزت الله لپاره، د هغه د رسول لپاره او مومنانو لپاره دی، خو منافقین نه پوهېږي.
۹- ای د ایمان خاوندانو، ستاسي مال او ستاسي اولاد (ګوری) تاسي د الله له یادولو غافله نه کړي، او څوک چې داسې وکړي هغوی تاوان کونکي خلک دي. ۱۰- او مورږ چې تاسي ته څه درکړي په هغه کې مصرف کوئ تر هغې مخکې چې چاته مرګ راشي، بیا به ووایي چې ای زما ربه، تا ماته لږ نور مهلت ولې را نه کړ چې ما صدقه کړي وای او په نېکو خلکو کې شامل شوی وای. ۱۱- او الله هېڅکله هېڅ ژوندي ته مهلت نه ورکوي کله یې چې (تاکلی) وخت راشي، او الله پوهېږي چې تاسي څه کوئ.

سوره التغابن ۶۴

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- د الله تسبیح کوي هر څه چې په آسمانونو کې دي او هر څه چې په ځمکه دي. د هغه پاچاهي ده او هغه لره تعریف دی او هغه په هر څه قادر دی. ۲- هغه دی چې تاسي یې پیدا کړئ، بیا په تاسي کې څوک

منکران دي او ځوک مومنان، او الله ګوري څه چې تاسي کوئ. ۳- هغه آسمانونه او ځمکه په سم ډول پیدا کړل او هغه ستاسي صورت ساز کړ نو ډېر ښایسته صورت یې ساز کړ، او هغه ته دي ستنېدل. ۴- هغه خبر دی څه چې په آسمانونو کې دي او څه چې په ځمکه دي. او هغه پوهیږي څه چې تاسي پټوئ او څه چې تاسي واضح کوئ. او الله د زړه په خبرو هم خبر دی.
۵- ایا تاسي ته د هغو خلکو خبر نه دی در رسېدلی چې مخکې یې انکار وکړ، بیا یې د خپلو کړو (کارونو) اوبال ولیده او هغوی لپاره له دردہ ډک عذاب دی. ۶- دا ځکه چې هغوی ته د هغوی رسولان ښکاره دلیلونو سره راغلل، نو هغوی وویل چې (اوس به) انسان موږ ته لارښوؤنه کوي. هغوی انکار وکړ او مخ یې واړوه، او الله له هغوی بېپروا شو، او الله بې نیازه دی، د تعریف لایق دی.
۷- انکار کونکو دعوه کړې چې هغوی به هېڅکله بېرته را پورته نه کړی شي، ووایه چې هو، زما په رب قسم، تاسي به حتماً را پورته کېږئ، بیا به تاسي ته وویل شي چې تاسي څه کول، او دا الله ته آسان دي. ۸- نو په الله ایمان راوړئ او د هغه په رسول او په هغې رڼا چې موږ نازله کړې ده. او الله پوهیږي چې تاسي څه کوئ. ۹- په کومه ورځ به چې هغه تاسي ټول د را ټولېدو په ورځ را ټول کړي، هغه به د کامیابۍ او ناکامۍ ورځ وي. او چا چې په الله ایمان راوړی وي او نیک عمل یې کړی وي، الله به تري ګناه لرې کړي او هغوی به داسي باغونو ته ننباسي چې ور لاندې به نهرونه بهیږي، او هغوی به په کې تل اوسیږي. همدا د الله لویه کامیابي ده. ۱۰- او چا چې انکار وکړ او زموږ آیتونه یې دروغ وبلل هغوی د اور خلک دي، په هغه کې به تل اوسیږي، او هغه بد ځای دی.

۱۱- هر مصیبت چې راځي د الله په اذن راځي. او څوک چې په الله ایمان لري الله د هغه زړه ته لار ښیي، او الله په هر څه پوهیدونکی دی. ۱۲- او تاسي د الله اطاعت وکړئ او د رسول اطاعت وکړئ بیا که تاسي مخ واړوئ نو زمونږ په رسول یوازې ښکاره رسَول دي. ۱۳- الله، له هغه بغیر بل اله (معبود) نشته، او د ایمان خاوند باید په الله توکل وکړي.
۱۴- ای د ایمان خاوندانو، ستاسي ځینې ښځې او ځینې بچي ستاسي دښمنان دي، نو تاسي پام کوئ، او که تاسي ښښنه وکړئ او ګذشت وکړئ او ویې ښښئ نو الله ښښونکی، مهربان دی. ۱۵- ستاسي مال او ستاسي اولاد د امتحان شی دی، او له الله سره ډېر لوی اجر دی. ۱۶- نو تاسي له الله ووېرېږئ تر کومه چې کېږي. او واورئ او ومنئ او مصرف کړئ، دا تاسي ته غوره ده، او کوم انسان چې د زړه له تنګېدو خوندي وو، نو همداسي دي کامیابېدونکي. ۱۷- که تاسي الله ته ښه قرض ورکړئ نو هغه به یې تاسي ته لس چنده زیات کړي او تاسي به وښني، او الله قدران دی، زغم لرونکی دی. ۱۸- په غایب او حاضر پوه دی، قوي دی، حکیم دی.

سوره الطلاق ۶۵

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- ای پیغمبره، کله چې تاسي ښځو ته طلاق ورکوئ نو د هغوی په عدت طلاق ورکړئ او عدت وشمارئ، او الله ووېرېږئ چې ستاسي رب دی. هغه ښځي د هغوی له کورونو مه را وباسئ او مه دې هغوی پخپله وځي، مګر دا چې کومه ښکاره بې حیایي وکړي، او دا د الله حدود دي، او څوک چې د الله له حدودو واوړي نو هغه په ځان ظلم کړی، تاسي نه

پوهېږئ کېدای شي الله له دې طلاق وروسته کوم نوی صورت پیدا کړي.
۲- بیا چې کله خپله مدت ته ورسېږي نو هغوی یا له معروف سره سمې وساتئ یا یې له معروف سره سمې پرېږدئ او له خپلو نه دوه معتبر کسان ګواهان کړئ او د الله لپاره سمه ګواهي ورکړئ. دا نصیحت هغه چاته کېږي چې په الله او د آخرت په ورځ ایمان لري. او څوک چې له الله ووېرېږي، الله به هغه ته لاره پیدا کړي. ۳- او هغه ته به له هغه ځایه رزق ورکړي چې ګمان به یې هم نه وي، او څوک چې په الله توکل وکړي نو د هغه لپاره الله کافي دی، بېشکه الله ستاسي کار پوره کوي. الله د هر څه لپاره یوه اندازه ټاکلې ده.
۴- او ستاسي په ښځو کې چې څوک له حیض نه ناهیلي شوي دي، که تاسي شکمن یئ نو د هغوی د عدت وخت دري میاشتې دی. او همداسي د هغوی عدت هم چې حیض یې نه راځي، او د امیدوارو ښځو عدت د هغوی د حمل پیدا کېدل دي، او څوک چې له الله ووېرېږي، الله به د هغه کار آسانه کړي. ۵- دا د الله حکم دی چې هغه تاسي ته نازل کړی دی. او څوک چې له الله ووېرېږي، الله به تري ګناه لرې کړي او لوی اجر به ورکړي.
۶- تاسي هغو ښځو ته د خپل وس سره سم ځای ورکړئ په کوم کور چې تاسي اوسېږئ او د هغوی د تنګولو لپاره ورته تکلیف مه رسوئ، او که هغوی امیدوراي وي نو مصرف پرې وکړئ تر دي چې د هغوی وضع حمل وشي. بیا که هغوی ستاسي لپاره (ستاسي بچي) ته شیدې ورکوي نو اجوره یې ورکړئ. او تاسي په خپلو کې یو بل ته نېکي ور زده کړئ. او که تاسي خپلو کې ضد وکړئ نو کومه بله ښځه به شیدې ورکړي. ۷- په کار ده چې د وس خاوند له خپل وس سره سم مصرف وکړي او د چا چې عاید لږ وي هغه ته چې الله څه ورکړي له هغه باید مصرف وکړي.

الله په چا پېټی نه اچوي مګر ځومره يې چې ورکړي دي، الله به له سختی وروسته زر آساني پيدا کړي.
۸- او ډېر داسي قومونه دي چې د خپل رب له حکم او د هغه له رسولانو يې سرغړونه کړې ده، نو مونږ هغوی سره سخت حساب وکړ او مونږ هغوی ته وېرونکي جزا ورکړه. ۹- نو هغوی د خپل کړو (کارونو) اوبال ولېد او د هغوی انجام تاواني شو.
۱۰- الله هغوی ته يو سخت عذاب تيار کړی دی. نو له الله ووېرېږئ، ای د عقل خاوندانو چې ايمان مو راوړی دی. الله تاسي ته يو نصيحت نازل کړی دی. ۱۱- يو رسول چې تاسي ته د الله واضح آيتونه در اوروي، په دې خاطر چې هغه خلک له تيارو رڼا ته را وباسي چې ايمان يې راوړی او نېک عمل يې کړی دی. او چا چې په الله ايمان راوړ او نېک عمل يې وکړ، هغه به يې داسي باغونو ته ننباسي چې ور لاندې به نهرونه بهېږي هغوی به په کې تل اوسېږي، الله هغوی ته ډېره ښه روزي ورکړه.
۱۲- الله دی چې اووه[۷] آسمانونه يې جوړ کړل او هماغسې ځمکه هم. له هغه (ځايه) د هغه (الله) حکم راځي چې تاسي پوه شئ چې الله په هر څه قادر دی. او الله په خپل علم د هر څه احاطه کړې ده.

سوره التحريم ۶۶

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- ای نبي، ته ولې هغه څه حراموې چې الله تا لپاره حلال کړي دي، د خپلو مېرمنو د راضي کولو لپاره، او الله ښښونکی، مهربان دی. ۲- الله تاسي لپاره ستاسي د قَسمونو خلاصول مقرر کړی دی، او الله ستاسي کارساز دی، او هغه پوهېدونکی، د حکمت خاوند دی.

۳- او کله چې نبي خپلې یوې مېرمنې ته یوه خبره پټه وکړله، نو کله چې هغې (مېرمنې) بل چاته وویل او الله پرې نبي خبر کړ، نو نبي لږه خبره وکړله او لږه یې پرېښودله، بیا چې کله نبي هغې ته دا خبره وکړله، هغې وویل چې تاته چا د دې خبر درکړ. نبي ورته وویل چې ماته پوهېدونکي، باخبره وویل. ۴- که تاسې دواړه (مېرمنې) الله ته رجوع وکړئ نو ستاسې زړونه مایل شوي دي، او که تاسې دواړه د نبي په مقابل کې کوم کار وکړئ نو الله د هغه ملګری دی او جبریل صالح او اهل ایمان او په هغه سربېره ملایکې د هغه مرستندوی دي. ۵- که نبي تاسې ټولو ته طلاق درکړي نو د هغه رب به (ورته) ستاسې په بدل کې له تاسې ښې مېرمنې ورکړي، مسلمانې، ایمانداري، فرمانبرداري، توبه کونکې، عبادت کونکې، روژه‌داري، کونډې او پېغلې.
۶- ای د ایمان خاوندانو، خپل ځانونه او خپلې کورنۍ له هغه اوره وساتئ چې خاشاک به یې انسانان او کانې وي، په هغه تریخ خویه او قوي ملایکې مقرري دي، الله چې ورته هر حکم وکړي هغوی په کې نافرماني نه کوي، او هغه څه کوي چې حکم یې ورته کېږي. ۷- ای هغو خلکو چې انکار مو کړی، نن عذر مه وړاندې کوئ، هغه په بدل کې ترلاسه کوئ څه مو چې کول.
۸- ای د ایمان خاوندانو، د الله په وړاندې رښتیني توبه وکړئ. هیله ده چې ستاسې رب ستاسې ګناه وبښي او تاسې داسې باغونو ته ننباسي چې ور لاندې به نهرونه بهېږي، په کومه ورځ به چې الله نبي او د هغه ملګري د ایمان خاوندان نه رسوا کوي. د هغوی رڼا به له هغوی مخکې او ښي اړخ ته روانه وي، هغوی به وایي چې ای زمونږ ربه، مونږ لپاره زمونږ رڼا مکمله کړه او مونږ ته مغفرت وکړه، بېشکه ته په هر څه قادر یې.

۹- ای نبي، له منکرانو او منافقینو سره جهاد وکړه او په هغوی سختي وکړه او د هغوی ځای دوزخ دی او هغه ډېر بد ځای دی. ۱۰- الله منکرانو ته مثال بیانوي د نوح د مېرمني او د لوط د مېرمني، دواړه زمونږ په بندەګانو کي د دوؤ نېکو بندەګانو په نکاح کي وي، بیا ورسره هغوی (مېرمنو) خیانت وکړ نو دواړه (پیغمبران) د الله به مقابل کي د هغوی هېڅ په کار نه شول، او هغه دواړو (مېرمنو) ته وویل چي اور ته ننوځئ، له ننوتونکو سره.
۱۱- الله د ایمان خاوندانو ته مثال بیانوي د فرعون د مېرمني، کله چي هغي وویل ای زما ربه، ماته ځان سره په جنت کي یو کور ساز کړه او ما له فرعون او د هغه له عمله وساته او ما له ظالم قوم وساته. ۱۲- او د عمران د لور مریم، چي د خپلي پاکې ساتنه یي وکړله، بیا مونږ په هغي کي خپله ساه پوو کړه او هغي د خپل رب د کلمو او د هغه د کتابونو تصدیق وکړ. او هغه په فرمانبردارو کي وو.

سوره الملک ۶۷

شروع کوم د الله په نوم چي ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
* ۱- ډېره بابرکته دی هغه چي په لاس کي یي پاچاهي ده او په هر څه قادر دی. ۲- هغه چي مرګ او ژوند یي په دې خاطر پیدا کړل چي تاسي امتحان کړي (وګوري) چي څوک ښه کار کوي. او هغه قوي دی، بښونکی دی. ۳- هغه چي اووه[۷] آسمانونه یي پیدا کړل درجه په درجه. ته به د رحمان (ذات) په پیدایښت کي څه خلل ونه ویني، نو نظر واچوه

وګوره، ایا چېرته کوم خلل ویني. ۴- څو څو ځله وګوره، ناکام نظر به دې ستړی شي او بېرته به در وګرځي.
۵- او موږ نړۍ آسمان په څراغونو سینګار کړ. او موږ هغه د شیطانانو د ویشتلو وسیله کړل. او موږ د هغوی لپاره د دوزخ عذاب تیار کړی دی. ۶- او کومو خلکو چې له خپل رب انکار کړی، د هغوی لپاره د دوزخ عذاب دی. او هغه بد ځای دی. ۷- کله چې په هغه کې واچول شي، هغوی به یې غږمېدل واوري. ۸- او هغه به جوشېږي، داسې به ښکاري لکه له غوسې چې چوي. په هغه کې چې کومه ډله وغورځول شي، ساتونکی به یې تري پوښتي، ایا تاسې ته کوم وېرونکی نه وو درغلی. ۹- هغوی به وایي هو، موږ ته وېرونکی راغلی وو. بیا موږ هغه دروغجن وبالله او موږ وویل چې الله څه نه دي نازل کړي، تاسې په لویې ګمراهۍ کې پرېوتي یئ. ۱۰- او هغوی به ووایي چې که موږ اورېدلي وای یا پوهېدای نو موږ به دوزخیانو کې نه وای. ۱۱- هغوی به په خپله ګناه اقرار وکړي، نو لعنت دي وي په دوزخیانو.
۱۲- او څوک چې له رب نالیدلي وېرېږي، د هغوی لپاره مغفرت او لوی اجر دی. ۱۳- او تاسې که خپله خبره پټه وکړئ که ښکاره، هغه د زړونو په خبرو پوهېږي. ۱۴- ایا هغه به نه پوهېږي چې پیدا کړي یې دي، او هغه باریک بین دی، خبر لرونکی دی.
۱۵- هغه دی چې ځمکه یې تاسې لپاره هواره کړله، نو د هغه په لارو وګرځئ او د هغه له رزق وخورئ او هغه ته (بېرته) ورتګ دی.
۱۶- ایا په تاسې کې د هغه وېره ختمه شوه چې په آسمان کې دی چې هغه به تاسې په ځمکه ننباسي، او هغه به ولرزېږي. ۱۷- ایا په تاسې کې د هغه وېره ختمه شوه چې آسمان کې دی چې په تاسې به د کانړو ورونکی باد در ولېږي، بیا به تاسې پوه شئ چې زما وېرول څنګه دي.

۱۸- او هغوی هغه دروغ وبلل چې تر هغوی مخکې وو. نو ځنګه دی زما د وهلو آواز.
۱۹- ایا هغوی پورته مرغان نه ګوري چې وزرې یې پرانیستي وي او ښېرته یې راټولوي هم. له رحمان بغیر بل هېڅوک نشته چې هغوی یې نیولي وي. بېشکه هغه هر څه ګوري. ۲۰- نو هغه څوک دي چې ستاسې لښکر شي او د رحمان په مقابل له تاسې سره مرسته وکړی شي. انکارکونکي په تېروتنه کې دي. ۲۱- څوک دی چې تاسې ته رزق درکړي که چېرې الله خپل رزق ودروي، بلکې هغوی په سرکشۍ او حق نه د تښتېدو په عادت کې لرې تللي دي.
۲۲- ایا څوک چې پرمخې روان وي هغه ډېر سمه لار موندونکی دی که هغه شخص چې سم په صراط مستقیم روان وي. ۲۳- (ورته) ووایه، هماغه (الله) دی چې تاسې یې پیدا کړئ او تاسې ته یې غوږونه او سترګې او زړونه جوړ کړل. تاسې ډېر لږ شکر وباسئ. ۲۴- (ورته) ووایه هماغه دی چې تاسې یې په ځمکه خپاره کړئ او تاسې به هغه ته ور تولېږئ.
۲۵- او هغوی وایي دا وعده به کله وي که ته ریښتینی یې. ۲۶- ووایه چې دا علم الله ته دی او زه یوازې ښکاره وېرونکی یم. ۲۷- نو کله چې هغه په نږدې راتللو وګوري، نو د هغوی مخونه به وران شي چې انکار یې کړی، او ورته به وویل شي دا هغه څیز دی چې تاسې به غوښته. ۲۸- ووایه که الله ما هلاک کړي او هغه خلک هم چې له ماسره دي، یاپه مونږ رحم وکړي نو منکران به له دردناک عذابه څوک وساتي. ۲۹- ووایه، هغه رحمان دی، مونږ په هغه ایمان راوړی او په هغه مو توکل کړی دی. نو تاسې به زر پوه شئ چې څوک په ښکاره ګمراهۍ کې دی.

۳۰- (ورته) ووایه چې وښیه، که ستاسي اوبه لاندې ښکته شي نو څوک دی چې تاسي ته به پاکې اوبه راوړي.

سوره القلم ۶۸

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- ن، قسم دی په قلم او هغه څه چې خلک یې لیکي. ۲- ته د خپل رب په فضل لیونی نه یې. ۳- او بېشکه تا لپاره نه ختمېدونکی اجر دی. ۴- او بېشکه ته لوړ اخلاق لرې. ۵- نو زر به یې ته هم وګورې او هغوی به یې هم وګوري. ۶- چې په تاسي کې چا جنون درلود. ۷- ستا رب ښه پوهېږي، چې څوک یې له لارې خطا شوی، او هغه په لاره سم (خلک) هم ښه پېژني.
۸- نو ته د هغو دروغ بلونکو خبره مه منه. ۹- هغو دا غواړي چې ته نرم شې نو هغوی به هم نرم شي. ۱۰- او ته د داسې کس خبره مه منه چې ډېر قسمونه کوي. ۱۱- غندونکی، پېغور کونکی، (او چې) چغلي کوي. ۱۲- له نېک کار منع کول کوي، له حده وځي، د حق ځپونکی وي. ۱۳- په زړه کلک وي، او بله دا چې بې نسبه وي. ۱۴- په دې خاطر چې هغه د مال او اولاد خاوند دی. ۱۵- کله چې هغوی ته زمونږ آیتونه لوستل کېږي نو هغوی وایي چې دا د تېرو خلکو بې سنده خبرې دي. ۱۶- زر به مونږ د هغوی په پوزه داغ پورې کړو.
۱۷- مونږ هغوی په امتحان کې اچولي دي، لکه څنګه چې مونږ د باغونو والا په امتحان کې اچولي وو. کله چې هغوی قسم کړی وو چې سبا سهار به یې حتماً میوه راتولوي. ۱۸- او هغوی ان‌شاءالله ونه ویل. ۱۹- نو د هغوی په باغ ستا د رب له طرفه مصیبت نازل شو او هغوی ویده وو. ۲۰- بیا سبا داسې وو لکه ربیل شوی فصل. ۲۱- نو سبا هغوی یو بل ته

غږ کړ. ۲۲- چې خپل پټې ته سهار وختي لاړ شئ که میوه را ټولوئ. ۲۳- بیا هغوی روان شول او خپلو کې پټ غږېدل. ۲۴- چې درنه کوم محتاج باغ ته در نه شي. ۲۵- او هغوی ځانونه په (څه) نه ورکولو قادر وګڼل. ۲۶- بیا یې چې باغ ولیده نو ویې ویل چې مورږ لاره غلطه کړې ده. ۲۷- بلکې مورږ محروم شو. ۲۸- په هغوی کې چې ښه انسان وو هغه وویل، ایا ما تاسې ته نه وو ویلي چې تاسي تسبیح ولي نه کوئ. ۲۹- هغوی وویل چې زمورږ رب پاک دی. بېشکه مورږ ظالمان وو. ۳۰- بیا هغوی خپلو کې یو بل ملامتول. ۳۱- هغوی وویل، په مورږ افسوس دی، بېشک مورږ له حده وتونکي خلک وو. ۳۲- کېدای شي زمورږ رب مورږ ته تر دې ښه باغ په بدل کې راکړي. مورږ هغه ته رجوع کوؤ. ۳۳- داسې راځي عذاب، او د آخرت عذاب تر دې هم لوی دی، کاشکې دا خلک پوهېدای.
۳۴- بېشکه وېرېدونکو لپاره د هغوی له رب سره د نعمت باغونه دي. ۳۵- ایا مورږ به فرمانبرداره او نافرمانه سره برابر کړو. ۳۶- په تاسې څه شوي، تاسې څنګه فیصله کوئ. ۳۷- ایا تاسې سره کوم کتاب شته چې تاسې یې په کې لولئ. ۳۸- چې تاسې څه خوښوئ هغه به مومئ. ۳۹- ایا تاسې لپاره به په مورږ قسمونه تر قیامته پاتې وي چې تاسې لپاره هغه څه دي چې فیصله یې کوئ. ۴۰- له هغوی پوښتنه وکړه چې څوک په کې د دې مسوؤل دی. ۴۱- ایا د هغوی څوک (الله سره) شریک شته، نو هغوی دې خپل شریکان راوړي که رښتیني وي.
۴۲- په کومه ورځ چې له حقیقته پرده واخیستل شي او خلک سجدې ته را وبلل شي نو هغوی به سجده نه شي کولای. ۴۳- د هغوی سترګې به ټیټې وي، ذلت به پرې خپور وي، او هغوی سجدې ته را بلل کېدل (چې) روغ جوړ وو. ۴۴- نو ما او څوک چې دا کلام دروغ ګڼي (سره) پرېږده،

مور هغوی ورو ورو له هغه ځایه را وړو چې نه یې پېژني. ۴۵- او زه هغوی ته مهلت ورکوم، بېشکه زما تدبیر قوي دی.
۴۶- ایا ته له هغوی بدله غواړې چې په هغوی یې د تاوان زور راځي.
۴۷- یا هغوی سره غیب (علم) دی نو هغوی یې لیکي. ۴۸- نو ته د خپل رب تر فیصلي صبر وکړه او د ماهي والا (یونس) غوندې مه کوه، کله چې هغه فریاد وکړ او له غمه ډک وو. ۴۹- که د هغه د رب مهرباني په کې نه وای نو هغه به ملامت شوی وچ میدان ته غورځول شوی وای.
۵۰- بیا د هغه رب هغه ونازوه، نو هغه یې نېکانو کې شامل کړ. ۵۱- او دا منکر خلک چې کله نصیحت اوري نو تاته داسې در ګوري لکه په خپلو سترګو به چې تا وغورځوي، او وایي چې دا حتماً لیونی دی. ۵۲- او هغه د دنیا خلکو ته یوازې یو نصیحت دی.

سوره الحاقه ۶۹

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- هغه (واقع) کېدونکی. ۲- څه دی هغه کېدونکی (ساعت). ۳- او ته څه پوهېږي چې څه دی هغه کېدونکی (ساعت). ۴- ثمود او عاد هغه قارعه (د عذاب خبره) دروغ بللې وه. ۵- نو ثمود (قوم) خو په یوه سخته پېښه هلاک کړی شو. ۶- او عاد، په یوه تېز باد هلاک کړی شو. ۷- هغه (باد) الله اووه[۷] شپې او اته[۸] ورځې په هغوی مسلط وساته، نو تاسې ګورئ چې هغوی هلته داسې پراته وو لکه د کجورو بوسه شوي ډډونه. ۸- ایا تاسې ته په هغوی کې څوک ساتل شوی ښکارېږي. ۹- او فرعون او تر هغوی مخکې خلکو او د رڼګو شویو کلیو خلکو ظلم وکړ. ۱۰- هغوی د خپل رب د رسول نافرماني وکړله نو الله هغوی ډېر سخت ونیول. ۱۱- او کله چې اوبه له حده تېرې شوې نو موږ ته په کښتۍ کې سپور کړې.

۱۲- په دې خاطر چې موږ هغه تاته یادګار کړو. او یاد ساتونکي غوږونه هغه یاد وساتي.
۱۳- نو کله چې شپېلۍ په لومړي ځل ووهل شي. ۱۴- او ځمکه او غرونه ټول په یوه ځل میده میده شي. ۱۵- نو په هغه ورځ به واقع کېدونکي واقع شي. ۱۶- او آسمان به وچوي نو په هغه ورځ به بیخي کمزوری وي. ۱۷- او ملایکي به یې په ځنډو وي، او ستاسي د رب عرش به په هغه ورځ اته[۸] ملایکو پورته کړی وي. ۱۸- په هغه ورځ به تاسي وړاندې شئ. ستاسي هېڅ خبره به پټه نه وي.
۱۹- نو چاته چې اعمال نامه په ښي لاس کې ورکول شي هغه به وایي چې واخله زما اعمال نامه ولوله. ۲۰- ما فکر کړی وو چې ماته زموږ حساب را مخې ته کېدونکی دی. ۲۱- نو هغه به په خوشحالی کې وي. ۲۲- په لوړ باغ کې. ۲۳- میوې به یې (له دروندوالي) را ټیټې شوې وي. ۲۴- په مزه وخورئ او وڅښئ، د هغو اعمالو په بدل کې چې تاسي په تېرېدونکو ورځو کې کړي دي. ۲۵- او چا ته چې اعمال نامه په چپ لاس کې ورکول شي، هغه به وایي کاشکي دا اعمال نامه نه وای راکول شوي. ۲۶- او زه نه پوهېدای چې زما حساب څنګه دی. ۲۷- کاشکي هغه مرګ وروستی وای. ۲۸- زما مال زما په کار نه شو. ۲۹- زما واک ختم شو. ۳۰- دا کس را ونیسئ او طوق ور په غاړه کړئ. ۳۱- بیا یې دوزخ ته ننباسئ. ۳۲- بیا یو زنځیر دی چې اوږدوالی یې اویا[۷۰] زراع (ګزه) دی، دا پرې وتړئ. ۳۳- ده په لوی الله باور نه درلود. ۳۴- او غریبانو ته یې خواړه نه ورکول. ۳۵- نو نن یې دلته خواخوږی نشته. ۳۶- او دزخمونو له نو بغیر یې بل څه خوراک نشته. ۳۷- دا له ګنهګارو بغیر بل څوک نه خوري.

۳۸- نو نه، زه قسم کوم په هغو شیانو چې تاسي یې ګورئ. ۳۹- او هغه چې تاسي یې نه ګورئ. ۴۰- بېشکه دا د باعزته رسول کلام دی. ۴۱- او دا د کوم شاعر کلام نه دی، تاسي ډېر لږ ایمان راوړئ. ۴۲- او دا د کوم کاهن کلام نه دی، تاسي ډېر لږ فکر کوئ. ۴۳- د رب العالمین له طرفه نازل شوی دی. ۴۴- او که هغه کومه خبره جوړه کړي وای او په موږ پورې یې تړلای. ۴۵- نو موږ به د هغه ښي لاس نیولی وای. ۴۶- بیا به مو د هغه رګ پرې کړی وای. ۴۷- بیا به تاسي کې څوک زموږ مخه نیونکی نه وای. ۴۸- او بېشکه دا یادونه ده د وېرېدونکو لپاره. ۴۹- او موږ پوهیږو چې په تاسي کې د دې دروغ بلونکي شته. ۵۰- او هغه منکرانو ته پښېماني ده. ۵۱- او دا یقیني حق دی. ۵۲- نو تاسي د خپل عظیم رب د نوم تسبیح کوئ.

سوره المعارج ۷۰

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- غوښتونکي واقع کېدونکی عذاب (سمدستي) وغوښت. ۲- منکرانو لپاره د دې هېڅ لرې کونکی نشته. ۳- د الله له طرفه چې د پورېو مالک دی. ۴- د هغه په طرف به ملایکې او جبریل پورته کېږي، په یوه داسې ورځ چې اندازه یې پنځوس زره کاله ده. ۵- نو ته صبر وکړه، په ښه شان صبر. ۶- هغوی ته دا لرې ښکاري. ۷- او موږ ته را نږدې ښکاري. ۸- په کومه ورځ به چې آسمان د تېلو خیري (رسوب) غوندې شي. ۹- او غرونه د وهل شوي وړې غوندې. ۱۰- او هېڅ ملګری به د ملګري پوښتنه نه کوي. ۱۱- هغوی به دوی ته ښودل کېږي. مجرمان به غواړي چې کاشکي د دې ورځ له عذابه خلاصون لپاره خپل زامن. ۱۲- خپله

مېرمنه او خپل ورور. ۱۳- او خپله کورنۍ چې ده ته يې پناه ورکوله.
۱۴- او ټول د ځمکې خلک په فديه کې ورکړي او ځان وساتي.
۱۵- هېڅکله نه، هغوی به د اور د لمبو په غېږ کې وي. ۱۶- هغه به
پوټکی اړوي. ۱۷- هغه به هر هغه کس را بولي چې په شا تللی وو او
مخ يې اړولی وو. ۱۸- (هغه کس هم چې (مال) يې راټول کړ او ويې
ساته. ۱۹- بېشکه انسان کم همته پيدا شوی دی. ۲۰- هغه ته چې تکليف
ورسېږي نو وېرېږي. ۲۱- او کله چې مطمئين وي نو بخيلي کوي. ۲۲-
مګر هغه لمونځګزار. ۲۳- چې د خپل لمونځ پابندي کوي. ۲۴- او په
مالونو کې يې حق ټاکل شوی دی. ۲۵- د سوالګر او محروم ۲۶-
او څوک چې د عدل په ورځ باور لري. ۲۷- او چې د خپل رب له عذابه
وېرېږي. ۲۸- بېشکه د هغوی د رب د عذاب وېره دي هېڅوک نه ختموي
۲۹- او هغه چې د خپلو شرمګاهو ساتنه کوي. ۳۰- مګر له خپلو
مېرمنو او خپلو وينځو، نو په هغوی څه ملامتي نشته. ۳۱- نو څوک چې
په دي سربېره څه نور وغواړي هغه خلک له حده وتونکي دي. ۳۲- او
څوک چې امانتونه (ساتي) او وعده پوره کوي. ۳۳- او څوک چې په
خپلو ګواهيو (ګواهۍ) کلک ودرېږي. ۳۴- او څوک چې د خپل لمونځ
حفاظت کوي. ۳۵- همدا خلک به په درناوي جنت کې وي.
۳۶- نو په هغو منکرانو څه شوي چې ستا طرف ته را روان دي. ۳۷-
د ښي او چپ اړخ نه ډلي ډلي. ۳۸- ايا په هغوی کې هر څوک دا حرص
(لالچ) لري چې هغه به د نعمت باغ ته ننويستل شي. ۳۹- هېڅکله نه،
موږ هغوی له هغه څه پيدا کړي چې هغوی يې پېژني.
۴۰- نو نه، زه قسم کوم د مشرقينو او مغربينو په رب چې، موږ په دې
قادر يو. ۴۱- چې دوی بدل کړو او تر دوی غوره انسانان راوړو، او
موږ عاجز نه يو. ۴۲- نو هغوی پرېږده چې خبرې جوړې کړي او

ولوبيږي، تر هغې چې هغوی له خپلې هغې ورځ سره مخ شي چې وعده يې ورسره کيږي. ۴۳- په کومه ورځ به چې له قبرونو را پاڅيږي په منډه، لکه د کومې نښې طرف ته چې منډې وهي. ۴۴- د هغوی سترګې به ټيټې وي. ذلت به پرې خپور وي، دا هغه ورځ ده چې هغوی سره يې وعده شوې وه.

سوره نوح ۷۱

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- مونږ نوح د هغه قوم ته د رسول په توګه ور ولېږه چې د خپل قوم خلک خبر کړه له هغې مخکې چې يو دردناک عذاب پرې راشي. ۲- هغه وويل ای زما د قوم خلکو، زه تاسې لپاره يو ښکاره وېرونکی يم. ۳- چې تاسې د الله عبادت وکړئ او له هغه ووېرېږئ او زما اطاعت وکړئ. ۴- الله به ستاسې له ګناهونو تېر شي او تاسې به تر يوه ټاکلي وخته پاتې کړي. ښېشکه کله چې د الله ټاکلی وخت راشي بيا هغه نه وروسته کيږي. کاشکې تاسې په دې پوهېدای.
۵- نوح وويل چې ای زما ربه، ما خپل قوم ته شپه او ورځ وويل. ۶- خو زما خبرو هغوی لا ډېر لرې کړل. ۷- او ما چې هر کله هغوی را بللي چې ته يې وبښې، نو هغوی په خپلو غوږونو کې ګوتې ورکړې او په ځان يې خپلې جامې تاوې کړې او ضد يې کړی او ډېر کبر يې کړی. ۸- بيا ما هغوی ته ښکاره بلنه ورکړه. ۹- بيا مې هغوی ته ښکاره تبليغ وکړ او هغوی مې پټ پوه کړل. ۱۰- ما ورته وويل چې له خپل رب وبښنه وغواړئ، ښېشکه هغه لوی وبښونکی دی. ۱۱- هغه به په تاسې له آسمانه باران را ووروي. ۱۲- هغه به تاسې په مال او اولاد کې مخکې کړي. او تاسې ته به باغونه پيدا کړي. او تاسې ته به نهرونه وبهوي.

۱۳- په تاسي څه شوي چې تاسي الله نه د عظمت تمه نه کوئ. ۱۴- سره د دې چې هغه تاسي ډول ډول جوړ کړئ. ۱۵- ایا تاسي نه دي لیدلي چې الله څنګه اووه[۷] آسمانونه درجه په درجه جوړ کړل. ۱۶- او په هغه کې یې سپوږمۍ رڼا او لمر څراغ کړل. ۱۷- او الله تاسي لپاره له ځمکې په خاص اهتمام (فصلونه) را شنه کړل. ۱۸- بیا به هغه تاسي بېرته ځمکې ته یوسي. او بیا به تاسي له هغې بېرته را وباسي. ۱۹- او الله تاسي لپاره ځمکه هواره کړه. ۲۰- چې تاسي د هغه په ښکاره لارو لاړ شئ.
۲۱- نوح وویل چې ای زما ربه، هغوی زما خبره ونه منله او د داسي خلکو پیروي یې وکړله چې د هغوی مال او اولاد د هغوی تاوان زیات کړ. ۲۲- او هغوی لوی تدبیرونه وکړل. ۲۳- او هغوی وویل چې ته خپل معبودان هیڅکله مه پرېږده. او ته مه پرېږده وَد او سواع او یَغوث او یعوق او نَسر. ۲۴- او هغوی ډېر خلک تېرایستي. اوس ته د هغو ګمراهانو ګمراهي لا ډېره کړه. ۲۵- هغوی د خپلو ګناهونو په سبب غرق کړی شول، بیا اور ته ننویستل شول. نو هغوی ځان ته له الله هیڅ ساتونکی پیدا نه کړ.
۲۶- او نوح وویل چې ای زما ربه، ته په هغو منکرینو کې ځوک په ځمکه مه پرېږده. ۲۷- که تا هغوی پرېښودل نو هغوی به ستا بندګان ګمراه کړي او د هغوی له نسله چې ځوک پیدا کیږي، هغه به بدکاره او سخت مجرم وي. ۲۸- ای زما ربه، ماته مغفرت وکړه. او زما مور او پلار ته مغفرت وکړه او ځوک چې زما کور ته مومن را ننوځي، ته هغه ته مغفرت وکړه. او ټول مومنان او مومناني وبښه او د ظالمانو لپاره له هلاکت بغیر نور څه مه زیاتوه.

سوره الجن ۷۲

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- ووایه ماته وحي شوې چې د جناتو (پیریانو) یوې ډلې قرآن واورېده نو ویې ویل چې مونږ یو عجیب قرآن اورېدلی دی. ۲- چې د هدایت لاره ښیي نو مونږ په هغه ایمان راوړ او له خپل رب سره به ځوک نه شریکوؤ. ۳- او دا چې زمونږ د رب شان لوړ دی. هغه نه (ځان ته) مېرمن جوړه کړې او نه اولاد. ۴- او دا چې زمونږ ناپوه کس د الله په هکله د حق ډېرې خلاف خبرې کولې. ۵- او مونږ داسې ګڼلې وه چې انسان او جن، به د الله په شان کې کله دروغ خبره نه کوي. ۶- او دا چې په انسانانو کې ځینې داسې وو چې په جناتو کې به یې ځینو ته پناه وړله، نو هغوی د جناتو غرور لا ډېر کړ. ۷- او دا چې هغوی هم ګمان وکړ، لکه ستاسې چې دا ګمان وو چې الله به ځوک (بیا) نه را پورته کوي.
۸- او مونږ چې آسمان وڅاره نو ومو لیدل چې له سختو ساتونکو او لمبو ډک دی. ۹- اود هغه په ځینو ځایونو کې د (خبرو) اورېدو لپاره کېناستلو، نو اوس چې ځوک اورېدل غواړي هغه د ځان لپاره یوه تیاره لمبه مومي. ۱۰- او مونږ نه پوهیږو چې د ځمکې والاو لپاره کومه بدي غوښتل شوې ده که د هغوی رب ورسره د نېکۍ کولو اراده کړې ده. ۱۱- او دا چې په مونږ کې ځینې نېکان دي او ځینې بل ډول. مونږ په بېلابېلو طریقو یو. ۱۲- او دا چې مونږ پوه شو چې مونږ په ځمکه الله نه شو ماتولی. او نه یې په مندې هغه نه ګټلی شو. ۱۳- او دا چې مونږ کله د هدایت خبره واورېدله نو مونږ پرې ایمان راوړ. نو ځوک چې په خپل رب ایمان راوړي نه به د کوم کمي اندېښنه لري او نه د زیاتي. ۱۴- او دا چې په مونږ کې ځینې فرمانبردار دي او په مونږ کې ځینې بېلاري دي، نو چا

چې فرمانبرداري وکړله هغوی د کامیابۍ لاره وموندله. ۱۵- او څوک چې بې‌لارۍ شول هغوی به د دوزخ خاشاک وي.
۱۶- او (ماته وحي شوې ده چې) که دا خلک په لاره قایم شوي وای، نو موږ به ښه خړوب کړی وای. ۱۷- چې موږ په دې هغوی وازمایو او څوک چې د خپل رب له یادولو مخ واړوي نو هغه به یې په سخت عذاب اخته کړي. ۱۸- او دا چې مسجدونه د الله لپاره دي نو تاسي له هغه سره بل څوک مه را بولئ. ۱۹- او دا چې کله د الله بنده د هغه را بللو ته ودرېده نو دوی (د مکي خلک) پرې ور دانګلو ته تیار شول. ۲۰- ځکه چې زه یوازې خپل رب را بولم او له هغه سره څوک نه شریکوم. ۲۱- ووایه چې زه تاسي لپاره نه د کوم تاوان اختیار لرم او نه د کومې ښېګڼې. ۲۲- ووایه چې ما له الله بغیر هېڅوک نه شي ساتلای. او نه زه له هغه بغیر بله پناه موندلای شم. ۲۳- بس د الله له طرفه را رَسول دي او د هغه د پیغامونو سپارل دي او څوک چې د الله او د هغه د رسول نافرماني وکړي نو د هغه لپاره د دوزخ اور دی چې تل به په کې اوسېږي.
۲۴- تر دې چې کله هغوی هغه څه وګوري چې وعده یې ورسره کېږي نو هغوی به په پوه شي چې د چا مرستندوی کمزوری دی او څوک په شمېر کې لږ دي. ۲۵- ووایه زه نه پوهیږم چې تاسي سره د کوم شي وعده کېږي هغه نږدې دی که زما رب ورته اوږده موده ټاکلې ده. ۲۶- په غیبو یوازې هغه پوهیږي. هغه په خپلو غیبو څوک نه خبروي. ۲۷- بې له هغه رسول چې هغه خوښ کړی دی، نو د هغه مخې او شا ته ساتونکي مقرروي. ۲۸- چې الله په شي چې هغوی د خپل رب پیغامونه رسولي دي او د هغوی د چاپېریال احاطه یې کړې ده او هر څه یې شمېرلي دي.

سوره المزمل ۷۳

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- ای په توټه کې پېچلیه. ۲- د شپې قیام کوه مګر لږه برخه. ۳- نیمه شپه یا له هغې لږه کمه کړه. ۴- یا تري لږه زیاته کړه، او قرآن ورو ورو لوله. ۵- موږ په تا یوه درنه خبره نازلوؤ.
۶- بېشکه د شپې را پاڅېدل سخت ځپل کوي او خبره سمه خپژي. ۷- بېشکه ته د ورځې ډېر کارونه لري. ۸- او د خپل رب نوم یادوه او هغه ته متوجه شه له ټولو جدا. ۹- هغه د مشرق او مغرب مالک دی، له هغه بغیر هېڅ اله (معبود) نشته، نو ته هغه خپل کارساز کړه. ۱۰- او خلک چې څه وایي صبر پرې وکړه. او په ښه شان له هغوی جدا شه. ۱۱- او د دروغ بلونکو خوشحاله خلکو معامله ماته پرېږده او هغوی لږ سست کړه. ۱۲- موږ سره زولنې دي او دوزخ دی. ۱۳- او په ستوني کې نښتونکي خواړه دي او له درده ډک عذاب دی. ۱۴- په کومه ورځ چې ځمکه او غرونه وخوځېږي او غرونه به لکه د شګو ډېرې وښوېږي.
۱۵- موږ تاسې ته یو رسول در لېږلی دی، په تاسې مو ګواه کړی، لکه څنګه مو چې فرعون ته رسول ولېږه. ۱۶- بیا فرعون د رسول خبره ونه منله نو موږ هغه ونیوه، په سخته نیونه. ۱۷- نو که تاسې انکار وکړ د هغې ورځې له عذابه به څنګه بچ کېږئ چې ماشومان به بوډاګان کوي.
۱۸- چې آسمان به په کې وچوي، بېشکه د دی وعده به پوره کېږي. ۱۹- دا یو نصیحت دی، نو څوک چې غواړي د خپل رب طرف ته لار دې اختیار کړي.
۲۰- بېشکه ستا رب پوهېږي چې ته د شپې په درېیو کې دویمې برخې ته نږدې یا نیمه شپه یا د شپې په درېیو برخو کې په لومړۍ کې قیام کوې، او ستا د ملګرو یوه ډله هم. او الله د شپې او ورځې اندازه ټاکي،

هغه پوه شو چې تاسي يې نه شئ پوره کولای نو بيا هغه په تاسي رحم وکړ، اوس قرآن ولولئ ځومره چې درته آسان وي. هغه پوه شو چې تاسي کې به ناروغان وي او ځومره خلک به د الله د فضل په لټون په ځمکه سفر کوي، او داسي خلک به هم وي چې د الله په لاره کې به جهاد کوي. نو له دې (قرآن) ولولئ ځومره چې درته آسان وي، او لمونځ قايم کړئ او زکات ورکړئ او الله ته قرض ورکړئ، ښه قرض. او کومه نېکي چې تاسي له ځانه مخکې لېږئ هغه به دلته وموميئ. هغه غوره ده او ثواب يې ډېر دی، او له الله بښنه وغواړئ، بېشکه الله بښونکی، مهربان دی.

سوره المدثر ۷۴

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- ای په چپنه کې پېچليه. ۲- پاڅېره او خلک ووېروه. ۳- او د خپل رب لويي بيان کړه. ۴- او خپله جامه پاکه ساته. ۵- او ګندګي پرېږده. ۶- او داسي مه کوه چې احسان وکړې او بيا يې بدله وغواړې. ۷- او خپل رب ته صبر وکړه.
۸- کله چې شپېلۍ ووهل شي. ۹- نو هغه به ډېره سخته ورځ وي. ۱۰- په منکرانو به آسانه نه وي. ۱۱- ما او هغه کس يوازې پرېږده چې ما پيدا کړی. ۱۲- او هغه ته مو ډېر مال ورکړ. ۱۳- او ورسره اوسېدونکي زامن. ۱۴- او هر ډول سامان مو ورته مهيا کړ. ۱۵- بيا هغه تمه ساتي چې لږ نور هم ورکړم. ۱۶- هېڅکله نه، هغه زمونږ د آيتونو مخالف دی. ۱۷- زر به هغه په سخته چړليږ پورته کړم.
۱۸- هغه فکر وکړ او خبره يې جوړه کړله. ۱۹- نو هغه هلاک شو، هغه څنګه خبره جوړه کړه. ۲۰- بيا هغه هلاک شو، هغه څنګه خبره

جوړه کړه. ۲۱- بيا هغه وليدل. ۲۲- بيا هغه تندی تريو کړ او مخ يې وران کړ. ۲۳- بيا يې مخ واړوه او کبر يې وکړ. ۲۴- بيا يې وويل دا خو هسې جادو دی چې له پخوا را روان دی. ۲۵- دا خو د انسان کلام دی.
۲۶- زه به هغه زر سقر (دوزخ) ته وغورځوم. ۲۷- او ته څه پوهيږې چې سقر څه شی دی. ۲۸- نه به يې ساتي او نه به يې پريږدي. ۲۹- څرمن سوځوي. ۳۰- په هغه نولس[۱۹] ملايکې (مقرر) دي. ۳۱- او موږ د دوزخ کارکونکي يوازې ملايکې ټاکلي. او موږ چې د هغوی څومره شمېر ساتلی يوازې د منکرانو د ازمايلو لپاره، چې يقين ترلاسه کړي هغه خلک چې کتاب ور عطا شوی دی. او د ايمان خاوندان دې خپل ايمان زيات کړي او اهل کتاب او مومنان دې شک نه کوي، او چې د کومو خلکو په زړونو کې مرض دی او منکر خلک به وايي چې له دې د الله څه هدف دی. په دې توګه الله ګمراه کوي څوک چې غواړي او هدايت کوي چاته چې غواړي، او ستا د رب لښکر يوازې هغه پېژني، او دا خو يوازې پوهول دي د خلکو لپاره.
۳۲- هېڅکله نه، قسم دی په سپوږمی. ۳۳- او بيا په شپې چې کله په تللو شي. ۳۴- او په سهار چې کله روښانه شي. ۳۵- يقيناً دوزخ د لويو شيانو له ډلې دی. ۳۶- انسان لپاره وېره. ۳۷- د هغوی لپاره چې په تاسي کې مخ ته لاړل يا وروسته لاړل. ۳۸- هغه کس د خپلو اعمالو په بدل کې ګانه (ګرو) دی. ۳۹ - له ښي اړخو پرته. ۴۰- هغوی به باغونو کې وي، پوښتنه به کوي. ۴۱- له مجرمانو. ۴۲- تاسي څه شي دوزخ ته يوړئ. ۴۳- هغوی به وايي، موږ په لمونځ کونکو کې نه وو. ۴۴- او موږ غريبو ته خواړه نه ورکول. ۴۵- او موږ به بحث کونکو سره بحث کاوه. ۴۶- او موږ به د عدل ورځ دروغ بلله. ۴۷- تر دې چې هغه يقيني خبره په

مورِ راغله. ۴۸- نو د هغوی د شفاعت کونکو شفاعت به ځه ګټه ونه کړي.
۴۹- بیا په هغوی څه شوي چې هغوی له نصیحته مخ اړوي. ۵۰- لکه وحشي خر چې وي. ۵۱- چې له زمري تښتي. ۵۲- بلکې په هغوی کې هر کس دا غواړي چې ښکاره لیکل ورکول شي. ۵۳- هېڅکله نه، بلکې دا خلک له آخرته نه وېرېږي. ۵۴- هېڅکله نه، دا خو یو نصیحت دی. ۵۵- نو دا چې زړه غواړي، له دي نه دي نصیحت وکړي. ۵۶- او هغوی له دي نصیحت نه شي موندلای مګر چې الله یې وغواړي. هغه دی چې وېرېدل تري په کار دي او هغه دی د بښنې کولو لایق.

سوره القیامه ۷۵

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- نه، زه قسم کوم د قیامت په ورځ. ۲- او نه، زه قسم کوم په ملامتونکي نفس. ۳- ایا انسان داسې ګڼي چې مورِ به د هغه هډوکي را ټول نه کړو. ۴- ولې نه، په دې قادر یو چې د هغه د ګوتې (یو یو) بند بېرته جوړ کړو. ۵- بلکې انسان غواړي چې مخکې ژوند په فجورو تېر کړي ۶- هغه پوښتنه کوي چې د قیامت ورځ به کله راځي. ۷- نو کله چې د هغوی په سترګو تیاره شي. ۸- او سپوږمۍ به بې‌نوره شي. ۹- او لمر او سپوږمۍ به را یو ځای شي. ۱۰- په هغه ورځ به انسان ووایي چې تښتئ. ۱۱- هېڅکله نه، هېڅ ځای کې پناه نشته. ۱۲- په هغه ورځ یوازې ستاسې رب سره ځای دی. ۱۳- په هغه ورځ به انسان ته وویل شي چې څه یې مخکې لېږلي او څه شاته پرېښي دي. ۱۴- بلکې انسان پخپله ځان پېژني. ۱۵- که هر څومره بهانې وکړي.

۱۶- د دې (قرآن) لوستلو لپاره ژبه زر مه خوځوه چې زر يې زده کړې.
۱۷- د دې راټولول او (نورو ته) اورول زموږ (مسوؤليت) دی. ۱۸- نو کله يې چې موږ اوروؤ ته د هغې اورېدو پيروي کوه. ۱۹- بيا يې بيانول زموږ (مسوؤليت) دی.
۲۰- هېڅکله نه، بلکې ته غواړي چې زر راشي. ۲۱- او ته هغه پرېږدې چې په ځنډ راځي. ۲۲- ځينې شانې به په هغه ورځ روښانه وي. ۲۳- خپل رب ته به ګوري. ۲۴- او ځينې ځهرې به په هغه ورځ خفه وي.
۲۵- داسې فکر به کوي چې هغوی سره به ملا ماتونکي معامله کېږي.
۲۶- هېڅکله نه، کله چې ساه تر مرۍ را ورسېږي. ۲۷- او وبه وايي چې څوک دی نن دم کولو والا. ۲۸- او هغوی به داسې وګڼي چې دا د بېلېدو وخت دی. ۲۹- او پندۍ به يو بل سره ولګېږي. ۳۰- هغه به ستا رب ته د تللو ورځ وي.
۳۱- نو هغه نه رښتيا ومنل او نه يې لمونځ وکړ. ۳۲- بلکې دروغ يې وبلل او مخ يې واړوه. ۳۳- بيا په غرور خپلو خلکو ته لاړ. ۳۴- افسوس دی په تا افسوس. ۳۵ بيا افسوس دی په تا افسوس. ۳۶- ايا دا ګڼي چې همداسې به پرېښودل شي. ۳۷- ايا هغه د لوېدونکي مني يو څاڅکی نه وو. ۳۸- بيا هغه علقه شو، بيا الله جوړ کړ، بيا يې غړي جوړ کړل. ۳۹- بيا يې هغه دوه ډوله کړل، ښځه او نر. ۴۰- ايا هغه په دې قادر نه دی چې مړي را ژوندي کړي.

سوره الدهر ۷۶ (الانسان)

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- ايا په انسان داسې يو وخت هم تېر شوی (نه دی) چې هغه د يادولو وړ څيز نه وو. ۲- موږ انسان له يوه مخلوط څاڅکي پيدا کړ، موږ هغه

ازمایه. بیا موږ هغه اورېدونکی، لیدونکی کړ. ۳- موږ هغه ته لاره وښودله، خوښه یې چې شکر کونکی کېږي او که انکار کونکی (کېږي). ۴- موږ منکرانو ته زنځیرونه او طوقونه او د لمبو اور تیار کړی دی. ۵- نیک خلک به له داسې پیالو څښاک کوي چې د کافورو خوند به په کې وي. ۶- له دې چینې به یې د الله بندګان څښي. ۷- هغوی به د دې (چینې) رګونه را وباسي. هغه خلک واجبات پوره کوي او له داسې ورځې وېرېږي چې سختي به یې عامه وي. ۸- او د هغه په مینه محتاجو او یتیمو او بندیانو ته خواړه ورکوي. ۹- (ووایئ) موږچې په تاسي څه خورو د الله د رضا لپاره (یې کوو.) موږ له تاسي بدله غواړو او نه شکرګزاري. ۱۰- او موږ د خپل رب له طرفه د یوې سختې او ترخې ورځې اندېښنه لرو. ۱۱- نو الله هغوی د دې ورځې له سختۍ وساتل. او هغوی ته یې تازه‌والی او خوښي ورکړل. ۱۲- او د هغوی د صبر په بدل کې یې جنت او وریښمین لباس ورکړ. ۱۳- هغوی به په تختونو تکیه‌ګاني وهلي وي، نه به یې ګرمي کېږي او نه یخني. ۱۴- د جنت سیوري به په هغوی را ښکته شوی وي، او میوې به یې په وس کې وي. ۱۵- او د هغوی مخي ته به د سپینو زرو لوښي او د شیشې پیالې ګرځول کېږي. ۱۶- شیشې (پیالې) به د سپینو زرو وي چې ډکونکو به تر مناسبې اندازې ډکې کړې وي.

۱۷- او هلته به هغوی ته یو بل ګیلاس ورکول کېږي چې د سونډو (زنجبیل) خوند به په کې وي. ۱۸- دا په هغه کې یوه چینه ده چې سلسبیل یې بولي. ۱۹- او هغوی سره به داسې ځوانان ګرځېږي چې تل به ځوانان وي. که ته هغوی وګورې داسې به وګڼې چې خورې وړې مرغلرې دي. ۲۰- او ته چې هر خوا ګورې هغه عظیم نعمت او هغه پاچاهي به ګورې. ۲۱- په هغو به د وریښمو شنه نازکه ټوټه وي او د زربافت وریښمو توټه

هم. او هغوی ته به د سپینو زرو بنګړي اچول کېږي. او د هغوی رب به پاک څښاک ورکوي. ۲۲- بېشکه دا ستاسي اجر دی او ستاسي کوشش قبول شو.
۲۳- او موږ په تا قرآن لږ لږ نازل کړی دی. ۲۴- نو ته د خپل رب په حکم صبر وکړه او په هغوی کې د چا ګنهګار یا ناشکره خبره مه منه.
۲۵- او د خپل رب نوم سهار او ماښام یادوه. ۲۶- او د شپې هم ورته سجده کوه. او د هغه تسبیح کوه د شپې په اوږده برخه کې. ۲۷- دا خلک زر تر لاسه کېدونکی شی غواړي او هغوی په ځان پسې یوه درنه ورځ پرېښي ده. ۲۸- موږ هغوی پیدا کړي او موږ د هغوی جوړونه قوي کړل، او کله چې موږ وغواړو د هغوی په ځیر خلک به یې ځایناستي کړو. ۲۹- دا یو نصیحت دی. نو څوک چې غواړي، د خپل رب طرف ته لاره دې اختیار کړي. ۳۰- او ته یې نه شي غوښتلی مګر دا چې الله یې وغواړي. بېشکه الله پوهېدونکی، د حکمت خاوند دی. ۳۱- هغه چې څوک وغواړي خپل رحمت کې یې داخلوي، او ظالمانو ته هغه له دردە ډک عذاب تیار کړی دی.

سوره المرسلت ۷۷

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- قسم په بادونو چې لېږل کېږي. ۲- بیا هغه په توفاني رفتار لګېږي. ۳- او ورېځې اخلي او خپروي. ۴- بیا معامله جدا کوي. ۵- بیا خبرتیا اچوي. ۶- د عذر په توګه یا د وېرولو په توګه. ۷- کومه وعده چې تاسي سره کېږي هغه حتماً واقع کېږي.
۸- نو کله چې ستوري بې‌نوره شي. ۹- او کله چې آسمان وچوي. ۱۰- او کله چې غرونه میده میده کړل شي. ۱۱- او کله چې پېغمبران په ټاکلي

وخت را ټول کړی شي. ۱۲- د کومې ورځې لپاره هغوی ځنډول شوي دي. ۱۳- د فیصلې د ورځې لپاره. ۱۴- او ته څه خبر یې چې د فیصلې ورځ څنګه ده. ۱۵- هلاکت دی په هغه ورځ دروغ بلونکو ته. ۱۶- ایا موږ پخواني نه دي هلاک کړي. ۱۷- بیا موږ په هغوی پسې نور پخواني لیږو. ۱۸- موږ له مجرمانو سره همداسې کوؤ. ۱۹- هلاکت دی په هغه ورځ دروغ بلونکو ته.
۲۰- ایا موږ تاسې له حقیرو اوبو پیدا نه کړئ. ۲۱- بیا مو هغه په خوندي ځای کې وساتلې. ۲۲- د یوه ټاکلي وخت لپاره. ۲۳- موږ یوه اندازه وټاکله، موږ څومره ښه اندازه ټاکونکي یو. ۲۴- هلاکت دی په هغه ورځ دروغ بلونکو ته. ۲۵- ایا موږ ځمکه راټولونکې جوړه نه کړه. ۲۶- د ژوندیو لپاره او د مړو لپاره. ۲۷- او موږ په دې لوړ غرونه جوړ کړل او په تاسې مو خوږې اوبه وڅښلې. ۲۸- هلاکت دی په هغه ورځ دروغ بلونکو ته.
۲۹- لاړ شئ د هغه څه په طرف چې تاسې دروغ باله. ۳۰- لاړ شئ د دریو څانګو سیوري طرف ته. ۳۱- چې نه په کې سیوری شته او نه له ګرمۍ خوندي کوي. ۳۲- هغه به سپرغی بادوي لکه د لوړې مانۍ (هومره) . ۳۳- د زیړو اوښانو غوندې. ۳۴- هلاکت دی په هغه ورځ دروغ بلونکو ته. ۳۵- دا هغه ورځ ده چې نه به په کې خلک خبرې کولای شي. ۳۶- او نه به ورته اجازه وي چې عذر وړاندې کړي. ۳۷- هلاکت دی په هغه ورځ دروغ بلونکو ته. ۳۸- دا د فیصلې ورځ ده. موږ تاسې او پخواني خلک راټول کړل. ۳۹- نو که کوم تدبیر وي په ما تدبیر وکاروئ. ۴۰- هلاکت دی په هغه ورځ دروغ بلونکو ته.
۴۱- بېشکه وېرېدونکي به په سیورو او چینو کې وي. ۴۲- او میوو کې چې هغوی یې غواړي. ۴۳- په مزه وخورئ او وڅښئ. د هغه عمل په

بدل کي چې تاسي کاوه. ۴۴- موږ نېکو خلکو ته داسي بدله ورکوؤ. ۴۵ هلاکت دی په هغه ورځ دروغ بلونکو ته. ۴۶- وخورئ او تېرې کړئ یو څو ورځې، بېشکه تاسي ګنهګار یئ. ۴۷- هلاکت دی په هغه ورځ دروغ بلونکو ته. ۴۸- او کله چې هغوی ته وویل شي چې ټیټ شئ نو هغوی نه ټیټیږي. ۴۹- هلاکت دی په هغه ورځ دروغ بلونکو ته. ۵۰- اوس به له دې وروسته هغوی په کومه خبره ایمان راوړي.

سوره النبا ۷۸

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
* ۱- خلک د څه شي په هکله پوښتنه کوي. ۲- د هغه لوی خبر په اړه. ۳- چې خلک په کې مختلف دي. ۴- هېڅکله نه، زر به هغوی پوه شي. ۵- هېڅکله نه، زر به هغوی پوه شي. ۶- ایا موږ ځمکه نه ده فرش کړې. ۷- او غرونه میخونه. ۸- او تاسي موږ جوړي جوړې پیدا کړئ. ۹- او خوب مو جوړ کړ ستاسي د سترپا رفع کولو لپاره. ۱۰- او موږ شپه پرده کړله. ۱۱- او موږ ورځ د کار وخت کړ. ۱۲- او موږ په تاسي پورته اووه[۷] قوي آسمانونه جوړ کړل. ۱۳- او موږ په هغه کې یو ځلېدونکی څراغ کېښود. ۱۴- او موږ د اوبو نه له ډکو وریځو په شړق باران را ووروه. ۱۵- چې موږ د دې په مرسته غَله او سابه را شنه کړو. ۱۶- او ګڼ باغونه. ۱۷- بېشکه د فیصلې ورځ یو ټاکلی وخت دی.
۱۸- په کومه ورځ چې شپېلۍ ووهل شي، بیا به تاسي پوځ پوځ راشئ. ۱۹- او آسمان به پرانیستل شي، بیا به هغه دروازې دروازې شي. ۲۰- او غرونه به روان شي د شګو غوندې به شي. ۲۱- بېشکه دوزخ په تمه دی. ۲۲- د سرکشانو ځای. ۲۳- هغه کې به مودې مودې پراته وي. ۲۴-

نه به يخني په کي ګوري او نه د ځښاک کوم څيز. ۲۵- مګر جوش اوبه او نو (د زخمونو). ۲۶- بدله د هغوی له عمل سره سمه. ۲۷- هغوی سره د حساب اندېښنه نه وه. ۲۸- او هغوی زمونږ آيتونه دروغ وبلل. ۲۹- او مونږ هر څه په حساب ليکلي دي. ۳۰- او خوند وڅکه چې مونږ به ستاسي جزا لا پسې زياتوؤ.
۳۱- بېشکه وېرېدونکو ته کاميابي ده. ۳۲- باغ او انګور. ۳۳- او پېغلې همزولې نجونې. ۳۴- او ډک جامونه. ۳۵- هلته به هغوی لغو او دروغ خبرې نه اوري. ۳۶- بدله به ستا د رب له طرفه وي، د هغوی د عمل له مخې. ۳۷. - د رحمان له اړخه چې آسمانونو او ځمکې د دې ترمنځ د ټولو څيزونو رب دی، هېڅوک دا قدرت نه لري چې هغه سره وغږېږي. ۳۸- په هغه ورځ چه جبرائيلۀ او ټولے فرښتے به صف تړلے ولاړے وی هېڅوک به دا قدرت نه لري چه هغه سره وغږېږی. مګر هغوی چې رحمان (ورته) اجازه ورکړي، او هغوی به سمه خبره کوي ۳۹- دا ورځ حق ده، نو څوک چې غواړي د خپل طرف ته دې ځای جوړ کړي. ۴۰- مونږ تاسي له را نږدې کېدونکي عذاب نه وېرولي يئ. هغه ورځ چې انسان به په کي هغه څه ګوري چې په خپلو لاسو يې له ځانه مخکې لېږلي دي، او منکر به وايي، کاشکې زه په خاورو کې وای.

سوره النازعات ۷۹

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- قسم دی له ښځه په ويستونکو بادونو. ۲- او قسم دی په ورو لګېدونکو بادونو. ۳- او قسم دی په لمبېدونکو وريځو. ۴- بيا په سبقت کونکو مخکې کېدونکو. ۵- بيا د معاملې په تدبير کونکو. ۶- چې په کومه ورځ خوځېدونکي وخوځول شي. ۷- په هغې پسې به يو بل راتلونکی شی

راشي. ۸- څومره زړونه به په هغه ورځ لړزېږي. ۹- د هغوی سترګې به ښکته وي. ۱۰- هغوی وایي چې ایا مور به په پخواني حالت بېرته راځو. ۱۱- ایا کله چې مور بوسه شوي هډوکي شو. ۲۱- هغوی وویل چې دا بیا راتګ خو به ډېر د تاوان وي. ۱۳- هغه به یوازې یوه رټل وي. ۱۴- بیا به سمدستي هغوی په میدان کې موجود وي.
۱۵- ایا تاته د موسی خبره در رسېدلې ده. ۱۶- چې کله هغه خپل رب د طوی په مقدسه دره کې را وباله. ۱۷- فرعون ته ورشه، هغه سرکشه شوی دی. ۱۸- بیا هغه ته ووایه، ایا ته دا غواړې چې سم شي. ۱۹- او زه تاته ستا د رب لار در وښییم او ته ووېرېږي. ۲۰- نو موسی هغه ته لویه نښه وښودله. ۲۱- بیا هغه دروغ وبلل او ویې نه منل. ۲۲- بیا هغه مخ واړوه او کوشش یې وکړ. ۲۳- بیا هغه راټول کړل، بیا هغه را وبلل. ۲۴- نو هغه وویل چې ستاسي لوی رب یم. ۲۵- نو الله هغه د آخرت او دنیا په عذاب کې ونیوه. ۲۶- بېشکه په دې کې نصیحت دی د هر هغه چا لپاره چې وېرېږي.
۲۷- ایا ستاسي پیدا کول ډېر سخت دي که د آسمان، الله هغه پیدا کړی دی. ۲۸- د هغه چت یې پورته کړ بیا یې هغه سم جوړ کړ. ۲۹- او هغه شپه یې تیاره کړه او د هغه ورځ یې روښانه کړله. ۳۰- او ځمکه یې له هغې وروسته هواره کړه. ۳۱- او له هغې یې اوبه او ګیاه را وویستل. ۳۲- او غرونه یې کېښودل. ۳۳- د ژوند د سامان په توګه تاسي او ستاسي د څارویو لپاره. ۳۴- بیا چې کله هغه لوی آفت راشي. ۳۵- په کومه ورځ به چې انسان خپل کړې (کارونه) را یاد کړي. ۳۶- او د لیدونکو مخې ته به دوزخ را ښکاره کړی شي. ۳۷- نو چا چې سرکشي کړې. ۳۸- او د دنیا ژوند ته یې ترجیح ورکړې. ۳۹- نو ځای به یې دوزخ وي. ۴۰- او څوک چې د خپل رب مخې ته له ودرېدو ووېرېده او نفس

يي له خواهشونو منع کړ. ۴۱- نو جنت به يي ځای وي. ۴۲- هغوی د قيامت په هکله پوښتنه کوي چې کله به وي. ۴۳- ستا (يې) د هغه د ذکر سره څه . ۴۴- دا معامله ستا رب سره ده. ۴۵- ته خو يوازې وېرونکی يي د هغه چا لپاره چې وېرېږي. ۴۶- په کومه ورځ چې دوی هغه وګوري، ګويا دوی په دنيا کې نه دي پاتې شوي، مګر يو ماښام يا يو سهار.

سوره عبس ۸۰

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- تندی يي تروش کړ او بېړُخي يي وکړه. ۲- په دې خبره چې ړوند ورته راغی. ۳- او ته څه خبر يي که هغه روغ شي. ۴- يا (که) نصيحت واوري او نصيحت يې په کار شي. ۵- څوک چې بې پروايي کوي. ۶- ته د هغه غم کوې. ۷- سره د دې چې په تا کوم مسوؤليت نشته که هغه سم نه شي. ۸- او څوک چې تاته په منډه راځي. ۹- او هغه وېرېږي. ۱۰- نو ته له هغه بېپروايي کوې. ۱۱- هېڅکله نه، دا خو يو نصيحت دی. ۱۲- نو څوک چې غواړي نصيحت دې ومومي. ۱۳- هغه په داسې صحيفو کې دی چې مکرمې دي. ۱۴- لوړرتبه دي، پاکې دي. ۱۵- د کاتبانو په لاسونو کې. ۱۶- معزز او نېکان.
۱۷- هلاک دې شي انسان، هغه څومره ناشکره دی. ۱۸- هغه الله له څه شي پيدا کړی دی. ۱۹- له يوه ځاځکي يي، هغه پيدا کړ. بيا يي هغه ته اندازه وټاکله. ۲۰- بيا يي هغه ته لاره آسانه کړه. ۲۱- بيا يي هغه ته مرګ ورکړ، بيا يي هغه قبر ته يووړ. ۲۲- بيا چې کله هغه وغواړي بيا به يي را ژوندی کړي. ۲۳- هېڅکله نه، هغه پوره نه کړ څه چې ورته الله حکم کړی وو. ۲۴- نو انسان بايد خپلو خوړو ته وګوري. ۲۵- مور

اوبه را وورولي په ښه طريقه. ۲۶- بيا مور ځمکه په ښه طريقه وڅيرله. ۲۷- بيا مو په کې غلي را شني کړي. ۲۸- او انګور او سابه. ۲۹- او زيتون او کجوري. ۳۰- او ګڼ باغونه. ۳۱- او ميوې او سبزي. ۳۲- تاسي لپاره او ستاسي څارويو لپاره د ژوند د سامان په توګه.
۳۳- نو کله چې هغه غوږ کنونکی شور پيل شي. ۳۴- په کومه ورځ به چې انسان تښتي له خپل وروره. ۳۵- او له خپلې مور او له خپل پلاره. ۳۶- او له خپلې مېرمنې او خپلو زامنو. ۳۷- په هغه ورځ به هر چا سره داسي غم وي چې بل ته متوجه کېدو ته به يې نه پرېږدي. ۳۸- ځينې مخونه به په هغه ورځ روښانه وي. ۳۹- خاندي به، خوشحالي به کوي. ۴۰- او په ځينو مخونو به په هغه ورځ ګرد پروت وي. ۴۱- توروالی به پرې خپور شوی وي. ۴۲- دا خلک منکران دي، بدکاره دي.

سوره التکوير ۸۱

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- او کله چې لمر را ونغاړل شي. ۲- او کله چې ستوري بې‌نوره شي. ۳- او کله چې غرونه روان کړی شي. ۴- او کله چې د لسو مياشتو بلاربې اوښې پرېښودل شي. ۵- او کله چې ځناور راټول شي. ۶- او کله چې سمندرونه سرکشه شي. ۷- او کله چې يو يو ډول خلک راټول کړل شي. ۸- او کله چې له ژوندۍ خښې شوې نجلۍ پوښتنه وشي. ۹- چې هغه په څه قصور وژل شوې وه. ۱۰- او کله چې اعمال نامې پرانيستل شي. ۱۱- او کله چې آسمان را پرانيستل شي. ۱۲- او دوزخ تودکړی شي. ۱۳- او کله چې جنت را نږدې کړی شي. ۱۴- هر انسان به پوهېږي چې هغه څه راوړي دي.

۱۵ نو نه، زه قسم کوم په شا تلونکو، ۱۶- په ګرځېدونکو او پاتې کېدونکو ستورو. ۱۷- او په شپه چې کله په تللو شي. ۱۸- او په سهار چې کله په راتللو شي. ۱۹- چې دا د یوه باعزته رسول راوړی کلام دی. ۲۰- د قوت خاوند، د عرش مالک په نزد د لوړې مرتبې خاوند دی. ۲۱- د هغه خبره منل کېږي، هغه امانتداره دی. ۲۲- او ستاسې ملګری لیونی نه دی. ۲۳- او هغه یې په ښکاره افق کې لیدلی دی. ۲۴- او هغه د غیبو خبرو حریص نه دی. ۲۵- او هغه د شیطان مردود قول نه دی. ۲۶- نو تاسې چېرې ځئ. ۲۷- دا خو د دنیا مخلوق ته یو نصیحت دی. ۲۸- په تاسې کې د هغوی لپاره چې سیده تلل غواړي. ۲۹- او تاسې یې نه شئ غوښتلی، مګر چې رب‌العالمین یې وغواړي.

سوره انفطار ۸۲

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- کله چې آسمان وچوي. ۲- او کله چې ستوري خواره واره شي. ۳- او کله چې سمندرونه وبهېږي. ۴- او کله چې قبرونه پرانیستل شي. ۵- هر څوک به پوه شي چې څه یي (له ځانه) مخکې لېږلي او څه یي (په ځان پسې) پرېښي. ۶- ای انسانه، ته څه شي د خپل رب کریم په هکله تېروتنې سره مخ کړی یي. ۷- هغه چې ته یې پیدا کړې، بیا یې ستا غړي جوړ کړل، بیا یې ته متناسب کړې. ۸- هغه چې په هره بڼه وغوښتل، ته یې ترتیب کړې. ۹- هېڅکله نه، بلکې تاسې د عدل ورځ دروغ بولئ. ۱۰- سره د دې چې په تاسې ځارونکي مقرر دي. ۱۱- معزز لیکونکي. ۱۲- هغوی پوهېږي چې تاسې څه کوئ. ۱۳- بېشکه نېکان خلک به خوشحاله وي. ۱۴- او بېشکه ګنهګار په دوزخ کې. ۱۵- د عدل په ورځ به هغه کې وغورځول شي. ۱۶- هغوی تر ې جدا کېدونکي نه دي. ۱۷-

او ته څه خبر يي چې د عدل ورځ څه ده. ۱۸- بيا ته څه خبر يي چې د عدل ورځ څه ده. ۱۹- په هغه ورځ به هېڅ ژوندی د بل ژوندي لپاره هېڅ نه شي کولای. او معامله به په هغه ورځ د الله په اختيار کې وي.

سوره التطفيف ۸۳

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- هلاکت دی ناپ تول کې په کمي کونکو. ۲- چې له خلکو ناپ کوي نو پوره اخلي. ۳- او چې خپله ناپ يا تول کوي نو لږ ورکوي. ۴- ايا دا خلک نه پوهيږي چې دوی (بيا) را پورته کېدونکي دي. ۵- د يوې لويې ورځې لپاره. ۶- په کومه ورځ به چې ټول خلک د ربالعالمين مخې ته ودرېږي. ۷- هېڅکله نه، بېشکه د ګنهګارو اعمالنامه به په سجين کې وي. ۸- او ته څه پوهيږي چې سجين څه شی دی. ۹- هغه يو ليکلی کتاب دی. ۱۰- هلاکت دی د هغه ورځ په دروغ بلونکو. ۱۱- چې د عدل ورځ دروغ ګڼي. ۱۲- او دا هغه خلک دروغ بولي چې له حده وتونکي وي، ګنهګار وي. ۱۳- کله چې هغوی ته زمور آيتونه اورول کېږي نو وايي چې دا د پخوانيو خلکو کيسي دي. ۱۴- هېڅکله نه، بلکې د هغوی په زړونو د هغوی د اعمالو زنګ ختلی دی. ۱۵- هېڅکله نه، بلکې په هغه ورځ به هغوی خپل رب ته له مخامخ کېدو منع کړی شي. ۱۶- بيا به هغوی دوزخ ته ننوځي. ۱۷- بيا به وويل شي همدا هغه شی دی چې تاسي دروغ باله.
۱۸- هېڅکله نه، بېشکه د نېکو خلکو اعمالنامه په عيلين کې ده. ۱۹- او ته څه پوهيږي چې عيلين څه شی دی. ۲۰- ليکل شوی کتاب دی. ۲۱- د مقربو ملايکو تر څار لاندي. ۲۲- بېشکه نېکان خلک به په آرام کې وي. ۲۳- هغوی به په تختونو ناست وي او ګوري به. ۲۴- په مخونو

کي به يي د آرام تازه‌والی احساس کړي. ۲۵- هغوی ته به خالص مهر شوي شراب ورکول کيږي. ۲۶- چې د مشکو مهر به پرې وهل شوی وي. او دا هغه شی دی چې حريصان يي بايد حرص وکړي. ۲۷- او په هغو شرابو کي به د تسنيم خوند وي. ۲۸- دا هغه چينه ده چې مقرب خلک به تري څښاک کوي. ۲۹- بېشکه څوک چې مجرمان وو هغوی د ايمان خاوندانو پورې خندل. ۳۰- او کله به چې هغوی د دوی مخې ته تېرېدل نو خپلو کې يي د سترګو اشاري کولې. ۳۱- او کله به چې خپلو خلکو ته ستنېدل نو په خوشحالی به ور ستنېدل. ۳۲- او کله به يي چې د ايمان خاوندان ليدل ويل به يي چې دا بې‌لاري شوي خلک دي. ۳۳- سره د دې چې هغوی په دوی څارونکي نه وو ګومارل شوي. ۳۴- نو نن به د ايمان خاوندان منکرانو پورې خاندي. ۳۵- هغوی به په تختونو ناست وي او ګوري به. ۳۶- نن منکرانو ته د خپل عمل ښه بدله ورکول شوه.

سوره الانشقاق ۸۴

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- کله چې آسمان وچوي. ۲- او هغه د خپل رب حکم واوري او هغه د همدې لايق دی. ۳- او کله چې ځمکه هواره شي. ۴- او په ځان کې شته شيان بهر را وغورځوي او تشه شي. ۵- او د خپل رب حکم واوري او هغه د دې لايقه ده. ۶- ای انسانه، ته په زور زور د خپل رب طرف ته روان يي، بيا هغه سره مخ کېدونکی يي. ۷- نو چاته چې اعمال‌نامه په ښي لاس کي ورکول شي. ۸- هغه سره به آسانه حساب کيږي. ۹- او هغه به خپلو خلکو ته په خوښۍ راځي. ۱۰- او چاته چې اعمال‌نامه په چپ لاس کي ورکول شي. ۱۱- هغه به مرګ وغواړي. ۱۲- او جهنم ته ننويستل شي. ۱۳- هغه په خپلو خلکو کې ببغمه وو. ۱۴- داسې يې ګڼلي

وو چې ببرته به نه ستنېږي. ۱۵- ولې نه، د هغه رب هغه لیده. ۱۶- نو نه، زه قسم کوم په شفق. ۱۷- او په شپه او په هغو شیانو چې هغه یې رانغاړي. ۱۸- او په سپوږمۍ چې کله هغه پوره شي. ۱۹- چې تاسي به حتماً له یوه حالته وروسته دویم حالت ته رسېږئ. ۲۰- نو په هغوی څه شوي چې ایمان نه راوړي. ۲۱- او کله چې د هغوی په مخ کې قرآن لوستل کېږي نو هغوی الله طرف ته نه ټیټېږي. ۲۲- بلکې منکرین (یې) دروغ بولي. ۲۳- او الله پوهېږي چې هغوی څه را ټولوي. ۲۴- نو هغوی ته د یوه دردناکه عذاب زېرې ورکړه. ۲۵- خو چا چې ایمان راوړ او نېک عملونه یې وکړل، هغوی لپاره نه ختمېدونکی اجر دی.

سوره البروج ۸۵

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- قسم په برجونو والا آسمان. ۲- او په وعده کړی شوې ورځ. ۳- او د لیدونکي په لیدلو. ۴- هلاک شول خندق والا. ۵- چې په (خندقونو) کې د سرو سکروټو اور وو. ۶- او هغوی پرې ناست وو. ۷- او دا یې لیدل چې د ایمان له خاوندانو سره څه کوي ۸- او له هغوی سره یې دښمني یوازې له دې امله وه چې هغوی په هغه الله ایمان راوړی چې قوي دی، د ستاینې وړ دی. ۹- د هغه پاچاهي ده په آسمانونو او ځمکې، او الله هر څه ګوري. ۱۰- چا چې مومنان او مومنانې ځورولي، بیا یې توبه نه ده ویستي نو د هغوی لپاره د دوزخ عذاب دی. ۱۱- او د هغوی لپاره د سوځېدو عذاب دی، بېشکه چا چې ایمان راوړ او نېک عمل یې وکړ د هغوی لپاره باغونه دي چې ور لاندې به نهرونه بهېږي، دا لویه کامیابي ده. ۱۲- بېشکه ستا د رب نیول ډېر سخت دي. ۱۳- هغه پیل کوي او هغه یې (ځان ته) ببرته ستنوي. ۱۴- او هغه بښونکی دی، مینه ناک دی.

۱۵- د عرش برین مالک دی. ۱۶- څه چې وغواړي د هغه کونکی. ۱۷- ایا تاته د لښکرو خبر در رسېدلی. ۱۸- د فرعون او ثمود. ۱۹- بلکې منکران په دروغ بللو کلک دي. ۲۰- او الله هغوی له هر طرفه ګېر کړي دي. ۲۱- بلکې هغه باعظمته قرآن دی. ۲۲- په لوح محفوظ کې لیکل شوی.

سوره الطارق ۸۶

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- قسم دی په آسمان او د شپې په را ښکاره کېدونکي. ۲- او ته څه پوهېږې چې هغه د شپې را ښکاره کېدونکی څه شی دی. ۳- ځلېدونکی ستوری. ۴- هېڅ ژوندی داسې نشته چې څارونکی پرې (مقرر) نه وي. ۵- نو انسان باید وګوري چې هغه له څه شي پیدا کړی شوی دی. ۶- هغه له غورځېدونکو اوبو پیدا شوی دی. ۷- چې د خېټې او سینې له منځنی برخې راوځي. ۸- بېشکه هغه د دي په بیا پیدا کولو قادر دی. ۹- په کومه ورځ به چې پټې خبرې ښکاره کېږي. ۱۰- هغه وخت به انسان سره نه څه زور وي او نه څوک مرستندوی. ۱۱- قسم دی په څرخېدونکي آسمان. ۱۲- او په چاودېدونکي او را ویستونکي ځمکه. ۱۳- بېشکه دا کوټلي خبره ده. ۱۴- او د خندا خبره نه ده. ۱۵- هغوی په تدبیرونو اخته دي. ۱۶- او زه هم په تدبیر لګیا یم. ۱۷- نو منکرانو ته مهلت ورکړه، وخت ورکړه د یو څو ورځو لپاره.

سوره الاعلی ۸۷

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- د خپل رب د نوم پاکي بیان کړه چې تر ټولو لوړ دی. ۲- چې پیدا یې کړ او سم یې جوړ کړ. ۳- چې اندازه یې وټاکله او لاره یې ور وښودله. ۴- او چې شنه ګیاه یې را وویستله. ۵- بیا یې هغه توره خځله کړله. ۶- مور به تاته درس درکړو بیا به درنه نه هېرېږي. ۷- مګر څه چې الله وغواړي، هغه په ښکاره هم خبر دی او په هغو هم چې پټ دي. ۸- او مور به تا په آسانه لار بوځو. ۹- نو نصیحت وکړه که نصیحت ګټه رسوي. ۱۰- هغه کس به نصیحت ومني چې وېرېږي. ۱۱- او هغه به تري وتښتي چې بدبخته وي. ۱۲- هغه به اور کې غورځېږي. ۱۳- بیا به په کې نه مري او نه ژوند کوي. ۱۴- کامیاب شو هغه چې ځان یې پاک کړ. ۱۵- او د خپل رب نوم یې واخیست، بیا یې لمونځ وکړ. ۱۶- بلکې تاسې دنیوي ژوند ته لومړیتوب ورکوئ.
۱۷- او آخرت غوره دی او پایداره دی. ۱۸- همدا په پخوانیو صحیفو کې هم دي. ۱۹- او د موسی او ابراهیم په صحیفو کې.

سوره الغاشیه ۸۸

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- ایا تاته د خپرېدونکي خبر در رسېدلی. ۲- ځینې مخونه به په هغه ورځ ذلیله وي. ۳- زیار ویستونکي، ستړي شوي. ۴- په سوځونکي اور کې پراته. ۵- د جوش چینې اوبه به ورکول کېږي. ۶- هغوی ته به له اغزني وني بغیر د خوراک نور هېڅ نه وي. ۷- چې نه به (یې) چاغوي او نه مړوي. ۸- ځینې مخونه به په هغه ورځ ښاېسته وي. ۹- په خپله ګټه به خوشحال وي. ۱۰- په لوړ باغ کې. ۱۱- هلته به لغو خبره نه

اوري. ۱۲- په هغه (باغ) کي به رواني چيني وي. ۱۳- په کي به لوړ
ايښودي تختونه وي. ۱۴- او ګيلاسونه به مخي ته ايښي وي. ۱۵- او
منظم ايښودل شوي بالښتونه. ۱۴- او هر طرف ته هواري قالينې. ۱۷-
نو ايا هغوی اوښ نه ګوري چې څنګه پيدا کړی شوی دی. ۱۸- او آسمان
چې څنګه پورته شوی دی. ۱۹- او غرونه چې څنګه ودرول شوي دي.
۲۰- او ځمکه چې څنګه هواره کړی شوي ده. ۲۱- نو ته يادونه وکړه،
ته خبرداری ورکونکی يې. ۲۲- ته په هغوی څارونکی نه يې. ۲۳- مګر
چا چې مخ واړوه او انکار يې وکړ. ۲۴- نو الله به هغه ته لوی عذاب
ورکړي. ۲۵- زمونږ طرف ته د هغوی راستنېدل دي. ۲۶- بيا زمونږ
مسوؤليت دی هغوی سره حساب کول.

سوره الفجر ۸۹

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- قسم دی په فجر (سهار). ۲- او په لسو[۱۰] شپو. ۳- او په جفت او طاق.
۴- او په شپه چې کله په تلو وي. ۵- ولې، په دې کي د عقلمندو لپاره
کافي قسم (شهادت) دی. ۶- تا ونه ليدل، چې ستا رب له عاد سره څه
وکړل. ۷- د ستنو لرونکو ارم (قوم) سره. ۸- چې هغوی ته ورته قوم په
وطنونو کي نه دی پيدا شوی. ۹- او ثمود سره چې په درو کي يې غرونه
وتراشل. ۱۰- د ميخونو والا فرعون سره. ۱۱- چې په وطنونو کي يې
سرکشي وکړله. ۱۲- بيا يې په کي ډېر فساد خپور کړ. ۱۳- نو ستا رب
په هغوی د عذاب دُرې وورولې. ۱۴- بېشکه ستا رب په کمين کي دی.
۱۵- نو انسان داسې دی چې کله يې د هغه رب ازمايي او هغه ته عزت
او نعمت ورکوي نو هغه وايي زما رب ماته عزت راکړ.

۱۶- او کله يې چې هغه ازمايی او رزق پرې تنګوي نو هغه وايي چې زما رب زه ذليل کړم. ۱۷- هېڅکله نه، بلکې تاسې د يتيم عزت نه کوئ. ۱۸- او تاسې مسکين ته د خوراک ورکولو لپاره يو بل نه هڅوئ. ۱۹- او تاسې ميراث ټول خورئ. ۲۰- او تاسې له مال (شتمنی) سره ډېره مينه کوئ. ۲۱- هېڅکله نه، کله چې ځمکه ماته او ميده ميده کړی شي. ۲۲- او ستا رب راشي او ملايکي راشي قطار په قطار. ۲۳- او په هغه ورځ به دوزخ راوړل شي، په هغه ورځ به انسان پوه شي، او اوس د پوهېدو فرصت چرته دی. ۲۴- او هغه به وايي، کاشکې ما په خپل ژوند کې ځه له ځانه مخکې لېږلي وای. ۲۵- نو په هغه ورځ به نه ځوک د الله غوندې عذاب ورکوي. ۲۶- او نه به ځوک د الله په شان ترل کوي. ۲۷- ای مطمئين نفسه. ۲۸- لاړ شه د خپل رب په طرف، ته له هغه راضي، هغه له ته راضي. ۲۹- بيا شامل زما په بندګانو کې. ۳۰- او ننوځه زما جنت ته.

سوره البلد ۹۰

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- نه، زه قسم کوم په دې ښار. ۲- او ته په کې استوګن يې. ۳- او قسم دی په پلار او د هغه په اولاد. ۴- موږ انسان په سختۍ کې پيدا کړی دی. ۵- ايا هغه داسې ګڼي چې په ده به د چا زور نه رسي. ۶- وايي چې ما ډېر مال مصرف کړ. ۷- ايا هغه داسې ګڼي چې هغه چا نه دی ليدلی. ۸ ايا موږ هغه ته دوه[۲] سترګې نه دي ورکړي. ۹- او يوه ژبه او دوه[۲] شونډې. ۱۰- او موږ هغه ته دواړه لارې وښودلې. ۱۱- بيا هغه د غره په ځوکه ور پورته نه شو. ۱۲- او ته په څه پوهېږې چې هغه ځوکه څه ده. ۱۳- د غاړې (غلام) آزادول. ۱۴- يا د لوږې په وخت خوراک

ورکول. ۱۵- خپلوان یتیم ته. ۱۶- یا په ځمکه ناست محتاج ته. ۱۷- بیا هغه په هغو خلکو کې وي چې ایمان یې راوړ او یو بل ته یې د صبر او خواخوږۍ نصیحت وکړ. ۱۸- همدا خلک بختور دي. ۱۹- او څوک چې زموږ له آیتونو منکر شول، هغوی بدبخته دي. ۲۰- په هغوی به اور خپور شوی وي.

سوره الشّمس ۹۱

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- قسم دی په لمر او د هغه په خپرېدونکي رڼا. ۲- او سپوږمی چې په لمر پسې راځي. ۳- او ورځ چې هغه یې روښانه کړي. ۴- او شپه چې هغه یې پټه کړي. ۵- او آسمان او څنګه یې چې هغه جوړ کړ. ۶ او ځمکه چې څنګه یې هغه هواره کړه. ۷- او ژوندی (نفس) چې څنګه یې جوړ کړ. ۸- بیا یې پوهه ورکړه، د هغه د بدۍ او د هغه د نېکۍ. ۹- کامیاب شو چا چې هغه پاک کړ. ۱۰- او نامراده شو چا چې ناپاک کړ. ۱۱- ثمود د خپلې سرکشۍ په اساس دروغ وبلل. ۱۲- کله چې د هغوی تر ټولو لوی بدبخت ودرېده. ۱۳- نو د الله رسول ورته وویل چې د الله له اوښې او د هغې له اوبو خبردار (اوسه). ۱۴- نو هغوی دا دروغجن وبالله، بیا یې اوښه مړه کړه، بیا د هغوی رب په هغوی هلاکت نازل کړ، بیا یې ټول برابر کړل. ۱۵- هغه نه وېرېږي چې وروسته به څه کېږي.

سوره اللیل ۹۲

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- قسم دی په شپې چې کله خپره شي. ۲- او ورځ چې کله روښانه شي. ۳- او هغه چې هغه پیدا کړل نر او ښځه. ۴- چې ستاسې کوششونه

مختلف دي. ۵- نو چا چې (صدقه) ورکړه او ووېرېده. ۶- او نیکي يې رښتیا وګڼله. ۷- نو هغه ته به مورږ د آساني لارې سهولت ورکړو. ۸- او چا چې بخل وکړ او بې پروا شو. ۹- او نیکي يې دروغ وبلله. ۱۰- نو مورږ به ورته د سختي لارې سهولت ورکړو. ۱۱- او د هغه مال به د هغه په کار نه شي چې کله کنده ته وغورځېږي. ۱۲- بېشکه زما مسوؤلیت لار ښودل دي. ۱۳- او بېشکه زمورږ په اختیار کې دي آخرت او دنیا. ۱۴- نو ما تاسې ووېرولئ د اور د لمبو نه. ۱۵- په هغه کې به هغه غورځېږي چې ډېر بدبخته وي. ۱۶- چا چې دروغ بللي او مخ يې اړولی. ۱۷- او مورږ به هغوی وساتو چې ډېر وېرېدونکي وي. ۱۸- چې خپل مال ورکوي د پاکۍ موندلو لپاره. ۱۹- او له سره د هېڅا احسان نشته چې هغه يې بدله خلاصول غواړي. ۲۰- مګر یوازې د خپل الله د خوشحالولو لپاره. ۲۱- او زر به هغه خوشحاله شي.

سوره الضحی ۹۳

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- قسم دی په رڼا ورځ. ۲- او شپه چې کله خپره شي. ۳- ستا رب ته نه يې پرېښی او نه له تا بېزاره شوی. ۴- او یقیناً آخرت تاسې لپاره له دنیا غوره دی. ۵- او ډېر زر به (يې) الله تاته درکړي او ته به راضي شي. ۶- ایا الله ته یتیم ولیدی، بیا هغه تاته ځای در نه کړ. ۷- او ته يې چې پلټونکی ولیدې نو تاته يې لاره در وښودله. ۸- او ته يې چې نادار ولیدې نو ته يې غني کړی. ۹- نو ته په یتیم سختي مه کوه. ۱۰- او سوالګر مه رټه. ۱۱- او د خپل رب نعمت بیان کړه.

سوره النشراح ۹۴

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- ایا موږ ستا سینه تا لپاره پرانیستي نه ده. ۲- او ستا هغه بوج مو لرې کړ. ۳- چې ستا ملا یې کړه کړې وه. ۴- او موږ ستا شان اوچت کړ. ۵- نو له مشکل سره آساني شته. ۶- بېشکه مشکل سره آساني شته. ۷- نو ته چې کله اوزګار شي محنت کوه. ۸- او خپل رب ته توجه ساته.

سوره التين ۹۵

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- قسم دی په تین (اینځر) او زیتون. ۲- او په طور سینا. ۳- او په دې امین ښار. ۴- موږ انسان په ښه شان پیدا کړی دی. ۵- بیا موږ هغه تر ټولو ښکته وغورځاوه. ۶- خو چا چې ایمان راوړ او نېک عملونه یې وکړل نو هغوی ته نه ختمېدونکی اجر دی. ۷- نو څه شي تا د بدلي ترلاسه کولو په هکله انکاري کوي. ۸- ایا الله تر ټولو حاکمانو لوی حاکم نه دی.

سوره العلق ۹۶

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- ولوله د خپل رب په نوم چې پیدا یې کړل. ۲- انسان یې له علق پیدا کړ. ۳- ولوله او ستا رب ډېر کریم دي. ۴- چې علم یې وښود په قلم. ۵- انسان ته یې هغه څه وښودل چې هغه پرې نه پوهېده. ۶- هېڅکله نه، انسان سرکشي کوي. ۷- په دې خاطر چې هغه ځان بې نیازه ګڼي. ۸- بېشکه ستا رب ته ستنېدل دي. ۹- ایا تا لیدلی هغه کس چې منع کوي. ۱۰- یو بنده چې کله هغه لمونځ کوي. ۱۱- ته څه خبر یې، که هغه په

هدايت وي. ۱۲- يا د وېرې خبره ښيي. ۱۳- ته څه خبر يې که هغه دروغ بللي وي او مخ يې اوړولی وي. ۱۴- ايا هغه نه دی پوه شوی چې الله ګوري. ۱۵- هېڅکله نه، که هغه منع نه شو نو موږ به يې د تندي له وېښتو را ونيسو او را کاږو. ۱۶- هغه تندی چې دروغجن، ګنهګار دی. ۱۸- اوس دې هغه خپل ملاتړي را وغواړي. ۱۸- موږ به هم د دوزخ ملايکې را وغواړو. ۱۹- هېڅکله نه، د هغوی خبره مه منه او سجده وکړه او نږدې شه.

سوره القدر ۹۷

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- موږ دا د قدر په شپه نازل کړی دی. ۲- او ته څه پوهېږي چې د قدر شپه څه ده. ۳- د قدر شپه له زرو مياشتو غوره ده. ۴- ملايکې او روحونه په دې (شپه) د خپل رب په اجازه ښکته کېږي، له هر حکم سره. ۵- هغه شپه ټوله سلامتي ده، تر سهار راتللو پورې.

سوره البينه ۹۸

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- په اهل کتابو او مشرکينو کې چې چا انکار کړی، هغوی تر هغې نه را منع کېږي چې تر څو ورته ښکاره دليل را نه شي. ۲- د الله له طرفه يو رسول چې پاکې صحيفې ولولي. ۳- چې سم مضامين په کې ليکلي وي. ۴- او څوک چې اهل کتاب وو هغوی د واضح دليل له راتګ سره بدل شول. ۵- سره د دې چې هغوی ته دا حکم شوی وو چې د الله عبادت دې وکړي. د هغه لپاره دې دين خاص کړي. هغه ته دې وقف شي او لمونځ دې قايم کړي او زکات دې ورکړي، او همدا سم دين دی. ۶-

بېشکه په اهل کتابو او مشرکینو کې چې کومو خلکو کفر وکړ هغوی به د دوزخ اور ته غورځېږي، په هغه کې به تل اوسېږي، دا خلک بدترینه مخلوق دی. ۷- چا چې ایمان راوړ او نېک کارونه یې وکړل، هغه خلک بهترین مخلوق دی. ۸- د هغوی بدله د هغوی له رب سره تلپاتي باغ دی چې ور لاندې به نهرونه بهېږي، هغوی به په کې د تل لپاره اوسېږي. الله له هغوی راضي او هغوی له الله راضي، دا د هغه کس لپاره چې د خپل رب نه ووېرېږي.

سوره الزلزال ۹۹

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- کله چې ځمکه په شدت وخوځول شي. ۲- او ځمکه خپل پېټی را وباسي او بهر (یې) را وغورځوي. ۳- او انسان به ووایي چې په دې څه وشول. ۴- په هغه ورځ به دا خپل حالت بیان کړي. ۵- ځکه چې ستاسي د رب به ورته همدا حکم وي. ۶- هغه ورځ به خلک جدا جدا را وځي، چې د هغوی اعمال ور وښودل شي. ۷- نو چا چې د ذرې هومره نېکي کړې وي، هغه به وګوري. ۸- او چا چې د ذرې هومره بدي کړې وي، هغه به وګوري.

سوره العادیات ۱۰۰

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- قسم دی په هغو آسونو چې شنېږي او ځغلي. ۲- بیا په نعل لګېدو سپرغۍ کونکي. ۳- بیا د سهار په وخت چاپه اچونکي. ۴- بیا په هغه کې ګرد پورته کونکي. ۵- بیا هغه په پوځ ننوتونکي. ۶- بېشکه انسان د خپل رب ناشکره دی. ۷- او هغه پخپله په دې ګواه دی. ۸- او هغه د مال

(شتمنې) په مينه کې ډېر شديد دی. ۹- ايا هغه نه دی خبر په هغه وخت چې له قبرونو به راويستل کېږي. ۱۰- او را وبه ويستل شي څه چې په زړونو کې دي. ۱۱- بېشکه په هغه ورځ به د هغوی رب ښه باخبره وي.

سوره القارعه ۱۰۱

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- او هغه وهونکی (مصيبت) ۲- څه شی دی هغه وهونکی. ۳- او ته څه پوهېږی چې څه دی هغه وهونکی. ۴- په کومه ورځ به چې خلک د پتنګانو غوندې خواره واره وي. ۵- او غرونه به د رنګه وړيو غوندې ووهل شي. ۶- بيا چې د چا تله درنه وي. ۷- هغه به په زړهپورې آرام کې وي. ۸- او د چا چې تله سپکه وي. ۹- نو د هغه ځای کنده ده. ۱۰- او ته څه پوهېږي چې هغه څه شی دی. ۱۱- د اور لمبې.

سوره التكاثر ۱۰۲

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- د ډېر (مال) غوښتو حرص تاسې غافله کړي ېئ. ۲- تر دې چې تاسې قبرونو ته ورسېږئ. ۳- هېڅکله نه، تاسې به زر پوه شئ. ۴- بيا هېڅکله نه، تاسې به ډېر زر پوه شئ. ۵- هېڅکله نه، که تاسې په يقين سره پوهېدای. ۶- چې تاسې به حتماً دوزخ گورئ. ۷- بيا به تاسې هغه د يقين په سترگه وگورئ. ۸- بيا به هغه ورځ يقيناً له تاسې د نعمتونو په هکله حتماً پوښتنه کېږي.

سوره العصر ۱۰۳

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.

۱- قسم دی په زماني. ۲- بېشکه انسان په تاوان کې دی. ۳- مګر هغه خلک چې ایمان یې راوړ او نیک عمل یې وکړ او یو بل ته یې د حق نصیحت وکړ او یو بل ته یې د صبر نصیحت وکړ.

سوره الهمزه ۱۰۴

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- هلاکت دی هر ږېغور ورکونکي او عیب لټونکي ته. ۲- چې مال یې راټول کړ او په شمېر یې کېښود. ۳- هغه داسې ګڼي چې مال به یې تل ورسره وي. ۴- هېڅکله نه، هغه به وغورځول شي ځپونکي ځای ته. ۵- او ته څه پوهېږې چې هغه ځپونکی ځای څه دی. ۶- د الله غړمبېدونکی اور. ۷- چې تر زړونو به رسېږي. ۸- هغه به ورته بند کړی شي. ۹- په لوړو وړو ستنو کې.

سوره الفیل ۱۰۵

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- ایا تاسې ونه لیدل چې ستاسي رب د فیل له خاوندانو سره څه وکړل. ۲- ایا هغه د هغوی تدبیرونه یې ضایع نه کړل. ۳- او په هغوی یې مرغۍ ور ولېږلې سیل په سیل. ۴- چې په هغوی یې پاخه شوي کاڼي غورځول. ۵- بیا الله هغوی د خوړل شویو بوسو غوندې کړل.

سوره قریش ۱۰۶

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.

۱-په دي خاطر چې قریشو الفت پیدا کړ. ۲- د ژمي او اوړي له سفر (سره) الفت. ۳- نو هغوی باید د دی کور د رب عبادت وکړي. ۴- چې دوی ته یې په لوږه کې خواړه ورکړل او په وېره کې یې امن ورکړ.

سوره الماعون ۱۰۷

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- ایا تا نه دی لیدلی هغه کس چې د عدل ورځ دروغ ګڼي. ۲- هغه دی چې یتیم ځوروي. ۳- او مسکین ته د خوړو ورکولو ترغیب نه کوي. ۴- نو هلاکت دی د هغه لمونځ کونکو لپاره. ۵- چې د خپل لمونځ نه غافل دي. ۶- چې ریا کوي. ۷- او د عادي ضرورت څیزونه هم نه ورکوي.

سوره الکوثر ۱۰۸

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- موږ تاته کوثر عطا کړ. ۲- نو ته د خپل رب لپاره لمونځ کوه او قرباني کوه. ۳- بېشکه ستا دښمن بې نومه بې نښانه دی.

سوره الکافرون ۱۰۹

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- ووایه چې ای منکرانو. ۲- زه د هغو عبادت نه کوم چې تاسي یې عبادت کوئ. ۳- او نه تاسي د هغه عبادت کونکي یئ چې زه یې عبادت کوم. ۴- او زه د هغه عبادت کونکی نه یم چې تاسي یې عبادت کوئ. ۵- او نه تاسي د هغه عبادت کونکي یئ چې زه یې عبادت کوم. ۶- تاسي لپاره ستاسي دین دی او ما لپاره زما دین.

سوره النصر ۱۱۰

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- کله چې د الله مرسته راشي او فتح. ۲- او ته به وګورې چې خلک به د الله دین ته ننوځي ډلي ډلي. ۳- ته د خپل رب تسبیح کوه د هغه له حمد سره او له هغه بخښش غواړه، بېشکه هغه ډېر بښونکی دی.

سوره اللهب ۱۱۱

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- د ابولهب لاسونه دي مات شي او هغه دي هلاک شي. ۲- نه دي د هغه مال د هغه په کار شي نه هغه چې ګټلي يې دي. ۳- هغه به زر د اور لمبو کې پرېوځي. ۴- او د هغه مېرمنه هم چې په سر خاشاک ګرځوي. ۵- په غاړه يې د کجورو له وني جوړه کلکه رسۍ وي.

سوره الاخلاص ۱۱۲

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- ووایه، هغه الله یو دی. ۲- الله بې نیازه دی. ۳- نه د هغه څوک اولاد دی او نه هغه د چا اولاد دی. ۴- او د الله هېڅ سیال نشته.

سوره الفلق ۱۱۳

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- ووایه زه پناه غواړم د سهار د رب. ۲- د هر شي له شره چې هغه پیدا کړی. ۳- او د تیارې له شره کله چې هغه خپره شي. ۴- او په غوټو (ګنډو) کې د پوکي کونکو له شره. ۵- او د حاسد له شره، کله چې هغه حسد کوي.

سوره الناس ۱۱۴

شروع کوم د الله په نوم چې ډېر مهربان او د رحم خاوند دی.
۱- ووایه، زه پناه غواړم د خلکو د رب. ۲- د خلکو د پاچا. ۳- د خلکو د معبود. ۴- د هغه له شره چې وسوسه واچوي او پټ شي. ۵- چې د خلکو په زړونو کې وسوسه اچوي. ۶- د جناتو له ډلې، او د انسانانو له ډلې.

قرآن د خدای کتاب دی. دا په بشپړه توګه په خپل اصلي عربي ژبه کې ساتل کیږي، د داسې کتاب ژباړه نشي کولی د اصلي کتاب ځای ونیسي. خو د دې مانا دا نه ده چې هغه څوک چې په عربي نه پوهیږي په قرآن نه پوهیږي. قرآن په ظاهره په عربي ژبه کې دی، خو په حقیقت کې د فطرت په ژبه کې دی.

هر کتاب یوه موضوع لري. د قرآن موضوع دا ده چې انسان د خدای له تخلیقي پلان څخه خبر کړي. یعنی انسان ته باید وویل شی چی خدای دا دنیا ولی پیدا کړی ده؟ په ځمکه کې د انسان د اوسیدلو موخه څه ده، د مرګ څخه مخکې په ژوند کې انسان ته څه اړتیا ده؟ او د مرګ نه وروسته په ژوند کې به د انسان سره څه کیږي. انسان یو ابدي مخلوق دی، سفر یې له ژوند او مرګ وروسته هم دوام لري قرآن د ژوند د دې ټول سفر لارښود دی.

Buy

ISBN 978-93-89766-62-2

9 789389 766622

www.goodwordbooks.com www.cpsglobal.org